മഹാകവി

കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാന്റെ കൃതികൾ

പ്രസാധകന്മാർ :

പി. കെ. ബ്രദേർസ്, കോഴിക്കോട്.

(പകൎപ്പവകാശം പ്രസാധകന്മാൎക്കുള്ളതാകുന്നു.)

വില: അഞ്ചുറുപ്പിക.

മഹാകവി

കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാന്റെ കൃതികൾ

പ്രസാധകന്മാർ :

പി. കെ. ബ്രദേർസ്, കോഴിക്കോട്.

(പകർപ്പവകാശം പ്രസാധകന്മാർക്കുള്ളതാകുന്നു.)

വില: **അഞ്ചുറുപ്പിക.**

Second Edition 1951

PRINTED AT
THE PRAKASAKAUMUDI PRINTING WORKS. CALICUT.

വിഷയവിവരം

(1)	പ്രസ്താവന—പി. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ	1—4
(2)	അവതാരിക—കെ. പരമേശ്വരക്കുറുപ്പ്	i—xviii
1.	എഴുത്തുകൾ	1
2.	പ്രസ്താവന—പി. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ	215
3.	ചില സ്മരണകൾ—എം. നാരായണപ്പിള്ള	219
4.	എഴുത്തുകൾ	243
5.	പ്രസ്താവന—പി. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ	391
6.	അവതാരിക—വി. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ നായർ ബി. എ	395
7.	വെണ്മണിയക്ഷിസ്തവം	407
8.	ദക്ഷയാഗ ശതകം	411
9.	ഒരു കൊറത്തിപ്പാട്ട്	439
10	ഒരു ഇന്ദ്രജാലം	442
11.	പട്ടാഭിഷേക മംഗളം	447
12.	ഒരായാസം	450
13.	മംഗളപത്രത്തിന്റെ മറുപടി	453
14.	ഒരു കളംപാട്ട്	457
15.	ഒരു വെടി	460
16.	ഒരു പാട്ട്	462
17.	ഒരഭിനന്ദനം	465
18.	കുട്ടികളുടെ ദിനചര്യ	470
19.	ഒരനുമോദനം	472
20.	ഒരു മംഗളപത്രം	475

21.	ഒരുവിശേഷ പരിജ്ഞാനം	477
22.	ജാതിഭേദം	479
23.	മഹാറാണിലക്ഷ്മീഭായി—സി. ഐ. ആറ്റുങ്ങൽ മൂത്ത തമ്പുരാൻതിരുമനസ്സിലെ ചരമം	481
24.	ഒരു ശതാബ്ദത്തിന്നപ്പുറം	485
25.	പ്രാൎത്ഥന	486
26.	സന്ധ്യാവൎണ്ണനം	488
27.	അപേക്ഷ	489
28.	ഒരു സ്നേഹിതന്റെ ചരമം	491
29.	ഗുരുവായുപുരസ്തവം	494
30.	ഒരു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ജീൎണ്ണോദ്ധാരണം	496
31.	മയൂരധ്വജചരിതം	497
32.	കാലടിദേശക്ഷേത്രനിൎമ്മാണംപ്രതിഷ്ഠ	509
33.	പറയൻഗണപതി	514
34.	പലവക പാട്ടുകൾ	519
35.	മടി	537
36.	കാലടി	539

പ്രസ്താവന

മഹാകവി കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കൃതികളിൽ 4-ാംപുസ്തകമായ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ അവിടുന്നു പദ്യത്തിലെഴുതിയ കുറെ കത്തുകൾ മാത്രമാണ് ഉൾപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതു. ഇങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് പ്രധാനമായി രണ്ടു സംഗതികളാലാണ്. ഒന്നാമതു്, മഹാജനങ്ങളുടെ കത്തുകളും പ്രസംഗങ്ങളും മററും പ്രത്യേകം പുസ്തകമാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം സാധാരണ നടപ്പുള്ളതാകയാൽ ഈ മഹാന്റെ കത്തുകളും ആ വിധം ചെയ്യുന്നതത്യാവശ്യമാണെന്നുള്ള ബോധം തന്നെ. പിന്നെ ഒരു സംഗതി, അവിടുത്തെ ഈ വക കത്തുകളധികവും വളരെ പഴക്കംചെന്നവയാകയാൽ കടലാസ്സ ദ്രവിച്ചുതുടങ്ങുകയും, കേടുകൂടാതെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിക്കാണുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇപ്പോൾതന്നെ ഈ കത്തുകളിൽ ചില ഭാഗം സംശയഗ്രസ്തമാകത്തക്കവണ്ണം കടലാസ്സുകൾക്കു കേടുപററിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും പൂർവ്വാപരബന്ധം നോക്കി ആവക ഭാഗങ്ങൾ ഒരുവിധം ശരിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം.

പ്രസ്തുതപുസ്തകത്തിലെ കത്തുകളെല്ലാം സുപ്രസിദ്ധഭാഷാകവികളായ നടുവത്തുനമ്പൂരിമാർക്കയച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതിൽ അച്ഛൻനമ്പൂതിരിക്കു 91-ം, മഹന്ന് 21-ം കത്തുകളാണുള്ളതെന്നും, പല വൃത്തങ്ങളിലായി രണ്ടുവകയിലുംകൂടി 485 പദ്യങ്ങളുണ്ടെന്നും കാണാം. ഇത്രമാത്രമ

ല്ലാതെ ഇവക്കയച്ചിട്ടുള്ള മററു കത്തുകളൊന്നും ഇവിടെ കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഇനി പറയുന്നതുകൾ കത്തുകളൊന്നുമില്ലെന്നാണ് നടുവത്തു മഹൻനമ്പൂതിരി അവർകഠം അറിയിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഈ കത്തുകളിലധികവും തമ്പുരാൻ നമ്പൊച്ചെറുപ്പത്തിൽ എഴുതിയതാണ്. അന്നന്നു കഴിയുന്ന വത്തമാനങ്ങഠംക്കും, അവരവരുടെ ആവശ്യങ്ങഠംക്കും അയക്കേണ്ടി വരുന്ന സാധാരണകത്തുകഠം ഗദ്യത്തിലാക്കാതെ പദ്യത്തിലെഴുതുകമാത്രമാണ് അവിടുന്നു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അക്കാലത്തു ഗദ്യത്തേക്കാളധികം അവിടേയ്ക്കു സ്വാധീനമായിരുന്നതു പദ്യമായിരുന്നു. വിചാരിക്കുന്ന കാൎയ്യം വിശദമായി കാണിക്കണമെന്നല്ലാതെ, പദ്യങ്ങഠംക്കെല്ലാം ഉല്ലേഖഭംഗിയോ, അലങ്കാരധാടിയോ, മററു ഗുണങ്ങളോ വരുത്തണമെന്നു അന്ന് അവിടുന്നാഗ്രഹിച്ചിട്ടെ ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നിട്ടും 'കടാക്ഷവിഭവ'നും 'അനുഗൃഹീതകവി'യുമായിരുന്ന അവിടുത്തെ ഈവക വത്തമാനക്കത്തുകളിൽത്തന്നെ പല ദിക്കിലും യഥാൎത്ഥകവിത കളിയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന വസ്തുത പ്രസ്തുതപുസ്തകം നിഷ്കൎഷിച്ചു വായിക്കുന്നവൎക്കറിയാം. അത്രമാത്രമല്ല, കവിതാരംഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ അവശ്യമറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതായ അഭ്യാസവിശേഷങ്ങഠം, തജ്ജ്ഞിമയുടെ ചടങ്ങുകഠം, പല കാൎയ്യങ്ങളും ചുരുക്കിയും എന്നാൽ വേണ്ട ഭാഗം വ്യക്തമാക്കിയും പറയാനുള്ള പ്രയോഗചാതുരികഠം മുതലായ കവിധൎമ്മമൎമ്മങ്ങളിൽ പലതും തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഈ എഴുത്തുകളാൽ വിശദമാക്കിത്തരുന്നുണ്ടു്. ആകപ്പാടെ ഈ കത്തുകളിൽത്തന്നെ, നമ്മുടെ

മഹാകവി പതുപതിനെട്ട വയസ്സുമാത്രം പ്രായമായിരുന്ന കാലത്തു കാട്ടിക്കൂട്ടിയ പരാക്രമങ്ങൾ അത്യത്ഭുതകരങ്ങളാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

ഒരു യഥാൎത്ഥമഹാകവിയുടെ നിലയിൽ ചെറുപ്പത്തിൽ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കാണിച്ചിട്ടുള്ള പല പ്രധാനകൃത്യങ്ങളും ശരിയായി ധരിക്കണമെങ്കിൽ അവിടുന്നു സ്വഹസ്താക്ഷരത്തിലെഴുതീട്ടുള്ള ഈ കത്തുകൾ വായിക്കുകതന്നെവേണം. പണ്ടു ഭവഭൂതി മാത്രം പഠിച്ചതായി പറഞ്ഞുവരുന്നതുപോലെ, ഒരു നാടകം മുന്നൂറോളം പദ്യങ്ങളും പത്തങ്കവുമുള്ള ഒരു മഹാനാടകം—നമ്മുടെ മഹാകവി ഒരു രാത്രികൊണ്ടു നിൎമ്മിച്ചിട്ടുള്ള കഥ ഒരു കെട്ടുകഥയല്ലെന്നു് ഈ പുസ്തകത്തിലെ 17-ാംനമ്പർ കത്തു വായിച്ചാലറിയാം. നല്ല കൈവേഗമുള്ള ഒരെഴുത്തുകാരൻ മിനക്കെട്ടിരുന്നാൽതന്നെ ഒരു രാത്രികൊണ്ടു് ഇതു മുഴുവൻ പകൎത്തുവാൻ കഴിയുമോ എന്നു സംശയമാണ്. അന്നു് "മണിയിട ശരിയായ് പന്തിരണ്ടാലെ മുന്നൂറാവും പദ്യങ്ങൾ പത്തങ്കവുമിതുവിധമാം നാടക"മാണ് കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാനുണ്ടാക്കിയതെങ്കിൽ പിറേറദിവസം കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ അതുപോലെ നാടകനിൎമ്മാണം പരീക്ഷിച്ചതിൽ,

"അങ്കം പത്താണ്, പദ്യം മമ കൃതിയതിലും
മുപ്പതോളം കവിഞ്ഞു,
ശങ്കിച്ചീടേണ്ട, നേരം പറകിലൊരു മണി-
ക്കൂറു മുമ്പിൽ കഴിഞ്ഞു"

എന്നും ഇതേ കത്തിൽത്തന്നെ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മറെറാരവസരത്തിൽ കോട്ടയത്തു കവിസമാജത്തിൽവെച്ചു് ഒരു

ദിവസം രാജരാജവൎമ്മപ്രമുഖന്മാരായ പണ്ഡിതകേസരികളുടെ മുമ്പാകെ നടന്ന "ഘടികാവിംശത്പരീക്ഷ"കളെ ചേൎന്നു കാൎയ്യം പറഞ്ഞതും, അടുത്തദിവസംതന്നെ "മണിയിട തികവായതിനാൽ നാടകം" എഴുതിത്തീൎത്തതും, മററും 59 ാംനമ്പർ കത്തുകൊണ്ടു കാണാം. ഒരു മഹാകവിക്കുമാത്രം സാധിക്കാവുന്ന ഈ വിധമുള്ള പല അത്ഭുതവിദ്യകളും കാണിച്ചിട്ടുള്ളതു കൂടാതെ, തന്നോടു മത്സരിക്കുവാൻവന്ന ചിലരുടെ നേരെ ഈ സാഹിത്യസവ്യസാചി പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ശരങ്ങൾ അതാതു ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ എത്രമാത്രം തറച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മററും 36-ാം നമ്പർ കത്തിലെ 4-ാം പദ്യം മുതലായതു എടുത്തുനോക്കിയാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ ഈ മഹാകവിയുടെ ശക്തിയെപ്പററി പറവാൻ തുടങ്ങിയാൽ അവസാനമില്ലാത്തതിനാൽ ആ ഭാഗം ഇനിയും വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

ഈ പുസ്തകത്തിന്നു അവതാരിക എഴുതിയ ശ്രീമാൻ കോയിപ്പിള്ളിൽ പരമേശ്വരകുറുപ്പവർകളോടു ഞാൻ പ്രത്യേകം കൃതജ്ഞനായിരിക്കുന്നു. കത്തുകൾമാത്രം അടങ്ങിയ പ്രസ്തുതപുസ്തകത്തിന്നു ഒരവതാരിക എഴുതുവാനാണ് തന്നെ ഏല്പിച്ചതെന്നുവെച്ചു മിസ്റ്റർ കുറുപ്പു 'മുള്ളുപറയുന്നു'ണ്ടെങ്കിലും, അതിന്നുള്ള സമാധാനവും അദ്ദേഹംതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇനി ഇതിന്റെ അടുത്തഭാഗവും, കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി മുതലായ ചില സുഹൃൽകവികളോടു തമ്പുരാൻ എഴുതിയ കത്തുകളും ഉൾപ്പെടുത്തിയ ഒരു പുസ്തകമാകുവാനാണ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നുകൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

കോട്ടക്കൽ
വൃശ്ചികം 25ാംനു- പി. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ.

അവതാരിക

സരസസാഹിത്യകാരനായ ശ്രീമാൻ അമ്പാടി നാരായണപുതുവാളവർകളാണെന്നു തോന്നുന്നു, വന്ദ്യമഹാകവി കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെപ്പററി 'കേരളവ്യാസ'നിലെഴുതിയ "സ്മരണ"യിൽ അവിടുത്തെ ഗുണങ്ങളെ, "നാടൊക്കെ വീടു, നാട്ടുകാരൊക്കെ വീട്ടുകാരും, പറയുന്നതെല്ലാം കവിതയും, തലനിറച്ചു കുടുമയും......" മററുമാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഒരു ആപ്തമിത്രവും, സാഹിത്യരസികനുമായ മിസ്റ്റർ പുതുവാളുടെ ഈ അഭിപ്രായം എത്രയോ യഥാത്ഥമാണെന്നു തിരുമനസ്സുമായി ഇടപെടുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായിട്ടുള്ള ഏവരും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ, അന്നത്തെ സാമാന്യജനങ്ങൾക്കും, വലിയ പണ്ഡിതന്മാക്കും ഒന്നുപോലെ അവിടുത്തെ അത്ര മാത്രം ബോദ്ധ്യമായിരുന്നു. അവിടുത്തെപ്പററിയുള്ള പല മഹാന്മാരുടേയും സ്മരണകളും അനുഭവങ്ങളും പല പത്രങ്ങളും മാസികകളും വഴിയായി ഇന്നത്തെ ജനസാമാന്യം ഒരുവിധം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അവിടുത്തെ യഥാത്ഥയോഗ്യത ശരിയായി ധരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ചിലരുംമലയാളത്തിലുണ്ടു്. മഹാഭാരതതജ്ജമകൊണ്ടു കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻതിരുമനസ്സിലെ കേരളീയർ എത്രകാലത്തും വിസ്മരിക്കുകയില്ലെങ്കിലും, അവിടുത്തെകവനസാമത്ഥ്യത്തേയും, സ്വഭാവവിശേഷത്തേയും പരക്കെ അറിയുവാൻ ഇടയാക്കുന്നതു പല സംഗതികളാലും ഗണ്യമായ ഒരു പുണ്യമാ

യിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല ആ കൃത്യം ഒരുവിധം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഈ അവതാരികകൊണ്ടു സാധിച്ചാൽ എനിക്കു കൃതാർത്ഥതയായി. ഇതിന്നുമുമ്പു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കൃതികളിലെ അവതാരികകൾ സരസഗംഭീരങ്ങളായിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നാം പുസ്തകത്തിൻ പ്രസാധകൻ ശ്രീമാൻ കൃഷ്ണവാരിയരവർകൾ വേണ്ടതെല്ലാം വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു കൂടാതെ, മഹാകവി ഉള്ളൂരവർകളും, മ-രാ-രാ-ശ്രീ കെ. സി. വീരരായൻ രാജാ (ബി. ഏ,. എൽ. ടി.) അവർകളും അവരുടെ അവതാരികകളിൽ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെപ്പററി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നവയെല്ലാം അവക്കു് അനുഭവവും, ആപാദചൂഡം പരമാർത്ഥവുമാകുന്നു. മഹായോഗ്യന്മാരായ അവരേപ്പോലുള്ള മററു ഭാഷാഭിമാനികളിലാരെങ്കിലുമാണു് ഈ നാലാംപുസ്തകത്തിന്നും ഒരു അവതാരികയെഴുതേണ്ടിയിരുന്നതെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. പ്രസിദ്ധഭാഷാഭിമാനിയും, സാഹിത്യമർമ്മജ്ഞനുമായ മിസ്റ്റർ പി. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ പ്രസ്തുതതത്വം ശരിയായി ധരിച്ചിട്ടും അല്പജ്ഞനായ എന്നോട്ടു് ഇപ്പുസ്തകത്തിന്നു് (എഴുത്തുകൾക്കു്) ഒരു അവതാരികയെഴുതുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുവാനുള്ള പ്രത്യേകസംഗതി എന്താണെന്നു് ആലോചിക്കേണ്ടതാണു് ഇതിൽ ഒന്നിലധികം ന്യായങ്ങൾ മിസ്റ്റർ വാരിയർ കണ്ടിരിക്കാനിടയുണ്ടു്. തമ്പുരാൻതിരുമനസ്സിലെ സ്നേഹിതന്മാൎക്കും, പണ്ഡിതന്മാൎക്കുമെല്ലാം, ഈ എഴുത്തുകൾക്കു് ഒരു അവതാരികയെഴുതുവാൻ അവിടുത്തെ ഒരു "എഴുത്തുകാര"ൻേറയും,

ശിഷ്യന്റെയും ഒരു ബന്ധുവിന്റെയും നിലയിൽ ഏകദേശം ഒന്നരവ്യാഴവട്ടത്തിലധികംകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ള എന്നേക്കാളും കൂടുതലായി അവകാശമില്ലെന്നായിരിക്കാം മിസ്റ്റർ വാരിയർ സങ്കല്പിച്ചത്. വിശേഷപ്പെട്ട ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളോ, നാടകങ്ങളോ മറ്റോ ആയിരുന്നെങ്കിൽ മിസ്റ്റർ വാരിയർ മഹാനുഭാവന്മാരായ സാഹിത്യനായകന്മാരുടെ അവതാരികകൊണ്ടേ ഒരുപക്ഷേ തൃപ്തിപ്പെടുകയുള്ളു എന്നു തുറന്നു പറയുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്ന് അന്യഥാശങ്കയ്ക്കവകാശവുമില്ല. ഇനിയും ഈ എഴുത്തുകളുടെ അവതാരികയ്ക്കു ഞാൻതന്നെയാണ് പറ്റിയ ആൾ എന്നു സമർത്ഥിക്കുവാൻ ചില യുക്തികളും പറയുവാനുണ്ട്. ഏതായാലും "പാത്രമറിഞ്ഞു ഭിക്ഷ" എന്ന നിലയിൽ മിസ്റ്റർ കൃഷ്ണവാരിയർ ഇതിനും അവതാരികയെഴുതുവാൻ എന്നെ ഏല്പിച്ചതിൽ എനിക്കു അദ്ദേഹത്തോടുള്ള അകൈതവമായ നന്ദിയെ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു പുറമേ, എന്റെ ഗുരുഭൂതനും, എനിക്ക് എല്ലാം നിലയിലും ആരാദ്ധ്യനുമായിരുന്ന ആ വന്ദ്യമഹാകവിയെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ ചില സ്മരണകൾകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ ഇടയായതിൽ എനിക്ക് അപരിമിതമായ ചാരിതാർത്ഥ്യത്തിന്നു കൂടി സംഗതിയായിരിക്കുന്നു.

ഒരു നിലവിളക്കിന്റെ മുമ്പിൽ ചമ്രംപടിഞ്ഞിരുന്ന്, ഇടത്തുകൈ മടക്കി നിലത്തൂന്നി, മുമ്പോട്ടു ചാഞ്ഞു, ചില കടലാസ്സുതുണ്ടുകളിൽ "കുരുകുരു"ന്നനെ മിക്ക സന്ധ്യാസമയങ്ങളിലും കവിത എഴുതുന്ന നിലയിലാണ്

ഞാൻ ഈ മഹാകവിയെ എന്റെ ശൈശവകാലങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും കണ്ടു പരിചയപ്പെടുവാനിടവന്നിട്ടുള്ളത്. അക്കാലത്ത് ഇന്നത്തെ സമ്പ്രദായത്തിൽ പരിഷ്കരിച്ച വിദേശവിളക്കുകൾ അത്ര അധികം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ സാധാരണ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന "മാടമ്പി"വിളക്കോ, നിലവിളക്കോ അവയിൽ എണ്ണ കുറഞ്ഞു തിരി പടന്നു കത്തിയാലും, കാററുകൊണ്ടു കെട്ടാലും, താൻ എന്തെങ്കിലും എഴുതുവാൻ ഏപ്പെട്ടാൽ ആ കൃത്യം മുഴമിക്കാതെ അവിടം വിട്ടുമാറുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, "ഈ സന്ധ്യാസമയത്ത് കണ്ണു കളയുവാൻ ഇത്ര ധൃതിയായി എഴുതിക്കൂട്ടുന്നതെന്തിനാണ് തിരുമേനി!" എന്നു ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ അതിന്നു മറുവടിയായി, ഒരു മന്ദഹാസത്തോടുകൂടി, "അതാ കണ്ടില്ലേ വരാന്തയിൽ ഒരാളെ; സാധു വല്ല വിധത്തിലും പിഴക്കട്ടേ" എന്നായിരിക്കും അവിടുത്തെ സമാധാനം. വാസ്തവത്തിൽ മിക്ക സമയങ്ങളിലും തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ ധൃതിയിൽ കത്തെഴുതുമ്പോൾ അവിടുത്തോടൊന്നിച്ച് ആരെങ്കിലും വന്നു പുറത്തു നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇങ്ങിനെ വരുന്നവർ എന്തെങ്കിലും ഉദ്യോഗത്തിന്നുവേണ്ടിയാക്കെങ്കിലും ശുപാർശിക്കത്തിന്നു കാത്തു നില്ക്കുകയായിരിക്കും. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, ബ്രിട്ടീഷ്മലബാർ എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന മിക്ക ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കും പരോപകാരാൎത്ഥം പല ശുപാൎശിക്കത്തുകളും അയച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവയെല്ലാം കവിതയിലായിരിക്കും എന്നു പ്രത്യേകം പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഗദ്യത്തിൽ ഒരു കത്തെഴുതുകയെന്നതു

അവിടെയ്ക്കു മനോസങ്കടവും, നീരസവുംകൂടി ആയിരുന്നു. കത്തുകളിൽ ശരിയായ ആശയം അടക്കി കാൎയ്യം പറയുവാൻ സാധാരണക്കാൎക്കു പദ്യത്തിൽ സാധിക്കുന്ന കാൎയ്യം പ്രയാസമാണ്. തിരുമനസ്സിലേക്കാണെങ്കിൽ, പദ്യത്തിൽ കത്തെഴുതുന്നതായിരുന്നു പരമരസം. അവിടുന്നു ചതുരംഗം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്തും, വേറെ വല്ല കാൎയ്യത്തിലും പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്തുംകൂടി ആൎക്കും അവിടുത്തെക്കൊണ്ടു ഏതു കാൎയ്യവും സാധിപ്പിക്കാം. ഏതു കാൎയ്യം എന്നൊന്നു വിശേഷിച്ചു പറയാനില്ല എങ്കിലും കത്തുകൾ വാങ്ങുവാനായിരിക്കും അധികമാളുകളും അവിടത്തെ ഉപദ്രവിക്കുക. അവിടുന്നു ചതുരംഗം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്ത് ഒരു പെൻസിൽ എടുത്ത് ഇടത്തുകൈകൊണ്ടു ചതുരംഗക്കരു ശരിക്കു മാറിയും, വലത്തുകൈകൊണ്ട് ഒരു കത്തു കവിതയിലെഴുതിയും ഒരിക്കൽ (1083-ൽ ആണെന്നു തോന്നുന്നു.) എനിക്കുതന്നെ തരികയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതും ഒരു ശുപാൎശിക്കത്തായിരുന്നു. ആ കത്തു ഞാൻ "കേരളവ്യാസ"നിലെഴുതിയ "സ്മരണ"യിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഈ അവസരത്തിൽ ഇവിടെ ഒന്നുകൂടി എടുത്തു ചേൎക്കുന്നത് അസ്ഥാനത്തിലാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നെ ഒരു ഉദ്യോഗത്തിൽ നിശ്ചയിക്കുവാൻ അന്നത്തെ കൊച്ചി റെജിസ്ത്രേഷൻ സൂപ്രണ്ടായ സാഹിത്യരസികൻ മിസ്റ്റർ സി അന്തപ്പായി (ബി. ഏ.) ക്കുള്ള ആ കത്ത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:—

"ഒരു കാൎയ്യമുരച്ചിടുന്നു ഞാനി-
ന്നുരുസൌഹാൎദ്ദമിതുള്ളിലോൎത്തിടേണം;

പെരുതാം കൃപ നാട്ടുകാരിലെത്തി-
പ്പെരുമാറുന്നവരല്ലയോ മഹാന്മാർ. 1

കവി കെ. പരമേശ്വരക്കുറുപ്പ്-
നിവിടെപ്പേർപറയുന്നൊരീ മനുഷ്യർ
ഭുവി കേവലനിത്യവൃത്തി കാംക്ഷി-
ച്ചവിടേയ്ക്കുണ്ടു വരുന്നു ജീവനാർത്ഥം. 2

അറിയാം ചിലതാംഗലേയശബ്ദാ-
മുറിവാക്യങ്ങൾ, പഠിപ്പിതത്രമാത്രം;
ശരിയായ് മലയാളഭാഷയായാ-
ലുരിയാടാ,മെഴുതാം, കവിത്വമാവാം. 3

ഇവയുണ്ടു രജിസ്റ്റർചെയ്തിരിപ്പൂ
നവകാവ്യക്കളരിസ്ഥലത്തു മുമ്പേ;
തവ കീഴ്വരുതിഗ്ഗൃഹസ്ഥവേല-
യ്ക്കിവനാമവോ! തരമാക്കിയെങ്കിലായി. 4

ഒരുമാതിരി കയ്യെഴുത്തു നന്നെ-
ന്നൊരു ഭള്ളിന്നിവനില്ലയെന്നുമില്ല;
പെരുമാററവഴിക്കു കൊണ്ടുപോയാ-
ലൊരു ഭാഷക്കിവനും കഴിഞ്ഞുകൂടും" 5

ഈ കത്തിലെ ആശയങ്ങൾ ഗദ്യത്തിലാണെങ്കിൽ ഇത്ര ഭംഗിയായും, ഫലിതമായും പ്രയോഗിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നെന്നല്ല, ആർക്കും സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഒന്നാമത്തെ പദ്യത്തിലെ "പെരുതാം കൃപ നാട്ടുകാരിലേ

ന്തിപ്പെരുമാറുന്നവരല്ലയോ മഹാന്മാർ" എന്ന പ്രയോഗംകൊണ്ടു് ഉന്നതസ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സാധുക്കളായ നാട്ടുകാൎക്കു സഹായം ചെയ്യേണമെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു ശരിയായ ഒരു ലോകതത്വവും, ശക്തിയായ ഒരു ശുപാൎശിയുമായിരിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തെ പദ്യത്തിലെ "അറിയാം ചിലതാംഗലേയഭാഷാമൂറിവാക്യങ്ങൾ പഠിപ്പിതത്രമാത്രം" എന്ന പ്രയോഗം എത്രമാത്രം രസാവഹമായിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിൽ പറയത്തക്ക പാസ്സില്ലാത്ത കേവലം യുവാവായിരുന്ന എന്നെപ്പററി ഇതിലധികം ഭംഗിയായി മറെറാരു സാഹിത്യരസികനു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. അതിലടങ്ങിയ ഫലിതവും വളരെ വിശേഷമായിരിക്കുന്നു. റജിസ്ട്രേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽ ഉദ്യോഗത്തിന്നു പോകുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കും "ഇവയുണ്ടു റജിസ്റ്റർ ചെയ്തിരിപ്പൂ. ...." എന്നിത്യാദിപദ്യംകൊണ്ടു് എന്റെ യോഗ്യത പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ആകപ്പാടെ ഹൃദയംഗമമായ ആ പദ്യപത്രം അവിടുത്തെ സ്വാഭാവികമായ ഫലിതത്തിന്നും, പരോപകാരതല്പരതയ്ക്കും, ശിഷ്യവാത്സല്യത്തിന്നും പ്രത്യേകിച്ചു പദ്യരചനാപാടവത്തിന്നും ഒരു ഉത്തമോദാഹരണമാണെന്നു ഞാൻ സാഭിമാനം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ അവിടുന്നു് അസംഖ്യം പേൎക്കു ശുപാൎശിക്കത്തുകൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. പല ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലും ഉദ്യോഗത്തിന്നായും, കയററത്തിന്നായും, മാററത്തിന്നായും പലരും അവിടുത്തെ കത്തുകൾ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോവുക പതിവായിരുന്നു. പദ്യത്തിൽ കത്തുകൾ എഴുതുവാ

നുള്ള രസംകൊണ്ടും, പരോപകാരേച്ഛകൊണ്ടും അവിടു ന്ന് ആൎക്കും ആശാഭംഗം വരുത്തിയിട്ടില്ല.

ഇനി സാധാരണ കാൎയ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം അവിടുന്നു കത്തെഴുതുന്ന സമ്പ്രദായത്തെപ്പററിപ്പറയാം. ഈ കാൎയ്യത്തിന്നേ പദ്യത്തിൽ എഴുതിക്കൂടൂ, ഈ കാൎയ്യത്തിന്നേ ഗദ്യത്തിൽ എഴുതിക്കൂടൂ എന്നൊരു നിബന്ധനയും അവിടേക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടേയ്ക്കു കടലാസ്സും പെൻസിലും കയ്യിലെടുത്താൽ, ഏതു വിഷയമായാലും, കവിതയേ വരികയുള്ളു. ശിശുക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന മകൾക്കു "ബാലശിക്ഷ" കൊടുക്കുവാൻ,

"ബാലശിക്ഷയ്ക്കലട്ടുന്നു
ബാലപുത്രി "സരസ്വതി"
അലട്ടുതീൎത്തു വിട്ടേയ്ക്കൂ,
വില പിന്നെത്തരാമെടോ"!

എന്നു സ്കൂൾമാസ്റ്റർമാർ മുതലായവൎക്കു, മററും വല്ല കടലാസ്സുതുണ്ടുകളും എടുത്തു പെട്ടെന്നു പദ്യങ്ങൾ കുറിച്ചയക്കുന്നതെല്ലാം അവിടേയ്ക്കൊരു വിനോദംതന്നെ ആയിരുന്നു. മററു സ്വന്തം ആവശ്യത്തിന്നും കത്തുകൾ കവിതയിലെ പാടുള്ളൂ എന്ന് അവിടേക്ക് ഒരു നിൎബ്ബന്ധമുള്ളതായിക്കാണാം. ഇതിന്നുദാഹരണമായി,

"മേലൊക്കെ വായിൽ നാക്കാം
ബാലകയിൽവാണിതന്റെ കുട്ടിക്കായ്
മേലൊലൊക്കും പടി[illegible]ത്തൊരു
പാലയ്ക്കാമോതിരം കൊടുപ്പനഹം.

ഒല്ലൂർ പുതുവാൾ രാമൻ
നല്ലോരു തരത്തിൽ വാങ്ങിവെച്ചേക്കും
മെല്ലെന്നായതു വാങ്ങി-
ക്കില്ലെന്ന്യേ താങ്കളഞ്ചലിൽ വിടേണം." 2

എന്നീ പദ്യങ്ങളെല്ലാം എടുക്കാവുന്നതാണ്. ഈ കത്തു തന്റെ മകൾക്ക് ഒരു "പാലയ്ക്കാമോതിരം" (ആഭരണം) മറെറാരാളോടു വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതാണ്. അതിനും കവിതതന്നെ. അങ്ങാടിയിൽനിന്നു വല്ല മരുന്നോ, മററു സാമാനമോ കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധാരണക്കാർക്കും അവിടുന്നു കവിതയെ കൊടുത്തിട്ടുള്ളു

"അതിരസമൊടു 'കിട്ടപ്പൻ' വരുമ്പോൾ മറക്കാ-
തതിവിടയമസാരം വാങ്ങിവെയ്പാനപേക്ഷ;
കൊതി പുതിയൊരു ചേനസ്റ്റേററമിങ്ങുള്ളവർക്കു-
ണ്ടതിനൊരു വഴികൂട്ടിക്കാണണം കേമനാം താൻ"

ഈ വക പദ്യങ്ങൾ എറണാകുളത്തുനിന്നു സ്കൂൾകുട്ടികൾ വരുമ്പോൾ വല്ല സാധനങ്ങളും കൊണ്ടുവരുവാൻ ഏല്പിക്കുന്നതാണ്. പുതിയ ചേനയും മററും എറണാകുളത്ത് ആദായത്തിൽ കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടു ഭാര്യയുടേയും മററും നിർബ്ബന്ധത്താൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അങ്ങിനെയെല്ലാം തട്ടിവിടുന്നതാകുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ ഒരു വിധം വായിക്കുവാനും, എഴുതുവാനും സാധിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം അവിടുന്നു കവിതയിലെ കത്തുകൾ എഴുതിക്കണ്ടിട്ടുള്ളു.

കവിതകൊണ്ടൊരു കൈവേല, അഥവാ ഒരു കളി

തന്നെ, നടത്തിയിട്ടുള്ള തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കവനനിൎമ്മാണത്തെക്കുറിച്ചു,

* * * * *
* * *
* * * * *
* * *

മാവേലിക്കരമന്ന! മാന്യമതിയാം
മന്നാടിയാരേ! നമു-
ക്കീ വേലയ്യ്ക്കൊരബദ്ധമച്ചുപിഴയിൽ
പെട്ടേ പെട്ടുള്ളൂ ദ്ധം"

എന്നു പറയുന്നതിൽ അല്പം ആത്മപ്രശംസയുണ്ടെന്ന് അവിടത്തെപ്പററി ശരിയായി അറിയാത്തവർ തെററിദ്ധരിച്ചു പോകാനിടയുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ തിരുമനസ്സിലെയ്ക്കു കവിത ഒരു "വേലയും", അതിൽ "അബദ്ധം" വരുന്നത് ഒരുപക്ഷേ "അച്ചടിപിഴയിൽ" മാത്രവുമായിരുന്നു.

സ്നേഹിതന്മാൎക്കും, കവികൾക്കും കത്തെഴുതുവാൻ അവിടേക്കൊരു പ്രത്യേകസന്താഷവും, സാമൎത്ഥ്യവുമുണ്ട്. 1065-ലും അതിന്നുശേഷം മൂന്നുനാലു കൊല്ലങ്ങളിലുമായി കാൎയ്യമായി നടുവത്തച്ഛൻ നമ്പൂതിരിതിരുമനസ്സിലേക്കും, മഹൻനമ്പൂതിരിതിരുമനസ്സിലേക്കും എഴുതിയിട്ടുള്ള 122 കത്തുകളാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ എല്ലാംകൂടി 750പദ്യങ്ങളോളമുണ്ട്. ഇവയിൽ പലവിധത്തിലുള്ളപദ്യങ്ങളാണടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. സാധാരണകത്തുകൾ എഴുതുന്നതിൽ, അധികമായആശയ

പുഷ്ടിയോ അലങ്കാരധാടിയോ അത്യാവശ്യമല്ലല്ലോ. വൎത്തമാനകത്തുകൾ എത്ര സ്വാഭാവികമാകുന്നുവോ (നാടൻഭാഷയിൽ എഴുതുന്നുവോ) അത്രയും രസികത്വം അവയ്ക്കുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. വിശേഷിച്ചു കത്തുകൾക്കു മുഖ്യമായി വേണ്ടതു് ഉദ്ദിഷ്ടകാൎയ്യത്തിന്റെ വ്യക്തതയും ഫലിതവുമാണ്' വളരെ പഴക്കംചെന്ന ഈ കത്തുകളിൽ മികച്ച പദ്യങ്ങളില്ല. നല്ല ഫലിതവും, തന്മയത്വവും കാണുമാറുണ്ട്.

"പിഴയെന്നതെഴുത്തിലുണ്ടു പാരം
മൊഴിയിന്നോരമെനിക്കു തോന്നിടുന്നു;
കഴിയുന്നതു ഞാൻ വരച്ചിതിപ്പോ-
ളൊഴിയുന്നേനിനി കൈ കഴച്ചിടുന്നു".

ഈവക പ്രയോഗങ്ങളിൽ ആൎക്കാണ്' രസം ജനിക്കാതിരിക്കുക? "കൈ കഴച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോഴാണ്"ത്രേ എഴുത്തു നിൎത്തിയതു്. ഇതുകൊണ്ടെല്ലാം അവിടുത്തെ കവനചാതുൎയ്യം വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ "മോഹിനിയാട്ട"ത്തെപ്പറ്റി വൎത്തമാനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പറയുന്നതു നോക്കുക.

"ഭാഗവതർ വിഡ്ഢിയാ,ണൊരു-
ഭാഗം നോക്കേറ്റാൾ നെട്ടുവൻ പൊട്ടൻ
പൊട്ടക്കണ്ണൻ; ദോഷം
പോട്ടേ, ഗുണഭാഗമുള്ളതും പറയാം".

നടുവത്തച്ഛൻനമ്പൂതിരി തിരുമനസ്സിലേക്കുള്ള ഒരു കത്തിലെ പദ്യംതന്നെയാണിതും. കേവലം സംസാരഭാഷയിൽ

ഇങ്ങിനെ ഫലിതം പ്രയോഗിച്ച കവിതയെഴുതുവാൻ സാമാന്യക്കാരായ കവികൾക്കാക്കും സാധിക്കുന്നതല്ല. ഇതുപോലെ രസപ്രദങ്ങളായ പല ഭാഗങ്ങളുമുണ്ട്. ശ്രീമഹാഭാരതം ഭാഷപ്പെടുത്തുവാൻ പണ്ടെ ഒരിക്കൽ നിശ്ചപ്പെടുത്തിയിരുന്ന സംഗതിയെക്കുറിച്ച് ഒരു കത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

"കേട്ടാലും കേളിയേറും കഠിനവിഷമമാം
 ശ്രീമഹാഭാരതത്തെ-
ക്കൂട്ടായിട്ടെട്ടുപത്താളുകൾ കവികൾ സഖേ!
 ഭാഷയാക്കാൻ തുടങ്ങി
കോട്ടംകൂടാതെയൊന്നങ്ങനെതിനിനിമേ തുടരു-
 ന്നുണ്ടതിന്നൊ വംശം
കൂട്ടുന്നുണ്ടിങ്ങു കാലം; ധീയുമതിനകത്ത-
 ത്തച്ചടിപ്പും, നടപ്പും.

കൊച്ചുണ്ണിക്കേശ്ശേരിപരൻ,കൊടിയൊരുകവികാ-
 ത്തുള്ളി,യെന്നല്ലഹഹാ! ഞാ,-
നച്ഛൻനമ്പൂരിയമ്മേ,ങ്ങയി! തവ തനയൻ,
 കൊച്ചുകുഞ്ഞുണ്ണിരാജൻ,
സ്വച്ഛൻ മദ്ദേശികക്ഷ്മാപതി, ശ്രുതമതി കു-
 ണ്ടൂരമേനോ സീ. പി., സാക്ഷാൽ
മെച്ചംചേരുന്നൊരാവെണ്മണി കവിമണി, കു-
 ന്നേഴനും ചേരു പോരേ?"

മേൽപ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം ഭാരതതർജ്ജമയൊന്നും നടന്നില്ലെന്നും, അതുപിന്നെ കുറേകാലം കഴിഞ്ഞിട്ടു തിരുമനസ്സ

കൊണ്ടു തനിച്ചു നിവ്വഹിക്കുവാനാണ് ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും നമുക്കറിയാറായല്ലൊ. മഹാഭാരതതർജ്ജമയ്ക്കു മഹാന്മാരായ മുൻപറഞ്ഞ കവികളും, അഞ്ചുകൊല്ലവുമാണ് സങ്കല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. നമ്മുടെ തിരുമേനി "തനിച്ചു മുവ്വാണ്ടിടകൊണ്ടു സാക്ഷാൽ ശ്രീഭാരതം തർജ്ജമചെയ്യുക"യാണുണ്ടായതെന്ന് എല്ലാവക്കും അറിയാമല്ലൊ. ഈ വക കത്തുകളിൽനിന്നു നമ്മുടെ മഹാകവിയുടെ അന്നത്തെ പരിശ്രമങ്ങളും, കവിതയിൽ എന്തു കാൎയ്യം പറയുവാനും ഒരു പ്രയാസമില്ലായ്കയും വ്യക്തമാകുന്നു. കത്തുകൾ ഫലിതരീതിയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതിന്ന് ഈ പുസ്തകം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കാണുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾക്കു കണക്കില്ല. തിരുമനസ്സിലെ ഒരു കുട്ടിക്ക് ഒരു വള പണിയുന്നതിനെസ്സംബന്ധിച്ചു നടുവത്തു മഹൻനമ്പൂരിരിക്ക് എഴുതിയ വർത്തമാനക്കത്തിലെ ഒരു പദ്യം നോക്കുക.

"കുട്ടിക്കു കൊത്തുവളയൊന്നു പണിഞ്ഞുതീർന്നു-
കിട്ടിക്കരുത്തരുവതി പോകണമെന്നു മോഹം;
കൊട്ടിക്കുറച്ചിട കഴിച്ചതു വെയ്ക്കു 'മപ്പു-
ക്കുട്ടി'ക്കു തീർത്തുതരുവാൻ മടി, ഞാൻ കുഴങ്ങി."

ഈ പദ്യത്തിലെ തട്ടാന്മാരുടെ സഹജമായ സ്വഭാവം, തട്ടാൻ അപ്പുക്കുട്ടിയുടെ "കൊട്ടിക്കുറച്ചിടകഴിച്ചതു വെയ്ക്കു"ന്നതുകൊണ്ടും മററും എത്ര ഭംഗിയായിട്ടാണ് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് നടുവത്തു മഹൻനമ്പൂരിതിരുമനസ്സിലേക്കുതന്നെ എഴുതുന്ന മറെറാരു കത്തിൽ മററ ചിലക്കു സലാം കൊടുക്കുവാനും മററും പറയുന്നതു നോക്കുക.

"ഇടശ്ശേരി മൂപ്പൎക്കു മൂക്കററമേറാം
കൊട്ടപ്പള്ളു സലാമെന്റെ മുണ്ടയ്ക്കലിന്നും,
കിടക്കട്ടെയാശ്ശാസ്ത്രികാംകളിന്നിരി-
ത്തടിച്ചോരു കറവയ്ക്കു മൂന്നാലു കൊട്ടും."

ഈ പദ്യത്തിൽ ശാസ്ത്രികളുടെ തടിച്ച കറവയ്ക്കു കൊട്ടുവാൻ പറയുന്നതും മററും എത്ര ഭംഗിയായി സംസാരഭാഷയിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു ഇങ്ങിനെ നോക്കുന്നതായാൽ തിരുമനസ്സിലെ ഫലിതത്തിനും, കവനസാമൎത്ഥ്യത്തിനും ഉദാഹരണങ്ങളായി ഇനിയും വളരെ പദ്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ച് ഈ അവതാരിക ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. ഈ പുസ്തകം ആകപ്പാടെ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഇതിൽ എന്തെങ്കിലും രസമില്ലാത്ത ഒരു പദ്യമെങ്കിലും കാണ്മാൻ പ്രയാസമാണ്. പക്ഷേ കേവലം എഴുത്തുകളാകയാൽ ചില പദ്യങ്ങളിൽ പറയത്തക്ക ഫലിതവും മററും കണ്ടില്ലെന്നു വന്നേക്കാം. ഈ വിഷയത്തിൽ ഈ കത്തുകൾ എഴുതിയ കാലവും മററും സാഹിത്യരസികന്മാർ പര്യാലോചിക്കുന്നതായാൽ അവൎക്ക് ഈ പുസ്തകത്തിലെ യാതൊരു ഭാഗത്തെക്കുറിച്ചും ആക്ഷേപം പറയുവാൻ വഴിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

നടുവത്തച്ഛൻനമ്പൂതിരി തിരുമനസ്സിലേക്കും മാറൻ നമ്പൂതിരി തിരുമനസ്സിലേക്കുംകൂടി അയച്ച ഏതാനും കത്തുകളാണിപ്പുസ്തകമെന്നു മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. അവൎക്കു തന്നെ ഇനിയും അനേകം കത്തുകൾ അവിടുന്നയച്ചതെല്ലാം എടുത്തുചേൎക്കുന്നതായാൽ ഇതുപോലെ പുസ്തകങ്ങൾ രണ്ടുമൂന്നുണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. ശ്രീമാന്മാരായ കൊട്ടാര

ത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി, കെ. സി. കേശവപിള്ള മുതലായവൎക്കും ഇത്തരത്തിൽ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അയച്ചിട്ടുള്ള കത്തുകൾക്കു് ഒരു കയ്യുംകണക്കുമില്ല. യഥാൎത്ഥകവികളോ, കവികൾ എന്നഭിമാനിക്കുന്നവരോ, ഭാഷാപ്രണയികളോ ആരായാലും വേണ്ടതില്ല, അവിടുന്നു് അവരോടിടപെടുവാൻ സംഗതിയായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവൎക്കെല്ലാം അവിടുന്നു കവിതയിൽ കത്തുകളയച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അവിടുത്തെ പദ്യപത്രങ്ങൾ മലയാളത്തിലെ സാമാന്യം ഭവനങ്ങളിലും വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിലും ചുരുങ്ങിയതു് ഒന്നുരണ്ടെങ്കിലും കാണാതിരിക്കയില്ല. ഏതു സ്ഥലത്തുപോയാലും അവിടെയിരുന്നു് കവിതയെഴുതുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്കുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവനങ്ങൾ പലതും അവിടവിടെയായിക്കിടക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. അവയെല്ലാം ശ്രീമാൻ പി. വി. കൃഷ്ണവാരിയരവൎകൾക്കു കിട്ടുന്നതായാൽ അദ്ദേഹം ഇതുപോലെ അനവധി പുസ്തകങ്ങൾ പുറത്തിറക്കി ഭാഷാഭണ്ഡാരത്തിന്നു മുതൽക്കൂട്ടു വൎദ്ധിപ്പിക്കുമായിരുന്നു.

കുറെ എഴുത്തുകൾ മാത്രമായ ഇപ്പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു അവതാരികയിൽ പ്രസ്തുതകത്തുകളെസ്സംബന്ധിച്ച് ഒരു നിരൂപണം ചെയ്യേണ്ടുന്ന ചുമതല മാത്രം നിൎവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ വിരമിക്കുന്നില്ല.

തിരുമനസ്സിലെ കവിതാരീതിയെപ്പറ്റിയും പൊതുവിൽ ഈ അവതാരികയിൽ അല്പം പറയേണ്ടതു് എന്റെ ചുമതലയാകുന്നു

ഭാഷാകവിതയിൽ പദ്യത്തിൽ എഴുത്തുകൾ ആയക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങിയതു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാണെന്നു ദൃഢമായി പറയുവാൻ ഞാൻ ഒരുങ്ങുന്നില്ലെങ്കിലും, പ്രസ്തുതപ്രസ്ഥാനം ശരിയായി ഉറപ്പിച്ച് അതിനു് ഒരു പ്രചാരം വരുത്തിയതു് അവിടുന്നു തന്നേയാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഭാഷാപദങ്ങൾ നല്ല സ്വാധീനമുള്ളവൎക്കല്ലാതെ കവിതയിൽ കടത്തെഴുതുവാൻ കഴികയില്ല. "ശബ്ദങ്ങളെദ്ദാസരെ എന്നപോലെ ശരിക്കു കീഴ്നിൎത്തിയ ശക്തിയുക്തന്റെ", ഭാഷയിൽ 'പച്ചമലയാളം' എന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനം കണ്ടുപിടിച്ച സമൎത്ഥനമായ അവിടെയ്ക്കു പദ്യത്തിൽ കടത്തെഴുതുന്ന കാൎയ്യം വളരെ രസാവഹമായിത്തീൎന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനുമില്ല. യഥാൎത്ഥവാസനയും, ദൃഢമായ വ്യുൽപ്പത്തിയും, പാരമ്പൎയ്യഗുണവും എല്ലാം തികഞ്ഞ ഒരു മഹാകവിയായിരുന്നു അവിടുന്നു് എന്നു പറയുന്നതിൽ അശേഷം സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. അവിടുത്തെ കവിതയെ ഇന്നത്തെ "ചില രസികന്മാർ" അത്ര കൊണ്ടാടുന്നില്ലെന്നു് എനിക്കറിയാം. അവർ അവിടുത്തെ അസാമാന്യമായ വാസനാബലത്തിനും, അഗാധമായ പാണ്ഡിത്യത്തിനും ലക്ഷ്യങ്ങളായ കൃതികൾ ഒന്നും വായിച്ചിരിക്കയില്ലെന്നേ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുള്ളു. എണ്ണംകൊണ്ടും, വണ്ണംകൊണ്ടും ആധുനികഭാഷാകവികളിൽ അവിടുത്തെപ്പോലെ ഇത്രയധികം കാവ്യങ്ങൾ നിൎമ്മിച്ച ഒരാൾ ഇന്നേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ഖണ്ഡിതമായി പറയുവാൻ കഴിയും. അതുപോലെതന്നെ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവിടുത്തേപ്പോലെ മനോഗുണമുള്ള ഒരാളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വ

സിക്കുന്നില്ല. "അവിടുത്തെ കവിതാഗുണത്തേക്കാൾ അവിടുത്തെ മനോഗുണമാണ് ഞാൻ അധികം വില വെയ്ക്കുന്നതു" എന്നു മഹാനായ ഒരാൾ എന്നോടു പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്. പക്ഷേ കവിതാഗുണത്തെപ്പററി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അവിടുത്തെ പഴയ നാടകങ്ങളായ ആശ്ചര്യചൂഡാമണിയും, ചന്ദ്രികയും, മണിപ്രവാളകൃതികളായ പാലുള്ളി ചരിതവും, ദക്ഷയാഗശതകവും എന്നുവേണ്ട, കാദംബരീകഥാസാരം, മഹിരാശിയാത്ര മുതലായ പഴയ കൃതികളും ആ മാന്യൻതന്നെ സർവ്വഥാ കൊണ്ടാടുന്നു. ഭാരതതർജ്ജമയ്ക്കുശേഷം അവിടുന്നു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള കൃതികളുടെ ചമൽക്കാരവും രസികത്വവും ഒന്നു വേറെത്തന്നെയാണ്. "കേരളം" എന്ന ചരിത്രകാവ്യത്തിന്നു ചരിത്രപ്രധാന്യവും, സാഹിത്യഗുണവും ഒന്നുപോലെ തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കംസൻ ദ്രോണാചാൎയ്യൻ, ശരസേതുബന്ധം, നാരായണാസ്ത്രമോക്ഷം, ഭീമയോഗം, ഭീഷ്മസമാധി മുതലായ ഖണ്ഡകൃതികൾ അവിടുത്തെ കവനത്തിന്നുള്ള ഒരു പുതുമയേയും, ഗുണപൌഷ്കല്യത്തേയും പ്രത്യേകം കാണിക്കുന്നുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഇപ്രകാരം ചെറിയ ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ ഭാഷയിൽ ഒന്നാമതായി കൊണ്ടുവന്നതുതന്നെ അവിടുന്നാണെന്നു പറയുമ്പോൾ ചിലൎക്കു രസമാവുകയില്ലെങ്കിലും, യഥാൎത്ഥസ്ഥിതി അതുതന്നെയാണെന്നു ഞാൻ ധൈൎയ്യപൂർവ്വം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

മഹാപുരുഷനായിരുന്ന അവിടുത്തെ കവനരീതിയെക്കുറിച്ച് ഒരു പ്രത്യേകനിരൂപണമോ, അഭിപ്രായമോ

ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അന്നും, ഇന്നും ജനസാമാന്യത്തിന്റെ കവി എന്ന നിലയിൽ പറയപ്പെടാവുന്ന ഒരു മഹാനുഭാവനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ലോകംകൂടാതെ അവിടുന്നു പല മുക്കിലും മൂലയിലുമായി എഴുതിയിട്ടുള്ള തുണ്ടുകടലാസ്സുകൾ പെറുക്കി എടുക്കുന്നതിന്നു് ഇന്നത്തെ ഭാഷാപരിഷ്ക്കരണക്കമ്മററിക്കാരോ, റിസർച്ച് വകുപ്പുകാരോ പരിശ്രമിക്കുന്നതായാൽ അതു് അവർ മലയാളഭാഷയ്ക്കു ചെയ്യുന്ന വലിയ ഒരു സഹായമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ഈ മഹാകവിയുടെ കൃതികൾ ഇനിയും കഴിയുന്നവിധം തേടിപ്പിടിച്ചു പുസ്തകരൂപത്തിൽ പുറത്തിറക്കുവാൻ സദാ ജാഗരൂകനായിരിക്കുന്ന ശ്രീമാൻ പി. വി. കൃഷ്ണവാരിയരോടു മലയാളഭാഷ എന്നെന്നേക്കും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തിരുമനസ്സിലെ ശിഷ്യനും, എഴുത്തുകാരനുമായിരുന്ന ഞാൻ ഈ "എഴുത്തുകളുടെ" ഒന്നാംഭാഗം, മാന്യഭാഷാഭിമാനികളുടെ കരുണാപുരസ്സരമായ അഭിനന്ദനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഇതാ ലോകസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിതവാദിആപ്പീസ് കോഴിക്കോട് 12—1—27	കോയിപ്പിള്ളിൽപരമേശ്വരക്കുറുപ്പ്. മിതവാദി സഹപത്രാധിപർ.

മററുകറി

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ

എഴുത്തുകൾ.

നടുവത്തു് അച്ഛൻനമ്പൂതിരി അവർകൾക്കു്

നമ്പർ 1

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 1065—12—12

തെററിപ്പോയി, ഭവാന്റെ നല്ലൊരു സമ-
സ്യാപൂരണം സാമ്പ്രതം
മൊററം ഞാൻ തവ വാങ്ങിടാഞ്ഞുടനെടു-
ത്തൊന്നച്ചടിപ്പിച്ചപായ്;
മുററം സൽക്കവിവീരരായതു സഭ!
കേൾ പൂരണംചെയ്തു തൽ-
കുററം മാപ്പുതരേണമയ്യൊടിതുടൻ
വായിസ്സൂയം ചെയ്യണം. 1

"വിക്ടോറിയാചരിതസംഗ്രഹ" തൎജ്ജമയ്ക്കു-
ള്ളകൊണ്ടു തെല്ലു മുഷിയേണമവൎക്കവേണ്ടി;
കേൾക്കേണമാഴ്ച്ചയതിലുണ്ടൊരെഴുത്തിനിക്കാ-
യിക്കാര്യമായതിനു ജാഗ്രത ചെയ്യുവാനും. 2

പിന്നും കേരളഭാഷയാകിയൊരു മു-
ത്തുശ്ശിപ്പിയിൽതന്നെ മു-
ത്തൊന്നുകൂടി വിളങ്ങിടുന്ന കവിതാ-
നമ്പൂത്തു നേടും കവേ!

എന്നും താങ്കളുമായിയുള്ള സഹവാ-
സത്തിന്നു മോഹം നമു-
ക്കിന്നും നാളെയുമാകിൽ നാളെയധികം
നിത്യക്കണക്കാണിത്. 3

അങ്ങയ്ക്കു ദിനമിവിടയ്ക്കു വരേണമെന്നു
ഭംഗിക്കു ഞാൻ പറകിലും ഫലമാകയില്ല;
ഞങ്ങൾക്കുമിന്നു "ഭജനം"; വരുവാൻ പ്രയാസം;
പൊങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിടണമീവിധമൊട്ടു കാലം. 4

ആട്ടേ "കണ്ടൂര നാരായണകവി"യരികിൽ
തന്നെയില്ലേയൊരാളെ-
വിട്ടേയ്ക്കോ ചാരു"വിക്ടോറിയചരിത"മുടൻ
തർജ്ജമക്കായ് ശ്രമിയ്ക്കാൻ?
പോട്ടേ പത്രാധിപക്കീപ്പണി ബഹുരസമാ-
ണെങ്കിലവ്വണ്ണമായി-
ക്കോട്ടേ നോക്കെന്തു ചേതം കവിവര! പറമീ-
ത്തർജ്ജമയ്ക്കോ ഞെരുക്കം? 5

കത്തു കിട്ടിയതിനുത്തരം ഭവാ-
നോത്തു കെട്ടി വടിവോടു പദ്യമായ്
കീർത്തികേട്ട കവിവര്യ! നാംകകി-
ട്ടാത്തികെട്ടിമറിയുന്നു കാണുവാൻ. 6

നമ്പർ 2

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 1065—12—17

കിട്ടീ കത്തു, കൃതാൎത്ഥനായിതു ഭവൽ-
　　പത്ര്യങ്ങൾ വായിക്കയാൽ
വെട്ടീടും സരസത്വമുള്ളതു ചെവിയിൽ-
　　ക്കൂടീട്ടകത്താക്കി ഞാൻ
കെട്ടിമുട്ട മനോരമാനവികവും
　　നാംകൂറു വാങ്ങിച്ചതോ-
ക്കിട്ടീവസ്തുതയൊക്കവേ സ്വരസമാ-
　　സ്സ്വാന്തംലെ കാട്ടീടണം. 1

മാനംചേൎന്നവരാം മഹാകവിമണേ!
　　മാനിച്ചിതിൽ സാദരമായ്
ജ്ഞാനംചേൎത്തു ജനങ്ങളിൽ സരസതാ-
　　സാരം പെരുക്കുംവിധം
താനും ചെറ്റ തകൎത്തു സമ്മതസമ-
　　സ്വാദ്യങ്ങളേ നാംകെട്ടോ
"ഞാനും ചേരണ"മെന്നു കൌതുകമിതിൽ
　　തോന്നുന്നുവെന്നാൽ സഖേ! 2

"വിക്ടോറിയാചരിതസംഗ്രഹ"തൎജ്ജമാഖ്യ-
വിഖ്യാതകീൎത്തി വിളഭൂമിയിൽ വശ്യകീൎത്തേ!
ഇക്കാലമങ്ങു ചില വിദ്യാ വിതയ്ക്കുവാനായ്-
ത്തക്കങ്ങൾ തീൎത്തു തരമോൎത്തു തുടങ്ങിയാലും. 3

തെററീ ഞാനിപ്പോൾ മുൻപാരെയെഴുതിയ കൃതികൊ-
ണ്ടായ്‌വതീപ്പത്രമെന്നും
മററും കാണിച്ചതെന്നാലിതു പഴയ കവേ!
പന്തിരണ്ടാണ്ടാതാന്നും;
ചൊററും സന്ദേഹമില്ല ചിതമൊടുടനുടൻ-
തന്നെ മാസത്തിൽ നാലാ-
യററം വിട്ടിഷ്ടനാകും തവ സവിധമതിൽ
ചേരുമാറായയയ്ക്കാം. 4

ഇക്കാണുന്നോരു ഭാഷാകവികളുടെ മിടു-
ക്കൊക്കെയും കാട്ടുവാനാ-
യിക്കാലം പത്രികയ്ക്കുള്ളൊരു വരി ചിലവാ-
ക്കുന്നതുണ്ടെന്നു കണ്ടു
സല്ക്കാരം ചേരുമാറെൻ സരസകവിമണേ!
താങ്കളും ചേർന്നിടയ്ക്കീ-
മൂപ്പാളും കൂട്ടരോടൊത്തതുപൊരുതുക കാ-
ണട്ടെ ഝാണിപ്രപഞ്ചം. 5

പത്രത്തിൽ പേർപതിഞ്ഞാൽ പലദിശി മരുവും
ലോകരും പേരുകേൾക്കാൻ
മാത്രം നന്നെന്നുമല്ലാ പലരൊടുമിടവി-
ട്ടിഷ്ടമാവാം ക്രമത്തിൽ
ചിത്രത്തിൽ ചീർത്തമോദം തിരുതകൃതി കൃതി-
ച്ചോരു പദ്യങ്ങൾ പാർത്തി-
ട്ടത്രെ സന്തോഷമെന്തും സരസജനമിതിൻ-
വണ്ണമെന്തിന്നിയുള്ളൂ? 6

എഴുത്തുകൾ

വയ്യന്മാരാകുമോരോ കവികളുടെ വിലാ-
സങ്ങളിട്ടച്ചടിപ്പാൻ
മുൻപന്മാരാകുമിപ്പത്രികയുടെയുടമയോർ-
കൾക്കുമാനന്ദമാകും
ആയ്വോടടങ്ങു ചേതം ചെറുതുമിവിടെയു-
ണ്ടാകയില്ലെന്നതോർത്താ-
ലമ്പോ മിണ്ടാതിരിക്കുന്നു കഠിനമതെ-
ന്നങ്ങുമുൾക്കാമ്പിലേക്കും 7

ഇതൊക്കെയുൾക്കാമ്പിൽ നിനച്ചുവച്ചു
പത്തുക്കെ മുമ്പിൽ കടലാസ്സുവെച്ചു
കൃതിക്കുചെയ്താലെഴുതി ക്രമത്തി-
ലതൊക്കെ നേരിട്ടു നമുക്കയെക്കുള. 8

ദീനക്കാരനതെന്നാ-
ധ്യാനക്കാലം മറന്നു കൈവയ്ക്കുള്ളു;
ഞാനൊക്കെ നേരെയാക്കാം
മേനിക്കായ്ത്തട്ടിവിട്ട പിട്ടല്ലേ 9

തോഷാകരവിമലയശോ-
ഭോഷാകര! വേണ്ടപോലെ മറുപടിയിൽ
വേഷംകെട്ടുക പിന്നെ-
ശ്ലേഷം വഴിയെ മുറക്കു കാണിക്കാം 10

നമ്പർ 3

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 25—12—1065

വിദ്യാവിദഗ്ദ്ധതപെടുന്ന ഭവാനയച്ച
പദ്യങ്ങൾ രണ്ടുമഹമേകി മനോരമയ്ക്കായ്;
ഹൃദ്യത്വമാന്നൊരു സമസ്യകൾ വിട്ടതില്ല.
തദ്ദുഷ്ടം പരിചിനോടു പറഞ്ഞിടാം ഞാൻ. 1

താന്താങ്ങളെയ്ക്കാരു പൂരണത്തൊടു വിടും
പാദങ്ങളല്ലാതഹോ
സ്വാന്തങ്ങളേന്നവർ ചേർത്തടിയ്ക്കുകയതി-
ല്ലെന്നാണ് ചട്ടം സഖേ!
നോക്കുമ്പോളതൊട്ടുമെന്തിനാണതു വൃഥാ
ഭഞ്ജിപ്പതെന്നോർത്തതിൽ
പൂരിക്കേണ്ടോന്ന സമസ്യ രണ്ടുമെഴുതാൻ
വയ്യാതയായ്യന്ന മേ. 2

ഞാനെൻ പത്രികയൊന്നുകൂടിയിതിനോ-
ടൊന്നിച്ചയയ്ക്കുന്നു പെ-
റവന്നമ്പററി നമുക്കൊരച്ചുപിഴകൊ-
ണ്ടെന്നാലതും വാദമായ്;
ജ്ഞാനമ്പാരമെഴുന്ന പത്രപതിയും
കൈവച്ചുകണ്ടാലുമീ-
സ്ഥാനം പാർക്കുകിലെൻെറ വാക്കിനിനിമേൽ
തെല്ലൊന്നു ചെല്ലാന്തരം. 3

ഹേ വിലാസകവിതാനിധേ! ഭവാ-
ന്മേൽവിലാസവുമവക്കയച്ച ഞാൻ;
മേൽ വിലംബമണയാതെ പത്രവും
കൈവിലയ്ക്കു തവ കയ്യിലെത്തുമേ. 4

നമ്പർ 4

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 26—12—1065

അല്ലേ തെററായി ഞങ്ങൾക്കെഴുതിയതിൽ മുദാ
മേൽവിലാസം കുറിച്ചി-
ട്ടല്ലേ താങ്കൾക്കു പത്രം വിട്ടവതിനെഴുതി-
പ്പോയി പത്രാധിപക്കായ്;
വല്ലെന്നാലും വരുത്തു ചില കുറി ചിതമായ്
പ്പത്രമീലൌകികത്തി-
ന്നല്ലെന്നാൽ തെല്ലു തെററായ്‌വരുമതു മതിമൻ!
ഭംഗിയാമോ നമുക്കും? 1

ശങ്കുണ്ണിയ്ക്കും ഭവാനും ശശിവിശദയശോ-
രാശിയായോർകളേ കേൾ
തങ്കം നിസ്തുല്യകീർത്തിയ്ക്കിതുമൊരു വഴിയാം
പത്രികയ്ക്കായിടയ്ക്കു്
ശങ്കാഹീനം കുറിച്ചീടിന സരസകൃതി-
സ്തോമമിട്ടച്ചടിച്ചാൽ
സംഖ്യാഹീനപ്രമോദം പല സഹൃദയഹൃൽ-
ക്കാമ്പിലും വന്നു വിങ്ങും. 2

കാര്യം കേട്ടു ധരിച്ചുകൊള്ളുക കൊടു-
ങ്ങല്ലൂരുരാജാക്കളെ-
ല്ലാരും ചേർന്നു കരാറുചെയ്തിതിനിമേൽ
ബ്രിട്ടീഷുശീമയ്ക്കകം
ചേരും വസ്തുവിൽ വല്ല വിദ്യയുമെടു-
ത്തീടുമ്പൊഴെല്ലാവരും
പേരോടൊപ്പിടണം സ്ഥിരത്വമതിനി-
ല്ലല്ലെങ്കിലെന്നിങ്ങിനെ. 3

കേൾവിപ്പെട്ട കവിപ്രവീരമണിയേ
തീർത്തോരു പാട്ടൊന്നിനി-
സ്സാവിർഭൂതകുതൂഹലം തരികെടോ
വായിച്ചുനോക്കട്ടെ ഞാൻ
രാവിൽ പൊങ്ങിയ പൂർണ്ണചന്ദ്രനു കള-
ങ്കംവെച്ചതെച്ചിത്രയും
ഭാവിപ്പിച്ചോരഭംഗിയാകിയയശോ-
വെണ്മയ്ക്കൊരാലംബമേ! 4

നമ്പർ 5

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 30—12—1065

ഭവാനയച്ചീടിന കത്തു കിട്ടി
ഭവാബ്ധിപീയൂഷകവിത്വരാശേ!
തവാതിരമ്യാമിതഹൃദ്യപദ്യ-
നവാമൃതം മോന്തി മദിച്ചു ഞാനും. 1

അങ്ങുണ്ടാക്കിയിനിക്കയെച്ചൊരു സമ-
സ്യാപൂരണം രണ്ടുമാ-
രംഗംവിട്ടു പൊടിച്ചു മാറിവിട്ടമാ-
ശ്ശങ്കുണ്ണിതൻ പദ്യവും
തിങ്ങും കൌതുകമോടയച്ചു പരമാ-
പ്പത്രാധിപക്കായി ഞാ,-
നിങ്ങൊട്ടീയ്യിടെയാഴ്ചതങ്ങിനകമേ
പത്രത്തിലെത്തിച്ചിട്ടും. 2

"ഒരുമകൊണ്ടു നേരുകാണ്മതെ"ന്നുപേരൊടൊന്നു ഞാൻ
റിരുത്തുകൊണ്ടു കവികൾ കണ്ടു കൈതൊഴും മഹാമതേ!
വിരവിലുണ്ടു തീർത്തതായ പദ്യമയ്പതായതും
പരിചിൽ രണ്ടു നാലു നാൾക്കകത്തയച്ചുതന്നിടാം. 3

"സമസ്തപദ"മതു പൊറവും
ചോക്കാതീക്കഥ മുരുക്കിയൊരുമട്ടിൽ
ഞെക്കിഞെരുക്കിച്ചുള്ളട്ടിയി-
നാക്കിയതാണെന്നുമറിവുതന്നേക്കാം. 4

കേൾക്കേണമിപ്പോഴൊരു പെററപ്പുലയ്യ ലാക്ക-
ണ്ടക്കാലമെൻറ ഭജനന്തകരാറിലാവും;
പക്ഷ—വരാമ പിടെ ഞാനതുകാല,മെന്നാൽ
സൂക്ഷ്മപ്പെട്ടത്തിയുരചെയ്യുവതില്ലതാനും. 5

നമ്പർ 6

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

30—12—1065

കല്യശ്രീകവിരത്നമേ! കളമൊടി-
പ്പുത്രങ്ങളെല്ലാം ക്രമാൽ
ചെല്ലേറുന്നൊരദ്ധ്വർവഴിക്കു വിട്ടവൻ
വേഗത്തിലെത്തിട്ടുവാൻ;
തെല്ലെന്നാൽ തവ നഷ്ടമാകിലുമതിൻ
കണ്ണൊന്നടച്ചാലുമ-
ങ്ങല്ലെന്നാൽ പ്രതിപത്രമാത്തവ സമ-
സ്യാപൂർത്തി കിട്ടാതെയാം. 1

പത്രം താങ്കൾക്കയപ്പാൻ പരിചൊടെഴുതി ഞാൻ
മുമ്പു പത്രാധിപക്ക-
ങ്ങെത്തുംമുമ്പായയച്ചേൻപകിരിയിഹ സഖേ!
വേണ്ടവേണ്ടായതൊന്നും
ചിത്തം ചേരും ഭവാൻതന്നുടയ മതമറി-
ഞ്ഞിട്ടിനിപ്പേടി വേണ്ട-
ങ്ങെത്തില്ലാ പത്രമൊന്നെങ്കിലുമയി മമ പ-
ത്രങ്ങളല്ലാതെ പോരേ? 2

തക്കമൊടെഴുതിരിങ്ങാ-
ലക്കടവഴിയായയച്ചുകൊള്ളാം ഞാൻ;
കേൾക്കുകതമാന്തമായി-
പ്പൊയ്ക്കോട്ടെ കിട്ടുമന്നു കിട്ടട്ടെ. 3

നമ്പർ 7

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 7—1—1066

കാട്ടുരെക്കൊച്ചുകൃഷ്ണൻവശമൊരു പെറുക-
ത്തങ്ങോട്ടങ്ങെടുത്തയച്ചേ-
നൊട്ടേറെക്കുറുക്കുട്ടും കവിവര! തവ കയ്-
ത്താരിൽ വന്നെത്തിയില്ലേ?
പിട്ടേറും വില്ലുവട്ടത്തൊടു ചിതമൊടു ശ-
ങ്കുണ്ണി പോരാടുവാനേർ-
പ്പെട്ടോരാപ്പത്രവും ഞാനവനുടയ കരേ
ബ്ഭക്ഷമേല്പിച്ചിരുന്നു. 1

വിശ്വാസമേറിയൊരു നിൻകൃതി കണ്ടിടാതെതി-
ട്ടാശ്വാസമില്ല മമ മാനസമായതിങ്കൽ;
വിശ്വാന്തരത്തിൽ നിറയും സിതകീർത്തിപൂര-
പ്രോച്ഛ്വാസിതപ്രകൃതിപേശലസജ്ജനൌഘ! 2

പ. ശി—വിക്ടോറിയാചരിതതർജ്ജമ ഇംഗ്ലീഷുവാക്കുകൾ കൂടാതെ വേണമെന്നാണ് പത്രാധിപന്റെ ആഗ്രഹമെന്നും ഉടനെ കഴിച്ചുകിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുമായാൾ പ്രത്യേകിച്ചെഴുതിയയച്ചിരിക്കുന്നു.

നമ്പർ 8

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 1066—1—10

തർജ്ജമകിട്ടിയിതയി തേ
.സജ്ജനമൊട്ടുക്ക കൂപ്പിടും സുമതേ!
വർജ്ജനയില്ലവയിൽ തേ
വർജ്ജിയ്ക്കും മാറ മാറിടും കവി തേ. 1

പെററുപല വന്നാവെന്നാൽ
തെററന്നോണത്തിനവിടെ വന്നിട്ടവാൻ
ഏററുപറയാമതോണ-
പ്പിററയതെന്നാകിലെൻെറ കുറവല്ലേ. 2

കണ്ടൂരും രാജഭൂമീശ്വരവരകവിയും
രാമനുംകൂടിയിന്നാൾ
കണ്ടോരാത്തിങ്കളാഴ്ച്ചക്കിവിടെ വടിവിൽ വ-
ന്നിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു;
ഉണ്ടോരോ നാടകാദിപ്പുതിയ കവിത വാ-
യിച്ചു വായിച്ചുറക്ക-
ങ്കണ്ടോരാതേ കഴിച്ചേ കവിമയരസമാ
രാത്രി കാത്തുള്ളിൽവെച്ചു. 3

ശങ്കുണ്ണിയ്ക്ക്.

ഞാനൊരെഴുത്തെഴുതീട്ടും
താനോ മറുപടിവിടാത്തതികഷ്ടം;
നൂനമധുക്കാർമട്ടും
ധ്യാനിച്ചൊപ്പിച്ചിട്ടന്നു താൻ തിട്ടം. 1

നടുവത്തമ്മഹന്

എന്താണില്ലത്തു ചെല്ലാൻ വഴി ബഹുവളരെ-
ക്കൂടിയോ മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ
സന്താപംകൊണ്ടു പാരംകെട്ടതിയൊടുടന-
മ്മാത്തു പോയ്യാത്തുവെന്നോ
ഞാന്താനെഞ്ഞീട്ടയയ്ക്കുമ്മറുപടിയതിനെ-
ക്കാത്തു കാത്തിങ്ങിരുന്നി-
ട്ടെന്താ കാര്യം മാററാത്തവൻ! മതിമതി മമത-
ക്കൊത്തു കാണിച്ചയച്ചു. 1

നമ്പർ 9

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 13—1—1066

പെട്ടെന്നു താങ്കളിവിടേക്കു കുറിച്ചു കത്തു
കിട്ടുന്നതിന്നൊരിടതാമസവും വരാതെ
പൊട്ടുന്നു മോദമൊടു കയ്യിലണഞ്ഞു, കീർത്തി
കെട്ടിന്നുയന്ന കവിപുംഗവശൃംഗകേതോ! 1

വിക്ടോറിയാചരിതതർജ്ജമതന്നിലന്നെൻ-
ചൊൽക്കൊണ്ട താങ്കൾ പിഴപോക്കി മുറയ്ക്കയച്ചാൻ
അക്കെട്ടു പെററപുല പാർക്കിലിതേവരയ്ക്കും
കേൾക്കുന്നതെന്നിയെ നമുക്കിഥ വന്നതില്ല. 2

കന്നിതമുടനുണ്ടാക്കി-
ക്കൊണ്ടതി വർദ്ധിച്ചു വന്ന തവ രോഗം
കണ്ടതുപോലെ കുറഞ്ഞി-
ട്ടുണ്ടെന്നതുകൊണ്ടു വിട്ടൊഴിഞ്ഞില്ലേ? 3

ദക്ഷയാഗകഥ ഞാൻ കൃതിച്ചതും
ദക്ഷയായമമതാക്കു ചേർച്ചയിൽ
ശിക്ഷയായിയവരച്ചടിച്ചു കേ-
ളുക്ഷയാദരമൊടിയ്യിടെസ്സഖേ! 4

ആരെന്നോ മലയാളമ-
നോരമപത്രാധിനാഥനാണതെടോ;
ചോരുന്നോക്കതു മററെ-
ന്തോരോദിക്കിൽ പ്രസിദ്ധമാവേണം. 5

പാരിൽ പ്രസിദ്ധികലരും കവിവംശാറീര-
ന്മാരിൽ പ്രധാനകവിയച്ചുതനിയ്യിടയ്യ്ക്കായ്
പാരാതെയാത്തമിഴിൽനിന്നുടനശ്വമേധം
നേരായപാട്ടിൻ മലയാളമതാക്കിടുന്നു. 6

കൊച്ചുണ്ണിരാജകവി "ഫൽഗുനവീഴ്യ"മെന്ന-
ങ്ങഥരിന്നഭംഗിപെരുകുന്നൊരു നാടകത്തെ
ഉൾച്ചിന്നമപ്പടുതയോടു തുടന്നു വെച്ചു-
കാച്ചുന്നുവെന്നു പറയേണ്ട കഴിഞ്ഞുതാനും. 7

രാജാവുതൊട്ടു ചിലകൂട്ടരധൂരിരുന്നു
രാജാദിശാമരമണീയയശസ്സിനോടും
വ്യാജംവെടിഞ്ഞു പലതും കൃതിചെയ്യിടുന്നു
ഹേ ജാഗ്രതക്കുറവു പാക്കിൽ നമുക്കുതന്നെ. 8

നമ്പർ 10

മനസ്സു വല്ലാതുഴലുന്നു, കണ്ണിൽ
കനത്തു കണ്ണീരൊലിവന്നിടുന്നു,
അനക്കിയാൽ കൈവിറയുണ്ടെഴുത്തി-
ന്നിനിയ്ക്കു വിഘ്നം പലതുണ്ടിദാനീം 1

നീലക്കാർവണ്ണനാം വെണ്മണിജനകനിളാ-
വാനവൻ വാനുപുക്കാ-
ക്കാലത്തിക്കണ്ട ഭാഷാകവികടെ കൃതി കാ
ണുന്ന കണ്ണൊന്നു പോയീ;

ലീലാപ്രോൽഗാരിഹാസ്യ്യല്ലലിതരുചി പെറു-
ന്നോറു മാലോകർ കേട്ടാൽ
ചാലേ തുള്ളുന്ന പച്ചപ്പ്ഫലിതമതുരചെ-
യ്യുന്ന തന്നേ കഴിഞ്ഞു. 2

പരിചൊടു പതിമൂന്നാന്തിയ്യതിയ്യുറസ്സശൈലോ-
പരി കതിരവദേവൻ പോയ്മറഞ്ഞോരശേഷം
പരമിഹ മണി പത്തും പിന്നെയൊന്നും കഴിഞ്ഞ-
പ്പുരമശുഭമുഹൂർത്തത്തിങ്കലാചരൻ * * ച്ചു. 3

പത്തുണ്ടായ്‌വതുപോര കോട്ടയമെഴും
വയ്ക്കേരിട്ടും നമ്പൂരാ-
ന്മാരുത്തണ്ടിൽ കരുതാതെ പാദമതുകൾ ചെ-
യ്യുട്ടിക്കിലോക്കിൽ പി*
എന്തോ ണ്ടേ കറവുള്ളിടത്തു മുഴുവൻ
കണ്ണൊന്നു നോക്കു സഖേ!
വിത്തുണ്ടെങ്കിലെടുത്തതൊക്കവെ വിത-
ച്ചേക്കുള്ള മുളയ്ക്കട്ടെടോ 4

കുന്ദുക്കമീ വിവരമൊന്നു കുറിച്ചു കാട്ടി-
ടേണ്ടുന്ന ഭാരമവിടേയ്ക്കിത തീറുതന്നേൻ;
വേണ്ടുന്നമട്ടു വിവരങ്ങൾ മുറയ്ക്കു കാട്ടി-
ക്കൊണ്ടീടു കണ്ടിതുടനേ മറവിപ്പെടാതെ. 5

നമ്പർ 11

കൊടുങ്ങല്ലൂർ: 17—2—1066

പരം ഭവാനായ്യതിവിൻപ്രകാരം
വരുന്നനാൾ പത്രമതങ്ങയപ്പാൻ

തരം ലഭിച്ചില്ലിഹ ജോലിവന്നു
പരക്കയാലെന്നു പറഞ്ഞിടേണ്ടു. 1

ഇവിടെച്ചില നാടകം കൃതിച്ചും,
ജവമാക്കിന്നു പരം തരംതിരിച്ചും,
അവനീസുര! ഘോഷമായിരുന്നു
കവിതപ്പെണ്ണൊടിയാൾ കളിച്ചിരുന്നു. 2

കൊച്ചുണ്ണിഭൂജ്യേഷ്ഠനും ഞാനാ-
മിഹരപോലിഹ നാടകം
തീർച്ചയായിത്തീർത്തിതാഘോഷ-
ക്കാഴ്ചയാണിന്നലേവരെ. 3

നമ്പർ 12

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 20—2—1066

ഭവാനയച്ചീടിന കത്തിന്നിയ്ക്കു
ഭവാദൃതശ്രീകവിതാരസജ്ഞ!
ജവാലെടുത്തഞ്ചലിൽ മാസ്റ്റർ തന്നു;
കവിഞ്ഞു വായിച്ചളവിൽ പ്രമോദം. 1

അച്ചുതമേനവനവിട-
ക്കായ്ച്ചിതമൊട്ടു കൃതികൃതിച്ചതെൻകയ്യിൽ
മെച്ചമൊട്ടു കിട്ടിയതു ത-
ന്നേച്ചാൽ വായിച്ചുവച്ചു സൂക്ഷിയ്ക്കാം? 2

പാരാതെ വന്ന മടികൊണ്ടു മനസ്സുകെട്ടു
നാരായണൻ സുകൃതികുട്ടി നടപ്പതെല്ലാം

നേരാശ്ചൎയ്യ്യമീനമാസക്കുറവുണ്ടതൊന്നാ
തീരാസ്സറഞ്ഞു തുടരാമിതുപോലെ വന്നാൽ. 3

ഈൎഷ്യയുള്ളവരുടെ തെറികൊ-
ണ്ടീസ്സാളിസ്സിടയിടയ്ക്കു ചിന്തനയോ
കയ്യോട്ടമൊരുവൊ ചിലതിവ
ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുതന്നെ തോന്നുന്നു. 4

ശങ്കുണ്ണിയോടു ചതിവിട്ടിത വില്ലുവട്ടം
ശങ്കാവിഹീനമെതിരിട്ടതു കണ്ടതില്ലേ
തങ്കംമിടുക്കുകൾ മുറയ്ക്കുവനൊന്നെടുത്തീ-
വങ്കന്റെ വാശി കുറവാക്കുക വേണ്ടിവന്നു. 5

കണ്ടൂരാൻ രണ്ടുമാസത്തിനു സപദി തഹ-
സ്സീൽപണിക്കായിയിങ്ങോ-
ട്ടുണ്ടത്രേ മാറിടുന്നു വടിവുടയൊരു വ-
ക്കീലു രാജാവുമായി;
കൊണ്ടാടുന്നോരു ഭാഷാകവികളുടെ മഹാ-
ഘോഷമാം കൂത്തുകൂടി-
ക്കണ്ടീടാം തെല്ലുനാളീവിരുതനു കവിതാ-
രീതിയിൽ കമ്പമല്ലോ. 6

ഭവാനെഴും മീനമതങ്ങു മാറി-
ജ്ജവാലടുത്തിങ്ങു വരുന്നകാലത്താൻ
ശിവാംപദത്താരു ഭജിച്ചിടുന്നേ-
നിവന്നതല്ലാതെ നിവൃത്തിയുണ്ടോ? 7

നമ്പർ 13

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 26—2—1066

ശങ്കുണ്ണിയോടു വിരുതേറിയ വില്വവട്ടം
ശങ്കാവിഹീനമെതിരിട്ടതു കണ്ടുവല്ലൊ;
താങ്കൾക്കിതിങ്കലൊരു മൂന്നു പുലയ്ക്കുമാത്രം
തങ്ങുന്ന ചാച്ച് നിലവുണ്ടതു കണ്ടിടേണം. 1

എന്നാലീ വിഷയത്തിലിജ്ജനമഹോ
മദ്ധ്യസ്ഥനായിന്നു കാൺ-
കെന്നായ് വന്നിതു വില്വവട്ടകവിയെ-
ക്കണ്ണേജപന്ന്യായമായ്
ന്നായേവമിളക്കിവിട്ടതു സഖേ!
ഞാനാകയാലാകവീ-
വന്നാവാദമതിന്നു കൈകനഖമുര-
സ്സാൻ നോക്കുകെന്നോ വശ്രം. 2

പഴയൊരുകവിയോടീക്കൊച്ചുശങ്കുണ്ണി പാടി-
ക്കഴിയുമൊരുവിധത്തിൽ പോരടിയ്ക്കട്ടെയല്ലേ?
ഒഴിയരുതൊരുനാളും നിശ്ചയം തോല്ക കണ്ടാൽ.
വഴിയെ വടിവൊടപ്പോൾത്താങ്കൾപിൻ താങ്ങുമല്ലോ. 3

പുതിയൊരു പരീക്ഷ ഞാനും
ധൃതിയൊടു കൊച്ചുണ്ണിരാജനും കൂടി
മതിയാമ്മട്ടു കഴിച്ചതിൽ
മതിയാമെന്നൊരു നിങ്ങളെന്തു മിണ്ടാഞ്ഞൂ? 4

വല്ലെങ്കിലും നാടകമൊന്നെടുക്കു 5
തെല്ലെങ്കിലും തർജ്ജമ ചെയ്തു നോക്കൂ;

ഇല്ലംകല്യങ്ങില്ലതുകൊണ്ടു ഹേ ന-
ന്നല്ലെങ്കിലപ്പോൾ കളയാം നമുക്കും; 5

“സംസ്കതാനി”തിതൊട്ടു സംസ്കൃതമതായ്
മന്നാടിയാരിട്ടൊരാ-
ശ്ലംസിക്കേണ്ടൊരു പദ്യമായതുടനേ
ഭാഷപ്പെടുത്തിബ്ഭവാൻ
കംസാരാതിപദാബ്ജസേവക! മുദാ
പത്രാധിപന്നേകണം;
ഹംസാകാരയശോനിധേ! മടിയതീ-
സ്ഥാനത്തു മാനക്ഷയം. 6

തങ്കുന്ന മാനത്തിന്നു കൂടയുള്ള
ശങ്കുണ്ണിയും തർജ്ജമ ചെയ്തിടട്ടേ;
ഉങ്കിന്നു മന്നാടി മുറയ്ക്കു പത്ര-
ത്തിങ്കന്നു വായിച്ചു ചെടിച്ചിടട്ടെ. 7

പിഴയെന്നതെഴുത്തിലുണ്ടു പാരം
മൊഴിയിന്നേരമിനിയ്ക്കു തോന്നിടുന്നു.
കഴിയുന്നതു ഞാൻ വരച്ചിതിപ്പോ-
ഴൊഴിയുന്നേനിഹ കൈ കുഴച്ചിടുന്നു. 8

നമ്പർ 14

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 1—3—1066

ചൊല്ലാന്ന് താങ്കളുടെ തർജ്ജമ കേമമെന്നു
ചൊല്ലാം നമുക്കു ചില സംശയമുണ്ടുതാനും;
ചൊല്ലാമതീ‘യ്ലിവ’ പദത്തിനു‘പോലെ’യെന്നാ-
യല്ലാ വെടിപ്പു പറയുന്നതി“നെന്നു തോന്നും” 1

പ്രജവധൂപദമായതിനാസ്സര-
വ്രജവധൂപദമങ്ങു കൊടുത്തിതോ
സുജനപുംഗവ! ഗോപികളായിയി-
സ്വജനമങ്ങിനെ തജ്ജമ ചെയ്തപോയ്. 2

മാററിയയച്ചിടാഞ്ഞാൽ
മാററികൾ ദുഷ്ക്കുററുകാർ ദുഷിച്ചീടും,
ഏററം കുറെഴമിജ്ജന-
മേററു പിടിയ്ക്കേണമെന്നു മന്നവരും. 3

ആമോദമെന്ന പദമങ്ങിനെ വെച്ചിടാഞ്ഞാ-
ലാമോദമൊന്നു കുറയാനിടയായ്ഭവിയ്ക്കും;
പ്രേമോദധേ! പറവുവാനതു ഞാൻമറന്നേൻ;
ഹേ മോദമോടിതുമറിഞ്ഞു കൃതിച്ചയ്ക്കുള. 4

ശേഷം വഴിയേ വിഗളിത-
ദോഷം വഴിയേണമെന്നിലീ മമത;
ദോഷം പൊഴിയും കൃതിയത-
ശേഷം പിഴയാതെ തീർത്തിടുന്നോനേ! 5

നമ്പർ 15

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 13—3—1066.

ആമോദതോടു ഭാഷാകവികടെമുടിയിൽ
ചേർത്തു ചാർത്തുന്ന തുംഗ-,
ശ്രീമോദത്തേനൊലിയ്ക്കും പുതുകൃതികസുമം
പൂത്തിടും കല്പശാഖിൻ!

പ്രേമാൽ ത്വൽപാർശ്വഭാഗേ പല കൃതികളെയും
കേട്ടു കേട്ടങ്ങിരിപ്പാൻ
കാമത്തോടും നിദാനം മമ മനസി മനോ-
രാജ്യമുണ്ടായ്‌ വരുന്നു. 1

ശങ്കുണ്ണിയെന്നു പരിചിൽ പുകൾനേടിനേടി
ത്തങ്കുന്ന മോദമൊടെഴും ഭവദീയശിഷ്യൻ
ശങ്കിച്ചിടാതെ പല പാട്ടമതും പിരിച്ചു
തങ്കൊട്ടെടുത്തു സവിധത്തിലണഞ്ഞുവല്ലോ. 2

എന്താണിച്ചൊന്നതെന്നോ വരകവിമണിയാം
വയ്ക്കരക്ഷ്മാസുരേന്ദ്രൻ
താനാൻ ചാടിപ്പുറപ്പെട്ടിതു ബത "മലയ"-
ശ്ലോകവാദപ്രസംഗേ;
എന്തായാലും മടിച്ചീടുകിലതു മഹിമാ-
വിന്നു പോരായ്മയല്ലേ .
സ്വാന്താനന്ദം വരട്ടേ വരുമതു വടിവ-
യ്ക്കൂട്ടെ ശങ്കുണ്ണിതന്നെ. 3

തെററുകണ്ടതു പറഞ്ഞിടാൻ നമു-
ക്കേററവും വിരുതു വാക്കിനില്ലയോ?
കുററമൊക്കവെ വിളിച്ചു ചൊല്ലിടേ
പാററ, മൂപ്പർ തലതല്ലിടട്ടെ പോയ്. 4

നമ്പർ 16

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 16-3-1066

തെററി! ഞാനൊരു കത്തയപ്പതവിടെ-
യ്ക്കെന്നാൽ സഖേ! പദ്യമായ്-
പ്പെററീടും പ്രിയമോടയയ്ക്കു പതിവാ-
ണെന്നാലുമന്നാവിധം
പററീലാ ധൃതിയായിരുന്നു പകലേ
കാവിൽ ഗമിച്ചീടുവാൻ
മുററീടും മമതാനിധേ! പിഴ പൊറു-
ത്താലും കവിതാംബുധേ! 1

വിശേഷമുണ്ടിയ്യിടെയൊന്നു ചൊല്ലുവാ-
നശേഷഭാഷാകവിമൌലിരത്നമേ!
വിശേഷമായുദ്യമതാക്കി ഞനതി-
ന്നശേഷവും ചൊല്ലുവനല്ലലെന്നിയേ. 2

കോയിപ്പണ്ടാലയെന്നിങ്ങിനെ പുകൾപെരുകും
വഞ്ചിരാജ്ഞീമണാള-
ന്നായിപ്പണ്ടാമഹാനായ്മ്മറിതമതി ഭവാ-
നുള്ള പത്ഥ്യം നിനച്ച്
ഞായംപൂണ്ടൊരുമട്ടിൽസ്സരസതരമിതേ!
സംസ്കൃതം ഭാഷ പദ്യ-
പ്രായം പൂണ്ടിട്ടു രണ്ടും ചിലതെഴുതിയിരു-
ന്നൂ മഹൻ നീന്നമോദാൽ. 3

പ്രിയസുഹൃത്സുതനെന്നു വിശേഷമായ്-
പ്രിയമൊടും മറുകത്തുടനാമഹാൻ

നയമൊടും നിജനിർമ്മിതപുസ്തക-
ദ്വയമൊടും കവിപുംഗവ! നൾകിനാൻ. 4

വിശാഖവിജയം കാവ്യം
വിശാലഗുണവിസ്തൃതം
വിശേഷമാർന്നുലാഭാനാ-
ഖ്യശതം രചിതിതിങ്ങിനെ. 5

അമ്പാ ശ്രീകാശിയിലും
ബമ്പായിലുമച്ചടിച്ചവകയാണ്
സംഭൃതഭംഗിയൊടും ബഹു-
വന്യ തിരഞ്ഞൊരു പുസ്തകം രണ്ടും. 6

ശേഷസമതുംഗകീർത്തേ!
ശേഷം വഴിയേ; വിശേഷമില്ലൊന്നും;-
തോഷമൊടും മമതാദൃത-
പോഷമെഴുംമാറയയ്ക്ക മറുപത്രം. 7

നമ്പർ 17

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 21—3—66

ആവൂ! കഷ്ടിച്ചു പററിച്ചിതു കവിതപരീ-
ക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നവർ ഞാ-
നാവേഗത്തിങ്കൽനിന്നും ചെറുതു വലിയതാ-
യുള്ള വേഗം പിടിച്ചു
ധീവിശ്വാസത്തിനായ്ത്താൻ മണിയിട ശരിയായ്
പന്തിരണ്ടാലെ മൂന്നു-
റാവും പദ്യങ്ങൾ പത്താങ്കവുമിതുവിധമായ്
നാടകം പാട്ടപെട്ടു. 1

കഥ നളചരിതം കൃതിച്ചതെന്നെ-
ന്നതു പറയാമിനി ഞായറാഴ്ചതന്നെ
ചിതമൊടു പതിനെട്ടതായിട്ടും തീ-
യ്യതിയതിലാണതിലാളനിയകീർത്തി! 2

അന്നു രാജദ്വിജൻ പാടി-
ച്ചേർന്നിരുന്നു പരീക്ഷയിൽ
എന്നിൽപ്പ്രീതികണക്കാക്കി-
ത്തന്നെ പറ്റിച്ചിതാക്കവി. 3

സുന്ദരകാണ്ഡമതാണിട
ചേർന്ന രസത്തോടു രാജവിപ്രവരൻ
അന്നരമഞ്ചങ്കത്തിൽ
ത്തന്നെ രചിച്ചോരു നാടകേ കഥയും. 4

ഇതുകൊണ്ടും തീർന്നില്ലാ
ധൃതികൊണ്ടു പിറ്റേന്നാൾ മഹാവീരൻ
മതിപൂണ്ടോരു കൊച്ചുണ്ണി-
ക്ഷിതിയണ്ടർകൾമന്നനും പരീക്ഷിച്ചു. 5

അങ്കം പത്താണു, പദ്യം മമ കൃതിയതിലും
മുപ്പതോളം കവിഞ്ഞു,
ശങ്കിച്ചീടേണ്ട നേരം പറകിലൊരു മണി-
ക്കൂറു മുൻപിൽക്കഴിഞ്ഞു;
തങ്കം ഭംഗ്യാ ചിലേടം പൊടിപൊടിയിലല-
ങ്കാരവും കൊണ്ടണഞ്ഞു,
“ഞാൻ” “കണ്ടൂരാൻ” തുടങ്ങിപ്പലരുമതു മഹാ-
കേമമെന്നും പറഞ്ഞു. 6

ഒഴിയാതെ രസം പാരം
വഴിയുമൊരജ്ഞാതവാസമാണു കഥ;
വഴിയേ കാണിക്കാമിതു
പൊഴിയുംമോദേന ശേഷമിനി വഴിയേ. 7

നമ്പർ 18

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 23—3—66

“സംസ്മൃതാ”നെന്ന പത്ര്യം സകലകവിമണേ!
താങ്കൾ ഭാഷപ്പെടുത്തി-
ശ്ശംസിക്കപ്പെട്ടമട്ടിങ്ങെഴുതിയതു സലാം
ചെയ്തു ഞാൻ കണ്ടനേരം
കിം സാദ്ധ്യം? വൈകി കാലം; കനിവൊടുമിതു ക-
ണ്ടുററിടാ പത്രനാഥൻ
സംസജ്ജൽകീർത്തികാന്താസഹവസതിസുഖാ-
ഭിജ്ഞസാരജ്ഞമൌലേ! 1

മഹനാസ്ഥ്യഖിരാജ്ഞീശ-
മഹനീയകവീശ്വരൻ
അഹീനപ്രീതിയെത്തിച്ചു
വഹ നീങ്ങൾക്കുടൻ തരും. 2

ദീനമാശ്വാസമായിട്ടു
താനേ താങ്കൾ മദന്തികേ
മാനമോടു വരാനാണു
മാനനീയ! മമാഗ്രഹം. 3

അതു കഴിയാത്തപ്പക്ഷം
ബത ഭജനം കഴികിലില്ല മറുപക്ഷം
ഇതു പറയുന്നതു സൂക്ഷ്മം
മതിമൻ! വന്നിടുവനവിടെയനാക്ഷം. 4

വിദ്വാൻ! കവീന്ദ്രമണി നിങ്ങളിലിപ്രകാരം
വൈദ്യം കഴിച്ച വിരുതൻ പരമഗ്രജൻ മേ
ഇട്ടിക്കിലില്ല ശിവപേർപുരിയിൽ സഭയ്ക്കാ-
യുദ്യൽപ്രമോദമെഴുന്നെള്ളിയിരിക്കയെല്ലോ. 5

—›•‹—

നമ്പർ 19

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 8—4—66

എന്താണിയ്യിടെ നമ്മൊടുൽകടവിരോ-
ധം തോന്നുവാൻ കത്തിനാൽ
താന്താങ്ങൾക്കു മമത്വമുള്ളവർകളെ
പ്രീതിപ്പെടുത്തേണ്ടേയോ?
ഞാൻ താല്പര്യമൊടും പുലർച്ചസമയ-
ത്തഞ്ചൽപുരസ്സരമെയ-
ങ്ങെന്തായാലുമയയ്ക്കുമാറു പതിവു-
ണ്ടെന്നാലുമുണ്ടോ ഫലം 1

കഷ്ടം കാശുകൊടുത്തു കത്തുകളയ-
യ്ക്കുന്നെന്തതെന്നചരനീ-
നഷ്ടം വന്നു പൊളിഞ്ഞിടുന്നതറിയു-
ന്നില്ലെന്നു നാരായണൻ

വിഡ്ഢിത്തംപറയും ചിലപ്പോളതിനെ-
പ്പേടിച്ചു കാശാറുകൈ-
വിട്ടീടാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടീടുകയോ?
കാൎയ്യം കണക്കല്ലിതു്. 2

പക്ഷേ കാൎയ്യതരാമിനിസ്സ്വയി ഭവാ-
നെത്തിച്ചിടും കത്തിനായ്
സക്ഷേമം സരസം കൃതിച്ച തകൃതി-
ശ്ലോകങ്ങൾ വിട്ടീടണേ;
സൂക്ഷ്മം ഞാൻ പറയാം, ത്വദീയകവിതാ-
കർണ്ണാമൃതം കർണ്ണിനും
സൂക്ഷിക്കാൻ മമ കിട്ടിടുമ്പൊഴിവിടെ-
ക്കാശേന്തു നാശം സഖേ! 3

മഹാനൊടായുന്നനിടഞ്ഞതൂത്താൽ
മഹാവിപത്തെത്തുമതെന്നിവണ്ണം
മഹാജനം ചൊല്ലുമതെത്ര സത്യം
മഹാകവേ! ഞാൻ തെളിവും തരാം തേ. 4

വമ്പൻ വെണ്മണിയോടു വീമ്പു പലതും
കാണിച്ചൊരാക്കത്തനാം
തമ്പാൻ പത്രികയാലിടഞ്ഞതിനിതാ
കാണായി കയ്യിൽ ഫലം;
തുമ്പില്ലാതൊരുമട്ടു കീചകവധം
കഷ്ടിച്ചു സൃഷ്ടിച്ചപോൽ
കമ്പംചൊല്ലുകയല്ലതമ്പൊടെഴുതി-
ത്തീൎത്തില്ലയോ ചൊല്ലുയേ! 5

അല്ലാ ഇതു വിപത്തല്ല-
ല്ലല്ലാ തൊററിയിനിക്കെടോ;
ഇല്ലാ ദുഷ്ടീത്തിയുണ്ടാക-
മില്ലാ സത്തിതിനോക്കകിൽ. 6

(മന്നാടിയാരുടെ മതരീത്യം)

കണ്ററാർമ്മാമൻ വരുന്നേരം
പണ്ടത്തം വിട്ടു പരീക്ഷകൾ
അഞ്ജസാ ചെയ്യിച്ചിടേണേ
മാണ്ണനാടകമായ് ഇവാൽ. 7

നമ്പർ 20

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 27_4_66

തിങ്ങും വേഴ്ച്ചയെഴും നമുക്കെഴുതുവാൻ
കുടിക്കാച്ചീയ്യിട-
ക്കണ്ടുന്നിട്ടു പിടിച്ചിടുന്നതു കണ-
ക്കല്ലേ കവീന്ദ്രപ്രഭോ!
അങ്ങും കേവലമിങ്ങുമുള്ള വിവര-
പ്പത്രം വിടില്ലെങ്കിലോ
ഭംഗിക്കും മമതക്കുമെത്ര കുറവാ-
ണെന്താണമാന്തവ്രതം? 1

മനോരമക്കും മതിയുള്ളവക്കു
മനോരമിക്കും കൃതി തീർത്തയക്കും
അനർഘകീത്തേ! കൊതിപൂണ്ടിരിക്ക-
മിനിക്കുമാത്രം കുതുകന്തമാക്കും 2

ഇങ്ങിനെയങ്ങു തുടൎന്നാ-
ലെങ്ങിനെയെന്നോട്ടുബുക്കൾ നിറയുന്നു?
തിങ്ങിന രസമൊടൊഴുമുടനട-
നങ്ങിനിയെങ്കിലുമയയ്ക്ക പത്രത്തെ. 3

കേട്ടില്ലേ വൎത്തമാനം ചിലതിഹ ചിതമോ-
ടോതുവാനുണ്ടു "രാജാ-
വിഷ്ടം പാരം നടിക്കും സഹജനൊടെ മഹൻ
മോതിരം രണ്ടെടുത്തു;
പൊട്ടാൻ "മറേറസ്ഥലത്താ"യവന്ന രതികളിൽ
കൂട്ടുകാരത്തിയാളാ-
ച്ചാട്ടുമ്മേൽ കേററിവിട്ടിട്ടമളിയിതു പിണ-
പ്പിച്ചുവെന്നാണു കേൾവി. 4

തട്ടാൻ മുറിച്ചിതൊരുവിധ-
മൊട്ടും "മറേറസ്ഥലം"മുറിക്കാതെ
പെട്ടന്നൊളിച്ചുപോൽ മഷി-
യിട്ടാലും കണ്ടിടാതെയദ്ദേഹം. 5

ഞാണന്മേൽ കളി വന്നിരുന്നിതിവിടെ-
ക്കെങ്കേമനാണായതിൽ
കാണുമ്മേസ്ത്തരിയെന്തു ചൊൽവതവനി-
ല്ലാതില്ലൊരഭ്യാസവും;
ക്ഷീണം ലേശവുമില്ലവന്നു പലതും
കാട്ടീടിലും, കണ്ടിടും
കാണിക്കൂട്ടർ സലാംകൊടുത്തു പലതും
സമ്മാനവും മാനവും. 6

മോഹിനിയാട്ടം വന്നു
മോഹനമാണതുമനേകകാമിജനം
മോഹം മുഴുത്തു പിന്നെ
സ്നേഹവുമായ് കൈകടത്തിവച്ചു സഖേ! 7

ഭാഗവതർ വിഡ്ഢിയാണൊരു-
ഭാഗം നോക്കുമ്പോൾ നേട്ടുവൊൻ പൊട്ടൻ
പൊട്ടക്കണ്ണൻ, ദോഷം
പോട്ടേ, ഗുണഭാഗമുള്ളതും പറയാം. 8

ഒരു വരതന്നു “കുഞ്ഞുകുട്ടി”യാട്ടന്നിനച്ചാൽ
പറവതിനെതിരില്ലേ നല്ലതാണില്ല വാദം;
പരമപര കണക്കിൽക്കൂട്ടിടാൻ നന്നതൊന്നാ-
ന്തരമിതി പറയാൻ വയ്യത്രയേ ദോഷമുള്ളു. 9

പോട്ടേ മഹാദിസ്സതിനിഷ്ഠിവറെ-
യൊട്ടുക്കു പാർത്താൽ ബഹുപ്രചരമാണേ;
പിട്ടല്ല പെണ്ണിൽ ഭ്രമമില്ലതും നിൽ-
ക്കട്ടേ മഹേശീഭജനത്തിലല്ലോ. 10

കേൾക്കൊന്നു പെററപ്പുലയുണ്ടതടുത്തു വന്നാ-
ലക്കാലമെത്തുമവിടെക്കബെളിക്കയില്ല;
ഭോഷ്ക്കല്ല പത്തുദിവസം സുഖമൊത്തുപാർത്തു
തീക്കൊന്നമുക്കു കൃതി സൽകൃതിലാള്യകീർത്തേ! 11

ദോഷാകരവരകീർത്തിവി-
ശേഷാകര! ശൃണു കരാറൊറാടക്കാലം

ശേഷം സന്തോഷിച്ച വി-
ശേഷം പറയാം മുറയ്ക്കു മുഖദാവിൽ. 12

നമ്പർ 21

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 9—5—66

മുമ്പേ തർജ്ജമമാത്രമായിയൊരു ക-
ത്തെത്തിച്ചവല്ലോ ഭവാ
നമ്പേറുമ്മമതാനിധേ! പരമതിൽ
പദ്യങ്ങൾ ചേർത്തീടുവാൻ
വമ്പേശ്ശും വരസൽകവിവ്രജമണേ!
പററീല തെററീ ഗ്ഘണ-
ക്കൊമ്പേറിക്കളിയാടിടും പുതിയ വാ-
ന്മീക്യാദ്യൃചംസ്തോകിലം. 1

വാത്സല്യപൂർവ്വമഴകോടുമിടയ്ക്കിടക്കു
സത്സാധുമാനിതമതേ! വിർവോടു പത്രം
ഉത്സാഹമില്ലെഴുതുവാൻ കഴിയില്ലിതെന്നാ-
ത്തൽസാരവാക്കു മമ സങ്കടമായിടുന്നു. 2

ഇനിയ്ക്കുണ്ടെഴുതില്ലെന്നാൽ
തനിയ്ക്കും താദൃശാദരം
തനിക്കു ഞാനുമെഴുതി-
ല്ലിനിക്കാഴ്കെൻെറ വാശിയും. 3

മാസത്തിൽ കത്തൊന്നീ-
ദാസനു വിടുവാൻ മടിച്ചിടുന്നെന്നാൽ

വാസനക്കൂട്ടും കവിവര!
ഭൂസുര! മൌനവ്രതം വശമിനിയ്ക്കും. 4

കൊടിയ സുകവിയാകും കൊച്ചുകൊച്ചുണ്ണിധാത്രീ-
തടപരിവൃഢനാകെന്നാകിലും വേണ്ടതില്ല
വടിവൊടു കൃതി തട്ടിത്താങ്ങിയാലും ഭവാനി-
പ്പടിയുടലെളുതാക്കിത്തീർത്തതദ്ദേഹമല്ലേ 5

നമ്പർ 22

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 16—5—66.

അഞ്ചായുള്ള മമതാപമോർത്തിടയിടെ-
പ്പദ്യങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമ-
ച്ചഞ്ചോട്ടെഴുതുമ്പൊഴുത്തരമയ-
യ്ക്കില്ലെന്നു വന്നപ്പൊഴേ
ഇങ്ങുള്ളോരു വിഷാദമല്പമൊരെഴു-
ത്തിൽക്കാട്ടിയെന്നാലതെൻ-
ചങ്ങാതിയ്ക്കു കടന്നൊരാപ്പരിഭവം
കത്തായതത്യത്ഭുതം. 1

രണ്ടാം പദ്യമെടുത്തെടുത്തു മുഴുവൻ
ഖണ്ഡിച്ചിടട്ടേ ചെടി-
യ്ക്കുണ്ടാ നൽകൃതി തോന്നുകില്ല നടുവ-
ത്തച്ഛന്നുമെന്നാകിലോ
വേണ്ടാ വെഴ്മണിയച്ഛനങ്ങു പരലോ-
കം പോകവോതാമഹാ-
ന്നുണ്ടാം സൽകൃതിരീതിയെന്തിനു ഭവാൻ
കയ്യൂക്കാണ്ടു ചൊൽക്കൊണ്ടതും. 2

തെററന്നെഴുത്തിനണ പാതികൊടുത്തിടേണം,
പററുന്നതല്ലതു ഭവാനിതു ചൊല്ലിടേണം,
മററൊന്നുമിങ്ങൊഴിവിനായ് പറയുന്നപക്ഷം
മുററും നമുക്കു ചെവിയിൽ കയറില്ല സൂക്ഷ്മം 3

അതുപോട്ടെ കൊച്ചുണ്ണി-
ക്ഷിതിപൃഷ്ഠപതിയ്ക്കയച്ച കത്തും ഞാൻ
അതിപുഷ്ടരസം കണ്ടിതു
മതി പെട്ടന്നപ്പൊഴെന്നുടെ കളൎന്നു. 4

അട്ടിക്കിൽതന്നെയില്ലേ തവ കൃതി ശിശു ശ-
ങ്കുണ്ണിയും സൌഖ്യമല്ലേ
പ്രോദ്യൽക്കാവ്യങ്ങൾ മെല്ലേ പിഴയുടനെയുതു-
ക്കുന്ന തമ്പാനുമില്ലേ?
വിദ്യുൽക്കായ് മോഹമല്ലേ വിരുതുമുടയ ക-
ണ്ടുരുമന്നാട്ടിലില്ലേ
മദ്ധ്യാക്കിൻ മൂലമല്ലേ മഹിമ മുഴവനും
തന്ന രാജാവുമില്ലേ. 5

ഓഹോ ശങ്കുണ്ണിമാത്രം മമ സവിധമതിൽ
പാൎത്തിരിക്കുന്നുണ്ടു മുററും
മാഹാത്മ്യം പൂണ്ട മററുള്ളവരുടെ കഥ തു-
മ്പില്ലതെന്നോതിടൊല്ല
"സ്നേഹം പഥ്യം" തുടങ്ങിപ്പലതുമിവ ഭവാൻ
ഹന്ത ശീലിപ്പതുണ്ടെ-
ന്നൂഹംകൊണ്ടാണു ചോദിച്ചതു വിവരമശേ-
ഷ്ച്ചാലുമിഛരാനുകൂലം. 6

ഇപ്പോൾ നട്ടവം കുന്നം
കയ്പു കൃതിക്കരെല്ലാരാംകുട്ടപ്പിള്ളി
മൂപ്പിലെ നേരംപോക്കിൽ
സാപ്പാടതിവക്കു പൊങ്ങി പുലർകാലേ. 7

സൂതാശൌചംവരുമ്പോൾ സുകവികുലമണേ!
വന്നുചേരും ഭവാനെ-
സ്സ്മിതാമോദേന കാണുന്നതിനു പുനരട്ട-
ത്തെട്ടുനാൾ വിട്ടിടാതെ
ജാതിത്തത്തോടു കൂടിപ്പല വെടികളുമായ്-
പദ്യവും തീർത്തിതെന്തെ-
ന്നേതും ചോദിച്ചിടാത്തപ്പടി പൊടിപൊടിയായ്-
ക്കൂടിടാം കൂട്ടർക്കൂടി. 8

നമ്പർ 23.

"മത്തേഭേന്ദ്രൻ തരിയ്ക്കും കടമതുരസിട്ടു-
മ്പോൾ പ്രകമ്പിയ്ക്കയാൽ വൈ-
ലത്തൊപ്പം ഞെട്ടിവിട്ടിട്ടുതിരുമണിനിസ്വനം-
കൊണ്ടു ഗോദാവരിയ്ക്കായ്
ഒത്തർച്ചിയ്ക്കുന്നു മാന്തിപ്പുഴവിനെ നിഴലിൽ
പക്ഷി കൊത്തുന്ന തോലൊ-
ത്താത്ത്യാ പൂങ്കോഴി മോടാദികൾകരയുമൊരാ-
ത്തീരനീഡദ്രുമങ്ങൾ." 1

ഒരുമാതിരി കാണിച്ചേൻ
പരമാദ്ഭുതമൽക്കവേ!

പരമണ്ടിനി മേലൊന്നു
തരമോടെഴുതീടുക. 2

മടിച്ചു ശങ്കിയിരുന്നിടാതെ
തടിച്ചമോദത്തൊടു തജ്ജ്ഞമസ്ത്രായ്
പഠിച്ചവണ്ണം തുനിയേണമെന്നും
നടിച്ചു ഗാംഭീര്യമൊടോതിടേണം 3

സംസ്കൃതപദമെത്ര ചെറുവം
ചേക്കാതെ കണ്ണീരാമവൎമ്മനൃപൻ
ചിക്കന്നു ചെറിയ വൃത്തവു-
മാക്കിയയച്ചിട്ടമുണ്ടു വേണ്ടവിധം. 4

നമ്പർ 24

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 19—5—66

നേരോതാമറികമ്പൽമാൎഗ്ഗമിവിടെ-
യ്യെത്തിച്ച കത്തും മഹാ-
സാരോദ്യാനവതൎജ്ജമാൎജ്ജവമൊടും
നാരായണൻ തന്നതും
നേരേ കിട്ടി നമുക്കു പക്ഷെ ജനനീ-
രോഗാദിയെപ്പററി ഞാൻ
ചേരേണ്ടും പടി വിട്ടതില്ല ലിഖിതം
തെററാണു തെററാണതു്. 1

ആദ്യം തർജ്ജമ [illegible] നേരമതിനെ-
[illegible] [illegible]മത-
ന്നാദ്യമോ[illegible] [illegible] ഞാൻ
ചൊല്ലേണ്ടതുണ്ടോ സഖേ!

പദ്യം താങ്കൾ കൃതിച്ചതിങ്ങിടയിടെ-
ക്കാണുന്ന നേരം നമു-
കളേലപ്രമോദം ജനിപ്പിച്ചതിനൊര-
ന്തന്നാസ്തി-നന്ദ്യാകൃതേ! 2

അമ്മക്ക ഭീനം ചെറുതാശ്വസിപ്പാ-
യിമ്മട്ടിലായെന്നൊരെഴുത്തുമൂലം
നമ്മൾക്കു കിട്ടീ വിവരം വിശാല-
സമ്മോദവൃഷ്ടിയ്ക്കതു ഹേതുവായീ. 3

പല്ലാണു കാലത്തശനത്തിനായി-
ക്കല്യാണിയെച്ചെന്നു വഴങ്ങവയ്യാ;
ഇല്ലെങ്കിൽ വേണ്ടാ പകലൂട്ടിലുണ്ടാൽ
ചെല്ലില്ലയെന്നോ? കുറവാണതെന്നോ? 4

എന്താണു നാരായണനോതിടുന്ന-
തെന്നാൽ പ്രിയംപോലെ നടന്നിടട്ടേ;
എന്നും പറഞ്ഞിജ്ജനമങ്ങൊതുങ്ങു-
കെന്നും വിചാരിച്ചമരുന്നു ഞാനും. 5

ലക്ഷണാസംഗമെന്നൊൻറ
ലക്ഷണംകെട്ട നാടകം
പക്ഷയെന്നച്ചടിപ്പിപ്പാ-
നിക്ഷണം തുനിയുന്നു ഞാൻ. 6

അയ്യോ ഞാനൊരുവർത്തമാനമുരചെ-
യ്തീടാൻ മറന്നേൻ; കൃതി-
ക്കിയ്യുഴത്തിൽ മികച്ച പള്ളി മതിമാൻ
കൊച്ചുണ്ണി ഭൂപാലകൻ

പയ്യെപ്പയ്യെ മുറയ്ക്കു തീർത്തു രസികൻ
'ഭദ്രാവതാരം' കിളി-
പ്പൈതൽ പാടിന പാട്ടു മാതിരിയതോ
നന്നായിതെന്നാദരം. 7

വഴിയേ കാണിക്കാം ഞാൻ
പിഴതീർത്തെഴുതിക്കഴിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.
കൊഴിയും രസമങ്ങേയ്ക്കു
മിഴിയിൽ കാണുമെപ്പോഴൊക്കെയിനി വഴിയേ. 8

നമ്പർ 25

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 22—5—66

പാരം പാർത്തിച്ച പദ്യത്തൊടു പരമരസം
പെയ്തിട്ടും പത്രജാലം
ചേരും പത്രം ലഭിച്ചു തവ മമ മതിമൻ!
കയ്യിൽതൻകത്തിനോട്ടം;
പോരും പോരും പുകഴ്ത്തുന്നതു മതി സിതര-
ത്നാവനീദേവനെന്നേ
നേരംപോക്കായുമൊപ്പം പറയരുതിതി കാ-
ണിച്ചതും കാര്യമത്രേ. 1

എന്നാലൊന്നുണ്ടു ചൊൽവാൻ കവികളതിശയോ-
ക്തിക്കു ഭോഷ്കും കഥിയ്ക്കും;
"നിന്നാസ്യം പത്മമാണല്ലമലകമലവി-
ദ്വേഷി വെൺതിങ്കളാണ്";

എന്നും മററും ചിലപ്പോൾ ചില തരുണികളെ-
ക്കൊണ്ടു വാഴ്ത്തിബ്ഭവാനും
തോന്നുന്നില്ലേ കവീന്ദ്രാഭരണമണികിരീ-
ടാഗ്ര്യവൈഡൂര്യഹീര! 2

കൊള്ളാം കയ്യടെ നാട്ടിലേക്കമെന്നിമാ-
ക്കെല്ലാക്കുമായാൾ കൃതി-
ച്ചുള്ളാലേ തുണചെയ്യുതച്ചടികഴി-
പ്പിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടിതോ?
ഉള്ളിൽ തെല്ലനുരാഗമുള്ളബലമാ-
ക്കായിത്തുണയ്ക്കുന്നിതോ
കള്ളപ്പേരു പതിച്ചയച്ച കൃതി കാ-
ണട്ടേ മുറക്കിജ്ജനം. 3

* * * * * * * *
* * * * *
* * * * * * * *
* * * * *

എപ്പോളെങ്കിലുമിപ്രകാരമുരചെ-
യ്യെന്നാൽ കണക്കാക്കിടും
കപ്പെണ്ണിനു കഷ്ടമേ കവിതയു-
ണ്ടാകുന്നിതോ നന്നിതും. 4

പടിപ്പുണ്ടാകേണം പരമരസികന്മാർകളിടയിൽ
കിടപ്പുണ്ടാകേണം കിമപി കവിതക്കെന്നിതൊഴികെ
നടപ്പും മണ്ണാപ്പിൻ പരിവൃഢനൊടൊത്താകുമവരും
വെടിപ്പായ് പദ്യംതീർപ്പതു കപടമെന്നാക്കുമറിയാം. 5

കുഞ്ഞൻതമ്പാനച്യുത-
മാതുലകവിവരനയച്ചുവാനായി
പഞ്ചംവിട്ടു കുറിച്ചു ഉ-
ടൻ ഞാൻ കാത്തുള്ളിലേക്കമെത്തിച്ചേൻ. 6

കണ്ടൂരിനീഞാനിവിടുന്നു പോയി-
ക്കൊണ്ടൊരു ശേഷത്തിലിതേവരയ്ക്കും
വേണ്ടൊരു വേഴ്ചയെഴുതീലമാന്തം
കൊണ്ടൊരു മൂർത്തിക്കിതിനെന്തു ചിത്രം. 7

നാലപ്പൊലിക്കണ്ടു വരേണ്ട, വസ്തി-
രീലിപ്പതിന്നായതു വിഘ്നമാകും;
ബാലത്വമുള്ളൊരു മിടുക്കനൊത്തു
ചേലൊടു ശങ്കുണ്ണിയെ വിട്ടിടാമോ? 8

രണ്ടുമൂന്നു ദിവസത്തെ വസ്തി മു-
ട്ടുണ്ടതെങ്കിലയി കഷ്ടമാകിലും
കൊണ്ടുചെന്നിടരുതേ തരംതിരി-
ച്ചിണ്ടലറെറാരു ഭവാന്തരയ്ക്കുകിൽ: 9

ബുദ്ധിമുട്ടെങ്കിലിഞ്ഞൊട്ടും
ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പതില്ല ഞാൻ;
ബുദ്ധിമുട്ടാതെ മുപ്പാരി-
ലെത്തിമുട്ടും യശോനിധേ! 10

നമ്പർ 26

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 27—5—66

പൊററീടും പ്രേമരാശേ! പെരിയ രസമൊടും
താങ്കൾ വിട്ടോരു പത്രം
തെററീടാതിങ്ങു കിട്ടീ തെളിവൊടുമതിനോ-
ടൊത്ത സാരസ്യരാശേ!
പോററീടും ഭംഗിയേറ്റും പൊടിരസവിസര-
ത്തോടിണങ്ങും മുരിങ്ങൂർ
പോററീശൻ തൻെറ ബുക്കും കവികളണിമണേ!
കിട്ടി പിട്ടല്ലിതൊട്ടും. 1

കേളിതു കഥേലവൃത്തം
കേളിയ്ക്കായാൾ കൃതിച്ചു കഥകളിയായ്
കേളീരസമുണ്ടതിലയി!
കേളിതെളിഞ്ഞുള്ള കവികൾമകുടമണേ! 2

വിശാലബുദ്ധേ! മമ ബുദ്ധിവച്ചു
വിശോധനയ്ക്കാണതയച്ചതായാൾ;
അശേഷമായമ്പൊടു മറിച്ചുനോക്കി-
യ ശേഷമങ്ങോട്ടു ഭവാനയയ്ക്കാം. 3

ഭരണിക്കാലവുമിപ്പോൾ
വരണോരു താലപ്പൊലിക്കു ചേർന്നാവാൻ
തരുണീമണികവയിത്രീ
ശരണം കർത്താവതാണു മൂലമെടോ. 4

കണ്ടൂർനാരായണൻതന്നൊടു കുതുകമൊടീ-
യെൻെറ പേക്കായടുത്തി-
ക്കണ്ടാത്താലപ്പൊലിക്കായിവിടെ വരുവതി-
ന്നായ് ക്ഷണിച്ചീടവേണം;

വേണ്ടീട്ടും വേഴ്ച്ച കൈക്കൊണ്ടൊരുവനെഴുതിയാ-
ലുത്തരം ചൊല്ലിടാതെ-
കണ്ടീ മൌനവ്രതംപൂണ്ടവനൊടു ലിഖിതം
കൊണ്ടു മിണ്ടില്ലെടോ ഞാൻ. 5

രാജാവിനെക്കണ്ടിടുകിൽ ഭവാൻ ഹേ
രാജാഭിരാമോത്തമകീൎത്തിമൂൎത്തേ!
വ്യാജംവിനാ ഞാൻ കുശലങ്ങളേ നിർ-
വ്യാജം കഥിക്കുന്നവതെന്നു ചൊൽക. 6

തരമാകിൽ ശങ്കുണ്ണിയെ
വിരവൊടു താലപ്പൊലിയ്ക്കയക്കേണം;
പരമിതു വീണ്ടുമുരയ്ക്കു-
ന്നൊരു വാക്കിനു വേഴ്ച്ചമൂലവേരാണേ. 7

കിടങ്ങനാം വിഷ്ണു കടത്തിവച്ചു
തുടങ്ങിയല്ലേ കവിതാപ്രയോഗം
മിടുക്കനിങ്ങോട്ടു വരുംപൊഴൊന്നി-
ച്ചുടുക്കിലായാളെയുമുന്തിനീള്ളു. 8

നമ്പർ 27

10—6—66

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

സൌമ്യർക്ഷമായിട്ടുമൊരിന്നയി കുഞ്ഞിരാമ-
വൎമ്മക്ഷമാപതി ഭവത്സുതനെസ്സന്തോഷം
ചെമ്മേ ധരിയ്ക്കു പുതിയേടമതിങ്കലിക്കാ-
വമ്മയ്ക്കു വല്ലഭനതാക്കിയുഴിഞ്ഞുവച്ചു. 1

പാരം പഥ്യംപരക്കം പരമസഖ! പാരം
താങ്കളോടിത്തരം ചേർ—
ന്നാരംഭം മുമ്പിലോതീടണമിതി ഗുരുത—
ന്നിംഗിതത്തോടുകൂടി
നേരംപോക്കാണിതെന്നാകിലുമൊരുമറിയി—
ച്ചുന്ന ചാടിച്ചൊടി—
ച്ചിട്ടാരമ്പോ ഒരൊരു നാരായണനെ വികൃതിയാ—
ക്കുന്നുവെന്നോർത്തിടല്ലേ. 2

നരനാരീമിഥുനത്തിന്
നിരുപമകവിവര! നിനയ്ക്കിലിക്കാര്യം
ഒരുനാളുമുടാതി—
ഞ്ഞൊരു നിർവ്വാഹംപെടാത്തതാണല്ലോ. 3

പിന്നിട്ടൊന്നാണു നോക്കേണ്ടതു "കലധന"മി—
ക്കാമതാപഭ്രമത്താൽ
ചെന്നോടിക്കണ്ട പൊന്നിന്നങ്ങളിലടിയറവായ്—
ക്കേറേണ്ട വസ്തു സ്ഥാവണം;
എന്നാലിശ്ശാർങ്ങതിന്നു വിധിവിഹിതവിലാ—
സത്തിനാലിപ്പെട്ടതാ—
ണെങ്കിലൊന്നാമതി നിത്യതയ്ക്കും നിജസുഖമവനാ—
കട്ടെയാകട്ടെയല്ലേ? 4

മനോരമാപത്രികയിൽ കടന്നി—
ട്ടജ്ഞനത്തോടിപ്പോൾ ചിലർ നേരിടുന്നു;
ഇനിശ്ശു വസ്തീവക ശ്രുഷ്ടവാദ—
ത്തിനെക്കുറിച്ചിട്ടെഴുതാൻ പ്രയാസം. 5

നമ്പർ 28

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 16_6_66

ഒന്നാംതിയ്യതി ഉച്ചയായ സമയം
ചെങ്ങൂരു നാരായണൻ
മേനോൻ നമ്മുടെ രാജാവിപ്പകലിതാ-
ജൻ രാമവർമ്മനാമപേർ
വന്നാരൊരാൾ മറന്നുപോയി സുമതേ!
കത്താവാം കുഞ്ഞനും
പിന്നും സൽക്കവിയെന്ന ഭാവമൊടഹോ
കാലത്തു വന്നെത്തിനാൻ. 1

എന്നാലും ഞാനവരേ
നന്നായെതിരേറ്റു സൽക്കരിച്ചില്ല;
എന്നുടെ ജോലിയൊഴിഞ്ഞിതി-
നൊന്നായിടയായതില്ല തൽക്കാലം. 2

കെല്ലിനൊട്ടു സർഗ്ഗമഞ്ചി-
ലുത്തരരാമായണം കിളിപ്പാട്ടായി
ഒപ്പിച്ചാതിഹ ഞാൻ താ-
ലപ്പൊലി കാണില്ലയെന്ന സത്യത്താൽ. 3

അറിയണമിരുപത്താറാം ദിനത്തിങ്കലച്ച-
ച്ചൊരുവിധമിഹ വന്നേയുള്ള മുൻചൊന്ന "മൂലം":
സരസകവിമണേ! ഞാൻ പിന്നെയാണായതിന്നാ-
സ്ഥിതിപിലയി തുടങ്ങിക്കൊണ്ടതിക്കണ്ടതിങ്കൽ. 4

മടിച്ചു പിന്നീട്ടുമതിങ്കൽ വാശി
പിടിച്ചതില്ലാദ്ദിവസംവരയ്ക്കും.

കടിച്ചു വല്ലാതെ കരണ്ടൊരററം
പിടിച്ച നേരംമണി മൂന്നുമുട്ടി 5

കാത്തുള്ളിൽ കവിയൊത്ത സൽക്കവികളാ-
മീ നാലുപേരും രസം
ചേർത്തുള്ളൊരു മമതപ്രമോദമരിക-
ത്തക്കാലമിങ്ങെത്തിനാർ;
പേർത്തുള്ളതെളിയുമ്പടിക്കു പലതും
തമ്മിൽ പറഞ്ഞക്കാനാ-
നിത്തുള്ളിസ്കമേ മറഞ്ഞതുവരെ-
ള്ളത്താടി പിന്നസ്സഖേ! 6

രാത്രി വിളക്കും കണ്ടിതു
രാത്രിപനൊത്തുസ്മിതയശോനിധേ! ഞങ്ങൾ
മാത്രപിരിയാതെ; രാജൻ
മാത്രം പോയീല, പോയി ശേഷംപേർ 7

നാളെയശനത്തിനായി-
ക്കേളിയെഴും കവികുലേന്ദ്ര! തവ ഭവനേ
കേളിതു വരുവാൻഞാനൊരു-
നാളൊന്നിച്ചവിടെ നോക്ക കൂത്താടാം. 8

കുററമെന്ന്യേ കട്ടപ്പിള്ളി
മാററിയാൻ വിട്ടുപോന്നതേ
മററന്നോക്കിതില്ലു, ദോഷം
പററീലെന്നു രസിച്ചിടാം. 9

നന്ദിച്ചു നാളെത്തവ പാർശ്വഭാഗേ
വന്നിട്ടു ചൊല്ലാമിനി വർത്തമാനം;
ഇന്നത്ര ചൊല്ലീടുവാൻ സാദ്ധ്യയായി,
പിന്നെക്കഴക്കാമുടനഞ്ചൽ കെട്ടും.

നമ്പർ 29

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 17—6—66

പെട്ടീട്ടുമാദരവോടങ്ങു കുറിച്ചു കത്തു
കിട്ടീ നമുക്കു പരമെങ്കിലുമെൻ കവീന്ദ്ര!
കൊട്ടാരവീരകവിതാൻകൃതി വന്നതൊന്നും
കാട്ടാസ്ഥ്യകൊണ്ടു മതിമൻ! മതിയായതില്ല. 1

വായിച്ചുനോക്കിയതിലേക്കുറവുള്ളതാട്ടി-
പ്പായിച്ചു മാററി മതിയായൊരു ശുദ്ധപത്രം
കായിച്ചു വേഗ്ഗ്യയൊടിനിക്കു കുറിച്ചുടൻ ന-
ന്നായിച്ചമച്ചെഴുതിടേണ്ടൊരു ഭാരമുണ്ടു്. 2

അസ്തകമ്പമതു താങ്കൾ ചെയ്യുമോ
പുസ്തകം പരിചിലിങ്ങയക്കയോ
ചിത്ത മോദമൊടു ചെയ്യിടേണമേ
കീർത്തിമൂർത്തിയൊടു വാണിട്ടും കവേ! 3

കാട്ടുരു ലക്ഷ്മിയെഴുതീടിന ലേഖനത്തിൽ
പെട്ടോരു സാരമതിനുത്തരമൊന്നു ഞാനും
പെട്ടന്നയച്ചു വടിവോടതു പത്രകത്തിൽ
പെട്ടന്നു താങ്കൾ തരമോടു തെളിഞ്ഞുകാണ്കെ 4

റങ്ങിമേനാവനയച്ചൊരു പൂർവ്വപക്ഷ-
ത്തിങ്കൽ കടന്നു ചിലതിജ്ജനമോതിടേണ്ട
തൻകാവ്യമാമതിന്നു താൻ ഗുണമോതിടേണ്ട-
തെൻകുറവുകൾ ചിലരൊരുങ്ങുകിലായിടട്ടെ.

നമ്പർ 30

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 20—6—66

ഒന്നാമോണമൊടിപ്പൊഴെൻ പകലുറ-
ക്കത്തിൽ ഭവദ്ദർശനം
താനേ ചെയ്തു പറഞ്ഞു താങ്കൾ "സുകവേ!
ലക്കോട്ടു കിട്ടീല മേ;
സാനന്ദം സുമതേ! ഭവാനു മടിയു-
ണ്ടെന്നാൽ 'തരില്ലെ'ന്നു ചൊൽ-
ക്കുന്നംവിട്ടു പണംകൊടുത്തിവിടയും
വാങ്ങാമതെ"ന്നിങ്ങിനേ. 1

"അയ്യോ ഞാൻ തരികില്ലതെന്നു കരുതീ-
ടുന്നില്ലതെന്നല്ല കേൾ
പൊയ്യോതീടുകയല്ലിതഞ്ചൽവഴിയായ്-
നാളെത്തരാം നിശ്ചയം"
ചൊല്ലുന്നിങ്ങിനെ ഞാൻ പറഞ്ഞിടുമിട-
"യ്ക്കൊന്നുറങ്ങീടുവാൻ
വയ്യിന്നീപ്പകലെന്നു"ണർത്തി വികടം
കാട്ടുന്ന നാരായണൻ. 2

ആതുകൊണ്ടിതയച്ചിടുന്നു പാരം
ധൃതികൊണ്ടിടുക വേണ്ട വേണ്ടപോലെ
മതികൊണ്ടു തെളിഞ്ഞു പദ്യമിന്നി-
സ്ഥിതികണ്ടാഭയശോനിധേ! വിടേണം. 3

നാമുണ്ടാക്കിയ "ഭാഷായാഗശതകം"
ബുക്കിപ്പോൾ രണ്ടില്ലയോ
പ്രേമംപൂണ്ട ഭവാന്റെ കൈവശമതിൽ
ഭാഷാകവീന്ദ്രപ്രഭോ!
സാമോദം മകനാ"മ്മിടുക്ക"നതിലൊ-
ന്നാശുന്നു നൽകീടണം
നാമം നമ്മുടെ ചൊല്ലി വേണമതു സ-
മ്മാനിയ്ക്കുവാനും സഖേ! 4

നാടകം വല്ലതും തീർക്ക-
ക്കൂട്ടുകണ്ട കവിപ്രഭോ!
കേടകന്ന കവിതാന്തത്തെ
മൂടുകിൽ പന്തിയല്ലെടോ. 5

നമ്പർ 31

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 23—6—66

അയ്യോ നമ്മുടെ ദൈവയോഗവികട-
ത്തത്താൽ ... ലെ-
ക്കയ്യോടേ കടിക്കു... കഴലിൽ
പാമ്പൊന്നു സന്ധ്യക്കഹോ!

പൊയ്യോതീടുകയല്ല രാത്രിയിലുറ-
ങ്ങീടാതിരുന്നേൻ സഖേ!
വയ്യാ വയ്യിതുറങ്ങിയില്ല പകലും
ഞാനിന്നു സന്ധ്യാകൃതാ! 1

നിർമ്മായമായ് നമ്മുടെ രാമശ്രൂപ്പൻ
ചെമ്മേ ചികിത്സിച്ചിതു ഭേദമാക്കി!
ശിമ്മിൽക്കു നീരുണ്ടതു വിട്ടുപോകിൽ
സൌമ്യാകൃതേ! കേളതിസൌഖ്യമാകും. 2

ഉറക്കംപിടിച്ചിട്ടിനിയ്ക്കിപ്പൊഴൊന്നും
കുറിക്കാൻ പ്രയാസം മഹീദേവമൌലേ!
മുറയ്ക്കൊക്കയും നല്ലൊരാശ്വാസമായാൽ
തെരിയ്ക്കുന്നയക്കാം തരംപോലെ പത്രം. 3

നമ്പർ 32

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 29—6—66

അങ്ങുന്നയച്ചോരതികോമളമായ പത്ര-
മിങ്ങിന്നലെപ്പുലരവേ കരതാരിലെത്തി
തിങ്ങുന്ന മോദമൊടു ഞാനൊരു നോക്കു നോക്കി-
പ്പൊങ്ങുന്ന കീർത്തികലരും കവിരാജമൌലേ! 1.

അഴകിനൊടുമവിടുത്തൂരിൽനിന്നെന്നുപോകും
മുഴുകിന രസമോടും താൻ കരാറുകഴിച്ച്
വഴികൾ കവിതയിങ്കൽ കണ്ട ഗാംഭീരബുദ്ധേ
വഴിയെ വിവരമെല്ലാം കത്തുകൊണ്ടോതിടേണം. 2

പിണങ്ങി വാങ്ങാതയി നിങ്ങളോടൊ-
ത്തിണങ്ങുമോ തത്സമുദായവീരൻ?
ഗുണങ്ങളെന്നാൽ പലതും വരാനു-
ണ്ടുണങ്ങിടാത്തുള്ള സമാരകീർത്തേ. 3

ആവോയിനിസ്സ്വീക്കുറ നേരെയായി-
പ്പോവുന്നകാര്യത്തിലുറപ്പുപോരാ;
ദേവസ്വകാര്യം ഗുണമാസ്സുരാനാ-
ദ്ദേവൻ സഹായിക്കിൽ നടക്കുമല്ലേ? 4

നമ്പർ 33

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 18—7—66

ഹരിന്നന്റെ ശക്തിയിടചേന്നു മഹാൻ വലിച്ചി-
ട്ടെന്നാത്തന്നുടയൊരമ്മ കഴങ്ങിടുമ്പോൾ
വന്നെത്തി താങ്കളുടെ ക,ത്തതിനുത്തരത്തെ-
യന്നെത്തിയില്ലെഴുതുവാൻ വെളിവപ്പൊളുണ്ടോ? 1

ദീനം പൊടുന്നനവെയെത്തിയതാകയാലേ
ഞാനായതോതിയതുമില്ല ഭവാന്റെ കത്തിൽ;
ദാനാദിയൊക്കെയൊരുമട്ടു കഴിച്ചു ദിവ്യ-
സ്ഥാനം കരേറിയവിടുന്നു ശുഭേ മുഹൂർത്തേ. 2

"ഭാഗ്യാലല്ലോ രുജയ്ക്കും കലി"തമഹിമയു-
ണ്ടായിവന്നില്ല പുണ്യ-
ശ്ലാഘ്യശ്രീഭീഷ്മർ ഭുവിട്ടൊരു ശുഭതിഥിയിൽ
"കൊച്ചുമുത്തശ്ശി"താനും

ലാക്കിൽ സ്വർഗ്ഗം ഗമിച്ചാലും; സകലസമയവും
രാമനാമം ജപിയ്ക്കു-
ന്നോർക്കുണ്ടോ മൃത്യുകാലത്തിലുമഴലഖിലം
ചെയ്യും ദൈവമെന്നാൽ. 3

അശാന്തവൈരാഗ്യമിനിയ്ക്കുമന്നാ-
ശ്ശാന്തകർമ്മംമുതലുള്ളിൽ വന്നു;
നശിച്ചുപോയ് മിക്കതുമിപ്പോൾ മായാ-
പിശാചി ബാധിയ്ക്കുകകാരണത്താൽ. 4

വിജ്ഞാനപരരായ മാഞ്ഞു വികലവിഷയരതി-
ഭ്രാന്തി താനേ തെളിഞ്ഞു
അജ്ഞാനത്തെക്കടഞ്ഞുന്നൊരു മറിമായികൊ-
ണ്ടിട്ടു മേൽപ്പട്ടെറിഞ്ഞു
പ്രാജ്ഞന്മാരായവർക്കും വികലത പരമു-
ണ്ടാക്കുമിക്കാര്യമെന്തോ
ദുർജ്ഞേയം ദുർന്നിവാര്യം വിഷമമതൊഴിവാ-
ക്കീടുവാനേവരാലും 5

പോട്ടേ പണ്ടത്തെമട്ടായി-
ക്കൊട്ടേ നമ്മുടെ ചേഷ്ടകൾ;
ആട്ടേ നൽപ്പുണ്യമുണ്ടെന്നാ-
ളാട്ടേ നന്നാകുമിന്നിമേൽ. 6

ഉരുകീർത്തിസാരജലധേ! മനസ്സിൽ വ-
ന്നുരുകിത്തെളിഞ്ഞ മമതാമഹോദയാൽ
പെരികെത്തഴച്ച പരമാദരത്തോടും
മരുകത്തു കാത്തു മരുവുന്നു ഞാനെടോ. 7

നമ്പർ 34

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 27—7—66

കീർത്തിസ്ത്താധാരമാകും നടുവധരണിദേ-
വേന്ദ്ര! തേ ഭക്തിമാർഗ്ഗം
കീർത്തിസ്ത്തപ്പെട്ട പത്രം പരിചിനൊടിവിടെ-
ക്കൈത്തലത്താരിലെത്തി
ആർത്തിപ്പെട്ടാദരത്തോടതു മുഴുവനാമേ
വാങ്ങി വായിച്ചു സാരം
ചീന്തുൾപ്പെട്ടോരുനേരം ചിതമൊടു ചിതറും
ഭക്തി ഞാനെന്തു ചൊൽവൂ. 1

ചിതമൊടു തിരുവഞ്ചിക്കുള-
മതിലുളവായുന്നൊരുത്സവമതിങ്കൽ
ചതിയല്ലേ കഥകളി വ-
ന്നതു ബഹുരസമായിരുന്നു സരസകവേ! 2

ചെറുപ്പമാകും രസമോടു കേശവ-
ക്കുറുപ്പുതൻവേഷവിശേഷവൈഭവം
പരം രസത്തോടിഹ ഞങ്ങളും കണ്ടത-
ന്തരംഗരംഗേ കളികണ്ടിട്ടുണ്ടു കേൾ. 3

എന്നാലിതിങ്കലതിയായ വിഷമതകൊണ്ടും
പിന്നീടു മററു ചില വൈഷയികാർത്തികൊണ്ടും
നന്ദ്യാ ഭവാനുടെയ സാരതരോപദേശ-
മെന്നിൽ തടിൽത്തളികളിച്ചു കുറച്ചിരുന്നു. 4

നമ്പർ 35

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

28—7—66

ആദ്യം താൻ നളനായിരുന്നു സുകവേ!
ചൊല്ലേറിടും "കേശവൻ",
വിദ്വൻ! പിന്നെ യുധിഷ്ഠിരൻ, ലളിതയായ്
പിട്ടല്ല പിറേറന്നിനം,
ഹൃദ്യശ്രീഹനുമാനുമായഥ സഖേ!
പിന്നീടു പൃഷ്ഠാശ്രുഗോൽ-
ഭിദ്യൽകീചകനേവമീക്ഷിതമതായ്
നാലഞ്ചു വേഷം രസാൽ. 1

ആവിഷ്ടഃ കലിനേതിതൊട്ടു നളവേ-
ഷത്തിങ്കലെക്കൌശലം
ഹേ വിദ്വൻ! രസഭേദഭാവഗതിയും
സ്ഥായിസ്ഥമായാസ്ഥയും
ഭാവങ്ങൾക്കതിഭംഗിയും ഭരിതസ-
ന്തോഷേണ കൊണ്ടാടി സൽ-
ഭാവം പൂണ്ടൊരു കോടിലിംഗപതിയാം
കൊച്ചുണ്ണിരാജൻ സഖേ! 2

യുധിഷ്ഠിരാകാരവുമേറെ നന്നാ-
യതിന്നുമില്ലേ കുറവൊന്നുമോതാൻ
ഇതിങ്കൽ നന്നായിയതാദ്യമാണു്
മതിച്ചിതാചസ്യമൊട്ടുക്കമെല്ലം. 3

ലളിതകെട്ടിയതെത്ര വിശേഷമായ്
ലളിതകീർത്തിനിധേ! പറയാവതോ!

കലിതവൈകൃതമാംകരിവേഷവും
കളിയതില്ലിതുപോലെനഭീഷണം. 4

ഘനമാനോടെ ഘോഷവും വിശേഷം
കനമേറുന്ന ഗർജ്ജിതാരമ്യം
അനുജ്ഞതുമെട്ടത്ത ശേഖരനും.
മനതാരിൽ ഭയമായതല്ല കഷ്ടം. 5

അമ്പമ്പാ കീചകൻതൻ വടിവഴകിലെടു-
ത്തിട്ടു കാണിച്ച കാമ-
കമ്പം പാരം മഹത്വം ശിവശിവ പറവാൻ
വയ്യ ചാകുന്നനേരം
ഡംഭമ്പാളാതെ കാമാർദ്രത പടയിൽ രസം
ചാവലെന്നാൽ സ്വയം തോ-
റ്റമ്പുംപാടേ നടൻ മാധവനുമിവ നടി-
ക്കുന്ന ഭാഗം നിനച്ചാൽ. 6

വശീകൃതാശേഷകവീന്ദ്രവംശ-
വിശാലസന്മൗക്തികശുക്തിമുക്തേ!
വിശന്നിട്ടുന്നുണ്ടതുകൊണ്ടസാര
മശിച്ചിടട്ടേ മതിയാക്കിടട്ടേ. 7

നമ്പർ 36

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 30—7—66

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

ചൊവ്വായതില്ലിതവിവേകമസഭ്യമായീ-
ഗ്ഗർവ്വായി നമ്മൊടു കടന്നു പറഞ്ഞതെന്നായ്
ഭവ്യത്വമോടുമിടയേണ്ട ഭവാ,നിനിയ്ക്കു
നിർവ്വാഹമില്ല ഭരണിയ്ക്കിതു ചട്ടമാണ്. 2

ഉന്നംവച്ചരികത്തുചെന്ന കവിത-
ക്കാർക്കൊട്ടു കൂട്ടാക്കയാൽ
മുന്നംചാടി മനോരമയ്ക്കുകമണ-
ഞ്ഞോരാ വരാപാംഗിയെ
ഇന്നെന്താണിഹ കണ്ടിടാതെവരുവാൻ
ഞാനന്നു സമ്മാനമൊ-
ന്നൂന്നിക്കാട്ടിയകണ്ടു കൂട്ടരധികം
പേടിച്ചു മിണ്ടായ്കയോ? 3

കഞ്ഞൻതമ്പാൻ മടങ്ങിക്കുശലമതി മഹൻ-
തന്നെ വേഗം വണങ്ങി-
ബ്ഭഞ്ജിക്കും ഭള്ളു മങ്ങിബ്ഭരിതവിനയനാ-
യിട്ടു പേടിച്ചടങ്ങി,
രഞ്ജിയ്ക്കുമ്മട്ടിലങ്ങീ രസികനെയിനിയും
ചാടിവീഴിയ്ക്കു നീങ്ങി-
സ്സഞ്ജാതപ്രീതി തിങ്ങിസ്സരസമഥ സഖേ!
നോക്കു കാണാമൊതുങ്ങി. 4

അമ്മയ്ക്കുള്ളൊരു ദീനമെന്തു നിലയാ-
യിട്ടാണിദാനീം സഖേ!
നൊമ്മൾക്കൊത്തൊരുമിച്ചു ലാക്കുവരുമോ
കാശിയ്ക്കു പോയീടുവാൻ?

ചെമ്മേ ശിക്ഷകഴിഞ്ഞു പിന്നെവരുമാ-
ച്ഛിങ്ങത്തിലേ പോയിട്ടു-
ന്നമ്മാമൻ ഗുരുനാഥനൊത്തു ദൃഢമീ-
ഞാനും പുറപ്പെട്ടിടും. 5

ഇല്ലത്തെക്കൃഷിയൊക്കെയെന്തു കഥയാ-
ണ്ടീയ്യാണ്ടു ചിന്തിയ്ക്കുകിൽ
ചൊല്ലത്തക്കൊരു ലാഭമുള്ളനിലയോ
കണ്ടാൽ കുറേ മോശമോ
വല്ലാത്തക്ഷണിപ്പിലായിവരികി-
ല്ലല്ലോ പരം നിത്യത-
യ്യെല്ലാത്തിന്നുമമന്ദകീർത്തിലഹരീ-
ക്ഷീരാബ്ധികല്ലോലമേ! 6

നമ്മുടെ നാരായണനുടെ
സമ്മാർവെക്കേഷനായകാലത്ത്
നന്മയിൽ മേടമതിൽത്താൻ
ചെമ്മേ ചാലക്കുടിയ്ക്കു വരുവൻ ഞാൻ. 7

മുമ്പു കഴിഞ്ഞ മനോരമ-
യമ്പിൽ കവിവരർ പുലച്ചു വർണ്ണിപ്പാൻ
സമ്പ്രതി വിളിച്ചു ചൊന്നതു
സംഭൃതകവിതാമൃതാർദ്ര! കണ്ടില്ലേ? 8

കണ്ടീടുന്ന മനോരമയ്ക്കു മുഴുവൻ
തൻപദ്യമേകിപ്പുരം
കൊണ്ടാടുന്ന ഭവാനിതൊന്നു വിടുമെ-
ന്നോർത്തില്ല ചൊല്ലുന്നതും

വേണ്ടിടുന്ന വെടിപ്പുചേർത്തു സരസം
ശങ്കുണ്ണിയും താങ്കളും
കണ്ടേടം കമനീയമാക്കിയെഴുതാൻ
കാണിച്ചതാണിജ്ജനം. 8

നമ്പർ 37

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 1—8—66

അയി കവികലമൌലേ! കേശവന്തന്റെ മണ്ണാ-
ത്തിയുമതിരസികന്താനില്ലതിൽ തെല്ലുവാദം;
നയമൊടുമതു കേട്ടാനാജ്ഞയായീല, കാണ്മാ-
നയമഹമിഹ മോഹിച്ചെങ്കിലും സാദ്ധ്യമുണ്ടോ? 1

കാവിൽ സേവയ്ക്കു മുമ്പങ്ങൊരുകുറി സുമതേ!
ഹന്ത മണ്ണാത്തികെട്ടും
ഭാവം കണ്ടിട്ടുമുണ്ടീവക സുരുചിരവേ-
ഷങ്ങളെക്കണ്ടതാനും
ഹേ വിദ്വന്മൌലിറീരായിത! പരമിനിയും
ലാക്കു കിട്ടുന്നകാല-
ത്താവാന്താനും കഴിഞ്ഞാക്കഥയിതിൽ നിരൂപി-
ച്ചിട്ടിനിസ്സാദ്ധ്യമുണ്ടോ? 2

അമ്മാമന്മാരുടെ പിതൃ-
കർമ്മം ബഹുനിഷ്ഠയോടു കഴിയുന്നു;
നന്മയിൽ രോഗം മാറീ-
ട്ടുന്മേഷാലങ്ങു വന്നുകണ്ടാലും 3

മാഹാത്മ്യനിധേ! സൂക്ഷ്മ-
ഗ്രാഹിയതെന്നുള്ള കുടിലനാമമൊട്ടും
ഹേ ഹേ താനല്ലേ ചില
സാഹിത്യക്കുന്യ നട്ടു പത്രത്തിൽ? 4

ഇച്ഛവിനിതുകൊണ്ടേതും
തീർച്ചതെളിഞ്ഞാലുമില്ലൊരവമാനം
പ്രചരം കുഞ്ഞൻതമ്പാ-
നിൽ ചില കവികൾക്കു വന്നുവതുതന്നേ. 5

മററൊരു ലക്ഷ്മികുട്ടിയു-
മററത്തു വരും തെളിഞ്ഞു ചില പത്രേ
തൊററന്നവരേയും കഴ-
വേററുക പുതുവാളുമൊന്നിളിയ്ക്കട്ടെ. 6

പോരായ്മയുണ്ടു കവിവീരർ സഖേ! സംശയ-
ക്കാരായ്മരണ്ടമൊഴിമാരിനിയില്ലയെന്നോ?
നേരിട്ടിവണ്ണമവരൊക്കെ തെളിഞ്ഞു കള്ള-
പ്പേരും പറഞ്ഞു പതിയുന്നതു ഭംഗിയാമോ? 7

നമ്പർ 38

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

66 മീനം 14

കുഞ്ഞൻതമ്പാൻ കല്യനാതിനിയുമിതുവിധം
പോരുമാററം തുടർന്നാൽ
രഞ്ജിപ്പുണ്ടായിരിയ്ക്കാമവളിലതു നമു-
ക്കത്ര കൂട്ടാക്കിടാമോ?

ഭഞ്ജിക്കാതെ കടത്തിച്ചിലതിനിയെഴു-
താമപ്പൊഴും മൂപ്പർ പഥ്യം
നെഞ്ചിൽപ്പററാതിടഞ്ഞേററിട്ടമത്തുമിവിടെ-
ക്കൊണ്ട കോളാണു താനും. 1

ശേഷം വിശേഷം വഴിയേ,
ശേഷിയില്ലിന്നെഴുതിന്നു;
ദോഷമററ കവിശ്രേഷ്ഠ-
ഭൂഷണപ്പൊടിരത്നമേ! 2

മററുപോയെനിനിയൊന്നുകൂടി-
പ്പറഞ്ഞിടാനുണ്ടതുമോതിയേക്കാം;
ഭരണ്ണിനാൾത്താനവിടെയ്ക്കു ഞങ്ങൾ
പരന്നമോദത്തൊടു വന്നു ചാടും. 3

നമ്പർ 39

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 20-മീ-66

ചാരത്തെത്തോരു * * * ചപലൻ
* * * മേനോനുമായ്
ച്ചാരുത്വം കവിതയ്ക്കെഴും ചതുരനാ-
മാച്ഛാത്തുമന്നാടിയാർ
ചേരത്തക്കൊരു ചേച്ചയൊടു പതിന-
ഞ്ചാംതിയ്യതിക്കിങ്ങു വ-
ന്നേറെത്തന്നെ തകർത്തുപാത്തു ദിവസം
രണ്ടത്ര കണ്ടേതരം. 1

മന്നാടിയാരുടയ മട്ടയി നോം നിനച്ചി-
രുന്നോരു മാതിരിയിലല്ലവനോ സുശീലൻ;
എന്നാൽക്കുറച്ചൊരഭിമാനമതുണ്ടതെന്നാ-
ണെന്നാലതും ഗുണഗണങ്ങളിൽ മുഖ്യമല്ലോ. 2

ചിത്രാകൃതേ! കേരളനന്ദിനിയ്ക്കു-
പത്രേശർ ശങ്കുണ്ണിയതാണിദാനീം
മിത്രപ്രിയശ്രീകവി[illegible]ഭാരസാളീ-
മിത്രത്വമേന്തുന്നതുവദ്ദ്വിജേന്ദ്ര! 3

അവരും ഞങ്ങളും തമ്മി-
ലവനീസുരര[illegible]!
ആവുന്ന വേഴ്ച്ചയായ്ത്തീൻ
പോവുന്നതിനിടയ്ക്കെടോ. 4

അതനുകവേ! തവ ദർശന
മതിനു കവിഞ്ഞാദരത്തൊടീയ്യിടയിൽ
ചിതമൊട്ടു ചാലക്കുടിയിലു-
മതിമോദാലവർ വരാനുമിടയുണ്ട്. 5

സംഗം ലക്ഷണമായതിനു കുറവെ-
ന്നാലും സഖേ! ലക്ഷണാ-
സംഗം നാടകമാടി "ശേഷനഗരേ"
ശേഷിപ്പെട്ടും പേർ ചിലർ;
അങ്ങുന്നായതു കേട്ടമന്ദകവിതാ-
വാരാന്നിധേ! പ്രീതനായ്
ഭംഗ്യാ വാഴ്മതെന്നുവെച്ചതുമിതിൽ
കാണിച്ചതാണേഷഞാൻ. 6

ശേഷം വഴിക്കുവഴിയേ
ശേഷസമാനപ്രസിദ്ധിയുടെ വഴിയേ!
തോഷമൊടിനി നാങ്കണ്ടൊരു
ശേഷം പറയാനുമുണ്ടു പലവകയും. 7

നമ്പർ 40

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 30—മീ—66

ഇങ്ങോട്ടുയ്ക്കായി ഞങ്ങൾ പോരുമളവാ-
കാശത്തു കാറുള്ളത-
ന്നങ്ങുമ്മും തിരിയുന്നതിന്നു വഴിയു-
ണ്ടല്ലോ, കുറേപ്പോന്നതിൽ
മങ്ങിപ്പോയി മനസ്സൊട്ടം പകലിരു-
ട്ടെത്തീ സഹസ്രാംശുവും
മുങ്ങിപ്പോയി പരന്നു പൊങ്ങിന പടി-
ഞ്ഞാറെപ്പയോരാശിയിൽ. 1

മാളയിലിരുട്ടു പാരിൽ
പാളിയതിൽപ്പിന്നെ ഞങ്ങൾ ചെന്നിട്ട്
ആളെയുമുണ്ടാക്കിപ്പര-
മാളിയ ജവമോടു വഞ്ചിയിൽപ്പോന്നു. 2

പരപ്പിലാമാപ്പിള വഞ്ചിയിച്ചര-
പ്പരപ്പിലെത്തിച്ചൊരു നേരമീശ്വരാ!
ഉറച്ചിരിപ്പാൻ പണിയായി കാറ്റിനാൽ
വിറച്ചുപോയ് പേടിയിലും തണുപ്പിലും. 3

കൊട്ടുങ്ങല്ലൂരെന്നീക്കരയരികിലാ-
യപ്പൊഴുതിലോ
തുടങ്ങീല്ലോ പാരം പെരിയ മഴയും
ഞെട്ടുമിടിയും
നടുങ്ങിപ്പോയീയുള്ളവരു,മവനും
കാൎയ്യമിവിടെ-
ക്കടുങ്ങിപ്പോയെന്നായ് കരയിൽ, മരിയാ-
തെത്തിയൊടുവിൽ. 4

കടന്നു വഞ്ചിക്കടവിൽ കുറച്ചൊ-
ന്നടങ്ങിടട്ടേ മഴ യാത്ര പിന്നെ
മടങ്ങിയെന്നോതി നൃപൻെറ ബോട്ടിൽ
ക്കിടന്നു ഞാൻ മററവരുന്തദൈഥവ. 5

വൃഷ്ടിയടങ്ങിയനേരമി-
രുട്ടെന്നാലും നടന്നിവിടെയെത്തി;
പെട്ടെന്നു സാന്ധ്യവിധിയും
മുട്ടിച്ചീടാതെ ഞങ്ങളൊപ്പിച്ചു. 6

ഇങ്ങിനെയന്നത്തെക്കഥ,—
യിങ്ങിനിയോതാൻ വിശേഷമില്ലൊന്നും;
എങ്ങാനുമതുണ്ടായാൽ
മങ്ങാനിടവച്ചിടാതുടനയയ്ക്കാം. 7

P. S.

ഭാരതതർജ്ജമയെന്നൊരു
ഭാരം തലയിൽ കരേറിട്ടും പക്ഷേ

ഭാരതി നാവിൽ കൃതിസം-
ഭാരമൊടിയുംവിധം വിതയ്ക്കട്ടെ. 8

നന്നായ്നിദാനം തവ പാദമോർത്തു
വന്ദിച്ചു വാഴുന്നൊരിവൻെറ നേരേ
തോന്നാത്തതെന്തേ കരുണാവലേശ,-
മിന്നുള്ളതോതേണമിവൻെറ തെറേറാ? 9

അങ്ങനെ ദേവീഭജനത്തിനായി-
ട്ടിങ്ങൊന്നു വന്നീടുമതെന്നു കേട്ടു
തിങ്ങുന്ന മോദം മമ മാനസേ സൽ-
സംഗം നിനച്ചുള്ള രസത്തിനാലേ. 10

നമ്പർ 41

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 66 മേടം 7

എന്താണിയ്യിടെ നന്ദിയോടു നടു-
വത്തച്ഛൻ കൃതിച്ചുള്ളിളം-
തേൻതുകം കൃതി കണ്ടിടാത്തതവിടു-
ഞ്ഞുത്സാഹമില്ലായ്കയോ?
ഞാൻ തെല്ലിവിധമുള്ളിലോർത്തു പുനരു-
ണ്ടായീ വിവേകം ഭവാ-
നേന്തും വാശിവളന്ന നാടകമെഴു-
ത്തിങ്കൽ തിരക്കല്ലയോ? 1

എങ്കിലുമിടയ്ക്കു സദ്രസ-
പങ്കിലപദ്യങ്ങൾ കണ്ടതില്ലെങ്കിൽ

സങ്കടമാണിഹ കവികുല-
സങ്കടപദപീഠപീനകീൎത്തിനിധേ! 2

സുജനതിലകമേ! മേ സാമ്പ്രതം ഭദ്രകാളീ-
ഭജനമതു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളനാളാകമൂലം
പ്രജനിതപുരുസൌഖ്യം വല്ലഭാവിധുതാല-
വ്യജനപവനപോതാധൂതിസംപ്രീതിയാണ്. 3

അതുകൊണ്ടിവിടം വെടിഞ്ഞു ദൂര-
സ്ഥിതികൊണ്ടുള്ള രസം കുറച്ചുപോലും
അതി കൊണ്ടുപിടിച്ചുനോക്കിലും മേ-
ഹൃദി കൊണ്ടീടുവതില്ലുദാരബുദ്ധേ! 4

എന്നല്ലിനിയ്ക്കു മധുരാശിയിലേയ്ക്കു യാത്ര-
യിന്നല്ല പത്തുദിവസത്തിനകത്തു പറവും
എന്നാണൊരുഗ്രഹമവിടത്തിലെഴുന്ന മാട-
മന്നായതിന്നുടെ മഹേന്ദ്രവരാജ്ഞമൂലം. 5

ഇടവമാസമതിൽ ഭവദന്തികേ-
യിടവരാതവരില്ല വരാൻ ദൃഢം;
വടിവൊടായതിനുള്ളിലിനിയ്ക്കുക-
ന്നിടവിടാനിടയായിടുമീവിധം. 6

നമ്പർ 42

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 9—മേ—66

കിട്ടീ ഭവാനുടയ കത്തതിനുള്ളിൽ വച്ചു-
തട്ടീടിനോരു കറി ''മത്തനു''നാംകിടാം ഞാൻ;
കൂട്ടിത്തകൎത്തൊരു ഭവൽസ്തുതിവാചകങ്ങൾ
കേട്ടിത്തിരിയ്ക്കു തെളിയും കളിയല്ല മത്തൻ. 1

നിസ്സാരരായ കവിവരന്മാ രൊടെത്രതന്നെ
ഭിസ്സാണു തന്റെ കൃതിയെന്നു മുറിഞ്ഞുചൊന്നാൽ
ഉത്സാഹഹാനിയൊടു സങ്കടമായ് കൃതിപ്പാ
നുത്സാഹിയാതമരുമിങ്ങിനെതന്നെ വേണം. 2

നാടകമൊക്കെപ്പുകഴും
പ്രൌഢകവിശ്രേഷ്ഠ! നന്നു തവ വാക്യം;
നാടകമുണ്ടാക്കിടുവാൻ
മൂഢകനാം ഞാനടുക്കൽ വേണോ തേ. 3

അതിനല്ല ഭവാനൊടൊത്തു വാഴ-
ന്നതിനായിട്ടവിടെയ്ക്കു വന്നിടാം ഞാൻ;
ഇതിനിൽക്കൂടെറില്ലൊന്നുമെന്താ-
സ്ഥിതിനായീശ്വരിതാൻ തുണച്ചെങ്കിൽ. 4

മധുരാശിയാത്രയിഹ മേ കുടുങ്ങോ
മധുരാശി യാത്രതുടങ്ങും വഴിചൊന്നിധേ
അതു തട്ടിവിട്ടു കബളിച്ചുനോക്കിടാം
ബത തുഷ്ടിവിട്ടു നൃപനോതിടാതെ ഞാൻ. 5

ആട്ടേ കാവിൽ ഭജിപ്പാനഴകിയൊരു ഭവാ-
നെന്നഹോ വന്നിട്ടും കേൾ-
ക്കട്ടേ ഞാനീയ്യിടയ്ക്കാണതുമിതി വരികിൽ-
തോഴരേ! ഞാൻ വരേണ്ടാ;
മട്ടേറെത്തന്നെ മട്ടുന്തവ കൃതിയെയിതോ-
ഷ്ഠങ്ങൾ സേവിച്ചു കൊങ്ക-
ത്തട്ടേറിത്തന്നെ പാർക്കാമിരവുപകലിതും
നല്ല സന്തോഷമല്ലേ? 6

നമ്പർ 53

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 14—മേ—66

ഇന്നു ഞാനിവിടെ വന്നവാറുടൻ-
തന്നെ കിട്ടി തവ കത്തു കൈക്കുള്ളേ;
ധന്യസൽകവികദംബമൌലിയിൽ
തന്നെ മിന്നുമൊരു മുത്തുരത്നമേ! 1

വെള്ളാരപ്പിള്ളിലാവെണ്മണി ധരണിസുര-
ന്തന്റെ സന്ദർശനത്തി-
ന്നുള്ളാരാച്ചാൎച്ച്യവും വേഴ്ച്ചയുമിവ നിരൂപി-
ച്ചിട്ടു ഞാൻ പോയിരുന്നു;
കൊള്ളാം ദോഷം വെടിപ്പൊന്നൊരു പൊളിപറക-
ല്ലായവർക്കൊക്കെയിപ്പോ-
ളുള്ളാരാവർത്തമാനം. ശിവശിവ! പറയാ-
വല്ലഹോ കഷ്ടമത്രേ. 2

ഈയിടെക്കാരണോർസ്ഥാനം
കയ്യുകേറി വിളങ്ങുവോർ
അയ്യോ കുഞ്ഞുമഹീദേവൻ
പോയല്ലേ മൃതനായിതേ. 3

തലയിൽത്തട്ടി പിടിച്ചതി-
കലശലതായ്ക്ഷണികമൊത്തു മരണമഹോ!
വലയുന്നുണ്ടവർ കാൎയ്യം
തലയിൽ വഹിപ്പാനൊരാളുമില്ലാതെ. 4

കുഞ്ഞുണ്ണി നമ്പൂതിരി മൂപ്പുകിട്ടി-
യഞ്ചുന്ന കാൎയ്യങ്ങൾ നടത്തുവാനേ;.

അഞ്ചാറുപേരുള്ളവരൊക്കെയോരോ-
തഞ്ചത്തിൽ നിൽപ്പാൻ വഴിനോക്കിടുന്നു. 5

ഇങ്ങിനെയേവരുമൊഴിവാ-
യങ്ങിനെ നിന്നെങ്കിലിന്നിമേൽക്കാൎയ്യം
എങ്ങിനെ നടക്കുമെന്നാ-
ണിങ്ങിനി നോമോൎത്തു കേണിടേണ്ടതെടോ. 6

കൃഷ്ണദൂതമൊരു ബുക്കു ഭവാനായ്-
ക്കഷ്ണമേതുമണയാതെ തരാം ഞാൻ;
തൃഷ്ണയോടുമതു നോക്കുകയെന്നാൽ
കഷ്ണമൊട്ടു കുറയും കൃതിചെയ്യാൻ. 7

കുന്തീസുതന്മാർ വനവാസമാകും
സന്താപമെന്തീട്ടുഴലുന്ന കാലം
കുന്തിയ്ക്കു വാസം വിദുരന്റെ വീട്ടിൽ-
ത്താനത്ര മററാരൊരു ബന്ധുവുള്ളു? 8

അങ്കമിനിയുള്ളതെല്ലാ-
മങ്കിതകീൎത്തേ! ഭവാൻ കൃതിച്ചാലും
ഞാങ്കഴിയുമ്പോഴയയ്ക്കും
താങ്കളെഴും ഭവനമായതിങ്കൽ വരാം. 9

എന്നാൽ സഖേ! മുഴുവനും മുറപോലെ നോക്കി
നന്നാക്കിയസ്സലെഴുതീട്ടതു കൊണ്ടുവന്നു
നന്ദിപ്പെഴും കവികളെപ്പലരേയുമേററം
നന്ദിച്ചിടുംപടി വിളിച്ചു തെളിച്ചു കാട്ടാം. 10

അതല്ലയോ നല്ലതു താങ്കൾ ചൊല്ല-
കതല്ലയെന്നാൽ പറയുംപ്രകാരം
ഇതാ വരാം ഞാൻ മടികൊണ്ടമാറ്റി-
ച്ചതെന്നു ചെറവും നിരൂപിച്ചിടൊല്ലേ. 11

മധുരാശിയാത്ര കമ്പളിച്ചിടാനുമെൻ-
മധുരാകൃതേ! തരമതായി വന്നു മേ;
മധുരാശിയല്ല സുധയും വണങ്ങിടും
മധുരത്വമാന്ന വചസാം പയോനിധേ! 12

നമ്പർ 44

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 15 മേ 66

കെല്പൊത്താക്കൊത്തനാട്ടുക്ഷിതിപതിയൊരു മ-
ട്ടച്ചടിപ്പിച്ചതാമീ-
മേപ്പത്തൂർ ഭട്ടനുണ്ടാക്കിയ സരസമതാം
കൃഷ്ണദൂതപ്രബന്ധം
ഇപ്പോൾത്താനഞ്ചൽമാർഗ്ഗം തവ കരതലതാ-
രിങ്കലെത്തിയ്ക്കുവാനാ-
യിപ്പുത്തൻപത്രമോടും പെരിയ രസമൊടും
പെട്ടിയിൽപ്പോട്ടിട്ടുന്നേൻ. 1

കുന്തിയെക്കണ്ടു ഗോവിന്ദ-
നെന്തെല്ലാമരുൾചെയ്തുവോ,
ഹന്ത താങ്കളതൌചിത്യ-
ചിന്തകൊണ്ടെഴുതീടണം. 2

അല്ലെങ്കിലങ്ങന്നു മരുത്തനോടു
വില്ലങ്കമാടീട്ടയി ഭാരതത്തിൽ
ഉല്ലാസമാർന്നീടിന കൃഷ്ണദൂത-
മെല്ലാം വരുത്തിച്ചുടൻ നോക്കിയാലും. 3

സഖേ! ഭവന്നന്ദനനിങ്ങു വന്നാൽ
സുഖേന യുഷ്മൽഭവനത്തിലേയ്ക്കായ്
അഖേദമെത്താമഹമിങ്ങു തയ്യാർ
സഖേലവാക്കല്ലിതു കല്യബുദ്ധേ! 4

സ്യമന്തകം നാടകമിങ്ങു കീർത്തി-
സമന്വിതം ഞാനതിന പുണ്യമൂർത്തേ!
അമാന്തമാക്കാതുടനിങ്ങയച്ചാ-
ലമന്ദബുദ്ധേ! പരമുണ്ടു കാര്യം. 5

അത്രതന്നെയല്ല,

കല്യാണകീർത്തി കലരുന്ന കവിസ്സിറോഷം-
കല്യാണചമ്പു പരിശോധനചെയ്തയപ്പാൻ
തെല്ലല്ല കാലമിതു വൈകിയമാന്തമാക്ക-
കില്ലല്ലി താങ്കളതുമിങ്ങു തരാൻ സഖേ! മേ 6

നമ്പർ 45

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 3-എ-66

അങ്ങു നമുക്കെഴുതീടിന
ഭംഗിയെഴും കത്തു നമ്മൾ കയ്പറ്റി;
മംഗളകീർത്തേ! വരുവൻ
മങ്ങാതെ ഞാൻ! മുറയ്ക്കു മറന്നാൾ.. 1

സദാ ഭവാൻ നാടകലേഖനത്തി-
ലുദാരഭാവത്തോടു വാഴ്കയാലേ
മുദാ സഖേ! ഞാനെഴുതുന്നതായാൽ
തദാ തടസ്സം പ്രതിബന്ധമല്ലേ? 2

എന്നാ വിചാരിച്ചാണിനി-
ഞ്ഞൊന്നും മിണ്ടാതിരുന്നതിത്രദിനം;
എന്നാലെന്നുടയോരി-
ക്കന്നക്കവിതാപ്രബന്ധമതുമുണ്ടു്. 3

കഷ്ടിച്ചു രണ്ടങ്കമതോളമിപ്പോൾ
കെട്ടിച്ചമച്ചേനൊരു നാടികാർദ്ധം;
തട്ടിച്ചുചൊല്ലും മൊഴിയല്ല വല്ല
മട്ടിലുമായ് സാധിക്കുകിലെൻെറ ഭാഗ്യം. 4

വരുമ്പോൾ ഞാനായതു കയ്യിലേന്തി-
യിരിക്കുവാനും മതി മാന്യകീർത്തേ!
തരംകിടച്ചാൽ തവ പാർശ്വഭാഗ-
ത്തിരുന്നു മേൽപ്പോട്ടെഴുതാമതല്ലോ. ൫

താങ്കൾ കൃതിച്ചോരു കാവ്യ-
ത്തങ്കം വേഗത്തിലച്ചടിപ്പിച്ചു്
അങ്കുരിതരസം കാണ്മാ-
നെങ്കലെഴും കുതുകമെന്തു പറയേണ്ടു? ൬

ഇനിയെല്ലാം കാണുമ്പോൾ
മനുജരിൽ മാനംവിളങ്ങിടുന്ന കവേ!
ഞാനൊരുമിച്ചങ്ങുവരും
കുന്നെഴുതെന്നുള്ള വീട്ടിലെപ്പുരമു. 7

നമ്പർ 46

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 29—൯—66

കഷ്ടിച്ചോപ്പിച്ചുമാറി കവികളണിമണേ!
　　നാടികാങ്കങ്ങൾ നാലും
തട്ടിച്ചിന്നുന്ന ദോഷം മുഴുവനുമധുനാ
　　കൊച്ചുകൊച്ചുണ്ണിഭൂപൻ
ഒട്ടിഷ്ടപ്പെട്ടാത്തവണ്ണം പരിചൊടു പരിശോ-
　　ധിച്ചിടുന്നുണ്ടു തട്ടി-
പ്പൊട്ടിച്ചീടേണ്ടിവന്നാലതു കളവന്നാൾ
　　പിന്നെ നന്നാക്കിനോക്കാം 1

വിപ്രവര്യ! ഭവദുക്തിപോലെ ഞാൻ
വിപ്രലംഭവിഷയം മഹാമതേ!
കെല്പിലിട്ടിഹ പരത്തിയില്ല മൽ-
കല്പിതപ്രകൃതഭംഗഭീതിയാൽ 2

കിട്ടട്ടെൻ തവ നാടകം വടിവൊടും
　　ബുദ്ധിക്കുൾപ്പുകത്തുന്നതു-
ണ്ടൊട്ടൊട്ടിങ്ങിഹ മാററി മഞ്ജുമതിമാൻ
　　കൊച്ചുണ്ണിഭൂപാലകൻ;
തുഷ്ടിപ്പെട്ടൊരുവിൽ സ്വബുദ്ധിയിലുദി-
　　ച്ചീടുംവിധം സ്പഷ്ടിഹി-
ക്കെട്ടും തീർത്തഴതീ സുരമ്യകവിതാ-
　　സാരസ്യസാരാംബുധേ! 3

പ്രൌഢകവിപ്രകരമണേ!
നാടിക നന്നായ് പകർത്തി വൈകാതെ

ചാടുമതേ! വിട്ടീടാം
ശുദ്ധതയില്ലെൻറ കവനമതിനുമിഹ. 4

അതു വൈകാതച്ചി പിടു-
ന്നതിനു വിചാരിച്ചിടുന്നതുണ്ടിഹ ഞാൻ;
മതിമൻ! താൻ കണ്ടാലേ
മതിയാവൂ മനസിതൃപ്തിയ്ക്കു്. 5

പരീക്ഷ കൊണ്ടുവരാം ഞാ-
നാക്ഷേപം തീർത്തു താങ്കൾ തന്നാകിൽ
തൽക്ഷണമച്ചടിയായി സ-
ല, ക്ഷണമതിനായിടുത്തു വകവച്ചേൻ. 6

നമ്പർ 47

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 2-മി-66

എന്താണെഴുത്തിനു സഖേ! മറുകത്തുപോലും
താന്താങ്ങളിങ്ങിനെ മടിച്ചെഴുതാതിരിപ്പാൻ?
ചിന്തിച്ചുനോക്കുകിലുമായതിനുള്ള മൂലം
ഹന്താസ്മദീയമനതാരിലുദിച്ചതില്ല. 1

നേരന്തമ്മിലുള്ള മമതാബലമൂനമായോ?
ചന്തംകലർന്ന കൃതിരീതി മറന്നുപോയോ?
എന്തോ ഭവാനപരവേല തുടങ്ങിയായോ?
സന്തോഷമററു മറുകത്തു മറന്നുപോയോ? 2

കുമാരസംഭവം ഭാഷാ-
ക്രമമായെഴുതുന്നതും

സമോദമൈത്രയായെന്നു-
മമന്ദമുരചെയ്യണം. 3

ഇപ്പോഠം ഭവനുടയ കത്തു കി·ച്ചിടാതെ-
യുഠംപ്പൂവിലാപ്പെട്ടമതിഭ്രമമെന്തു ചൊൽവൂ;
സ്വല്പം വിഭോ! കരുണവെച്ചൊരു ലേഖനംകൊ-
ണ്ടുഠംപ്രീതി നൽകുക സമസ്തകവീന്ദ്രമൌലേ! 4

സ്വയം ഭവാൻ പ്രാഭവമോടു രുഗ്മിണീ-
സ്വയംവരം നാടകമൊന്നു തീക്കുവാൻ
ഭയംവെടിഞ്ഞാശ്രു തുടങ്ങിയാലുമി-
ന്നയം ജനസ്തത്ര സഹായിതാം വ്രജേൽ. 5

നമ്പർ 48

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 10_11_66

പുഞ്ചിരിയായിട്ടമൃതും
കുഞ്ചിതനേത്രാഞ്ചലാസിതപ്പാമ്പും
തഞ്ചമൊടുമൊത്തിണങ്ങും
പഞ്ചശരാരിപ്രിയതതിരു തൊഴുന്നേൻ. 1

കൊച്ചുണ്ണിക്ഷോണിപാലൻ തവ നവകൃതിയാം
നാടകത്തെസ്സലാംചെ-
യ്തുഠംച്ചിന്നും പ്രീതി വാഴ്ത്തി പുനരതിനിടയിൽ
ചെററു തെററുള്ളഭാഗം
മെച്ചംകൂട്ടംപ്രകാരം മഹിതകവിമണേ!
മാററിയില്ലെന്നുമില്ലേ
സ്വച്ഛൻ കിട്ടുയ്യുനെല്ലാമെഴുതിവെടി-
പ്പോടു തേ കിട്ടിയില്ലേ? 2

മധുരാശിക്കു ഞാൻ പോകും
ധൃതിയാവുകകാരണാൽ
അതിവിസ്താരമില്ലെന്നാ-
ലതു വന്നിട്ടു കാഴ്ചയിൽ. 3

നാടകമുണ്ടാക്കേണം
പ്രൌഢകവേ! ഞാൻ വരുംമുമ്പിൽ;
കേടുകൾ വന്നാൽ തീർപ്പാൻ
കൂടുകയെന്നുള്ളതെന്റെ ഭരമല്ലേ? 4

ഹേ സത്തമകവിമൌലേ!
മാസത്തിന്നൊന്നിനുള്ളിലരികേ ഞാൻ
ആസക്തിയോടു വന്നിട്ടു-
മാസ്വദിക്കാം ത്വന്മനോജ്ഞസൂക്തിനിധേ! 5

നമ്പർ 49

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 16—12—66

വന്നെത്തി ഞാനിഹ സഖേ! മിനിയാന്നു സന്ധ്യ-
യ്ക്കെന്നാൽത്തളർച്ചയൊടുമിന്നലെ മൌനമാർന്നേൻ,
ഇന്നൊന്നുറങ്ങിയെഴുന്നേററിത തൂവലേന്തി-
ത്തോന്നുന്ന മട്ടിലെഴുതാൻ തുടരുന്നു കാര്യം. 1

ഭാഗ്യഞ്ചേർന്ന ഭവാൻ കൃതിച്ച ഭഗവ-
ദ്ദൂതാഖ്യമാന്നാടകം
യോഗ്യത്വം പ്രിയമെന്നു തൊട്ടവയെഴും
വഞ്ചീശ്വരീശന്നഹോ

നോക്കാൻവേണ്ടിയയച്ചിതോ, ക്ഷിതിവരൻ
വായിച്ചിതോ, തെററു താൻ
പൊക്കിച്ചോട്ടിൽ വരച്ചിതോ, സമുചിതം
സമ്മാനവും തന്നിതോ? 2

ഇരിപത്തുററ്റിക നന്നായ്
നരവരനങ്ങെയ്ക്കിതച്ചടിച്ചിട്ടുവാൻ
വിരവൊടു കല്പിച്ചെന്നാ-
യൊരു വെടികേട്ടേനതൊട്ടു ശരിയാണോ? 3

ഞാനീയ്യിടെത്തവ വിലോകനമായതിന്നായ്-
ത്താനേ വരേണമവിടെയ്ക്കിതി വച്ചിരുന്നേൻ;
താനേ ഭവാനിഹ വരും ഭജനത്തിനെന്നായ്.
സാനന്ദമിന്നു മമ യാത്ര മുടക്കമാക്കി. 4

പതിനെട്ടാന്തീയ്യതിയി-
ക്ഷിതിപൃഷ്ഠം പുണ്യമാക്കിട്ടുന്നവിധം
അതിതുഷ്ടിയോടങ്ങു വരു-
ന്നതു കേട്ടന്നാളിനായ് കൊതിയ്ക്കുന്നേൻ. 5

സചിതമേറുന്ന ഭവാൻ ശരീര-
സുഖത്തോടുംചേർന്നിഹ വന്നുവെന്നാൽ
മുഖസ്തുതിയ്ക്കായ്പ്പറകല്ല ശേഷം
മുഖത്തുനോക്കിപ്പറയാം നമുക്ക്. 6

നമ്പർ 50

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 32—12—66

കല്യമതേ! കേളൊരുഷാ-
കല്യാണം ചമ്പുകാവ്യവും പിന്നെ
നല്ലോരായ്യാശതകവു-
മുല്ലാസത്തൊടു ഭവാനയയ്ക്കുന്നേൻ. 1

മുമ്പേ ഞാൻ കവിരത്നമെന്നു വളരെ
പ്രീത്യാ പുകഴ്ത്തീലയോ
വയ്ക്കേവും രവിവർമ്മപപ്പുനൃപനാ-
മദ്ദേഹമത്യാദരാൽ
താൻ പേർത്തും കൃതിചെയ്ത പുസ്തകയുഗം
പ്രത്യേകമങ്ങയ്ക്കിതാ
തേൻപെയ്യും കവിതാപ്രസൂനസുരഭോ-
കോദ്യാന! നൽകുന്നതേ. 2

ഇതിനുള്ള ഗുണാഗുണങ്ങൾ പേർത്തും
കൃതിരൂപേണ മനോരമാമുഖേന
ഹിതമോടവിടുന്നറിഞ്ഞിടുമ്മാ-
റതിസൌജന്യനിധേ! പുകഴ്ത്തിയാലും. 3

എന്നാൽ ഭവാൻ വടിവിലിന്നലെയിപ്പ്രദേശ-
ത്തിന്നുള്ളിൽനിന്നു നടകൊള്ളുകയാകയാലേ
ഇന്നേയ്ക്കു ചൊല്ലുവതിനായി വിശേഷമൊന്നു
ധന്യാകൃതേ കവികുലോത്തമ! നാസ്തിതന്നേ. 4

ഉറക്കം വരുന്നുണ്ടെഴുത്തിൻെറ മദ്ധ്യേ
മുറുക്കട്ടെ ഞാനൊന്നു പിന്നെത്തരത്തിൽ

കറിയ്ക്കും മുറുക്കേറെ വൈഷമ്യമായ് കൈ-
വിറയ്ക്കുന്നു മേ കണ്ണു പറവുന്നതില്ല. 5

തല ചുററിയുഴന്നിട്ടുന്നുവെന്നാൽ
ചില തെററിന്നിയെഴുത്തിൽ വന്നിരിയ്ക്കാം;
നിലവിട്ടു കവീന്ദ്രർ വന്നു കാക്കൽ-
ത്തലമുട്ടും കവിരാജിരാജരാജ! 6

നമ്പർ 51

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 10—1—67

കോട്ടക്കോവിലകത്തു നിന്നു "നട്ടവം"
തൊട്ടുള്ള കുളവൃന്ദം
കൂട്ടത്തോടുമിറങ്ങിവന്നിവിടെ വാ-
ഴുന്നുണ്ടകന്നോദരം;
വാട്ടംവിട്ട വിരോധമാന്നിളയ രാ-
ജാവിന്നിവററങ്ങളാ-
പ്പാട്ടിൽ പാർത്തിടുകെങ്കിലെന്നതറിവു-
ണ്ടതെങ്ങുമെന്നില്ലയോ? 1

എന്നാൽ ശിഷ്യജനങ്ങളൊക്കെവെയക-
ന്നിട്ടായിരുന്നീടുകെ-
ന്നൊന്നായാലത്തു സങ്കടസ്ഥിതിയിലാ-
ണസ്മൽഗുരുശ്രേഷ്ഠനും;
എന്നാലും യുവരാജമന്ദിരമുപേ-
ക്ഷിക്കൊല്ലതെന്നായ് ഭവാൻ
ചൊന്നാ വാക്കു നിനച്ചുകൊണ്ടു കഷണി-
ച്ചാണിന്നു വാഴുന്നതും. 2

സ്വാപത്തിന്നു തുണയ്ക്കൊരാളരികിലി-
    ല്ലാഞ്ഞാൽ സുഖംപോരതും
ഉപോത്തംസമതിന്നു ദുഃഖമിവര-
    ഞ്ഞാരും കടക്കാസ്ഥയാൽ
കോപത്താൽ പുരികം ചുളിച്ചിളയ ഭൂ-
    പൻ നോക്കിട്ടും പോകില-
ത്യാപത്താണിതിനിബ്ഭവാനൊരുവിധം
    സ്വാസ്ഥ്യം വരുത്തീടണം. 3

മരുത്തനാശ്ശങ്കരകാര്യഭാഗേ
വെറുത്തുനിന്നീടുക കാരണത്താൽ
കറുത്ത വക്ത്രത്തിലെഴുന്ന നാവു
തെറുത്തുവെച്ചു ശിവനെന്നു കേട്ടു. 4

എന്തോ ശങ്കുണ്ണിയിപ്പോൾ പെരിയൊരു വികട-
    ക്കണ്ടിലാപ്പെട്ടുവെന്നോ?
സന്തോഷക്കേടു പറവന്നതിന്നൊരു വിഷയം
    വന്നുവെന്നൊന്നു കേട്ടു
താന്തോന്നിത്തങ്കലന്നീടിന വികൃതികളോ-
    ടായിടഞ്ഞാലുമേവം
സ്വാന്തോന്മാദം വരുമ്മാറവരമളി പിണ-
    ച്ചീടുമെന്നുണ്ടു കേൾപ്പു. 5

വിവരം മുഴുവൻ കാണി-
ച്ചവികലബുദ്ധേ! കുറിച്ചു കുറിമാനം;
തവ കയ്യക്ഷരമായി-
ട്ടിവനു ലഭിപ്പിപ്പതിന്നൊരഭിലാഷം. 6

നമ്പർ 52

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 20—1—67

അഴിഞ്ഞമോദേന ഭവാനയച്ചു
പൊഴിഞ്ഞപീയൂഷമെഴുന്ന പത്രം
വഴിക്കു വന്നിട്ടിഹ രണ്ടുനാളു
കഴിഞ്ഞു ഞാനുത്തരമേകിടാതെ. 1

പീയൂഷം ചോർന്നൊലിക്കുന്നവക്കൃതിഘടമേ!
താങ്കളൊന്നിച്ചിരിപ്പാ-
നീയുള്ളോർക്കെന്നു കിട്ടുംതരമിതി നിരുപി-
ക്കുന്നതുണ്ടിങ്ങു ഞാനും;
അയ്യോ കേവഞ്ചികത്തുന്നവരുടെ മുറയാ-
ണിന്നു നേരംകുറിപ്പാൻ
വയ്യേ വന്നെത്തുമെന്നെങ്കിലുമൊരുദിവസം
നന്നെ വൈകിച്ചിടാതേ. 2

ശങ്കുണ്ണിക്കു പിണഞ്ഞ തൊട്ടു സകലം
തീർന്നെന്നു കേട്ടിട്ടുമെൻ-
ശങ്കയ്ക്കുണ്ടൊരു ശങ്കവിട്ടു പിരിയാൻ
ചേരുമ്പൊഴേയെങ്ങിനെ;
ശങ്കാന്യങ്കമറിഞ്ഞിടാത്ത വികട-
പ്പൊല്ലീസ്സുകാർ വല്ലതും
വങ്കത്തം കടുഭാവമോടുമിവനിൽ
കാണിച്ചിതോ കഷ്ടമേ! 3

ഈവക വിചാരമിന്നും
കേവലമുള്ളിൽ കിടന്നു കൂടുന്നു

ആ വികൃതിപ്പട്ടരുടൻ
ചോവട്ടേ വല്ല തെക്കുശീമകളിൽ 4

തർജ്ജമചെയ്വാനെഴുതിയ-
തിജ്ജനമൊപ്പിച്ചു മാറിയൊരുമട്ടിൽ
സജ്ജനമേ! പരമതിന്നുടെ
വർജ്ജനമാണുചിതമെന്നു തോന്നുന്നു. 5

(തർജ്ജമ)

ഇക്കണ്ടവൎക്കുള്ള ജയാശ കെട്ടി-
നിൽക്കുന്നതായ്ക്കൊള്ളുകിലുജ്ജ്വലിയ്ക്കും
ചക്രായുധൻ ചക്രമവൻകഴുത്തി-
ലാക്കീ പതക്കത്തെയണിഞ്ഞപോലെ. 6

പോരാത്ത വാക്കു കൂട്ടുക
ചേരാത്തതു ചേൎക്കുകെന്റെ കവിമൌലേ!
തുരുതുരെ ഞാനൊന്നെഴുതി-
ത്തരുന്നതാണെന്നു കണ്ടാലും. 7

നമ്പർ 53.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 5-8-67

അയ്യോ ഞാനിറണാകുളത്തിലൊരുമാ-
സം വാണു ചുറ്റിത്തിരി-
ഞ്ഞിട്ടുള്ളോരവനുള്ള ജോലികൾ നട-
ത്തീടാതെകണ്ടങ്ങിനെ
പൊയ്യല്ലേ വെറുതേ കളഞ്ഞു ദിവസം
താങ്കൾക്കതോണത്താം,
കയ്യിപ്പോളതു പാൎത്തു ഭൂസുര! വിറ-
ച്ചീടുന്നു പേടിച്ചു മേ. 1

അന്നാചന്ദ്രിക്കയാട്ടവും കളികളും
വേറിട്ടഹങ്കാരവും
മിന്നിൻനാഥനെ വേണ്ട സംസ്കൃതമതിൻ-
പാഠം പഠിപ്പിക്കലും
എന്നാല്ലേ മമ ദീനവും പലതുമായ്
കാലം വൃഥാ പോയതോർ-
ത്തിന്നും ഞാൻ വ്യസനിച്ചിടുന്നു കവിമാ-
ലാമദ്ധ്യമാണിക്യമേ! 2

മരുമകനായി തവ നാടക-
മൊരുവിധമച്ചടി നടത്തിടുന്നതിനായ്
സരസം കത്തുകൾ വകയിൽ
ഭരമെല്ലാമേററ ഭാസുരഗുണാഢ്യേ. 3

പലപോഴുമെഴുത്തയച്ചതിന്നായ്
നലമോടുത്തരമേകിടേണ്ടമൂലം
വലുതാക്കിയെടുത്തിടാതെഴുത്തി-
നാലസതയോടു ഹന്ത നിർത്തിടുന്നേൻ. 4

വർത്തമാനങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ
വർദ്ധമാനയശോനിധേ!
വിസ്തരിച്ചെഴുതാം നാളെ
വിസ്തരിക്കുന്ന കത്തതിൽ. 5

നമ്പർ 54

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 9 3 67

മുടിയിലൊഴുക്കുള്ളാറും
മടയിൽ സൌന്ദര്യമേറിടും പെണ്ണും
വടിവൊടു വിലാസം സംസാ-
രാടവിയുടെ കാട്ടുതീയ്യു കാക്കട്ടേ. 1

ഭാഷാശ്ലോകസുധാഘടം കളമൊടും
നിത്യം വഹിയ്ക്കുന്ന നിർ-
ദ്ദോഷാനന്ദഘനാംഗനായരുളിടും
ധന്വന്തരിസ്വാമിയെ
തോഷത്തോടൊരു പത്രമദ്ധ്യവിലസൽ
പദ്യപ്രസൂനാളി നി-
ശ്ശേഷപ്രീതിവരാൻ ഭവാനു വഴിവാ-
ടായിട്ടയച്ചേനഹം. 2

ശാന്തിസ്ഥായിയരികത്തു നിത്യമമരും
ശങ്കുണ്ണിയില്ലായ്കയോ?
സന്തോഷത്തൊടു ഭക്തനാകുമിവനിൽ-
ക്കാരുണ്യമില്ലായ്കയോ?
എന്താണായതിനുത്തരം തരുവതി-
ന്നീമട്ടമാന്ദ്യം വരാൻ
ബന്ധം ബന്ധുരസൌഹൃദാമൃതരസം
പ്രക്ഷീണമായ് പോകയോ? 3

സീ. പിസ്ഥായ്ക്കത്തയക്കുന്നതിനുമതിനു വ-
ന്നെത്തുവോരുത്തരത്തെ
പ്രാപിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നും തവ കൃതി തടവ-
റ്റച്ചടിപ്പിപ്പതിന്നും

കെല്ലിൽ കാൎയ്യം കരാറായ് സകലവുമിവയിൽ-
ച്ചെയ്യതിന്നും വിശേഷി-
ച്ചേല്പിച്ചു ഭാരമെല്ലാം മരുമകനെ മു-
യ്യേന്നു ഞാൻ ചൊല്ലിയല്ലോ. 4

കോട്ടംവിട്ടൊരു കോട്ടയം കവിസമാ-
ജത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുടൻ
കൂട്ടത്തോടു നമുക്കു മാനവിഭവം
പോകാതെ പോന്നീടുവാൻ
വട്ടംകൂട്ടുക വാക്കുകൾക്കൊരു തഴ-
ക്കം നല്ലൊഴുക്കേവമാ
മട്ടൊക്കെക്കളയാതെ മൂൎച്ചവരുവാൻ
ചാണയ്ക്കു വച്ചീടണേടോ. 5

താതൻതന്നുടെ മാസമാഷിയതിനായ്-
വേഷ്ടപ്പെട്ടും വെഷ്ടണി-
യ്ക്കാതങ്കംകലരാതെ ചെന്നു മഹനെ-
ന്നുള്ളാ മഹാനൊത്തഹോ
സ്ഥീതപ്രീതി തിരിച്ചുപോന്നു വഴിയേ
വസ്ഥത്തുപോയ് പ്പാവൃതി-
ച്ചേതോവല്ലഭനേ വണങ്ങിയണ്ണയാം
നൊൎമ്മൾക്കതിന്നല്ലയോ? 6

നമ്പർ 55

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 14-3-67

കൊഴുത്ത കാകോളവിഷത്തെയൊന്നായ്
കഴിയ്ക്കുവാൻ കാന്തനശിച്ചിടുമ്പോൾ

വിഴുങ്ങിടൊല്ലെന്നുടനേ പിടിച്ചു
കഴുത്തിൽ ഞെക്കുന്നവളേത്തൊഴുന്നേൻ. 1

തെററാണെന്നെഴുതാത്തതെന്തു വളരെ
പ്രാവശ്യമോതീലയോ?
മററുള്ളോനതുകൊണ്ടുമാപ്പുരിഭവം
തീരാത്തതെന്താണെടോ?
കുററംചെയ്തവർ മാപ്പുനൾകണമിനി-
യ്ക്കെന്നായപേക്ഷിയ്ക്കുകിൽ
പ്പുററില്ലെന്നു പറഞ്ഞിരിപ്പതു മഹാ-
യോഗ്യന്റെ മട്ടാകുമോ? 2

അക്കാര്യംപോട്ടെയെന്തന്തയി കവികൾമണേ!
"കോട്ടയത്തേയ്ക്കു ഞാനി-
ല്ലിക്കാലം ജോലി മററുണ്ടതിനുടെ പുറമേ
നോക്കിയാൽ ശക്തിയില്ല
ചൊൽക്കൊള്ളും ഭൂരിഭാഷാകവികളുടെ നടുവിൽ
ച്ചെന്നതിൽപ്പേരു നന്നായ്-
ക്കയ്ക്കൊള്ളാൻ, വേണ്ട ഞാൻ വേണ്ടവിടെയതു നട-
ക്കട്ടെ"യെന്നല്ലി ചൊല്ലീ. 3

അങ്ങില്ലെന്നാകിൽ ഞാനില്ലതിനുടെ പുറമേ
കൊച്ചുകൊച്ചുണ്ണിഭൂപൻ
മങ്ങില്ലെന്നോർത്തിടുന്നോ? മഹിതമതി മഹൻ
പിന്നെയുണ്ടാവതുണ്ടോ?

ഇങ്ങെല്ലാരും മടിച്ചാലരിയ "കവിസമാ-
ജ"ത്തിലീക്കൊച്ചിയിൽക്കാ-
രങ്ങില്ലാതായ് ഭവിയ്ക്കും പറയണമതു നൊ-
മ്മൾക്കു മാനത്തിനാമോ? 4

ചേരാൻ വയ്യ പരീക്ഷയിങ്കലവിടെ-
യ്യുന്നാകിലോ വേണ്ട ഹേ
പോരാനിത്ര മടിച്ചിടുന്നതു സഖേ!
നന്നല്ല വല്ലെങ്കിലും;
ഏറെസ്സങ്കടമായ് ഭവിയ്ക്കുമിതു ഹാ
പത്രാധിപക്ക്രെയ-
ല്ലോരോ തെക്കർ കവീന്ദ്രരായ്പരിചയം
പറവുന്നതും തെററിടും. 5

അല്ലാ! ഒന്നു മറന്നു ഞാൻ; വലിയ കോ-
യിത്തമ്പുരാൻതന്നെയ-
ങ്ങല്ലാസാൽ തവ കാണ്മതിന്നൊരുതരം
വേറിട്ടു കിട്ടീടുമോ?
എല്ലാങ്കൊണ്ടുമൊഴിച്ചിണ്ടേയി പുറ-
പ്പെട്ടാലുമല്ലാതെ ഞാ-
നില്ലായെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മടികാ-
ട്ടീടേണ്ട ദിക്കല്ലിതു്. 6

പിന്നെക്കുഞ്ഞൻതമ്പാൻ
തന്നുടെ സേവക്കമങ്ങു മടിയാതെ
അന്നു പുറപ്പെട്ടുകെന്നേ-
നന്നാവു നോക്കു നല്ല രസമില്ലേ? 7

അച്ഛൻ കഴിഞ്ഞതുകൊല്ലം
വൃശ്ചികമാസം ത്രയോദശദിനത്തിൽ
മരി. മരി. കഷ്ടം മാസം
നിശ്ചയമാകുക ദിനം ദശ കുറച്ചും. 8

"വിദ്യാവിനോദിനി"യിലെൻ-
ഹൃദ്യമതേ! "വിക്രമോർവ്വശീയ"ത്തെ
അദ്യ മുറയ്ക്കച്ചിലിടാ-
നദ്യോഗിച്ചേൻ കുറച്ചു കണ്ടില്ലേ? 9

നമ്പർ 56.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 15-3-67

മായമെന്യേ ഭവാനോമ-
മായാതേകണ്ടിരിയ്ക്കുവാൻ
ചായംവെളുത്തൊരെൻദേഹ-
ച്ഛായയൊന്നേകിടുന്നു ഞാൻ. 1

നമ്പർ 57.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 23-3-67

കാച്ചിക്കലത്തിങ്കൽ നിറച്ചു പാലു
കാച്ചിക്കലം തച്ചു തകർത്തുടച്ച്
ഇച്ഛക്കുചേരുംപടി വെണ്ണ തിന്നു
പൂച്ചയ്ക്കു നൽകുന്നവനെത്തൊഴുന്നേൻ. 1

മിണ്ടാറില്ല ഭവാനെഴുത്തുമുഖമാ-
യഞ്ചെട്ടുനാൾകളിലെ-
ന്തുണ്ടായെന്നുടെ തെററതൊന്നുമറിയു-
ന്നില്ലെൻെറ കല്യാകൃതേ!

കുണ്ടാമണ്ടികൾ വല്ലതും തവ പിണ-
ഞ്ഞിട്ടോ ഭവാനിങ്ങയ
യ്ക്കുണ്ടാ മേലിലെഴുത്തുമെന്നു നിരൂപി-
ച്ചിട്ടോ മടിക്കുന്നതും 2

കാൎയ്യം ഞാൻ ചിലതൊക്കെ മുന്നമെഴുതി-
ക്കാണിച്ചതിന്നുത്തരം
കാൎയ്യസ്ഥൻപണി വിട്ടുവെന്ന നില ചി-
ന്തിച്ചോ കുറിയ്ക്കാഞ്ഞതും
ആൎയ്യത്വംകലരും ഭവാനതു നിന-
ച്ചാവില്ല ഹേ വെഴ്മണി-
ക്കാൎയ്യം പാൎത്തു "മഹന്റെ"മന്ദത കടം-
മേടിച്ചുവെന്നായ്വരാം. 3

കുഞ്ഞൻതമ്പാൻ സഖേ! നാടകമതിനനുമോ-
ദിച്ചു കത്തൊന്നു കിട്ടാൻ
രഞ്ജിപ്പും ദ്വേഷ്യവും ഭക്തിയുമിവ പലതും
കാരണം ചൊല്ലി മെല്ലേ
നെഞ്ഞിൽക്കൈവെച്ചിരന്നെങ്കിലുമിവിടെ മന-
സ്സിൽപ്പിടിക്കായ്കയാലീ-
കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ കൊടുത്തില്ലൊടുവിൽ മുഷിയുവാൻ
പിന്നെയും മൂലമുണ്ടായ്. 4

എന്തെന്നോതാം സഖേ! ചന്ദ്രിക കിമപി വില-
യ്ക്കല്ല സമ്മാനമായീ-
ട്ടന്തർന്നന്ദ്യാ നമുക്കേകണമിതി ചില തർ-
ക്കങ്ങളുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ

സന്തോഷത്തോടു ഭാഷാകവികൾ കവിതയ-
ങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുമേകം
ബന്ധോ! സമ്മാനമായ്ത്താൻ മമ തരിക തരാ-
മപ്പോളങ്ങേയ്ക്കുമെന്നേൻ. 5

പിന്നെയുഞ്ചൊല്ലി ഞാനേവമൊന്നുറയ്ക്കാതിരിക്കിലോ
തോന്നില്ലുത്സാഹമിക്കൂട്ടർക്കെന്നുവച്ചിതുറച്ചു ഞാൻ
ആകപ്പാടെ രസിയ്ക്കാതാകുലഭാവത്തോടാണിറങ്ങിയതും
ആകട്ടെ നമ്മോടെന്താകും മൂപ്പർക്കിടച്ചിലുണ്ടെങ്കിൽ. 6

നമ്പർ 58

അങ്ങയ്ക്കെന്റെ കവിപ്രവീര! നടുവ-
ത്തര പ്രഭോ! കൗതുകം-
തിങ്ങിക്കോട്ടയമായതിൽക്കവിസമാ-
ജത്തിന്നു പോന്നീടുവാൻ
അംഗത്തിന്നരസൌഖ്യസംഗതി മഹൻ
നാരായണൻ ചൊൽകയാ-
ലിങ്ങെത്തീട്ടു മദീയമാനസമഹാ-
രംഗത്തു കൂത്താടിതേ. 1

ഇഷ്ടം ശിഷ്ടകവിത്വമെന്നു പലതും
ചേരും ഭവാനീവിധം
കഷ്ടം ദുഷ്ടവിധിപ്രയോഗമതിനാൽ
പോരാതെയായ്പ്പോകിലോ

വട്ടം കൂട്ടിവരുന്ന ഞങ്ങൾ വളരെ-
ക്കേഴേണ്ടതായ്ത്തീരുമി-
ങ്ങൊട്ടും തുഷ്ടിയതില്ല പിന്നെ വെറുതെ
തെക്കോട്ടു പോയ്യോന്നിടാൻ 2

പത്രാധീശനിതാ പരം പരിഭവം-
ചൊല്ലുന്നു കൊച്ചുണ്ണിഭൂ-
വൃത്രാരാതി മടിയ്ക്കുമെന്നൊരുവഴി-
യ്ക്കുത്സാഹങ്ങളുണ്ടാകയാൽ;
ചിത്രാകാരകവിതാസാരജലധേ!
താൻകൂടി വന്നിട്ടു സ-
ന്മിത്രാമന്ദരസം നമുക്കൊരുവിധം
കാര്യം നടത്തിയ്ക്കണം. 3

എന്നാലാവക ജോലിതീൎന്നു സുമതേ!
താങ്കൾക്കു പിന്നെപ്പുരം
നന്നായാരവിവൎമ്മവഞ്ചിവസുധാ-
നാഥാമണാളാനുജൻ
നന്ദ്യാ വിട്ടോരെഴുത്തു ഞാനിതിലട-
ക്കംചെയ്തയയ്ക്കുന്നു ചി-
ക്കന്നാക്കത്തിനു ചേരുമുത്തരമയ-
ച്ചാലും തിളച്ചാദരാൽ. 4

തിടുക്കമായിട്ടെഴുതുന്നമൂല-
മിടയ്ക്കിടെക്കുത്തു മെഴുത്തിലെല്ലാം
കിടക്കുമീഭംഗിവിനാശവും ദുർ-
ഘടക്രമം മാപ്പുവകൾക്കു പിന്നെ. 5

എന്നു നിറുത്തീടുന്നേ-
നിന്നു നിതാന്തം സചിതപ്രണ്ണജലധേ!
എന്നാലിനി മുഖദാവിൽ
തന്നാൽതാൻ കണ്ടു ശേഷമുരചെയ്യാം. 6

നമ്പർ 59

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 19—4—67

രാവൊക്കെയും പത്രപനാരികൾ തന്റെ സേവ
ഭാവിക്കയും പകലരണ്യതലത്തിലെല്ലാം
ഗോവർഗ്ഗമായതിനു പുല്ലുകൊടുക്കയും ചെ-
യ്യാ വിശ്വവിശ്രുതവിടൻ വിജയം തരട്ടെ. 1

എന്നാൽ കോട്ടയമായതിൽക്കൊടിയതായ്-
ച്ചേരും സഭയ്ക്കന്നു ചേർ-
ന്നെന്നാലായതുപോലെ ചിന്തിതമശേ-
ഷം നിർവ്വഹിച്ചേനഹം
എന്നാലും ഭവദാദിയാകിയ മഹാ-
ലോകങ്ങളില്ലായ്കയാൽ
നന്നായുള്ള രസക്കൊഴുപ്പു മതിയാ-
യില്ലെന്നതേയുള്ളു മേ. 2

ചെമ്മേ സൽസദക്കൂടിയോരുദിവസം
ശ്രീരാജരാജാഹ്വയൻ
'യമ്മേ' ചൊന്നൊരു ചേച്ചിയോടുമരിയോ-
രഗ്രാസനാദ്ധ്യക്ഷനായ്;

ഉന്മേഷത്തോടു ഞാൻ കടന്ന ഫലടികാ-
വിംശൽപ്പരീക്ഷയ്ക്കു ചേർ-
ന്നമ്മേളത്തോടു തോററിടാതൊരുവിധം
പററിച്ചിതാററംവരെ. 3

ശ്രീസീതാപതിതൻ കൃപാഭരബല-
ത്താൽപ്പത്തു മിന്നിട്ടു മു-
മ്പാസാമാജികമദ്ധ്യസീമ്നിയെഴുതിത്തീർ-
ത്തേൻ മണിക്കൂറിലും
ഹേ സാരജ്ഞ! ധരിയ്ക്കണം പരമുവാ-
ണന്നെൻ ഗ്രമൂസ്ഥൻ ജവാൽ
കെ. സീ. കേശവപിള്ളയെന്നുടയ മു-
മ്പായഞ്ചു മിന്നിട്ടിനും. 4

പിറെറന്നാളാറുമെട്ടുമ്മണിയിടയിലഹോ
ക്ലാസ്സു രണ്ടായ്ത്തിരിച്ചു
തെറെറന്നാൾ കഴിച്ചേൻ മണിയിട*തികവാ-
യഞ്ചിനാൽ നാടകം ഞാൻ;
തെറെറന്ന്യേ പിന്നെയഗ്രാസനപദവി വഹി-
പ്പിച്ചു നിർബ്ബന്ധനത്താൽ
മുററും നന്ദിച്ചു*മററുള്ളവരതുമൊരുമ-
ട്ടന്നു നാം നിർവ്വഹിച്ചു. 5

പരമു കഴിച്ചു ലേഖന-
മുരുജവമോടന്നുമെന്നതറിയേണം;

---

* ആ മിനിട്ടുകൂടി അധികമായി.

* രാജരാജാദികൾ.

ഒരുകുറവവനില്ലെഴുതാൻ
തുരുതുരെയൊപ്പിച്ചുമാറിയാസകലം. 6

എം. ചക്രപാണിവാരിയർ
നെഞ്ചൊക്കമൊരുണ്ണിയെൻെറ ശങ്കുണ്ണി
തഞ്ചമൊടിവരുന്നാടക-
മഞ്ചാതൊപ്പിച്ചു ചരമമാം ക്ലാസ്സിൽ. 7

അയ്യോ മറന്നുപോയീ
തിയ്യൻ കൃഷ്ണാഖ്യനായിടും വൈദ്യൻ
ഇയ്യുള്ളവരോടൊപ്പം
കയ്യുകടത്തിക്കഴിച്ചു കാര്യത്തെ. 8

കട്ടുക്കയം കൊതിപെരുത്തു കടന്നുകൂടി
മുട്ടിക്കിടന്നു പ്രകൃതിയ്ക്കായി പിൻവലിച്ചു;
ഒട്ടുക്കു ചൊന്ന കഥയൊന്നു ഭഗീരഥൻ ഭൂ-
പൃഷ്ഠത്തിലംബരസരിത്തു നയിച്ചതാണ്. 9

ഏറെ വയ്മ്പിയലും പുന്ന-
ശ്ശേരിനമ്പി ബുധോത്തമൻ
ചേരുമഗ്രാസനം കേറി-
ച്ചാരു പിറേറട്ടിനം സഖേ! 10

മുറയ്ക്കുന്നാൾ നാനാകവിവരരഹോ
തൻെറ ചാതുര്യ്യവീര്യം
കുറയ്ക്കാതെ ചെയ്യാർ പരിചുടയൊരാ-
സ്സൽപരീക്ഷാപ്രവേശം

കുറെക്കൂണ്ണിപ്പിഴക്കുംപടി കഠിനമാം
ചോദ്യമായ്ത്തീൎത്തമൂലം
തിരിക്കുമ്പോൾ തോററാണധികമതിലാൾ
വന്നുകൂടാനെളുപ്പം. 11

അതിലുംചേൎന്നു ഞാൻ, തോൽക്കാൻ
മതി മിക്കതുമെങ്കിലും
ധൃതിവിട്ടെഴുതിക്കൂട്ടി-
ഝടുതിമൻ ജോലിതീൎത്തുടൻ. 12

അതുകൾ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കോടിലിംഗ-
ക്ഷിതിപതി കവിരത്നം കൊച്ചുകൊച്ചുണ്ണി, സീ. പി.,
മതിബലനിധിയേട്ടൻതമ്പുരാൻതൊട്ടോരേഴാൾ
ചിതമൊടു പരിശോധിച്ചെങ്കിലേ തീൎച്ചയാവൂ. 13

നയമോടിവർ കണ്ടിനാംകൊടുപ്പാൻ
നിയമിക്കുന്നതിനും പിഴച്ചഭാഗം
അയി തള്ളുവതിന്നുമസ്സഭക്കാർ
നിയമിച്ചാണു പിരിഞ്ഞതന്നുതന്നെ. 14

നിറഞ്ഞുനില്ക്കും കവിവീർ നന്നാ-
യറിഞ്ഞുതാൻ മംഗളപദ്യമന്നേ
പറഞ്ഞിതെന്നാലതിൽ രണ്ടു ഞാനി-
ട്ടെറിഞ്ഞിരുന്നേൻ പിരിയുന്നനേരം. 15

കോട്ടയത്തു ദിവാൻപേഷ്കാർ
കോട്ടമററിസ്സദസ്സിനെ
പുഷ്ടിയായ് സല്ക്കരിച്ചസ്സ-
ലഷ്ടിയും നല്കി മംഗളം. 16

നമ്പർ 60

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 3 5 67

മൌലിസ്ഥാനമതിസ്സുധാംശുവിതതം
പീയൂഷബിന്ദുക്കളും
ചേലൊത്തൊന്നു വിടൎന്ന പൂക്കളുമഹോ
കൊങ്കക്കുടം മൂടുവാൻ
മേലിട്ടീടിന ചട്ടയാമിലയുമായ്–
ക്കാട്ടപ്പയോടൊത്തിടും
ശൈലാധീശ്വരസന്തതിച്ചെറുചെടി–
യ്ക്കായിത്തൊഴുന്നേനഹം. 1

നന്ദ്യാ താങ്കളയച്ചുതന്ന "ഭഗവ–
ദ്ദൂതാം" മഹാനാടകം
നന്നായ്ക്കിട്ടി നമുക്കു കൌതുകവശാ–
ലീ രണ്ടു കണ്ണും സഖേ
ഒന്നായ്ക്കെട്ടിമറിഞ്ഞു തദ്രസനദീ–
ദീൎഘപ്രവാഹം വഴി–
യ്ക്കിന്നാരാൽ പ്രമദാബ്ധി പുക്കു കരിമീ–
നാട്ടം തുടങ്ങുന്നു മേ. 2

രണ്ടു ബുക്കു നമുക്കായി–
ക്കൊണ്ടുതന്നതിലൊന്നു ഞാൻ
കൊണ്ടാടിയെൻ വലത്തേക്കൈ–
കൊണ്ടിടത്തേതിനേകിനേൻ. 3

മാഴ്കീടുന്നു ഭവദ്വിയോഗമതിനാൽ
ചിത്തം സഖേ! കാണുവാൻ
വൈകീടുന്നു ഭവാനെയെന്നലമല–
ട്ടീടുന്നു നേത്രങ്ങളും,

ത്തുകീടുന്നു ഭവാനോടായ്പ്പറയുവാൻ
വേണ്ടുന്നവണ്ണ രസ-
ക്കൈക്കൂടുന്ന രസജ്ഞതയും, കഴൽ കിഴ-
ക്കോട്ടയ്ക്കു നീങ്ങുന്നു മേ. 4

അല്ലേ മാമകമാനസാംബുജനിലയേ!
ജായേ! വിരോധം കഥി-
യ്ക്കൊല്ല പോയിവരട്ടെയൊന്നു നടുവ-
ത്തെയ്ക്കച്ഛനെക്കാണുവതിൻ;
ഇല്ലേ സമ്മതമെന്തിതിങ്ങിനെ വെറും
ദുർവ്വാശിഭാവം കണ-
ക്കല്ലേ നീയ്യുകതാരിലുള്ള സമയ-
ത്തുണ്ടോ വിയോഗോദയം? 5

“വിസ്ഥിതം പറയുന്നതല്ലടിയനീ-
ദ്ദുർവ്വാശിയില്ലിപ്പൊഴീ-
ക്കുട്ടിയ്ക്കുള്ളൊരു ദീനമൊട്ടു കുറവാ-
യിട്ടാശ്വസിച്ചീടുകിൽ
ഇഷ്ടംപോലിവിടുന്നെഴുന്നരുളിടാ
മെന്നല്ല പോകേണ്ടതാ-
ണൊട്ടും സംശയമില്ല സമ്മതമിനി-
യ്ക്കെ”ന്നോ കഥിയ്ക്കുന്നു നീ 6

അല്ലേ നടുവം മമ തര-
മില്ലേ തൽക്കാലമവിടെ വന്നിടുവാൻ;
മല്ലേക്ഷണയാളിങ്ങിനെ-
യല്ലേ പറയുന്നു കാര്യമാണല്ലേ? 7

നമ്പർ 61

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 13—5—61

കാമിക്കും വസ്തുവെല്ലാം കളമൊടു മടിയിൽ-
ക്കാച്ചുകൊണ്ടും, ശിരസ്സിൽ
ക്കാമക്കൈനെട്ട തിങ്കൾച്ചെറുലത രുചിയാം
വേർപിടിച്ചിട്ടുകണ്ടും,
കാമാരിസ്വാമിയാർതൻ തിരുമടിനടുവാ-
യീടുമുദ്യാനദേശേ
കാമം വാടാതെനിൽക്കും ശ്രുതിപദപാദവീ-
വല്ലരിക്കായ്ത്തൊഴുന്നേൻ. 1

കഷ്ടം താങ്കളെഴുത്തയയ്ക്കിൽ മറക-
ത്തേകുന്നതല്ലെന്നൊരീ-
ച്ചട്ടന്തന്നെ പഠിച്ചിരുന്നുരുകഴി-
ച്ചീടുന്നതോക്കുംവിധൌ
മുട്ടുന്നൂ മമ മാനസം തവ മതം
ശങ്കുണ്ണിയും കണ്ടെട-
ത്തിട്ടേന്നോടുരിയാടിടാത്തനിലയായ്-
ത്തീർന്നൊന്നതും സങ്കടം. 2

ഇപ്പോൾ നമ്മുടെയൊട്ടുമ്പുക്കിന്ദു ഭവൽ-
പ്പത്യങ്ങൾ കിട്ടായ്കയാ-
ലുൾപ്പൂവിൽബ്ബുദ്ധമാന്ദ്യമാണതു മട-
ങ്ങിത്താൻ കിടക്കുന്നതും
സ്വല്പം താങ്കൾ മനസ്സുവയ്ക്കിൽ മലരും
സമ്പൂർണ്ണമായ്ത്തന്നിടും
ചൊല്ലൊണ്ടും കവിതാനതാംഗി വരനാ-
ക്കിത്തീർത്ത വർണ്ണ്യാകൃതേ! 3

മുപ്പത്തഞ്ചാം വയസ്സിൽ കവിഗണമണിയും
കൊച്ചുകൊച്ചുണ്ണിരാജൻ
കെല്പോത്തീടും ധരാമണ്ഡലവസതിവെടി-
ഞ്ഞിട്ടു മേല്പട്ടുപോകും;
സ്വപ്നംകണ്ടിപ്രകാരം വിഷയവിമുഖനാ-
യാമഹാനിത്രിലോകം
സ്വപ്നപ്രായത്തിലാണെന്നൊരു നിലയിലിരി-
ക്കുന്നു നിർവ്വിണ്ണനായി. 4

പാരേലോലുന്നൊരുമട്ടിൽപ്പലകൃതികളിനി-
ത്തീർക്കയില്ലത്രയല്ലാ
ഭൂലോകംതന്നെ കൈവിട്ടിടുമിതി കരുതി-
ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു കണ്ടാൽ.
മാലോകർക്കുള്ള ഭാഗ്യക്ഷയമഹിമ വിചാ-
രിച്ചു വല്ലാതെ വാഴ്ക്കും
മാലോടും മാനസം മേ വലിയൊരഴൽ വളർ-
ന്നും തളർന്നും വരുന്നു. 5

ഇങ്ങിനെ ദുസ്വപ്നത്താൽ.
മങ്ങിന കൊച്ചുണ്ണിഭൂപന്റെസ്സദയം
തിങ്ങിന വാത്സല്യാൽ ദു-
ർഗ്ഗാംഗന ചിരജ്ജീവിയാക്കി വയ്ക്കട്ടേ. 6

നമ്പർ 62

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 9—6—67

കൂട്ടക്കാരൊത്തുകൂടിക്കസ്തൂരികൾ കരുതി-
ന്നുൾജ്ജോദ്യാനവൃക്ഷ-
പ്രോട്ടിൽ ക്രീഡിച്ചുഴിഞ്ഞാൽകയറിയഴകിനോ-
ടാടിടും രാധതന്റെ
ആട്ടം കണ്ടിട്ടുടത്തിട്ടുടപ്പുടവയഴി-
ഞ്ഞോരു * * * ലോക്കാ-
യോട്ടക്കണ്ണിട്ടുനോക്കും കപടവിടകിശോ-
രന്നിതാ കൈതൊഴുന്നേൻ. 1

മാസത്തിൽക്കത്തു നാലേകുവനിതി ശപഥം
ചെയ്തതില്ലേ ഭവാൻ പ്ര-
ത്യാസത്തിങ്കലുന്നമായീടിന സമയമതെ-
ന്തേ മറന്നു മഹാത്മൻ!
ഹേ! സത്യം കൈവിടാമോ മരണമതുവശാൽ
വന്നുവെന്നാലുമിസ്സാ-
ഭാസതാം ഭംഗിയല്ലേ ഭരിതഭുവനസൽ-
ക്കീർത്തിസമ്പത്തിമൂർത്തേ! 2

ഞാനോ പുത്രാദിരോഗസങ്കടവശാ-
ലോത്തിലതിന്നേവരെ-
ത്തേനോലും കൃതിനേരാത്തു വെങ്കിലുമുടി-
യ്ക്കില്ലീ വിഷാദോദയം;
താനോക്കാസ്സതിനെന്തു ബന്ധമഥവാ
നല്ലോണമോർത്തിട്ടുമ-
സ്മാദാനോന്മാദമേകീട്ടുകയോ ശരിയതാ-
യീടില്ലിതെന്തെങ്കിലും. 3

അന്നന്തിയ്ക്കിഹ വന്നുചേൎന്നസമയ-
ത്താളക്ക്മൊക്കം വിഷം
വന്നേന്തിത്തനയൻ കിടപ്പുതുതിരും
കണ്ണീരൊട്ടും കണ്ടു ഞാൻ;
ഒന്നാന്തീ പുനരാവിഷം വിഷമമായ്
പിറേറദ്ദിനം കഷ്ടമാ-
യിന്നെന്തിന്നതെടുത്തെടുത്തു പറയു-
ന്നുള്ളുണ്ടു പൊള്ളുന്നു മേ. 4

അന്യസ്ത്രീകളിലുത്ഭവിച്ച സുതനാ-
ണാപത്തു വന്നീടിലും
ധന്യന്മാരുഴലുന്നതല്ലിതി സമാ-
ധാനം വരുന്നില്ലിതിൽ;
അന്യായം നിരൂപിച്ചുകാണ്കു മമതാ-
ബന്ധം കളഞ്ഞീടുവാൻ
ധന്യാത്മൻ! കഴിയുന്നതല്ലവരവ-
ൎക്കുണ്ടാകിലുള്ളം ചുടും 5

നേരം വൈകുകയാലി-
ന്നേരം വളരെപ്പറഞ്ഞിടേണ്ടതു ഞാൻ
പാരം ചുരുക്കിടുന്നേൻ
പാരങ്കവിയും യശസ്സുധാസിന്ധോ! 6

നമ്പർ 63

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 16—5—1067

ആനത്തലയെഴുമണ്ണി-
യ്യാനന്ദത്തോട്ട മുലകൊടുത്തിട്ടവാൻ
ഞാനാളല്ലെന്നായി-
ത്താനൊരു ചിറിച്ചോട്ട പെണ്ണിന്ന തൊഴുന്നു. 1

പെണ്ണുങ്ങളുടെമട്ടിലെൻെറ ഡിഗ്രിനി-
ററിക്കല്ലെമൂനം വരും-
വണ്ണം താങ്കളയച്ച പത്രമതിൽ നീ-
"യ്യങ്ങനെ"തെന്നിങ്ങിനെ
വണ്ണിച്ചേററമിടക്കിടയ്ക്കു തടവും
സംബുദ്ധിയല്ലാതെ മ-
റെറണ്ണത്തിൽക്കുറവില്ല നല്ല മിനുസം
ശങ്കുണ്ണി! തേ വാചകം. 2

അച്ഛന്നം പൂരിതാത്യാദരമൊടുമവിടു-
ന്നെൻെറഭാൎയ്യക്കു നേരി-
ട്ടച്ഛൻനമ്പൂരി! താൻ വിട്ടൊരു സരസതര-
ക്കത്തു കേൾപ്പിച്ചനേരം
ഉൾച്ചിന്നും പ്രീതിയോടും ചെറിയ പുതുനിലാ-
വൊന്നു ചിന്നുംപ്രകാരം
സ്വച്ഛന്ദം പാൽമൊഴിത്തയ്യതിനെയതിരസം-
കൊണ്ടു കൊണ്ടാടി പാരം.

ഞാനിപ്പോൾ ബ്ഭജനത്തുടങ്ങിയതു കാ-
ലംകൂടുമന്നാളിലോ

സാനന്ദം മറുനാളിലോ മകനാമൊ-
ന്നിച്ചന്തിയംപവും വിധൌ
ഊനം വിട്ടു വരും നമുക്കഥ മറ-
ക്കാൻ നൂറുതേച്ചീട്ടുവാൻ
താനേ കാത്തുവസിച്ചിടട്ടെ വിരുതേ-
റും വിഷ്ണുവിപ്രോത്തമൻ. 4

ശങ്കുണ്ണിക്കു മുറുക്കു വേറെയെഴുതി-
ക്കൂട്ടാൻ മടിച്ചല്ല ഞാൻ
തങ്കും പ്രീതിയൊടുദ്ധ്യമുത്തരമതൊ-
ന്നോർത്തിട്ടു ലജ്ജിക്കയാൽ
ശങ്കിച്ചാണിതിലാക്കിവെച്ചതു ഭവാൻ
നേരിട്ടിതും ചൊല്ലിയാ-
ലെൻകൂറും കുറയുന്നതാണതിനമാ-
ന്തം കാട്ടിടൊല്ലേ സഖേ! 5

അറുമടിയൻ നീയ്യെന്നായ്-
ക്കരുതിട്ടുമല്ലാതെ നിൻെറ മാതിരിയിൽ
മറുകവി കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ
മറക്കമോ മമതമൂത്ത പട്ടവങ്ക! 6

മതിമൻ! കേൾക്കണമിന്നിലീ-
ദ്വിതീയഷ്ടങ്ങൾ രണ്ടു പദ്യങ്ങൾ
കൃതിയാം ശങ്കുണ്ണിയ്ക്കായ്
കൃതിചെയ്തേൻ ശേഷമന്ത്യമങ്ങടേക്കും. 7

നമ്പർ 64

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 16 6 67

ഓടക്കുഴൽക്കളരവം നിശി കേട്ടു തന്റെ
കൂടെക്കിടക്കുമൊരു കാന്തനെയും വെടിഞ്ഞു
ഓടിക്കിതച്ചുവരുമംഗനമാർക്കു രാസ-
ക്രീഡയ്ക്കു കണ്മണി കൊടുത്തവനെത്തൊഴുന്നേൻ. 1

ആപാദചൂഡരമണീയ പദപ്രബന്ധ-
മാപാദിതപ്രവിസരദ്രസഭേദകാന്തം
ആലോക്യ പത്രമയി തേദ്യ യഥാ കളത്ര-
മാലോളിതം മമ മനസ്സുഖദുഃഖമിശ്രം. 2

കഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെ വെച്ചുവാഴ്ത്തി-
ക്കുഴഞ്ഞുവെന്നാൽ ഫലമിപ്പൊളുണ്ടോ?
കൊഴിഞ്ഞ കണ്ണീരു തുടച്ചു കൈയ്ത്താർ
കുഴഞ്ഞു പാരന്നനയുന്നതെന്ന്യേ. 3

ഞാനിന്നും വ്യസനത്തിലാണൊരുവിധം
ധൈര്യംപിടിച്ചെൻപ്രിയ-
സ്യാനന്ദക്ഷയമുള്ളതാകെയകലാൻ
സാരോപദേശങ്ങളേ
താനൊന്നോതുമതിന്നിടയ്ക്കുവരും കുറേ-
ച്ചുളുടിക്കരഞ്ഞീട്ടുമാ-
ധ്യാനന്നോക്കുകിലപ്പൊളെൻമിഴികൾ ദൃ-
ട്ടശ്രുക്കൾ വർഷിച്ചിടു. 4

തിങ്ങിന സങ്കടഭാവമൊ-
ടിങ്ങിനെ കഴിയുന്നു രാവുമുക്കാലു.

അങ്ഗനമാരൊടു ചൊന്നാ-
ലങ്ഗ! നടക്കില്ല കേവലം ജ്ഞാനം. 5

ശൃങ്ഗാരാദിരസങ്ങൾ നാടകമതിൽ
സ്ഥായിഭാവിച്ചീടിലും
ഭങ്ഗ്യാ ദുഃഖരസം മുറയ്ക്കന്തരസ-
സ്ഥാനത്തു കാണുംവിധം
ഇങ്ങാകെപ്പുറയുമ്പൊളീ ഭവരസ-
ഞ്ചേരുമ്മഹാനാടകേ
ശൃങ്ഗാത്മൻ! കരുണം പ്രധാനതരമാ-
യിപ്പോൾ നടിക്കുന്നു ഞാൻ. 6

എന്നാലിക്കഥ പോട്ടേ
നന്നായ്മ്മാസത്തിനങ്ങു വരുമല്ലോ;
അന്നാൾ തമ്മിൽക്കണ്ടതി-
നന്ത്യാ പലതും പറഞ്ഞിടാനുണ്ടു്. 7

പാരം ന്യായമല്ലാതെ വല്ലാതെകണ്ടീ-
യ്യിരിഞ്ഞാൽക്കുടക്കാരിടഞ്ഞാകിലും ഞാൻ
കുറഞ്ഞാകിലും കുസുമാളല്ലിതെന്നും
പറഞ്ഞാലുമങ്ങൊന്നു നേരിട്ടുതന്നെ. 8

കയ്യേററം ചെയ്യുമെങ്കിൽക്കഠിനതരമതാം
ശിക്ഷ സർക്കാർചണിക്കാർ
ചെയ്യും, ചേതന്നമുക്കില്ലവരവരുടെ കർ-
മ്മത്തിനേല്ക്കുംഫലത്തേ

അയ്യോ നേരിട്ട കാര്യം പറയുകിലിഥ ചൊ-
ല്ലേണമോ വായിൽ നാവ-
ന്നിയ്യുള്ളോനും മയക്കം കശപിശപറകിൽ
കേവലം ക്ലസൽതന്നെ. 9

നമ്പർ 65

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 18—6—67

ശ്രീസീതാപതി പരമൌ-
ദാസീന്യംവിട്ട കാനനംതോറും
ഭൂസുതയെത്തേടി വിനി-
ശ്വാസംവിട്ടതിനു കൈതൊഴുന്നേൻ ഞാൻ. 1

ശ്രീസീരായുധസോദരപ്രിയ! ഭവാൻ
തീർത്തുള്ളൊരാനാടകം
കെ. സി. കേശവപിള്ള ക്ല. പരമുതാൻ
നോക്കീട്ട കണ്ടപ്പോഴേ
ഹേ! സീമാതിഗമോദസാഗരമതിൽ
ചാടിക്കുളിച്ചിട്ട സ- ം. ട.
ന്നാസീരാധിപനാം ഭവാനെ വിനയാ-
ലേവം സ്തുതിച്ചീടിനാൻ. 2

“ഭാഷാപോഷിണി”യിൽ പ്രധാനവിജയം
പ്രാപിച്ചൊരാക്കേമനാം
ഭാഷാസൽക്കവിയോട വേഴ്ച വെടിയ-
ല്ലങ്ങുള്ള യുക്തം സഖേ!

തോഷാലാദിയിലുള്ള പുസ്തകമവ-
ന്നൊന്നേകിയെന്നാലതോ
ഭേഷായ് ലൌകികനിഷ്ഠുരകൾക്കുചിതമാ-
ണെന്നിനു ചൊല്ലേണമോ? 3

“കൊല്ലംപരവൂർ കെ. സി. കേശവ-
പിള്ള അവർകൾക്കെ”ന്നു പുറത്തായ്
തെല്ലെഴുതീട്ടുടനഞ്ചലിലിട്ടാൽ
ചെല്ലുമവന്റെ കരത്തിലെഴുത്തും. 4

ഇപ്പിള്ള സാക്ഷാൽ നടുവദ്വിജേന്ദ്രൻ
കല്പിച്ചുകണ്ടീടുവതിന്നുവേണ്ടി
ഒപ്പിച്ചു മാറീടിന കത്തിതോടു-
മപ്പിച്ചിട്ടുന്നേനിത നോക്കിയാലും. 5

പണ്ടേതന്നെ നമുക്കു കത്തുവഴിയാ-
യീവീരനോടിഷ്ടമൊ-
ട്ടുണ്ടേറെ പ്രിയമായി കോട്ടയമതിൽ
ക്കണ്ടെന്നുതൊട്ടെന്നതും
ഉണ്ടേം ഞാൻ പറയേണ്ടതായതു മറ-
ന്നിട്ടില്ല നോന്തങ്ങളിൽ-
ക്കണ്ടേതോ ചിലതൊക്കെയങ്ങു മുഖദാ-
വിൽ ചൊല്ലിയന്നില്ലയോ; 6

ആയാളയച്ചീടിന കത്തിനങ്ങു-
ന്നായാസമെന്യേ മറുകത്തയച്ചു്

ന്യായാനുകൂലം വഴിപോലെ വേഴ്ച-
യായാലതാനന്ദമെനിക്കുമേററം. 7

പിന്നെ—മാസത്തിനായിക്കുതുകമൊടു ഭവാൻ
വന്നുചേരില്ലയോ നോ-
ക്കന്നെ—ഹാഹാ കഥിക്കേണ്ടതു പലവകയു-
ണ്ടൊക്കെയും നീട്ടിവച്ച്
ഇന്നെ—ഞാനുണ്ടിടട്ടേ ചിലതിര ജാരാ-
ഗ്നിക്കു ഹോമിച്ചിടാഞ്ഞാൽ
പ്പിന്നെ—ചൊല്ലേണ്ടതുണ്ടോ പരമതുടൽ ദഹി-
പ്പിച്ചിടും കയ്യുവച്ച്. 8

നമ്പർ 66

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 24—6—67

കാട്ടിൽക്കളിച്ചു നിശി രാധികതൻെറയാ * -
* * കിടന്നു മിഴി തെല്ലിട ചിമ്പിടുമ്പോൾ
കൂട്ടിൽക്കിടക്കുമൊരു കാകകലത്തിനുള്ള
കൂട്ടക്കരച്ചിലിലുണന്ന ഹരേ! ജയിക്കൂ. 1

മാസം മാതിരിയിൽക്കഴിഞ്ഞിതു ഭവാൻ
വന്നില്ലയെന്നാകിലും
ശ്വാസംവിട്ടുകളഞ്ഞിടാനിടകൊടു-
ത്തീടാതെ നാരായണൻ
ആസക്ത്യാ വളരെ ശ്രമിച്ചു മമതാ-
മാറ്റങ്ങൾ കാണിച്ചുതേ
ഹേ സത്യാഗ്രഹ! ശുണ്ഠിവിട്ടിളയ രാ-
ജാവും പ്രസാദിച്ചുതേ.. 2

ഇരുപത്താറാന്തീയ്യതി
പരമിഹ കല്യാണഘോഷമുണ്ടെതിനും
നാരായണനീക്കലമുറ-
നേരായിട്ടിട്ടിടാതെടുത്തീടും. 3

എന്തോ ഗാൎഹസ്ഥ്യമൂലം ചില ഗൃഹഭരണ-
ജ്ജാലിയുണ്ടെന്നു ചൊല്ലി-
സ്സന്തോഷം കൈവെടിഞ്ഞീപ്പുലൎസമയമിറ-
ങ്ങാൻ തുടങ്ങുന്നിതേട്ടൻ;
ഛന്ദോബന്ധങ്ങളൊട്ടൊട്ടിതിലെഴുതിടുവാൻ
സമ്മതിക്കുന്നതില്ലേ
ബന്ധോ! മൂഢൻ മിടുക്കൻ തകൃതിയൊടിവിടെ-
ത്തന്നെ പക്കെട്ടയല്ലേ. 4

ഏട്ടന്റെ വെമ്പലുമിനിയ്ക്കതിതൃപ്തിയില്ല-
താട്ടേ മിടുക്കനെയിടയ്ക്കു വിടുന്നതാണോ?
കോട്ടംവെടിഞ്ഞയി ഭവാനുമിതത്രതന്നെ
കൂട്ടാക്കിടായ്കിലുമിനിയ്ക്കൊരു കൂസലില്ല. 5

അയ്യോ തുച്ഛൽപിടിയ്ക്കും
കയ്യു പിടിയ്ക്കുന്നു വെമ്പൽകൊണ്ടേട്ടൻ;
ഇയ്യാളുടെ സേവയ്ക്കിതു-
മിയ്യുഴം നിൎത്തിടേണ്ട ദിക്കായി. 6

നമ്പർ 67

കോട്ടയ്ക്കൽ 1—7—67

നാനാനാരികളും നിരക്കവെ നര
ന്മാരും നരേന്ദ്രാളിയും
നാനാഭാവരസം കലൎന്നു നയനം
പററിച്ചു പാൎക്കുംവിധൌ
താനാരാലരികിൽക്കടന്നു കയറി-
ക്കയ്ത്താർപിടിച്ചേറിയ-
ഭംഗ്യാനാൽ രുഗ്മിണിയെ ഹരിച്ച ഹരിതൻ
കയ്യുക്കിനായ് കൈതൊഴാം. 1

കഴിഞ്ഞു കല്യാണം കഥമപി ച നാരായണനവി-
ട്ടൊഴിഞ്ഞു വൻഭാരം കമനികൾ നിഭാനം പദവിയിൽ
കുഴഞ്ഞാടിക്കൂട്ടന്നൊരു പതിവുനിന്നു മമ സഖേ!
വഴിഞ്ഞാളും നേത്രോത്സവമതിനുമാറാട്ടകളിയായ്. 2

എന്നാലോ മിനിയന്നുമിന്നലയുമ-
ണ്ടായീ കളി, ശ്രീവധൂ-
വൃന്ദാലോലകടാക്ഷനീലനിറമാ-
ർന്നൊന്നാലുമാരാത്രികൾ
നന്നായ്സ്സുന്ദരിമാർമുഖേന്ദു ചൊരിയും
മന്ദസ്മിതജ്യോത്സ്നകൊ-
ണ്ടൊന്നായിട്ടു വെളുത്തിരുന്നു ചില വേ-
ഷം വന്നു ചേരുംവിധൌ. 3

നന്മയൊടിന്നലെ രാവിൽ
കൃമ്മീരവധത്തിൽ വൈഭവം കാട്ടി

ധർമ്മസുതാകൃതി കേശവ-
നന്മേഷത്തൊടു മുറയ്ക്കു പററിച്ചു. 4

ഗോവിന്ദസ്വാമി വന്നെത്തിടുമളവിലഹോ
ഭക്തി, പിന്നെ ക്രമത്താ-
ലാ വന്നാപത്തുമൂലം പരിഭവമിവയേ
സ്പഷ്ടമായ്ക്കാട്ടിയപ്പോൾ.
കൈവന്നീടുന്ന കണ്ണീരൊടു സരസമര-
ങ്ങത്തീരുന്നാളശേഷം
ഭാവം നന്നായി മാറിബ്ഭരിതകുതുകരായ്-
ത്തന്മയത്വം വഹിച്ചു. 5

എന്തിനു ഞാൻ പറയുന്നു?
ഹന്ത! ഭവാൻ വന്നു കണ്ടിരുന്നെന്നാൽ
സന്തോഷിച്ചേനേ; ബഹു
സന്താപിച്ചാലുമിന്നിതോർത്തോർത്ത്. 6

കറുമടി കുടികൊണ്ട വെണ്മണിക്ഷ്മാ-
സുരമണിയിന്നു വരുന്നതില്ലപോലും,
പരിഭവമരുതേ സ്വഭാവമല്ലേ
പരിചിൽ മിടുക്കനെ ഞാനയച്ചിടുന്നേൻ. 7

ഇനിക്കമങ്ങോട്ടു വരുന്നതിന്നു
നിനക്കിലൊട്ടും തരമില്ല, ചൊല്ലാം;
അനുക്രമാൽക്കത്തുമുഖേന സർവ്വ-
മിനി ക്രമംപോലെ നമുക്കരയ്ക്കാം. 8

ഇഷ്ടൻ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ
പുഷ്ടരസം നടുവട്ടസ്വരൻ കാഴ്മാൻ
വിട്ടിട്ടുമൊരു വൃത്താന്ത-
ക്കെട്ടുപെട്ടും കത്തിവാ കല്പാരിച്ചു 9

നമ്പർ 68

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 29—7—67

ശോഭാതിരേകമിയലും തിരുമേനി കണ്ടുടൻ-
ക്ഷോഭാലിണങ്ങിയൊരു ഗോപികമാരൊടൊപ്പം
ആപാദചൂഡമലർബാണമഹാഗമത്താ-
ലാപാതമോദമിയലും വിടനെത്തൊഴുന്നേൻ. 1

അന്നുണ്ടാക്കിയ തർജ്ജമാങ്കയുഗവും-
കൊണ്ടിങ്ങു നാരായണൻ
_ മന്ദം മാതുലനൊത്തു വന്നസമയം
വേറിട്ടൊരങ്കം സഖേ!!
തന്നത്താനുളവായിതെന്തു പറവൂ
സി: പി.യ്ക്കു ഭാഗ്യക്ഷയ-
ത്തിന്നിത്ഥം വിപരീതമായ്ചില മഹാ-
ന്മാരാണതും തീർത്തതും 2

എന്തോ കാരണമോതിടേണ്ട സുകവേ!
ഭട്ടൻ തുടങ്ങിത്തദാ
സന്തോഷക്കുറവും നടിച്ചു ചില വീ-
രന്മാർ വിരോധിച്ചഹോ!

ഹന്തോന്മാദവിശേഷമായതഖിലം
　　വാങ്ങിച്ചു പെട്ടിയ്ക്കകം
ചിന്തോച്ഛേദമത്തം വരുത്തിയിവിടെ-
　　സ്സൂക്ഷിച്ചു വച്ചീടിനാർ ൩

മന്നാടിയാരുടെയ തർജ്ജമ തീർന്നതച്ചിൽ
വന്നാലുടൻ തരുവനെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു
നന്നായൊളിച്ചിവിടെ വെച്ചുവരുന്നു കാട്ടി-
ത്തന്നാൽ ചതിയ്ക്കുമിവരെന്നൊരു ഭാവമോടും. 4

സീ. പി. യിതുകൊണ്ടൊഴിച്ചി
ലാപിനോത്സാഹമോടെ പിന്നീടും
ആപാതഭംഗിയോടെത്തു-
ക്കോപാലൊപ്പിച്ചിടുന്നു തർജ്ജമയെ. ൫

ഞങ്ങടെ തർജ്ജമയിങ്ങിനെ-
യങ്ങോർക്കാവശ്യകത്തിനായീലാ;
ഇങ്ങിനെയായ്ത്തീർന്നിതു
ദുർഗ്ഗമതേ! വികടമായി കാര്യമെടോ. 6

വാർത്താവിശേഷമെഴുതാനിടയായതില്ല
"മാർത്താണ്ഡവർമ്മ"നെയയച്ചുതരുന്നതിന്നും;
ഇത്ഥം കഴിഞ്ഞിതുനാൾവരെയാട്ടെ നാളെ-
യെത്തിച്ചിടാം വടിവിലഞ്ചൽവഴിയ്ക്കുതന്നെ. 7

ഇതുവരെ ഞാൻ തൃശ്ശൂരിൽ
ക്ഷിതിപസമീപത്തിൽ വാണു കവിസഭയെ

ചിതമൊട്ട പൂരക്കാല-
ത്തതിഭംഗിയിൽ വേണ്ടവണ്ണമാക്കിട്ടവാൻ. 8

എഴുതുമായുള്ളൊരുമാവിവാഹം
പാഴായ്പ്പോയിടക്കുന്നതിനിപ്പോളിടാനീം
കേഴാതയച്ചീടുകവേണമെന്നാ-
ലൂഴീസുരോത്തംസ! തരാം തിരിച്ച്. 9

നമ്പർ 69

കൊടുങ്ങല്ലൂര 17—8—67

കണ്ണുകൊണ്ടഖിലഗോപികൾക്കെഴും
കണ്ണുമല്ല, കരളും കവന്നവൻ
കണ്ണനെന്നു വിളികേട്ടവൻ കട-
ക്കണ്ണിടട്ടെയവിടെസ്സുഖം വരാൻ. 1

എന്നാൽ "മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മാ"വിതി ബതമലയാ-
ളത്തിൽ "നോവൽ"ക്രമത്തി-
ന്നൊന്നാംക്ലാസ്സായ്പ്പുകൾത്ത പ്പെട്ടുമരിമപെട്ടും
പുസ്തകം ന്യസ്തകമ്പം
നന്നായ്ത്താങ്കൾക്കയക്കുന്നിതു മുഴവനുമേ
ബുദ്ധിവെച്ചിട്ടു വായി-
ച്ചെന്നാലേ സാരമെല്ലാമറിവതിനിടയാ-
വുള്ളവെന്നുള്ളതോതാം. 2

കമ്പക്കാരനതായ്പ്പലപ്പൊഴുമിട-
യ്യ്ക്കെത്തുന്ന "ചാന്നാനെയും"
മുമ്പിൽക്കാട്ടിൽ മുറിപ്പെടുത്തി യമനോ
"മറോറാ" കൊടുത്തോരനെയും

വയ്മ്പിൽക്കാൎയ്യസഹായിയായൊ "ശല്യ"നാം
    പട്ടാണിയേയും ഭവാ-
നയ്മ്പിൽക്കാമിനിയാം "സുഭദ്ര"യെയുമോ-
    ക്കേണം വിശേഷിച്ചിതിൽ. 3

തമ്പിയ്ക്കന്തിയുറക്കമൊട്ടുമണയാ-
    ത്തപ്പോഴകത്തേയ്ക്കു ചെ-
നയ്മ്പിൽക്കണ്ടു കനംവിടാതെ വെടിചൊ-
    ല്ലിപ്പോയിയോരന്യനെ
വയ്മ്പിക്കും കളവുള്ളൊരാൎക്കയെയിൽ
    മറ്റെങ്ങാനാമേ കാണുമോ?
ഡംഭൊക്കുന്നൊരു "സുന്ദര"ത്തൊടു പിടി-
    ച്ചാളാരതും നോക്കണം. 4

എന്നല്ലനേകവിഷയത്തിൽ മനസ്സു നന്നായ്
ചെന്നില്ലയെങ്കിലറിയില്ല കഥാപ്രഭാവം;
നന്നല്ലിതെന്നുമൊരുബുദ്ധി ജനിയ്ക്കു മെന്നി-
ട്ടൊന്നല്ലിതിൽപ്പിഴകളെന്നു പഴിയ്ക്കുമങ്ങും." 5

സംസ്കൃതസന്ധിപ്പിഴ പല-
തിക്കൃതിയിങ്കൽ കിടക്കുമാകട്ടേ;
അക്കവിസംസ്കൃതവിത്ത-
ല്ലക്കഥയൊന്നാദതിൽ സമാധാനം. 6

പോട്ടേ—യിക്കഥ—സി. പി തർജ്ജമ—ഭവാൻ
    നാരായണൻ—ഞാൻ—ബുധ-
ശ്രേഷ്ഠൻ ഭട്ട—നതല്ല വീര—ധരണീ-
    പാകാരി—മന്നാടിയാർ

വാട്ടം വിട്ടിതുപോലനേകവിരുത-
ന്മാർവന്നകപ്പെട്ടവയ്-
ക്കൂട്ടം ഭൂമികളുക്കിടുന്ന സുകവേ!
നിന്നില്ല കമ്പം സഖേ! 7

വീരകേരളനൃപന്റെ വിരോധം
വീറൊടിക്കഥയിലുള്ളതബാധം
നേരൊടങ്ങുമറിയാത്തതു ചേതം
ചേരുമങ്ങയിലിതിന്നൊരു ഗീതം" 8

നമ്പർ 70

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 12-8-67

പാട്ടോടക്ഷരൽകൊണ്ടു കർണ്ണസുഖമാം-
മട്ടതി മന്ദം മണൽ-
ത്തട്ടിൽ സൂക്ഷ്മസുതാതരംഗമുളള-
ക്കാറേററകൊണ്ടങ്ങിനെ
കൂട്ടംകൂടിയ ഗോപനാരികൾനടു-
ക്കായിസ്സുഖം നേടിടും
കട്ടിപ്രായമെഴും ത്രിലോകസുകൃത-
ക്കുമ്പിനു കൂപ്പുന്നു ഞാൻ. 1

എന്നാൽ കുചേലഗോപാല-
മെന്നൊരീക്കൊച്ചുനാടകം
നന്നായ് നോക്കീട്ടഭിപ്രായ-
മൊന്നിതിൽ ചേർത്തയയ്ക്കണേ"।

കൊട്ടാരത്തിലെഴും കവീന്ദ്രമണിയാം
ശങ്കുണ്ണി നിർമ്മിച്ചോരീ-
ച്ചുട്ടറ്റീടിന നാടകത്തിനെ വിശേഷി-
ച്ചും മഹാത്മൻ ഭവാൻ
പിട്ടല്ലാതെ മനസ്സുവെച്ചു പരിശോ-
ധിച്ചാശയം ചൊന്നതായ്-
ക്കിട്ടിക്കാണ്മതിനായിനിക്കുമകമേ
കൂടുന്നു കൌതുഹലം. 3

സകല കവീശ്വരതാനാ-
സകലം വൃത്താന്തമിനിയുടനേ
സകലശശാങ്കസുകീർത്തേ!
സകല കൃതിചരായയായ്ച്ചൊൽക. 4

അന്നു ഞാനെഴുതിയോരെഴുത്തിനെ-
ന്തൊന്നുമുത്തരമുരച്ചിടാത്തതും?
ധന്യസൽക്കവികുലേന്ദ്ര! താൻ മടി-
ക്കുന്നിതോ കവിത ചിന്തചെയ്യുവാൻ? 5

പറ്റില്ലീമടിവേഷമിയ്യിടെയമാ-
ന്തം കഷ്ടമേറുന്നു തേ
ചെറ്റുംതന്നെ കൃതിച്ചിടാതെ മടിയെ-
സ്സേവിച്ചിരിക്കൊല്ലെടോ;
കുറ്റംവിട്ടൊരു പുസ്തകം പുതിയതായ്
നിർമ്മിക്ക വല്ലെങ്കിലും
മുറ്റും ഭംഗികലർന്ന നാടകമതാ-
വട്ടേ തുടങ്ങു സഖേ! 6

വല്ല തർജ്ജമയായാലു-
മില്ലിനിയ്ക്കു വിസമ്മതം;
വല്ലാത്ത മടിയാണെങ്കിൽ
മല്ലിടും ഞാൻ മഹാമതേ! 7

നമ്പർ 71

കാട്ടുങ്ങല്ലൂർ 22—8—67

കട്ടിപ്പയ്യുകളെ മേച്ചുകൊണ്ടടവിയിൽ-
ത്തെണ്ടിത്തളർന്നിട്ടിരു-
ട്ടിട്ടപ്പോഴം കടിച്ചുകൾ കൂട്ടരൊടുമൊ-
ത്തൂണും കഴിച്ചങ്ങിനെ
വട്ടപ്പോർകുളർകൊങ്കയുള്ളവർ കിട-
ക്കും ദിക്കു തപ്പിത്തിര-
ഞ്ഞിട്ടപ്പാൽമൊഴിരാധയേ രഹസി ത-
പ്പീടും വിടന്നായ്ത്തൊഴാം. 1

നോക്കുമ്പോൾ മുൻമുറയിലുള്ളൊരെഴുത്തുകത്തും
സ്വാന്തം മിനുക്കമൊരു വേഷ്ടിയുമൊന്നിടിഞ്ഞോ?
ഞാനങ്ങുചെല്ലുമതിന്നു വിട്ടൊരു കത്തുമെന്തോ
താനങ്ങുകൾ കേവലമിടഞ്ഞു വെടിഞ്ഞുവെന്നോ? 2

സീപ്പിയ്ക്കുത്തരരാമചന്ദ്രചരിതം
ഭാഷാന്തരം ചെയ്തു തീർ-
ത്തേല്പിയ്ക്കാൻ ശപഥം കഴിച്ച കഥയും,
സത്യം പിഴപ്പിച്ചതും,

തീൎപ്പിൽക്കോയ്മയൊക്കെയേ ററ മൂ റ്യ–
രാസ്സുന്നതും താങ്കളെ–
ക്കേൾപ്പിസ്സാനെഴുത്തയച്ചതവിടെ–
ക്കിട്ടാസ്സില്ലോ കഷ്ടമായ്. 3

ഭാഷാപോഷിണിസഭയതി–
ഭേഷായൊപ്പിച്ചു മാറുവാൻവേണ്ടി
ഏഷ ഗമിച്ചിട്ടങ്ങൊരു
ഭാഷയിലേല്പിച്ചുപോന്നു ശിവപുരിയിൽ. 4

കമ്പം നാടകമാട്ടവും ലഹളയും
ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുവാൻ
മുമ്പും പിമ്പുമതിന്നിടച്ചിലുമത–
ല്ലന്യായവും ന്യായവും
ഡംഭം ഗോഷ്ഠിയുമാണവൎക്കു വെളിവി–
ല്ലോൎക്കുമ്പോഴമ്പമ്പ ഭ്രൂ–
കമ്പംതന്നെ മുറയ്ക്കു 'പോഷിണി'യിതിൽ–
പ്പോഷിയ്ക്കുവാൻ ദുൎഘടം. 5

എന്നാലുമായതിനിടയ്ക്കു കടന്നുകൂടി
നന്നായ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു പരംഞരുങ്ങി,
മന്നാടിയാരെയുമതല്ലഥ സീപ്പിയേയു–
മൊന്നായിണക്കുവതിനാസ്സുളരെ ശ്രമിച്ചേൻ. 6

ഒരു ഗൌളിയത്തുത്തരം ചുമക്കു–
ന്നൊരു ഭാഷയ്ക്കിതിനുള്ള ഭാരമെല്ലാം

പരിചോടു വഹിച്ചു ഞാനുമെന്നേ
പറയേണ്ടു ജഡിമിയ്ക്കുതന്നെ ഭാരം. 7

സുമാന്യചിത്തരം! മമ വേറെയൊന്നു-
ണ്ടമായമോതേണ്ടതു വിട്ടുപോയി;
ഉമാവിവാഹം മുഴുവൻ വിടാതെ-
ന്തമാന്തമാണിങ്ങിനെയായതെന്തോ! 8

ശരി "മാർത്താണ്ഡവർമ്മാവു"
തരുവാൻ ഞാനുമീവിധം
ഒരമാന്തം പ്രയോഗിച്ചേൻ;
കുറവില്ലതിലിന്നു മേ. 9

ക്ഷണേഴനെന്നോടതു വാങ്ങിവെച്ചു
താനേ തരാനുള്ളൊരമാന്തമാണോ!
ഞാനേറെനാളിട്ടു പിടിപ്പതെല്ലാം
സ്ഥാനേ കരേ കിട്ടുകിലന്നയയ്ക്കാം.. 10

പുരുജോലികൾകൊണ്ടുവന്നമിങ്ങെ-
ന്നരികത്തേയ്ക്കു വരാൻ തരംവരാതെ
തിരിയേണ്ടിവരുന്നതാണു, കുററം
പറയേണ്ടുന്നതു ഹന്ത! കണ്ടു വേണ്ടേ? 11

എങ്കിലും നാലുനാൾക്കുള്ളി-
ലെങ്കലെത്തുമുടൻ സഖേ!
താങ്കൾക്കു കിട്ടുവാൻ ബുക്കു
ബാക്കിയായിട്ടയയ്ക്കുവൻ. 12

നമ്പർ 71

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 28—9—67

തീണ്ടായിരുന്നശുചിയായ് പരിചിൽ പടപ്പിൽ
മിണ്ടാതെ രാധിക കിടപ്പൊരു മൂന്നനാളിൽ
കൊണ്ടാടിടുന്നപടി മുപ്പനിയും പിടിച്ചു
തണ്ടാർദളാക്ഷ! തവ മട്ടിനു കൈതൊഴുന്നേൻ 1

കൂട്ടക്കാരൊടു മൊത്തനന്തപുരിവി–
ട്ടിങ്ങോട്ടു പോരുംവിധൌ
മട്ടൊക്കെശ്ശരി ഞങ്ങളേവരുമുഴ–
ന്നാരൊട്ടുനാൾ കഷ്ടമേ
ചട്ടററീടിന മുപ്പനിയ്ക്കു പണയ–
പ്പാടായിടാതാരുമി–
ക്കൂട്ടത്തിൽക്കിടയാ കിടന്നു കഷണി–
ച്ചേന്നേ കഥിക്കേണ്ടു ഞാൻ. 2

എന്നാലിട്ടിക്കിൽ വന്നെത്തി–
യെന്നിട്ടും കേവലം മമ
നിന്നില്ല പനിയിന്നോളം
നന്നെ ക്കൊണ്ടുപിടിച്ചതേ. 3

വേണ്ടുമ്പോലെ ശിവാലയ കവിസഭ–
യ്ക്കായിട്ടു പോയീടുവാൻ
വീണ്ടുന്നല്ലവഴിക്കിനിയ്ക്കിട കിട–
ച്ചീലെൻ കവീന്ദ്രപ്രഭോ!
കണ്ടാമണ്ടി പിണയ്ക്കുവാൻ വിധി വിശേ–
ഷിച്ചങ്ങു നോക്കീടിലി–
ക്കണ്ടോരെന്തു സഖേ തടുത്തെതിരിടാ–
നാളായി നിന്നീടുമോ? 4

തെക്കൻ ദിക്കിലെഴുന്ന യോഗ്യരുമഹോ
സാക്ഷാൽ വടക്കൻ മഹാ-
യോഗ്യന്മാരുമടുത്തുകൂടി വടിവിൽ-
ച്ചെയ്യും പ്രസംഗങ്ങളെ
ഉൾക്കൊള്ളും കുതുകേന കേൾക്കുവതിനും
ഞാനും യഥാശക്തിയെൻ-
വാക്കിട്ടൊന്നു മയക്കുവാനുമിടവ-
ന്നില്ലെന്റെ ഭാഗ്യക്ഷയം. 5

എന്നല്ല കേളവിടെയൊത്തു കവിപ്രവീരൻ
ചിന്നും കവിതാവിഭവങ്ങളെടുപ്പതെല്ലാം
നന്നായി നോക്കുവതിനും ചില കൌശലങ്ങൾ
തന്നാലെടുക്കുവതിനും തരമായതില്ല. 6

കുഞ്ഞൻതമ്പാൻ കവിതാ-
മഞ്ജുത തടവുന്ന സുകവി ശങ്കുണ്ണി
രഞ്ജനയോടിവരിരുവരു-
മഞ്ചിതകുതുകം ശമിച്ചിതോ തത്ര? 7

നമ്പർ 72

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 23—10—67

വെള്ളപ്പുഞ്ചിരി നീലനേത്രമരുണ-
ശ്രീചേർന്നിടും ചുണ്ടു കെ-
ല്പുള്ളപ്പോർമുല മൂടിടുന്ന ഹരിത-
പ്പട്ടായ ചട്ടപ്പടം

ഉള്ളഞ്ചേർന്നൊരു ഗൌരമെന്നുള്ളനഘം
കാപിശ്യമേറുന്ന പ-
ട്ടുള്ളോടീവകപൂണ്ട ഛിത്ര ഛിയാം
വർണ്ണശബരിക്കായ്ത്തൊഴാം. 1

ചതുരകവിമണേ! കേളഞ്ഞതിനട്ടു ദീക്ഷി-
ച്ചതുമുതലൊരെഴുത്തും വിട്ടതില്ലിഷ്ടനാം ഞാൻ
അതു മമ ബഹുതെററാണേററു താങ്കൾക്കുമെന്തെ-
ന്തിതുവിധമൊരു മാന്ദ്യം വന്നുകൂടാൻ നിമിത്തം? 2

മാതാവിൻമരണം മനസ്സിനു മഹാ-
മാന്ദ്യത്തിനുണ്ടെങ്കിലും
ഹേ! താങ്കൾക്കിതു പാരലൌകികപദം
പെററമ്മയെക്കേറുവാൻ
ഏതായാലുമിതോർക്ക നല്ല തുണയാ-
ണല്ലേ? മകൻ പൈതൃകം
ചെയ്താലേ ഗതിയുള്ളുവെന്നവിധിയോർ-
ത്താശ്വാസമാകേണ്ടയോ? 3

ഏട്ടൻരാജാവു താങ്കൾക്കെഴുതിയെഴുമെഴു-
ത്തിൽപ്പറഞ്ഞോരു ബുക്കിൻ-
കൂട്ടം രാജീവവംശാന്തകസദൃശയശോ-
ദൃശ്യസാരസ്യരാശേ!
കോട്ടംകൂടാതെ കിട്ടീ മമ ചിലതതിലു-
ണ്ടിങ്ങിടുത്തിട്ടു ഹേ ല-
ക്കോട്ടിൽക്കെട്ടീട്ടയയ്ക്കാം കവികളണിമണേ!
രണ്ടുനാൾക്കുള്ളിലീ ഞാൻ. 4

“മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മാവ”രിതാങ്കൾ നോക്കി-
ത്തീൎത്താശ്രു രണ്ടാമതുമുള്ള നോട്ടം
ആൎത്താദരം തീരുകിൽ ഞാൻ വരുമ്പോ-
ളാസ്ഥാനാഞ്ചിതം നൾകണമെന്നു മോഹം. 5

മഹനീയൻ കവി വെണ്മണി
മഹനീ ഞാനതുമല്ല താങ്കളുടെ
മഹനീമൂവ്വരുമൊട്ടവാ-
മഹനീമാസത്തിലെത്തുമവിടത്തിൽ. 6

മടികൊണ്ട മഹാൻ പുറപ്പെടാൻ
തടികൊണ്ടങ്ങിളകായ്കകാരണം
പിടികൊണ്ട മട് ദ്രുമത്തിനു-
ള്ളടികൊണ്ടുണ്ട തുറന്നിട്ടു ഞാൻ. 7

നമ്പർ 74

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 31—10—67

സ്വച്ഛന്ദഗോപവനിതാ“നട്ടവത്തു സാക്ഷാ-
ലച്ഛന്ന”നീലഘനനീരദകാന്തിയോടും,
ഉൾച്ചേൎന്നു രാസരസഹാസ്യവിധങ്ങൾ ചെയ്യു-
മച്ഛേന്ദുവക്ത്രനൊരു കുട്ടി തുണയ്ക്കണം മേ. 1

നിത്യം വെണ്മണിഭൂസുരന്റെ മടിയായ്-
ഞാനൊട്ടു മല്ലിട്ടതിൽ
സത്യം തോററുമറിഞ്ഞു മഞ്ജുളമതേ!
പിൻവാങ്ങിയന്നിജ്ജനം

വിദ്വാൻ മൽഗ്ഗുരു "വന്നടുത്തിടുമന-
ദ്ധ്യായത്തിൽ ഞാനും വരാം.
മുദ്വാന്തപ്രമദം സഖേ! സുദൃഢ"മെ-
ന്നങ്ങോൎക്ക പിൻതലങ്ങയാൽ. 2

എന്നല്ല, "താനുമവിടേയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്ന-
തന്നല്ലി നല്ലതി"തി തന്മുഖചന്ദ്രഭാവം,
അന്നല്ലൽ വിട്ടു ഗമനത്തിനൊരുങ്ങുമെന്നെ.
യൊന്നല്ലയോ! കവികുലേന്ദ്ര! തടഞ്ഞുനിൎത്തി. 3

സത്യാവസ്ഥയ്ക്കു കുറച്ചിലാകിലുമിനി-
യ്ക്കാവ യ്ക്കുപാടേ ശമ-
വ്യത്യാസത്തെ വരുത്തിടുന്നതു സഖേ!
നന്നാകുമെന്നാകുമോ?
അത്യാസക്തിയൊടിന്നുമന്നുമവിടെ-
യ്ക്കീയുള്ളവൻ പോരികെ-
ന്നിത്യാലോചനയെത്തടഞ്ഞു തരളാ
പാംഗീവിയോഗാൎത്തിയും. 4

പരന്ന മോദത്തൊടു ഞങ്ങളൊക്കെ
വിരുന്നുസാപ്പാടിനു നിൻഗൃഹത്തിൽ
വരുന്നനദ്ധ്യായമതിന്നൊടുക്കം
വരുന്നതായ് തീൎച്ചയുറച്ചുകൊൾക. 5

അന്നല്ലോ വിരുതേറിടുന്നൊരു "ചിട-
ക്കൻ"തൻ പിറന്നോരുനാ-
ളന്നെല്ലാരുമടിച്ചുകേറുമവിട-
യ്ക്കെന്നോൎത്തിരുന്നീടെടോ;

എന്നല്ലാതവ സേവനാം കവിവരൻ
"കൃഷ്ണഗാഥ"യും വന്നിടാ-
മെന്നെല്ലാമൂരചെയ്യുന്നുണ്ടു തടവി-
ല്ലെന്നാൽ വരും നിശ്ചയം. 6

ഇപ്പോളിങ്ങിനെയൊക്കെ-
ക്കെല്ലോടേ പിട്ടുതട്ടുമവസാനം
ഇപ്പുരുഷർ കബളിച്ചിട്ടു-
മുൾപ്പൂവിലിവണ്ണമോർത്തു മുഷിയരുതേ. 7

മന്ദിച്ച വെണ്മണിമഹാൻ മുതൽപേരൊടെല്ലാ-
മൊന്നിച്ചു സൌഹൃദവിലാസരസാനുരൂപം
വന്നിച്ഛപോലെയവിടെച്ചിലനാളിരുന്നു
പോ"നമ്പ്യ"ശ്രീകീർത്തിജാലധോരണിസത്യമാക്കും. 9

നമ്പർ 72

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 5—11—67

പടയിൽ കലചെയ്ത കംസമന്തി-
ത്തടിയൻച്ചോരയണിഞ്ഞു വല്ലവാനാം
"നടുവത്തു ദിവാകര"പ്രകാശം
തടവും കണ്ണനു കൈതൊഴുന്നു നിത്യം. 1

കിട്ടീലെന്നില്ല നിൻകത്തെഴുതിയദിവസ-
ത്തന്നെ പക്ഷേ കുറിപ്പിൽ
കാട്ടീലെന്നിച്ഛപോലെ പലതുമെഴുതിയ-
ത്തതിൽ ഞാൻ വിട്ടുപോയി

ഷ്ടീട്ടമാനസത്തോടത്തു കിമപി വിചാ-
രിച്ചു ബുദ്ധിക്ഷയിയ്ക്കു-
പ്പെട്ടീടാനില്ല ബന്ധം സകലകവിസമ
ക്ഷത്തിലഗ്ര്യാസനസ്ഥ! 2

ഇപ്പോഴത്തെല്ലൊരു ദുർഘടം പുനരന-
ദ്ധ്യായത്തിലുള്ളൊട്ടു ഞാ-
നംപ്പുവിങ്കൽ നിനച്ചപോലെ വരുവാ-
നുണ്ടാകുവാനുണ്ടെടോ;
കെല്പോടായതു കേട്ടുകൊള്ളുന്നമിരി-
ഞ്ഞാലക്കടെപ്പുള്ളടിയ്യാ-
ട്ടപ്പുറത്തുടരുന്നപോലതിനു പോയ്-
നോക്കേണ്ടതാണല്ലയോ? 3

അതു കഴിച്ചുവരുംവഴി ഞാൻ കിഴ-
ക്കതിനുപോമൊരു റോട്ടു പിടിച്ചീടാം!
അതിരസത്തോടുമന്നു നമുക്കു സ-
മ്മിതിയിൽ നന്ദികലർന്നമരുന്നിടാം. 4

ഏതും സംശയമില്ലിഹ
പാതിജ്ജീവൻ കിടപ്പതുണ്ടെങ്കിൽ
വീതവിശങ്കം വരുവൻ
സ്ഫീതവിശാലപ്രസിദ്ധിപൂണ്ട കവേ! 5

ധൃതിയിൽക്കുറിയ്ക്കയാലി-
ക്കൃതി കുത്തുംവെട്ടുമായ് കഴിച്ചേൻ ഞാൻ;
അതിനാലിതയി പകർത്തി-
ട്ടതിനെബ്ബുക്കിൽപ്പതിയ്ക്കിൽ നന്നത്രേ. 6

നമ്പർ 76

“സത്തെന്നായിസ്സമാ”രാധി-
ച്ചുൾത്തടത്തിലിരുത്തി ഞാൻ
നിത്യ“മ്മിഥുനമാസി” ന-
മത്ഥിപ്പേൻ“മുറ നാൾ”ക്കനാൾ. 1

ഹരമടി“നട്ടുവത്തച്ഛ”-
സ്ഫുരൽപ്രകാശം വിളങ്ങുമരുണനിറം
ശരണം പ്രാപിയ്ക്കുന്നേൻ
തരണമഭീഷ്ടങ്ങളഖിലമതിനായി.

ചൊല്ലേറ്റാള്ളം വെണ്മണിക്ഷ്മാസുരകവിമണിയും
താങ്കളന്തങ്ങളിൽ ചേർ-
ന്നുൾക്കൊള്ളും ഭങ്ഗിതിങ്ങും പുതിയൊരു കൃതിയായ്-
വല്ലതും തീർപ്പതുണ്ടോ?
മുക്കിൽക്കൂടിപ്പുതുക്കപ്പുരിചിനൊട്ട മുറ-
ക്കീട്ടു തുപ്പാനെണിപ്പാൻ
തൽക്കാലം താൻ മടിക്കും മഹിതകവിമഹൻ
വാശികേറുന്നതുണ്ടോ? 3

അങ്ങല്ലാ ഹൃതഭൂതനാക്കവിമണി-
യ്ക്കുങ്ങുന്നലട്ടിപ്പുരം
മങ്ഗല്യം കലരുന്നമാതിരി സഖേ!
വല്ലെങ്കിലും വല്ലതും
തിങ്ങും ഭംഗികലർന്ന നാടകമതൊ-
ന്നുണ്ടാക്കുവാൻ നോക്കുവാൻ
ഭങ്ഗം ഭാഗ്യനിധേ! വരാത്തവിധമായ്
ശിക്ഷിയ്ക്കെടോ ശിക്ഷയിൽ. 4

കാത്തുള്ളിൽക്കാൾക്കു ചാടിച്ചിലതു തൂണകഴി-
ച്ചെന്ന പാരുഷ്യഭാവം
പാർത്തുള്ളിൽക്കണ്ട വൈരക്കറയോടു മകനോ
മൂപ്പർ സാപ്പാടു പൊക്കി;
ഓർത്തുള്ളോരോവിരോധത്തോടു മമ മതിമാൻ
ഭാൎയ്യവീട്ടിൽക്കിടപ്പാൻ
തീർത്തുള്ളോരാക്കിടക്കപ്പുറമതു പഴുതാ-
ക്കീടുവാൻ നോക്കിടുന്നു. 5

ഏതോ മറ്റൊരു വീട്ടിലുള്ളൊരുവനായ്
നേരായടുത്തുള്ളതായ്-
ജ്ജാതിഭ്രഷ്ടിന്ന യോഗ്യനാസ്ത്വഴിയിലായ്-
ച്ചത്തുള്ളോരമ്മാമനിൽ
ചെയ്തില്ലാവിധിപോലെപോലുമിവിടെ-
ശ്ലേഷക്രിയാദ്യങ്ങള-
ങ്ങേതിൽച്ചെയ്തതു പോരപോലുമതിനാൽ
ക്കൂട്ടം പിടിച്ചിട്ടുപോൽ. 6

ക്ഷേത്രവിരോധം ചെയ്തതു
മാത്രം പോരാ തദീയവീടായി
രാത്രിയിലടുത്തവരെയും
ക്ഷാത്രമൊട്ടും വേറെയാക്കി നിർത്തുന്നു. 7

ഏറെവീടുപെടുന്നായ-
ന്മാരുചെയ്യുവരുംവിധം
പോരപോലുമിവർക്കെന്തോ
വേറെയാണക്രമങ്ങൾപോൽ. 8

എന്തിനു പറയുന്നു ഞാ-
നെന്തനു വിരഹം വളൎന്നു വാഴട്ടേ
ഹന്ത നിനവേവമാവാം
പന്തണിമുലയാളെ ഞാൻ വിട്ടുമോ? 9

അയ്യോപോര പറഞ്ഞതങ്ങു പതിനാ-
റെല്ലാം തരമ്പോലെയാ-
യ്ക്കയ്യോടന്നു കഴിച്ചൊരാണ്ടുവിതി പേർ-
കോലുങ്കനിഷ്ഠേശനേ
കയ്യോടേ ബത കല്ലെടുത്തെറികയാൽ
കൈമോതിരം പോയത-
യ്യയ്യോ മണ്ണിലിരുന്നു തപ്പിയതുമ-
ററാരാനുമാണോ സഖേ! 10

ഇളയതു പുനരന്യായം
തെളിയുംവിധമായ്ക്കൊടുക്കവാൻവേണ്ടി
പൊളിയല്ലേ റിക്കാട്ടുകൾ
വെളിയിൽച്ചാടിച്ചിടും നാളെ 11

കയ്യുകഴച്ചീടുന്നു
വയ്യുണ്ടനവധി കഥിപ്പതിന്നിനിയും;
അയ്യയ്യാ തവ മകനുടെ
മയ്യക്കണ്ണിയ്ക്കു ചോറുപൊങ്ങുമുടൻ. 12

കാത്തുള്ളിതന്നുടെയുമായവനായ്ത്തുണപ്പാൻ
പാത്തുള്ളിന്നങ്ങിയമരും പലപേരുടേയും
അത്തള്ളലൊക്കെയിഹ സമ്പ്രതി പൊക്കമാക്കി-
ത്തീൎത്തുള്ള മങ്ഗളദിനത്തിൽ വരുംകലാശം. 13

നമ്പർ 77

ശ്രിയാ ദിനേ ദിനേ ദേയാൽ
കൎക്കിടാഭ്രച്ഛടാപ്രഭം
സതാംനിത്യസമാരാദ്ധ്യം
പാൎത്ഥസൂതായിതം മഹഃ. 1

ശ്രീ കോടിലിങ്ങ്ഗപ്പുരോദരാൽ.

കാറൊക്കും നിറവും പരന്നപതവും
മിന്നൽക്കൊടിച്ചിന്നലിൻ
നേരൊക്കും പടവും ധരിച്ചുമുരളീ-
ഗാനപ്രയോഗങ്ങളാൽ
കൂറൊക്കും കുതുകേന ഗോപവനിതാ-
ചിത്തോത്സവം ചെയ്തിടും
മാരക്കളത്തിന്നു സൂത്രധാരനിഹ ഹൃ-
ദ്ദേശേ വിളങ്ങേണമേ. 2

അദ്ദിക്കിലീയിടയിലുള്ള വിശേഷമെല്ലാം
വിദ്വൽകവീന്ദ്ര! വിവരിച്ചു ധരിച്ചുകൊൾവാൻ
പദ്യപ്പടിക്കെഴുതുകെന്നതു നിന്നുപോയോ?
സദ്യസ്സ്ഫുടീകൃതകൃതിപ്രകര! സഖായം തേ. 3

ശങ്കുണ്ണിക്കു കുറച്ചു ദീനമുളവാ-
യെന്നൊന്നു കേട്ടേനതിൽ
തങ്ങുന്നമ്മുടെ ചിത്തചിന്ത ചിതറി-
പ്പോകുന്നതിൻവണ്ണമേ
എങ്കൽ താങ്കൾ കനിഞ്ഞു കാൎയ്യവിവര-
ക്കത്തൊന്നയക്കാഞ്ഞതിൽ
തിങ്കൾക്കൊമണച്ച കീൎത്തിജലധേ!
ദുഃഖം പെരുക്കുന്നു മേ. 4

കുട്ടൻെറ കുട്ടിയ്ക്കു കുറച്ചു ദീനം
പെട്ടെന്നു കേട്ടേനതിനുള്ള മട്ടും
സ്പഷ്ടം പകിട്ടല്ല ധരിയ്ക്കുവാനാ-
യൊട്ടും വരിഷ്ഠാശയ! കേട്ടതില്ല. 5

എല്ലാ വിവരങ്ങൾക്കും
ചൊല്ലാൻ ഭവാനെഴുത്തയച്ചെങ്കിൽ
ഇല്ലാതായേനേ, മതി
വല്ലാതാകും വിഷാദവിസ്താരം. 6

സിതമണിമഹനിന്നും തത്ര വാഴുന്നതുണ്ടോ?
ചിര മൊട്ടകൃതിചെയ്യാൻ ലാക്കു നോക്കുന്നതുണ്ടോ?
മതിയതിൽ മടികൂട്ടിത്താങ്കളേക്കൂട്ടിയോരോ
ചതിമൊഴിയിൽമയക്കിക്കൊണ്ടിടുന്നെന്നു നേരോ? 7

ഇതി ഭവാ മിത്രസധർമ്മാ
ക്ഷിതികുട്ടോദ്ധാര ചിതവർമ്മാ
സംലിഖതി രാമവർമ്മാ-
സഹൃദയസമുദായദേയനിജശർമ്മാ. 8

നമ്പർ 78

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

“ദയ ദിവസം” പ്രതി ഞങ്ങളി-
ലായി“കർക്കിടമാസ”മേഘനീലകചേ!
മായേ! ചെയ്യുക “സത്തേ-
ന്നായിശ്ശരദി”ന്ദുസുന്ദരമുഖാബ്ജേ!! 1

കണ്ടു താങ്കളുടെ കത്തതിൽപ്പരം
രണ്ടുമാതിരി രസം വളൎന്നു മേ;
വീണ്ടുമൊന്നു വിവരം തിരിച്ചതിൽ
പൂണ്ട പദ്യരസമേറെ വേറെയും. 2

കേട്ടാലും കേളിയേറും കഠിനവിഷയമാം
ശ്രീമഹാഭാരതത്തെ-
ക്കൂട്ടായിട്ടെട്ടുപത്താളുകൾ കവികൾ സഖേ!
ഭാഷയാക്കിച്ചമപ്പാൻ
കോട്ടംകൂടാതൊരുങ്ങുന്നതിനിഹ തുടരു-
ന്നുണ്ടതിന്നഞ്ചു വൎഷം
കൂട്ടുന്നുണ്ടിങ്ങു കാലംകഴിയുമതിനക-
ത്തച്ചടിപ്പും നടപ്പും. 3

കൊച്ചുണ്ണിക്ഷോണിപാലൻ, കൊടിയൊരു കവി കാ-
ത്തുള്ളി,യെന്നല്ലഹോ! ജ്ഞാ-
നത്തൻനമ്പൂരിയാമങ്ങ,യി! തവ തനയൻ,
കൊച്ചുകുഞ്ഞുണ്ണിരാജൻ,
സ്വച്ഛൻ മദ്ദേശികക്ഷ്മാപതി, ശ്രുതമതി ക-
ണ്ടൂര, റേറാ സീ. പി., സാക്ഷാൽ
മെച്ചംചേരുന്നൊരാ വെണ്മണി കവിമണി, കു-
നേഴനും, ചേരു പോരേ? 4

പോരൊന്നിനി "ഹരിവംശം"
പോരൊട്ട മന്നാടിയാരുമെഴുതട്ടേ;
തീരട്ടേ പാട്ടിലിതും
തീരട്ടേ ഗ്രന്ഥദുർഭിക്ഷം. 5

ഉദ്യോഗമേറുന്ന ഭവാനു വച്ചു-
"ള്ളുദ്യോഗപർവ്വം" പുനരായതിങ്കൽ
വിദ്യാനിധേ! ദുർഘടഭാഗമെല്ലാ-
മദ്യാശ്ശു കൊച്ചുണ്ണിനൃപൻ കഴിച്ചൂം. 6

ഘനമുടയ "വിദുരവാക്യം"
സനത്സുജാതീയമീവിഷയമെല്ലാം
സ്ഥാനേ താങ്കൾ നിനച്ചാൽ
താനേ കഴിയില്ലതൊഴിച്ചുവീട്ടു 7

വൃത്തം മാററാമിടയ്ക്കൊക്കെയുമൊരുനിരവായ്
പദ്യമൊന്നിന്നു പാദം
കൃത്യം മൂന്നേ വരാവൂ സകലവിഷയവും
സാധു സംക്ഷേപമായി
ചിത്തം ചേരും പ്രകാരം സരളസമപദം-
കൊണ്ടു കെട്ടീടവേണം
നിത്യം നിഷ്കർഷവച്ചിട്ടിതിനു മുഷിയണം
കാര്യമററം പിടിപ്പാൻ. 8

കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാനാണറിയുക പെരിയോ-
രാദിപർവ്വം സമസ്തം,
മെച്ചംചേരുന്ന "ഭീഷ്മം" മുഴുവനുമയി! കേൾ
പിന്നെ മുൻചൊന്നടിക്കും
ഉൾച്ചേരും "ശാന്തിപർവ്വാന്തര"മതിൽ വിഷമം
മോക്ഷധർമ്മാംശവും ഞാ-
നിച്ഛിച്ചേററൊരു ഭാഗം വിവരമൊടെഴുതാ-
മായതും കേട്ടുകൊൾക. 9

ആരണ്യപർവ്വമതിവിസ്തൃതമായതൊന്നു
പോരെന്നുവച്ചു പുനരേററിതു ശല്യപർവ്വം;
ധാരാളമായ് ചൊലിമയുള്ളൊരു ശാന്തിപർവ്വം
നേരായെടുത്തിതൊഴിവാണതിൽ "മോക്ഷധർമ്മം" 10

അമ്മാമനാകിയൊരു നമ്മുടെ കുഞ്ഞിരാമ-
വർമ്മാവനീശ"നനുശാസനപർവ്വ"മെല്ലാം
നിർമ്മായമേററു, കളമോടിററ കർണ്ണപർവ്വം
ധർമ്മാത്മ നമ്മുടയ തമ്പിയുമേററുവല്ലോ. 11

വെഴുണിയ്ക്കു"ശ്വമേധാഖ്യം"
വെഴ്മയോടു പകുത്തതിനു
നന്മയുള്ള"നുഗീതാംശം"
ചെമ്മേ കൊച്ചുണ്ണിഭൂപനാം. 12

സഭാപർവ്വവും പിന്നെയനന്തരത്തിൽ മൂന്നും
ഭ്രാതാവാവു കാത്തുള്ളി കയ്ക്കൊണ്ടുവച്ചു;
ഉപായത്തിൽ നാരായണൻ നിന്തന്ത്രുള്ള-
നപായം വരാതുള്ളൊരാ"സ്സൌപ്തികം"താൻ. 13

"ദ്രോണം" കണ്ടുരാനിര-
യാണു, "വിരാടാ"ദ്യപർവ്വവും "സ്ത്രീയും"
ചേർന്നാർന്നൊരു സീ. പി. കവി-
യ്ക്കാണാ"ശ്രമവാസ"മറിക പരമുവിനും. 14

ഇങ്ങിനെയൊരു ദുർമ്മോഹം
വിങ്ങി നിറക്കുന്നതുണ്ടൊരുത്സാഹം
ഇങ്ങിനെ ഭാഗംചെയ്തുവി-
ട്ടെങ്ങിനെയോ ശൌരി നേരെയാക്കട്ടേ. 15

നമ്പർ 79

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

"ദിവസവര"ദിപ്രരുചിയും
നവ"കർക്കിടമാസ"മുകിൽതൊഴും മുടിയും
ധവളസ്മിതവും ചേരും
ഭവകൃപ "സ്വന്തനോട്ട സമം" ജയിക്കട്ടേ. 1

മുമ്പൊന്നാലൊരുനാളിൽ ഞാനവിടെ വ-
ന്നപ്പോറം പറഞ്ഞില്ലയോ?
യെമ്പതിയ്ക്കു ചെവിക്ക ചെററിഴയിലെ-
ങ്ങാണ്ടുള്ള ദിനത്തിനാൽ
ആയ്‌വാനിത്തിരി "പന്നിനെയ്യ്" പരിചിൽ
കാച്ചിപ്പുരട്ടീടുവാൻ
വായ്‌നൂനാന്ന ഭവാനയച്ചുതരുവാ-
നായിട്ടതോർക്കുന്നിതോ? 2

കാച്ചുന്നതുണ്ടിവിടെ ഞാനയി പന്നിനെയ്യ്
വേഴ്ചപ്പെട്ടൊന്നൊരു വരാങ്ഗിമണിക്കുവേണ്ടി;
സ്വച്ഛന്ദമായതു കഴിച്ചുടനേ തരാമെ-
ന്നച്ഛന്നമോതിയതിവൈദ്യവരൻ ഭവാനും. 3

ആയതിതേവരെയത്തീ-
ലായതബുധ! ഭവാൻ മറക്കകയാൽ;
ആയതുകൊണ്ടിനിയെങ്കില-
മായതമിഴിയാറംക്ക് പന്നിനെയ്യ് തരൂ. 4

പരിഗ്രഹത്തിൻ"പരിഭാഷകത്വം"(വക്കീൽസ്ഥാനം)
പരിഗ്രഹിച്ചിങ്ങിനെയൊന്നിഭാനീം
പറഞ്ഞിട്ടന്നേനഹമീപ്രസങ്ഗ-
മറിഞ്ഞുടൻ നമ്പർ വിധിയ്ക്കു ധീമൻ. 5

നാരായണാദികൾ വരുന്നതിനോട്ടുകൂടി
നേരായിണങ്ങുമൊരു പദ്യകലംബപത്രം
കൂറോടിനിയ്ക്കു വിട്ടമെന്നതിനോട്ടു ചേൎത്തു
നേരോടയക്കണമിരിപ്പൊരു പന്നിനെയ്യും. 6

ഭാരതവൃത്താന്തത്തിൽ
ഭാരധരത്വം ഭവാൻ ഭരിച്ചതിനും
ചാരുതരപദ്യപത്രം
ചാരിത്രനിധേ! നമുക്കയച്ചീലാ. 7

നമ്പർ ൬0

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 3—16—8

കരിമുകിൽ കളകാന്തിത്തിങ്കളിൽക്കെട്ടിനിൎത്തി
പ്പരിമൃദുലനിലാവിൽപ്പത്മരാഗം പതിച്ച
ഗിരിശനുടെ മനസ്സാം ചില്ലിനുള്ളിൽക്കടത്തും
പരിചുടയൊരു പുത്തൻ ചിത്രമേ ചിത്രമേററം. 1

പലമട്ട ചിത്രവിധികൊണ്ടു
പരമസ്വകൃതം പുകഴ്ത്തിയോൻ
പപ്പുവപതി കിളിമാനൂനിയലൻ
പലവുന്നമുക്ക നിജചിത്രമേകിനാൻ. 2

ധന്യാത്മാ വിജയൻ മുകുന്ദതുണയു-
ണ്ടെന്നുള്ള തള്ളിച്ചയാൽ
സന്യാസിച്ചതിവേഷമാണ്ടു നഗരേ
മാനിച്ചിരിയ്ക്കുംവിധൌ,
കന്യാരൂപിണിയാം സുഭദ്രയെ മയ-
ക്കിക്കൈപിടിയ്ക്കുന്നതൊ-
ന്നന്യാസാദൃശ്യവിശേഷമായെഴുതി മേ
"തച്ഛായ"തന്നീടിനാൻ. 3

വിശ്വാകമ്പനവിശ്രുതോല്ക്കടതപ-
സ്സികൾ പ്രവേശിച്ച തൻ-
നിശ്വാസോഷ്മസിതങ്ങൾ നിത്തി നിബിഡാ-
നന്ദം വസിയ്ക്കുംവിധൌ
വിശ്വാമിത്രമഹർഷിയേ സ്വസുഷമാ-
മാഹാത്മ്യസമ്പത്തിമൽ
വിശ്വാസത്തൊടടുത്തു മേനകയുള-
ക്കം ഛായയൊന്നേകിനാൻ. 4

വിരുതുള്ളൊരു ദുഷ്യന്തജ-
ഭരതൻ തെറിയുള്ള കുട്ടി വങ്കാട്ടിൽ
ഒരു ഹരിതന്നെ വലിയ്ക്കും
സുരുചിരപടവടിവുമേകി സന്തോഷം.

തക്കത്തിൽച്ചില വേട്ടയാട്ടമതിനായ്
ചെന്നിട്ടു ഭാഗീരഥീ-
വക്കത്തെത്തിയവാറു ശന്തനുമഹീ-
പാലൻ മയങ്ങുംവിധം

മുക്കോത്തിക്കളവാണിയാൾ പുഴകട-
ത്താൻ നില്പതായ്ക്കണ്ടട്ടു-
ത്തുൾക്കുത്തുമ്മദനാർത്തി കാട്ടീടുമൊരാ-
ച്ഛായാപടം തന്നു മേ.

കണ്ണുഞ്ചീമ്പിയിരുന്നുകൊണ്ടൊരു ശിവാ-
യിച്ചാരുറങ്ങുന്നതും,
കണ്ണുംവച്ചഥ ദേവകീപ്രിയർ ചിരം
സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നതും,
ഉണ്ണിക്കണ്ണനമച്ഛനുള്ള കരതാ-
രിങ്കൽക്കിടക്കുന്നതും
തിണ്ണം കൂരിരുളിൽക്കുറിച്ച പടവും
കല്പിച്ചു തന്നീടിനാൻ. 7

ചന്ദ്രശ്രീ പുകൾ പൂണ്ടിട്ടുന്നൊരു മഹാ-
സത്യസ്ഥനാകും ഹരി-
ശ്ചന്ദ്രൻ വൻചുടലക്കു കാവൽ നിലയിൽ
ചണ്ഡാളദാസ്യസ്ഥനായ്
ഉന്നിദ്രം ചുഴലും[illegible] തസുതൻ-
തന്നെ സ[illegible]ങ്ങൾ കൊ-
ണ്ണന്നിക്കാട്ടിലണഞ്ഞുഴന്നൊരു നിശാ-
വൃത്തം നമുക്കേകിനാൻ 8

അഴകൊഴുകിന പുത്തൻചന്ദ്രികാഭംഗിതിങ്ങും
പുഴയുടെയ തടത്തിൽ മുഗ്ധമായ് രാധ തന്റെ
മിഴിയിണയതു പൊത്തും കണ്ണനെക്കയ്യിലാക്കാൻ
വഴിയെ മുഖമുയർത്തും ഛായയും തന്നു നന്ദ്യാ. 9

ചില്ലിലാക്കുവതിനായിതൊക്കവേ
ചില്ലിട്ടന്നവനയച്ചുപോകയാൽ
ഇല്ലിതിപ്പോഴവിടെയ്ക്കുയയ്ക്കുവാൻ
തെല്ലിനിയ്ക്കു തരമെത്തിയാൽത്തരാം. 10

മധുരാശിയാത്രയുണ്ടെ-
ന്നധുനാ ഞാൻ കത്തുകൊണ്ടു മിണ്ടാതേ;
ഇതു കേറിഗ്ഗുണദോഷി-
പ്പതു പത്ഥ്യം കൂട്ടുവാനെന്നോ? 11

ഇതി ഭവതാം പ്രിയമിത്രം
കുഞ്ഞിക്കുട്ടാപരാഭിധാപാത്രം
സംലിഖതി രാമവർമ്മാ
സഹൃദയസമുദായദേവനിലശർമ്മാ. 12

നമ്പർ 81

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 1068 തുലാം 1

പടിയൊടു രാധയോടു ചേർന്നു
പരമരസമാർന്നു ഗൂഢമായ്
പത്മവിശിഖകലഹം തുടരും
പടുവായ ഗോപകവിടന്നിതാ തൊഴാം. 1

പോരുമ്പോളു ഭവാനു വാർത്ത വിരവിൽ-
ക്കാണിച്ച കത്തേകിയി-
ല്ലോരുമ്പോഴതുതന്നെയല്ലിഹ സഖേ!
വന്നിട്ടുമിന്നേവരെ

നേരംപോക്കിനുപോലുമൊന്നെഴുതിയി-
ല്ലെന്നീപ്പിഴയ്ക്കൊക്കയും
ചേരുംപോലെ കനിഞ്ഞു മാപ്പു മറുക-
ത്തോട്ടും നമുക്കേകണേ. 2

ഉദ്യോഗമേറിയ ഭവാനയി! ഭാരതത്തി-
ലുദ്യോഗപർവ്വമതൊഴിച്ചിഹ ഭീഷ്മപർവ്വം
വിദ്യോദധേ! വിരവിനോടു തിരിച്ചുവെച്ചു
സദ്യോരചിച്ചിടുക ഗീതയൊഴിച്ചു ശേഷം. 3

അതികഠിനം ഗീതാംശം
മതിമാൻ കൊച്ചുണ്ണിഭൂപതി പതുക്കെ
മതിയാംവട്ടു ചമച്ചാൽ
മതിയാമല്ലാതെകണ്ടു പററില്ല. 4

ഒന്നുണ്ടു വിശദസ്ഥിതിവർണ്ണനാംശ-
മെന്നുണ്ടൊരിഷ്ടം തുണയാരുമെന്യേ
നന്നായ് ഭവാനാലതു സാദ്ധ്യമാമോ?
തന്നാലെ വായിച്ചു നിനച്ചുനോക്കൂ! 5

യുദ്ധം തുടങ്ങിപ്പുരമങ്ങെടുത്തു
യുദ്ധം തുടങ്ങീടുക നൽകവീന്ദ്ര!
യുദ്ധം വെടിപ്പായി വരേണമെന്ന
സിദ്ധം വിശേഷാൽ പറയേണ്ടതുണ്ടോ? 6

വൃശ്ചികവും കഴിയുമ്പോൾ
നിശ്ചയമായിട്ടു നാട്ടിലെത്തും ഞാൻ

സ്വൈരമതേ! പുനരുടനേ
തച്ചരണോപാന്തസീമ്നി വന്നിടുവൻ. 7

വിശേഷമിത്രിക്കില്ലരപ്പതിന്നാ-
യശേഷമില്ലായതുകൊണ്ടിദാനീം
വിശാലബുദ്ധേ! വിരമിച്ചു ശേഷ-
മശാന്തമോദത്തൊടയച്ചുകൊള്ളാം. 8

നമ്പർ 82

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 26—4—69

മൌലിക്കാർത്തു ഗന്ധ·ഗം ഗുഹയിവകളില-
ങ്ങംഗഭംഗിക്കു സാമ്യം
പാലിക്കാൻ പാടവത്തിൻപരിമൃപതറിടും
പർവ്വതപ്പൈതലാളേ!
മേലൊക്കെച്ചോമ്പൽപൂണ്ടും പതിയിലുമലർബാ-
ണങ്കലും പ്രേമമൊന്നാൽ-
ക്കുളിക്കും കണ്ണുനക്കും തൊഴുവനിഹ കൃപ-
പ്പാലൊലിപ്പുഞ്ചിരിക്കും. 1

സന്നപ്പെട്ടു സഭാസ്ഥ്യനായ് സപദി ഞാൻ
മദ്രാസു വിട്ടിസ്ഥലേ
വന്ദംപ്പെട്ടുടനേ തരത്തിൽ മരുന്നാം
ശങ്കുണ്ണിതൻ കൈവശം
നന്ദിപ്പെട്ടു ഭവാനയച്ച ലിഖിതം
കിട്ടാസ്ഥയായീടുമോ?
നിന്ദപ്പെട്ടു ഭവാനപേക്ഷകരുതി-
ക്കൊണ്ടാണു മിണ്ടാത്തതും. 2

അല്ലാതെററി നമുക്കു സത്യ നിരൂപിച്ചു-
പ്പോൾ വെളിപ്പെട്ടതേ
ചൊല്ലാളന്നൊരു കർണ്ണപർവ്വമവിട-
ത്തെബ്ഭാരമാം ഭാരതം
എല്ലാരേപ്പോഴുമിരുന്നു പാട്ടിലെഴുതി-
ക്കൂട്ടുന്നതിൻ വിഘ്നമായ്
ച്ചെല്ലാനുള്ളൊരെഴുത്തുകുത്തുകൾ നിറ-
ത്തിക്കൊണ്ടിരിപ്പല്ലയോ?

ഞാനും പാട്ടിനു നിർത്തണം മതികുറേ-
ക്കാലത്തിനെന്നോർത്തുകേൾ
നൂനംപാട്ടിനു നിർത്തണം മതി കുറേ-
നാളെയ്ക്കിതെന്നായിതേ;
മാനഞ്ചുമിഴിമാർനിറഞ്ഞൊരു വിവാ-
ഹാഘോഷമദ്ധ്യേ നറും-
തേനഞ്ചുമൊഴികൊണ്ടു കണ്ടവർകൾതൻ
കണ്ണാട്ടിലാപ്പെട്ടു ഞാൻ 4

വിവാഹഘോഷം കളിയായ്ക്കഴിഞ്ഞു
കവീന്ദ്ര! നാളിങ്ങിനെ നാലൊഴിഞ്ഞു
സ്വവൃത്തി ചൂഡാമണിമേലിഴിഞ്ഞു
ജവത്തിലിന്നായതിനായ് ചുഴിഞ്ഞു. 5

നീട്ടിത്തന്നെ പിടിയ്ക്കണം ബഹുദിനം
വൻഭാരതത്തിന്നുടൻ
കൂട്ടിത്തട്ടിവിടേണമുള്ള സമയ-
ത്തിക്കൊച്ചുഭാരങ്ങളും

കൂട്ടത്തിൽച്ചില പത്രികക്കുമെഴുതി-
ടേണം വിശേഷാൽ മന-
ക്കുട്ടൊത്തുള്ള ഭവാദൃശർക്കുമെഴുതി-
ടേണം തരമ്പോലെ മേ. 6

ആവുമ്പോലിവകൾക്കായ്
രാവുമ്പകലുകളഞ്ഞുകൊണ്ടിനി ഞാൻ
ഭാവമ്പകർന്നു ഭവസുഖ-
ഭാവമ്പരിചൊടു ഫലിക്കുമാറാക്കും. 7

അമ്മക്കു തെല്ലൊരു സുഖക്കുറവുണ്ടതെന്നാൽ
ശിഷ്യർക്കു മാറുകിൽ വരാമവിടേക്കുമീ ഞാൻ
നമ്മൾക്കു പത്തുദിനമൊത്തഥ ഭാരതത്തെ
തമ്മിൽക്കിണഞ്ഞു ഭയമററയി ഭാഷയാക്കാം. 8

അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നര
ബുദ്ധ്യാ മദ്രാസിൽവെച്ചു പാട്ടാക്കി;
അദ്ധ്വരാളും കുറവാ-
യാദ്ധാത്രിയിൽ വന്നുചേർന്നശേഷം മേ. 9

എന്നേ കടപ്പുമിവിടത്തിലണഞ്ഞശേഷ-
മിന്നേവർക്കുമെഴുതീലൊരു പദ്യവും ഞാൻ;
എന്നേവമാണു കഥയെങ്കിലുമിന്നിമേലിൽ
സന്ദേഹമററു ചുഴിയാം വഴിയേ കൃതിക്കും. 10

ചൊല്ലാന്നു ചൂഡാമണി ഭാഷയാക്കി-
യുല്ലാസമായ്ക്കൂട്ടമതിന്റെ മദ്ധ്യേ

തെല്ലൊന്ന വിശ്രാമമതീയ്യെഴുത്തായ്-
വല്ലാതെ പൊല്ലോയി പരന്നുപോയി 11

ഉത്സാഹശക്തിയൊരു ലേശമുലഞ്ഞിടാതെ
നത്സാഹസത്തിനു രസം സതതം വരാൻ മേ
മത്സ്വാമിയായ കുലശേഖരനായകൻ ഗോ-
വത്സാനുയായി ഹരി കൺമുന കാട്ടിടട്ടേ. 12

P. S

നട്ടുവധരണിദേവ! തത്സുതൻതൻജ്വരത്തെ-
പ്പട്ടുവിരുതൊടു പാരം പാൽ കുടിപ്പിച്ചു മാററി
അടവൊടു കവിവൈദ്യൻ കൊച്ചുകൊച്ചുണ്ണിരാജാ-
വുടവുടലിനു തീരെത്തീന്നതില്ലിന്നുമെന്നാൽ. 13

ഭാൎയ്യാഗൃഹത്തിൽ ശയനം നിദാന-
മാൎയ്യാശയൻ മൂപ്പർ വിധിച്ചപോലും
കാൎയ്യാംശമെന്തോ തവ പുത്രചിത്ത-
ധൈൎയ്യാവലേപത്തിനുതന്നെയാവാം. 14

ഏച്ചിപ്പെച്ചിയിഴഞ്ഞു രാത്രിവരുമ-
ന്നേരത്തു ഭാൎയ്യാഗൃഹേ
പാച്ചിൽപ്പാടിവനായി വൈദ്യവിഹിതം-
രോഗിക്കു തള്ളാവതോ?
കാച്ചിപ്പാലുകുടിക്കണം ദിവസവും
മൂന്നാഴിയെന്നാലിനി-
ത്തീൎച്ചപ്പെട്ടിതു പത്തുനാളതിനകം
സാമാന്യമായ്ത്തീരുവാൻ. 15

നമ്പർ 83.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 8—5—68

പടപടപടയെന്നായ് പാഞ്ഞിടും പാൎത്ഥവാഹ-
ങ്ങടെ നെടിയ കടിഞ്ഞാണൊട്ടയച്ചിട്ടുലച്ചും
ചടുലമിഴിയൊടൊപ്പം ചാരുചമ്മട്ടിനാട്ടി-
പ്പുടുതവെളിവിലാക്കും സൂതനെക്കൈതൊഴുന്നേൻ. 1

നാളൊന്നിട്ടു പിടിച്ചുവെങ്കിലുമിനി-
സ്സ്വങ്ങന്നയച്ചുള്ളൊരീ-
സ്സ്വാളും നന്ദികലർന്ന കത്തിഹ കിട-
ച്ചപ്പോൾത്തെളിഞ്ഞേനഹം;
കേളെന്നാൽ ഭവദിച്ഛപോലവിടെ ഞാൻ
വന്നീടുവാനുള്ളൊരാ-
നാളെന്നെന്നു പറഞ്ഞിടാം പടുകവി-
പ്രൌഢൎക്കുപാദ്ധ്യായനേ! 2

അമ്മയ്ക്കുള്ളൊരു ദീനമല്പമറികി-
ന്നാശ്വാസമാണിന്നിമേൽ
നമ്മൾക്കല്പമകന്നദിക്കിൽ നടകൊ-
ണ്ടീടാൻ കുഴക്കില്ലെടോ;
തമ്മിൽക്കുറ കലൎന്നൊരൊന്നുമയി തേ
നാരായണൻ താനുമായ്
നന്മയ്ക്കൊത്തൊരു നാളിലെത്തുമവിടെ-
യ്ക്കൊട്ടേറെ നീട്ടില്ലനാൾ. 3

തിട്ടമായേറിയാലാഴ്ച്ചവട്ടമൊന്നവധിയ്ക്കു മേ
കിട്ടമെന്നാലതിനുള്ളിലിഷ്ടമെന്നോർത്തണഞ്ഞിടും. 4

കാൎയ്യമറിഞ്ഞോളംപ്പറയാ-
മാൎയ്യമതേ! വളരെനാളകന്നമരാൻ
ധൈൎയ്യമതില്ലമ്മസ്തുതി-
ശൌൎയ്യമിടുക്കും ധരിയ്ക്കേണം. 5

നമ്പർ 84

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 13—6—68

വെണ്മണിദ്വിജകുമാരനെ പ്രിയാൽ
കണ്മണിയ്ക്കു കണിയാക്കിവെച്ചവൾ
ദുൎമ്മദാന്ധ്യമുളവായതാകവേ
നിന്മനസ്സിനതു നീക്കിവെയ്ക്കുമേ. 1

ചിന്തും ചിത്തൈക്യമോൎത്താൽച്ചിരപരിചയമു-
ണ്ടായൊരീനമ്മൾ നേരി-
ട്ടെന്നും ചൊല്ലേണ്ടതാണാവിധമെഴുത്തുകയും
വേണ്ടതാണെങ്കിലും കേൾ
സന്തോഷത്തിങ്കൽതിന്നും വിഷയവിഷമമറ്റാ-
രാട്ടുചക്രം തിരിപ്പാ-
നെന്തോ ധൈൎയ്യം വരാഞ്ഞിങ്ങിനെ മതിമറവായ്
മൌനമന്ത്രം ജപിച്ചേൻ. 2

വേണ്ടുംവണ്ണം പരക്കും പരിചയപരമാ-
നന്ദമേകുന്നതിന്നും
വീണ്ടും വണ്ണം പെരുക്കും പടിയിടർപൊടിയും
സങ്കടം നൽകിടാനും
"രണ്ടിന്നും വക്രദൃഷ്ടൻ കലി"മതി സിതര-
ത്നദ്വിജശ്രേഷ്ഠനെത്താൻ
കൊണ്ടിന്നും പണ്ടുമായിപ്പുരമിതനുഭ-
വിപ്പിച്ചതീപ്പാപിനമ്മേ. 3

കഴിഞ്ഞകാര്യം നിരൂപിച്ചു കണ്ണുനീർ
പൊഴിഞ്ഞുവെന്നാകിലതിനെന്തു സാദ്ധ്യം?
വഴിഞ്ഞതാപത്തിനു ഭേഷജമതു-
ന്നൊഴിഞ്ഞു മററില്ലവലംബനം മേ. 4

പൊള്ളാം പൊള്ളാം മനസ്സു! തവ ഗതിയിനിയാ-
രുള്ളു, നോക്കാതെ തള്ളി-
ക്കൊള്ളാം കൊള്ളാത്തതല്ലെന്നൊരു കവിതയിനി-
ത്തീർക്കുവാനാരുമില്ല;
തള്ളാം തള്ളാം തിരക്കി സ്വകവിതയതിനെ-
ദ്ദുഷ്ടവിചാരത്തിനേറെ-
ത്തുള്ളാം തുള്ളാൻ വരട്ടെ കവി സിതമണിയാ-
വാരിച്ചുംതെ ചൊടിക്കും. 5

മധുരാശിയും വിഷവുമൊരു പാരിലീ-
മധുരാശിഭാവമൊട്ടു കണ്ടറിഞ്ഞിടും?
മധുരാശി! നോക്കി ഗമനത്തിനെന്നിതാ
മധുരാശിയാത്ര പറയുന്നു ഞാനു തേ. 6

നമ്പർ 85

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 21—6—68

മകരാക്ഷി മല്ലികാമന്നവ-
മകളേ! മമ മനസി മഹിതമാലിന്യം
അകലുണമതിനായംബുജ-
മകയെതളിർമിഴിയയയ്ക്കുകല്ലാല്ലം. 1

മനസി മഹൻ മരിച്ച മഹനീയമഹാവ്യസനം
ഘനചിതമാക്കിടുന്ന ഭവദീയമതാം ലിഖിതം
അനുപദദുർവ്വിചാരദുരുപാധിദുരത്യയമാ-
യനുപദമൊക്കെനോക്കിയിനിയെന്തുകഥിപ്പതു ഞാൻ

പ്രായോമഹാവ്യസനമാമളവിങ്കലിഷ്ട-
മായോരു ലോകമണയുന്നതസഹ്യമല്ലോ?
ഈ യോഗദോഷവിഷമേ ശൃണു നമ്മൾ തമ്മി-
ലായോഗമോർത്തു മഹാവിപരീതമാമോ. 3

എങ്കിലും താമസിയ്ക്കാതെ
സങ്കടങ്ങൾ സഹിച്ചു ഞാൻ
താങ്കൾതൻ പാർശ്വമെത്തീടാൻ-
താങ്കനിഞ്ഞു തുനിഞ്ഞിടാം. 4

കഴിഞ്ഞ ചൂഡാമണിഭാഷയും സഖേ!
വഴിഞ്ഞ മോദത്തൊടുമൊത്തു തത്ര ഞാൻ
ചുഴിഞ്ഞു തെററുള്ളതു നോക്കി നീക്കുവാ-
നൊഴിഞ്ഞിടും നേരമപ്പകർപ്പു തീർത്തുടൻ. 5

നമ്പർ 86

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

16-8-68

ആമോദമോടുമചലേശ്വരപുത്രി നിങ്ങൾ-
ക്കാമൂലശാപമഖിലജാലമകററി നിത്യം
കാമോദയത്തിനനുകൂലമതാം പതിത്വം
പ്രേമത്തൊടേകിയശിവം ശിവമാക്കിടട്ടേ. 1.

ഈയുള്ളവരിവിടത്തിൽ-
ക്കയ്യോടെത്തി കവീന്ദ്രമകുടമണേ!

അയ്യോ താമസമതിനാൽ
വയ്യോ പലരുടെ ശകാരവും കേട്ടേൻ. 2

അമ്മയ്ക്കുണ്ടു കുറച്ചു ദീനമതുടൻ
തീരെശ്ശമിക്കുന്നതോ
കുമ്മാട്ടല്ല കുറച്ചു ദീർഘത പിടി-
പ്പിയ്ക്കുന്നതോ-സംശയം
ഇമ്മട്ടിൽച്ചില വൈദ്യവീരരിളകി-
ച്ചൊല്ലുന്നു മാററീടുവാൻ
നമ്മൾക്കുണ്ടു മരുന്നതോ ഗിരിജമാം
ഭൈഷജ്യമാണുത്തമം. 3

അതുകൊണ്ടൊരു നില കണ്ടി-
ട്ടതികുണ്ഠിതമൊന്നൊതുക്കിവെച്ചിഹ ഞാൻ
ശിതികണ്ഠപ്രിയമാമാ
ശ്രുതി കണ്ടൌഷധിയെയോർത്തിരിയ്ക്കുന്നേൻ. 4

നടുവം മകനാം കവിക്കിടാവീ-
യ്യിട വന്നാജ്വരബാധവിട്ടുണന്നു
അടവിൽച്ചിലതും പറഞ്ഞു കൂട്ടം
വടിവിൽ സ്വസ്ഥതയോടുകൂടിടുന്നു 5

മിടുക്കനും ശങ്കുണ്ണിയുമിപ്പോൾ
തടുക്കയാൽ ഞാനീലിപിതത്തെ
ഇടയ്ക്കു നിർത്തിക്കൊണ്ടിടുന്നേൻ
കടുക്കമിഷ്ടാൽ ശേഷം വഴിയേ. 6

നമ്പർ 87

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 24—8—68

പാലാഴിമങ്കയുടെ പാൽക്കുടമൊത്ത കൊങ്ക
മേലാക്കിവെച്ചു പുണരും പുരുഷൻ പുരാണൻ
മേലാൽ നമുക്കഴലടുത്തണയാത്തമട്ടായ്
ലീലാകടാക്ഷമലർമാലയയച്ചിടട്ടെ. 1

കോഴിക്കോട്ടു സഭയ്ക്കുപോയിടുകയെ-
ന്നുള്ളൊരാലോചനം
പാഴിൽക്കെട്ടു പതുക്കെയെന്ന നിലയാ-
യെന്നങ്ങറിഞ്ഞീലയോ?
ആഴിക്കെട്ടുനിറച്ചു കീർത്തിചിതറും
വണ്ണം പരപ്പിയ്ക്കുയാ-
ലൂഴിയ്ക്കൊട്ടു കുളുർപ്പുചേർത്തു വിലസും
ഭാഷാകവീന്ദ്രപ്രഭോ! 2

രാഘവമാധവമെന്നായ്
ലാഘവമൊട്ടു കെ. സി. കേശവകവീന്ദ്രൻ
ശ്ലോകനിധി തീർത്ത നാടക-
മാകെ നിനച്ചിട്ടു നിങ്ങൾ വായിച്ചോ? 3

എന്താണഭിപ്രായമതിങ്കൽ നന്നാ-
യെന്താകിലും കത്തു മുറയ്ക്കയച്ചോ?
ചെന്താർമകൾക്കുള്ളമണാളവൃത്തം;
ചിന്താവകാശം നഹിയെന്നുറച്ചോ? 4

പ്രായേണ നന്നെങ്കിലുമാശയാഭി-
പ്രായേണ ദോഷം ചിലതോതിടാതെ

ആര്യേ ഭവാനിങ്ങിനെ തട്ടിമുട്ട-
കായേങ്കിലായാൾക്കതിതൃപ്തിയാമോ? 5

കണ്ട ദോഷങ്ങൾ കാണിച്ചു-
കൊണ്ടു വരല്ലെങ്കിലും സഖേ!
രണ്ടക്ഷരം പഠിക്കാതെ-
കണ്ടിരുന്നതു യോഗ്യമോ? 6

നമ്പർ 88

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 26—4—69

പ്രസന്നചന്ദ്രാരിമുഖാംബുജാനാം
പ്രവൃദ്ധവക്ഷോരുഹഭാരഭാജാം
പ്രഭോഃ പ്രമോദപ്രസരപ്രസാദ-
പ്രസാധനാനാം സ്മരത സ്മരാരേഃ. 1

ഇന്നാളിങ്ങോട്ടിനിയ്ക്കു താങ്കൾ പരിശോ-
ധിപ്പാനയച്ചുള്ളോരാ-
നന്നായുള്ളൊരു ബുക്കു നോക്കി മുഴവൻ
തീർന്നീലതിന്നുള്ളിലായ്;
ധന്യാത്മജൻ! ചില മററു ബുക്കുകളെയും
നോക്കേണ്ടതായ്വന്നുപോയ്;
നന്ന്യാ നോക്കി മുറയ്ക്കയച്ചുതരുവൻ,
വെമ്പാതിരിക്കു സഖേ! 2

മിത്രാഗ്രേസര! കേട്ടുകൊള്ളണമിതും
വിജ്ഞാനചിന്താമണീ-
പത്രാധീശനെഴുത്തുവിട്ടു വഴിയേ
വേഗം ചികിത്സാക്രമം

അത്രാവശ്യമതിന്നയച്ചതരുവാ-
നാളായതിന്നുത്തരം
പത്രംലേഖനമേകിയില്ലിതുവരെ
ഞാനെന്തുചെയ്യും സഖേ! 3

മധുരാശിയാത്ര യയ്‌ന്വത്ര-
മധുനാ താങ്കൾക്ക വേണ്ടൊരാബൃക്കം
ബുധവര! വരും; പരിഭ്രമ-
വിധങ്ങൾ വേണ്ടഞ്ഞുപത്തുനാൾക്കുള്ളിൽ.· 4

ഒന്നാന്തീയ്യതിപ്പോരതിന്നുടെതലേ-
ന്നാൾതന്നെ നന്ദ്യാ ഭവാ-
നൊന്നാന്തീടിന കൌതുകത്തൊടിവിടെ-
യ്ക്കായൊന്നിറങ്ങീടണം;
എന്നാൽ നമ്മുടെ നാടകം പരമര-
ങ്ങേറുന്നതും കണ്ടിടാം
നന്നായ്മോദമൊടൊന്നുരണ്ടുദിനമി-
ങ്ങൊന്നിച്ചു കൂത്താടിടാം. 5

നമ്പർ 89

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 2—5—69

കല്യാണമേകണമിനിയ്ക്കു സദാപി, സാക്ഷാൽ
കല്യാണശൈലകലവില്ലുടയോരു വീരൻ
കല്യാണകർമ്മമതുചെയ്തൊരു തമ്പുരാട്ടി
കല്യാണികാഞ്ചനതടിത്സമഗൌരി ഗൌരി. 1

ക്രമമപോലെ വന്നെത്തിയല്ലോ ചികിത്സാ-
ക്രമം പുസ്തകം ഞാനിതിന്നഞ്ചൽമാർഗ്ഗം
സമം പത്രമോടും വിട്ടുന്നേനിതെന്നാൽ
സമം പ്രീതിയോടും ഭവാൻ വാങ്ങിയാലും. 2

ഇതിനൊരു കൃപകൊടുക്കണ-
മതിനിനി മാർഗ്ഗം ഭവാൻ നിനച്ചാലും;
മതിമൻ! പരിശോധിയ്ക്കു-
ന്നതിനേല്പിച്ചതു മുറയ്ക്കുതീർത്തു തരാം. 3

ആയാളുണ്ടാക്കിയ ക്ഷീടിന കവിതയത-
ല്ലായതോരോ മഹാന്മാ-
രായാപ്പുണ്ടുള്ള സൂരിപ്രവരകൃതി പകർ-
ത്തിച്ചതാകുന്നുവല്ലോ;
ആയാസപ്പെട്ടുതോരോന്നധികമിഹ തിര-
ഞ്ഞിട്ടു തപ്പിപ്പിടിച്ചെ-
ന്നായാലേ കാർയ്യമൊക്കു കവിവര! വഴിയേ
തെററുനോക്കിത്തിരുത്താം. 4

കൊണ്ടാടിയങ്ങയുടെ നാടകമിപ്പൊഴൊന്നു
രണ്ടാമതച്ചടികഴിയ്ക്കണമെന്നുറച്ചോ?
രണ്ടാകിലും ചെറുതു പത്തിനു രണ്ടു വീത-
മുണ്ടായതിന്നുമവകാശമിനിയ്ക്കു തോഴാ! 5

നമ്പർ 90

കോട്ടക്കൽ 30—4—20

വേദം പകുത്തൊരു യോഗി-
വേദവ്യാസമുനീന്ദ്രനേ
കവിയാക്കിയ വാൽമീകി-
കവിമന്ത്രാത്മമേ! തൊഴാം. 1

ഭാരതം ഭാഷ കല്യാണ-
സൌഗന്ധികമതിങ്കലായ്
മുറയ്ക്കു നൂറുനൂറായി-
ക്കുറിയ്ക്കുന്നുണ്ടു നിത്യവും. 2

ഭവാൻെറ 'ഭഗവൽഗീതു'-
പുസ്തകം വേണമൊന്നു മേ!
നാളെത്തന്നെയയക്കേണം,
നാള നീട്ടാതിരിക്കണം. 3

കല്യബുദ്ധേ! ഭാഷയാകു-
ന്നില്ലയോ ബാലഭാരതം!
നിത്യമീരണ്ടു പദ്യങ്ങൾ
കൃത്യമായ്ച്ചെയ്യു, തിരുമേ. 4

നമ്പർ 91

കോട്ടക്കൽ 22—5—80

ജാതസൌഹാർദ്ദനായ് ധർമ്മ-
ജാതൻതൻ ദൂതനായവൻ

സൂതപുത്രനെ വെന്നോന്റ
സൂതനായോൻ തുണയ്ക്കണം. 1

സ്വഗമം സുകവേ! വിട്ട
'ഭഗവദ്ദൂത്''പുസ്തകം
ഇഹ വന്നെന്നറി വേറിട്ടും
മഹത്തുകൾക്കതിൽക്കൊതി. 2

ഒട്ടേറെയുണ്ടപേക്ഷക്കാർ,
കിട്ടേണം മൂന്നു പുസ്തകം;
നഷ്ടം വരുത്തേണ്ട ഭവാ-
നിഷ്ടം സൽകീർത്തിയല്ലയോ? 3

ഹേ പിച്ചുണ്ടോ വൃഥാ വിത്തം
ലോപിച്ചും പുകളെന്നിഹ
കോപിയായ്ക്ക സഖേ! പോരും
വി. പി. യായിട്ടയയ്ക്കിലും. 4

നാളെത്തന്നെയയക്കേണം നീളെത്താൻ നാളനീട്ടൊലാ
ഃകളെന്നപേക്ഷഹേ,മറ്റെന്നാളെൻകയ്യിൽകിടയ്ക്കണം. 5

ആരണ്യം കഴിയാനുള്ളോരാരംഭത്തിലെത്തി മേ
ഭാരതം ഭാഷയാക്കുന്നഭാരം ഭാഗ്യപയോനിധേ! 6

ആകെ ശ്ലോകം 621

നടുവത്തു മഹൻനമ്പൂതിരി അവർകൾക്ക്.

നമ്പർ 1

മദ്രാസ്-എഴമ്പൂര് 68 തുലാം 1

കണ്ണിൽക്കണ്ട പദാൎത്ഥമാസകലവും
 കയ്യോണ്ടു തട്ടിത്തകർ-
ത്തെണ്ണിക്കൊണ്ടു വഴിപ്പെടുത്തു വളരെ-
 ക്ഷീണിച്ചുകേണങ്ങിനെ
മണ്ണിക്കൊണ്ടിടുമപ്പൊഴമ്മയരുതെ-
 ന്നോതുന്നനേരം കര-
ഞ്ഞുണ്ണിക്കണ്ണന്റെ കണ്ണിൽ വാൎന്നൊലിയുമ-
 ക്കണ്ണീരിനായിതൊഴാം. 1

സഖേ! ഭവാനന്നു കുറിച്ച കത്തി-
ന്നഖേദമൊന്നുത്തരമേകിയല്ലോ;
സുഖേന വേറിട്ടൊരെഴുത്തു പത്ര-
മുഖേന നൾകുന്നതു വാങ്ങിയാലും. 2

അയി സഖേ! തവ നാടകമൊന്നിതി-
ന്നയമഹം പരിചോടു കവിപ്രഭോ!
നയമൊടൊത്തിഹ കാണ്മതിനായ്ക്കൊതി-
ച്ചയവെഴും രസമോടമരുന്നതേ. 3

സീ. പി യ്ക്കായിട്ടയപ്പാൻ ദിവസമതു കുറ-
 ഞ്ഞൊന്നടുത്തോരുമൂലം
പ്രാപിയ്ക്കില്ലെൻറെ മോഹം പരമതു നിരുപി-
 ച്ചിട്ടപേക്ഷിപ്പതില്ല;

ഹേ! പാർത്താലുണ്ടുപായം സരസതയൊടുടൻ
കോപ്പി വേറേ പകർത്തി-
പ്രാപിപ്പിച്ചാലുമെന്നന്തികളുവി മുഴവൻ
നോക്കി വായിച്ചിടട്ടേ 4

ഭാരംകൂടിയ ഭാരതം സരസമായ്
ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുവാ-
നാരംഭിച്ചുതുടങ്ങിയോ പരമതി-
ന്നേറ്റോർകളെല്ലാവരും?
സ്വൈരം വിശ്രുതമാദിപർവ്വമതിലാ-
ക്കൊച്ചുണ്ണിഭൂപാലകൻ
നേരം നിഷ്ഫലമാക്കിടാതെഴുതുവാൻ
കൈവെച്ചിതോ തോഴരേ! 5

എന്താണു മൂപ്പരുടെ ഗോഷ്ഠികളായതോർത്തു
സന്താപമാണു മറുഭാഗികൾവാർത്തയെന്തോ?
ചിന്താവിലാപമെഴുമച്യുതമേനവന്താ-
നെന്താണു ചെയ്വതു സഖേ! വദ നമ്പർതീന്നോ? 6

വിവരങ്ങളാസകലവും
വിവരിച്ചെഴുതുന്ന പത്രപത്രികയേ
കവിവര! കാണ്മാനാർത്തിഹ
കവിയും കൊതിയോടുകൂടി മരുവുന്നേൻ. 7

തിട്ടക്കത്തോടിതിന്നുള്ളി-
ലടക്കംചെയ്ത കത്തുകൾ
കൊട്ടക്ക കൊച്ചിന്നും, തന്റെ
മിട്ടുക്കേറീടുമച്ഛനും. 8

നമ്പർ 2

കൊടിലിംഗപുരാൽ 21—12—71

മഹിതയാ ഹിതയാ വിബുധപ്രിയാ-
മഹിതയാ/ഹിതയാവകരോചിഷാ
പ്രമദയാ/മദയാദ്ഭുതശങ്കര-
പ്രമദയാ മദയാപ്തിരുദീയതാം. 1

അങ്ങുന്നപ്പോളയച്ച പുസ്തകയുഗം
കത്തൊത്തു കിട്ടി മനം-
തിങ്ങുന്നല്ലരസത്തൊടൊത്തൊരുവിധം
കഷ്ടിച്ചു വായിച്ചു ഞാൻ;
ഇങ്ങുന്നിദ്ദമിടയ്ക്കിടയ്ക്കു പലതും
കുത്തിത്തിരുത്തി തെളി-
ഞ്ഞങ്ങുന്നീടിന ബോദ്ധ്യമോടതു പിടി-
ച്ചെന്നാലെടുത്തീടെടോ? 2

ചേലാർന്നീടിന സൽകവീന്ദ്രനിരയിൽ-
ത്താങ്കൾക്കു ചേർന്നീടുവാൻ
മേലാലുള്ളൊരു "ഘോഷയാത്ര"യതുതാ-
നീപ്രൌഢമാം നാടകം;
നാലാമങ്കമിതിങ്കലേററമധികം
നന്നായി; ദോഷങ്ങളെ-
ന്നാലാബ്ഭാഗവുമുണ്ടുതാനുമതു ഞാൻ
കാണിച്ചിടാമായതിൽ. 3

കർണ്ണൻ പോരിൽ മടങ്ങിയോടിടുകിലും,
ദുര്യോധനൻതൻെറയ-
ഭ്യർണ്ണംപുക്കതു സമ്മതിപ്പതഭിമാ-
നത്തിനു യോജിക്കുമോ?

തിണ്ണം വല്ലവിധത്തിലും തനതെഴും
മാനം ക്ഷയിയ്ക്കാത്തതാം-
വണ്ണം തക്കിടികൊണ്ടു മൂടുകിലത-
ല്ലേ നല്ലതെന്നോൎത്തു ഞാൻ. 4

"ഉള്ളിൽത്തട്ടും വ്യസന"മി-
തുള്ളിൽത്തൊട്ടേടമൊക്കെയും കണ്ടേൻ
കൊള്ളാം "സാവേശ"മതെ-
ന്നുള്ളാ വാക്കാക്കിയാലതും പക്ഷേ. 5

വീണ്ടും ഞാനിതു രണ്ടുമൂന്നുകുറിയും-
കൂട്ടിച്ചുഴിഞ്ഞോററവും
വേണ്ടുംമാതിരി പാൎത്തു തെററുകൾ കുറി-
ച്ചുണ്ടോട്ടയച്ചീട്ടുകിൽ
ഉണ്ടോ ദോഷമതല്ല വേഗമിതയ-
ച്ചീടേണമെന്നാകിലോ
കണ്ടോളു തവ കയ്യിലെത്തുമൊരെഴു-
ത്തെത്തീട്ടു പിറേറദിനം. 6

'സാരോപദേശ'മതിലും ചിലതേറെ മെച്ചം
നേരോൎത്തുകിൽച്ചിലതിലുണ്ടു വികല്പമല്പം,
ഓരോരിടത്തവിടെ ഞാനതുമുണ്ടു കാട്ടീ-
ട്ടാരോമലാം തവ കൃതിയ്ക്കുഴകേററമേററാൻ. 7

'അമ്ബാസ്തവം' വളരെ നന്ന,തിലും ചിലേട-
മെന്മാനസത്തിലരുചിസ്ഥിയുണ്ടതെല്ലാം
ചൂണ്ടാതെ കാട്ടുവ,നതൊന്നു മനസ്സുറെറാററാൻ
നിൎമ്മായരമ്യനിലയാക്കി വിടാമെടോ തേ.

ഇവിടയ്ക്കു പോന്നിട്ടുമു-
മ്പവിടെയിറക്കേണ്ട ദുർഭരഭരത്താൽ
അവസരമില്ലാഞ്ഞിട്ടാ-
ണവസാനമെഴുത്തയച്ചിടാത്തതു ഞാൻ. 9

P. S

മറേറ ശ്ലോകങ്ങൾ താൻതന്നെ
മുററും തീർത്തിങ്ങയക്കേണ്ടോ;
തെററന്നു ഞാനുടൻ പിന്നെ-
തെററുതീർത്തസ്സലാക്കിടാം. 10

മലയിലാലയിലാണ്ടൊരു വേടനോ
കണവനാണവനാണുടൽ പാതി തേ
സകലരും കരുതും ഭുവനേശി! നിൻ-
വിഭവമോ ഭവമോഹിനി! മോഹനം. 11

നമ്പർ 3

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 30 കർ 71

എപ്പോഴും ജലദോഷമുള്ള തലയും,
തീക്കട്ടയാം ദൃഷ്ടിയും,
കെല്പോലും വിഷമുണ്ടൊരുണ്ടതടവി-
ക്കൊണ്ടുള്ളൊരാക്കണ്ണവും,
ഉൾപ്പൂവിൽബ്ബഹുശാന്തഭാവവുമെഴും
പിച്ചാണ്ടിയേക്കേവലം
നൽപ്പൂവിില്ലവിലാസമാന്നു തഴകം
തനാണ്ട്ഗിയാളേത്തൊഴാം. 1

കിട്ടീ ഭവാനുടയ കത്തുടനിങ്ങഹോ ഞാൻ
വിട്ടീടിലങ്ങണയുവാൻ ബഹുതാമസംപോൽ
പെട്ടീലിതിൻെറവഴിയെൻെറ മനസ്സിലെന്തു
മട്ടീനടപ്പുകളിലഞ്ചലിനിത്ര ഭേദം. 2

താനുണ്ടാക്കിയ "ഘോഷയാത്ര" ഗുരുവാ-
മസ്മാമനേക്കൂടിയീ-
ഞാനുത്സാഹമൊടൊന്നു കാട്ടി,യവിടു-
ന്നേററം രസിച്ചു സഖേ!
ഞാനും താനുമെടോ കൃതിയ്ക്കുമവയിൽ
സാരാംശമായ് വല്ലതും-
താനുണ്ടാകിലതിൽ പ്രസാദമവിടു-
ത്തേപ്പോലെയാക്കുള്ളതും? 3

അവികലമിഹ ഞാൻ നോക്കിട്ടു-
മവിടുന്നും ദൃഷ്ടിവെച്ചു നോക്കീട്ടും;
കവിവര! കേവലമിങ്ങനെ
കവിയുന്നു നോട്ടമുള്ള ദിവസങ്ങൾ". 4

പത്തുക്കെട്ടിപ്പൊരം തെററു കണ്ടാ-
ലൊത്തുക്കണ്ടതും മാററി നന്നാക്കിടും ഞാൻ
അതൊക്കെ സ്വയം കാട്ടുമാചാര്യനേക്ക-
ണ്ടിതൊക്കെശ്ശരിയ്ക്കെന്നാമദ്ദേഹമോതും. 5

രണ്ടുവട്ടമിതുപോലെ ഞങ്ങളും-
ക്കൊണ്ടു നോക്കി പരിശോധനയ്ക്കെടോ;
ഉണ്ടു തെററിനിനിയുമെന്നു തോന്നിടു-
ന്നുണ്ടു സത്തിനുടെ മർമ്മസന്ധിയിൽ. 6

ആട്ടേ നോക്കിയതും തിരുത്തി വഴിയേ-
ഞാനങ്ങയയ്ക്കാം, ക്ഷമി-
ച്ചാട്ടേ പത്തുദിനം ഭവാനിനിയുമെ-
ന്നർത്ഥിച്ചിടുന്നേനഹം;
കേട്ടേനിന്നു ശിവാലയത്തിലൊരുനാൾ
നോം വാണുവെന്നായതും
പോട്ടേ സംഗതിവന്നതില്ല വിധിയോ-
ഗംകൊണ്ടു കണ്ടീടുവാൻ. 7

ചോദിയ്ക്കട്ടേ ഭവാനോടൊ-
ന്നോതികേൾക്കണമുത്തരം;
പ്രീതിയ്ക്കു കുറവാകൊല്ലേ
ചോദിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടെടോ. 8

ഭൂരിക്ലേശമിയന്ന വല്ലഭയെയും,
തൻപുത്രി കുഞ്ഞോമന-
യൌരികെട്ടിയെയും ഗറയ്ക്കു പഴയ-
ന്നൂക്കൊടു തിങ്ങും മുദാ
ഏറിക്കൂടിടുമിഷ്ടമോടനുനയി-
ച്ചങ്ങാനയിച്ചാദരാൽ
പേറിക്കളടിയ കാമഗോഷ്ഠികൾ തുട-
ങ്ങിക്കൊൾകയല്ലേ തരം. 9

കള്ളപ്പേരു ഭവാനു കിട്ടിയവളിൽ-
ത്തുല്യം വിഷാദിച്ചിരു-
ന്നുള്ളപ്പെട്ടമൃഗാക്ഷിയാളെയഭിവ്യ-
ാധിസ്ഥാനമെത്തുംവിധൌ

തള്ളിക്കൊള്ളുക യുക്തമോ? തരമൊട്ടും
തൻകൂടെ വാഴിച്ചുകൊ-
ണ്ടുള്ളിൽക്കൊള്ളുമൊരിഷ്ടവൃത്തി വെളിവാ-
ക്കീടുന്നതല്ലേ ഗുണം? 10

'ചിലവിനു മതിയാകയില്ല, യച്ചി-
ച്ചിലവിനു നോക്കുകിലെന്തു ഹന്ത പിന്നെ'
ചപലമിതി പറയുന്നതാകിൽ വേറെ
ചിലരൊട്ടു പറ, മതെന്നൊടൊക്കുകില്ല. 11

മുപ്പാറുരുപ തവ ശമ്പളമായിരുന്ന-
നായ്മ്പാറു പോററിയവരേ കരുണാമൃതാബ്ധേ!
വയ്മ്പാളമൊമ്പതുകിടച്ചുളവിൽപ്പുലത്താൻ
പിമ്പായിനില്പതു സയുക്തികമാകയില്ല. 12

അക്കഥ പോട്ടേ വേണ്ട-
ത്തക്കതു ചിന്തിച്ചു ചെയ്യുമേ താന്താൻ
സൽക്കവികുലവര! പുതുതാം
മൽക്കവിതയിലൊന്നുരണ്ടു കേൾക്ക ഭവാൻ. 13

കാദംബരീകഥാസാരത്തിൽ—

കാണില്ലാ കേൾക്കുകില്ലാ ഹിതവുമഹിതവും
നോക്കുകില്ലാ; 'നിനച്ചാൽ
ക്കാണൊന്നില്ലന്ത'മീശ്രീജ്വരമുടയവരെ-
ന്തൊക്കയോ ഗോഷ്ഠികാട്ടും;

കാണുംവംശക്രമത്താലുതകിയതിതി സ-
　　മ്പത്തിനാശ്വാസമുണ്ടോ?
കാണില്ലി,ങ്ങിന്നലേക്കൊരു ധനികനായി-
　　ന്നേട്ടു പിച്ചൂട്ടു കാണാം. 14

മറ്റൊരേടത്ത് —

'പരമത്തുമിതും നോക്കിബ്ഭൂപാത്മജൻ'ബഹുമന്ദമായ്'
നരപതിപഥത്തൂടേ പോകുമ്പൊഴേ വഴിമേടമേൽ
തരളമിഴിമാർ തിക്കിത്തുളടിച്ചോരിഞ്ഞു ഗതത്രപം
സ്മരവികൃതിയും കാട്ടിക്കൂട്ടിക്കടാക്ഷസുഖമാസ്വരം. 15

'പുണ്ഡരീകചരിതം'വരെയ്ക്കു ഞാൻ
ബന്ധമററിതു ചമച്ചു കേവലം
തിണ്ണമച്ചിലിടുവാൻ കൊടുത്തിത-
വ്വണ്ണമായതചലാബ്ധിനായകൻ. 16

മാങ്കാവിൽ അമ്മാമൻതമ്പുരാൻ.

നമ്പർ 4

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 25 കന്നി 72

ജടാജൂടക്കാരൻ ചില കുസൃതിചെയ്യുന്ന ചെറുതുൽ-
ക്കടാടോപം കള്ളക്കടമിഴിയെഴുത്താൽപ്പുറകിലും,
സ്ഫുടാമോദം പൂഴ്ം പുതുമധുരമന്ദസ്മിതമൃത-
ത്തിടാനാരംഭിയ്ക്കും വലിയ മലമങ്കയ്ക്കിത തൊഴാം. 1

പതഞ്ഞു പൊങ്ങുന്നമൃതിങ്കൽ മുക്കി-
പ്പുതം വരുത്തിടിന പദ്യജാലം

ഇതമ്പടാ!! താങ്കളയച്ചതേറെ-
ച്ചിതമ്പെടുത്തി മമ മാനസത്തിൽ 2

ചൊടിച്ചു ചൊല്ലുമ്പോളെതൃത്തു കേറി-
പ്പിടിച്ചു നിന്നീടുകിലില്ല സാദ്ധ്യം;
മടിച്ചുനിൽപ്പും ശരിയല്ല, തെല്ലൊ-
ന്നിടിച്ചുവെയ്ക്കാം തവ ശുണ്ഠിമാത്രം. 3

ഓരോരെണ്ണങ്ങളായിപ്പല പിഴയുമിനി-
യ്ക്കുള്ളതായങ്ങു കാണി-
ച്ചോരോപദ്യങ്ങളായിട്ടെഴുതിയതിനു ഞാ-
നുത്തരം സത്വരം തേ
നേരോടും സമ്മതിച്ചും ചിലതു ചിലതതിൽ
ധിക്കരിച്ചും കഥിയ്ക്കാ-
മാരോടും ദോഷ്യപററാ സഖികളൊടു വിശേ-
ഷിച്ചുമൊട്ടില്ലിതൊട്ടും. 4

പ്രേമപ്രക്രമമൂർച്ഛകൊണ്ടു ശരിയാ-
യസ്മൽഗുരുപ്രായനാം
ശ്രീമൽക്കേരളവർമ്മദേവനു, ഭവാ-
നാപ്പെട്ടൊരാപത്തു ഞാൻ
ധീമൻ! കിഞ്ചന കത്തുമൂലമറിവാ-
ക്കിത്തീർത്തതും കുററമോ?
നാമപ്പോളതുമീവഴിയ്ക്കു വരുമെ-
ന്നോർത്തില്ലെടോ തോഴരേ! 5

വയ്പൊത്തിടും മിത്രജനത്തിനൊക്കും
സമ്പത്തുമാപത്തുമൊരേവിധത്തിൽ,

ട്ടായ്വേറിയന്യോന്യമെഴുത്തയയ്ക്കു
മുഴുവ നടപ്പാണ,തുമെൻകുറ്റമോ? 4

സന്തോഷഭാവമതിൽ ഞാ-
നെന്തോ കാണിച്ചുവെന്നല്ലേ?
എന്തോഴാ! താൻ ചൊന്നതി-
ലെന്തോ തവ നീരസകരമല്ലേ?

ദോഷാലേപം ഭവാനുള്ളതിനൊരു മറവി-
ന്നസ്തമന്തഃ * ൽ
ദോഷാലാപം തുടങ്ങും മകന മഹിമയു-
ള്ളച്ഛനും സാക്ഷിയത്രേ;
രോഷാവേശം പരക്കെജ്ജനമതിനു ഭവാ-
നനുഭവിപ്പിച്ചു കൊള്ളാം.
ദ്വേഷായന്തത്തിലെന്തോ ഗുരുകുലമതിലേ-
യ്ക്കുള്ള സന്മാനമോനം. 8

എന്നാലോ സത്യമണ്ടും സകലമറിയുമാ-
ദ്ദൈവവും കണ്ടിരിയ്ക്കാ-
മൊന്നാലോചിച്ചുനോക്കു തവ മൊഴി സകല-
ന്നോക്കുമുൾക്കോപഭേദമേകി;
എന്നാലും പിന്നെയൊന്നോർക്കുക ശിവശിവനേ!
ശിഷ്യവാത്സല്യമെന്താ-
ണെന്നാലും തങ്ങളെക്കൊപ്പതിനു ഗുരു കൃപാ-
രാശി സന്നദ്ധനായി. 9

പാരം തന്റെ നിലയ്ക്കു വേണ്ട തെളിവു-
ണ്ടാക്കീട്ടുവാനുള്ളൊര-
ബ്ഭാരം തൻഗുരുവിൻ തലയ്ക്കുടനണ-
ച്ചൊററയ്ക്കു തെററിയ്ക്കുവാൻ

ആരംഭിച്ചോഴിയാൻ മുതിന്നൊരു ഗുരു-
ദ്രോഹപ്പുറപ്പാടില-
ന്നേരം തെല്ലു പൊടിച്ചു ഞാൻ, മരുമകൻ
ശിഷ്യൻ ക്ഷമിച്ചീടുമോ? 10

അമ്മയോടിതു തടഞ്ഞുനോക്കുവാൻ
നന്മയോടിരുന്നുറച്ച കൌശലം
മൎമ്മയോധിനാലയാം ഭവാനിലീ-
കൎമ്മയോഗമപരാധമേററു ഞാൻ. 11

കണ്ടുരാനോടു കൂട്ടംരസമൊടു ശിവരാ-
ത്രിക്കു ഞാനാലുവായിൽ
കണ്ടോരാനേരമോരോ വെടി പറയുമിട-
സ്ത്രീപ്രസംഗത്തിനുള്ളിൽ
"ഉണ്ടോരാന്മാൎഗ്ഗ"മെന്നീവിധമനവധി ത-
ൎക്കിച്ചു തൎക്കത്തിൽ നോക്കാ-
റുണ്ടോ രാജൽഗുണാഢ്യേ! മമത; മതിപെറും
യുക്തിയോഗങ്ങളെന്ന്യേ. 12

പുത്തൻകോവിലകത്തു വന്നസമയം
കോതന്നു പാലൊക്കെയും
പുത്തൻകോവിലകത്തുനിന്നു ചിലവി-
ട്ടുള്ളന്നു നൽകീലയോ?
ചിത്തക്ഷോപമനാം പിതാവിനിവിടെ
സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലേ? പരം
ചിത്തക്ഷോപവശാൽ വെറുക്കിലകല-
ക്കും നാമയക്കേണമോ? 13

വേഴ്ചയിലുളവായിട്ടും
വിഴ്ചയുമൊരു നീരസം ഭവിക്കുമ്പോൾ
താഴ്ചയ്ക്കു മൂലമായി-
ക്കാഴ്ചയിൽ വരുമെന്ന ചൊല്ലു ശരിയായി. 14

സൽക്കാരം ചെയ്തതില്ലാ തവ ജനകനു ഞാ-
നെന്നിരിക്കട്ടെയെന്നാൽ
തൽക്കാലം നീരസം തേ വരികിലുമതു നി-
ന്നീടുവാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടോ?
മുക്കാലും ഞാനമാന്ത്യവ്രതി കഴിമടിയൻ
മുഗ്ദ്ധമോജസ്സകെട്ടോ-
നിക്കാര്യം നിത്യവും കണ്ടറിവുടയ ഭവാ-
നീവിധം ചൊല്ലിടാമോ? 15

മാനം ചെറ്റും നിനയ്ക്കാതതുമിതുമധികം
സൗഹൃദം മൂലമായ-
ദ്ധ്യാനം ചെയ്തിട്ടയീ യുള്ളവരെയുപചരി-
ച്ചിട്ടുമിഷ്ടാതിരേകാൽ
ഞാനും താനും സമം താനൊരുനിലയിലിരു-
ന്നിട്ടുമുള്ളങ്ങു കഷ്ടം
നൂനം തട്ടിത്തിരിഞ്ഞീട്ടൊരു നിലയിലക-
ന്നായതയ്യോ കടുപ്പം. 16

കാണിക്കും മൈത്രിമായാത്തൊരു വരസഖിയാം
ഞാൻ കനിഷ്ഠം കശ്മലനും
കാണിക്കുന്നുണ്ടുപോലും, പഴയനില ഭവാൻ
വിട്ടിടുന്നില്ലപോലും,

“കാണിക്കററം ചുമത്തുന്നതു കരുണയെഴും
ദൈവമേ!” തോഴരാസ്സു-
ക്കാണിയ്ക്കുന്നില്ല വല്ലെങ്കിലുമിവിടെയിട-
ഞ്ഞെന്നു ചൊല്ലീടിലും ഞാൻ. 17

നേരാരാണറിയുന്നങ്ങനെയിരി-
യ്ക്കുമ്പോഴം ഭവാനിൽപ്പെട്ട-
ന്നോരാക്കുററമുറച്ചുരച്ചു ശരിയാ-
യന്യാപദേശത്തിൽ ഞാൻ
പാരാതച്ചന്ന പത്രികാമുഖമെഴ-
ത്തൊന്നേകിയെന്നും മഹാ-
ഘോരായ്മയ്ക്കുതു പോരുമെന്നുമൊരു ന-
ല്ലാക്ഷേപമുണ്ടില്ലയോ? 18

ചൊല്ക്കൊണ്ടൊരു ‘കുമാരസംഭവ’മതിൽ
സത്തായ രണ്ടാമതാം
സർഗ്ഗത്തിനുടെ ഭാഷ കണ്ടു വളരെ-
ബ്ഭാഷായിയെന്നിങ്ങനേ
തർക്കംപോലുരചെയ്തിലങ്ങു പറയും
‘ദുഷ്ടാർത്ഥ’മൊക്കാതെയായ്
നില്ക്കുംമാതിരി പദ്യമൊന്നു സുകവേ!
നിർമ്മിച്ചു കാണിയ്ക്കേടോ? 19

ഇതുവിധമതിയായിട്ടെന്തിനാണേവമോരോ-
ന്നതുമിതുമുരചെയ്യീടുന്നു? ചെററില്ല കാര്യം;
മുതുവിരസതയങ്ങയ്ക്കുന്നിലുണ്ടെങ്കിലാട്ടേ
കുതുകമൊടതു മീ ഞാനേല്ക്കുവൻ മേല്ക്കുമേലേ. 20

എല്ലാംകൊണ്ടുമിതിൽ ഭവാനു ചിലതിൽ-
ച്ചെററെന്നിലും നീരസം
ചൊല്ലാൻ സംഗതിയുണ്ടതെങ്കിലതുപോ-
ലങ്ങോട്ടുമുണ്ടാമെടോ!
വല്ലാതെന്തിനു വിസ്തരിച്ചിനിയുമ-
ക്കാര്യം കഥിക്കുന്നു ഞാ;-
നെല്ലാം തള്ളുക; നമ്പർ കാലംററരണം
വന്നെന്നു വെച്ചീടണം". 21

മതിയായ മട്ടിലിനിമേലിൽ
മമത തെളിവായുളത്തുവാൻ
മാനമുടയ കവിമല്ലമണേ!
മനതാരുറച്ചിനി നമുക്കിരിയ്ക്കണം. 22

വേണ്ടുംവിധം നാടകമാക്കു നൾകീ-
ട്ടേണ്ടു നമുക്കെന്നു വൈകിടാതേ
വീണ്ടും തിരക്കിപ്പറയാമയച്ചേ
വേണ്ടു ഭവാനെന്നുടെ കത്തുകണ്ടാൽ. 23

പത്താംതിയ്യതി തന്നെകത്തു നിയതം
ഞാനാ 'വടക്കേസ്ഥല'-
ത്തെത്താൻ തീർച്ചയുറച്ചു വണ്ടിവഴിയാ-
ണായാത്രയും നിശ്ചയം;
മുത്താലൊന്നു പറഞ്ഞിടുന്നു ചൊവ്വവ-
ന്നൂരൊമ്പതാംതിയ്യതി-
യ്ക്കൊത്താലൊന്നു നമുക്കു തമ്മിലവിടെ-
ക്കാണായിരുന്നു സഖേ! 24

ശേഷം കാൎയ്യയിലുള്ള വി-
ശേഷം പറയാം നമുക്കു മുമ്പോലേ;
ശേഷസമാനയശസ്സില-
ശേഷസമാഹൃതവിശദവീരകവേ! 25

നമ്പർ 5

കോടിലിംഗപുരാൽ 28 കന്യായാം 72

അലംഘനീയാ നിയതിൎയ്യസ്യാ ദൃഷ്ട്യാ വിലംഘ്യതേ
സാ മായാ ഭവതാമസ്തു ഭവബന്ധവിമോചിനീ. 1

ഇഹ യശ്ചതുരോമാസാനാമയാവീ വ്യതീയ്ത
സതൃതീയോ നരപതിസ്തൃതീയം പക്ഷമീയിവാൻ. 2

രാജാ സകേവലം രാജയക്ഷ്മണാ ക്ഷീണവിഗ്രഹഃ
അവിഗ്രഹതാം മീമാംസാന്യായരീത്യാദ്യ സേവതേ. 3

ചിരസംഖ്യ്യേനി വിധ്വസ്തഭാസ്കരേ തമസാം കുലേ
നിശ്യൎദ്ധരാത്രാൽ പരതഃ പരമ്പദമഗാന്നൃപഃ 4

അനന്തരപതിഃ പ്രായഃ പരിക്രമ്യാപദാം പദം
അദ്ധ്യതിഷ്ഠദതിശ്രേഷ്ഠം “തദ്വിഷ്ണോഃ പരമം പദം” 5

ഏതാവാനേവ ലോകേസ്മിൻ
സുഖദുഃഖഭ്രമോദയഃ
യാവൽ സഞ്ജായതേ നൃണാ-
മനഃന്മേഷം നിമീലനം. 6

നമ്പർ 6

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 18—9—72

മങ്ഗളം ഭരണിപ്പാട്ടാ-
ണിങ്ങു കാലോചിതം സഖേ!
* * * * * *
* * * * * * 1

ഗൌരീദേവിയെ വേട്ട തേവർ തലയിൽ-
ച്ചൂടുന്ന പൂവായിടു-
ന്നോരീ വെണ്മതി മാതൃമാലയധികമാ-
യുൾക്കൊണ്ടു കൈക്കൊണ്ടതിൽ
ഏറീടുന്നോരസൂയയോർത്തു വിബുധ-
ന്മാർക്കുള്ള വാദ്ധ്യാരു പിൻ-
മാറീടുമ്പൊളുഴന്ന തദ്ദയിതയേ-
പ്പാലിച്ച താതേ! തൊഴാം. 2

ആജീവനാന്തമിഹ നിൻവിരഹാഗ്നിഭാര-
രാജീവനാന്തമതിലാമകൾ പെട്ടിരിക്കേ
വ്യാജീകരിച്ചവളെ വീണ്ടൊരു നാണിയന്ന്
ഹേ ജീവകല്പ! നമനത്തിനു പാത്രമായോ? 3

റൊണ്ണൂറെട്ടു വയസ്സു ചെന്നതുവരെ-
സ്സന്യാസിയായ് നിന്നമാ-
ത്തൊണ്ണൂററായ് മതിലൊന്നു ചാഞ്ഞു പുലയാ-
ടിപ്പോയമട്ടിൽസ്സഖേ!
കണ്ണേല്ലിച്ചതുപോലുമില്ല മകര-
സ്സംക്രാന്തിവന്നിട്ടുമ-
നാണ്ണേശിഷ്യതിദുഃഖമാക്കി പുതുതാം
സംബന്ധമേന്തും ഭവാൻ. 4

ഇന്നും താങ്കടെ വാൎത്ത ഞങ്ങൾ ചിലർ ചെ-
ന്നോതുമ്പോൾ വല്ലാതെയാ-
യൊന്നുംതന്നെ പറഞ്ഞിടാതെ വളരെ-
ക്കണ്ണീരൊലിപ്പിപ്പതും,
ചിന്നുംമാതിരി ചൂടുപെട്ട നെടുവീ-
ൎപ്പിക്കാവയയ്ക്കുന്നതും,
നിന്നുംകൊണ്ടിഹ കണ്ട സാക്ഷി സുമതേ!
ചൊല്ലുന്നതിന്നെന്തു ഞാൻ? ൫

തെററില്ലങ്ങയ്ക്കെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കാം,
വററില്ലപ്പെണ്ണിന്നിതൊന്നാലെ ദുഃഖം,
മററില്ലൊന്നും ചൊല്ലുവാൻതന്റെ 'യോഗം'
പററില്ലൊട്ടും കഷ്ടമൊന്നാക്കിടൊല്ലേ! ൬

തച്ചീലച്ചു പറഞ്ഞതയച്ചതു പറ-
ഞ്ഞാലെന്താരില്ലെങ്കിലെ-
ന്തച്ചേലുള്ളവളായതിങ്കലധികം
ദുഃഖിച്ചിട്ടന്നില്ലെടോ;
കച്ചേലു മലയാളമൊത്തു സുഖമാ-
സ്സ്വാഴം ഭവാനൊന്നിട-
ക്കിച്ചേലും നിരൂപിക്കുമെങ്കിലതുകൊ-
ണ്ടിക്കാവിനാശ്വാസമാം. ൭

കുറവധികം താങ്കളിലായ്-
പറവതിനിക്കാവിനില്ല, മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം
പറയാം ഞാൻ, സംബന്ധം
പറയാതാക്കാശിയാണതാന്നും താൻ. ൮

പക്ഷെ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്തൊരബലവൾ ഭവാ-
നോടിതോതാഞ്ഞതിനു-
ള്ളാക്ഷേപം സമ്മതിയ്ക്കും പുതിയപിഴയിൽ മാ-
പ്പിന്നപേക്ഷിക്കുമെന്നാൽ,
സൂക്ഷ്മം ചൊല്ലുമ്പൊളീ ദുർന്നില പറവതിനു-
ണ്ടായ നാണത്തിനാലാ-
ണക്ഷരാർത്ഥം കത്തയയ്ക്കാഞ്ഞതു പറക ഭവാൻ
മാറിയോർക്കുന്നതുണ്ടോ? 9

വിരസതയല്ലിക്കാലം
നരസിഹത്തിന്റെ നേൎക്കു കാട്ടേണ്ടു!
സരസസഹിമട്ടെട്ടുള്ള
പരമവനതിലല്ലയോ വിഷാദിപ്പൂ. 10

സമ്പ്രതി, പാപ്പിത്തമ്പാൻ
സമ്പ്രതിയാർകൾക്കു രണ്ടു കൊല്ലത്തെ
സദസ്സുണ്ടുണ്ടതു ശുദ്ധം
ന്യൂസ്പേപ്പർവിലാസമല്ല, നേരല്ലോ. 11

തരമായാൽ ഹാംലെററും
തരാം വിശേഷങ്ങൾ ഗുരുവിനെയുണർത്താം
കരുതുക മുൻനില, നിരസി-
ച്ചരുതിക്കാവിനെയതെത്രയോ പാവം. 12

പൊല്ലീസ്സുകൾക്കു പതിയായ പുഴംകരയ്ക്കു
വില്ലീസ്സുവെച്ചൊരു സലാം തരുവൻ, കൊടുക്കുള്ള,

മല്ലീശരാരിയുടെ മാനിനിതന്റെ ലോല-
ചില്ലീവിലാസമരുളട്ടെ നമുക്കു സൌഖ്യം. 13

മുമ്പായിത്തു കാരണവരോടെ
തമ്പാട്ടിയുണ്ണിയല്ല പെണ്ണുണ്ടായ്;
അയ്പ്പൊന്നു ദൈവയോഗാൽ
വയ്പ്പൊന്നു സ്വന്തം മകൾക്കുമമ്മക്കും. 14

നമ്പർ 7

24 12—73

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

അടങ്ങാതെപ്പോഴും പലപല വിചാരക്കളി കലർ-
ന്നൊടുങ്ങാതോലുന്നൽക്കനിവുടയ കാളിക്കടമിഴി
മടങ്ങാതെ നിന്നിടണമയി തവ ക്ഷേമമതിനീ-
കൊടുങ്ങല്ലൂർനിന്നാപ്പഴയ പഴയന്നൂരുവരെയും. 1

തമ്മിൽപ്പിരിഞ്ഞതുമുതല്ക്കൊരു വത്തമാനം
മന്ത്രിശ്രമേ! തവ കുറിച്ചുവിടേണ്ട ഭാരം
വെമ്മേ കഴിച്ചുവിട്ടുവാനിത പേനയേന്തി-
യുന്മേഷമില്ലെഴുതിടുന്നതിലെന്തുകൊണ്ടോ? 2

വേറിട്ടുന്നാളുറമവിടെനിന്നിട്ടു
പോന്നാവടക്കാ-
ഞ്ചേരിസ്റ്റേഷൻ നഹി നഹി സഖേ! പട്ടർ-
വീട്ടിൽ ഭുജിച്ചേൻ,
കേറീട്ടപ്പോൾ ഝടിതി ശിവപേരൂർക്കു
ഞാൻ വണ്ടിയിൽപ്പോയ്
നേരിട്ടന്തിയ്ക്കുരമനയിലന്നുണ്ടു
മിണ്ടാതുറങ്ങി 3

പിറ്റേന്നാളന്തിയായപ്പോൾ
മറ്റേതും നോക്കിടാതുടൻ
തെറ്റെന്ന്യേ പോന്നു പിറ്റേന്നാൾ
തെറ്റെന്നീ നാട്ടിലെത്തിനേൻ. 4

ഇതുവഴിവഴിയാത്രശ്ലോകമുണ്ടാക്കിനോക്കു-
ന്നതു വളരെ രസംതാനെങ്കിലും വൻകവീന്ദ്ര!
മുതുമടിയുടെ കൂത്താട്ടത്തിലൊത്തില്ലിളന്തേൻ-
പുതുമധുരിമകൾക്കും വാക്കു കയ്ക്കൽക്കഴിഞ്ഞു. 5

കുറച്ചുനാളെയ്ക്കിനി വിശ്രമത്തിനാ-
യുറച്ചു നീളെച്ചില പത്രപങ്ക്തിയിൽ
വരച്ചുനോക്കാം പുതുകാവ്യകല്പന-
യ്ക്കുരച്ചുകൊള്ളായ്യൊരു വീപ്പിടട്ടെ ഞാൻ. 6

ഓണക്കാഴ്ച്ചയ്ക്കൊന്നീസ്തബകമവിടെയ-
ങ്ങെത്തുമാറാക്കിനോക്കും
“വേണങ്കിൽച്ചക്കരവരുമല്ലോ”മിതി മൊഴിയൊ-
ന്നുള്ളതൊട്ടുള്ളതെന്നാൽ
ക്ഷീണംതീർത്തുള്ളമൂന്നി ക്ഷണികകവിതയിൽ-
ക്കൈക്കൊട്ടത്തെങ്കിലെന്തോ
കാണത്തക്കൊന്നതല്ലാത്തിതിനുമിവനു ഹേ
തോഴരേ! ഗന്ധമുണ്ടോ? 7

കുട്ടന്നു ബുക്കുകളയച്ചുകൊടുക്കുമെന്നു
പെട്ടെന്നു ചൊല്ലിയതുപോലെയമാന്തമെന്ന്യേ

കിട്ടുന്ന ബുക്കുകളെട്ടത്തൊരു ബങ്കിയാക്കി-
ക്കെട്ടുന്നതുണ്ടു വിട്ടമായതു നാളെയീ ഞാൻ. 8

കുഞ്ഞിക്കാവിനു താൻ കൊടുക്കണമെട്ടു-
ത്തിക്കള്ളനോട്ടത്തൊടെൻ
കുഞ്ഞിക്കാമവികാരവിത്തുവിതയു-
ള്ളിപ്പുഞ്ചിരിക്കണ്ണെവും
കുഞ്ഞിക്കൊങ്ക മറച്ചുനിന്നവൾ കനി-
ഞ്ഞാദ്ദാനമേറ്റെങ്കിലോ
കുഞ്ഞിക്കട്ടനെഴുത്തയയ്ക്കണമിതാ-
ച്ചിററശ്ശിയെക്കാട്ടൊലാ. 9

ചിററശ്ശി കേട്ടാൽച്ചിരിക്കുട്ടി,യല്ലാ
പററിച്ചവോ കൌശലമെന്നുമോർക്കും
മററൊന്നുമീയുള്ളവനില്ല ചൊററ
പററിച്ചുപോന്നു മനമത്രമാത്രം. 10

അത്രം പോട്ടേ പിന്നെപ്പുറമഴക-മീ-പ്പാട്ടിലിവനേ-
പ്പുത്തുപ്രൌഢാലാപക്കളികളമിളക്കം വെടികളും
പത്തുകെച്ചിത്തത്തിൽക്കരുതിയെഴുതീട്ടെന്തു ഫലമീ
വൃത്തക്കാമഭ്രാന്തക്കഥകളിലവൾക്കുള്ളലിയുമോ?

കാട്ടേണം കുട്ടനേയും ചില കവിതകളെ-
ന്നിത്രമാത്രം പറഞ്ഞീ-
ള്ളട്ടേറം ഞാൻ കുറിയ്ക്കും കുറിയതിഹ വിശേ-
ഷിച്ചു ചൊല്ലേണ്ടതില്ല;

ആട്ടേ വിസ്താരമായിട്ടിതിനു മറുപടി-
ക്കത്തിലയച്ചോട്ട കത്തി-
ലുള്ളത്രേണം വേണ്ടതെല്ലാം വിരവൊടെഴുതി-
ക്കോർത്തിടും പദ്യാസൂത്രം. 11

ശ്ലോകത്തിലങ്ങെഴുതിടും മറുകത്തിൽ വീണ്ടും
ശ്ലോകത്തിലാക്കിട്ടുക വേണ്ടതു വേണ്ടപോലെ
ഒത്തുകെത്തിരിച്ചറിയണം മമ കാര്യമൊക്കെ-
പ്പാകത്തിലാക്കണമതും പറയേണ്ടതില്ല. 12

അപി 'സന്താനഗോപാലനാടകം' ത്വദമുദ്രിതം
സമസ്തമസ്തി തേ ഹസ്തേ കൊച്ചുണ്ണിനൃപനിർമ്മിതം.

ഇദം വിദ്യാവിനോദിന്യാ
മുദ്രാപിയിതുമർത്ഥ്യതേ
ന ചേദത്ര വിരോധസ്തേ
സഖേ! സംപ്രേഷ്യതാം മമ.

ലിപിവിന്യാസവൈരൂപ്യം
ഭവതാമിഹ ചേദസ്തി യൽ
അതത്സർവ്വാപനോദായ മോക്തു-
മധിവിദ്യാവിനോദിനി.

നമ്പർ 8

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 31-12-73

പതിനേട്ടത്തിക്കാറിൽ-
പ്പുതുമറിമയ്വിഷണ്ണമായ് പോയപ്പോൾ
പഴയെന്നൂരംബികയുടെ
പഴനട്ടവാശ്രയമിതെന്നു ശിവ ശരണം. 1

മകൻ തിന്നിട്ടം വില്ല ശിഷ്യത്തി ക്കുറാന് -
ക്കകം വെച്ചു സൂക്ഷിയ്ക്കുമഭേവമായി
സുഖം ശങ്കരൻപോററിയങ്ങന്ന വെട്ടു-
ള്ളകത്തുള്ളവൾക്കുള്ളിരിപ്പുള്ളിലോർക്കൂ. 2

കത്തും പുസ്തകവും കിടച്ചതിലെടോ!
തൊന്നാദ്യമേ കൌതുകം
കത്തും പാട്ടു ഭവാന്റെ പത്രിക വിട്ടൂർ-
ത്തിട്ടൊന്നു വായിച്ചതിൽ
കത്തും വെട്ടുമിയന്ന മംഗളമുഖ-
ശ്ലോകപ്രസംഗത്തിലെൻ-
കത്തും വെട്ടുമിവൻ തടുത്തു പരമാ-
റ്റാരപ്പെരുംചട്ടയാൽ. 3

കാമപ്പിട്ടല്ലെടോ! ശ്രുദ്ധം
പ്രേമപ്പിട്ടു കഴച്ചവർ!
കാമൻപ്പൂഞ്ചിരിയിട്ടപ്പോൾ
നാമെല്ലാം ചുററി തോഴരേ! 4

ആനന്ദമച്ചിന്നകം വന്നളവവരാനിലയും
പിന്നെ ഞാൻതന്നെ "കണ്ടു."
നന്നായങ്ങുന്നു നൾകുന്നൊഴുത്ത സരസമാ-
യേററനേരത്തെന്നു നിരുപ്പം
ഒന്നാകെപ്പാടെ ഭേസാത്തിട്ടയി! തവ ഹൃദയേ-
യെന്നു ഭോനീ, നമുക്കോ
ചൊന്നാലാവില്ല, ഭാമഭ്രമമുള്ളിയിളക്കിയെ-
ന്നല്ലയോ തന്റെ പക്ഷം? 5

താനോരോ കവികർമ്മധർമ്മവിധിയെ-
 ന്നില്ലാത്തതും ചൊല്ലിവയ്-
പ്പാനോ മാരവിലാസവൃത്തി വിവരി-
 ച്ചേവം വരച്ചിട്ടതും,
ഞാനോ വിഡ്ഢിയതൊക്കെ നല്ല ശരിയെ-
 ന്നോർത്തേറ്റതൊക്കെയുമാ-
ത്തേനോലുംമൊഴി കേൾക്കിലെന്നെ വെറുതേ
 കാമാർത്തനെന്നോർത്തിടും. 6

അതിപ്രസംഗത്തൊട്ടു കഷ്ടമിഷ്ടരിൽ-
ച്ചതിപ്രയോഗം തുടരുന്നിതോ ഭവാൻ?
അതില്ല നേരെ പറയുള്ള നമ്മൊടെ-
ന്നിതില്ലയെന്നാശ്ലേഷരുതുന്നതില്ല ഞാൻ. 7

ഞാനാനിലയ്ക്കേഴുതിവിട്ടതു കണ്ടതാക-
മിനാരിയപ്പൊളെഴനേറ്റ നടന്നതോർത്താൽ
ഹാ! നാം നിനച്ച നിനവേതുവിധം കലാശി-
പ്പാനാണു ഭാവമിതിലുള്ളറിവാൻ പ്രയാസം 8

"കപടശതമയം"താൻ കാമിനീവർഗ്ഗമെന്നായ്
സപദി കവിയൊരുത്തൻ തീർപ്പു കല്പിച്ച കാര്യം.
അപകടവിധിയായിപ്പോയിയെന്നെൻെറ നേരി-
ട്ടുപചിതരസമോട്ടംകൊണ്ടുരച്ചും ചതിച്ചോ? 9

ശതദളമിഴിമാരിങ്ങിനെ
ശതകംചൊല്ലിച്ചിട്ടമ്പൊളിവരുണ്ടോ?

ശതകമെഴുതുന്നു? ചിന്താ-
ശതകല്പന തീരുമളവിലെഴുതിവിടാം. 10

ചരുത്തേവം ചൊല്ലി ശ്ലഥകകഭര കാ-
റ്റത്തിട്ടുകയായ്
വരുത്തേണ്ടെന്നീയ്യുള്ളവനിഹ നിന-
യ്ക്കും പലകുറി;
കരുത്തേറും കാമമെഴുത പുനരീ-
ഞാനെഴുതിയാൽ
തിരുത്തേണ്ടുംമട്ടിട്ടതു ബത ചവി-
ട്ടിക്കളയുമേ. 11

കുട്ടന്നീക്കത്തൊടൊന്നിച്ചു
കെട്ടുന്നേൻ ബുക്കബങ്കി ഞാൻ;
കിട്ടുന്ന വിവരം പത്ര-
മട്ടന്നായാൾ കുറിയ്ക്കുമോ? 12

കുട്ടൻ നമ്മുടെ കത്തുകണ്ടളവിലെ-
ന്തെല്ലാം പറഞ്ഞെന്നതും,
പെട്ടന്നായവനപ്പൊളപ്പൊളുളവായ്-
വന്നോരു ഭാവങ്ങളും,
ഒട്ടുംനിങ്ങൾ മറച്ചുവെയ്ക്കരുതെടോ!
ചൊല്ലുന്നതെല്ലാം വെറും
പിട്ടെന്നായ്പ്പറയുന്ന കഞ്ജമിഴിയാൾ
കാട്ടായവും കാട്ടണേ! 12

ഉണ്ടിട്ടിക്കിൽ വിശേഷമൊന്നതു കഥി-
യ്ക്കാഞ്ഞാൽ കണക്കാകുമോ?
തെണ്ടിട്ടിക്കുകൾതോറുമെപ്പൊഴുമുഴ-
ന്നീടും വകക്കാർകളിൽ

കണ്ടിട്ടുണ്ടൊരു യോഗിനായരെ; യിവൻ
നാനാവിധം വൈഭവം-
കൊണ്ടിട്ടിന്നിവിടത്തിലുള്ളവർകളെ-
ക്കീഴ്മേൽ മറിക്കുന്നിതാ.

വൈദ്യജ്യോതിഷമന്ത്രവാദമുഖമാ-
മോരോ പൊടിക്കൈകൾകൊ-
ണ്ടാദ്യം കണ്ടളവേതുരോഗവുമവൻ
മാററുന്നപോലത്ഭുതം;
വിദ്യസ്ഥാരിൽ വിളഞ്ഞുകൂട, റിരുതൻ
തപ്പിത്തലോടീട്ടു കൈ-
വിദ്യയ്ക്കുൻ തലനോവു മാററി;യതേതോ-
ക്താവാണതിന്നേഷ ഞാൻ. 15

യോഗാഭ്യാസംവഴി പലതിലും പാടവം കിട്ടുമെന്നാ-
യോഗാർത്ഥജ്ഞക്കിടിമത,മിതാണീമനുഷ്യൻെറ സൂത്രം,
യോഗന്തന്നേ, പരമൊരു ചെറുപ്രായ,മീയോഗവിദ്യാ-
യോഗം കൈവന്നതുമൊരു മഹായോഗിയോഗത്തിലത്രേ.

പലരുമിവനെപ്പൃച്ഛിച്ചിട്ടും പുലമ്പീട്ടുമെങ്കിലും
പല രുചിയൊടും മററന്യന്മാർ പുകഴ്ത്തീട്ടുമെങ്കിലും,
നിലയിവനൊരേ മട്ടാണെല്ലാററിലും, നിശി നിദ്രയി-
ല്ലലസതവെടിഞ്ഞപ്പോൾനോക്കുംസമാധിവിധിക്രമം 17

യോഗിരസമെവിടെയെവിടെ റി-
യോഗികളുടെ കൊടിപിടിക്കുമെൻെറ രസം,

ആകില്ലിവ യോജിപ്പിൽ
പ്പോകി,ല്ലിതു പറകിലിവിടെയെന്തു ഫലം? 18

കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാനുടെമേൽപ്പെററനിരസന്താൻ
വെച്ചുന്നിയോതിയതിൽ വേണ്ടയി! ഭാവഭേദം,
ഇച്ചൊന്ന പുസ്തകമെഴുത്തിൽ വരുത്തുവാൻ കൈ-
വെച്ചൊന്നു നോക്കിയതു മൂപ്പരറിഞ്ഞതല്ല. 19

അമ്മാമോൻ മരുമകനിഛ
നമ്മുടെ ഭാഗവതർ കൊച്ചുനിയനമ്മാൻ
ഇമ്മട്ടുള്ളവരെല്ലാം
മുൻമട്ടു കഴിച്ചുകൂട്ടി മരുവുന്നു. 20

പണ്ടത്തെമട്ടിപ്പൊഴുമാക്കണക്കൻ
കണ്ടത്തു തച്ചിപ്പ * * ടി വീട്ടിൽ
ഉണ്ടത്രേ കാത്തുള്ളി വൃഥാ കളഞ്ഞു
കിണ്ടത്തിലാക്കുന്നു കുലപ്രഭാവം. 21

ഇക്കാവു പെററ കഥയും പുനരാക്കിടാവും
താൽക്കാമവൽക്കവിടിയായതുമിന്നുമല്ലോ!
ദുഷ്കാലമേ കണാവനേക്കിടയാതെ കഞ്ചി-
യുക്രാണമിട്ടു കഴിയുന്നതുമോതണോ ഞാൻ. 22

തിണ്ണം തനിക്കു ചില സംസ്കൃതപദ്യമൊക്കം-
വണ്ണം വ ചിച്ചെഴുതിവിട്ടൊരു കുട്ടിവീരൻ
"തൂണധീര"നെന്നു പറയുന്ന പിഷാരൊടിസ്ത്രീ-
പ്പെണ്ണിൻെറ പോർമുലകൾ കണ്ടിടിമൂലമത്രേ. 23

അവനീയ്യെഴുത്തു കണ്ടള–
വ,“വിടെയ്ക്കൂടിയൻെറ പേക്കൊരു കുശലം
ഇവിടുന്നെഴുതണ”മെന്നാ–
യിവിടെയലട്ടുന്നു തരികിൽ വാങ്ങിടുമോ? 24

ഒരുമാതിരി ലക്കോട്ടിനു
മൊരു ലററർപ്പേപ്പിനും സുമതേ!
ഏററില്ല കനം വെറുതേ
കീറിപ്പൊളിയാക്കി വരി ചുരുക്കരുതേ! 20

നമ്പർ 9

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 32—12—73

മടിയ്ക്കുള്ളിലും പിന്നെ വേറിട്ടു ഗൂഢം
മുടിക്കെട്ടിലും ഭാര്യയേബ് ഭേസുമപ്പൻ
മടിയ്ക്കാതെ പിന്നാലെയോടീട്ടുമെത്തി–
പ്പിടിയ്ക്കാതെ പററിച്ചു * * * കൊള്ളാം. 1

ഇന്നാവാം, പിന്നെയാട്ടേ, മടി ബഹുവിഷമം;
നമ്പർ നാളയ്ക്കു നീട്ടാം,–
മെന്നാലേ പന്തിയാവൂ, ചെറുകരുവിനിനി–
ത്തോലീപററാതെ പററാം;
എന്നാലിന്നൊന്നു ബുക്കൊക്കെയുമിവിടെ വരു–
ത്തിച്ചുവയ്ക്കാം വരട്ടേ–
യെന്നാലോചിച്ചു നീണ്ടു ദിവസ,മിതു വെടി–
പ്പല്ലയെന്നിന്നുറച്ചു. 2

എടോ പിടിയ്ക്കു മമ ബുക്കിതങ്ങും
വിടോല്ല വായിച്ചു മറിച്ചിടേണം;
പടോ! ഭവാൻ ലേഖനവുമിങ്ങു മാന്തി-
ച്ചിടോല്ലഭിപ്രായവുമോതിടേണം. 3

പാട്ടിൽക്കൌശലമേറിടുന്നൊരു ഭവാ-
നെന്തോ കവിഭ്രാന്തിൽ ഞാൻ
കാട്ടിക്കൂട്ടിയ കുത്തു നോക്കി വെറുതേ
നേരം കളഞ്ഞിടുമോ?
കൂട്ടില്ലേ നടവംമഹൻ പഴതെയായ്-
വല്ലിക്കാറില്ലെന്നു ഞാൻ
കൂട്ടിക്കെട്ടിയയച്ചതാണുതുമയാൾ
പ്രത്യേകമോർത്തിടുമേ.. 4

ബുക്കുകൾ കിട്ടിയ വിവരമ-
തിക്കറി പദ്യങ്ങളാക്കിയെഴുതിവിട്ടു;
തൽക്കാലം പിന്നെയ്ക്കായ്
വയ്ക്കാം വായിച്ചുകണ്ടഭിപ്രായം. 5

വേറിട്ടിപ്പോളെഴുതി വിടുവാനില്ല-
ശേഷം വിശേഷം
നേരിട്ടിട്ടിന്നലെയെഴുതി ഞാൻ മറ്റെ-
യാൾക്കുള്ള ഘോഷം
പേരിട്ടില്ലാ കണവനു, പെരുങ്കൊങ്ക-
മാറാത്ത ദോഷം
കൂറിട്ടിട്ടും ദൃഢമിതിവിടെപ്പൈങ്കി-
ടാങ്ങൾക്ക രോഷം 6

മൂന്നുണ്ടു മൂപ്പിലെവകയ്ക്കിഹ പെങ്കിടാങ്ങൾ,
മൂന്നും മുഴുത്തമുലമൂടി നടന്നിടുന്നു;
തോന്നുന്നതില്ലൊരു പുമാനുമെടുത്തുചെല്ലാ-
ന്തുന്നുന്ന ദൈവവിധിയാർക്കു തടുത്തിടാവൂ? 7

ഇന്ദ്രൻ വന്നുപറഞ്ഞു, ചണ്ടിയവനോ
മേലൊക്കെയും കണ്ണുതാൻ,
ചന്ദ്രൻ ദൂതനെ വിട്ടലട്ടി,യവനും
വേണ്ടാ ക്ഷയക്കാരനാം;
കന്ദർപ്പന്നതിമോഹമുണ്ട,വനനം-
ഗൻ, പെണ്ണു കൂട്ടാക്കയി-
ല്ലെന്നും മറവുമുരച്ചു തള്ളകൾ തരം
നോക്കുന്നതുണ്ടിപ്പൊഴും 8

നടുവമ്മഹന്നുടെ പഴകിയ
മടവാരുടെ ചിററ പെററ കഞ്ചിയ്ക്കും,
കിടയാ തനിയ്ക്കു തക്കൊരു
കിടയാളേപ്പെററു തള്ളിടുംവരെയും. 9

ഇല്ലെന്നില്ലെൻെറ ഭാഗ്യക്കു
ളില്ലത്തുമൊരു സുന്ദരി
വല്ലഭൻ മാത്രമില്ലാരു.
ചൊല്ലുമാറില്ലയിക്കഥ. 10

കൊടുങ്ങല്ലൂർനാട്ടിൽപ്പരിചയവിശേഷം ചെറുതുമേ
തുടങ്ങാത്തത്താങ്കൾക്കതിപുതുമയാമെങ്കിലുമെടോ

ചടങ്ങിന്നോതിയ്ക്കൂൻ ചട്ടലമിഴികൾക്കൊക്കെ, യരിക-
ത്തടങ്ങിപ്പാപ്പില്ലേ നട്ടവമവനാണീവിവരണം 11

വിശേഷമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു ഞാനി-
ങ്ങശേഷകന്യാവിവരക്കുറിപ്പും
കുറിച്ചു കാണിച്ചതു കമ്പമെന്നായ്
തിരിച്ചു കത്തീടിലിളിയ്ക്കുമേ ഞാൻ". 12

നമ്പർ 10.

“ഘനപയോധരശൈലഭരാനമ-
ദലിനിബന്ധനധാരിതമദ്ധ്യയാ
അവിരതാ ഭവിഷീഷ്ടഗരിഷ്ഠയാ
ഗിരിജയാരിജയായ ഭവാദൃശം. 1

അയി സഖേ! തവ സംസ്കൃതഭാരതീ-
മയവിലേഖനദർശനകൌതുകാൽ
ഇദമപീഹ മദീയവിലേഖിനീ
വിചരണാചരണായ നിരൂപ്യതേ. 2

മൃദുല സൽപ്പദപല്ലവവേഷ്ടിതം
വിലസദർത്ഥസുമോൽക്കടസൌരഭം
തവ മുഹുസ്‌പൃഹയേ കവിതാലതാ
നവസുധാവസുധാമകരാദിതം. 3

ശിശു‘കു’രംഗസ‘മീ’കൃതവീക്ഷണ-
പ്രകൃതിനർത്തിതമന്മഥദേവയാ

വിധൃതഗർഭിതസൌഹൃദയോ ഭവാൻ
മഥിതയായി തയാ സുഖമേധതേ? 4

അഹമപീഹ ചിരായ വിദൂരത-
സ്ത്വമുപഗമ്യ സമീകൃതസൌഹൃദഃ
അകരവം നിജചാടുവിഡംബനൈഃ
പ്രിയതമായതമാനപരിച്യുതിം. 5

ഭവതു തൽപുനരന്യദുദീര്യതേ
തവ ജനസ്ഥലരാഷ്ട്രപദേപ്യദഃ
അകൃത മാടനൃപഃ കില പത്രികാ
നിലയനം ലയനന്ദിതലേഖകം. 6

തവ സഖാ കില പൂർവ്വമസൌ പുനാ-
തിപുരിവാജനി യഃ പരമേശ്വരഃ
സഖലു മേനവരമ്യവിലഘനം
മഹിതമീഹിതമീക്ഷിതവാംസ്തവ. 7

അയമഹോ അതിശയ്യ പുരാ സമാൻ
സമൻ വൃത്യതി സമ്പ്രതി മാദൃശാൻ
ഇതി നിരൈക്ഷത സേർഷ്യമിവ പ്രവ-
ന്നമതമാമതമാദരമപ്യസൌ. 8

അപി ച കിഞ്ചിദുവാച സ തന്മയാ
ധൃതധിയോത്തരകല്പനകർമ്മണി
ശ്രുതമഭൂന്ന യഥാതഥ,മാശയ-
സ്ത്വിഹ സഖേ! ഹസ, ഖേലകളുച്യതേ. 9

ഇഹ പുരൈവ സ ഭൂസുരനന്ദനോ
യദി സമാപ്യ വസിഷ്യദദൂഷിതഃ
ഇതി വചസ്യുദവിഷ്യദമുഷ്യനോ
രസികനാസികതാസചിവ തൈലകം. 10

വിപദി യൽഗിരിജാഭജനം വ്യധാ-
ദചിപുലാധിരയമുല്ലൂടക്ഷിതിഭാക്
ഇദമഹോ അദസീയഫലം, ജിതം
നനു മയാന്തമയാത്ര ച ഹേതുനാ.

ഇതി മയാ പരാമശചിരഭാരതീ-
ഭരിതമാശയമാത്രമുദീരിതം;
ഭവതു തിഷ്ഠതു സാമ്പ്രതമിത്യദോ
വിരമതാനമതാദ്ധ്യുഷിതം മയാ. 12

നമ്പർ 11

5—1—74

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

തീക്കട്ടെക്കണ്ണ! പൊള്ളും മുകർ തവ മുകരോ-
ടൊന്നടുപ്പിയ്ക്കിലെന്നേ
മേൽക്കെട്ടിപ്പുൽകവാനും പണിയണിഫണിയെ-
ങ്ങാനുമെന്നേക്കടിയ്ക്കും;
നോക്കട്ടേ ദൂരെനിന്നിങ്ങിനെ മതി രതി നോം-
ന്തമ്മിലെന്നും പറഞ്ഞി-
ട്ടാംകെട്ടും പ്രേമകോപച്ചെറുചിരി ഹരനിൽ 1
ത്തൂകുമമ്മേ! തുണയ്ക്കും.

"തൂന്ധീര"നായ് സംസ്കൃതപദ്യബന്ധ-
ഡിന്ധീരവാദ്യപ്പടി താളമിട്ടും
ഖന്ധിച്ചു നമ്മോടിതു ചൊന്നതെന്തോ
ദന്ധിച്ചുകൊൾവാൻ മടിതന്നെയെന്നോ?

"ചെറുമലർവാടി"യിൽച്ചെറുതു ചെന്നു കളിച്ചിടുവാൻ
വെറുമതിമോഹിയാം രസികപൂരുഷനിന്നൊരുവൻ
പരമതു കാത്തിടും നരനെയെങ്ങിനെയെങ്കിലുമേ
പരമമിടുക്കിൽ മാററിടുവാൻ മതിയായിടുമേ. 3

നന്നാകുമീനമ്മുടെ കൌശലങ്ങ-
ളെന്നാകുമീപ്പേന നടിപ്പതെന്നാൽ
എന്നാക-മീ ഹാ ഫലമെന്നു ചിന്തി-
ച്ചിന്നാക-മീ-വാർത്തയറിഞ്ഞതീഞ്ഞാൻ 4

എന്നേ വൈഷമ്യമായീ 'മലയിൽ' മമ മനോ
രാജ്യവാൻ ധീവരൻ പോയ്-
ച്ചെന്നേറി മീൻപിടിയ്ക്കാൻ കഴുത പുഴയിത-
ല്ലെന്നസത്തിന്നറിഞ്ഞു;
എന്നേ 'വഞ്ചി'യ്ക്കയച്ചീമലനിലയിലുറ-,
പ്പുന്നി വാണീടുമെന്നോ?
നന്നേതായാലുമിമ്മാതിരി പുതുമ കൊടു-
ക്കുന്ന കോമാളിവേഷം.

വെങ്ങാതി മലയിലും മതി-
മങ്ങാതിഹ പുഴയിലും കളിയ്ക്കുമ്പോൾ

എങ്ങാനുമിഷ്ടമഴലുവ-
തെങ്ങാനുമൊരോർമ്മവരികിലതു മതി മേ. 6

രണ്ടു വഞ്ചിയിലും കാലു-
കൊണ്ടു വെച്ചാൽ വരും ഫലം
കണ്ടു ശീലം നമുക്കെന്തു-
കൊണ്ടും ക്രുദ്ധനതല്ല ഞാൻ. 7

കുട്ടനു വിട്ടു കുറിമാനമതിന്നുമെന്റെ
കെട്ടെന്നുമാതിരിയയച്ചൊരു ബുക്കുകൾക്കും
പെട്ടെന്നു കിട്ടുമനുമോദനപത്രമെന്നാ-
യിട്ടന്നു ഞാൻ കരുതിനിന്നതു നഷ്ടമെന്നോ? 8

അതാവില്ലായയാളുങ്ങലമമ്പലമാർപാട്ടിലമരു-
ന്നതായാലും മാറുള്ളവർകളെ മറന്നെന്നു വരുമോ?
“ഇതാ നോക്കു;കാത്തുള്ളിയെയവനിതും വേറെയുമുടി-
പ്പതായിക്കണ്ടില്ലേ കരുതിടണം”മെന്നോ പറവതും. 9

എന്നാലുമെല്ലാവരുമാവിധക്കാ-
രെന്നാസ്ഥയില്ലായതിനില്ല വാദം;
എന്നാണു തോന്നുന്നതിനിഷ്ട, കമ്പം
വന്നാലതായീ വിധിയാരറിഞ്ഞു? 10

രണ്ടുമൂന്നു ദിനമിങ്ങു കണ്ടു പേർ-
കൊണ്ടു യോഗി നടകൊണ്ടു മറവുനാൾ;
ഉണ്ടു പിന്നെയൊരു വൻ വിരണ്ടുള്ളോൻ
കണ്ടു പിട്ടിൽ മുടിയാണ്ടു മുങ്ങിയോൻ. 11

കുഞ്ചിയ്ക്കു കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ പോയ്
ക്കൊഞ്ചിയാൽ ബോദ്ധ്യമാകുമോ?
നെഞ്ചിൽ കാമനെയുംകൂടി
വഞ്ചിപ്പോളവളാണുപോൽ! 12

ക്കുനേഴൻ ചൊല്ലീടുന്നു "മമ ഗുരുവരനാം
തമ്പുരാൻ ചൊല്ലയാലേ
ഞാനേവം പേരൊടെ പ്പിട്ടിതു കഠിനമിത-
ന്ന്യായപാത്രത്തിലത്രേ
സ്ഥാനേ സത്യം വെടിഞ്ഞിട്ടൊരുചെറുമൊഴിയും
ചൊല്ലിയാ കോർട്ടിലീ ഞാൻ
താനേ ചൊല്ലട്ടെ നേരെ നടവമിടയുവാ-
നിത്രയെന്തെ"ന്നിരണ്ണം. 13

കരുണാവിലാസവിളഭൂമിയായിട്ടും
ഗുരുനാഥനങ്ങെഴുതിവിട്ട കത്തിനും
ഒരു ചിത്രകത്തിനുമട്ടത്തൊരുത്തരം
തരുവാനമാന്തമൊരു ദീർഘമൂലമാം. 14

അന്തിയാവതിനടുത്തിരുന്നുവാ-
നന്തികേ വിളിതുടങ്ങി പട്ടരും;
എന്തിനിന്നി മുഷിയുന്നു? ലേശവും
പന്തിയല്ല മതിയാക്കിടട്ടെ ഞാൻ. 15

നമ്പർ 12

9—1—74

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

അയ്യേ! തീർത്തിനിയല്ലേ തവ പതി, വിഷമു-
ണ്ണില്ലയോ നിൻെറ കാന്തൻ,
മെയ്യേ പാമ്പിങ്കലല്ലേ വരുന,തെയവിടെ,
പ്പാമ്പു മെയ്യിങ്കലില്ലേ?
നിയ്യേതും ചൊല്ലിടാനില്ല,തുമിഹ ശരി,''യെ-
ന്നച്ചിമാർ കേളിവാക്കാൽ
കയ്യേററംചെയ്യുതിൽച്ചേർന്നരിയ ഹരിഹര-
പ്പുഞ്ചിരിക്കായ്ത്തൊഴുന്നേൻ. 1

'അന്യോന്യാശ്രയ'മെന്നു താങ്കൾ പറയു-
ന്നാക്ഷേപമേ പല്ലതി-
ന്നന്യോപായമെടുത്തിടാതൊരു സമാ-
ധാനം തരുന്നുണ്ടു ഞാൻ;
അന്യോന്യാശ്രയമുള്ള രാഗമതിലേ
ചായം പിടിയ്ക്കൂ നമു-
ക്കന്യോപാധിവഴിയ്ക്കുഴിഞ്ഞു വരുമോ-
നന്നാകമീസ്സൌഹൃദം. 2

ശുദ്ധബ്രാഹ്മണ! കള്ളമുള്ളനിരയും-
കണ്കോണിളക്കിച്ചതി-
ശ്ശുദ്ധപ്പുഞ്ചിരിയോടു ചേർന്നൊഴുകമീ-
ക്കള്ളക്കളിച്ചൊല്ലലിൽ
ബദ്ധഭ്രാന്തിയിറങ്ങി മുങ്ങിടരുതേ
താ,നെന്നെയെന്തോ സുധോ-
ന്നദ്ധപ്രൌഢശശാങ്കശങ്കിമുഖിയാൾ
വട്ടന്തിരിയ്ക്കില്ലെടോ. 3

പാഠ്യങ്ങളിൽ പ്രണയവും, പരപുച്ഛവിദ്യാ-
ഭാവങ്ങളുള്ളവരിൽ നീരസവും, സഖേ! മേ
ദേവങ്കൊടുത്തൊരുപദേശവഴിക്കു കണ്ണു-
പോവുങ്കൊടുപ്രകൃതിയാണതുമാത്രമോ ഞാൻ? 4

കളിയാസ്സുറയുന്നതാസ്സുരാം
കിളിയാഭാഷിണിയാളതിൽപ്പരം
തെളിയാതെ വൃഥൈവ നെററി! നി
ചുളിയായ്കെന്നു പറഞ്ഞടങ്ങി ഞാൻ. 5

ശുദ്ധപ്രേമം പെട്ട നല്ല
'മുഗ്ദ്ധപ്പൂങ്കാവന'ത്തിൽ ഞാൻ,
ബദ്ധസ്നേഹം കളിക്കുന്നു-
ണ്ടർദ്ധനാരീശ്വരക്കളി. 6

കുട്ടന്റെ കത്തു കിട്ടീ പിട്ടല്ലാ കവിത നല്ല കട്ടകട്ടി,
ഒട്ടിനി മേലീമട്ടിക്കുട്ടിപിടുക്കൻ കൃതിയ്ക്കിൽ നിലകിട്ടീ. 7

ഗുരുവരനൊടെടോ ഞാൻ ബുദ്ധവായിച്ചുപോയെ-
ന്നൊരു വഴിയിലിരിക്കുന്നുണ്ടതെന്നുള്ളതെല്ലാം
തരമൊടൊരുദിനത്തിൽച്ചെന്നു ചോദിച്ചു പത്രാ-
ന്തരമൊരുകുറി നിങ്ങൾക്കേകിടുമ്പോളറിക്കാം. 8

കൂശനേഴനോട്ട നരസിംഹനിലയ്ക്കു കഷ്ടം
താനേഴനായ് വഴി പിരിച്ചുചൊഴിച്ചതിനും
ഞാനേകപദ്യമെഴുതും, പുനരന്നതൊട്ടു
താനേ ഭവാൻ പഴയമാതിരി പത്ഥ്യമാകും. 9

ഭാഷയിൽ സംസ്കൃതശ്ലോകം ഭാഷ സംസ്കൃതമായതിൽ
ദോഷമററിവനിൎമ്മിപ്പാനേഷണൊന്തു നിയാം സഖേ!!

ചതിച്ചു പത്രാധിപർ, പേരുമാറി-
പ്പതിച്ചതാവിഷ്ഠി വലിച്ചെടുത്തു;
അതിൽച്ചിതക്കേട്ട തനിക്കു തോന്നാ-
ന്നതിൽച്ചിരം പാതകിയാകുമേ ഞാൻ 10

കട്ടന്റെ കത്തിനുമിതിൻമറുഭാഗമേ ഞാൻ
തട്ടുന്നതുണ്ടു മറുകത്തതു താൻ തരത്തിൽ
പെട്ടന്നു ചിന്തിയവനേകണ,മെന്തിനായ് ല-
ക്കൊട്ടൊന്നു വേറെയിവിടെച്ചിലവിട്ടിടുന്നു? 11

നമ്പർ 13

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 11—1—74

ശ്രീരസ്തു ശീതകരരേഖവരഭൂഷണസ്യ
ചിന്താമണേശ്ശുചിരുചോമിഹികാദ്രിജസ്യ
ചിത്രപ്രസാദവഹരീപരിമേളനേന
ചിത്താദ്ഭുതാ സതതസാതകരീ ചിരം വഃ. 1

പണ്ടേ വായിച്ചതാണെങ്കിലുമതിരുചിയാൽ
സാധു 'സാരോപദേശം'
കണ്ടേനങ്ങച്ചടിപ്പിച്ചതുമതു രസമോ-
ടൊണ്ടു വായിച്ചു വീണ്ടും;
ഉണ്ടേ പാരം നമുക്കീകൃതിയിലൊരു കൃതാർ-
ത്ഥതാഭാവമെന്നിപ്പൊളോതി-
ക്കൊണ്ടേ തീരുള്ളവെന്നില്ലിതു തവ തിരിയാ-
തെണ്ണമൊന്നല്ലയല്ലോ. 2

'അംബാസ്തവം' പുനരതിൽപ്പരമെന്മനസ്സിൽ
"സംബാധദുസ്ഥിത"രസപ്പൊടി ചേർത്തു തൂർത്തു
ഇമ്മാതിരിയ്ക്കു കവിതയ്ക്കു ഗുണാതികത്വം
നിർമ്മാന്ത്യതയ്ക്കു നിയമിച്ചതുമംബതന്നേ. 4

പ്രസാദമീതാൽക്കൃതി രണ്ടിലും ബഹു-
പ്രസാരണം ചെയ്തതു കാണ്മകാരണം
പ്രസാദമെന്നുള്ളിനിതിൽഗ്ഗുണിച്ചതായ്
പ്രസാദനത്തിന്നു കിടച്ചതത്ഭുതം. 5

'തൽപ്രതിച്ഛന്ദകം' കണ്ടിട്ടപ്രതിഭാന്ദ്യകൗതുകം
ക്ഷിപ്രമുൾത്താരിലുണ്ടായീവിപ്രശിഷ്യവിശിഷ്യമേ.

നമുക്കീമൂന്നെണ്ണം മമത, മതിയാം ഭക്തി,യിവയാൽ
ക്രമക്കേട്ടോടെത്തിച്ചതിന്നൊരനുമോദക്കുറിയുമേ
സമസ്തസ്നേഹത്തിൻ വെളിവൊടെഴുതീലാ ഝടിതി ഞാൻ
ഗൃഹസ്ഥന്മാരെല്ലാമവധിയിലിരിപ്പായിട്ടുകയാൽ 6

അനുമോദനപത്രമെങ്കിലും
നനു മോദത്തൊടു ഞാൻ തരാഞ്ഞതിൽ
അനുതാപമുദിയ്ക്കുമെന്നുമൊ-
ന്നനുമാനിച്ചറിയായ്കയില്ലെടോ! 7

"നെഞ്ഞിൽക്കെട്ടിക്കനക്കും വ്യഥയൊടു നടുവം
ശ്രീഗുരോ! തൽപ്രസാദം
രഞ്ജിയ്ക്കും കത്തു കാണാഞ്ഞഴലെഴുതിയി-
ട്ടില്ലിന്നുമെന്നെ"ന്നിവണ്ണം

കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ പതുക്കെപ്പുഴി പറയുകയാൽ
        കേട്ടുഞാൻ ദുഷ്ടാടിഷ്ടം
കുഞ്ഞിയ്ക്കും ഭവ്യനനോ കരുതി കനിവിയ-
        ന്നെന്നെയും നല്ല യോഗ്യൻ. 9

ഇക്കാവിൻെറ 'പുനർവ്വിവാഹ'വിധിയെ-
        ത്തന്നോട്ടമൊന്നോതുവാ-
നക്കാലത്തു നമുക്കു നാണമതിനാൽ
        വയ്യാതെയാകുന്നതിൽ,
ധിക്കാരപ്രഥമപ്രവേശമിതിതാൻ
        ചിന്തിച്ചിതോ കഷ്ടമെ-
ന്തക്കായ്യം പുനരിന്നെടുത്തെഴുതിവി-
        ട്ടിട്ടും ഫലം നീക്കി ഞാൻ. 10

തച്ചീലച്ചു മുറയ്ക്കു പാറുവിനുടൻ
        സംബന്ധമായിട്ടവൾ-
ക്കുൾച്ചേരും പ്രണയത്തിലപ്പിൽ മകനു-
        ണ്ടായെന്നു കേട്ടീലയോ?
ദുശ്ശീലം ചെറുതല്ല ദുർവ്വിധി വൃഥാ
        കാട്ടുന്നു കാലൻെറയാ-
ദുശ്ശീമയ്ക്കു കടത്തിയിന്നലെ മഹാ-
        മൂശേട്ടയാക്കുട്ടിയെ. 11

വേറേ വിശേഷമിവിടത്തിലശേഷമില്ല;
പോരേ തനിയ്ക്കെഴുതിവിട്ടതു തൃപ്തിയായോ?
നേരേ നമുക്കു മറുകത്തു കുറിച്ചയാക്ക;
ചേരേണ്ടമട്ടതിനൊരുത്തരമേകമേ ഞാൻ. 12

കുർവ്വന്തു കേപി കുരുവിന്ദസമാനഭാസഃ
സർവ്വജ്ഞനൈഷധമഹീന്ദ്രസമാൎദ്ദവീഥ്യഃ
ഉത്തുങ്ഗപൂർണ്ണകുചകം ഭവിഭിന്നപാശ്ചാ
ആനന്ദരാജചരിതാസ്തുവ ലോകയാത്രാം. 12

നമ്പർ 14.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 17_1_74

കണ്ഠത്തിൽ കാളകൂടക്കറനിറമിയലും
കാമുകൻ നല്ല തക്കം
കണ്ടെത്തിഗ്ഗൂഢയായിച്ചില വികൃതികൾ കാ-
ട്ടുന്നതുണ്ടെന്നിവണ്ണം
കിണ്ടത്തിൽപ്പെട്ട മൂപ്പക്കുടയൊരടവറി-
ഞ്ഞീടുവാൻ നാരദച്ചോർ
കൊണ്ടെത്തിച്ചപ്പൊളുള്ളം നിലയിളകിയെഴും
കുന്നിൽമാതിന്നു കൂപ്പാം. 1

മുമ്പേ ഞാൻ ചൊല്ലിയില്ലേ മറുപടിവിടുവാ-
നൊന്നമാന്തിയ്ക്കിലും ന-
ല്ലമ്പേതും തന്നെയസ്മൽഗുരുവരനിടിവാ-
കുന്നതല്ലെന്നിവണ്ണം
തമ്പേക്കിന്നാളയച്ചിട്ടിന ഗുരുലിപി ക-
ണ്ടെന്നതും ബോദ്ധ്യമായോ?
വമ്പെരുമ്മാറു നന്നോട്ടുരുപശമമട്ടു-
റങ്ങളോരുന്ന വീര!

ഇട്ടിക്കിൽത്താങ്കൾ പാക്കുമ്പൊഴുതഴിവിയലും
ന്യാലനായ് ശിഷ്യഭാഷ-
യ്ക്കൂട്ട്യാൽക്കെന്തുഫലം പൂണ്ടിയട്ടിന പുതിയേ-
ടത്തു കൊച്ചച്ചുമാരാൻ

വിദ്യയ്ക്കായി ശ്രമിച്ചിപ്പൊഴുതതുമിതുമായ്
ശ്ലോകമുണ്ടാക്കിനോക്കാ–
നദ്ധ്യക്ഷത്വം വിടുന്നീലധികമിവന–
ലങ്കാരമാണിന്നമിഷ്ടം. 3

കഞ്ഞിക്കട്ടനിലുംപ്രിയത്തൊടുമല–
ങ്കാരത്തു മാരാത്തു ഹേ!
കഞ്ഞിക്കട്ടിയനങ്ഗലേഖയൊരു പെ–
ണ്ണുണ്ടോർമ്മയുണ്ടോ സഖേ!
രഞ്ജിയ്ക്കാനവരും ചൊല്ലിടുംപടി ചില
ശ്ലോകങ്ങൾ തീർപ്പാൻ മനം
ഭഞ്ജിയ്ക്കാതെ ചുഴിഞ്ഞു രാപ്പകലര–
ച്ചീടുന്നതുണ്ടച്യുതൻ. 4

അയ്യോ! അസംബന്ധമുരപ്പതെന്നു
കയ്യോട്ട തള്ളീടരുതീപ്രസംഗം;
വയ്യോതുവാനിപ്പൊഴും, വഴിയ്ക്കു കാണാം
മെയ്യോടിണങ്ങീട്ടൊരു കൂടിയാട്ടം. ൫

"ഭാഷയിൽ സംസ്കൃതം 'പിന്നെ'
ഭാഷാസംസ്കൃതമായതിൽ
ഏഷ ഞാനിതു നിർമ്മിച്ചേൻ
ദോഷമില്ലെങ്കിൽ വാങ്ങണം." 6

"'യാ'മേ'ഭൈ'ക്ഷ'മ'പേ'ക്ഷ്യ'മ'ത്യ'ന'മ'താ'
'രു'ഗ്ണാ 'ക'വിപ്രൌഢതാർ
ഭ്രാന്ത്വാ 'മാ'ഘ്യമ'യീ'മ'നാ'ഗ്ബ'ത' ബുധ–
'ശ്രീ'ത്യൈ സ'മാ'രത്ത'പഃ'

ക്ഷേ‘മേ’യ‘ന്ന’‘ര’തൈ‘ക’ധീരി‘യ’മ‘നാ’-
ധാ‘ര’ച്യുതാ‘സ്യ’ സ്ഥിതിം
ക‘ത്തും’ ‘ചാ’രുമ‘യം’ സ്ഥ‘ല’ന്ത‘വ’മ‘ണ്ണി’
പ്രാ‘ര’ബ്ധ്വാസൗ‘ധ’ങ്ങ്ഗതാ.” 7

കഷ്ടിച്ചൊരർത്ഥമിതിലുത്ഭടസംസ്കൃതത്തിൽ
പുഷ്ടിച്ചൊരന്തൽ നഹിയെങ്കിലുമുണ്ടു ചിലന്ന
തട്ടിച്ചു പിട്ടൊളിവിലായ്ത്തലകീഴ്മറച്ചു-
ട്ടൊട്ടിച്ച ഭാഷ വരിയേ വര*കണ്ടെടുക്കാം. 8

കണ്ടാലീ ഭാഷയിലാവണം പുനരിതി-
ന്നന്മാർഗ്ഗമായ് സംസ്കൃതം
കൊണ്ടായീടണമേകപദ്യമിതി താ-
നർത്ഥിച്ചൊരഭ്യർത്ഥന
രണ്ടായാലുമിനി പ്രയാസമിതി ഞാൻ
കയ്ക്കൊൾവതില്ലിപ്പൊഴീ-
ക്കണ്ടോമണ്ടിവഴിയ്ക്കു ചാടി വെറുതേ
കണ്ണിപ്പതെന്തിന്നെടോ? 9

എന്നിഷ്ടത്തിനിക്കും ‘മലശ്ശരശരശാ-
ല’യ്ക്കുമങ്ങുന്നു കേറും
‘കുന്നിനും’ തമ്മിലുള്ളന്തരമിടയിൽ നട-
ക്കുന്ന താന്തന്നെ നോക്കി
ഇന്നിപ്പോഴേതിൽ നല്ലു മമ മഹിതമനോ-
രാജ്യസഞ്ചാരമെന്നും
നന്ദിച്ചോതീടവേണം ‘നടുവ’മഷിസുധാ-
സരമുണ്ണുന്നൊരുണ്ണീ! 10

* വരയ്ക്കുപകരം കൊട്ടേഷൻ ‘ ’ ചിഹ്നമാണിട്ടിരിക്കുന്നത്.

‘കളിമൊഴിയിലിളിഭ്യപ്രായനാക്കീടുകെന്നാൽ-
ക്കിളിമൊഴികൾ കളിപ്പിയ്ക്കുമെന്നാളീ ഞാൻ കളിയ്ക്കും.
വെളിവിലിനിയൊരിയ്ക്കൽക്കാണ്ടെങ്കിൽ നന്നാകു-മീ
നളിനവിശിഖവിദ്യാവീഴ്ചമന്നേയ്ക്കു വെയ്ക്കൂ.’

ഏവം പറഞ്ഞിടണമൊന്നിനൊടപ്പമെന്നു
ഭാവം പരുങ്ങൽപിണയാതതു കാട്ടിയെന്നും
ആവുന്നമട്ടെഴുതിയാൽ മതി, പൂവനത്തിൽ
പോവുന്നതിന്നു വഴി പിന്നെ നമുക്കു നോക്കാം. 12

ചിററമ്മിയോടുമതുപോലവിടത്തിലുള്ള
മററിഷ്ടകൂട്ടരൊടുമെൻസ്വവസ്ത്രമോടും
തെററന്നു താങ്കളുടെ മററതിനോടുമെല്ലാം
തെററെന്നിയേ പറയുകെന്നുടെ വർത്തമാനം. 13

ഉണ്ടോ തമ്പാൻ പ്രേമം-
കൊണ്ടെന്നൊച്ചിക്കൂട്ടം കളിച്ചവിടെ?
ഉണ്ടാവില്ലോന്നും ബഹു-
കുണ്ടാമണ്ടിത്തരം പിരിച്ചവിടും. 14

കൊച്ചുണ്ണിയോടു പറയേണം:—“മെടോ മനസ്സു-
വെച്ചുണ്ണി നീ മടിമുടിച്ചു പഠിച്ചിടേണം;
കൊച്ചുണ്ണിനാളിനില പിടിച്ചു പഠിയ്ക്കിലേ കൈ-
വെച്ചുണ്ണികൾക്കൊരു വലിപ്പമുദിയ്ക്കൂ”വെന്നും. 15

സന്തു സന്തതസൗഭാഗ്യ-
തന്തുനന്ദനവൃക്ഷജാഃ
ബന്ധുജീവതതിഷു കേപി
ബന്ധുരാ വോ മനോരഥാഃ 16

നമ്പർ 15

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 20 - 2 - 74

പിച്ചതെണ്ടിവരനേസ്സകൌതുകം
പച്ചമന്ദഹസിതം തളിച്ചുടൻ
വിശ്വനാഥപദവിയ്ക്കു വെച്ചൊരാ-
വിശ്വമോഹിനി തുണയ്ക്കു നിത്യവും 1

കണ്ണും മൂക്കും നിനയ്ക്കാതതുമിതുമെഴുതി-
ച്ചുട്ടിവായിച്ചു കേട്ടാൽ
പെണ്ണുങ്ങൾക്കുള്ളപൊട്ടിച്ചിരിവെളിയിൽ വരും
പദ്യജാലപ്രയോഗം
എണ്ണംമററൊന്നുരണ്ടെന്നിടയിടയിലിനി-
യ്ക്കുക്കമിട്ടിന്നു കൂട്ടം-
വണ്ണം നേരംകിടയ്ക്കാത്തതിലവർ മുഷിയാ-
തായിരുന്നാൽജ്ജയിച്ചു. 2

ഭാരം നമുക്കു പലതുണ്ടതിലൊന്നിതത്ര-
താരംഭമാണതുപമക്കടലിൽക്കടന്നു;
തീരുമ്പൊഴായതു രസജ്ഞർ തെളിഞ്ഞമട്ടിൽ-
ത്തീരുന്നതിന്നു പണിയോ ചെറുതല്ലതാനും. 3

രണ്ടാമതൊന്നു യുവരാജമഹാകവീന്ദ്ര-
നുണ്ടാക്കിയോരു മലയാണ്മയിലുള്ള ഗാനം
വണ്ടാറണിക്കുഴലിമാർക്കടനച്ചടിച്ചു
കൊണ്ടാടുവാൻ വെളിവിലാക്കിവിടാൻ പ്രയത്നം. 4

പാരം ദുർഘടമായയൊരെണ്ണമിന്ദിരാ-
ബ്ബാണന്റെ കാദംബരീ-
സാരം ഭാഷയിലാക്കിട്ടുന്നു, വഴിയേ
കാട്ടിത്തരാമായതും;
േനരമ്പോക്കരപെസ്റ്റ്യല്ലതിലുമേ
വൈഷമ്യമൊന്നുണ്ടെടോ!
സ്വൈരം ഭാര്യയുമായുടൻ കടിപിടി-
ക്കെപ്പാടമാണാന്ത്യവും. 5

അല്ലാ കാര്യം മറന്നു പരമത്ര പ്രിയേ-
ടത്തെഴും വാർത്തയാണെ-
ന്നല്ലാ മൂത്തോരു മുത്തിശ്ശ്യുടയ പരമനി-
ശ്ശ്വാസവൃത്താന്തമല്ലോ;
ഇല്ലാഞ്ചന്തില്ല കഷ്ടം പറയരുതധികം
താമസിയ്ക്കാതെ പാവാ-
നെല്ലാം നോക്കുന്നതുണ്ടേ മുടലാമുടലുടൻ
രണ്ടു നാൾക്കുള്ളിലുണ്ടാം. 6

ഇന്നും രാജ്ഞിമാരാരിവിടെ വരികയും
കൊച്ചുകൊച്ചുണ്ണിരാജൻ
തന്നുള്ളംകണ്ടിടാൻ നിശ്ചയമതുമിതുമായ്
ചൊല്ക്കയും ചെയ്തുപോയീ:
ഒന്നുണ്ടാ അച്ഛമാത്രം പകലിരവുമല-
ങ്കാരവിദ്യാപ്രയോഗ-
ത്തിന്നു സംവെച്ചു നില്ക്കുന്നിതു പുനരവളോ
കപ്പലോടിച്ചിടുന്നു 7

അവിടെയുടയോരംഗനാജനത്തി–
ന്നവികലമെന്നടെ നന്ദിനൾകിയേയ്ക്കു,
അവിരതമതിൽവെച്ച ഗന്ധമൂലം
കവിൾവിളറുന്നവർകൾക്ക രണ്ടുവട്ടം. 8

ഇടശ്ശേരിമൂപ്പക്ക മുക്കറെമേററം
കൊടുക്കു, സലാമെൻെറ മുണ്ടയ്ക്കലിന്നും,
കിടക്കട്ടെയാശ്ശാസ്ത്രികൾക്കുള്ളിണങ്ങി–
ത്തടിച്ചോരു കമ്പയ്ക്കു മൂന്നാലുകൊട്ടും. 9

അനർത്ഥമെ നമ്മുടെ കുട്ടനിന്നും
കനത്തകുന്നിൽ കയറുന്നതുണ്ടോ?
മനസ്സുചേർന്നാൽപ്പലതുംവരാമേ
തനിയ്ക്കുതും സമ്മതമല്ലയല്ലീ? 10

സ്വാദറിവാൻ വരുമീ ഞാ–
നാദർവോടതു പറക തേൻകുടത്തോടും;
വാദം പറയുന്ന മഹാ–
മേദുരസാമർത്ഥ്യമുള്ള മലയാട്ടും 11

നമ്പർ 16

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

30—3 74

എപ്പോഴും നീരിളക്കം തലയിലൊഴികയി–
ല്ലാകയാൽ നെററിയന്മേൽ
തീപ്പോളച്ചൂടുവെച്ചു മിഴിവഴി ശിവനേ!
താങ്കൾ വേണ്ടില്ല വൈദ്യം

വാസ്സിട്ടാൽ മേനികേറവം ഹരിയുടെ മൊഴികേ-
ട്ടിപ്പൊളീക്കാളകൂടം
സാപ്പെട്ടാൽപ്പറവകില്ലെന്നമയുടെ പിടിയിൽ-
പ്പെട്ടു കണ്ണം തൊഴുന്നേൻ. 1

മാസംതോറുമിടയ്ക്കു മേലിലെഴുതാ-
മീ രണ്ടുകത്തെന്നനാ-
യാസന്തോഴ! കരാറുചെയ്തു മുറ-
യ്ക്കൊപ്പിച്ചു നോന്തങ്ങളിൽ;
ഹേ സന്തോഷ;മതീയ്യിടെക്കുറെയമാ-
ന്തംപോലെ കാണുന്നു തേ
ഹാസംതോന്നിയ റാസമായ്യൂടിപിടി-
ച്ചില്ലാതെയായ്പ്പോയിതോ? 2

ഇക്കാലമിയ്യിവനെടോ! മടിയും വിശേഷാൽ
മൂഢാലുമത്ര വഴിയാത്രയുമാണു ഭാരം
തെക്കുംവടക്കുമുഴലുന്നൊരാളെഴുത്തയപ്പാ-
നൊക്കുന്നതല്ല മടിയാണതൊഴിഞ്ഞനേരം. 3

ഒഴിഞ്ഞീലിങ്ങു ഭാരങ്ങൾ
കഴിഞ്ഞീലുത്തരായണം;
അഴിഞ്ഞീടും രസാൽക്കത്തൊ-
ന്നഴിഞ്ഞീടാനുമേ സഖേ! 4

തഥാപി കവിതാകത്ത്-
പ്രഥാപിച്ചീലകൌതുകം
വൃഥാ ന സ്ഥീയതേ തത്ത-
ദ്വൃഥാ രുചി വിരച്യതേ. 5

മൂലം—ഉവ ണ്ഹ പുളോ ഇദവ്വം
ണവം ചളിത്തം മഹ്ഹ കിം പി
വിളിഖീഅദി ജത്ഥ പുണോ
ഫളിദാകളംഹല്ലിംഗ്ഗണ മഅണേണ. 6

ഭാഷ—നോക്കുക നിനിയ്ക്കു കാണ്മതി-
നൊക്കും പുതുവർത്തമാനമൊന്നീ ഞാൻ
ഇക്കത്തിലെഴുതിടാം കല-
ഹക്കളിയാടുന്ന മദനവിജയഫലം. 7

പാറുക്കുട്ടി ചിരിച്ചു ചാണയുടെ നേ-
ക്കെന്നുള്ള ദുശ്ശങ്കയാൽ
ദൂരോൽക്കൃഷ്ടകടപ്രകോപമിളകി-
ക്കമ്പം പിടിച്ചാവിടം
ഏറെക്കെട്ടിയണിഞ്ഞതമച്ചിൽ വിലസും
മേക്കെട്ടിയും മെത്തയും
കീറിക്കഷ്ണമുടച്ചു ദർപ്പണഗണം
കാത്തുള്ളിലുള്ളച്ച്യുതൻ. ൮

ഇന്നും തീർന്നില തെല്ലും പ്രണയകലഹകോ-
ലാഹലം; "കാട്ടുകള്ളി-
യ്യൊന്നും തീററിയ്ക്കപോലും കരുണ നഹി കൊട്ട-
ക്കില്ല ഞാൻ തീർച്ചതന്നേ
മുന്നം തീറായ്യൊട്ടുത്തീടിന കുറിമുതലും
വീടുമെല്ലാമിനിയ്ക്കു-
ച്ചൂന്നം തീരിന്നുമേലേ പണയമെഴുതണം
താനു"മെന്നാണു തർക്കം. ൯

"* * * * ക്കിതയ്ക്കുംപടി പകലിരവും
വേലചെയ്തിട്ടു രഞ്ജി-
പ്പേറിക്കണ്ടെന്നു പോരെങ്കിലുമിതു മമ വേ-
ലയ്ക്കു നീ കൂലിതന്നു,
മാറിക്കൊണ്ടാലുമിത്തന്നൊരു മുതൽ തിരിയേ
കിട്ടുകില്ലെന്നിനാണി-
ന്മാറിക്കാട്ടുന്ന ചേപ്രത്തെന്ന"മിതി മറുപ-
ടുത്തരം; നല്ല ഘോഷം. 10

പാറക്കുട്ടിയിടന്തടിച്ചോരുപുര
നില്ക്കുന്നു; തച്ചോട്ടിട്ട-
ന്മാറുകൾക്കട്ടിയുമുണ്ടവർക്കു;ന്നുടവം
ധാരാളമുണ്ടായതിൽ
പുറ്റുറെ കഷ്ടമിടയ്ക്കിടയ്ക്കു പലിശ-
യ്ക്കായ്ക്കടക്കാരുമൊ-
ട്ടേറെ;ക്കഷ്ടി ധനം; കുഴഞ്ഞി കഴിവാൻ
കാത്തുള്ളി വല്ലെങ്കിലും. 11

ചിലവിനു തരു വേഗം രണ്ടായിരം
മമ ത്രൂപ മേ-
ച്ചിലവിനു ഭവാനെന്നേ വിട്ടാലിനി-
യ്ക്കു കിടയ്ക്കുമേ,
ചില വിരുതരെ * * * ക്കയ
റുകിലാകുമേ
ചില വികൃതിവാക്കോതുംമുമ്പേ നട-
ക്കകവേണമേ.

ഇതി പലതും കലിതാഹ-
മ്മതി പലപാടും പറഞ്ഞു പാറക്കുട്ടി
ധൃതി പാടുന്നുണ്ടു മനോ
ഗതി പാടല്ലാതെയായി കാത്തുള്ളിയ്ക്കും.

ഏതെങ്കിലും ബഹുരസം രസമന്നനിഷ്ടം-
ചെയ്യെങ്കിലെന്തലവർ ചേർത്തിനിഫലന്താൻ
ചേതസ്സു ചുട്ടനുഭവിക്കണമിത്രയൊക്കെ-
ച്ചേർത്തം കലാശമഴലെന്നൊരു യോഗ്യപക്ഷം. 14

കടമോ മുപ്പതിലധികം
കടന്നു; കലഹംകലന്നു കയൽമിഴിയും;
കാത്തുള്ളിസ്സുഖവും നഹി,
കത്തുള്ളിക്കൊന്നുവന്നോ കഥ കഷ്ടം. 15

ഏവം നമ്മുടെ മിത്രമിത്ര വളരെ-
കഷ്ടത്തിലാപ്പെട്ടിതെ-
ന്താവും നമ്മൾ നിനിയ്ക്കിലില്ലൊരു ഫലം-
പോലും വിഷാദംവിനാ;
ഈവണ്ണംമതിമാഞ്ഞിടും ശനിദശാ-
യോഗം കഴിഞ്ഞാലുടൻ
ദൈവം നന്മവരുത്തുമെന്നൊരു സമാ-
ധാനം സമാലംബനം. 16

പതിവിൻപടിയുത്തരായണത്തിൽ-
പ്പതിവാൻ പററിയിതല്ലിനിയ്ക്കുമെന്നാൽ
മതിമൻ! പറയുമ്പൊഴായതിന്നും
മതിയായുള്ളൊരു ഹേതുവില്ലതാനും. 17

കുട്ടിയ്ക്കു കൊത്തുവളയൊന്നു പണ്ടിത്തെരുതീന്നു-
കിട്ടിയൊരുത്ത രുചിപോകണമെന്നു മോഹം
കൊട്ടിക്കുറച്ചിട കഴിച്ചതുവയ്ക്കുമപ്പ-
ട്ടെട്ടിയ്ക്കു തീൎത്തുതരുവാൻ മടി ഞാൻ കുഴഞ്ഞീ. 18

കഷ്ടം, രണ്ടുകിടാങ്ങൾ കഞ്ജമിഴിയാൾ-
ക്കീരണ്ടുകൊല്ലത്തിനു-
ളിഷ്ടംപോലെ പിറക്കിലും വിധി പിഴ-
ച്ചേല്പിച്ച നോട്ടത്തിനാൽ
നഷ്ടംവന്നു നിതാന്തകാന്തികലരും
രണ്ടാന്തരം പൈതലെ-
ട്ടിഷ്ടം പോക്കിയവസ്ഥവിങ്ങലൊരുവൻ
മോഹിയ്ക്കിലുണ്ടോ ഫലം? 19

തെക്കേമ്പ്ഭാൎയ്യയ്ക്കുമീയ്യുള്ളവനുമൊരുവിധം
മക്കൾ പോരെയൊരുദുഃഖം
നീക്കേണ്ടുംമുട്ടു നീരോടിന മിഴികളൊടും
നിത്യവൃത്തിയ്ക്കു ശീലം
ഉൾക്കേഴക്കണ്ണിയാൾക്കീവക വിഷയവിഷ-
ച്ചൂട മുൻവീഴ്ചയാണെ-
ന്തൊക്കേയും പറവമാമോ? പരമതു നിരുപി
ച്ചാണിനിയ്ക്കല്ലലെല്ലാം. 20

വണ്ടിവഴി യാത്രചെയ്തതി-
ല്യണ്ടിന്നും പ്പേറ്ററക്ഷകക്ഷോഭമോ ദാൽ
കണ്ടില്ലാ ഗതി, വഞ്ചി-
യ്ക്കുണ്ടിവരും നൂനമെന്നു കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ. 21

നമ്പർ 17

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 18—മീനം—74

പുരാരി പുൽകുമ്പൊഴുതുള്ളഴിഞ്ഞ
പുരാണവേദപ്പൊരുളായ രൂപം
പരാപരജ്ഞാനമതിന്റെ തന്റെ
പരാമയം തീർത്തരുളട്ടെയെന്നും. 1

വൈരം താങ്കൾ കുറിച്ചുവിട്ടെഴുമെഴു-
ത്തിന്നെത്തി; കാദംബരീ-
സാരം തർജ്ജമതീർത്ത തസ്സലെഴുതി-
ക്കൂട്ടുന്ന കോലാഹലം
നേരംപോക്കിനു മാനവിക്രമജയം
നിർമ്മിച്ചിട്ടും നാടകം
പോരുമ്പോലെ മുഴുക്കെയൊക്കലിവയാ-
ണെൻജോലിയിപ്പോളെടോ! 2

അതാണു മുമ്പിട്ടു പറഞ്ഞതെങ്കിലും
കഥാസരിത്സാഗരപാരപാതവും
കൃതാദരം മറ്റൊരു വേലയുണ്ടു മേ
യഥാർത്ഥമായിട്ടിടയില്ല തെല്ലുമേ. 3

ഇനിയും മലയാളശബ്ദശാസ്ത്രം
തനിയേ തീർത്തെഴുതും തിരക്കു വേറെ
പണിയീവക കൊണ്ടു മാപ്പുവേണം
പണിയുന്നേനവധിയ്ക്കപേക്ഷ ധീമൻ! 4

നമ്പർ 18

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 11-1-74

ചെന്നാൽച്ചെന്നേടമൊക്കെച്ചിതമൊടു നിലവി-
ട്ടുച്ചിവയ്ക്കുന്ന കള്ള-
സ്സന്ന്യാസിസ്വാമി വില്ലൻ തരമൊടു കയറും
തേർ നടത്തുന്ന സൂതൻ
കന്യാവേഷം ധരിച്ചോരളവകമിളകി-
ച്ചെന്നു പൊഞ്ഞിപ്പിടിക്ക-
ന്നന്യായക്കാരനേപ്പാത്തൊരുവൾ വിടുംമിളം-
പുഞ്ചിരിയ്ക്കായ്ത്തൊഴുന്നേൻ. 1

എടോ സഖേ! താൻ പണിവിട്ടു, ഗേഹം
വിടോല്ല മേലാലിവനെന്നു ദൈവം
കഠോരമായ്ക്കല്പനയായതിൻെറ
ഹഠോദ്യമം കണ്ടുമരുന്നുവെന്നോ? 2

വിജയപര! "മാനവിക്രമ-
വിജയം"നവനാടകംം കവികുമാര!
നിജമെന്നു ഞാനയച്ചതു
നിജകരതാരിൽക്കിടച്ചില്ലേ? 3

പഴയനുക്കയെപ്പിച്ചേൻ
പഴയസ്ഥിതിയോർത്തു ഞാൻ
വഴിമാററിബ്ഭവാൻ ചോന്ന
വഴിയെന്നറിവില്ലമേ. 4

ഉദ്യോഗം വിട്ടുമുതൽ-
ക്കുദ്യോഗം കവിതയിങ്കൽ മുമ്പേത്തേക്കാൾ

ഉദ്യോഗംകൊണ്ടേറി
സ്സുട്യോ ഗംഭീരവേലചെയ്യുന്നില്ലേ?

അച്ഛന്നു സുഖമല്ലല്ലീ?
സച്ഛൻ ശങ്കുണ്ണിമേനവൻ
അച്ചിവെച്ചുമുതൽ ശ്ലോക-
പ്പിച്ചില്ലാതല്ലി വാഴ്വതും?

കിടങ്ങഴിയമിപ്പൊഴും കിഴവനച്ഛനേള്ള വിടാ-
തടങ്ങലഴിവൊക്കയും പഴയമട്ടു പാലാഴിയിൽ
തുടങ്ങിയൊഴിവെന്നിയേ കുതിരകേറിയോടിച്ചുപോയ്
മടങ്ങി വഴിയാത്രയിൽപ്പൊടിപൊടിച്ചിടുന്നില്ലയോ? 7

കുട്ടൻ ഗൃഹസ്ഥാശ്രമമായൊരുണ്ണി-
കുട്ടൻ പിറക്കുന്നതിനാഗ്രഹിച്ചും,
ചട്ടററ കൃത്യം പലതും കഴിച്ചും;
ചട്ടം പിഴയ്ക്കാതമരുന്നതില്ലേ? 8

ഓരോ ഭാഷാകവീന്ദ്രർക്കുടയ കവിതയേ-
ഛരായനോക്കിക്കുറിച്ചും,
നേരോടച്ഛന്റെ ഭാഷാപദപരിചയസ-
ത്താന്തിനേ സംഭരിച്ചും,
പേരോർത്താലങ്ങയേപ്പോലൊരുവിധമുടനേ
നേടുവാൻ തക്ക ബുദ്ധി-
പ്പോരാട്ടം വാഴ്വതില്ലേ? പുതുകവിതവിത-
ക്കയ്യൊട്ടുക്കും മിടുക്കൻ. 9

തവ താതനോടു കുശലം കഥിക്കണം,
നവനീരസക്കൊടിയൊടിച്ചൊഴിക്കണം,

ഇവനെക്കുറിച്ചു ഹിതമാക്കിവെയ്ക്കണം,
വിവരത്തിനൊക്കെ മറുകത്തയയ്ക്കണം. 10

P. S.

അച്ഛനപ്രിയമെങ്കിലുള്ളതു കുറ-
  ച്ചു ന്യായമാർഗ്ഗത്തിലാ-
ണച്ഛനം പറയേണമായതു ഭയം
  നേരുള്ളിനിയ്ക്കില്ലെടോ?
പച്ഛം ചൊല്ലുകയല്ല സത്യമറിയാ-
  തെന്നോടിടഞ്ഞീടുകിൽ-
ത്തുച്ഛം തുച്ഛമിതെന്നുറച്ചുമരുമേ
  പണ്ടത്തെമട്ടേഷ ഞാൻ. 11

നമ്പർ 19

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 17—1—7;

അച്ഛൻ മാമലയാ,ണൊരാനമുഖര-
  ച്ചാരാണു നിൻ മുൻമകൻ,
പിച്ചക്കാരനഹോ വിഷാദി കിഴവൻ
  പാമ്പാട്ടി നിൻകെട്ടിയോൻ,
ഒച്ചപ്പെട്ട സമസ്തദേവവനിതാ-
  സൌന്ദര്യസമ്പത്തിലും
മെച്ചപ്പെട്ടൊരു നിൻെറ ജാതകഫലം
  മായേ! മഹാവിസ്മയം. 1

ഇച്ഛിയ്ക്കുമാറു ചില നമ്മുടെ പുസ്തകങ്ങ-
ളച്ചിയ്ക്കുവേണ്ടിയവിടയ്ക്കു കൊടുത്തയയ്ക്കാൻ
ഉൾച്ചിന്നിടും പ്രണയമുള്ളൊരു ഞാൻ പറഞ്ഞു-
വെച്ചിന്നിയും കിമപി നീട്ടുക വേണ്ടിവന്നു. 2

കോഴിക്കോട്ടാണു ചൂഡാമണി മുഴുവനുമേ
പുസ്തകം വില്പതിപ്പോൾ
പാഴിൽക്കേട്ടാൽ മയങ്ങും മൊഴിയൊഴികഴിവി-
ന്നോതുകെന്നോർത്തിടൊല്ലേ;
ഊഴിക്കെട്ടിൽപ്പുരത്തുന്നതിനിതു തരമെ-
ന്നോർത്തു പോയാ,ട്ടെ ഞാനെൻ-
തോഴിക്കുട്ടിക്കു കിട്ടുംപടിയുടനെ വിടാൻ
കല്പനക്കത്തയക്കാം. 3

മറവുള്ള ബുക്കുകളുമാവിധമങ്ങുമിങ്ങും
ചുററും കിടക്കുമിഹ കയ്യിലൊരെണ്ണമില്ല;
മുററും നമുക്കു ജനനംമുതലുള്ളമാന്ദ്യം
പററുന്നതിൽപ്പരമൊരത്ഭുതമെന്തു തോഴ! 4

ആട്ടെ ഭവാൻ "രസികരഞ്ജിനി" കണ്ടുവല്ലോ
കുട്ടേത്തുമെന്നിയെയതിൻ ഗുണദോഷതത്വം
പോരട്ടയക്കണം സരസം ദ്രുതവഴിക്കിനിക്കു;
കേട്ടേ മനസ്സിനു സുഖം മതിയാകയുള്ളു. 5

കവികുലേന്ദ്ര! ഞാനിങ്ങു കേവലം
ഗവിളിയുത്തരംതാങ്ങിടുംവിധം
അവിടെ മന്നവൻ ഭാരവാഹിയായ്-
ഭുവി ഭരിക്കുംവേഷമാടിക്കാട്ടിനേൻ. 6

മിത്രാവലീ മകുടമണേ!
പത്രാധിപനെന്നപേരു പെട്ടൊരു ഞാൻ
സ്വാതന്ത്ര്യം നടിച്ചു ഗുണകര-
ണാർത്ഥം പൃച്ഛിച്ചു പൃച്ഛ തള്ളരുതേ! 7

നമ്പർ 20

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 11—2—73

അധരചുംബികളകചണവേണുകാ—
മധരിതസ്വരസൌഭഗസമ്പദം
വ്രജവധൂജനകാമദുഘാം തനും
സ്മര ഹരേരഥരേകമതസ്സുഖം.

തത്താദൃക്ഷം പ്രണയ,കലഹ,പ്രക്ര-
മാതിക്രമാദ്യാം
തത്താദഭ്രപ്രസരമലഭം താവ-
കം ലേഖനം തൽ,
യത്താദൃക്കോ വയമഥചിരം മൌന-
മുദ്രാനുവിദ്ധാ-
സ്തത്താല്പര്യഗ്രഹകതുകിനഃ കിഞ്ചി-
ദേവം ലിഖാമഃ! 2

അച്ഛന്നഷ്ടിമുടക്കിപ്പോലൊരു മഹാ-
നാരോ ഭവാനായതിൽ
പ്രച്ഛന്നം പ്രഹരിയ്ക്കുവാൻ കരുതിപ്പോ-
ലെ,ല്ലാം ശരിത്താനെടോ;
അച്ഛന്നപ്രണയംപെടുന്നപരനോ-
ടീരണ്ടുഹേതുക്കളാൽ
സ്വച്ഛന്ദൻ മതിമാൻ മുഷിഞ്ഞു മതിയാൽ
കൊള്ളാം സഖേ കാരണം. 3

അഥവാ പുനരത്ര പൂജ്യപാദാ-
സ്തവ സത്യൈകപരാസ്തു താതപാദാഃ
വചനീയപദം ന, കിന്തു മന്യേ
സഹിതാവാൻ വിപദോ മഹാൻ വിവർത്തഃ. 4

ബുക്കച്ചടിയ്ക്കു തവ വിത്തസഹായമെന്നാൽ
തക്കത്തിൽ ഞാൻ ചെറ്റുചെയ്യുക വേണ്ടതത്രേ;
പക്ഷേ വിഷാദമുരൽമദ്ദളമോട്ടരയ്ക്കു-
മാക്ഷേപമാമറിക പാപ്പരുപുള്ളിതാൻ ഞാൻ. 5

വിപുലമതേ! തദിഹ ഭവാൻ
വിതരതു മുദ്രാലയാധിപതയേ ദ്രാക്
വിഗളിതനിജാവകാശം
വിമലന്തേ നാടകം സ മുദ്രയിതഃ. 6

അചിരസ്യാസ്മ്യഹം വപ്ര-
പ്രസ്ഥപ്രസ്ഥാനകൌതുകീ
തുലാപ്രസ്ഥാപസജ്ജേന
സഹ സാരസബന്ധുനാ. 7

നമ്പർ 21

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

18—5—25

പിതുസ്സഖേ! തേന്തിമകാല ഏവ
മാസന്നതാസീദിതി നാസ്മി വേദ;
അതോ മയാഹന്ത സമീപമേത്യാ-
പ്യപേതപുണ്യേന സ നേക്ഷിതോഭൂൽ. 1

കവിതാം കവിവൃദ്ധസ്യ
തസ്യ വൃത്തപ്രസംഗതഃ
പാവയിഷ്യാമി നചിരാ-
ദിതി മേ വർത്തതേ മനഃ. 2

സാധാരണം ലൌകികസമ്പ്രദായ-
മാധായ പത്രീപരിണീതിഹേതോഃ
ഏഷാ മയാ സമ്പ്രതി പത്രികേതി
സമ്പ്രേഷ്യതേഽസൌഹൃദയന്ത്രിതേന. 3

പ്രസ്താവന

മഹാന്മാരുടെ കത്തുകളും പ്രസംഗങ്ങളും പ്രത്യേക പുസ്തകമാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ പ്രയോജനത്തെപ്പറ്റിയും മററും ഇതിനുമുമ്പു പ്രകാശിപ്പിച്ച നാലാം പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ. കവിതയിൽ കത്തെഴുതുക എന്നുള്ള പ്രസ്ഥാനം പുതിയതല്ലെങ്കിലും, ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ അതിന്നു പ്രചുരമായ പ്രചാരവും പുഷ്ടിയും വരുത്തിയതു മഹാകവി കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാണ്. അവിടുന്നു കവിതയുണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങിയ ആദ്യകാലംമുതൽക്കവസാനംവരെ തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായ കവികൾക്കെന്നല്ല, സാഹിത്യത്തിന്റെ ഗന്ധമേയില്ലാത്ത സാധാരണക്കാൎക്കുപോലും കത്തുകളയച്ചിരുന്നതു പ്രായേണ മുഴുവനും പദ്യത്തിലാണെന്നുതന്നെ പറയാം. അവിടെയ്ക്കു ഗദ്യത്തേക്കാളധികം സ്വാധീനം പദ്യമായിരുന്നു എന്നു പരിചിതന്മാരോടു പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. അവിടുന്നു സാധാരണ സംസാരിക്കുന്നതുതന്നെ ചുരുങ്ങിയ വാക്കിൽ നല്ല ചമൽക്കാരത്തോടുകൂടി ഒരു വൃത്തത്തിലൊതുങ്ങിയിരുന്നതായി, അതായതു പദ്യമയമായിരുന്നതായി, പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അന്തരിച്ചുപോയ കേരളവൎമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വൈക്കത്തുവെച്ചു കൂടിയ ഭാഷാപോഷിണീസഭായോഗത്തിൽ ചില വടക്കൻ കവികളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം പദ്യത്തിലൊരു പ്ര

സംഗംതന്നെ ചെയ്യാൻ സധൈര്യം ഏഴുന്നേററു പുറപ്പെട്ട മഹാകവിയുടെ കവനവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തെപ്പററി ഈയുള്ളവർ എന്തു പറയാനാണ്? അഥവാ എത്ര പറഞ്ഞാലും അവിടേയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന സരസ്വതീകടാക്ഷത്തിന്റെ ശതാംശം പോയിട്ടു സഹസ്രാംശംപോലും ശരിയായി കാണിക്കാൻ സാദ്ധ്യമാകുന്നതുമല്ല.

തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കവനകത്തുകളെപ്പററി മുമ്പു പറയാത്ത ഒന്നുരണ്ടു സംഗതികൾ മാത്രമേ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുവാനുള്ളു. ഒന്നാമത്, ഈവക കത്തുകൾ ക്രമപ്പെടുത്തിവെച്ചാൽ അവിടുത്തെ ശരിയായ ഒരു ജീവചരിത്രം എഴുതുവാൻ എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കും. ഓരോ കാലത്തു് അവിടുന്നു ചെയ്തിട്ടുള്ള സാഹിത്യപരിശ്രമങ്ങളുടെ വിവരമെല്ലാം ഇവയിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അസൂയാരഹിതവും, അനുകമ്പാസമ്പൂർണ്ണവുമായ അവിടുത്തെ സ്വഭാവവിശേഷത്തിന്നു ഈവക എഴുത്തുകളെക്കാൾ ബലമേറിയ ഒരു ലക്ഷ്യവുമില്ല. 1065 മുതൽക്കു തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായ അനവധി കവികൾക്കും, മററു പലക്കും എഴുതിയ കത്തുകളെല്ലാം ഒരു കാലത്തു് ആരെങ്കിലും ഇങ്ങിനെ ശേഖരിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാനിടവരുമെന്നു് അവിടുന്നു സ്വപ്നത്തിൽപ്പോലും ആലോചിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ ഇതൊക്കെ എഴുതിയിട്ടുള്ളതു്. രണ്ടാമതൊരു സംഗതി, മലയാളത്തിലിത്രവളരെ കവികളുണ്ടാകുവാനും, അവർ മുഖാന്തരം ഭാഷാസാഹിത്യം പ്രത്യേകിച്ചും പദ്യസാഹിത്യം, ഇത്രമാത്രം ഉൽക്കർഷത്തെ പ്രാപിക്കുവാനും ഇടവരുത്തിയതു തമ്പുരാന്റെ ഈവക കത്തുകളാണ്.

സാഹിത്യത്തിൽ സ്വല്പമെങ്കിലും ഒരു പ്രവേശമോ, കവിതാവാസനയോ ഒരാൾക്കുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ, സ്ത്രീയെന്നോ, പുരുഷനെന്നോ, നായരെന്നോ, നമ്പൂതിരിയെന്നോ യാതൊരു ഭേദവും വിചാരിക്കാതെ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്, എത്ര ദൂരസ്ഥന്മാരായാലും അവരെ തന്റെ തൂലികാപ്രയോഗംകൊണ്ടു തട്ടിയുണൎത്താതിരിക്കയില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള പ്രോത്സാഹനമില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഇന്നു ഭാഷയിൽ പ്രചുരപ്രചാരമുള്ള പല കൃതികളുടേയും കൎത്താക്കന്മാർ അജ്ഞാതന്മാരായിത്തന്നെ അവസാനിക്കുമായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തിസ്പർശംപോലുമില്ലെന്നു് അവിടുത്തെ കത്തുകൾ സശ്രദ്ധം വായിക്കുന്നവൎക്കൊക്കെ ബോദ്ധ്യപ്പെടും.

എന്നാൽ ആവക അനവധി കത്തുകൾ ഇനിയും പുറത്തു വരാതെയാണിരിക്കുന്നതെന്നുകൂടി വ്യസനപൂൎവ്വം പറയട്ടെ. പരേതനായ വറുഗീസ്സുമാപ്പിള അവർകളുടെ ലാളനയേററു വളൎന്നിരുന്ന മലയാളമനോരമയുടെ ബാല്യകാലത്തു കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അതിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന പല പദ്യക്കത്തുകളും മററു കവിതകളും ഇവിടെ സമ്പാദിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇതുപോലെ 'മലയാളി' മുതലായി മററനേകം പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയവയും, സ്വകാൎയ്യമായി പല കവികൾക്കുമയച്ച കത്തുകളും എന്റെ കൈവശത്തിൽ കിട്ടീട്ടില്ല. ആവകകൂടി കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ ഈ മഹാകവിയുടെ കവനക്കത്തുകളുടെ വൈപുല്യവും വൈശിഷ്ട്യ

വും അത്യാശ്ചൎയ്യകരമായ ഒരു 'സാരസ്വതഭണ്ഡാഗാര'മാണെന്നു കാണാനിടവരുമായിരുന്നു. തമ്പുരാൻതിരുമനസ്സുകൊണ്ടും ഞാനുംകൂടി ഒരിക്കൽ കഴിയുന്നത്ര ശ്രമിച്ചു കണക്കുകൂട്ടിനോക്കിയതിൽ അവിടുത്തെ കൃതികളായി ഈ ഒരിനത്തിൽതന്നെ പതിനായിരത്തിൽ കുറയാതെ ശ്ലോകങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നു കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഈ കൂട്ടത്തിൽ പരേതനായ സരസകവി മടവൂർ സി. നാരായണപിള്ള അവർകൾക്കു തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടയച്ചിരുന്ന കത്തുകൾ അയച്ചുകിട്ടുവാൻ ഞാനാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അയച്ചുതന്നതാണ് ഇതിൽ ചേൎത്തുകാണുന്ന 'സ്മരണകൾ'. ഒരു തികഞ്ഞ സഹൃദയനായിരുന്ന ശ്രീമാൻ പിള്ളയ്ക്കു തമ്പുരാൻതിരുമനസ്സിലെ കത്തുകളെപ്പറ്റിയുള്ള മതിപ്പ് എത്ര വലുതായിരുന്നു എന്നുംമറ്റും ഇതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാമല്ലൊ.

ആകപ്പാടെ ഒന്നേ ഇനി പറയാനുള്ളൂ. അതായത് കവിത ഇന്നതാണെന്നു യഥാൎത്ഥമായി ധരിച്ചോ ധരിക്കാതെയോ ഈവക കത്തുകളിൽ വായിക്കാനും രസിക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും അത്രയൊന്നുമുണ്ടാകയില്ലെന്ന് ഉപരിപ്ലവബുദ്ധികൊണ്ട് ആരും — പ്രത്യേകിച്ചും യുവജനങ്ങൾ — ധരിച്ചുപോകരുതെന്നും, ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്റെ യഥാൎത്ഥമായ ഉൽക്കൎഷത്തിന്ന് ഈവക കത്തുകൾ അത്യന്തം പ്രയോജനകരങ്ങളായിട്ടുണ്ടെന്നും മാത്രമാണ്.

കോട്ടയ്ക്കൽ
31—12—1103 } പി. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ.

കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ

എഴുത്തുകളെപ്പററി

ചില സ്മരണകൾ.

"പരേതനായ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ അവർകളുടെ എഴുത്തുകളിൽനിന്നു ചില ശ്ലോകങ്ങൾ മനോരമ 17-ാം ലക്കത്തിൽ ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നതിനെ ശ്ലാഘിച്ചും, ആ മഹാകവിയുടെ അപ്രസിദ്ധശ്ലോകങ്ങൾ ആരുടെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നാലും അവയെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു് ഒന്നുപോലും വിടാതെ ഭാഷാഭണ്ഡാഗാരത്തിൽ മുതൽക്കൂട്ടേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെ"ന്നു വിവരിച്ചും ഭാഷാഭിമാനികളായ ചില സ്നേഹിതന്മാർ എനിക്കെഴുതുകയാൽ വീണ്ടും അവിടത്തെ എഴുത്തുകളിൽനിന്നും ഏതാനും ശ്ലോകങ്ങളെ ഉദ്ധരിച്ചു സന്ദർഭസഹിതം താഴെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

ഞാൻ ഒരിക്കൽ "അവിടുന്നു് ഇയ്യിടെ എഴുത്തുകൾ ഒന്നും അയച്ചുതരാത്തതു കുറേ കഠിനംതന്നെ" എന്നെഴുതിയിരുന്നതിനു മറുപടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ശ്ലോകം.

"പൂന്തേനോലുംപടിക്കുള്ളൊരു മധുരമൊലി-
ക്കുന്ന പദ്യപ്രപഞ്ചം
സ്വാന്തേ തിക്കിത്തിരക്കിത്തടവിട്ടുമെഴു-
ത്തീയ്യിടെത്താങ്കളും മേ

എന്തേകാൎയ്യാൻ നിമിത്തം? മമത കുറകയാ-
വില്ലതോ സിദ്ധ,മെന്നാ-
ലെന്തേവം തുല്യമാകം കുറവിലിവനിലീ-
വീഴ്ചയൊന്നേറെയുന്നാൻ."

'മനോരമയുടെ കവിതാപംക്തിയിലും മററും ധാരാളം എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന 'അവിടുന്ന് ഈയിടെ ഒന്നും എഴുതുന്നില്ലല്ലോ' എന്നു ഞാൻ ഒരിക്കൽ എഴുതിയിരുന്നതിനു മറുപടിയിൽ കണ്ട ഒരു ശ്ലോകം—

"ധാരാസംപാതധാടിപ്പുതുമയൊടു പുരാ
പത്രജാലത്തിലോരോ-
ന്നാരാൽ മററുള്ള നാനാകവികളുമെഴുതു-
ന്നന്നു ഞാനേററിരുന്നു;
പേരാളും വീരരോരോവഴിയുഴറിയൊഴി-
ച്ചിപ്പൊഠം ഞാനതു ചാടി-
ച്ചേരാതേ വാങ്ങിനിന്നേനതുമൊരു മടിയാ-
ണെന്നു ചിന്തിച്ചിടേണ്ട".

വെണ്മണി മഹൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ കാലശേഷം "വെണ്മണി കവിതാസമ്പത്തി മുഴുവനും മുറപ്രകാരം കയ്യേററിരിക്കുന്ന അവിടുന്നു കൈരളിയ്ക്കും കേരളീയൎക്കും പൂർവ്വാധികം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" എന്നു ഒരിക്കൽ ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നതിനു മറുപടിയിൽ വിവരിച്ച ശ്ലോകം—

"അയ്യോ! വെണ്മണിഭൂസുരേന്ദ്രകവിതാ-
മാഹാത്മ്യസമ്പത്തിനെ-
ക്കയ്യോടേററുവഹിക്കയോ! പരമതി-
ന്നാരുള്ള പാത്രുള്ളതിൽ?

നിശ്ശേഷരോന്ന പുകഴ്ത്തുവാനതിശയോ-
ക്തിക്കൊക്കെ കടംകൊൾകിലും
വസ്തോതാനിതുമാത്ര, മിക്കവനരി-
ക്കാമോ ഹരിപ്രാഭവം?"

'അവിടത്തെ 'ഹംസസന്ദേശം' കണ്ടില്ലല്ലോ' എന്നു ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നതിനു മധുരമംഗലം നാടകം (അച്ചടിക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള കയ്യെഴുത്തുപ്രതി) അയയ്ക്കുന്നു എന്നും മററും മറുപടിയിൽ വിവരിച്ച ശ്ലോകങ്ങൾ:--

"സൈ്വരം മേ ഹംസസന്ദേശമതൊരുവിധമു-
ണ്ടായി കേളച്ചടിക്കാ-
നാരംഭിച്ചിട്ടുമുണ്ടായതു ഝടിതി പുറ-
ത്താകുമന്നാളയയ്ക്കാം;
നേരംപോക്കിന്നു വേറിട്ടൊരു കവിത തരാ-
മിപ്പോൾ വായിച്ചുനോക്കൂ
സാരം ചേരുന്ന വേഷ്ടിസ്ഥിതു തവ സുകവേ!
തന്നതാണോ--അതാവോ!"

"മധുരമംഗലവാഗധിദേവംപെട്ടം
മധുരമംഗലനാടകമിന്നിതാ
അതിരസിച്ചു ചിരിച്ചിനി നോക്കു തൊ-
നിതു രസത്തൊടയച്ചുതരുന്നു തേ!"

വിദ്വാൻ കോയിത്തമ്പുരാൻെറ 'സന്താനഗോപാലം' തുള്ളൽക്കഥ ആവശ്യപ്പെട്ട് അവിടുന്ന് എഴുതിയ ഒരു ശ്ലോകം --

"വിശേഷിച്ച സന്താനഗോപാലമെന്നാ-
വിശേഷപ്പെട്ടും തുള്ളലൊന്നുണ്ടതെങ്കിൽ
അശേഷം മടിക്കാതയച്ചാലുമൂൾത്താ-
രശേഷം വശത്താക്കിടും സഖ്യരാശേ!

അവിടത്തേയ്ക്കു കിളിമാനൂർ രാമവർമ്മകോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളുമായി പരിചയം ഇല്ലാതിരുന്ന കാലത്തു അതിനേക്കുറിച്ച് എനിക്കയച്ച എഴുത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ.

"കളമോടകവിമണിയാം
കിളിമാനൂർ രാമവർമ്മനൃപതിയോടും
കളവല്ലെന്നുടെ കൌശല-
കളവാക്യം വിവരമായുണർത്തിക്ക.

പരിചയമവിടത്തോടൊട്ടുമില്ലായ്കമൂലം
പരമവിനയമായിട്ടാദിയിൽ കത്തയപ്പാൻ
ഉരു ഭയമിവനുണ്ടെന്നുള്ളതും വ്യക്തമായി-
ട്ടൊരുകുറി തിരുവുള്ളത്താരിലാക്കീടവേണം".

ഈ ശ്ലോകങ്ങളെ ഞാൻ രാമവർമ്മകോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളെ അറിയിക്കയും, അവിടന്ന് ഉടൻ പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ ശ്ലോകങ്ങൾ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ അവർകൾക്ക് എഴുതിഅയയ്ക്കുകയും, പിന്നീടവർ പരസ്പരം പദ്യപത്രങ്ങൾ അയച്ച പരമസുഹൃത്തുക്കളായി ഭവിക്കയും ചെ

യ്ക്കു. അതിനെക്കുറിച്ച് അനന്തരകാലത്ത് എനിക്കയച്ച എഴുത്തിൽ വിവരിച്ച ശ്ലോകങ്ങൾ—

"രാമവർമ്മകവിരാജനിപ്പൊഴെൻ-
ക്ഷേമവാർത്തയിൽ മനസ്സുവെയ്ക്കയാൽ
പ്രേമമുള്ളിലിളകം സഖേ! സുഖ-
ക്ഷാമമുള്ളതു മുടിഞ്ഞു മേ രസം.

മുറജപമടിയന്തിരം പ്രമാണി-
ച്ചൊരു നിജദക്ഷിണദേശയാത്രയോർത്താൽ
ചിരസഖി!യവിടത്തെയൊന്നു കാണ്മാൻ
തരമുളവാ,മതിനുണ്ടിനിക്കു മോഹം.

കഷ്ടമേ! തങ്ങളിൽപ്പാര-
മിഷ്ടമേറും ജനങ്ങളെ
ദുഷ്ടദൈവമകറ്റുന്ന
നഷ്ടദൈന്യം സുദുസ്സഹം.

ഇതിനിവക ദേശാന്തര-
ഗതി നീക്കുകിലില്ല മറ്റു പരിഹാരം
മതിജലധേ! മറുകൈവഴി
മതിയെങ്കിൽ പേനതന്നെയാം ദൂതൻ".

കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം രാമവർമ്മകോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകൾക്ക് ആലസ്യമാണെന്നുള്ള വിവരമറിഞ്ഞു കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ അവർകൾ എനിക്കയച്ച എഴുത്തിൽ വിവരിച്ചിരുന്ന രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ—

"രാമവർമ്മനൃപനെന്തുമാത്രമാ-
ണാമയം വിവരമായുരെയ്ക്കെടോ!
-ക്ഷാമഭാവമുയരുന്നിതുള്ളിലാ-
പ്രേമപാത്രമതിനാർത്തി വാർത്തയാൽ.

ഇക്കത്തെത്തിയവാറെ
തക്കത്തോടു രാമവർമ്മനൃപനികടെ
തൽക്കത്തിനിടകൊടുക്കാ-
തൊക്കെത്താൻ പറയുകെന്റെ വിവരങ്ങൾ."

ഒരിക്കൽ അവിടന്നു സ്വന്തം മദ്രാസ് യാത്രയെ വിവരിച്ചു. "മധുരാശിയാത്ര" എഴുതിയതായും മററും എനിക്കയച്ച എഴുത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ശ്ലോകം—

"എന്തോ ഞാൻ മധുരാശിയാത്രയെഴുതി-
ത്തീർത്തു,നന്നു തൽക്ഷണം
സന്തോഷത്തോടയച്ചതിന്നു പറയാം
വിഘ്നം കുറച്ചുണ്ടെടോ;
എന്തെന്നാലടനച്ചടിക്കുവതിനാ-
യേകീടിനേൻ കോട്ടയ-
ത്തെന്തിന്നും മതിയാം മനോരമയിലേ-
യ്ക്കായിട്ടു മായംവിനാ."

ഒരിക്കൽ അവിടന്നു ഒരു തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രം ആവശ്യപ്പെട്ടു എഴുതിയിരുന്ന രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ—

"മാർത്താണ്ഡവർമ്മാവിതി നോവലൊന്നു-
പാർത്താശയ മററൊരു മോഹമായി

ആത്താദരം വഞ്ചിനൃപൻചരിത്ര-
മാസ്ഥാനചിതം, കാണ്മതിനാണുതാനും.

ഉദ്യൽക്കൌതുകമണ്ടു-
ക്കിട്ടിക്കിൽ കിട്ടുവാൻ കുറേ വിഷമം
ഏഭ്യമതോ! താനതിനൊരു
വിദ്യയെടുത്തെങ്കിൽ നന്നായി."

ആ പുസ്തകം ഞാൻ അയച്ചുകൊടുത്തശേഷം അവിടത്തെ അടുത്ത എഴുത്തിൽ വിവരിച്ച ഒരു ശ്ലോകം —

"അന്നങ്ങുന്നു നമുക്കയച്ച തിരുവാ-
ങ്കൂറിൻചരിത്രം സഖേ!
നന്ദിപ്പെട്ട വയസ്യനാം 'പരമു'വി-
ന്നായിട്ടു വായിക്കുവാൻ
അന്നാൾതന്നെ കൊടുത്തിതാ പ്രിയസഖൻ
തൃപ്തിപ്പെടട്ടേ ക്രമാൽ
പിന്നെക്കണ്ടു മുറയ്ക്കു നോക്കി വിവരം
വീണ്ടും ഗ്രഹിച്ചീടുവൻ.

ബോംബെയിൽ "രവിവർമ്മചിത്രശാല" ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടശേഷം അതിനെക്കുറിച്ച് അവിടത്തെ എഴുത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ശ്ലോകം—.

"ചിത്രലേഖയുടെ പുത്രനൊത്തൊരാ-
ച്ചിത്രലേഖരവിവർമ്മമന്നവൻ,

ചിത്രശാലയതിനാൽ ജ്ജനങ്ങളെ-
ചിത്രശാലയതിലാക്കിയത്ഭുതം."

പുതിയ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള തെക്കൻകൃതികൾ കിട്ടിയാൽ അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് അവിടുന്നു ഒരിക്കൽ എഴുതിയിരുന്നതിന്മണ്ണം "ശിവശതകം" എന്ന ഒരു പുസ്തകം ഞാൻ അയച്ചുകൊടുക്കയും, അഭിപ്രായം ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തയാൽ മറുപടിയിൽ വിവരിച്ച ശ്ലോകങ്ങൾ—

"വെടിയിൽ ശിവശതകം പൊടി-
പൊടിയായ് കേമമെന്നു ഞാൻ പറയാം;
അടിമുതൽമുടിവരെ നോക്കി
വെടിയും ചില ദിക്കിൽ വൃത്തമെന്നുണ്ടോ?

എങ്കിലുമതു സദാശിവമയ-
ത്തിങ്കലതാണെന്നോരംശമോർക്കുമ്പോൾ
സങ്കടമില്ലോട്ടും ഭവ-
സങ്കടവകടൽ കടക്കുവാൻ കൊള്ളും.

ഭക്തി മുഴുത്തൊരു ശിവ-
ശക്തിസ്തോസ്തം ചമച്ചതിനു കുററം
യുക്തിയൊടു ചൊല്ലിയാലും
മുക്തിക്കതു വലിയ തടവിനായ്ത്തീരും.

അതുകൊണ്ടാവിധമുള്ളൊരു
ശിതികണ്ഠസ്തോത്രവും പ്രശസ്തം താൻ;

ഇതി കണ്ടു ദോഷവിഷയേ
മതികൊണ്ടിടാതെ പിൻവലിക്കുന്നോൻ".

ഒരിക്കൽ ഒരെഴുത്തിന്റെ ഒടുവിൽ പേരു വേണ്ട സ്ഥാനത്തു് എഴുതിയിരുന്ന ഒരു ശ്ലോകം:—

"ഇതി വോ മിത്രസധർമ്മാ
കുഞ്ഞിക്കുട്ടാപരാഭിധോ വർമ്മാ
സംലിഖതി രാമവർമ്മാ
സഹൃദയസമുദായധേയനിജശർമ്മാ."

ഒരിക്കൽ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ അവർകൾ പരേതനായ മഹാൻ ചിത്രമെഴുത്തു കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ അടുക്കൽ അറിവിക്കുന്നതിനു് എന്റെ പേൎക്കു് ഒരു പദ്യലേഖനം അയച്ചിരുന്നു. അതായതു് അവിടുന്നു ബറോഡാമഹാരാജാവിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം പുരാണസംബന്ധമായി അതിമനോഹരങ്ങളായി പതിന്നാലു ചിത്രങ്ങൾ എഴുതുകയും, അവയുടെ പ്രസിദ്ധികൊണ്ടു യൂറോപ്പിൽ ചില കമ്പനിക്കാർ അവയെ ഫോട്ടോകൾ വരുത്തി അച്ചടിച്ചു ലോകമൊട്ടുക്കു പ്രചരിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നല്ലോ. ആ ചിത്രങ്ങളിൽ ഓരോ പ്രതി കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ അവർകൾക്കു് അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്നായിരുന്നു എഴുത്തിന്റെ വിഷയം. ആ എഴുത്തു് എനിക്കു കിട്ടിയ അവസരത്തിൽ അവിടുന്നു് കിളിമാനൂർ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ എഴുന്നെള്ളിയാലുടൻ അറിയിക്കാമെന്നു ഞാൻ മറുപടി അയച്ചിരുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ചു തമ്പു

രാനവർകളുടെ അടുത്ത എഴുത്തിൽ വിവരിച്ച ചില ശ്ലോകങ്ങൾ:—

കിട്ടി കത്തു രസം ചിത്തേ
കെട്ടിനിന്നു തുളുമ്പി മേ
കട്ടിച്ചിറയുറപ്പിച്ചാൽ
മുട്ടിനിന്ന നദീസമം.

ചിത്രലേഖകനൃപാലമൌലിമണി തത്ര
വന്നിട്ടകിലപ്പൊഴെൻ
മിത്രമേ! വിവരമായപേക്ഷകൾ വിചിത്ര-
മാതിരിയുണർത്തുവാൻ
അത്രയൊന്നുമുരചെയ്തിടേണ്ട കൃതിസത്ര-
ദീക്ഷിത! ഭവാനൊടെ-
നിത്രമാത്രമിനിയും പറഞ്ഞതതിമാത്ര-
മിന്നു പുനരുക്തിയാം.

എങ്കിലുമവകളിലാഗ്രഹ-
മങ്കുരനിലവിട്ടു പൂർത്തിനിർവ്വഹികയാൽ
എങ്കൽ ഫലവത്താവാ-
നെങ്കവിവര! ഞാൻ വളംകൊടുക്കുന്നേൻ.

പരിചിനൊടതുകൊണ്ടു ചിത്രവിദ്യാ-
പരിചിതിപൂണ്ടവിടുന്നു വന്നുചേർന്നാൽ
തരമൊടു തിരുവുള്ളത്തടത്തിലേററാൻ
തിറമൊടു താങ്കളൊരുങ്ങി നിന്നിടേണം.

എന്നൊന്നുകൂടിയെഴുതാ-
നെന്നോടു പറയുന്നു നമ്മുടയ മോഹം;
എന്നേ മതിമതിയെന്നാ-
യെന്നെത്തടയുന്നു താവകസ്പൃഹതാ.

നിങ്ങളുടെ വാക്കുമെല്ലാ-
മിങ്ങെഴുതിക്കാട്ടുമെന്നു കയ്ത്താരും
ഇങ്ങിനെയൊരു ചെറുഘോഷം
വിങ്ങി ഞെരുങ്ങീ കുറച്ചു തുവലഹോ". •

അതിനടുത്ത അവസരത്തിൽ അവിടുന്നു കിളിമാനൂർക്ക് എഴുന്നെള്ളുകയും, ഉടൻതന്നെ ഞാൻ പോയി കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ അവർകളുടെ ആദ്യത്തെ എഴുത്തിനെ അവിടെ സമർപ്പിച്ച വിവരം അറിയിക്കയും, അവിടുന്നു വളരെ സന്തോഷിച്ച് ആ ചിത്രങ്ങളുടെ ഓരോ പ്രതികൾ തമ്പുരാൻ അവർകൾക്കു നേരിട്ടയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം ആ ചിത്രങ്ങളുടെ മഹിമാവിശേഷങ്ങളേയും, അവിടുത്തെ ലോകോത്തര മനോധർമ്മങ്ങളേയും ശ്ലാഘിച്ചു, തമ്പുരാനവർകൾ പന്ത്രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ എന്റെ പേൎക്ക് എഴുതി അയച്ചിരുന്നു. ആ എഴുത്തിനേയും ഞാൻ അവിടത്തേക്കു സമർപ്പിക്കയും, അവിടുന്നു വായിച്ചു രസിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ രണ്ടു എഴുത്തിലേയും ശ്ലോകങ്ങൾ ആ മഹാന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുത്തേണ്ടതായിരുന്നതിനാൽ തമ്പുരാൻ അവർകൾ മനസ്സിരുത്തി എഴുതിയവയും, ഏററവും ഹൃദയംഗമങ്ങളു

മായിരുന്നു. ആ എഴുത്തുകൾ എനിക്കു തിരിച്ചുകിട്ടീട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഇപ്പോൾ അവയിൽ ഒരു ശ്ലോകംപോലും എഴുതാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതിരിക്കുന്നു.

ആശ്ചര്യചൂഡാമണി നാടകം ഭാഷാന്തരം ചെയ്തു കൊടുക്കണമെന്നു ചില നാടകക്കാർ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നും മററും വിവരിക്കുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾ :—

"ചൊല്ലേറുണ്ട ചൂഡാമണിനാടകത്തെ-
യുൾക്കൊണ്ടു ഭാഷപ്പടിയാക്കി നൾകാൻ
ഇക്കണ്ട നമ്മോടുമിരന്നിടുന്നു-
ണ്ടുല്ലസൽഗ്ഗായകരോടും ചില നാടകക്കാർ.

മുന്നം കിഞ്ചന മുഗ്ദ്ധഭാവമൊടു ഞാ-
    നാ നാടകം ഭാഷയായ്
മൂന്നങ്കംവരെയും ചമച്ചതറിവു-
    ണ്ടിന്നാ നടന്മാൎക്കെടോ;
ഒന്നെൻകൌശലമങ്ങതിങ്കലുമിട-
    യ്ക്കേല്പിച്ചിട്ടുന്നുണ്ടു കേ-
ളൊന്നും കേവലമായതില്ല പറവാൻ;
    മൂക്കും മടിക്കായ്ത്തൊഴാം". -

ആശ്ചര്യചൂഡാമണിനാടകം അച്ചടിപ്പിച്ചശേഷം ഒരു പുസ്തകം എനിക്ക് അയച്ചുതന്നതിനെ വിവരിക്കുന്ന ശ്ലോകം—

"ചൂഡാമണീനാടകമെൻകവീന്ദ്ര-
ചൂഡാമണീഭൂഷണ! ഭാഷയാക്കി
ചൂടോടെടുത്തച്ചടിയും കഴിച്ചു
ചൂടേ്യാ ഭവാനായതു നന്ദിപൂർവ്വം?

മാണിക്യസാരം മുഴുവനായോ എന്ന് എന്റെ എഴുത്തിൽ ചോദിച്ചിരുന്നതിനു മറുപടിയിലെ ശ്ലോകം.—

"മാണിക്യസാരമെന്നൊ-
ന്നാണിക്കാലം മറന്നുപോയതു ഞാൻ
ത്രാണിക്കൊത്തു കഴിച്ചതു
കാണിക്കാൻ തെല്ലു താമസം പററും."

വേറൊരു എഴുത്തിൽ മാണിക്യസാരം മുഴുവനാകാതെ കിടക്കുന്നു എന്നു വിവരിക്കുന്ന ശ്ലോകം—

എന്തടികൊണ്ടും മററും
നമ്മുടെ മാണിക്യസാരനിർമ്മാണം
ഉണ്ടിടമതിലായീ കവി-
നന്മുടിമുത്തേ! മുറയ്ക്കു നോക്കേണം."

ഒരിക്കൽ എന്റെ എഴുത്തിനു മറുപടി അയയ്ക്കാൻ താമസിച്ചുപോയി എന്നും മററും വിവരിക്കുന്ന ശ്ലോകം.–

"മടിയാം മായാഭഗവതി
കുടികൊണ്ടതുകൊണ്ടിനിക്കിതേവരെയും
വടിവൊടു തേ കത്തിനു മറു-
പടിയെഴുതാൻ കാലമൊത്തില്ലാ.

കെ. സീ. കേശവപിള്ളയോടു കുശലം
പൃച്ഛിച്ചു ഞാനൊന്നു താൻ
ഹേ! സൌജന്യനിധേ! കഥിക്കണമിനി-
ക്കാണ്മാൻ തരംകിട്ടിയാൽ;

ശ്രീസൌശീല്യനികേതമായ് വിലസുവോ-
രദ്ദേഹമിങ്ങിസ്ഥിടെ
ശ്രീസാരസ്വതവിദ്യയുള്ള ലിഖിതം-
പോലും തരാറില്ല മേ.

കോഴിക്കോട്ട ഭാഷാപോഷിണിസഭായോഗത്തിന്ന പോകുന്നു എന്നും മററും വിവരിക്കുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾ—

കോഴിക്കോട്ടെബ് ഭാഷാ-
പോഷിണിസഭയിൽ സമാജകൃത്യത്തെ
ഘോഷമൊടു. നിർവ്വഹിപ്പാ-
നേഷ ഗമിക്കുന്നു മററന്നാൾ.

ശേഷം വഴിയേ യാത്രാ-
ശേഷം വിവരിച്ചെഴുത്തു വഴിയോതാം;
തോഴരുമുണ്ടെന്നാലോ
ഘോഷം കാണാം നമുക്കു സമമല്ലോ.

മററു ജോലികൾകൊണ്ടിപ്പോൾ
മുററുമോരോന്നരയ്ക്കുവാൻ
ചെററുമില്ലിട നിത്തുന്നേൻ
ചുററും പ്രീതിക്കു വൃക്ഷമേ!"

രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാർക്കൂടി "മുദ്രാരാക്ഷസം" ഭാഷപ്പെടുത്തുന്നു എന്നു വിവരിക്കുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾ—

"കൂനേഴനും നട്ടുവട്ടസുരദേവനും ചേർ
ന്നുനേതരം പുകൾപെരുത്തൊരു നാടകത്തെ

സ്ഥാനേ തുനിഞ്ഞു നിജഭാഷയിലാക്കിനോക്കി-
ട്ടാ,നേതതോ ചണകഭൂസുരപുത്രസൂത്രം.

മുദ്രാരാക്ഷസമെന്നായി
ഭദ്രാശയ! നാമധേയമതിനല്ലോ;
നിദ്രാദി നീട്ടിയതിനു-
ന്നിദ്രാശയരായ്കിടന്നിടുന്നിതവർ ”

ഞാൻ അവിടത്തേക്കു കുറേനാൾ എഴുത്തുകൾ കണ്ടും അയയ്ക്കാതിരുന്ന അവസരത്തിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് അവിടത്തെ എഴുത്തിൽ വിവരിച്ചിരുന്ന രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ-

“ഇന്നാളുദിച്ച ചെറുതായൊരു മാലുടഞ്ഞി-
ലെന്നാകയോ? തവ മമത്വമഹത്വസത്വം
നന്നായ്കുറഞ്ഞിടുകയോ? തവ സൽകവിത്വ-
മന്ദാരവല്ലിയതു വീഴുകയോ? വിശേഷാൽ.

തന്നാലൊഴിച്ചുകളവാനരുതാത്ത ജോലി
വന്നായതിൽ തല കടത്തുകയോ കവീന്ദ്ര!
നന്ദ്യാ നമുക്കു ചില കത്തെഴുതുന്ന ഞായം
ധന്യാകൃതേ! വിടുവതിന്നായി കാരണം തേ.”

അവിടുന്നു തിരുവനന്തപുരത്തെഴുന്നെള്ളി കുറച്ചുദിവസം താമസിച്ചശേഷം തിരിയേയുള്ള യാത്ര ഇതുവഴിയായിരിക്കുമെന്നു് ഒരിക്കൽ എഴുതിയിരുന്നതിൻവണ്ണം സാധിക്കാത്തതിനെക്കുറിച്ച് അടുത്ത എഴുത്തിൽ വിവരിച്ചിരുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾ—

"ഞാനന്നതനന്തപുരിതന്നിലണഞ്ഞശേഷം
സാനന്ദമൊന്നവിടെ വന്നു കരേറിടാതേ,
ഊനം നിനച്ച നിനവിന്നു വരുത്തി വേഗാൽ
ഞാനന്നു പോന്നതിനു കാരണവും കഥിക്കാം.

വേഗം ശിവാലയമതിൽ ക്രമമായ് കവീന്ദ്ര-
യോഗം വരുന്നതിനു പിൻതുണയായിനില്പാൻ
രാഗ ഗന്ധമാകുമൊരിനിക്കു സഭേവകാശ-
ഭാഗം നിനച്ചവിടെയെത്തുവതിന്നു പാഞ്ഞേൻ.

എന്നാലിനിക്കിടയിലീഷ്യയൊടിൻഫ്ളുവൻസ
വന്നാക്രമിച്ചതിനു വിഘ്നമണയ്ക്കയാലെ
എന്നാശപോലതിനണഞ്ഞതുമില്ല; വല്ലാ-
തൊന്നാകവേ തല കനത്തു കിടക്കകെന്ന്യ:

തെക്കാണ്ട യോഗ്യർ നിരുപിച്ചപടിക്കു ചേർന്നി
ല്ലിക്കാണ്ടപേക്ഷമതിനെത്തുക പററിയില്ലാ;
ചൊൽക്കൊണ്ട നമ്പിമുതലായ വടക്കർ വന്നി-
ല്ലൽക്കണ്ണെപൂണ്ട സഭ വിക്ലബമായ് കലാശം.

അക്കാര്യമൊക്കെവെ മനോരമ നോക്കിയങ്ങു-
ന്നൾക്കാമ്പിലാക്കി ദൃഢമെന്നു ധരിക്കിട്ടുന്നേൻ;
നിൽക്കാതിനിപ്പതിവുപോലെ നമുക്കെഴുത്ത-
യക്കാൻ വിശേഷവിധിയായെ രപേക്ഷയുണ്ടേ"

ഒരു എഴുത്തിന്റെ ഒടുവിൽ "ശേഷം വഴിയെ"
എന്ന അർത്ഥത്തിൽ എഴുതിയ ഒരു ശ്ലോകം —

"ശേഷം വഴിയേ കാവ്യ-
വിശേഷക്കല്ലിട്ടിടിച്ച പെരുവഴിയേ
തോഷം പൊഴിയേ വിഗളിത-
ദോഷം വിട്ടവൻ, സുരാന്നമെന്റമൊഴിയേ"

കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ ഒരിക്കൽ അവിടത്തെ കുടുംബയോഗക്ഷേമത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയ ചില ശ്ലോകങ്ങൾ:—

"കോട്ടയ്ക്കൽ കുന്നലക്കോനവരുടെ വലുതാം
വംശമൊന്നുണ്ടു കോഴി-
ക്കോട്ടക്കാണാംവിധം കേളതിലൊരു തരുണി-
ത്തയ്യലേ വേട്ട ഹേ! ഞാൻ;
കോട്ടംകൂടാതെ വീണ്ടും മകൾ മകൾ മകനെ-
ന്നിങ്ങു സന്താനവിത്തിൻ-
കൂട്ടം കൂട്ടുന്നു താനും ബഹുസുഖമവിടെ
സ്വസ്ഥഗാർഹസ്ഥ്യകൃത്യം.

സ്വദേശത്തും ഭാര്യാസുതമുഖകുടുംബങ്ങൾ വിധിതൻ
നിദേശത്താലുണ്ടീയിരുവഴി ഗൃഹസ്ഥസ്ഥിതിയിൽഞാൻ
മുദേ ശശ്വൽക്ലേശവ്യസനസുഖസമ്മിശ്രവിഷയ-
പ്രദേശശ്വഭ്രത്തിൽ നരസമുഴലുന്നേനനുദിനം.

ഉഭയത്ര വിഭാഷയായിവണ്ണം
ശുഭസൌഭവ്യഭ്രമമാർന്നുഴന്നിടുന്നേൻ;
സഭയം ഭവദുഃഖമെന്ന സച്ചിൽ-
പ്രഭ തട്ടിക്കെട്ടമെന്നതാരറിഞ്ഞു?

പോരെങ്കിൽ കവിതാഭ്രമം പൊടിപൊടി-
ച്ചുള്ളോരു പത്രാധിപ-
പ്പേരെങ്കൽ പതിയുന്നൊരാ "രസികര-
ഞ്ജിന്യാ"പ്യലേഖ്യഭ്രമം
സൈ്വരം കണ്ട ഭരങ്ങളിങ്ങനെ തല-
യ്ക്കേററിട്ടു ചുററിട്ടുമി
ന്നേരം കഷ്ടമിനിക്കു കത്തെഴുതുവാൻ-
പോലും പ്രയാസം സഖേ!"

അവിടുന്ന് ഒരിക്കൽ ചിത്രമെഴുത്തു കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ അടുക്കൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു അപേക്ഷയെ വിവരിച്ച് എന്റെ പേരക്ക് എഴുതിയ ചിലശ്ലോകങ്ങൾ -

"തിരുമുപ്പു കിട്ടിയരുളു-
ന്നൊരു ചിത്രമെഴുത്തുതമ്പുരാനെന്റെ
ഉരുകാംക്ഷിതം നടത്തി-
ത്തരുമെന്നാൽ ഞാൻ കൃതാൎത്ഥനായ്ത്തീരും.

മുമ്പേ ഞാനൊരപേക്ഷ ചെയ്തിതവിടെ-
സ്സന്താനഗോപാലമാം
വമ്പേറും കഥയിൽ ദ്വിജന്നു വിജയൻ
പത്തുണ്ണിയേയും ക്രമാൽ
അമ്പോടന്നു മുകുന്ദസന്നിധിയിൽവെ-
ച്ചേകുന്ന ചിത്രം കുറി-
ച്ചെമ്പേരിൽ കൃപവെച്ചു നൾകണമിനി-
യ്ക്കോമ്മക്കു കാഴ്ച്ചക്കുതാൻ.

ഇങ്ങനെ ഞാനർത്ഥിച്ചതി-
ലങ്ങിനെയാമെന്നുതെററിതവിടുന്നും;
എങ്കിലുമതു സാധിച്ചീ-
ലെങ്കിൽ ഫലമെന്തു നാളു നീളുന്നു.

കൊട്ടാരം ജ്യോത്സ്യ! ഭവാൻ
മുട്ടാതെ നരേശ്വരന്റെ തിരുമുമ്പിൽ
പെട്ടാൽ സമയം നോക്കി-
ത്തട്ടാൻ നോക്കേണമെന്റെയതിമോഹം.

വലിയ മഹിമയുള്ളിത്തമ്പുരാൻ തീർത്ത ചിത്രം
വലിയ വില കൊടുത്തിട്ടിങ്ങു വാങ്ങാൻ കുഴങ്ങും;
കലിമലഹരചിത്രം ചിത്രസമ്മാനമായ്ത്താൻ
കലിതദയമയച്ചേ കാമിതം കയ്യിലാവൂ".

പ്രസ്തുതചിത്രത്തിന്റെ വിവരം ഞാൻ ചിത്രമെഴുത്തു കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ അറിവിക്കയും, ശ്ലോകങ്ങളെ അവിടെ കേൾപ്പിക്കയും ചെയ്തു. അടുത്ത അവസരത്തിൽ അവിടുന്നു മൈസൂർ മഹാരാജാവിന്റെ "ജഗന്മോഹനം" കൊട്ടാരത്തിൽ വയ്ക്കുന്നതിന് അതിവിശേഷമായി എഴുതപ്പെട്ട ഭീഷ്മപ്രതിജ്ഞ, സ്വർഗ്ഗാപഹരണം മുതലായ വിചിത്രപടങ്ങളോടുകൂടി മൈസൂരിലേക്കു യാത്ര നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അവിടുന്നു കഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ മേൽപ്രകാരം സന്താനഗോപാലം ഒരു പടം ഇനാമായി എഴുതിക്കൊടുക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും

അത് ഉടനെ ആരംഭിച്ച മൈസൂരിൽവെച്ച പൂർത്തിയാക്കി തിരിയേ വരുന്ന അവസരത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർവച്ച കൊടുക്കാമെന്നും, ഒരു പ്രതികൂടി എഴുതി ബോമ്പായിൽ ചിത്രശാലയിൽ ഏല്പിച്ച് അച്ചടിപ്പിക്കാമെന്നും കല്പിച്ച. അതിന്മണ്ണം കിളിമാനൂർവെച്ച് ആദ്ധ്യൈസ്സിൽ സന്താനഗോപാലം ഒരു പടം എഴുതുന്നതിനു കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ഛായകളെ ചോക്കുകൊണ്ടു കുറിച്ചുവക്കയും, അതിനെ മൈസൂരിലെ യാത്രയിൽ കൂടെ കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ആ പടം എഴുതി കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാനു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ള വിവരം എനിക്കറിവാൻ സാധിച്ചില്ല. എന്നാൽ തമ്പുരാനവർകൾ ആ പടത്തിനെക്കുറിച്ച പിന്നീട് എനിക്കയച്ച എഴുത്തുകളിൽ ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ചിത്രമെഴുത്തുതിരുമനസ്സിലേക്കു മൈസൂരിൽ പല അസന്ദർഭങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാലും, അവിടത്തെ പ്രത്യാഗമനം കിഴക്കൻവഴിയായിരുന്നതിനാലും, കിളിമാനൂർ എത്തിയശേഷം അവിടത്തേക്ക് ആലസ്യം ആരംഭിക്കയും മററും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടും ആ പടം എഴുതിക്കൊടുക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ആപടം ഇനാമായി എഴുതിക്കൊടുക്കുന്നതിന് അവിടുന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാനവർകളുടെ ചില എഴുത്തുകളിൽ ഓരോ വന്ദനശ്ലോകങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവയിൽ ഏതാനും ശ്ലോകങ്ങൾ താഴെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു:—

"മടിയിലുമൊളിവിൽ ചെഞ്ചിട-
മുടിയിലുമൊഴിയാതെ രണ്ടു തരുണികളെ
കുടിമതിയായ് പാർപ്പിക്കും-
നിടിലതടക്കണ്ണനേ വണങ്ങുന്നേൻ.

അഴകിയലുന്തിരുമിഴിവഴി-
യൊഴുകിയ ദയയായ ചോല ചാടിടുവാൻ
കഴിയാക്കണമടിയനെയെൻ-
പഴയ കല്യാണഗിരിയതിൻമുടിയേ

ഗരിഷ്ഠവിദ്യക്കഭിവൃദ്ധി പാരിൽ-
പ്പുരക്കുവാനായ് ശ്രമമാർന്നുകൊണ്ടു
ചിരം സ്വശക്ത്യാ പണിചെയ്തു രത്നാ-
ഗിരീശ്വര സ്വാമി ജയിച്ചിടട്ടെ.

മകുടതടത്തിൽ കുളുർമതി
വികടതയോടും വിളങ്ങുമീശൻറെ
അകമതിലും മടിയിലുമെഴു-
മഖിലജഗൽക്കുടുംബിനൊന്നു കുമ്പുന്നേൻ.

മുലപ്പാലുമെന്നല്ല, കോലിട്ടു കുത്തി-
ക്കലപ്പാലുമപ്പപ്പൊളൊക്കെക്കുടിച്ചും,
ചിലപ്പോൾത്തരംപോലെ രാധാവധൂപ്പോർ-
മുലപ്പന്തു കൈക്കുന്നവന്നായ് തൊഴുന്നേൻ.

പൃഷ്ടപ്രമോദമൊടു ഗോപികൾ കയ്യിൽ വാങ്ങി-
ക്കെട്ടിപ്പിടിച്ചു മുഖമായതിൽ മുത്തിടുമ്പോൾ
പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു ബത രാധികതൻ്റെ ചുണ്ടു
കിട്ടിക്കടിച്ച കടൽവർണ്ണനു കൈതൊഴുന്നേൻ.

കാമാരി കാമമൊടു കാത്തുവരുന്നതും സൽ-
പ്രേമാനുകൂലമവിടുന്നു വിടസ്സലഞ്ഞും
ഹേ! മാമലയ്ക്കു മകളേ! തവ കണ്ണിൽനിന്നു-
ണ്ടായതും ചിലതു ചിന്തിതമേകിടട്ടേ.

ശിരശ്ചുംബിതശീതാംശു
പരിശ്ലിഷ്ടാഹിഭൂഷണം
സ്ഫുരതാൽ സന്തതം ചേത-
സ്യൈശ്വരം ഗൗരരുങ്മഹഃ.

അമൃതദ്രുതകരാങ്കുരാഭിരാമൈ-
രമലതരൈരസ്തിമിരൈർവ്വിരാജിതാനി
അഭിമതമനിശം ദിശന്തു വസ്താ-
ന്യചലാധരാണ്യഹിഭൂഷജീവിതാനി.

അങ്കാരോപിതവല്ലകീഗുണകൃത-
വ്യായാമലോലാംഗുലീ-
ഭൂസാഝഞ്ചിതരാഗയോഗവിവൃത-
ഗ്രാമക്രമപ്രക്രമം

ചഞ്ചച്ചന്ദ്രകളം നടേശവിട്ടനാ
ട്ടയസ്തരാസപാദിതം
കന്യാശ്ചിൽ പദതാളയോഗസുഭഗം
സംഗീതസാത്യം ഭജേ.

വിടരുന്ന ചെമ്പരുത്തിയോ-
ടടർപൊരുതും കാന്തികന്ദളകദംബം
നിടിലാക്ഷദേവന്റെ തിരു-
മടിയിലിരിപ്പോന്നതാണു ശരണം മേ.

നിരവധിചുവപ്പുവർണ്ണം
നിരവേ ചിതറുന്ന ദിവ്യസൌഭാഗ്യം
പുരഹരനാരുടെയന്തഃ-
പ്പുരമരുളട്ടേ നമുക്കു ബഹുഭാഗ്യം.

കരകലിതശരാസം കൢപ്തലീലാവിലാസം
വിജയവരനിദാനം വിസ്തൃതാത്താപദാനം
മുഹുരുപചിതദാക്ഷ്യം മൂകഭട്ടാരലക്ഷ്യം
നമദമരചരിതം നൌമി ഭില്ലീകിരാതം.

സുഖദുഃഖങ്ങൾ കീഴ്മേലായ്
സകലർക്കും പെടുംവിധം
സംസാരചക്രം ചുററിക്കും
കംസാരിക്കയ്യിനെത്തൊഴാം.

പെണ്ണാണാൺപെണ്ണിൽ മൂന്നം കമലശരകളി-
പ്പിട്ടിലുണ്ടാക്കിവിട്ടാ-
പ്പുണ്യാത്മാവാം പുരാനേ! കനിവൊടു കിളിമാ-
നൂരെഴും തമ്പുരാനേ!
വർണ്ണാഭാസം വരച്ചേൻ കരംപടമിതിരു-
ട്ടിട്ടുരുട്ടാതെ പാതി-
ക്കണ്ണാൽക്കാരുണ്യനീർതൊട്ടെഴുതുക പരമാ-
നന്ദചിത്രസ്വരൂപം."

മടവൂർ സി. നാരായണപിള്ള

മഹാകവി

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ

എഴുത്തുകൾ.

കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്ക്

നമ്പർ 1

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 8—7—68

പരിചിതപരമേശ്വരാങ്കസീമാ
പരിണതതാലഫലപ്രഭസ്തനാഢ്യഃ

.... 1

(ശേഷം ദ്രവിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു)

മുമ്പേ മദ്രാസിലേയ്ക്കങ്ങെഴുതിയ ലിഖിത-
ത്തിന്നുമനന്തരം ഞാ-
നെമ്പേരായന്യനാരാണ്ടെഴുതിയതിലൊരൊ-
പ്പിട്ടതേയുള്ളവ ഃല്ലാ!
വയ്മ്പേറും വേഴ്ച്ചവാച്ചുള്ളൊരുനിലയതു നോ-
ക്കുമ്പോൾ നൊന്തമ്പിലീമ-
ട്ടയ്മ്പേശും പത്രസല്ലാപവുമിഹ കുറവാ-
ക്കിടുകിൽ കഷ്ടമല്ലേ? 2

എന്നാലെൻമടികൊണ്ടുതന്നെയിതുമ-
ട്ടായ്ത്തീൎന്നതല്ലോർക്കണം;
നന്നായിട്ടൊരു ജോലിയുണ്ടു തലയിൽ-
ക്കെട്ടിക്കിടക്കുന്നു മേ;
എന്നാലും ചിലനാൾ ചിലപ്പൊളെഴുതാ-
തേവം മടിച്ചങ്ങിരു-
ന്നെന്നാൽ നമ്മുടെ കൂട്ടുകെട്ടൊരു ഫലം-
കാട്ടാത്തതായ്ത്തീരുമേ. 3

താനറികെന്നമ്മയ്ക്കൊരു
ദീനം വന്നതു ചികിത്സചെയ്തിടുവാൻ
താനേ വാശ്ശരമുസ്സിനെ
ഞാനിങ്ങോട്ടാനയിച്ചു വെണ്മണിയും. 4

കെല്പോടായതിനായി ഞങ്ങൾ കരുതി-
ച്ചുട്ടീട്ടുടൻ കോട്ടയ-
ത്തുള്ളന്നാദരമൊന്നു വന്നു കയറാ-
നായിപ്പുറപ്പെട്ടതിൽ
തൃപ്പൂണിത്തുറെയുണ്ടു മൂസ്സൊരു ചികി-
ത്സയ്ക്കായി വന്നിട്ടതെ-
ന്നപ്പോൾകേട്ടിറണാകുളത്തിനു കിഴ-
ക്കായ്പ്പോയി വന്നീടിനേൻ. 5

അയ്യോ നമുക്കുണ്ടതിജ്ജോലിയെന്നാ-
ലിയ്യുഴമികത്തുച്ചുരുക്കിടുന്നേൻ; (ഇത്തുംകേൾക്കണേ)
വയ്യെന്നെടോ താങ്കൾ 'വിനോദി'നിയ്ക്കു
കയ്യോടു കണ്ണിട്ടറ രുന്നതുണ്ടോ? 6

ഇതാപ്പത്രാധിപർക്കു പകർത്തിക്കൊടുക്കണേ!

പാരാതേ പുതുതായ ദിക്കു പലതും
കാണാം, പദാർത്ഥങ്ങളും
നേരായ്മുമ്പറിയാതെയുള്ള വിവരം
പ്രത്യക്ഷമീക്ഷിച്ചിടാം,
പോരാ പിന്നെയുമൽഭുതങ്ങൾ വളരെ-
ക്കാണാം, മഹാത്മാക്കളോ-
ടാരാൽ സൌഹൃദമായിടാം, പല ഫലം
ദേശാടനം തന്നിടും." 7

നമ്പർ 2

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 1—8—68

പാലാഴിക്കുള്ള വെള്ളത്തിരനിര നിരവേ
    മേല്ക്കുമേൽ കെട്ടിനില്ക്കു-
മ്പോലെറകം നാഗനാഥപ്പുതുമൃദുശയനേ
    പള്ളികൊള്ളുന്ന ദേവൻ
നീലാഭം ചൂഴെ മിന്നൽപ്പിണരൊടു പടയു-
    ന്നുമ്പടം ചാർത്തിടുന്നോൻ
മേലാൽ സന്താപമേലായ്‌വതിനിഹ മഹിത-
    ശ്രീകടാക്ഷം വിടട്ടേ. 8

പലനാളായ്ക്കിട്ടാതിഹ
പലപൊഴുതും കാത്തിരുന്ന നിൻപത്രം
അലസതയാം കാറ്റിലുല-
ഞ്ഞലഞ്ഞു വന്നെത്തിയെന്റെ സവിധത്തിൽ. 9

മറ്റുള്ളോർക്കു വിഷാദകാരണമതാ-
    മാക്കായ്മയോർക്കാതെ കൈ-
തെറ്റിപ്പോയതു പോയി പോട്ടെയതു ചി-
    ന്തിച്ചിട്ടിനിക്കിം ഫലം;
തെറ്റെന്യേ കവിവര്യ! കുക്കുടപുര-
    ത്തേക്കായ് സഭക്കായ് ഭവാൻ
തെറ്റെന്നങ്ങു ഗമിച്ചിടുന്ന കഥയെ-
    ന്താണിപ്പോളോർക്കുന്നതും? 10

അമ്മയ്ക്കുള്ളൊരു ദീനമൊന്നിളകിയി-
    ക്കാലത്തി,ലാശ്വാസമായ്
നമ്മയ്ക്കൊട്ടിവസത്തിലെങ്കിലിവിടു-
    ന്നീയുള്ളവൻ പോയിടും;

നമ്മൾക്കൊത്തു ഗമിച്ചിടാനിടവരു-
    ത്തുമ്മാറുദൈവം തരാ
തമ്മിൽക്കൂട്ടിയണക്കിയെങ്കിലധികം
    നന്നായിരുന്നു സഖേ! 11

രണ്ടായാലും ഭരണി-
ക്കുണ്ടാവുകിൽ നന്നു താങ്കളിട്ടിക്കിൽ;
കൊണ്ടാടി നാലുനാൾ കരൾ-
കൊണ്ടാളും രസമൊടൊത്തു പാർത്തീടാം. 12

"വരൂ, ഹേ വരൂ"

താഴെ ചേർക്കുന്ന പദ്യത്തെ-
യൂഴംപോലച്ചടിയ്ക്കുവാൻ
തോഴാ! മനോരമയ്ക്കായി-
പ്പാഴാതെ താൻ കൊടുക്കണേ. 13

"നാററിനോക്കിയുടനുമ്മവെച്ചിതഥ നക്കി-
    ചപ്പി രസമററതെ-
ന്നേററവും വിരസമങ്ങെറിഞ്ഞിതിവകൊണ്ടൊ-
    രിണ്ടൽ കലരേണ്ടെടോ!
കുററമററ മണിയേ! നിനക്കു ഗുണമാണു,
    നിൻെറ രുചി കണ്ടുക-
ത്തുററ സത്തറിയുവാൻ കുരങ്ങനൊരു കല്ലെ-
    ടുത്തു പൊടിയാക്കയാൽ". 14

നമ്പർ 3

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 18—1—63

അസ്തു നഃ ശ്രേയസേ വസ്തു
ശാങ്കരം ലോകശങ്കരം
അളകാലിംഗിതാമല്പ
സുന്ദരം നിത്യയൌവനം 15

സ്വതേ പാരം പഥ്യം പതറിയൊരു നോന്തമ്മിലയി! സ-
മ്മതേ! സ്വല്പന്നാളായെഴുതിടുകയും തെല്ലു കുറവായ്;
അത്രേവം ചൊല്ലീട്ടെന്തൊരു ഫലമിദാനീം പരിചിലെ-
ന്നിതേവം മോഹത്തോടെഴുതുകിലതൊപ്പിച്ചു തരണേ! 16

‘ശിവയോഗിചരിത’മെന്നായ
കവിമണി വെണ്മണിമഹീവിബുധനച്ഛൻ
അവികലമെഴുതിയ തുള്ളൽ-
ക്കവിത ഭവാൻ കിട്ടുവാൻ ശ്രമിക്കേണം. 17

പിട്ടല്ലേതും ‘വ്ളായി-
ക്കോട്ട’വനീദേവപുരിയിലതു കിട്ടും;
ഒട്ടൊഴിയാതീക്കൃതിയാ-
ക്കൂട്ടർക്കു മുഖസ്ഥമട്ടിലാണത്രേ. 18

അടവോടങ്ങവരോടിതു
വടിവോടു പിടുങ്ങുകാശു സേവകനായ്;
‘കൊടിമത’യുടെയരികത്തായ്
‘കടമാളൂര’ല്ലയോ തദീയഗൃഹം? 19

ഇവരിരുപേരുടെയും പല-
കവിതകളിദ്ദിക്കിലുള്ളവകയെല്ലാം
കേവലമോരോവഴി ഞാൻ
കൈവശമാക്കിപ്പകർത്തിടുന്നുണ്ടേ. 20

വല്ലോരും വളരെപ്പറഞ്ഞിടുകില-
ക്കാവ്യം പരം നാടകം
നല്ലോണം നിരൂപിച്ചു വെണ്മണിമഹൻ
നിർമ്മിക്കുവാൻ നോക്കിടും;
തെല്ലോളം കഴിയുമ്പൊളിട്ടുകളയും;
മൂന്നാലിതിൻവണ്ണമു-
ണ്ടല്ലോ നാടക; മർദ്ധ്യമായവകളിൽ
‘പ്പീയൂഷവീദ്യോദയം’. 21

അല്ലാതെകണ്ടങ്ങു പറഞ്ഞപോലെ-
യെല്ലാം കഴിഞ്ഞില്ലതുമെന്തുവേണ്ടു
സല്ലാപകാലേ സിതരത്നമോരോ-
ന്നെല്ലാം പകിട്ടിപ്പൊളി തട്ടിവിടും. 22

തൽക്കാലമൊക്കെശ്ശരിയെന്നു തോന്നി-
ച്ചേക്കാം മഹൻ വെണ്മണി വാഗ്വിലാസാൽ;
ഭോഷ്കല്ല നിർമ്മിച്ചതുതന്നെ ബുക്കിൽ
ച്ചേർക്കില്ല, തോന്നുംപടി ചൊല്ലിയാലും. 23

ഇങ്ങിനെ കഴിച്ചു കാലവു-
മിങ്ങിനെയാബ് ഭൂതിഭൂഷചരിതം താൻ
മങ്ങാതെ കരപിടിച്ചി-
ട്ടിങ്ങോരാൽ കിട്ടിയോലമുറികളിലായ്. 24

നമ്പർ 4

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 10—11—68

സരസിജഭവമുഖസദനേ
സരസം ശ്രുതിമനുവിപഞ്ചികാം കൂണയൽ
സംഗീതരീതിലോലം
സരസ്വതീത്വ്യസ്തു വസ്തു നസ്തുഷ്ടൈ്യ. 25

ചൂഡാമണീനാടകമങ്ങയച്ചി-
ട്ടൂഢാദരം കിട്ടിയ വാർത്തപോലും
കൂടാതുയോ പത്രമുഖേന ചൊല്ലി-
ല്ലുടാഞ്ഞതെന്തോ കവിലോകബന്ധോ! 26

കൈകൊട്ടിപ്പാട്ടായി-
പ്പാകത്തിൽത്താൻ നിവാതകവചവധം
ഏകിയ ബുക്കിൻവിവരം
സ്തോകവുമെഴുതായ്കയാലിടഞ്ഞോ താൻ? 27

കൊച്ചുണ്ണിഭൂമിപതി മുമ്പു കൃതിച്ചതായോ-
രുൾച്ചേർന്ന 'സോമതിലകാ'ഭിധഭാണരത്നം
സ്വച്ഛന്നമൊന്നെഴുതിയേകണമിങ്ങു ദൃഷ്ടി-
വെച്ചിന്നു നോക്കിയതിലില്ലിവിടത്തിലെങ്ങും. 28

ആക്കവിതയവിടെയുണ്ടോ-
യെക്കുമതെന്നുഹമുണ്ടിനിയ്ക്കുതിനാൽ
ഇക്കത്തിലിതുമുരച്ചേൻ;
വെക്കമയച്ചെങ്കിലധികമുപകാരം. 29

തുള്ളൽ പകൎത്തിയെടുപ്പാ-
നുള്ള പരിശ്രമമതെന്തുനിലയായി?
ഉള്ളതു പറയുക, കിട്ടാ-
നുള്ള തരം വന്നിതോ തോഴാ! 30

നമ്പർ 5

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 11—11—68

തിങ്കൾത്തളിരണിയുന്നൊരു
തങ്കക്കലശൈലവില്ലെടുത്തോന്റെ
അങ്കത്തിൽക്കൂടികൊള്ളും
സങ്കടഹരമാം സുഖത്തിനു തൊഴുന്നേൻ. 31

കിട്ടീ ഭവാനുടയ കത്തു മുഖസ്തുതിക്കു
തട്ടീടുമപ്പുതിയമാതിരികണ്ടു, കൊള്ളാം;
കൂട്ടീടുമാവിലപതിച്ചൊരു മേൽവിലാസം
കാട്ടീ തരത്തിലുടനഞ്ചലിൽമാസ്റ്ററേയും. 32

അതിനവനോതിയ മറുപടി-
യതിനുടെ സാരം സഖേ! കുറിച്ചുവിടാം;
അതു കണ്ടുകൊണ്ടു വേണ്ടും
സ്ഥിതി കൊണ്ടാലും നമുക്കു ഭരമില്ല. 33

"തിരുവാങ്കൂറിൽച്ചെയ്തൊരു
പിരിവാനുള്ളൊരു മുദ്രയാവുകയാൽ
പറവാനില്ലടിയങ്ങൾ-
ക്കൊരുവാക്കും മൂലമിതിനു കണ്ടില്ല". 34

തുള്ളൽക്കു വേണ്ട വിവരങ്ങൾ വരുന്നകത്തിൽ-
ക്കൊള്ളിയ്ക്കുമെന്നിതൊരു സൂചന കണ്ടശേഷം
ഉള്ളിൽക്കിടന്നൊരു പടപ്പു തുടങ്ങി വേഗ-
മുള്ളാം ക്രമങ്ങളെഴുതിത്തരുവാനപേക്ഷ 35

സോമതിലകാവ്യഭാണം
കാണ്മാനായിക്കൊതിച്ചു ലേഖം ഞാൻ
ശ്രീമൻ! കുറിച്ചവിടെ
ക്കാണ്മാനിടയുണ്ടാമെത്തിടും മുമ്പേ. 36

നമ്പർ 6

കൊടുങ്ങല്ലൂർ
ഭരണി

മൂന്നു കണ്ണുള്ളമൂപ്പന്റെ
മൂന്നാം സൽപുരുഷാർത്ഥമേ!
മൂന്നുകാലത്തിലും സൌഖ്യ-
മൂന്നാൻ വേണ്ടിത്തുണയ്ക്കു മേ 37

കൊണ്ടാടിയങ്ങു മലയാളമനോരമയ്ക്കാ-
യുണ്ടാക്കിയാ സഭയിലയച്ചൊരു പദ്യജാലം
കണ്ടാദരിച്ചതിനു ഞാനഭിനന്ദനം ക-
യ്ക്കൊണ്ടാശു കിഞ്ചന വിടുന്നിതു കാർയ്യമാത്രം. 38

വയ്മ്പേറുന്ന ഭവാൻ പരന്റെ മതമാ-
ണെന്നുള്ള നാട്യത്തൊടും
മുമ്പേ കാട്ടിയ കാരണങ്ങളിലൊഴി-
യ്ക്കാതെ വഴക്കിട്ടു ഞാൻ.

എന്മേരിൽ പ്രണയത്തിലും പരിചയം
വർദ്ധിച്ചോരന്തിപ്പൊഴൊ
ന്നയ്മേലുംപടി ചൊല്ലിവെച്ച ശരിയാ-
മിക്കാരണം കാരണം 39

"സ്വതേതന്നേ ശുദ്ധംകഴിമടിയ"നാം വെൺമണിമഹാ-
ന്നിതേതെന്നായാലും സ്വമതമിതെനിക്കും ബഹുമതം
അതേമൂലം പത്രങ്ങളിലിടവിടാതെന്നുമെഴുതാ-
ത്തതേവംഞാൻ കാട്ടീ കൊടിയമടിമോടിക്കൊടിമരം. 40

ഉത്സാഹശക്തിയൊരുപോലെയിടിഞ്ഞിടാതെ
മത്സാഹസത്തിന്നു തുണച്ചവരാസ്സുമൂലം,
നത്സാധുവായിട്ടുമൊരേങ്കലെടോ ഭവാന്റെ
സത്സാധനോക്തികൾ കടന്നു കലമ്പൽകൂട്ടീ. 41

ഓരോ മാന്യകവീന്ദ്രരിൽപ്പലരെയും
പ്രോത്സാഹനംചെയ്തു തൽ-
പേരോരോന്നു മനോരമയ്ക്കു മകുട-
ക്കല്ലാക്കിവസ്ലിച്ചതും,
കൂറോടൊട്ടുമൊഴിച്ചിടാതിതിനെ ഞാൻ
പിൻതാങ്ങിയെന്നുള്ളതും
നേരോടെന്റെ മനോരമയ്ക്കുമതിനി-
യ്ക്കും വിസ്മരിയ്ക്കാവതോ? 42

മടികൊണ്ടാബ്ബ്രഹ്മരസനില-
യിടിയേണ്ടൊരു കാലമായതോർക്കുമ്പോൾ,

വെടിയല്ലെന്നുടെ കവിത-
ക്കൊടിയുടെ മൂലം മുറിഞ്ഞുപോകുന്നു. 43

എന്നും മനോരമയിൽ ഞാനിടവിട്ടിടാതെ
നിന്നുദ്യമിക്കണമണഞ്ഞിനി മേലിലെന്നാൽ
എന്നുള്ളടച്ചൊരു മടിപ്പനി തീരെ മാറി
മുന്നുള്ളതിൽപ്പെരിയൊരാൎത്തി തുടങ്ങിടേണം. 44

അതിനു വേണ്ടൊരു മാൎഗ്ഗവുമോതിടാം
മതികെടുത്ത മടിപ്പനി മാറുവാൻ
ഹിതമറിഞ്ഞ ഭവാനൊരു വൈദ്യനാ-
യിതമരുന്നമരുന്നരുളേണമേ. 45

ചിത്രപ്രശ്നം, സമസ്യാവലി, തരമിയലും
 തൎജ്ജമശ്ലോകമെന്നി-
ങ്ങത്രയ്ക്കൊന്നും രുചിയ്ക്കില്ലിവകൾ; മടിപിടി-
 ച്ചിട്ടു മിണ്ടിതിരിയ്ക്കും,
മിത്രത്വം പൂണ്ടൊരാങ്ങിങ്ങിനെ ചിലസമയം
 കുത്തിനോക്കുന്നതായാൽ
തത്ര പ്രത്യക്ഷമാമെന്നുടെ മടിമറ മാ-
 റീട്ടമുത്സാഹവേഷം. 46

മനോരസം പിടിച്ചെങ്കിൽ
മനോരഥവഴിയ്ക്കിതും
മനോരമയിലിട്ടോളൂ
മനോധൎമ്മനിധേ! ഭവാൻ. 47

എമ്പേരിൽ പ്രണയത്തിലും പരിചയം
വർദ്ധിച്ചൊരന്തിപ്പൊഴൊ
ന്നയ്മ്പേലുംപടി ചൊല്ലിവെച്ച ശരിയാ-
മിക്കാരണം കാരണം 39

"സ്വതേതന്നേ ശുദ്ധംകുഴിമടിയ"നാം വെൺമണിമഹാ-
ന്നിതേതെന്നായാലും സ്വമതമിതെനിയ്ക്കും ബഹുമതം
അതേമൂലം പത്രങ്ങളിലിടവിടാതെന്നുമെഴുതാ-
ത്തതേവം ഞാൻ കാട്ടീ കൊടിയമടിമോടിക്കൊടിമരം. 40

ഉത്സാഹശക്തിയൊരുപോലെയിടിഞ്ഞിടാതെ
മത്സാഹസത്തിന്നു തുണച്ചവരാസ്ഥമൂലം,
നത്സാധുവായിട്ടുമൊരേങ്കലെടോ ഭവാന്റെ
സത്സാധനോക്തികൾ കടന്നു കലമ്പൽക്കൂട്ടീ. 41

ഓരോ മാന്യകവീന്ദ്രരിൽപ്പലരെയും
പ്രോത്സാഹനം ചെയ്തു തൽ-
പേരോരോന്നു മനോരമയ്ക്കു മകുട-
ക്കല്ലാക്കിവസ്സിച്ചതും,
കൂറോടൊട്ടുമൊഴിച്ചിടാതിതിനെ ഞാൻ
പിൻതാങ്ങിയെന്നുള്ളതും
നേരോടെന്റെ മനോരമയ്ക്കുമതിനി-
യ്ക്കും വിസ്മരിയ്ക്കാവതോ? 42

മടികൊണ്ടോബ്രഹ്മരസനില-
യിടിയേണ്ടൊരു കാലമായതോക്കുമ്പോൾ,

വെടിയല്ലെന്നുടെ കവിത-
ക്കൊടിയുടെ മൂലം മുറിഞ്ഞുപോകുന്നു. 43

എന്നും മനോരമയിൽ ഞാനിടവിട്ടിടാതെ
നിന്നുദ്യമിക്കണമണഞ്ഞിനി മേലിലെന്നാൽ
എന്നുള്ളടച്ചൊരു മടിപ്പനി തീരെ മാറി
മുന്നുള്ളതിൽപ്പെരിയൊരാർത്തി തുടങ്ങിടേണം. 44

അതിനു വേണ്ടൊരു മാർഗ്ഗവുമോതിടാം
മതികെടുത്ത മടിപ്പനി മാറുവാൻ
ഹിതമറിഞ്ഞ ഭവാനൊരു വൈദ്യനാ-
യിതമരുന്നമരുന്നരുളേണമേ. 45

ചിത്രപ്രശ്നം, സമസ്യാവലി, തരമിയലും
തർജ്ജമശ്ലോകമെന്നി-
ങ്ങത്രയ്ക്കൊന്നും രുചിയ്ക്കില്ലിവകൾ; മടിപിടി-
ച്ചിട്ടു മിണ്ടിതിരിയ്ക്കും,
മിത്രത്വം പൂണ്ടൊരങ്ങിങ്ങിനെ ചിലസമയം
കുത്തിനോക്കുന്നതായാൽ
തത്ര പ്രത്യക്ഷമാമെന്നുടെ മടിമറ മാ-
റീടുമുത്സാഹവേഷം. 46

മനോരസം പിടിച്ചെങ്കിൽ
മനോരഥവഴിയ്ക്കിതും
മനോരമയിലിട്ടോളു
മനോരസന്നിധേ! ഭവാൻ. 47

കെൽപ്പിൽ രാമക്കുറുപ്പിൻെറ-
യപ്പൂർവ്വകലവിസ്തരം
'തുപ്പൽക്കോളാമ്പി'യെന്നൊന്നു
കൽപ്പിച്ചെഴുതി ഞാനെടോ. 48

നമ്പർ 7

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 21—2—69

സോമാങ്കമൌലിയുടെ ധൈര്യമുടച്ചു പിന്നെ-
ക്കാമാങ്കുരം കുതുകമോടു വിതച്ച നാഥേ!
ഹേമാങ്കിശോരമിഴി! പർവ്വതപുത്രി! രുദ്ര-
വാമാങ്കപീഠനിലയേ! തവ കൈതൊഴുന്നേൻ. 49

നന്നായ് ഭവാനുടയ കത്തു കിടച്ചതിന്നു
മുന്നാലംകമുമ്പിലൊരെഴുത്തു ഭവാനു ഞാനും
ഉന്നാളഹൃൽകമലകൌതുമോടയച്ചു-
തിന്നാളതന്നെയവിടെക്കിടയാതെയാമോ? 50

പരിഭവവാക്കുകളെന്നോടു
പരിചൊടു പറയേണ്ടതാണതു സഹിച്ചേൻ;
പെരിയൊരു തെറ്റെൻപേരിൽ
പെരിയസഖേ! പാക്കിലുണ്ടല്ലോ. 51

ചതുരംഗംവച്ചിട്ടവാൻ
ചതുരന്മാർ ചിലരടുത്തുകൂടുകയാൽ
ഇതരവിചാരം കൂടാ-
തിത രസമായിക്കഴിഞ്ഞുപോകുന്നു. 52

വാസ്തവം പറകിലായതാണെ ഞാ-
നാസ്ഥയേറിയ ഭവാന്റെ ലേഖനം
ചേർത്തുമൊന്നെഴുതിടാഞ്ഞതെന്നമ-
ഞ്ഞോർത്തുകൊണ്ടിതിനു മാപ്പുനൽകണേ! 53

പരം മോദാൽ രാവും പകലുമൊരുമട്ടായ്ക്കരു പരം
നിരത്തിക്കൂട്ടുമ്പോളിഹ തലതിരിഞ്ഞിട്ടു വെറുതേ
ഉറക്കത്തിന്നും തെല്ലിടിരുചികുറഞ്ഞങ്ങിനെ ദിനം
പറക്കുന്നൂസാക്ഷാൽക്കവിതയില്ലമൊട്ടാസ്ഥകുറവായ്. 54

ഹേ വീര ഭാഷാകവിരത്നമേ തേ!
"ദേവീവിലാസാ"ഭിധനാടകം മേ
ആവിർമ്മുദാ കാണുകവേണ്ടയെന്നോ
യീവിദ്യയങ്ങെന്തു പഠിച്ചുവെച്ചു? 55

ഭാഷാപോഷിണി സഭയിൽ
തോഷാലർപ്പിച്ചു പിന്നെ വഴിപോലേ
ഭേഷായ് പ്രസൻറു വാങ്ങിയ
ശേഷാലോകനവുമിവന്ന വ്യർത്ഥമെന്നോ? 56

ആട്ടേയിരിക്കട്ടെയെടോ കവിത്വം
കാട്ടേണ്ടതിന്നുള്ളൊരു സ്വത്വമിങ്ങും
കൂട്ടേതുമില്ലാതെ വശം; ഭവാനേ-
ക്കാട്ടേണ്ടിവന്നാലതുമേവമാവാം. 57

ഇന്നീ സ്ഥാവരജങ്ങ് ഗമേശരമര-
ന്മാർ മേ തുണയ്ക്കുണ, മെ-
ന്തിന്നീവാനവർ ദൈവക്കുറ്റഫലദ-
ന്മാ,രർത്ഥ്യമാദ്യൈവതം;

എന്നാൽദ്ദൈവതമെന്തു കർമ്മഫലദം,
കർമ്മത്തൊടർത്ഥിച്ചിടാ-
മെന്നോ നാം തുടരാതിതെന്തു കഴിയും
ഞാനെങ്കിലെന്നെത്തൊഴാം 58

പദ്യമി,തൊന്നു പകർത്തി-
ട്ടദ്യ ഭവാനെന്റെ പേരുവെച്ചുടനേ
പത്രാധിപർക്കു നൽകുക
മിത്രാവലിയിൽ പ്രധാനിയായയോവേ! 59

അതുതന്നെയല്ല തരമൊട്ടു
മതിയിലുയരും രസത്തൊട്ടും
ജാതിയിലിതു സുകവീന്ദ്രമണേ!
ബത ഭാഷയാക്കുക ഭവാനുമൊന്നുടൻ. 60

ഇതെന്നു വെച്ചാലിതിനുള്ള മൂല-
മതെന്നു വേറെ പറയേണ്ടയല്ലോ?
കൃതീന്ദ്ര! താങ്കൾക്കു വസൂരിദീത-
മതിന്റെയാശ്ശൂന്മല തീർന്നുവല്ലോ. 61

ദേവീവിലാസമേ! നിന്റെ
ഭാവം നന്നല്ല ലേശവും
ഈവണ്ണമിഷ്ടമുള്ളെന്റെ
കൈവശത്തിൽ വരുത്തുവാൻ. 62

നിന്നുടെ ജനകൻ കേവല-
മെന്നുടെ സഖിയെന്നു ലേശമോർക്കാതേ
എന്നോടുമൊളിച്ചു മാറീ-
ട്ടന്നൊരു മായാപ്രയോഗമിനി വേണ്ടാ- 63

നമ്പർ 8

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 24—4—69

പുരികുഴൽ പുരിയം പുഞ്ചിരി
പുരുഗ്ഗന്ധകുളർമുലകളെന്നിവകളോട്ടം
പുരഹരഭഗവാൻതന്നുടെ
പുരുഷാർത്ഥചതുഷ്ടയം ജയിക്കുന്നു. 64

കണ്ടേൻ 'ദേവീവിലാസം' കവിതിലക! സഭാ-
ദ്ധ്യക്ഷർ വായിച്ചുനോക്കി-
ക്കണ്ടേററം നല്ല 'സമ്മാന'മതരുളിയ നൽ
പ്രൌഢമാം നാടകം തേ;
ഉണ്ടേതാനും കഥിപ്പാൻ കുറവിതിലിതി ചൊ-
ല്ലീടുവാൻ തന്നെയൊന്നും
കണ്ടേടംകൊണ്ടു കിട്ടീലിനിയിഹ ഗുണഭാ-
ഗങ്ങൾ ചൊല്ലേണ്ടതുണ്ടോ? 65

എന്നാൽ സഖേ! 'ഭിന്നരുചിർഹിലോക'-
മെന്നായ് മഹാനാകിയ കാളിദാസൻ
നന്നായ് പറഞ്ഞീടിന വാക്കിതിങ്ക-
ലെന്നാലുമൊട്ടാദരണീയമായി. 66

രണ്ടാമങ്കത്തിലാ"ക്കൌമുദി"യെയടവിയിൽ
കൊണ്ടുപോയിട്ടു പാരം
കുണ്ടാമണ്ടിക്കൊരുങ്ങീ ചില ഭടരതു ഹേ!
തെല്ലു പോരായ്മയല്ലേ?
കൊണ്ടാടിപ്പുണ്ടു മാനിച്ചൊരു നരവരദാ-
രങ്ങളിൽദ്ദാസരാകും
രണ്ടാൾക്കും കാമമുണ്ടായൊരു വിഷയമിനി-
സ്സൂത്ര ബോധിച്ചതില്ല. 67

ഒററയ്ക്കരണ്യത്തിലുഴന്നു കേഴും
കററക്കരിങ്കാർകുഴലാൾക്കു ദുഃഖം
പററിയ്ക്കിലോ രംഗഗതക്കു ധൈര്യം
വററിയ്ക്കുമാദുഃഖഭരം ഗഭീരം. 68

അതിലും പുറമേ നയജ്ഞനാകും
ക്ഷിതിപാലൻ ബൃഹദ്ദൃഷ്ടരേത്തദാനീം
മതിയിൽക്കൃപവെച്ചു വിട്ടതൊട്ടും
മതിയായോ മതിയായ ശിക്ഷയെന്ന്യേ? 69

ഈവക ചില ചെറുദോഷം
താവക കൃതിയിൽക്കിടച്ചതല്ലാതേ
ഹേ! വകയുണ്ടായീലിതു
ഭാവുകകരമാം ചിത്രമതിചിത്രം 70

മിത്രാഗ്ര്യ! ദോഷം പറയായ്കിലെൻെറ
മൈത്രിയ്ക്കു പോരെന്നു നിനച്ചിവണ്ണം
ഇത്രയ്ക്കുമാത്രം പറയുന്നതാണ-
രത്രയ്ക്കു സത്തുള്ളവയല്ലതാനും. 71

പ. ല. ഇതിനി മുറയ്ക്കു 'മനോരമ'-
യതിലിട്ടു പരസ്യമാക്കിയാൽക്കൊള്ളാം;
മതിമൻ! മമതാരാശേ!
മതിയായിട്ടുള്ളതൊന്നാകിൽ. 72

നമ്പർ 9

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 19 ചിങ്ങം 72

അരുണാ കരുണാമസൃണാ
ശരണാഗതഭരണനിപുണാദ്ഭുതചരണാ
അസ്തു ഹരാർദ്ധശരീരാ
നിസ്തുലനിശ്രേയസായ വോ ഗൌരി. 73

അഞ്ചൽക്കാരുടെ കുററമല്ലയി ഭവാ-
നൊത്തോണമുണ്ടാക്കിയോ-
രഞ്ചൽക്കാരണമാണു ദുർഘടമിതൊ-
ന്നൊത്തോണമുണ്ടായതും,
തഞ്ചത്തോടിതി ഞാനറിഞ്ഞിതു ഭവൽ-
ക്കത്തൊന്നു കണ്ടപ്പൊഴേ
നെഞ്ചെല്ലാം വികസിച്ചു സൌഹൃദനിധേ!
പത്ര്യുദയം കണ്ടതിൽ. 74

മാലതീമാധവത്തിന്റെ നാലങ്കം തീർന്നുവന്നതിൽ
മാലകന്നു രസോല്ലോലമാലയിൽപ്പെട്ടുപോയി ഞാൻ. 75

ഒരു ഭാഷയിലന്നു തീർത്ത "ഹാംല-
ററാ"രു മട്ടച്ചടിതീർന്നു വാശിയായീ;
വരുമായതു വൈകിടാതെ നിൻ കൺ-
പെരുമാററത്തിന്നു പത്തുനാളിനുള്ളിൽ. 76

ആകപ്പാടെ നമുക്കതൊത്ത ശരിയായ്-
ത്തൃപ്തിപ്പെടുന്നീലെടോ
ശ്ലോകപ്പാടുമതിന്റെ ഗദ്യരചനാ-
ഭേദങ്ങളേർപ്പാടുമേ;

ലോകത്തിൽജ്ജനസമ്മതത്തിനന്തകാ-
ത്തിംഗ്ലീഷുനാമങ്ങളും
പാകത്തിൽപ്പെട്ടകില്ല ശുദ്ധമലയാ-
ളക്കാർക്കതെന്നേ വരൂ. 77

എന്നാലുമിംഗ്ലീഷറിയും ജനങ്ങൾ
നന്നായിയെന്നായ്പ്പറയും ചിലേടം;
ഒന്നാണിനിക്കിഷ്ടിതിൽ മെച്ചമിംഗ്ലീ-
ഷിന്നാററമേല്ക്കാതിതു ചെയ്തുവല്ലോ. 78

നമ്പർ 10

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 13 മകരം 73

സ്മരാരിയാം യോഗിവരന്നുമെന്നും
സ്മരാഗമത്തിൽപ്പെരിയോരു മോഹം
വരാങ്ഗഭാഗംവരെയും വളർത്ത
വരാങ്ഗനക്കണ്മണിയെത്തൊഴുന്നേൻ. 79

തട്ടിപ്പു ഞാനെഴുതിയെന്നു വെറുംപകിട്ട
തട്ടിപ്പുകൾത്തിയതു കാണുകിലക്ഷണം ഞാൻ
തട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടമഹോ ദൃഢമെന്നുവെച്ചു
തട്ടിപ്പുലർത്തിയ ഭവൽകൃതി കണ്ടു,കൊള്ളാം. 80

കേ. സീ. കേശവപിള്ളയും നടുവവും
താനും ചിലപ്പോളിതിൽ
ക്ലേശിടാതെഴുതുന്നതുണ്ടതിനെ ഞാ-
നാദ്യം പറഞ്ഞീലയോ?

പേശീടായ്ക വൃഥാ ഭവാ;നമൃതിലെ
സ്വാദിന്റെ സാരത്തിനെ-
പ്പൂശീടും കൃതി മുട്ടിടാതെ വിടുമാ-
റുണ്ടല്ലയോ! കേരളൻ? 81

കൊച്ചുണ്ണിക്ഷ്മാപാലൻ, കവിമണി രവിവർ-
മ്മാവ,ഹോ രാജരാജൻ,
മെച്ചംനേടും മഹൻവെണ്മണിയുമിന്ന സഖേ!
വേണ്ട, രാമക്കുറുപ്പും
അദ്ഭുതം പൂണ്ടിടും വായ്ക്കര, കവി കിഴവൻ
വില്ലുവട്ടം തുടങ്ങി-
ട്ടൊട്ടന്നം പണ്ടു കൂത്താടിയ കവിവരരു-
ണ്ടിന്നുമെല്ലാരുമല്ലേ? 82

അവരൊക്കെയുമിന്നുമുണ്ടു മററു-
ള്ളിവരോ കേവലമില്ലതാനുമെന്നോ?
തവ വാക്ക പകിട്ടിലല്ല ഞാൻ ചൊ-
ന്നവയോ തക്കിടിമാത്രമാണൊ താനും. 83

മനോരഥം പോലെയണഞ്ഞു സാക്ഷാൽ
മനോരമാജന്മപദത്തിലീ ഞാൻ
മനോരസംകൊൾകിലുമിങ്ങു തെക്കൻ
മനോരമാപ്രീതി വിടുന്നതാണോ? 84

പലരും പലതും കഥിയ്ക്കുമെന്നാൽ
വിലവെയ്ക്കുന്നതു മാററു നോക്കിവേണം;
നിലയുള്ളൊരു തോഴരായ താനീ-
വലയിൽച്ചാടിമറഞ്ഞിടായ്കവേണം. 85

നമ്പർ 11

കൊടുങ്ങല്ലൂർ — 20 കും. 73

പരമേശ്വരനെക്കാമപരവശനാക്കുന്ന പാർവ്വതി
പരമാനന്ദമങ്ങയ്ക്കു പരമാദരമേകുമേ. 86

പത്രത്തിങ്കലിട്ടുന്നതാകിലുമതി-
ല്ലെന്നാകിലും ഭേദമി-
ല്ലത്രയ്ക്കുണ്ടതിലിങ്ങുനാഥ പുനരാ-
പ്പത്രാധിപാഭ്യർത്ഥനം
മിത്രത്വം വഴിയായ്‌ റിടാൻ മടി ഭവ-
നുട്ടുണ്ടിനിയ്ക്കും നമു-
ക്കിത്രയ്ക്കൊക്കെ വഴക്കിതെന്തു വിഷയം
പത്രത്തിലിട്ടേയ്ക്കെടോ. 87

എന്നാലെഴുത്തെഴുതിവെച്ചഥ മേൽവിലാസ-
ത്തിന്നായ്‌തുടങ്ങുമളവിൽത്തവ നാമധേയം
എന്നാവിലല്ല മമ ചേനയിലും പ്രവേശി-
ച്ചന്നാവിധം വിട്ടുവതിന്നിടയാക്കിവിട്ടു. 88

അതേതാകിലും വേണ്ടതല്ലെന്നതില്ലെ-
ന്നതേ താങ്കൾ വാങ്ങു. പടിക്കങ്ങയച്ചേൻ;
ഇതേവം ഭവൽക്കത്തിനും മൂലമായ്‌ വ-
ന്നിതേവം യഥേഷ്ടം മമേഷ്ടം വരുത്തി. 89

മുൻമാസത്തിൽ മുറയ്ക്കു പത്തുദിവസം
സമസ്ഥസ്ഥിതിക്കായി ഞാൻ
ചുമ്മാ ചെന്നിറണാകുളത്തു മരുവു-
കാലത്തു മൌനവ്രതം

നിൎണ്ണയം കളയിച്ച വീരനന്ദജൻ
മേനോൻ വിശേഷിച്ചതിൽ
ധൎമ്മാൎത്ഥം കൃതിചെയ്തു ചെറുചെറുതാം
സൽക്കാവ്യമൊന്നന്നെടോ. 90

"ശങ്കരാചാൎയ്യചരിതസംഗ്രഹാ"ദിധമാമത്തും
ശങ്കേ വിനോദിനിക്കുള്ള സങ്കേതസ്ഥാനമേറിട്ടും. 91

വൃത്തിയായ് മാലതീമാധവത്തിൻതർജ്ജമ തീരുകിൽ
ഒത്തിണങ്ങീട്ടു തൽസ്ഥാനവൎത്തിയാവാനിതാണെടോ.92

ഭാഷാപോഷിണിയിലുമൊരു
ഭേഷാകം ലേഖനം വിടാൻ മോഹം
പോഷിക്കുന്നുണ്ടു ഫലം
ശേഷിക്കൊത്തോണമെത്തു,മിനി വഴിയേ. 93

നമ്പർ 12

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 10—1—74

കൊള്ളാമീപ്പൂവനത്തിൽക്കളമൊടു കളിയാ-
ടുന്ന കാർവേണിയെന്നും-
ക്കൊള്ളാതേറ്റും ഭ്രമത്താൽ സ്മരരിപു ഹരിയെ-
ച്ചെന്നു പൊത്തിപ്പിടിക്കേ
കള്ളപ്പെണ്ണായ കഞ്ജേക്ഷണനുമഗജയും
തങ്ങളിൽത്തങ്ങമാറായ്
കള്ളപ്പുണ്യപ്പുപ്പുഞ്ചിരി ചിതറിവിടും
കൺചിണക്കം തുണയ്ക്കും. 94

എടോ! കനംകൊണ്ടു ഭവാന്റെ കൌശല-
ക്കുടോദരത്തിന്നടിചോൎന്നമട്ടിതാ
പടോ! പരക്കും പല പത്ഥ്യമെന്ന പാൽ
വിടൊല്ലയെന്നോന്തിയതൊക്കെ മോന്തി ഞാൻ. 95

മതിമതി പരിഹാസം; മാലതീമാധവം നൽ-
ധൃതിയതിലിതുഭാഷയ്ക്കാക്കുവാൻ തക്ക വീര്യം
മതിഗതിയിൽ മയക്കുന്നങ്ങമിങ്ങുത്തരം ചൊൽ-
വതിനതിവിനയത്തോടെന്നൊടൎത്ഥിച്ചതമ്പോ!! 96

ഇഷ്ടംപൂണ്ടജനത്തിലീവക പരി-
ഹാസം പ്രസംഗിച്ചതേ
കഷ്ടം പൂച്ചുപറഞ്ഞിടുന്നതിൽ മയ-
ങ്ങീടുന്നൊരാളല്ല ഞാൻ;
സ്പഷ്ടം പൂതമതേ! ഭവാന്റെ കിളിയാ-
ണെന്നാലുമിന്നായതും
ധൃഷ്ടം പൂൎണ്ണരസം തരാം തരമൊട്ടു-
ണ്ടങ്ങേപ്പുറത്തുത്തരം. 97

'ശബ്ദാലങ്കാര'മാത്രം മദമൊടു മലയാ-
ളത്തിലുണ്ടാക്കിവെച്ചി-
ട്ടൎത്ഥാലങ്കാരഭാരപ്പണി തുടരുവതി-
ന്നുദ്യമിക്കുന്നിതാ ഞാൻ;
ബദ്ധാമോദം ഭവാനായതിലിവിടെ വര-
ച്ചിട്ട ഭാഗത്തെ വായി-
ച്ചദ്ധാ തെറ്റുള്ളതെല്ലാം തിറമൊടയി തിരു-
ത്തിത്തരാമോ തരാമോ? 98

ചെറുതായൊരു നോട്ടുകൂടി നോക്കി-
പ്പെരുമാറാനിവിടെക്കുറിച്ചിടാഞ്ഞാൽ
പെരുതാകുമനത്ഥമാണിതെന്നും
വരു,മാ വേല കഴിച്ചയച്ചിടാം ഞാൻ. 99

'തുപ്പൽക്കോളാമ്പി' കാണിച്ചി-
ല്ലിപ്പോൾക്കൈവശമില്ലതും;
അല്പം നിൽക്കു, കാൽക്കരിച്ചു
തുപ്പാറാക്കിവിടാമെടോ. 100

വിശേഷമിവിടെച്ചൊല്ലാ-
നശേഷം നഹി തോഴരേ!
രസംപോലിനിയാമെന്നീ-
പ്രസംഗം നിർത്തിടുന്നു ഞാൻ. 101

നമ്പർ 13

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 19—1—74

വിലാസം വീശിടും വികൃതി ഹരിമായാകുലടയിൽ
ബലാൽസംഗക്കുററത്തെളിവിന്നുടനയ്യപ്പമകനെ
സലക്ഷ്യം കാണിച്ചും കടമിഴിമണിച്ചാരുകരടാ-
വലയ്ക്കും കാമാക്ഷീകടുവിധിസഹിയ്ക്കും വിട! തൊഴാം.

പരിഹാസമെന്നു പരമന്നു ചൊന്നതും.
പരിഹാസരീതിവകഭേദമാകുവാൻ
പരിചിൽപ്പകിട്ടിയെഴുതുന്ന ചാതുരീ-
പരിചിന്നിതക്കുറി ചിരിച്ചുനോക്കി ഞാൻ. 103

ഭാഷാലങ്കാരഭങ്ഗ്യാ കവിതകൾ പലതും
വാർത്തുവിള്ളും തനിക്കെൻ-
ഭാഷാലങ്കാരഭാഗച്ചെറുപിഴ മുഴുതാ-
ക്കിത്തു വൈഷമ്യമെന്നോ?
ദോഷായിച്ചൊന്നവാക്യം, പുനരിതു ശരിയെ-
ന്നോർത്തു മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ
ദോഷാദോഷങ്ങൾ കാണും തവ തരമറിയും
തോഴരും പോഴനാമോ? 104

നോട്ടെഴുത്തു കഴിയട്ടെയപ്പൊഴ-
ല്ലാട്ടെയീ വലിയ തർക്കമൊക്കയും;
പോട്ടെ,യിന്നു പറയേണ്ടതുണ്ടു വേ-
റിട്ടെടോ ചെറുതതിന്നു നോക്കുവാൻ. 105

മലയാളിവഴിക്കു തന്റെ നേരേ
വിലയാളിച്ചൊരു ചോദ്യമിട്ടിരുന്നു;
നിലയാളി വെടിഞ്ഞിടാതതിങ്കൽ
കലയാളീകമൊഴിച്ചൊരുത്തരത്തെ. 106

ഞാനാണതിങ്കൾ വഴിപോലൊരു വാണെരചൊന്നോൻ
താനായതുള്ളിൽ നിരുപിച്ച നിരസ്തമാന്ദ്യം
മാനാപമാനഗുണദോഷവിചാരചാരു-
ജ്ഞാനാന്തകൂലമതിലും ഭരമിങ്ങു നൽകു. 107

നമ്പർ 14

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 24-1-74

ധനഞ്ജയൻതന്നുടെ സൂതനവാം
ധനഞ്ജയക്കണ്ണനു ചേർന്ന പെണ്ണേ!
ധനഞ്ജയനൊട്ടുവകൾക്ക നൽസാ-
ധനഞ്ജയമേ തവ നോട്ടമേററാൽ. 108

"മൃച്ഛകടികപ്രകരണം
മെച്ചമൊടാരും തൊടാതിരിപ്പല്ലേ?
സച്ഛകവിതിലക! താനതു-
മിച്ഛകലർന്നൊന്നു ഭാഷയാക്കാമോ?" 109

മലയാളിയിലുന്ന മോഹദാരം
നിലയാതിജ്ജനമിട്ട പദ്യസാരം
ഉലയാതിററ കാട്ടിനേൻ, വിചാരം
തലയാട്ടിദ്ദതമേററണസ്സ പാരം. 110

വല്ലായ്മയില്ലപ്പോൾത്തലകാട്ടിവാങ്ങാ
നില്ലുള്ളമുന്നു താൻ പിന്നിലൊന്നു;
കല്ലാദ്യമേ വെല്ലുക താങ്കൾ പിന്നെ-
ച്ചൊല്ലാം സഹായപ്പണിയൊക്കയും ഞാൻ. 111

മുമ്പേ വായിച്ചതാമീ മധുരസമുതിരും
മാലതീമാധവത്തിൻ
വയ്‌പേറീടുന്ന ഭാഷാന്തരമിതിനു കട-
ന്നച്ചടിപ്പിച്ചതിങ്കൽ

കൺപോററംപെററ കുട്ടിപ്പിഴകൾ പിശക ക-
ണ്ടേയ്ക്കുമെന്നല്ല വേറി
ട്ടേയേതിൻ പ്രേമമാനപ്പുഴിയൊഴിവഴി വാ-
ഴിച്ച വേഷം വിശേഷം. 112

അസൂയയാ. മുൾച്ചെടി മുത്തുതുകം
പ്രസൂനസംഭാരശകാരവർഷം
രസജ്ഞനാകുന്ന ഭവാനു നല്ല
രസജ്ഞനിക്കെന്നതിനായ് വരട്ടെ. 113

ശകാരത്തിന്നുള്ളിൽച്ചിലതു ശരിയായ് പറവകിൽ മുറ-
പ്രകാരം കയ്ക്കൊണ്ടീടണമതു നമുക്കാദരവൊടും
സകാരുണ്യം ചൊല്ലുന്നിവരിതി സഖേ! 'വൈരകണികാ-
വികാരം വിട്ടേററിടുക വികടരൂപസ്ക്കവിധിയും. 114

തെക്കരിൽച്ചിലർ തിരക്കുകാർകളു-
ണ്ടൊക്കെ ഞാനറിയുമേ തിട്ടണ്ടോ;
മുക്കുമൂലകളിൽ വാണു ദൂഷണം
കക്കുമെങ്കിലതു മിണ്ടു ഭൂഷണം 115

ഇതിനെക്കേട്ടു താനേതും ധൃതികൂട്ടാതിരുന്നിനി
മതിമൻ! മൃച്ഛകടികമതിലും കാലുവെയ്ക്കുടോ! 116

ഞാൻ തിരഞ്ഞു ചില ബുക്കു തീർത്തതും
താൻ തിരിച്ചുവരുമപ്പൊഴെയ്ക്കുടൻ
സ്വാന്തമോദമൊടയച്ചുതന്നിടാം
സ്വാന്തരങ്ഗമറിവിന്നു തോഴരേ! 117

നമ്പർ 15

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 28—1—74

പാമ്പാകും യോഗപട്ടം ദൃഢമിരുവരിയായ്-
ക്കെട്ടി മേൽമുട്ടിണക്കി
ത്താൻ പ്രാണായാമമാണ്ടിന്ദ്രിയഗതിയഖിലം
സംഹരിക്കും ഹരന്റെ
അയ്മ്പോന്നാത്മാവിലാത്മാവിനെ വെളിവിൽവെറും
തത്ത്വദൃക്കാലെ നോക്കി
ബ്രഹ്മാനന്ദത്തിലെത്തും ലയമുടയ താപം
നിങ്ങളെക്കാത്തിടട്ടേ. 118

മുഖസ്തുതിക്കൂത്തിലൊഴിഞ്ഞുനിന്നു
മുഖത്തടിച്ചീടിന മട്ടിലേറ്റം
തകർത്തു പദ്യാമൃതുപെയ്തു തട്ടി-
ത്തകർത്തു താനെന്നുടെ ധാടിയെല്ലാം. 119

അസാദ്ധ്യക്കയ്യല്ലാ പറന്ന പരമീബ്ഭാഷയിലതി-
പ്രസാദത്തോടൊത്തീപ്രകരണപരിഷ്കാരകരണം
രസാലങ്ങളെപ്പോന്നാഹിതൊരുകളിയായ്ക്കണ്ട കഥയേ
രസാലങ്കാരങ്ങൾക്കതിപണി പുകഴ്ത്താതൊഴിയുവാൻ.

അതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതാണു ഞാന-
ന്നിതുശുദ്ധം തവ മേനി കേറ്റലാമോ?
ഇതുവെച്ചിനിയും പരത്തുവാൻ മേ
കത്തുകം, താങ്കൾ തെളിഞ്ഞിടേണ്ട താനും. 121

സ്വപ്നാവസ്ഥ പറഞ്ഞുവെച്ച സരസ-
ശ്ലോകത്തിൽ മൂന്നാമതാ-
മപ്പാദത്തിലഹോ തനിക്കു "വലി"യിൽ
പ്പോരാഞ്ഞായി രണ്ടക്ഷരം;
ഒപ്പം "ദേവിയെ"യെന്നതിന്നു പരമാ-
രണ്ടക്ഷരം വിട്ടതി-
ങ്ങല്പം താമസമെന്നിയെ "വലി"യതെ-
ന്നായ്‌വെച്ചു വായിച്ചു ഞാൻ 122

മുന്നം മെച്ചമിതെന്നു 'മൃച്ഛകടികം'
ഭാഷപ്പെടുത്തീടുവാ-
നന്നംവെച്ചതു വേറെയും ചിലർ നിര-
ന്നെന്നോർത്തയച്ചിട്ടു ഞാൻ
ഒന്നും പിന്നെയൊരുത്തർപോലുമിളകി-
ക്കാണാഞ്ഞു വാചിയ്ക്കിടെ-
ച്ചിന്നം വന്മടിയുള്ള നമ്മുടെ ഭരം
താങ്ങാംകളഞ്ഞാൻ കാട്ടിനേൻ. 123

ഇന്നാവിനാദിനിയിപ്രായതു തീർന്നവനു-
വെന്നായതിന്നധിപർ ചെയ്തോരപേക്ഷമൂലം
നന്നായറിഞ്ഞിത,തിലാദിയിലുള്ള നാന്ദി
ക്കൊന്നാശു ഞാനെഴുതിവെച്ചതു,വിട്ടു താനും. 124

ഭാരം ഭവാനുമിതു തർജ്ജമചെയ്തുവിട്ട
വീരക്കുമാവിധമിനിക്കു മൊതുങ്ങി,യെന്നാൽ

സാരസ്യമുള്ള ശേമാംകമതാദൃമായി-
ത്തീരട്ടെയെന്നെഴുതി ഞാ;നതിനില്ല നഷ്ടം 125

അതിപ്രയത്നത്തൊടു ഭാഷയാക്കി
ശ്രുതിപ്പെടുത്തുന്നൊരു യോഗ്യർ നില്ക്കേ,
ചിതപ്പെടുന്നെൻശേമാംകഭാഷ
ചിതൽപ്പിടിച്ചാലുമെടുക്കുമോ ഞാൻ? 126

നമ്പർ 16

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 21—2—74

പാമ്പാകും യോഗപട്ടം ദൃഢമിരുവരിയായ്-
ക്കെട്ടി മേൽമുട്ടിണക്കി
ത്താൻ പ്രാണായാമമാണ്ടിന്ദ്രിയഗതി മുഴുവൻ
സംഹരിക്കും ഹരൻെറ
അൻപാന്നാത്മാവിലാത്മാവിനെ വെളിവിൽവെറും
തത്വദൃക്കാലെ നോക്കി
ബ്രഹ്മാനന്ദത്തിലെത്തും ലയമുടയ തപം
നിങ്ങളെക്കാത്തിടട്ടേ. 127

മുഖസ്തുതിത്തട്ടിലൊഴിഞ്ഞുനിന്നു
മുഖത്തടിച്ചീടിന മട്ടിലായി.
തകൃത്തു താൻ വിട്ടൊരു കത്തു ചുണ്ടി-
ന്നകത്തു മേ പുഞ്ചിരിവിത്തു നട്ടു. 128

എന്നാലോ മാലതീമാധവമതിലയി തേ
സാധുഭാഷാന്തരത്തി-
ന്നൊന്നായിച്ചെയ്തൊരാശ്ലാഘയിൽ മറുപടി ക-
ല്പിച്ചതോ മെച്ചമത്രേ;

എന്നാലാസ്വപ്ന"വൃത്തം" പുനരൊരു"വലി"യും-
　　കൂട്ടിലിട്ടെങ്കിലല്ലേ
നന്നാവൂ 'മാലതീദേവിയെ "വലി"യൊരു ഭൂ-
　　തം പിടി"ച്ചെന്നുരയ്ക്കൂ. 129

മൃച്ഛകടികപ്രകരണം
സ്വച്ഛമതേ! ഭാഷയാക്കിടേണ്ട ഭവാൻ;
മിച്ചമിതെന്നാരോ കറി-
വെച്ചതിലേല്പിച്ച തർജ്ജമാംവെടിപോൽ. 130

'മലയാളി'വഴിയ്ക്കു തന്നൊടീ ഞാൻ
ചില യാച്ഞാമൊഴി ചെന്നൊരീ പ്രസംഗം
നിലയാത്തൊരു മോഹമൂലമാലാ-
വലയാണായതു വേണ്ട പിൻവലിച്ചു. 131

നാന്ദീശ്ലോകം തർജ്ജമക്കാരനെന്തോ
തോന്നീലത്രേ ഭാഷയാക്കാനതിങ്കൽ;
എന്നീപ്പത്രംമാർഗ്ഗമായ്ക്കാങ്കമൂല്യം-
നന്നീക്കത്തിന്നായതെന്നാദ്യമിട്ടേൻ. 132

താനും തന്റെ സതീർത്ഥ്യരായ കവിത-
　　ക്കാരും സഖേ! കേവലം
ഞാനുണ്ടാക്കിയമാതിരിക്കിതുടനേ
　　ഭാഷാന്തരം ചെയ്തതും
നൂനം പത്രികയാം മനോരമയിലേ-
　　യ്ക്കർപ്പിക്കണം മുപ്പര-
ത്ത്യാനന്ദത്തൊടവററിൽ നല്ലതു തെര-
　　ഞ്ഞിട്ടോട്ടെയബ്ബുക്കിലും. 133

വഞ്ചിരാജന്റെ സമ്മാനം
വഞ്ചിയാത്രയിലിത്തരം
അഞ്ചിതം താൻ വാങ്ങിയതു
'നെഞ്ചിലോക്കിൽ രസം രസം' 134

അഥവാ ഇതിലും പെരുത്തതായി
പ്രഥ വായ്ക്കുന്നവകൾക്കു മങ്ങു യോഗ്യൻ;
അതു പാർത്തറിവാൻ നരേന്ദ്രനും ന-
ന്നിതു പാഠം കുറവെന്നു സൂക്ഷ്മപക്ഷം. 135

നമ്പർ 17

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 28—2—74

മലപ്പുറ മഹാമായേ! മലമറ്റൊഴിയും വിധം
നിലവിട്ടു കനിഞ്ഞെന്നിൽച്ചലദൃഷ്ടിയയക്കണേ! 136

വിദ്വന്മണേ! "കൊടുങ്ങല്ലൂർ വിദ്വാനിളയതമ്പുരാൻ"
ശ്രീരാമചരിതം നിർമ്മിച്ചോരാമുഖ്യകവീശ്വരൻ, 137

സ്ത്രീകൾക്കോണത്തിനും മററും കൈകൊട്ടിക്കളിയാടുവാൻ
"അഹല്യാമോക്ഷ'മാം പാട്ടൊന്നിഹനിർമ്മിച്ചുണ്ടെടൊ;

അച്ചടിച്ചു പുറത്താക്കിവെച്ചതില്ലതിതേവരെ
അതു കണ്ടിട്ടില്ലയെന്നാൽക്കൗതുകം തോന്നുമെത്രയും. 139

രസികൻപാട്ടു കവിതാരസികൻ താങ്കൾ കാണുവാൻ
അയച്ചുതന്നിടാമച്ചിട്ടയപ്പാൻ വഴിയാക്കുമോ? 140

അവകാശം കൊടുത്തെങ്കിലവസാനം മനോരമ
വാങ്ങുമെന്നാൽ വിശേഷിച്ചും ഞങ്ങൾക്കുള്ള മഹാരസം.
ഭാഷാപോഷിണിയിൽത്തന്നെ ദേഷ്യായിട്ടച്ചടിക്കിലും
പരോപകാരമാവില്ലേ വിരോധമുളവാകുമോ? 141

ആലോചിച്ചേതുവിധമായാലോ യുക്തമതിൻവിധം
കാണിച്ചുമറുകത്തേകാനാണിച്ചെറിയ ലേഖനം. 142

രണ്ടുവഴിയ്ക്കും സമ്മതമുണ്ടു നമുക്കവിടെയതിനു വൈഷമ്യം
ഉണ്ടെങ്കിലാശു തുശ്ശൂർക്കൊണ്ടെത്തിച്ചെങ്കിലച്ചടികഴിഞ്ഞു.

തന്നേക്കാട്ടേണമെന്നാണിതു മമ കരതാ-
രിങ്കൽ വന്നപ്പൊഴാദ്യ-
ന്തന്നേ ഞാനോർത്തതെന്നാലതിനുടനെ വിട്ടു-
ന്നുണ്ടു രണ്ടെങ്കിലും കേൾ;
ഒന്നോറാൽപ്പോരുമേതെങ്കിലുമതു സുകവേ!
താങ്കൾ വായിച്ചു കണ്ടാൽ
പ്പിന്നെച്ചെയ്യേണ്ടതേതോ തിരിയെ വിടുകയോ
തത്ര താനച്ചടിപ്പോ? 144

വഞ്ചീശൻ തരിവളയും
വഞ്ചീശപരി കല്ലുവെച്ച മോതിരവും
അഞ്ചാതെ തരികയാലീ-
സ്സഞ്ചാരം തവ പെരുത്തു വിലവെച്ചു. 145

താങ്കൾക്കിന്നുമ്മഹാമാനസിദ്ധിയുളവായ്-
വന്നെന്നഹോ നന്ദിയെ-
ത്താങ്കൈയ്യാണ്ടു നടന്നിട്ടന്നൊരു സഭാ-
യോഗത്തിലിന്നൊന്നെടോ
മുൻകൂട്ടിട്ടണയുന്ന കേവലമതീ-
പ്പത്രത്തില * * *
വൻകൂററൻ മരവഞ്ചി കേറി വഴിയിൽ
ക്ലേശ * * * * 146

നമ്പർ 18

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 18—3—74

കല്ലും കമനിയാം പാദ-
പല്ലവപ്പൊടിയുള്ളവൻ
നല്ലയോഗം വരുത്തട്ടേ
വില്ലുകൊണ്ടു പുകൾന്നവൻ. 147

മഹനീയമതേ! താങ്ക-
ളഹല്യാമോക്ഷമച്ചടി
ഇഹ സന്ദേഹമാക്കായ്‌വാ-
നഹമോതുന്നു കൌശലം. 148

എന്നാലെന്നുടെ ബുക്ക വിററ വകയിൽ
സ്വത്തുള്ളതിൽച്ചെററെട്ടു-
ത്തെന്നാലും മതി പിന്നെയെന്തു വിഷമം
കാര്യം നടത്തീടുവാൻ?

ഒന്നാണായതിനും ഞെരുക്കമെവിടെ-
ത്തൽക്കാലമുണ്ടെങ്കില്വ-
ണ്ടൊന്നാംക്ലാസ്സൊരു കൗശലം മമ ഭവാൻ
ബുക്കിങ്ങയച്ചീടെടോ. 149

വടക്കോട്ടു ഞാൻ നാലുനാൾകളുള്ളിൽ നൂനം
നടക്കേണ്ടതായിട്ടു കാണുന്നു കാര്യം;
ഇടയ്ക്കേറെ വിഘ്നം വരില്ലെങ്കിൽ മറേറ-
ക്കിടയ്ക്കപ്പുറം കേറുമാറായി യോഗം. 150

മറുപടി കിട്ടുംവരയ്ക്കും
മുറകം ധൃതിയോടുമിവിടെ നില്ക്കുമെടോ ഞാൻ
പുരുരുചി വണ്ടി കരേറ-
ന്നൊരു ദിനമന്നാണിനിയ്ക്കു, കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ. 151

നമ്പർ 19

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 17—4—74

നിനവൊന്നു, നടപ്പു വേറെയൊന്നി-
ജ്ജനവസ്തുസ്ഥിതി പിന്നെ മറെറാരെണ്ണം
പുനരിങ്ങു കലാശമന്യമത്രാ-
ണനവസ്ഥപ്പൊടിയിട്ട മായയല്ലോ. 152

ലോകിൽ പ്ലേഗു പിടിച്ചതിന്നുമതിനേ-
ക്കാൾ ജനം കണ്ടുവെ-
ന്നാകിൽപ്പൂട്ടിയിട്ടും മുറിയ്ക്കകമഹോ
കാശൊട്ടു കിട്ടുംവരേ

ആകല്പാന്തമിവണ്ണമിപ്പൊഴുതെഴും
സംസാരറിപ്പോട്ടിനാൽ
വൈകിപ്പോകണമാണു നല്ലതിതി പോൽ
മുത്തശ്ശിമാർ നിശ്ചയം. 153

അതത്ര വകവയ്ക്കയില്ലതിലുമുണ്ടു വൈഷമ്യമൊ-
ന്നതത്ര പറയാം പണിപ്പെടുകണിയാണിനിയ്ക്കും സഖേ!
ഇതല്ല പുനരഷ്ടമിയ്ക്കുവിടെ വയ്ക്കമെത്തും രസം
പതഞ്ഞു പതറുന്നു മേ മനസി വിഘ്നമീമട്ടെടോ. 154

ശബ്ദാലങ്കാരമെന്നൊന്നെഴുതി,യതിനുമേൽ-
ച്ചേർന്നതായിട്ടു നീട്ടി
ട്ടർത്ഥാലങ്കാരവും തീർത്തെഴുതിവരുവതു-
ണ്ടായതിന്നിങ്ങിരിയ്ക്കിൽ
സിദ്ധാന്തം ചൊൽകയല്ലാ ഗുണമധികമിണ-
ങ്ങീടുവാനുണ്ടതും മേ
ശുദ്ധാത്മൻ കേൾ വടക്കേപ്പുറമതിനിളകാൻ
കാര്യമായുള്ള വിഘ്നം. 155

പിന്നെ

അഹല്യാമോക്ഷകാര്യത്തിൽ
മഹനീയഗുണാംബുധേ!
വല്ലതും ഗുണമായ്ത്തീരാൻ
നല്ല തക്കം കിടച്ചിതോ? 156

നമ്പർ 20

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 20 മീനം 74

കനൽക്കണ്ണൻസ്വാമിയുടെ മതിധൈര്യത്തിനധികം
കനക്കേടേകീട്ടും കടമിഴി കളിപ്പിച്ചിടുമുമേ!
മനസ്സിന്നോരോരോ മറിവുകൾ വരാതെന്മനമെന്റാ-
മനസ്ഥാനം കേറിക്കനിവൊടു സദാ വാണിടണമേ. 157

ഞാനോ തെക്കുവടക്കുഴന്നിട്ടുമൊരാ-
ളാണേവമാണെങ്കിലും
താനോരോന്നെഴുതുമ്പോഴൊക്കെ മറുക-
ത്തേകാതിരിക്കില്ലെടോ!
മാനോല്ലാസമെഴും ഭവാനിതൊന്നുമറിയാ-
യ്കില്ലെങ്കിലും കത്തിനീ-
യ്യനോപാധി കൊടുപ്പതെന്തു മടിയാം
മൂതേവി ബാധിച്ചിതോ! 158

വിരവോടു 'മാനവിക്രമ
വിജയാ'ഭിധമായ നാടകമൊരെണ്ണം
വികടസരസ്വതിയുടെയൊരു
വിളയാട്ടംപോലെ ഞാൻ തീർത്തേൻ. 159

കാദംബരീകഥാസാരഭേദം ഭാഷപ്പെടുത്തുവാൻ
സ്വാമ്പ നോക്കി പ്രയത്നിച്ചിട്ടാമ്പരാശ നടത്തിനേൻ. 160

ഇവയുടെ വേലമുഴുത്തി-
ട്ടവസരമില്ലായ്കകൊണ്ടിതേവരയും

ഇവനെഴുതാൻ പററിലെ-
ന്നവസാനം ചൊല്ലുവൻ സമാധാനം. 161

അങ്ങെന്തുചൊല്ലുമിതുപോലൊരു യുക്തിയെന്നു-
ല്ലിങ്ങെന്റെ പൂർവ്വയുവരാജകൃതപ്രബന്ധം
സൂക്ഷ്മത്തിലച്ചടിയിലാപ്പെട്ടമോ അഹല്യാ-
മോക്ഷം തിരിച്ചുതരുമോ സുകവേ! കഥിക്കു. 162

നമ്പർ 21

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 3—3—75

കാറുണ്ണിത്തിങ്കൾ കട്ടിത്തിരയിണ കരിമീൻ
തൊണ്ടി കണ്ണാടിയെന്നീ-
ച്ചേരുന്നെണ്ണങ്ങൾ ചേൎത്തിട്ടിന മുഴമതി പൂ-
മാല പൊൻകന്ദഭാവം
താരുണ്യശ്രീതിളയ്ക്കും തുള കളിയിണ-
ത്താരിതൊക്കെപ്പിണയ്ക്കും
കാരുണ്യക്കല്പവല്ലിക്കൊടി നടുമല്ര-
നന്ദാന്തകാങ്കം തൊഴുന്നേൻ.. 163

വടക്കുവാഴുമ്പൊഴിനിക്കു കത്തു
നടക്കുവാൻ കയ്യിളകില്ലതാട്ടേ!
ഇടയ്ക്കു തെക്കോട്ടു കടക്കിലും ക-
യ്യുടയ്ക്കു തെററാണിതുമട്ടമാന്തം. 164

വയ്ക്കംവിട്ടേററമാന്തൂർവരയുമൊരു മഹാ-
യാത്രപററിച്ചു ഞാനാ-
ത്തക്കം വിദ്ധ്വിത്തമായി തവ സരസകവേ!
മുന്നു കാട്ടാഞ്ഞകാര്യം

മയ്ക്കണ്ണാൾ മക്കളെന്നിവകയൊരു ഗൃഹഭാ-
രങ്ങളില്ലായ്കിലന്നി
ച്ചെക്കൻ നാലെഴുതാൻ നാഴിക ശരിവരെയാ-
ക്കോട്ടയത്തേയ്ക്കൂട്ടുകടം. 165

വിജയപര‘മാനവിക്രമവിജയം’
തവ നാടകം കവികുലേന്ദ്ര
നിജമായയച്ചുതന്നതു നിജ-
കരതാരിൽക്കിടച്ചില്ലേ? 166

അതിനൊന്നും മിണ്ടാഞ്ഞതു
മതിയായോ താങ്കൾ കണ്ട ഗുണദോഷം
ധൃതിയോടു തോന്നിയതു പറ-
ഞ്ഞതിലാവിദ്യാവിനോദിനിക്കു സലാം. 167

കവിവര! മടിക്കുട്ടിൽച്ചാടിക്കെട്ടുകപെടാതെ താൻ
കവിത ചിലതുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടോ യഥാവസരം സഖേ।
കവിയുമധികോത്സാഹം കൂട്ടുന്ന മന്ത്രമിതിപ്പൊഴുൾ-
ക്കവികലരസം ഞാനുംകൂടിജ്ജപിച്ചുവിടേണമോ? 168

‘കാദംബരി’ നവരസഭര-
കാദംബരീനാടകം തരാം തന്നാൽ
ഏതെങ്കിലും രസം തുണ-
ച്ചെയ്യേങ്കിൻബ് ഭാഷയാക്കി നോക്കാമോ? 169

നമ്പർ 22

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 6 മീനം 75

ഉടൽപാതി പകുത്തോറാ
മടവാരെച്ചതിച്ചമേ
നെഞ്ചിൽ വെള്ളാറവിടനാ-
മച്ഛികൊതിയനാശ്രയം. 170

ഏറെക്കാലത്തിനുള്ളിൽ പ്രിയസഖേ! സരസ-
ശ്ലോകനിർമ്മാണമാർഗ്ഗം
തീരെക്കാട്ടാതെ വാക്യപ്പടിയെഴുതിയ നിൻ-
കത്തു കണ്ടറിനേൻ ഞാൻ
ദാരിദ്ര്യം വന്നുപോയോ നവനവകവിതാ-
നർമ്മനിർമ്മാണസമ്പൽ-
ഭൂരിദ്രവ്യസ്ഥനാകും തവ കഠിനമെടോ!
ക്ഷാമകാലം കടപ്പം. 171

ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കുള്ളൊരെഴുത്തുകത്തും
മുടക്കി താനോ മടിമൂത്തു ഞാനോ
കൊടുക്കിലും കേവലമങ്ങു പട്ട്യം
കൊടുക്കയില്ലെന്നൊരു സത്യമുണ്ടോ?, 172

വാചകമായിക്കവിതാ
വാചകനിലവിട്ടു പച്ചയായെഴുതാൻ
മേചകദൃഷ്ടിത്തി കലാ-
മോചക! വാശമുണ്ടിനിയ്ക്കുമിനി നോക്കു. 173

കൃഷ്ണപിള്ളയുടെയുള്ളിലുള്ളൊരാ-
ത്തൃഷ്ണയുള്ള വഴിചൊന്നപോലെ ഞാൻ
വാൎയ്യരക്കെഴുതി, കാൎയ്യമൊക്കയും
ഭാഗ്യശക്തി സദൃശം ഫലിച്ചിട്ടും. 174

മടി മൂശേട്ട കല്പിക്ക-
മ്പടി മൂകവ്രതത്തിനാൽ
മടിയേറും കവിതയെ
വെടിയേണ്ടുന്ന വട്ടമോ? 175

നമ്പർ 28

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 27 കന്നി 76

ശ്രീമാതാവൊടു മെന്നല്പനുജനൊടു മിണ-
ങ്ങീടുമാൾക്കാരൊടും ഞാ-
നീമാസം മുപ്പതാംതിയ്യതി പുലർസമയം
കാശിയാത്രയ്ക്കുറച്ചു,
ആ മാഹാത്മ്യപ്രയാണത്തിനു മമ തുണയായ്
മാധവൻ മത്തനെന്നീ
സ്സാമാന്യം നല്ല കൂട്ടാളികൾ സുലഭമെടോ
ബുദ്ധിമുട്ടില്ല ലേശം. 176

താനുണ്ടെങ്കിലിന്നെടോ ബഹുരസം
തീവണ്ടി കേറാം, നമു-
ക്കാനന്ദിച്ചു തകൃത്തുദുഃഖമറിയാ-
തീയാത്ര സാധിച്ചിടാം.

ഞാനോർത്തില്ല മനോരമയ്ക്കുടയവൻ
പക്ഷേ ഭവാൻ പോരുകിൽ
താനോരോ പണിമൂത്തുടൻ പിറുപിറ-
ക്കാനും മതീ തോഴരേ! 177

ഇനിയും ചില ദുർഘടങ്ങളുണ്ടാം
മുനിഷിത്തം പണയത്തിലാക്കിടേണം
തനിയേ ഗ്രഹണിക്കു മന്ദിരംവാ-
ഴ്കിനിയും ദുസ്സഹദുഃഖമായിരിക്കും. 178

അതിലും പുറമേ യാത്ര-
യതിങ്ങരികിലാകനാൽ
മതിമൻ! വന്നാചേരാന
മതിവൈഷമ്യമാകുമേ. 179

ആളുകൊണ്ടിയ്യുള്ളവൻ മതി
യിതുസമയം പോയ്‌വരാനിനിയൊരിക്കൽ
പുതുമയൊടങ്ങും ഞാനും
കുതുകത്തൊടു പോയ്‌വരാൻ തരം നോക്കാം. 180

നമ്പർ 24 19—12—76

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

മുടിയിൽപ്പുഴയാംഗിരീശനാർ
മടിയിൽപ്പുൽകിയിരുന്നുമംബികേ!
അടിയൻപൊട്ടു കുമ്പിടുന്നൊരീ
യടിയന്മാർക്കരുളേണമേ സുഖം. 181

വളരെ വളരെ നാളായ് തങ്ങളിൽക്കത്തുപോലും
വളരുമൊരു മമത്വം പാർത്തയച്ചിട്ടു പക്ഷേ
കളവുപറകയല്ലേ കല്പിതപ്രൌഢികാട്ടും
കളകവിതകൾ കേൾപ്പാൻ യോഗമില്ലായിരിക്കാം.

ഏവം മനസ്സിൽനിരുപിച്ചു മടിച്ചു മൌന-
ഭാവം ഭജിച്ചു മരുവുന്നതു കഷ്ടമല്ലേ?
ഹേ! വമ്പനായ സുകവേ! കവിതാപ്രയോഗാ-
ഭാവം പരം സരസതയ്ക്കൊരു നഷ്ടമല്ലേ? 183

അതുകൊണ്ടു മനോരമയ്ക്കു സേവ-
യ്ക്കിതു പുഷ്പാഞ്ജലിയെന്നുവെച്ചിദാനീം
പുതുതാകിന പദ്യപുഷ്പമേക-
ന്നതു ഭാഷാന്തരമായണച്ചിടേണം. 184

എന്നല്ല നല്ല ഭവദീയകവിത്വവൃക്ഷ-
മൊന്നല്ല നല്ല പുതുപൂക്കൾ നിറച്ചുപൂക്കേ
അന്നന്നു വീണവകൾ തേൻകളയാതെടുത്തു-
തന്നെന്നുദാരമമതയ്ക്കൊരനംവരുത്തു. 185

വഞ്ചിക്ഷോണിക്കു വന്നീടിന വലിയ വിപ-
ത്തൊക്കെയും ദൈവമേവം
വഞ്ചിച്ചിട്ടുൽഭവിച്ചെന്നൊരു പഴയസമാ-
ധാനമുണ്ടായിരിക്കാം
നെഞ്ചിൽപ്പക്ഷേ നമുക്കീയുഴലിലിതു പിടി-
ക്കില്ല വൻകോളിളക്കം
വഞ്ചിക്കെന്നാപ്രകാരം മറിവു പലവിധം
തന്നു താഴ്ത്തുന്നു ചിത്തം. 186

നിത്യംദുർഘടസങ്കടക്കടൽനടുക്കായിക്കിടന്നാണ്ടുകൊ-
ണ്ടത്യന്തം കഷ്ടണിച്ചിരുന്ന കഥ ഞാനന്നറിഞ്ഞീടിലും
സത്യം കേരളവർമ്മദേവനനന്താപക്കത്തു നേരിട്ടിതിൽ
പ്രത്യക്ഷത്തിലയയ്ക്കുവാനുമി വനില്ലാവൈയ്യുമിന്നേവരെ.

വന്മാനം പൂണ്ട വഞ്ചീശ്വരനിതുവിധമ-
ത്യുൽക്കടാപത്തിലുള്ളി-
ന്നന്മാദം പെട്ടുപോകാഞ്ഞതു ഗതികെട്ടമീ-
നാട്ടുകാർക്കുള്ള ഭാഗ്യം
ദുർമ്മായം ദുഷ്ടദൈവത്തിനു പലവിധവും
കാട്ടിടാം മർത്ത്യരാടി
നമ്മാവേശംതുടന്നാൽ വിഷമമിഹ ക-
ഴങ്ങില്ലയോ സാധുലോകം 188

ആഘ്രാതം പരിചുംബിതം പരിമൃദ്ദർല്ലീഢം ചനശ്ചർച്ചിതം
ത്യക്തംവാ ഭുവിനീരസേനമനസാ തത്രവ്യഥാം മാകൃഥാഃ
ഹേ സദ്രത്ന! തവൈതദേവകുശലം യദ്വാനരേണാദരാ
ദന്തസ്സാരവിലോകനവ്യസനിനാ ചൂർണ്ണീകൃതം നാശ്മനാ.

ഉല്ലാസത്തോടെടുത്തുനാററിയുടനേ
ചുംബിച്ചു നക്കിച്ചവ-
ച്ചെല്ലാം നീരസമെന്നഭാവമൊടെറി-
ഞ്ഞെന്നോർത്തു ദുഃഖിക്കൊലാ
ചൊല്ലാർന്നീടിന രത്നമേ! കപിയക-
ത്തെന്തെന്നറിഞ്ഞീടുവാൻ
കല്ലാൽക്കുത്തിയുടച്ചിടാഞ്ഞതു നിന-
ക്കൊട്ടേറെയും ഭാഗ്യമാം. 189

ഇതു മുമ്പൊരിക്കലിഹ ഭാഷയാക്കിയെ-
ന്നതുവെച്ചു വിട്ടുകളയേണ്ടതല്ലെടോ!
പുതുതായ്‌വരുന്ന കവികൾക്കു കേവലം
കൊതുവാണിതൊട്ടു കടിപാറുവാൻമതി. 190

നമ്പർ 25

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 8—3—77

ആണമ്മയാണച്ഛനൊരർദ്ധഭാഗ-
മാണല്ല പെണ്ണാന്നതിനില്ല ഭേദം
ആണത്തമോടിങ്ങിനെ വിശ്വലോക
ത്രാണത്തിനുണ്ടായ മഹാൻ സഹായം. 191

കുശലൻ കുലശേഖരക്ഷിതീശ-
ന്നശനൈർജ്ജന്മദിനർക്ഷമംഗളത്തിൽ
ഭൃശമാദരവോടു താങ്കൾ കൂറിൻ
വശരായ്പ്പോയതു ഞാനറിഞ്ഞിതന്നേ. 192

വായ്ക്കുരയ്ക്കുവിടെവെച്ചു രോഗവും
വായ്ക്കുമാറു പിടിപെട്ടു കേട്ടു ഞാൻ
യോഗ്യവൈദ്യനുമിവണ്ണമുള്ള ദൌർ-
ഭാഗ്യയോഗവിധി ദൈവകല്പിതം. 193

ആമയാവിനയശക്തിമൂലമാ-
മാമയാവിനില്ല നാട്ടിൽ വന്നുടൻ
ആമയാപനവഴിക്കു തീർത്തതും
നാ മയാപിതരസം ശ്രവിച്ചുതേ. 194

ഗുരുശുശ്രൂഷയിലവസര-
ഗുരുത്വസമ്പത്തു നേടിയിതിനിടയിൽ
ഗുരുഗുണരാശേ! താൻ നിജ
ഗുരുഗുണവൃദ്ധിക്കു പലിശവാങ്ങിയിരുതാ. 195

ഇതാണെടോ! സൽഗുരുശിഷ്യഭാവ-
ഹിതാത്മകർമ്മക്രമസംവിഭാഗം
നിതാന്തമങ്ങീക്രിയചെയ്കയാലേ
കൃതാർത്ഥനായെന്നതിനില്ല വാദം. 196

കത്തിന്നുത്തരമീനിത്യവൃത്തികൊണ്ടൊന്നു നിണ്ടതിൽ
തൃപ്തിയല്ലാതൊട്ടുമൊരതൃപ്തി തോന്നില്ലൊരുത്തനും.

മേലാൽ മനോരമാപത്രകോലാഹലമവിശ്രമം
ചേലായ്ത്തുടങ്ങുകയെന്തെന്നാലാമതിനു ഞാൻ തുണ.

(വടക്കൻദിക്കിലേയ്ക്കുന്നു
കടക്കും സൽക്കവേ! ഭവാൻ)

ധന്യനാകും ഭവാനോടി-
ന്നൊന്നു ചോദിച്ചിടുന്നു ഞാൻ.
എന്നുണ്ടിനി വടക്കോട്ടേ-
യ്ക്കുന്നു കല്പിക്ക സന്മതേ! 199

സ്കൂളിൽപ്പോകാൻ നേരമായ് പാരമിപ്പോൾ
താളംതെററും താമസിച്ചാൽ ഗുണാബ്ധേ!
കോളില്ലൊന്നും വിസ്തരിപ്പാനിദാനീം
കാളുംമോദാൽ പിന്നെയാം ശേഷമെല്ലാം. 200

അഴകത്തു കുറുപ്പിനായ്കുറിച്ചോ-
രഴകൊത്തീടിന പദ്യമത്രനാലും
വഴിപോലെ മനോരമയ്ക്കു പേക്കാൻ
വഴിയും മോദമൊടേകിടേനൻ ഗുണാബ്ധേ! 201

നടുവത്തച്ഛൻ മുതൽപേർക്കുടനേ
ചിലപദ്യമത്ര തീർത്തുവിടാൻ
കടലാസൊടു പേനയത്തും
ഝടിതിയിതാ ഞാനെടുത്തു ഗുണരാശേ! 202

അഴകത്തു പത്മനാഭക്കുറുപ്പ് അവർകൾക്ക്

ഭാഷാപോഷിണിയെന്ന പണ്ഡിതസഭാ-
യോഗത്തിലും മെച്ചമായ്
ഭാഷാപോഷണവൃത്തിതാനൊരുവനായ്-
ച്ചെയ്‌വാനൊരുങ്ങും ഭവാൻ
ശേഷായ്ത്തീർത്തുവരുന്നതെത്രവരെയായ്
നില്ക്കുന്നു രാമായണം
ഭാഷാകാവ്യമിതാദരിച്ചു വെളിവിൽ-
ക്കാണ്മാൻ കൊതിക്കുന്നു ഞാൻ. 203

പലവക ഗൃഹഭാരം നോക്കുമങ്ങുന്നിതിന്നും
ചിലസമയമൊരുങ്ങിക്കൊൾകിലീക്കാവ്യകർമ്മം
അലസതകലരാതേ സിദ്ധമാം, തൻതപസ്സിൻ
നിലയിലെഴുതിയില്ലേ പണ്ടു വാത്മീകികാവ്യം. 204

മഹാകാവ്യത്തിനുള്ളൊരു മഹാലക്ഷണമൊക്കയും
മഹാകവേ! ഭവാൻ ചേർത്തീമഹാകാവ്യം കഴിച്ചിതേ. 205

വാച്ച രാമായണം കാവ്യം തീർച്ചയായ്ത്തീന്നിരിക്കുകിൽ
അച്ചടിക്കാതെയൊളിവിൽ വെച്ചടയ്ക്കായ്കവേണമേ. 206

മിട്ടായ്ക്കെഴ്ചം താങ്കൾ മനോരമയ്ക്കു
കൊടുക്കുകെൻപേക്കിതു നാലു പദ്യം
അടക്കമാണ്ടൊരു കുറപ്പു പദ്യ-
പ്പടക്കളം പൂക്ക പയററിടട്ടേ. 207

ഒടുവിൽ കുഞ്ഞിക്കൃഷ്ണൻ
നടുവത്തച്ഛൻ മഹൻ ശിവൻ മുതൽ പേർ
പടുതയൊടിളകിവരട്ടേ
വിടുക ഭവാൻ പേർവിളിച്ചു കൂക്കിവിളി. 208

നമ്പർ ൭൦

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 11—8—77

സത്സാന്നിദ്ധ്യസമാധിഭിഃ കിലരമാ
ഭൂമീനമാസേവ്യ യ
ച്ചിത്താസന്നമഹോ ചിരേണമുനയഃ
പ്രായശ്രുയന്തേ/ന്തതഃ
"തദ്വിഷ്ണോഃ പരമം പദം" പുരഹര
ശ്രീവിഷ്ണുമായാത്മജം
ചോരീകൃത്യജവാച്ചയസ്സുരഭിഷക
പ്രാപാഷ്ടു നാരായണഃ 209

നല്ലോരുത്തമനാട്ടുവൈദ്യനായകമേ!
നിൻതത്വവിത്തായിരു-
ന്നല്ലോ മന്നിൽ മഹാൻ വയസ്കരഭിഷ-
ഗ്വര്യ്യനാരായണൻ
സല്ലോകപ്രിയജീവദായി പുനരാ-
വിദ്വാൻ വിട്ടുതത്വത്തൊടും
സ്വല്ലോകോത്തമവൈദ്യസംസദി വിരു-
ന്നുണ്മാനെഴുന്നള്ളിയോ? 210

കൊട്ടാരത്തിലെഴും കവീന്ദ്രമണിയാം
ശങ്കുണ്ണി! താൻ സങ്കട-
പ്പെട്ടാലെന്തു ഫലം മരിച്ചവർ തിരി-
ച്ചിങ്ങോട്ടു വന്നീടുമോ?
കേട്ടാവേശമുടൻ വെടിഞ്ഞു ഗുരുവിൻ
ദേഹം യശസ്സാൽ ചമ-
ച്ചിട്ടാലും പുതിയോരു ജീവചരിത-
ശ്ലോകപ്രയോഗത്തിനാൽ 211

കവിതേ! വായസ്കരമഹാകവി തേ ജീവനായകൻ
ഭുവിവാസം വെടിഞ്ഞാലും ദിവിശ്ലോകം പരത്തുമേ. 212

നാട്ടാരീനാട്ടുവൈദ്യക്രമമഹിമ ധരി-
ക്കാതെ മുൻമട്ടിലേറെ
ക്കൂട്ടാക്കാതാകുമെന്നോർത്തൊരു ഭയമകമേ-
വാനെഴും വാഹടനും

തട്ടും നൂനംവിശേഷാലതു കളവതിന്നീ
വാസ്കരസ്കളെല്ലാരുന്നി-
ക്കട്ടന്മാർ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിലിലമൃതു ക-
ണ്ടെത്തിയാൽപ്പോരുമല്ലോ. 213

നമ്പർ 27

ജാലവിദ്യയിലനേകജഗത്തിൻ
ജാലമാകവെ മണൽത്തരിപോലെ
കാലചക്രമതിലിട്ടു തിരിക്കും
കാലകാലനുടെ മായ സഹായം. 214

തമ്മിൽത്തുല്യനിലയ്ക്കു മൂത്തമടിയാം
മൂധേവി മൂർച്ഛിച്ചു നോ-
ന്തമ്മിൽത്തെല്ലു മെഴുത്തുകത്തുകൾ നട-
ത്താതായതും മറവമേ
വന്മിഥ്യാവിപുലപ്രലാപദശയിൽ
ച്ചൊല്ലേണ്ട ദുർദൈവമീ
നിൎമ്മിച്ചീടിന സങ്കടത്തിലിവിടെ
ക്കണ്ണീർ തുടയ്ക്കട്ടെ ഞാൻ. 215

വൈദ്യന്മാൎക്കൊരു ദേശികത്വമഖിലം
കൊണ്ടും വഹിക്കും മഹാ-
വൈദ്യൻ വാസ്കരമൂസ്സു വാനണകയാൽ
വൈഷമ്യമായ് വന്നതേ

വൈദ്യത്താൽ മുറിവൈദ്യരാകെയിനിമേൽ
ഞാൻ മുമ്പു ഞാൻ മുമ്പതെ-
ന്നാദ്യന്തം ബഹളംതുടൎന്നുദിനം
രോഗം പെരുക്കീടുമേ. 216

കവികളമിനി ഞാനാണെന്നുവന്നാലു മൊന്നാം
കവികളമൊടിവൎണ്ണം നിന്നു തുള്ളിത്തുടങ്ങും
ഭുവി പുനരൊരിടത്തും പൃച്ഛയില്ലാത്ത രാജ്യ-
ത്തവികലമെലി ഗന്ധൎവ്വൻ കളിക്കുന്നപോലേ. 217

ഇന്നെല്ലാക്കേരളത്തിന്റെയുമൊരുധനമാം
വൈദ്യസൎവ്വസ്വവും പോ-
യെന്നല്ലാ കോട്ടയത്തിന്നുടയ നെടുംകൊടി-
ക്കാലു ചോടേ മുറിഞ്ഞു;
എന്നെല്ലാം ചൊൽവതെന്തിന്നിഹ മമ സഖിയാം
പണ്ഡിതൻ വീണുപൊയ്ല്ലോ-
യെന്നല്ലാ തോഴരേ! തന്നുടെ ഗുരുവരനും
പേരുമാത്രത്തിലായീ. 213

വൎണ്ണാശ്രമാചാരവിധിപ്രകാരം
തിണ്ണം നടക്കും പുരുപുണ്യശാലി
ഖണ്ഡം പിടിക്കാതെ മരിച്ച പുത്രൻ
പിണ്ഡം കൊടുക്കുന്നതു കാത്തിടുന്നു. 219

ഈ വലിയ വൈദ്യകവിയുടെ
ജീവചരിത്രം ക്രമത്തിലെഴുതീടുവാൻ

കേവലമങ്ങുന്നേററിഹ
കൈവണക്കമെന്നു ഞാൻ പറയും. 22.)

ഗുരുഭാരതിഃതററു തുടങ്ങിടുകിൽ
ഗുരുഭക്തിതനിഃക്ഷ തുണയ്ക്കുമെടോ!
ഒരു ലക്ഷ്യവുമില്ലിതിന്നെങ്കിലുമ-
ങ്ങൊരുലക്ഷ്യവുമെന്നിയെ നേടുമിതും 221

(പി. എസ്.)

വായ്ക്കുരെച്ചുരമശ്ലോകം
വാക്കരെച്ചു പിണച്ചു ഞാൻ
നോക്കു മനോരമയ്ക്കേകി
നീക്കു തെററച്ചുടിച്ചിട്ടു. 222

നമ്പർ 28

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 25 കർക്കടകം 77

ഉദ്യോഗമുള്ളിലുദിയാതെ ജഗത്തിലെല്ലാ-
മുദ്യോലപ്പുയരുളുന്നൊരു ചക്രവർത്തി
സദ്യോദവേദ്യപരദൈവകൃപാകടാക്ഷാ-
'ലെഡ്വേഡ്'മഹീപതി ജവാൽ സുഖമാർന്നിടട്ടെ'.

തിങ്ങുംമുദാ 'രസികരഞ്ജിനി'യെന്നു പേരു
പൊങ്ങുന്ന മാസികയെ ഞങ്ങൾ തുടങ്ങുമെന്നും
ചിങ്ങംമുതൽക്കതു മുറയ്ക്കു നടത്തുമെന്നു-
മങ്ങുന്നു നമ്മുടെ 'മനോരമ' കണ്ടറിഞ്ഞോ? 224

കയ്യിൽകിടച്ചുളവിലേ അറിയാവു താങ്ക-
ളിയ്യിഷ്ടനീ വികൃതി കാട്ടുവതെന്നിവണ്ണം
പൊയ്യല്ല ഞാൻ കരുതിവെച്ചതു പത്രമൂല-
മയ്യയ്യടാ!! കിമപി മുമ്പിലറിഞ്ഞുവല്ലോ. 225

ആട്ടേ മനോരമവഴിക്കിതറിഞ്ഞ കാൎയ്യം
പോട്ടേ, മുറക്കെഴുതിഞാനറിയിച്ചിടുന്നു
ഒട്ടേറെ നന്ദിയൊടു താങ്കളിനിസ്സഹായി-
ച്ചാട്ടേ സഖേ! സരസലേഖനജാലമൂലം. 226

പത്രപ്രവൃത്തിയുടെ മാതിരി കണ്ടു വീണ്ടും
മിത്രപ്രവൃത്തിയിതി ഭിന്നവയെന്നറിഞ്ഞും
തത്രപ്രവൃത്തി ശരിയായി നടത്തുകണ്ടും
ചിത്രപ്രവത്തിതവിതപയഃ പയോധേ! 227

അങ്ങുന്നിനിക്കെഴുതിവിട്ടൊരെഴുത്തു കണ്ടു
തിങ്ങുന്ന നന്ദിയൊടൊരുത്തരമേകുവാനും
ഇങ്ങുന്നിവീശിയൊരമാന്ദവിലാസമോത്തു
മങ്ങുന്ന മാനസമൊടിതു പറഞ്ഞു നിൎത്താം. 228

ചിങ്ങം പതിനഞ്ചാന്തി തു-
ടങ്ങുന്നൊരു രസികരഞ്ജിനിയെ മുന്നം
അങ്ങു മനോരമ വെളിവിലി-
റങ്ങുന്നവിധം പുകഴ്ത്തുവാനെന്തേ? 229

സഹജയുടെ ജനനമതിലിഹ
സഹജമനോ[illegible]ൻഭവിച്ചാലും
സഹസാ ജനനാൽ പൂൎവ്വം
സഹസാരം ജാതകം ഗണിച്ചാലോ? 230

നമ്പർ 29

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 24_1_78

സാരസാലയമുഖാംബുജങ്ങളിൽ
സാരസാലസവിലാസശായിനി!
സാരസാന്ദ്രമൊഴി മേ തരേണമേ
സാരസാരിസദൃശേ! സരസ്വതി! 231

കണ്ടീലയോ "രസികരഞ്ജിനി" താങ്കളെന്തു-
കൊണ്ടീയിതിൻവിഷയമായൊരു വാക്കപോലും
മിണ്ടീല നല്ല ഗുണദോഷവിചാരഭസ്മം-
കൊണ്ടീവരും പ്രീതി തുടച്ചുമിനുക്കിടേണ്ടേ? 232

ഏറേറണമോ ചിലതിതിൽച്ചിലതൊന്നെടുത്തു
മാറേറണമോ പറക വേണ്ടവിധത്തിലെല്ലാം
ഏറേറനതിൻെറ ഭരമെങ്കിലുമെൻ കുഴക്ക-
മാറേറണമെങ്കിലയി! നിൻമൊഴിയാരവേണ്ടേ? 233

ദീനം വിശേഷവിധിയായ്ത്തറവാട്ടുഭാരം
താനങ്ങുമിങ്ങുമുഴലും പലജോലി പാരം
ഊനം ഭവാനിവ സഹായവിധിക്ക ചെയ്യും
ഞാനങ്ങലട്ടിട്ടമിതിൽപ്പരമെന്തു ചെയ്യും? 234

എന്നാൽച്ചരിത്രവിഷയത്തിൽ നമുക്ക ലക്ഷ്യം
നന്നായ്ത്തിരഞ്ഞു പലവൃദ്ധഗൃഹങ്ങൾതോറും
തന്നാൽപ്പെട്ടന്നപടി പിട്ടുപറഞ്ഞിളക്കു
തന്നാൽപ്പെരുത്തു ഗുണമാം കിടയാശ്ചിൽ വേണ്ടാ. 235

കൂറുള്ളിലുള്ളൊരു ഭവാൻ തരമോട്ട തെക്കം-
കൂറുള്ളിളാപതിഗൃഹത്തിലുമൊന്നു ചെല്ലു
പേരുള്ള വല്ല വരിയോല കിടയ്ക്കുമെങ്കിൽ
പ്പോരുള്ളകാലവിഷയത്തെളിവിന്നു കൊള്ളാം. 236

നരായിണങ്ങിയതുപോലൊരുപോക്ക "ദേവ-
നാരായണ"പ്രഭുഗൃഹത്തിലുമൊത്തവണ്ണം
ആരാൽ നടത്തുകയി! "ഭട്ടതിരി"സ്ഥലത്തു
മാരാഞ്ഞുനോക്കുക കിടച്ചതു ലാഭമല്ലേ? 237

കേട്ടുള്ളവണ്ണമിവർ നമ്മുടെ കൊച്ചി കോഴി-
ക്കോട്ടുള്ള മന്നവർ നടത്തിയ പോക്കളത്തിൽ
പെട്ടുള്ള യോഗ്യർ നിയതം പഴമക്കു ചേർച്ച
പെട്ടുള്ള വല്ല കഥയും കിടയാതെയാമോ? 238

ഇടപ്രഭുക്കൾക്കടയോരു വീട്ടിൽ
പ്പിടപ്പുഴക്കത്തു പിടിച്ചുമട്ടിൽ
കിടപ്പതാം ഗ്രന്ഥവരിക്കുറിപ്പു
കിടപ്പതിന്നങ്ങു തുനിഞ്ഞിരിപ്പു 239

നമ്പർ 30

പൂജവെയ്പ്

പാട്ടിൽപരമശിവൻ മടി-
കാട്ടിയിരുത്തുന്ന വേദവാക്യാർത്ഥം
നീട്ടിവിടും കണ്ണുനകൊ-
ണ്ടാട്ടിയകററട്ടെ യെൻെറ യഘമഖിലം 240

ഇതാ ഭവാൻ നോക്കുക തമ്പിമാർക്കു
ധൃതാദരം പാട്ടിന്നു തീർത്ത മാറ്റം
ഇതാണു സാക്ഷാൽ യുവരാജകാവ്യ-
വിതാനമേലൊപ്പിന്നു തൊങ്ങൽ തോഴാ. 242

"അടി ബലെ"യെന്നം ചൊല്ലി-
പ്പൊടിപൊടിയായ് പാടിനോക്കിയാൽ പോരാ;
മുടിമുതലടിവരെ യിതിലെ-
പ്പൊടിരസവും താങ്കൾ പാട്ടിലാക്കേണം. 243

അച്ചടിക്കാഴ്ച്ചവും നല്ല
മെച്ചമോടു നിനയ്ക്കണം
സച്ഛബുദ്ധേ! ഫലിക്കായ്കി-
ലിച്ഛപോലിങ്ങയയ്ക്കണം. 244

പൂജവയ്പിന്നു ബുക്കെല്ലാം
വ്യാജമററിട്ടു കെട്ടുവാൻ
പോകിലേ പററില്ല നേരം-
വൈകി ഞാൻ കത്തു നിർത്തുവൻ. 245

അതിതാമസമെന്തോ! മമ
മതിമൻ! മറുകത്തയച്ചതരുമല്ലോ താൻ
ധൃതിയായി ദക്ഷിണായന-
ഗതി വിട്ടുവോന്റെ ഹൃദയപത്മവരന്നും. 246

നമ്പർ 31

അണ്ണൻതൊട്ടു കിടാങ്ങൾ കണ്ടു ബഹളം
കൂട്ടേണ്ട ഗ്രന്ഥംവരും;
കണ്ണന്നെന്നുടെ പാൽക്കുടങ്ങൾ സരസം
ഞാൻതാൻതരാം തേൻതരാം.

തിണ്ണന്നേവമകററി നന്ദസുതനോ-
ടൊന്നിച്ചുപോയിഷ്ടമാം-
വണ്ണം തൃപ്തികൊടുത്തൊരച്ചതുരയാം-
ശ്രീ രാധയെക്കൈതൊഴാം. 247

ഒരു സങ്കടപഞ്ചകം.

പന്തിരാണ്ടൊരുപെണ്ണൊരുത്തരം സരസം
തൻകൈവശം വെച്ചുവോ
മുന്തീടും രുചിയോടു പദ്യകൃഷിയും
ചെയ്തേററകണ്ടങ്ങളും
എന്തീയ്യാണ്ടവതിക്കു ഗദ്യരചന-
ക്കാർവന്നു കൈകേറുവാൻ
വെന്തീടുന്ന മനസ്സൊടാരൊടറിയി-
ച്ചീടുന്നിതിസ്സങ്കടം? 248

കൊട്ടാരത്തിലെഴും കവിപ്രവരനാം
ശങ്കുണ്ണിയും ഞാനിനി-
ത്തൊട്ടാൽപ്പററ മനസ്ഥമെന്നൊഴിയുമാ-
റായ്‌വന്നതോർക്കും വിധൌ
മുട്ടാതന്നു മനോരമാനിലമുടി-
ക്കണ്ടം കൃഷിക്കാദ്യമേ-
പ്പെട്ടാനല്ലൊരു പദ്യവിത്തുടയവ-
ക്കേററില്ലയോ സങ്കടം? 249

മാനം ചേർന്ന മനോരമേ! മഹിമയാർ-
ന്നേവം "ക്ഷമാ"രൂപയാ-
യൂനം വിട്ടു പൊളിച്ചെഴുത്തുസമയം
പെട്ടന്നിരട്ടിച്ച നീ

നൂനം ഞങ്ങളെ നന്ദിയെന്നിയെയുപേ-
ക്ഷിച്ചെങ്കിലും കേവലം
മൌനം പൂണ്ടമരില്ല ഞങ്ങൾ പറയും 250
കണ്ടോരൊടിസ്സങ്കടം.

സത്യം ഞങ്ങൾ കുറച്ചുനാളിനകമേ
താന്താങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടുമ-
കൃത്യം തെല്ലൊരമാന്തമാക്കി ശരിയാ-
ണെന്നാലുമിന്നീവിധം
അത്യന്തം കടുഭാവമോടുടനൊഴി-
പ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടോ വൃഥാ
നിത്യം തെണ്ടിയുഴന്നിടേണ്ടനിലയാ- 251
യല്ലോ മഹാസങ്കടം.

പണ്ടത്തെ പ്രതിപത്തിവിട്ടു പരമ
പ്പുത്രാധിപൻ ഞങ്ങൾതൻ
കണ്ടത്തെ പ്രതികക്ഷികൾക്കു നിയമി-
ച്ചേല്പിച്ചുറപ്പിച്ചതിൽ
കിണ്ടത്തിൽപ്പിണയുന്ന ഞങ്ങൾ മുറപോ-
ലന്യായവും മററുമായ്-
ക്കൊണ്ടെത്തിട്ടു ജയിക്കുമപ്പൊളൊഴിയും 252
വല്ലാത്തൊരിസ്സങ്കടം.

ഇങ്ങിനെ ‘സങ്കടപഞ്ചക’-
മങ്ങിനി വായിച്ചുനോക്കി നന്നാക്കി
തിങ്ങിന രസവുമിണക്കി- 253
ട്ടെങ്ങിനെ വേണ്ടുന്നതങ്ങിനെ കൊടുക്കൂ.

തൽക്കാലമിത്രമതി മറ്റൊരു ജോലികൊണ്ടി-
ട്ടിക്കാലമെൻറ മതിമാററുക വേണ്ടിവന്നു
ഉൾക്കാമ്പലിഞ്ഞപടി നാടകവായനയ്ക്കു
നില്ക്കാതെ ശിഷ്യർ ചിലരേററ മലട്ടിടുന്നു. 254

വരട്ടേ താനെന്തോ മടിയെയുമട്ടത്തെന്നെയുമണ-
ച്ചിരട്ടപ്പുച്ഛത്തിൽച്ചിലതെഴുതിയില്ലേ പുനരതിൽ
പിരട്ടേറും തന്നോടൊരുമൊഴിപറഞ്ഞോട്ടെ യത്നമെൻ
കുരുട്ടെന്നോർക്കേണ്ടാ മടിയിലിരുപ്പേതും ശരിയല്ലേ.

ഞാൻ താങ്കൾക്കെഴുതാഞ്ഞിലും കവിമണേ!
മുൻമട്ടു മാററാതുടൻ
താൻ താങ്കൾക്കനുരൂപമാം പണി നട-
ത്തീടുന്നതുണ്ടെങ്കിലോ
ഞാൻ താനീപ്പഴികൾക്കപാത്രമിവിടെ
ത്തുല്യസ്ഥിതിക്കാകയാൽ
താൻതാങ്കൾക്കപരൻറ തെററു പറയാ-
നില്ലൊന്നു മെന്നോർക്കണേ! 256

നമ്പർ 32

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 7—2—79

പലമാതിരിയിൽപ്പലക്കുമോരോ-
നില കല്പിപ്പൊരു നീലകണ്ഠജായേ!
അലപോലലയുന്ന സങ്കടത്തിൻ
വിലയം നൽകുക നിൻകൃപാതടത്തിൽ. 257

പ്രിയയുടെ മരണത്തിൻപൂർവ്വരംഗത്തിലത്രേ
ജയമുടയൊരു ഭാഷാപോഷിണീപ്രൌഢയോഗം
സ്വയമുദയവിലാസാലാത്തലശ്ശേരിയിൽത്താൻ
നയനടവടി സാധിപ്പിച്ചതെൻ ഭാഗ്യദോഷാൽ.

കന്നി രണ്ടാംദിനം രണ്ടു
കന്യകൾക്കും കുമാരനും
എന്നിവണ്ണമിനിക്കും പോ-
യന്യദുസ്സാധമാം സുഖം. 258

അല്ലാതെകണ്ടു വെറുതേ മടിയാൽസ്സുദഷ്ഷം
ചെല്ലംസ്ഥയല്ലിവിടെ രാപ്പകലൊന്നുപോലെ
വല്ലാത്തുറക്കവുമെളച്ചു കുഴങ്ങിയെന്തെ-
ന്നില്ലാതെയുള്ളൊരഴൽ നേടുകയായിരുന്നു. 259

എന്നാൽക്കേവലമിജ്ജനത്തിനു സഖേ!
കോട്ടയ്ക്കലേയ്ക്കങ്ങുടൻ
ചെന്നാൽസ്സങ്കടമല്പമൊന്നു ശമനം
പ്രാപിക്കമെന്നാകിലും
ഒന്നാണുള്ളിലൊഴിഞ്ഞിടാത്തഴലിനി-
ക്കിങ്ങിരിക്കിടാങ്ങൾക്കു മേൽ
നന്നായ് രക്ഷകനാരുമില്ല ഭവനേ
ഭാഗിച്ചു പേരെന്നിയേ. 260

എല്ലാംകൂടിക്കുഴങ്ങുന്നെന്നല്ലാതില്ലിഹ ചൊല്ലുവാൻ
സങ്കടംതീർത്തു കാക്കട്ടെ ശങ്കരൻെറ കുടുംബിനി.

നമ്പർ 33

കോട്ടയ്ക്കൽ 6—ധനു—80

മഹാഭാരതം തീൎത്ത യോഗീന്ദ്രനുള്ളാ-
മഹാഭാരമാംവേല മൂവാണ്ടിനാലേ
സഹായിച്ചു തീൎപ്പിച്ചു വിഘ്നേശനിൽത്താൻ
സഹാസം കടാക്ഷിച്ചു കാളികൾ കൂപ്പാം. 262

സഖേ! നൊമ്മളന്യോന്യമായ്ക്കത്തയച്ചു-
ങ്ങഖേദം വിനോദിച്ചിരുന്നോരു കാലം
മുഖേവന്നു ചാടുന്ന പദ്യപ്രവാഹം
സുഖേന സ്മരിക്കുന്നതുണ്ടോ ചിലപ്പോൾ 263

അതിഭാരത്തിൽത്തലയി-
ട്ടതിനാലിടയില്ലിനിക്കു കളിയെഴുതാൻ
മതിമൻ! കാൎയ്യം ചൊന്നാൽ
മതിയല്ലോ കേട്ടുകൊൾക സാനന്ദം. 264

ഭാരതം ഭാഷയാക്കുന്ന
ഭാരമാരണ്യകത്തിൽ മേ
പാരം പിടിക്കുമാറായി
പാരസ്സംക്രമമന്തമാം. 265

മകരത്തിൽ വിരാടപൎവ്വവും
സുകവേ! തീൎക്കണമെന്നൊരാശ മേ
സകലം മലമങ്കദേവിയാ-
ളകളങ്കം തുണചെയ്കിലൊക്കുമേ. 266

അക്കാൎയ്യം നിന്നിടട്ടേ ചിലതു കവിമണേ!
ഞാൻ ഭവാനൊടിരപ്പാ-
നിക്കാലം ഭാവമുണ്ടായതു തവ കൃതിയാ-
യച്ചടിച്ചുള്ളതെല്ലാം
ഉൾക്കാമ്പിൽ പ്രീതിയോടെന്നുടെ ലിഖിതമിത-
ങ്ങെത്തി വായിച്ചുതീൎന്നാൽ
നില്ക്കാതിങ്ങോട്ടയച്ചീടണമരിയ തപാൽ-
മാൎഗ്ഗമെന്നാണു താനും. 267

ഇതിനൊരമാന്തവുമരുതെ-
ന്നതിനി പ്രത്യേകമെഴുതിടേണ്ടല്ലോ;
കൃതികൾ മുദാ വായിക്കും
കൃതിയേ കൃതിയാകയുള്ളുവെന്നില്ലേ? 268

അങ്ങടെ വായനശാല-
ക്കങ്ങതലങ്കാരമായിരിക്കട്ടേ!
നിങ്ങടെ കൃതി മററുള്ളവർ
തിങ്ങളിലൊരുകുറിയിരുന്നു വായിക്കും. 269

കോട്ടയ്ക്കൽ പോസ്റ്റവണ്ടിഹ
കോട്ടംകൂടാതയക്കിലുടനെത്തും;
ആട്ടേ പുസ്തകബാക്കി വ-
രട്ടേ കത്തും കുറിച്ചയയ്ക്കണമേ! 270

നമ്പർ 34

കോട്ടയ്ക്കൽ 20 ധനു 80

സ്മരാരാതിക്കമുടക്കൊമ്പിൽ
സ്മരാവേശം കൊടുപ്പവൾ
പരാനന്ദക്കുഴമ്പാകും
പരാശക്തി തുണയ്ക്കണം. 271

ശങ്കുണ്ണിയുണ്ടാക്കിയ പുസ്തകങ്ങൾ
തങ്കുന്ന മോദത്തൊടശേഷവും മമ
ഓരോ വെറുംകാപ്പിയയച്ചുകിട്ടാൻ
നേരോട്ടു ഞാൻ മുമ്പൊരെഴുത്തയച്ചു. 272

അതു താൻ കാണാഞ്ഞിട്ടോ
ചതുരമതേ! പ്രതികൾ പലതുമായിട്ടോ
കുതുകാൽ മറുകത്തും താ-
നിതുവരെയെഴുതാഞ്ഞതെന്നറിഞ്ഞില്ല. 273

ആക്കഥ പോട്ടെ, കാർഡിതു
നോക്കിക്കഴിയുന്ന സമയമേതന്നെ
ഉൽക്കണ്ഠയുള്ള ബുക്കുക-
ളൊക്കെയുമൊരു ബങ്കിയാക്കിവിട്ടേയ്ക്കുള. 274

നമ്പർ 35

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

മുടിയിൽ ഗംഗയുള്ളോന്റെ
മടിയിൽക്കുടികൊണ്ടവൾ
അടിയിൽക്കുമ്പിടുന്നോരീ-
യടിയങ്ങൾക്കൊരാശ്രയം. 275

ഒട്ടോ കാലം കണ്ണെഴുതി
വിട്ടോരോരോ ഒഴിയിട്ടു നോം
മട്ടോർത്താൽക്കഷ്ടമേ വേഴ്ച
കെട്ടോരായെന്നും ഭ്രമിച്ചുപോം. 276

പക്ഷേ ജോലിത്തിരക്കിന്റെ
വിക്ഷേപം മൂലവും സഖേ!
സൽക്ഷേമരാശേ! മടിതൻ
പക്ഷേ വാണോത്തുമാണു നോം. 277

ഇങ്ങോട്ടെഴുത്തു കണ്ടല്ലാ-
തങ്ങോട്ടെഴുതുകില്ല ഞാൻ
അങ്ങോർത്തിരിക്കുമീവണ്ണ-
മിങ്ങോർത്തില്ലിതു വാസ്തവം. 278

ഭാരതം ഭാഷയാക്കുന്ന
ഭാരതസ്സൂത്തിരിപ്പിനാൽ
പാരം തിരിഞ്ഞു ഞാൻ പിന്നെ
പാരം തീരംതൊട്ടുംവരെ. 279

ലോകരഹസ്യാദ്ദുഃഖദുഷ്ടനും
കലിക്കളരിരുൾ നീങ്ങുവാൻ
സൌവ്യാനാളപ്രദീപം നൽ
കല്യാണം കാണുക ഭാരതം. 280

കലിവാനരസംഖ്യേയം
കലിതാദ്യന്തസൂചികാ

ലലിതാക്ഷരവിന്യാസ
ഫലിതാൎത്ഥാവധാൎയ്യതാം. 281

അറിയോരു മുറസ്സ്ക്കിപ്പോൾ
ഹരിവംശം തുടങ്ങി ഞാൻ
ശരിയോ പിഴയോ രണ്ടോ–
ഹരിയോരോന്നു കാണുമേ. 282

തെറ്റുള്ളേടം തിരുത്തട്ടേ
തെറ്റു കാണുന്ന സജ്ജനം
മറ്റുള്ളോർ വേലചെയ്യുന്നേ
പറ്റുള്ളു പിഴയും ശുഭം. 283

"അബദ്ധോക്തിരബദ്ധാചേൽ
സുബദ്ധാന്യോക്തിതസ്സുഭാ"
ഇതി സ്മ സന്തസ്തുഷ്യന്തി
മഹാന്തോ ഗുണഗൃദ്ധ്നവഃ. 284

തങ്കുന്നിപ്പിള്ളയൊടൊത്തു ഭാരതമഹാ
ഭാഷാന്തരം തീൎക്കിലേ
ശങ്കുണ്ണിക്കെഴുത്തുള്ള മൂപ്പരിടയിൽ
കൎത്തകിയാലും ശരി
എൻകുറുള്ളവനക്കവീന്ദ്രനിവനോ–
ടി... തെങ്കിലും.
മുൻകൂറായ്ച്ചിലതോതിയാലതു ഗുണം
ഭാഷാന്തരക്കയ്യിനും. 285

എന്നു നിനച്ചേനെന്നാ-
ലൊന്നുംമിണ്ടീല താങ്കൾ ഇന്നദോഷം
എന്നുടെ പുത്രകൃതിവഴി ന-
ന്നൊന്നും മററും നിനയ്ക്കുകൊണ്ടിട്ടോ. 286

കുററം പലതും കാണുമൊ-
രററം തൊട്ടുകില്ലതൊരക്കയ്യെഴുതിട്ടുകിൽ
ചിററിങ്ങിനെകണ്ടിട്ടോ,
തെററിതിലങ്ങെന്തു പറയാഞ്ഞു? 287

നമ്പർ 36

6—4—82

കോട്ടയ്ക്കൽ

മനോജമഥനൻെറ വന്മതിമയക്കി മട്ടാക്കിടും
മനോഹരമയാംഗിയാം മലമകൾക്കു മന്മാനസം
മനോരഥമസംഖ്യമാമതു മടക്കി മന്ദേതരം
മനോമറികൾ മാറുമാറമലഭക്തി നൽകുന്നു ഞാൻ. 288

വസ്തുത്താഷ്ടമിനാളകന്നു മരുവും
നോന്തമ്മിലൊന്നിച്ചു ചേ-
ന്നൊക്കത്തക്കൊരു യോഗമുണ്ടവിടെ വെ-
ച്ചെന്നോർത്തിരുന്നോരു ഞാൻ
തിക്കത്തക്കതിനുക്കമോട്ടുമുടനേ
ചിന്തിച്ചിരിക്കാതൊരാ-
വക്കത്തെററൊരു ജോലിമൂലമിവിടെ-
ക്കോട്ടയ്ക്കലെത്തീടിനേൻ. 289

മറിവേറിന സാഹസപ്രവൃത്തി-
ക്കറിവെച്ചിങ്ങിനെ കൈനടത്തിട്ടും ഞാൻ
ശരിയാംപടി ഭാരതം കഴിച്ചാ-
ഹരിവംശത്തിലിറങ്ങി നിന്നിട്ടുന്നേൻ. 290

അതിലൊട്ടൊരു പാതിയോളമായീ
മതിയോട്ടും സുമതേ! മടുത്തതില്ലാ;
ധൃതിയോടൊരു മാതിരിക്കു ചെല്ലും
കൃതി മേടത്തിൽ മുടിപ്പനെന്നു മോഹം. 291

മഹിതാഹിത സാഹസം തുടങ്ങും
മഹിമാവേറിന സൽക്രിയാപ്രയത്നം
സഹിതപ്പടി തീരുകിൽസ്സഖേ! നാം
സഹിതാനന്ദഭരം കൃതാർത്ഥരായീ. 292

ഇനിയുണ്ടതിസാഹസമൊന്നതും ഞാൻ
കനിവേറുന്ന ഭവാനൊടോതിയേക്കാം;
തനിയേ നിറവേറ്റിടാവതല്ലോ-
ന്നിനിയങ്ങുന്നു മതിൽത്തുണച്ചിടാമോ? 293

പതിനെട്ടു പുരാണവും തുടങ്ങാ-
മതിനൊട്ടല്ല കണക്കു നാലുലക്ഷം;
അതിസാഹസമാണിതിങ്ങൊരാൾ ഞാൻ
മുതിരുന്നാകിൽ മുടിക്കുവാൻ പ്രയാസം. 294

പല സൽക്കവിവര്യരൊത്തുകൂടി-
പ്പലനാൾ വേലയെടുക്കിലങ്ങൊടുക്കം
ഫലവത്തരമാം പെരുത്ത പുണ്യം
ഫലമെന്നല്ലറിവും ഹൃദിസ്ഥമാക്കാം. 295

സുമതേ! ബഹുജോലിയുണ്ടുനേരം
ക്രമമായ്ക്കിട്ടിടുവാൻ പ്രയാസമാവും
മമ സാമ്പ്രതമെന്നു ചൊല്ലിടൊല്ലേ
മമതാവാരിനിധേ! മടിച്ചിടൊല്ലേ. 296

ഒരുനാളൊരു രണ്ടുനാഴികയ്ക്കീ-
യൊരു വേലയ്ക്കിടകിട്ടിടാതെയാമോ?
ഒരു മട്ടുപിടിച്ചുറച്ചിടും മു-
മ്പൊരു സത്താകമുണർച്ച ചട്ടമാക്കൂ. 297

ആത്മമാത്രമിനിക്കുവേണ്ടിയങ്ങു-
ന്നതിസൗഹാർദ്ദനിധേ! കരാറുചെയ്താൽ
മതിമന്മകടത്തിലുള്ള മുത്തേ,
മതി കാര്യം സഫലീകരിച്ചുകൊള്ളാം. 298

പുരാണമിത്രമേ! പുണ്യം
പുരാണം ഗാരുഡം ഭവാൻ
വരാതിസൽക്കവേ! വീഴ്ച-
വരാതെ ഭാഷയാക്കെടോ! 299

മടിച്ചിരുന്നാൽപ്പററില്ലാ
പിടിച്ചിതെഴുതിച്ചിടും;
അടിച്ചുമാററം കാണട്ടെ
പടിച്ചുള്ളോരു കൌശലം. 300

കവിതയ്ക്കൊരുമാതിരിക്കു ശീലം
കവിയുംമാതിരി കയ്യിലൊത്തിരിക്കേ,
കവിപുംഗവ! നൽപ്പുരാണഭാഷാ-
കവിതാപദ്ധതി കൈവെടിഞ്ഞിടൊല്ലേ. 301

മാററക്കുടിന കവീന്ദ്ര ഗാരുഡം
മാററുകൊണ്ടൊരു പുരാണമുത്തമം,
ഏററവാങ്ങുക ചിരിപ്പതെന്തു താ-
നേററചൊല്ലുകിതു ഭാഷയാക്കുവാൻ. 302

പതിനെട്ടു പുരാണവും നമുക്കി-
ബ്ഭൃതിയിൽബ്ഭാഷയിലാക്കി വിട്ടിടേണം;
മതിയായ കവീന്ദ്രർ പിന്തുണച്ചാ-
ലതിനീ ഞാൻ തലകാട്ടിയേററുനിൽക്കാം. 303

ആരും തുണയ്ക്കില്ലിതിനെന്നു വന്നാൽ
ച്ചേരുംവിധം ഞാൻ കഴിയുന്നപോലെ
താരുണ്യഗർവ്വാൽപ്പറയുന്നതല്ലാ
നേരുള്ളതോതാം പട്ടുവേല ചെയ്യും. 304

ഇന്നിരിക്കേണ്ട് ഭവാൻ നന്നാ-
യൊന്നിനിക്കു തുണയ്ക്കുകിൽ
നന്ദിയൊട്ടല്ലെടോ കാര്യം
മന്ദിയാതെ നടക്കുമേ. 305

പ്രയത്നിക്കമാത്രം നമുക്കുള്ള കൃത്യം,
പ്രയത്നം ഫലിപ്പിക്കലാദ്ദൈവകൃത്യം,
സ്വയം ചെയ്യണം നാം മനുഷ്യപ്രയത്നം
സ്വയമാം പരാശക്തി സിദ്ധാർത്ഥമാക്കും. 306

ആററുന്നോററ വലുതാമപേക്ഷയെ-
പ്പേർത്തുമിങ്ങിനെ തുടൎന്നരച്ചതിൽ
ഏററമൊന്നു മറുകത്തു കിട്ടുവാൻ
കാത്തുകൊണ്ടിവിടെ വാണിടുന്നു ഞാൻ. 307

കെ. സി. കേശവപിള്ള അവർകൾക്ക്.

നമ്പർ 1

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 25 ഇടവം 66

സംഗീതപാടവമിനിക്കു നിനച്ചിടുമ്പോൾ
ഭംഗിക്കു ചൊല്ലിടുകയല്ലൊരു ലേശമില്ല;
മങ്ങി മനസ്സതുവശാലിഹ താങ്കൾ തീർത്ത
"സങ്ഗീതമഞ്ജരി" മുറയ്ക്കിഹ നോക്കിയപ്പോൾ. 1

അർത്ഥകല്പന, പദങ്ങൾ ഭംഗിയിൽ
ചേർത്തു കൊല്ലിനൊടു തീർത്ത മട്ടുകൾ
ചിത്തഭിത്തിയിലിതൊക്കെയിപ്പൊഴും
ചിത്രകൃത്യമുതകുന്നതുണ്ടു മേ. 2

ഞാനിപ്പോളൊരു നാടികാവിരചന-
ത്തിങ്കൽ പ്രവേശിക്കയാൽ
തേനെപ്പോഴുമൊലിച്ചിടും കൃതിയെഴും
നിൻകത്തിനങ്ങുത്തരം
സാനന്ദം വിടുവാനിനിക്കിതുവരെ-
പ്പററീല, പഥ്യം പെരു-
ത്തോനെന്നാലിതുകൊണ്ടു താങ്കളഹിതം
കൊള്ളില്ല തെല്ലും ദൃഢം. 3

ഞാനങ്കുരിച്ച കുതുകത്തൊടു തീർത്തു തീർത്തു
മുന്നങ്കമാക്കിയൊരുമട്ടിനിയുള്ളൊരങ്കം
ഏണാങ്കചൂഡദയിതസ്യാനുകൂലഭാവ-
മാണങ്കിലല്പദിവസത്തിനകത്തു തീരും. 4

ഇനിയും നാടികയെഴുതാൻ
തുനിയട്ടേ, കത്തെഴുത്തു നിർത്തട്ടേ;
അനുപമഗുണഗണജലധേ!
നനു പര്യാപ്തിഃ പരം പരസ്സ്വാന്നഃ. ൫

നമ്പർ 2

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 15—6—67

അമ്മിഞ്ഞപ്പാൽ കുടിപ്പാൻ കരയുമൊരളവിൽ-
ത്തെല്ലു നാണിച്ചഹോ പെ-
റ്റമ്മസ്ഥാനം വഹിച്ചീടിന പരപുരുഷൻ
നെഞ്ചു തപ്പുന്നനേരം
ചെമ്മേ തൻ കയ്യിൽ വാങ്ങിജ്ജനകനുടനിട-
ത്തേക്കചത്തെക്കൊടുത്ത-
ന്നുന്മേഷാൽത്തൃപ്തിയായീടിന ചെറിയൊരു കു-
ട്ടപ്പനെള്ളപ്പിട്ടന്നേൻ 6

കവീന്ദ്രമുടിരത്നമേ! "കവിസമാജയാത്രാ"നുചിതം
കവിഞ്ഞ കുതുകത്തോടന്നെഴുതിയോരു പത്രത്തിനും
ഭവദ്ദയിതതൻ വിപത്തറിവുതന്നതിനും മഹാ-
ഭവഭ്രമേളിപെട്ട ഞാനിതുവരെയ്ക്കും മിണ്ടീലഹോ. 7

കഷ്ടം നമ്മുടെ മകനൊരു
പട്ടി കടിച്ചതിവിപത്തകപ്പെട്ടു;
ഒട്ടുദിവസം വിഷാദ-
പ്പെട്ടു കിടന്നേനതോർത്തുകൊണ്ടീ ഞാൻ. 8

പാരം പാരിൽപ്പരക്കും പലജനവുമുഴ-
ന്നീടുമീഘോരമാം സം-
സാരം സാരം നിനച്ചാൽപ്പടഹമതുകണ-
ക്കുള്ള നൽപ്പൊള്ളയത്രേ;
പോരും പോരും ചിലപ്പോളിതു കിമപി പൊഴി-
ക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളാലേ
കീറും കേറുംവഴിക്കിച്ചെകിട്ടുകൾ തിമിരം-
പോലെയും കണ്ണുപോക്കും. 9

പോകട്ടെ നിർവേദഭാവം ഭവതിലതിസ-
ന്തോഷമുള്ളംശമായ് വ-
ന്നോട്ടേ നോം തമ്മിലിപ്പോൾപ്പറവതു വെറുതേ
സങ്കടം കൊണ്ടിടേണ്ടാ;
ആട്ടേ മുൻപൊന്ന 'സന്ദേശക'മതു പകർ-
ത്തിക്കിടപ്പുണ്ടതെന്നാൽ
കാട്ടേണം ക്കുറെഴുന്നെന്നയുമിതി പറയു-
ന്നേൻ ഭവാനോർമ്മവെപ്പാൻ. 10

രാ-രാ ശ്രീ മടവൂർ സീ-
നാരായണപിള്ള വഞ്ചിനൃപചരിതം
കേരളഭാഷയിലുള്ളതു
നേരേ തന്നിലിതേവരെയതെന്തോ? 11

ചോദിച്ചിരുന്നിതൊരുമ്പു ഞ നമുക്കു കാണ്മാൻ
ബോധിച്ചതേകവനതെന്നു പറഞ്ഞു താനും
ഏറ്റതാ കുറച്ചു ചില ദിനവുമാന്ദുഴന്നു
പോയതാവിനോദമണയാതമരുന്നിതായാൾ. 12

ഒട്ടതിക്കാലമാശ്വാസ-
പ്പെട്ടോരയെന്നുള്ളതൊക്കെയും
പൃഷ്ടമോദമുരച്ചാലെ
തുഷ്ടിയാവൂ മനസ്സിൽ മേ. 13

നമ്പർ 3

കൊടുങ്ങല്ലൂർ. 12—6—6

പനിമതിത്തളിർ ചൂടി വിളങ്ങുവോ-
ളനുമിതിപ്രിയമധ്യമലഞ്ഞുടൻ
സ്തനമതിട്ടു കലക്കി മദീയമാം
മനമതിൽ ഗിരിപുത്രി കളിക്കണം. 14

ധനുവിലൊരുദിനത്തിൽത്താങ്കൾ വിട്ടോരു കത്തി-
ങ്ങനുപമഗുണരാശേ! കിട്ടിയില്ലൊട്ടുമല്ലോ;
പ്രണയബഹളഭാവം മൂത്തിനിക്കങ്ങയോടായ്
പ്രണയകലഹമായിത്തമ്മിൽ മൌനം ഭജിച്ചു. 15

ഇക്കണ്ടിനിക്കമതുപോര ഭവാനുമെന്നു-
വെയ്ക്കണ്ട സർവ്വമലയാളിനിരയ്ക്കുമൊപ്പം
ഉൾക്കൊണ്ട സങ്കടരസം വിതറും കൃതാന്ത-
നിഷ്കണ്ടകത്വമിതിലും പുറമേ പെരുത്തു. 16

"രണ്ടോ നാലോ വയസ്സാകിയ ശിശുജനവും
വെണ്മണിശ്ലോകമൊന്നോ
"രണ്ടോ നാവിൽഗ്രഹിക്കും കലി"തരസഭരം
കേൾക്കുവോരാദരിക്കും

വീണ്ടും നമ്മൾക്കിവണ്ണം ഗുണമുതകിയെഴും
വെണ്മണിക്ഷ്മാസുരൻ താ-
നണ്ടക്കും ദൈത്യതുല്യം കവി ഗുരു ഗുണമേ-
കീടുവാൻ പോയിതല്ലോ." 17

നന്മയിലിപ്പൃദ്യം താൻ
വെണ്മയിലങ്ങാമനോരമയ്ക്കെഴുതു;
നമ്മുടെ കയ്യിളകുന്നി-
ല്ലിമ്മട്ടിൽ കഷ്ടവാൎത്തയെഴുതിവിടാൻ. 18

പരമേശ്വരമേനവൻ സഖേ!
പരമേശ്രുന്നഴലങ്ങറിഞ്ഞിടാൻ
പരമൊന്നെഴുതീട്ടുമുണ്ടിതിൽ-
പരമൊന്നല്ലതു കിട്ടീതേ ദൃഢം. 19

പലതരമുളവായ ഹേതുവാൽ
ചിലതവണയ്ക്കു വിലേഖനക്രമം
കലിതലഘുവിളംബമാകിലും
ചലിതസ്പൃഹൽക്രമനായിടായ്ക നീ. 20

ഭാരതം ഭാഷയാക്കീടും
ഭാരതന്ത്രം ഭരിച്ചു ഞാൻ
ഭൂരിതൽപ്പരനായ്ത്തീൎന്നു
ഭൂരിനാശം നിനയ്ക്കെടോ! 21

ചൂഡാമണിനാടകവും-
കൂടിബ്ഭാഷപ്പെടുത്തിടാനിടയിൽ

ചാടിത്തുടങ്ങി ഞാനതു-
കൂടിപ്പററിച്ചു മുക്കാലും 22

പ്രാണപ്രിയതമമെഴുമ*ഗ്രജത്തിനുള്ളൊരീ നി-
ർവ്വാണപ്രസംഗമതുതൊട്ടു മനസ്സുകെട്ടു
ത്രാണിപ്പെട്ടും പ്രണയികൾക്കെഴുതാനുമങ്ങു
കാണിപ്പൊഴിത്രവളരെ പ്രകൃതം പ്രയാസം. 23

എന്നാലുമങ്ങിതുവിധം പ്രണയപ്രകോപ-
ത്തിന്നാലുദ്ധബഹുസംശയമാതിട്ടുമ്പോൾ
തന്നാലിനിക്കൊരു പുറത്തു കുറച്ചു ജീവ-
നെന്നാലിരുന്നെഴുതിടാതെ നിവൃത്തിയുണ്ടോ? 24

ശ്ലോകപ്പാട്ടു വെടിഞ്ഞുരു
ശോകപ്പാടായ്ക്കിടന്നുവലഞ്ഞും ഞാൻ
ആകപ്പാടേ കവിതാ
പാകപ്പാടിന്നി വെടികയാണുചിതം. 25

പുരുദുഃഖപൂരപാരാവാരതരംഗഭംഗിഭംഗുരതിമിംഗല സങ്കടസമ്പാതസംഭാവിതപോതമദ്ധ്യദ്ധ്വജാഞ്ചല ചഞ്ചല പടപടലലോലതത്തുല്യഹായിതചേതോവികാരദുർവ്യാപാരപാരവശ്യാ തവ സൗഹൃദയ്യസ്സഹാദ്ധ്യായി.

* അഗ്രജൻ=വെണ്മണിമഹൻ.

(കേ. സി. കേ. പി.)

നമ്പർ 4

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 19—6—68

പരമേശ്വരപതിരംഭണ
പരിമിളിതാനന്ദമീലിതാക്ഷയേ
പർവ്വതഭവായ കലയേ
പരായ മഹസേ നമസ്കാരം. 26

പരമേശ്വരമേനവനായ്
പരമങ്ങു കുറിച്ചു കത്തു ഞാൻ കണ്ടു;
പരിചുടയ പദ്യജാലം
പരം പകർത്തുമിനിക്കു രസമായി. 27

പരിചിൽ പരീക്ഷയിങ്കൽ
പരിഭ്രമത്തോടു ഞാൻ ചമച്ചതഹോ
പരിചയപരനായ് ത്തന്നേൻ
പരമ "സന്താനഗോപാലം" 28

പശ്യ ഗുണകണവിഹീനം
പരിഫുല്ലപ്രേമമാത്രപരതന്ത്രഃ
പരിതുഷ്യ മമ നാടക-
പാടച്ചരമനമയി സുകവേ. 29

നമ്പർ 5

24—7—68

കോടിലിംഗപുരാൽ

അസ്തു ഹിതായ ഹി വഃ ക്ഷിതിഭൃദ-
ത്സുരദാനവമോഹനവിദ്യാ

ശീതകരാങ്കുരചുംബിതമൌലേഃ
സാ സുരദാ നവമോഹനവിദ്യാ. 30

പ്രത്യപ്രൈഷി ഭവദ്വിലേഖനമനു-
പ്രേമപ്രകർഷാന്വയാ
പ്രത്യുഗ്രപ്രണയപ്രസാധനചണഃ
പ്രാഗേകലേഖസ്സഖേ
നോ ജാനീമഹി തം ത്വമാശ്വലമഗാ
ഭിഷ്ടംളതാഹോ ചധി
ശ്രീജാനേഃ പശുപാലബാലകഘനാ-
വൃത്തിർഭവൈഃ സ്വീകൃതാ. 31

പ്രവൃത്തിമാത്രേപ്യ ന ചേൽ കഥം ത്വം
പ്രവൃത്തമൈത്രോപി ച ജോഷമാസ്സേ
കിഞ്ച സ്വയം ഹന്ത മനോരമായൈ
കിഞ്ചിൽകൃതിം താമപിനാർപ്പയേഥാഃ. 32

യയാ മയാ സാജ്ഞനരത്നവിപ്ര
പ്രയാണശോച്യാ വിവൃതാ പ്രവൃത്തിഃ
യാം പ്രേഷയസ്വേതി മനോരമായൈ
ത്വം പ്രൈഷിഷി പ്രൌഢരുചാ വിശിഷ്യ. 33

തിഷ്ഠതു താവദയം നൌ
ദുഃഖാകരണൌഷധം വിഷയഃ
പ്രതിപാദയാമി ചാന്യം
കഞ്ചന കാര്യം സമുദ്ദിശ്യ. 34

പാദായുധക്രോഡപദാങ്കിതേ പുരേ
യാഗാമിമാസിന്ധസിനാമ്നി ഭാവിനീ
ഗന്തും ഭവന്തോനുഗുണാന്തി താം സദാം
കിന്താദൃശാനേകബുധാളിഭൂഷിതാം. 35

താൎത്തിയീകം സമാജം കവിതിലക! ഭവാൻ
മാനഭൃൽ പൂൎവ്വവൽ ഭോ-
സ്തന്ത്രീനാഡിന്ധമത്വം കഥ പുനരുപനമേ-
ദീദൃശഃ സൽപ്രസംഗഃ
കിഞ്ചൈതാദൃക്ഷു നാനാജനപദവിബുധ-
വ്രാതഭാക്ഷു പ്രവിഷ്ട-
സ്ത്വാദൃങ്ങ്നോചേദ്യതേത പ്രചുരമിഹ കഥം
കൈരളീ വൃദ്ധിമീയാൽ. 36

പ്രയാണമാൎഗ്ഗേ ന വിദൂരമസ്ത-
ച്ഛ്രീകോടിലിംഗാലയമിത്യപീഹ
വിലിഖ്യ ലേഖാമചിരമാമി പശ്ചാൽ
സുഹൃത്തമസ്ത്വത്ര ഭവാൻ പ്രമാണം. 37

നമ്പർ 6

കോടിലിംഗപുരാൽ 11—3—68

ശസ്തപവമാനകാരണ
ശമ്പാചാരുതച്ചോരരുചിരരുചാ
ശബളിതമസ്തു മനോ ന-
ശ്ശൎവ്വതപോബ്രഹ്മചൎയ്യഭംഗേന. 38

പ്രത്യൈപ്രേഷിത്യപഭ്രഷ്ടം നാസ്ത്യത്ര വിശയാങ്കുരഃ
ചേദപ്യൎത്ഥാന്തരന്യാസാൽ സമാധിഃ പദഭേദതഃ.

ആയാസമാത്ര ഫലയാ കിം ഹി സ്യ മേയാദ്യ നഃ
ദുസ്തർക്കരീത്യാ യൽ ക്ലിഷ്ടം തദപി ത്യാജ്യമുത്തമൈഃ.

ഇല്ലാതാക്കാം സദസ്സത്തെന്നവിധം
ബ്രഹ്മാവു, മുന്ന ചൊൽകയാ–
ലെല്ലാം തീന്നുമൊന്നഴിച്ചു പണിയാം
നൽക്ഷോണി നീട്ടീടുവാൻ
–ഉല്ലാസത്തോടിനിബ്ഭവാനു വരുവാൻ
തക്കോരു കാലത്തിലാ–
ങ്ങല്ലാതെ സദ്ഗുരുക്കില്ല നിയതം
ഞാനേററു, തെററാസ്സരാ. 41

* മാനം ചേന്ന കവേ! മനോരമ വഴി–
ക്കായിബ്ഭവന്നാടകം
ഞാനഞ്ചാതെ പറഞ്ഞ പദ്യമതിലൊ–
ന്നാമർത്ഥമൊന്നായതിൽ

---

* മുമ്പിലത്തെ എഴുത്തിൽ "പ്രത്യപ്രൈഷി" എന്നുണ്ട്. അതു 'പ്രതിപ്രൈഷി' എന്നു പോരയോ എന്നു ഞാനെഴുതിച്ചോദിച്ചിരുന്നു. അതിന്നു മറുപടിയാണിത്. 'പ്രത്യപ്രൈഷി' എന്നു തെററുതന്നെ എന്നും, വേണമെങ്കിൽ പാഠഭേദംചെയ്തു സമാധാനമുണ്ടാക്കാമെന്നും, അങ്ങനെ സമാധാനമുണ്ടാക്കുന്ന രീതി ഉത്തമന്മാൎക്കു യോഗ്യമല്ലെന്നും ആണ് അവിടുന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽനിന്ന് അവിടത്തെ മഹാമനസ്കത്വം വെളിപ്പെടുന്നു.

* ഈ ശ്ലോകം ഏതെന്നും, എന്റെ നാടകം ഏതെന്നും ഓൎമ്മയില്ല. നാടകം ലക്ഷ്മീകല്യാണമാണോ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. മനോരമ നോക്കിയാലറിയാം.

(കെ. സി. കെ. പി)

നൂനം ചേലൊട്ട നാടകത്തിന്റെ പേ-
രൊത്തുള്ളതാണായതിൻ-
സ്ഥാനം ചെററമുരസ്സ്യയില്ലതു ഭവാൻ
നോക്കിപ്പിടിച്ചീടണം. 42

ഈ എഴുത്തിന്റെ ഒടുവിൽ നടുവത്തു മഹൻനമ്പൂതിരി അവർകൾ രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നവ കൂടി താഴെ പകൎത്തുന്നു. (കെ. സി. കെ. പി.)

ഇഷ്ടന്മാരൊരുമിച്ചു പണ്ടൊരുദിനം
കഞ്ഞെക്ഷ്മാനായകൻ
പുഷ്ടശ്രീദേവദറതികത്തിലകലൻ
വന്നന്നമന്ദാദരം
*ഒട്ടേറെത്തിരതിങ്ങിവിങ്ങിവിലസും
വാരാശിവക്കത്തിരു-
ന്നിഷ്ടംപോലെ തകൎത്തുൾക്കളമതിൽ
തോന്നുന്നുണ്ടോ സഖേ! 43

---

* ഒരിക്കൽ അവിടുന്നു നടുവത്തു മഹൻമുതൽപ്പേരോടുകൂടി യാത്രാമദ്ധ്യേ കൊല്ലം പരവൂരിൽ—എന്റെ സ്വദേശത്ത്—ഇറങ്ങി. ഞാൻ വിവരമറിഞ്ഞ് അവിടുത്തെ പോയിക്കണ്ടു. ഞങ്ങൾ എല്ലാവരുംകൂടി അന്നത്തെ മനോഹരമായ സായാഹ്നത്തിൽ പരവൂർ പൊഴിക്കരെ ക്ഷേത്രത്തിനു പടിഞ്ഞാറുവശമുള്ള കടൽത്തീരത്തിൽ പോയി ഇരുന്ന് സരസസല്ലാപങ്ങൾകൊണ്ട് ഒന്നു രണ്ടു മണിക്കൂർ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

(കെ. സി. കെ. പി.)

അന്നേരത്തതിൽ വച്ചോരാളവിടെ നി-
ന്നേററങ്ങു കാണാതെപോയ്
പിന്നിൽച്ചെന്നു കഴിച്ചു താങ്കളെയതിൽ
ചാടിച്ചതോൎക്കുന്നിതോ?
പിന്നെത്താങ്കൾ പിടഞ്ഞുകൊണ്ടവിടെനി-
ന്നേററിട്ടു നന്നായിതെ-
ന്നന്നാൾ ചൊല്ലിയതാരൊടാണവനിര-
ന്നീടുന്നു തേ നാടകം.* 44

നമ്പർ 7

കോടിലിംഗപുരാൽ. 27-ധനു-69

അമൃതാംശുകലാചൂഡ-
മരാളാളകഭാസുരം
അന്തഃപുരം പുരാരാതേ-
രവതാദ്രിസമുത്ഭവം. 45

അലക്ഷി "ലക്ഷ്മീകല്യാണ"-
മലക്ഷീകൃതഭൂഷണം
അസ്മാഭിർഭവതാ ദത്ത-
മദ്ഭുതൽഗതഗുണോല്ബണം 46

യത്ര പ്രാചീനതാമാത്ര
വിശ്രാന്താനാം പരമ്പരാം

---

* നാടകം ഉടൻ അയച്ചുകൊടുത്തു.
(കേ. സി. കേ. പി.)

ദുർദ്ദൈവദുർവ്യയാസക്തി-
ദൂഷണം വിശദീകൃതം. 47

യത്ര വാ നിയതേസ്സത്യ
പ്രിയതാ ചാനസൂയതാ
വിവൃതാ പാത്രസല്ലാപൈർ
വ്വിശിഷ്യ സ്ത്രീഷു വൈദുഷീ. 48

ഇദം നാടകമസ്മാഭിർ-
മ്മാടട്ടുപകുമാരകൈഃ
സമമേവ സമാലോക്യ
സമ്പ്രാപ്തഃ പ്രമദോദയഃ. 49

ഭൂപാലബാലകൈരേത-
ദസ്മത്തഃ പ്രണയോദയാൽ
യദഹാരി ന മത്തം തൽ
* പരമേശ്വരസൂരയേ. 50

നാടകാഭിനയോദ്യോഗ
കുതുകാകുലചേതസാ
ഏതാവതോ * മിനാൻ പത്ര
ലേഖനേ മൂകിതം മയാ. 1

തത്തത്ഭാവവിഭാവാനാം
സഞ്ചാരീഭാവപ്രഞ്ജുഭിഃ (?)

---

* കുന്നേഴത്തു പരമേശ്വരമേനോൻ
മിനശബ്ദസ്യ പുംസ്ത്വം ചിന്ത്യം.
(കെ. സി. കെ. പി)

നാട്യൈരഭിജ്ഞരചിതൈഃ
കസ്യ ന ഹ്രിയതേ മനഃ? 52

ഭരതർഷിമതായത്തൈ-
"രസഗംഗാധരാ"ദിഭിഃ
ഉരരീകൃതമേവാത്ര
രസസാരോഭിനീയതേ. 53

ന കേവലം ഹൃദ്യപദ്യ
സംഗീതക്രമരമ്യതാ
പരിഹൃത്യാപി കഥംചിൽ
ഗാനം സംഗൃഹ്യതേ രസഃ. 54

അഹോ പശ്യത നാട്യേഷു
രസഭാഗാനപേക്ഷിണീം
നടാനാം പരിതോ ലോകേ
ഗാനമാത്രാനുകാരിതാം. 55

കൊച്ചുണ്ണികുഞ്ഞുണ്ണിനൃപാ-
വസ്മജ്ജ്യായഃകനീയസൌ
അന്തർവ്വാണീ കവീ ചാത്ര
നടതാം പരിരക്ഷതാഃ. 56

സാമാജികത്വമേവാത്ര
സമ്യഗംഗീകൃതം മയാ
തത്തദ്രസപരിസ്ഫൂർത്തി
ഹാനിഭേദാവഭാസകം. 57

കനീയസാ മമ പുനഃ
കുഞ്ഞുണ്ണിധരണീഭൃതാ
ബാലകഃ കേപി പാഠ്യന്തേ
രസാഭിനയരീതിഷു 58

കിമിഹ ബഹുവചോഭിസ്താദൃശാ യേ രസജ്ഞാ
അമിതമതിവിശേഷ[illegible]ജ്ഞാള്യാഃ
യദി നടപതിപത്നീ സ്യാദ്ദയാലേശമാത്രി
ഹൃദി മുദമചിരേണ പ്രാപ്നുയുർനാട്യശാസ്ത്രേ. 59

നമ്പർ 8

3—0—78

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

പുരാരി പുണരും പുണ്യ
പുരാണശ്രുതിസാരമേ!
നിരാകരിച്ചു രക്ഷിക്ക
നിരാതങ്കമഘങ്ങളെ. 60

താങ്കൾ അയച്ചുതന്ന കേരളവർമ്മവിലാസം പുസ്തകം കിട്ടി ബോധിച്ചു. പക്ഷേ ഇതൊരു ശതകമാക്കിയതു കേവലം കവിതയിലുള്ള പിശുക്കായിപ്പോയി എന്നാണു് നമുക്കു് മുമ്പിലൊരഭിപ്രായം പറവാൻ തോന്നുന്നതു്. എന്തെന്നാൽ—

വിസ്താരം കലരുന്ന കാവ്യനിലയാ-
യല്ലായ്കിലോ നാടക-
പ്രസ്താവപ്പടിയായ്പ്പടച്ചിഹ പര-
ത്തേണ്ടുന്നൊരിസ്സൽക്കഥ

അസ്ഥാശങ്കമൊതുക്കിവെച്ചു ശതക-
പ്രായത്തിലുണ്ടാക്കിയാൽ
ശസ്ത്രാനേകരനുജ്ഞർ കാണുമെളുവിൽ-
ക്കണ്ണിൽ പിടിച്ചീടുമോ? 61

എന്നാലും തവ സംസ്കൃതം കവിതയാ-
യൊന്നാമതുണ്ടോയൊരി-
യൊന്നാംക്ലാസ്സു വിധിക്കു മറെറാരുവനാ-
രപ്പീൽ വിധിച്ചീടുവാൻ?
എന്നാണങ്ങയിലിഷ്ടമേററമിയലും
കുന്നേഴനോതുന്നതി-
ങ്ങെന്നാലങ്ങിനെയാട്ടെയെന്നു ശരിവെ-
യ്ക്കുന്നുണ്ടു ഞാനും സഖേ! 62

കുന്നേഴൻ ഇവിടെ ഒരു പാഠശാലയിൽ മാസ്റ്റർജ്ജോലി നോക്കിവരുന്നു. വിശിഷ്യ ആയാൾക്കു രാവും പകലും ബുദ്ധിമുട്ടുതന്നെ.

വയസ്യനാമായവനച്ഛനററം
വയസ്സുകാലത്തൊരു വാതരോഗം
ലയിച്ചുകണ്ടിട്ടരികത്തുതന്നെ
നയിച്ചുപോരുന്നിതു പിന്നെ നേരം. 63

അതുകൊണ്ടും ഇതുകൊണ്ടും അമ്പലപ്പടികൊണ്ടും ആയാൾക്കിരിക്കപ്പൊറുതിയില്ലായ്കയാലാണ് താങ്കൾക്കു പോലും എഴുത്തയയ്ക്കാത്തതെന്നു പ്രതിനിധിസ്ഥാനത്തു ഞാൻ പറയുന്നു.

എഴുത്തുകൾ

നമ്പർ 9 ...1—1—77

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

വേണീനിവേശിതനിശാകരസിതൈകദേശം
ക്ഷോണീധരേന്ദ്രധനുഷസ്സചിവാ സദേശം
ഏണീവിലോലനയനം ഭജ രേ നിദേശം
വാണീഗുണായ നിഗമാന്തകൃതാതിദേശം. 64

ഗണരാത്രഗണൈർവൃഥാഗതൈർ-
ബ്ബത ജോഷം ഗതമാവയോരിതി
ഗതകാൎയ്യവിചിന്തനൈരലം
നനു യതോയമുദക്ക ഏവ ഹി. 65

അധിപാഠകശാലമീയുഷാ
വിധിവൽ പാഠകതാം ചിരായുഷാ
ഭവതാഽദ്ഭുതഗുണവാക്യുഷാ
സചിവയസ്യാഃ കിമു വിസ്മൃതാ മൃഷാ. 66

കവിതാപി ചിരോഷിതാ ത്വയി
പ്രവികീൎണ്ണാ ജനതാനനോദരേ
കിമു സമ്പ്രതി ഖിദ്യതേ തമാം
കൃതമൂലോൽഖനനേവ വല്ലരീ? 67

വയമപ്യവിമുക്തതന്ത്രിഭിഃ
കവിതാകൎമ്മപരിശ്രമോൎമ്മിഭിഃ
പ്രചലായിതചിത്തവൃത്തയഃ
ക്ഷപയാമോ ദിവസാന്വൃത്തയഃ. 68

അന്യാ തു *“ഹിതോപദേശ” ഇ-
കാവ്യം കൃതമിത്യപി ശ്രുതം
ശ്നപകല്പിതവീരശൃംഖലാ-
ബിരുദവ്യാപിതദാക്ഷ്യവൈഭവാൽ! 69

അസ്ത്യേതദന്യദപി മേ
വാസ്ത്യകം പ്രശ്നവിഷയമധ്യാസ്തേ
“വേതാളപഞ്ചവിംശതി”
കഥാത്മകം പുസ്തകം കിമസ്തിവശേ? 70

യന്മുദ്രിതം കിമപി കേരളദേശഭാഷാ-
ഗദ്യൈരവദ്യരഹിതൈരിഹ ഹൃദ്യമദ്യ
† കോളംബദേശവിപുലാപണമാത്രലഭ്യ-
മസ്തീത്യവൈമി കിമു ദൃഷ്ടമിദം ത്വയാപി? 71

യദ്യസ്തി ലഭ്യം മമ വി—പി —രിത്യാ
തൽ പ്രേഷണീയം ഭവതാ/ചിരേണ
നോ ചേല്ലിവൈതച്ച “ഹിതോപദേശ-
കർത്തഃ! പ്രസീദേത്തവ രാമവർമ്മാ. 72

---

* സുഭാഷിതരത്നാകരം.

(കെ. സി. കെ. പി.)

† കൊല്ലം വലിയ കട.

(കെ. സി. കെ. പി.)

നമ്പർ 10

കോടിലിംഗപുരാൽ 13—1—77

വിഷധരവേഷ്ടിതകായോ
വിഷപായ്യവിമുക്തശ്രുല ഇഹ കോപി
യൽകൃപയാന്തകവിജയീ
യച്ഛതു സാ ശക്തിരായി തവായുഷ്യം. 73

അയമസ്തി തവ 'സുഭാഷിത-
രത്നാകര'മപഘ്നപദ്യകല്ലോലം
കരപുടധൃതം ദ്രുശാ ലഘു
* പിബ നഹാംഷം പയോവിഷം ശരദി. 74

സത്യം നാമ പുരാ തൽ-
സമപ്പിതേ പുസ്തകേപി ധൃതമൌനഃ
സൌഹാർദ്ദവൈപരീത്യാൽ
സൌമുഖ്യഹരോ വൃഥാഭവം ഭവതഃ. 75

അസ്തു മമ തത്ര തന്ദ്രി-
പ്രസ്തുതവൃത്തേന്നവാപരാധിതപം
നിസ്തുലഗുണാഢ്യ! മാസ്തു പു-
നസ്തു ബതൈതാദൃശം മമൌദാസ്യം. 76

താവകകലാഗ്രഹഗ്രഹിണീ-
തനയാദിസ്വജനവാർത്തവിസ്താരാൽ

* ശരത്തിങ്കൽ ഞാൻ പയോവിഷത്തെ ഹരിച്ചു. പയോവിഷം=ജലവിഷം. ഞാൻ അഗസ്ത്യമുനിയായി എന്നു താൽപ്പര്യം. ശരൽക്കാലത്തു ജലത്തിലെ വിഷം നക്ഷത്രരൂപനായ അഗസ്ത്യൻ നശിപ്പിക്കുമെന്ന് അഷ്ടാംഗഹൃദയം. (കെ. സി. കെ. പി)

താവത്തുഷ്ടോസ്മി സഖേ!
തദിദം ശൃണു മമ ച കുശലസർവ്വസ്വം. 77

മാത്രാ സാകം മാതുലാധിഷ്ഠിതാഃ പ്രാ-
ഗേതേ കാശീം പൂർവ്വവർഷേ ഗതാഃ സ്മഃ
മദ്ധ്യേമാർഗ്ഗം മാതുലഃ സ്വാസ്ഥ്യമുച്ഛ-
ന്നസ്മാൻ ദുഃഖക്ലേശദുസ്ഥാനകാഷീൽ. 78

ആസ്താമേതൽ സ്വീയഗാർഹസ്ഥ്യവാർത്താ
പ്രസ്താവിക്യാ യാമി താവൽ പ്രതോള്യാ
ഭാര്യ്യാദ്വൈതം നൌ സമാനം, പരന്തു
സ്പഷ്ടം ജീവദ്വല്ലഭാഗേഹ്യഗേഹോസ്മി. 79

പഞ്ചാസൂത സുതാസ്സുതൌ ച ദയിതാ-
    തത്രാദികാ മേധുനാ
പുത്രീ പുത്രകയുഗ്മകഞ്ച ഭവത-
    സ്സൈഷാ പുനർഗ്ഗർഭിണീ
കിഞ്ചാന്യൽ ഗിരിനാരിധീശ്വരകുലോൽ-
    ഭൂതം കളത്രന്തു യൽ
തിസ്രസ്സൂത സുതാസ്തഥാപ്യയി സഖേ!
    പുത്രീദ്വയം ജീവതി. 80

ഇതി കഥമപി നാനാപത്യനാശാനുബാധാ-
പ്രതിനവബഹുദുഃഖാസ്വാദനമ്ലാനചേതാഃ
വിഷയസുഖമനിത്യം നിത്യമിത്യാത്തമായോ
വിഷയതിഭവതാപേ കഷ്ടമാസ്തേ ജനോയം. 81

---

* നമുക്കു രണ്ടുപേർക്കും രണ്ടു ഭാര്യ്യയുള്ളതു തുല്യം. പക്ഷെ എനിക്കു രണ്ടു ഭാര്യ്യയും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. താങ്കൾക്ക് ഒരു ഭാര്യ്യ മരിച്ചതിൽപ്പിന്നെ വേറൊരു ഭാര്യ്യ ഉണ്ടായി എന്നാണ് വ്യത്യാസം. (കെ. സി. കെ. പി.)

നാനാവിധവ്യസനസംഹതിസന്നിപാത-
മ്ലാനാശയോപി കവിതാപ്രമദൈർവ്വിനോദൈഃ
ജീവാമി ഹന്ത ബഹുസങ്കടസങ്കുലേപി
സൌഖ്യം പുനർവിഷകൃമിക്രമതഃ സ്പൃശാമി. 82

വരട്ടേ. ഇതുകൂടെ വായിച്ചിട്ടേ നിറുത്താവൂ. "ഹാംലററ് തർജ്ജമ അയച്ചുതരണം. അല്ലേ?" ഇത് എൻെറ കവിതയാണെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി വായിക്കില്ലെങ്കിൽ അയച്ചുതരാൻ വിരോധമില്ല വാസ്തവം പറയുന്നതായാൽ ആ പുസ്തകം വായിച്ചുനോക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് നമുക്കധികം രസം. തപാപി വഴിയേ അയപ്പിച്ചുകൊള്ളാം.

കാദംബരീകഥാസാരം വിനോദിനിയിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. വേറെ പറയത്തക്ക പുസ്തകമൊന്നും പുറത്തായിട്ടില്ല.

സുഭാഷിതരത്നാകരം എൻെറ പുസ്തകലൈബ്രറിയായ കുന്നേഴൻെറ മേശയിൽ ചെല്ലാതിരിക്കില്ല. ആയാൾ ഒന്നു കണ്ടാൽ വായിക്കാതെ വിടുന്ന കൂട്ടത്തിലുമല്ലല്ലോ. ഇതു പിന്നെ പ്രതീക്ഷിതവും കൂടിയാകയാൽ പറയേണ്ടതൊന്നുമില്ല.

നമ്പർ 11

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 22—1—77

ആശീവിഷാഭരണകാമസുഖപ്രദാനാ-
മാശീർവ്വിധായിനയനാഞ്ചലചാലനാനാം
കാസാഞ്ചിദസ്തു കരുണാ തവ്യയി ചിൽപ്പരാണാ-
മാസാദിതാ നിഗമതത്വചരമ്പരാണാം. 83

ഹാംലെററുനാടകതർജ്ജമ താങ്കൾക്കയച്ചുതരുന്നതിലേയ്ക്കു വി. വി. മാനേജർക്കു ഞാൻ എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ട്.

മനോരമാ സാ കവിതാപ്രയോഗ-
പ്രചാരസാഹായ്യകരീ പുരാ നഃ
ഇയന്ത്വിദാനീം കവിഭിർവിമുക്താ
വൃദ്ധേതി താമനന്വനയം വചോഭിഃ. 84

കൃതജ്ഞതാം ദർശയിതും യഥാവ-
ദിയം കവീന്ദ്രൈഃ പരിലാളനീയാ
പദ്യം പരിഷ്കാരവിരോധി യേഷാം
നിന്ദന്തു തേ ന്യേത്തു രസം സ്വതന്ത്രാം. 85

കൊല്ലം ഹൈസ്കൂളിൽ മുൻഷിപ്പണിയുടയ തിര-
ക്കിന്നുമാസ്സംസ്ഥതത്തിൽ
കൊല്ലംതോറും വിശേഷാജ്ഞതാ വളരുമൊരാ-
പ്രക്രമപ്രൌഢിമസ്സും
മെല്ലെന്നിംഗ്ലീഷുശീലിപ്പതിന്നുമധികമായ്
വിഘ്നമാകാത്തമട്ടിൽ
കില്ലെന്ന്യേ സ്വന്തഭാഷാകവിതയുമിടയിൽ-
ത്താങ്ങൾ താങ്ങുന്ന വീരൻ. 86

ത്വത്സാമ്യമീയുള്ളവനും ചിലപ്പോ-
ളുത്സാഹശക്തിയ്ക്കു കിടയ്ക്കുമെങ്കിൽ
ദുസ്സാധ്യമെന്തുള്ളൂ? മടിച്ചു മങ്ങി
ഭിസ്സായിരുന്നീടുകയില്ലെടോ! ഞാൻ. 87

നമ്പർ 12.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 3-8-77

ഉത്തരോത്തരകല്യാണ-
കാരിണേ കാമവൈരിണഃ
കളത്രായ നമസ്തസ്മൈ
സ്ത്രീപുംസാദ്വൈതമന്മണേ. 88

അയി ഭോഃ കവിലോകബാന്ധവാ!
തായി വഞ്ചീശകൃപാസരോജിനീ
ഉദയാഭിമുഖേ വികാസിനീ
ഹൃദയാഹ്ലാദഭരം കരോതി നഃ. 89

* * * * *

പ്രാചീനകേരളചരിത്ര,നവീനഗദ്യ-
കാവ്യ,പ്രശസ്തതരശാസ്ത്ര,കഥാ,വിനോദൈഃ
അന്യൈശ്ച നാടക,പുരാതനപദ്യജാല,
ഗാഥാ'ദി,ഭിസ്സബളിതാവതു മാസികൈകാ. 90

എന്നാം പ്രചാരമിതുമത്ര കൃതാവധാനൈ-
രസ്മാഭിരേവ ബഹുകാലധൃതാഭിലാഷൈഃ
സന്നഹ്യതേ തദിഹ സാധ്വപഠിനമേവ
സാഹായ്യകം വിരചയന്തു ചിരം ഭവന്തഃ. 91

ഉദയോസ്യാ ഭാവിവർഷ
സിംഹം വിശതി ഭാസ്കരേ
താവൽ സജ്ജീക്രിയാദൈർഘ്യം
ഗ്രന്ഥൌഘോപാർജ്ജനാത്മകം. 92

നമ്പർ 53

തൃശ്ശിവപേരൂർ 10—മീനം—82

പാലയതു സൌഹൃദം വഃ
പാശാങ്കുശപരശുശൂലകലിതകരം
പാടലകിരണനിമഗ്നം
പാവകജാപത്യമാദിജാമ്പത്യം. 93

എത്രയോ മഹാജനമനസ്സിനെഴും മഹത്വ-
മിത്രോമനിക്കുമതു നൊമ്മൾ പിടിച്ചിരിപ്പൂ;

മങ്ങൊല്ല നമ്മുടയ വേഴ്ച-ശരീരനാശ-
മങ്ങോൎത്തിടാതൊരു ദിനത്തിൽ വരും വരട്ടും. 94

ഇങ്ങോട്ടെഴുത്തെഴുതിടാതൊരു കത്തുപോലു-
മങ്ങോട്ടു ഞാനെഴുതുകില്ലതുറച്ചിരുന്നു;
ത്വംഗോദിതപ്രണയവീചിപയഃപയോധേ!
ത്വം ഗോപയസ്യത ഗിരാം പ്രസരം വൃഥൈവ. 95

താൻ ഭാരതം തനിയെയൊന്നിഹ ഭാഷയാക്കാൻ
ഞാൻ ഭാരമേററിളകിവീണതു കാരണത്താൽ
മുമ്പായിരുന്നപടി രഞ്ജിനിയെപ്പുലത്താൻ
മുമ്പായിടുന്ന നില വിട്ടവലിഞ്ഞു നിന്നേൻ. 96

കണ്ടീലയോ കിമപി ഭാരതഭാഷയൊട്ടും-
കൊണ്ടീലയോ പറക മാതിരി ബോദ്ധ്യമായോ?
ഉണ്ടീക്രമത്തിനു കുറച്ചു കുറച്ചിലെങ്കിൽ
മിണ്ടീടിലേ വെളിവിൽ ഞാനറിയുള്ളവല്ലോ. 97

അല്ലാ ഭവാനെയിതു ഞാനറിയിച്ചതില്ലാ
വല്ലാത്തൊരീത്തൊഴിൽ കടന്നു പിടിച്ച കാലം
തെല്ലായതോൎത്തു ഹൃദി നീരസമാൎന്നിരിയ്ക്കാ-
മല്ലാതെകണ്ടു വഴികില്ലതു ന്യായമല്ലോ. 98

നൂനം ഭവാനൊടിതു മുൻപു പറഞ്ഞിടാതെ
മൌനം വഹിച്ചതൊരുവേഴ്ചയിൽ വേഴ്ചതന്നേ;
ഊനം തനിക്കമിതിലിത്തിരിയുണ്ടു കേൾക്കാ-
ധ്യാനം നടിച്ചിതുവരെയ്ക്കുമിരുന്നിതല്ലോ. 99

സാക്ഷാൽവെണ്മണിമഹൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് അവർകൾക്ക്

നമ്പർ 1

കിട്ടീ ഭവാനുടയ സൌഹൃദവല്ലിതന്നിൽ
പൊട്ടീട്ടമാപ്പുതിയപത്രമതായ പത്രം
തട്ടീ മനസ്സിലതു നന്മയിലൊട്ടുബുക്കി-
ലൊട്ടീട്ടമാറു പശവെച്ചു പതിച്ചു പിന്നെ. 1

പെട്ടീട്ടമാദരരസത്തൊടു കണ്ടു "കുണ്ടൂർ"
തൊട്ടീയിടെക്കവികളാകിയ കൂട്ടരെല്ലാം
കെട്ടീടുമുത്തമരസത്തിൽ വന്നലഞ്ഞു
പൊട്ടീ മനസ്സൊടു മുഖത്തവർകൾക്കു മോഹം. 2

ഞെട്ടീ പിതാവിനുടെ വാതവുമെന്നിലങ്ങും-
പ്പെട്ടീട്ടമാപ്രണയവും കൃപയും നിനച്ചു
വിട്ടീമുറയ്ക്കകലേ വാഴുമിനിയ്ക്കു കണ്ണീർ
കെട്ടീടിലുന്നിലപെടാതെയൊലിച്ചുപോയി. 3

കിട്ടീല താങ്കടെ മനോരമ ഞാനൊരേട-
മിട്ടീലിളാന്തരമണേ! പരിശോധിയാതെ;
മട്ടീവിധം ലഹളയാണിഹ ബുക്കിലെങ്ങാൻ
കെട്ടീ പൊതിഞ്ഞു ചിലരെന്നിഹ തോന്നിടുന്നു. 4

പൊട്ടീ മനോരമ തെറിച്ചു നിനച്ചു പിന്നെ-
ക്കുട്ടീല ഞാൻ കലശലെന്നു ധരിച്ചിടേണ്ടാ;
കാട്ടീ കുറച്ചു ചില പൌരുഷമെന്നു സാദ്ധ്യം
കെട്ടീല കയ്യൊരു പുമാനുടെ പേരുപോലും. 5

പിട്ടീവചസ്സിതി നിനസ്കൃതതോ ഗക്ഷനാശൻ
വിട്ടീല നല്ലൊരു കറാററൊട്ട വന്നു കേറി
ഇട്ടീയകത്തരിയൊരഞ്ഞു മറന്നതെല്ലാം
കെട്ടീട്ടു മജ്ജന നിതമ്പുടെകയ്യിൽ നൽകി.

കോടൻകോപമുഴത്തങ്ങിനെ പൊടിപൊടിയായ്-
ഛത്രികയ്ക്കുള്ളിലേററം
കൂട്ടം കോമാളിഭാവത്തൊടുമെഴുതിയതി-
ന്നുത്തരം സത്വരം താൻ
ചാട്ടം തേനൊത്ത പദ്യപ്പടി വടിവിലയ-
ച്ചീലതെന്നാകിലുണ്ടാ-
യീട്ടം മാനക്ഷയം മത്സരികളിലരിശം
വേണ്ടമാറങ്ങളായാൽ. 7

തയ്യാറാണെന്തിനും ഞാനതി മമ ഗുരുവാം
താങ്കളോടക്ഷതിർട്ടന്നെങ്കൻ-
കയ്യാൽ പക്ഷെ കുറിച്ചീട്ടകിലതു തിരിയും
തീർച്ച പത്രാധിപക്ക്
വയ്യാ താങ്കൾക്കതൊന്നിനുപതിയെഴുതുവാ-
നെന്നു ശങ്കിയ്ക്കുമോയെ-
ന്നയ്യാ ദുശ്ശങ്കമൂലം മറുവടിയെഴുതാ-
തിട്ടിട്ടുന്നേൻ കവീന്ദ്ര! 8

അതുകൊണ്ടു മടിച്ചിടാതെയങ്ങി-
ച്ഛതികണ്ടീടിന കോടനുത്തരത്തെ

മതികൊണ്ടു നിനച്ചുയച്ചുകൊൾവാൻ
ധൃതികൊണ്ടീടണമെന്നുമെൻറ പക്ഷം. 9

ഇവിടെക്കവിതാപരീക്ഷ ഭാഷാ-
കവിമൌലേ! മുറയായ് നടന്നിടുന്നു;
വിവരം പറയുന്നതുണ്ടൊരുക്കീ-
യ്യുവരിൽ കുറുകലന്നു താങ്കളോടായ്. 10

അങ്കമേഴായി ഞാനൊന്നു
ശങ്കവിട്ടു കവിപ്രഭോ!
തങ്കം പ്രീത്യാ നാടകം തീർ-
ത്തേനങ്കേൾ നാഴിക മുപ്പതാൽ. 11

കഥ സന്താനഗോപാല-
മതാണെന്നറിയേണമേ!
മതിയൊക്കും കീർത്തികൾക്കും
മതിമൻ! സിതരത്നമേ! 12

അല്ലാ അന്നങ്ങുന്നാ-
ണ്ടല്ലേ പിന്നത്തെ വാർത്ത പറകിൽ മതി;
അല്ലേ അല്ല-ല്ല-ങ്ങ്-
ന്നില്ലതുമാറാന്തിയാണല്ലോ. 13

പരമിഹ പതിനെട്ടാന്തിയ്യതിക്കു വിശേഷാൽ
വരകവിമണിരാജൻ രാജവിപ്രൻ സഖേ! ഞാൻ
അറിയണമിരുപേരും ഹേ! പരീക്ഷിച്ചു പക്ഷേ
പറയുകിലിഹ മെല്ലെപ്പാരമൊട്ടേറെയുണ്ടേ. 14

നമ്പർ 2

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 27—3—67

അഖണ്ഡരാകാശശിതന്നെ ചാരു-
മുഖം സുവർണ്ണാദ്രികൾ കൊങ്കരണ്ടും
നഖങ്ങൾ നക്ഷത്രവുമായ രാത്രി-
സുഖം വിചാരിക്കൂ ഭവാൻ ഭവാന്റെ!! 15

കോട്ടംവിട്ടൊരു കോട്ടയം "കവിസമാ-
ജ"ത്തിൽജ്ജയിച്ചാക്കവി-
ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്ക് വിശേഷമായ് വിരുതു നൾ-
കീടാ"നനന്താലയ"
കൂട്ടിച്ചേർത്തു വരുന്നമാസമതിലാ
മാമോദകരെള്ളട്ടിടും
കൂട്ടംകൂടിയ കൊതുകത്തൊടുമുറ-
ച്ചിട്ടുണ്ടു കേട്ടിലയോ? 16

പാരം വാച്ചൊരു വേഴ്ചയാൽ വലിയകോ-
യിത്തമ്പുരാൻ സൌഹൃദം
ചേരും വാചകമുള്ളെഴുത്തുവഴിയാ-
യെന്നെക്ഷണിച്ചീടിനാൻ;
സൈരം പൂണ്ടതുകൊണ്ടു വേണ്ടവിധമാ-
യിട്ടൊന്നിറങ്ങിത്തുലാ-
ഭാരം കാണുകയും സംഭാഷണകയും
ചെയ്യേങ്കിലോ ശങ്ക മേ!! 17

ഇഷ്ടംചേർന്ന ഭവാനുമായതിനിറ-
ങ്ങീടുന്നുവെന്നാലുടൻ
വട്ടംകൂട്ടിയൊരുങ്ങിയാദരവിയ-
ന്നിങ്ങോട്ടു വന്നീടണം;

ഇഷ്ടംപോലെ നമുക്കു കേൾക്ക കിളിമാ-
ന്നൂർക്കും തരംപോലെയായ്
ക്കിട്ടീയെങ്കിലിളാസുരോത്തമ! ഗമി-
ഷ്യാമെന്തു ഖേദം സഖേ! 18

അതിരസമൊടുമമ്മത്തമ്പുരാൻ തൻെറ മൂലാ-
ഭിധശുഭതിരുനാളിന്നിങ്ങു വന്നെത്തിയാലും;
ചിതമൊടതിനുശേഷം യാത്രതീർച്ചപ്പെടുത്താം
ബുധവര! ശൃണു രണ്ടായാലുമൊന്നിങ്ങിറങ്ങു. 19

വെള്ളക്കീർത്തിപ്രകാശം വസുധമുഴുവനും
വാനുമൊന്നിച്ചുകൂട്ടി-
ക്കൊള്ളിക്കും കോമളശ്രീകവിവരരണിയും
വെൺമണിക്ഷ്മാമൃതാംശോ!
കൊള്ളാം കൊള്ളാമമാന്തം സരസതരമതേ!
സ്തബ്ധനായിട്ടിവണ്ണം
വെള്ളാരപ്പിള്ളിൽ വാണീടിലുമവിടെ മുഷി-
ഞ്ഞെമ്പിടുന്നില്ലയെന്നോ? 20

അന്നാണെങ്കിലശേഷവന്ദ്യഗുണനാ-
മച്ഛൻെറ ശുശ്രൂഷണ-
ത്തിന്നാണെന്നു പറഞ്ഞിടാം ജനകസേ-
വയ്ക്കാണു രണ്ടെങ്കിലും;
ഇന്നാക്കുള്ള രസത്തിനാണു പടുവ-
ങ്കന്മാർ പരോപദ്രവ-
ത്തിന്നായ്പ്പതറും കട്ടല്ലൂടകട-
ന്നിൽക്കൂട്ടിൽ വാഴുന്നതും. 21

ഗ്രാപ്പിഴയ്ക്കെൻെറ തലയ്ക്കുവെച്ച
ഗൃഹസ്ഥകൃത്യത്തിനു വേണ്ടിമാത്രം
ഇഹസ്ഥനാവേണ്ടി വരുന്നുവെന്നോ
"മഹ"ത്വമുള്ളക്ഷരമെഴുതാട്ടേ. 22

ഇഷ്ടൻ, ശിഷ്യൻ, കുഞ്ഞി-
ക്കുട്ടൻ സഹജൻ, സഖാവു സരസം ഞാൻ
തുഷ്ട്യാ വെണ്മണി മഹനാ-
യിട്ടു വിടും കയ്യെഴുത്താണ്. 23

വെണ്മണി കുട്ടൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് അവർകൾക്ക്

നമ്പർ 1

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 4—മിഥുനം—78

ചിത്രത്തിൽ ചിതമോടു കണ്ട വിലസൽ-
ഭൃംഗാക്ഷിയാം യക്ഷിയേ
മിത്രത്തിൻെറ ചടങ്ങിനാൽ ചപലനായ്-
പ്പാണിഗ്രഹം ചെയ്കയാൽ
തത്ര സ്വന്തഗൃഹത്തിലായവളുമായ്
ക്രീഡിച്ച ഭാഗ്യം തിക-
ഞ്ഞത്ര സ്വസ്ഥതപൂണ്ട വെണ്മണിമഹൻ
വിദ്ധ്വിക്കിതാ വന്ദനം. 24

ഞാനന്നു ചൊവ്വരയിൽനിന്നു കടത്തിൽവാങ്ങി-
ച്ചാനന്ദമോടവിടെ നൾകിയ വസ്ത്രമൂല്യം

'ഊനം നമുക്കു ബത പററി', കൊടുത്തതില്ല;
ഛേ നന്നെയുണ്ടതിലിനിയ്ക്കൊരു നാണമിപ്പോൾ.

'മണിയോർഡർവഴിയ്ക്കു (കൃത്യമോ)ടാ-
മണിയേകീട്ടുകിലുണ്ടു ചെററു നഷ്ടം;
ഗുണിയായ ഭവാനതേകിയേച്ചാൽ
പണിയാവില്ലിഹ നൊമ്മൾ രണ്ടുപേൾക്കും. 26

അരയ്ക്കാൽ കുറച്ചാറുരൂപാ കൊടുക്കു;
മുറയ്ക്കായതങ്ങോട്ടു ഞാൻ തന്നുകൊള്ളാം;
തരക്കേടു രണ്ടാൾക്കുമില്ലീ പ്രയോഗം
നീരക്കേണ്ട കാര്യം നിരന്നെന്നുമായീ. 27

കുഞ്ഞുണ്ണി ബാന്ധവമുറയ്ക്കു ഗമിച്ചിടുമ്പോൾ
കുഞ്ഞുണ്ണിബാലന്റെയച്ഛന്ന രൂപ റൊക്കം
രഞ്ജിപ്പൊടും ഝടിതി നൽകുക നാളെയെന്നാൽ
നെഞ്ഞിൽപ്പരിഭ്രമമയാൾക്കിതിൽ നീങ്ങുമല്ലോ. 28

പട്ടർ തിടുക്കുന്നെന്നും
കിട്ടണമിഹ പലിശ നിൽക്കില്ലിനിയെന്നും
തിട്ടമെഴുതുന്നിതെമ്പ്രാൻ
ചട്ടന്നു കൊടുത്തുതീർക്ക്; തീരട്ടേ. 29

വേണ്ടുമ്പോലതു നോന്തമ്മിൽ
വീണ്ടും കാണുമതിൽ മുന്നമേ
കൊണ്ടുതന്നീടുവാനാളേ-
ക്കൊണ്ടു സാധിച്ചിടാമെടോ. 30

ഇട്ടിക്കിൽ ചില പെങ്കിടാങ്ങൾ കണവ-
ന്മാരെക്കിടയ്ക്കായ്ക്കയാ-
ലുദ്യൽക്കാമമുഴന്നിടുന്നു പുരുഷ-
ന്മാൎക്കാണു പാരം പ്രിയം;
രാത്രിയ്ക്കൂത്തു ഗൃഹത്തിലും ബത കഴ-
ക്കോലെണ്ണിടും പെണ്ണിനേ-
പ്പാൎത്തിക്കാമന്നു കൈയ്ത്തരിപ്പു പെരുകാ-
നിങ്ങുണ്ടു തക്കം സഖേ! 31

കോവിലകം മുതലിവിടെ-
ക്കാവിൽവരെയ്ക്കിടയിൽ നോക്കിയെന്നാകിൽ
ഈവിധമുള്ള വെറുംമൂ-
ധേവികളഞ്ചെട്ടുപത്തു സുലുസുലഭം. 32

മടത്തിൽ രാമപ്പന്നു കൃപയെണ്ണി-
കൊടുത്തിതെന്നുള്ളൊരു വൎത്തമാനം
പെടുത്തിടും കത്തിനി നാളെയിങ്ങു
മടുത്തിടാതഞ്ചലിൽ വിട്ടിടേണം. 33

എന്നല്ലട്ടിക്കിൽ വൃത്താന്ത-
മിന്നുള്ളവയശേഷവും
ഒന്നും വിടാതെ വിവരി-
ച്ചെന്നും ത്തുവ്വൽമയക്കണം. 34

വെണ്മണി കുഞ്ഞുണ്ണിനമ്പൂതിരിപ്പാട് അവർകൾക്ക്

നമ്പർ 1

എറണാകുളം 2—കുംഭം—80

വിഷയോദധി, ദുഃഖസൌഖ്യദുർ-
വ്വിഷയോഗാമൃതസിദ്ധിസാധനം
വിഷമാക്ഷമ,മിഷ്ടമേകവാൻ
വിഷമാക്ഷൻെറയിടമ്പുറം തുണ. 1

പുരുസങ്കടവൻകടൽക്കകം
പെരുമാറീട്ടമിടയ്ക്കുമാദരാൻ
ഒരു കത്തൊട്ടു മൂന്നു ബുക്കയ-
ച്ചൊരു യുഷ്മൽപ്രണയത്തിനെത്തൊഴാം. 2

ഇതുനാൾവരെ ഞാനതിന്നു വേ-
ണ്ടതുപോലുത്തരമേ കിടാഞ്ഞതിൽ
പുതുതായൊരു കുററമുള്ളതെൻ
മുതുവാത്സല്യനിധേ! ക്ഷമിയ്ക്കണേ! 3

മതിയായി മിട്ടക്കനെന്നുപോ-
യതിലങ്ങയ്ക്കുതിദുഃഖമൂർഛര ന
അതിലൊന്നു കവിച്ചുവെയ്ക്കുവാൻ
മതിയിൽക്കണ്ടതു നന്നു ദൈവമേ! 4

പല കൊച്ചുകിടാങ്ങൾ ചുററുമേ
വിലപിയ്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടംവിധൌ

നിലയുള്ള ഭവാന്റെ സങ്കടം
നിലയില്ലാതുയരും നിദാനവും. 5

മകളേപ്പുരനേകിയെങ്കിലും
മകനേക്കാൾക്കനിവിങ്ങു കൂടുമേ;
സുകവേ! തവ മട്ടിവണ്ണമെ-
ന്നകമേ പണ്ടറിവുള്ളതാണു മേ. 6

അവൾ പെററ കിടാങ്ങളിൽ ഭവാ-
നവശം വത്സലഭാവമേററവും
ദിവസംപ്രതി കൂടിവന്നതി-
ങ്ങവസാനം വ്യസനത്തിനായിതോ? 7

ഇനിയാരിവരേപ്പുലർത്തുവാൻ
തനിയേ താതനുമെന്തു കാട്ടിടും?
കിനിയുന്നിതു കണ്ണിൽ വെള്ളമെ-
ന്തിനിതോരോന്നു പുതുക്കിടുന്നു ഞാൻ? 8

മരണംവരെയച്ഛനിഷ്ടമായ്-
വരണം മൽക്രിയയെന്നുരിന്നവൾ
ഗുരുവത്സലയേകപുത്രി പോ-
യൊരു കാര്യം തവ നല്ല നഷ്ടമേ. 9

ഭവസങ്കടസമ്പ്രദായസം-
ഭവമെല്ലാമറിയിച്ചുമീശ്വരൻ
തവ ഭക്തി വിരക്തി മുക്തിയെ-
ന്നിവ സംഭാവനചെയ്കയാം ദൃഢം. 10

നമ്പർ 2

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 21—കുംഭം—81

സാരം കൂടാതെ വടിവിൽ
വേദം നാലായ്പ്പകുത്തവൻ
ഭേദം നീക്കി ജ്ഞാനമേകും
വേദവ്യാസൻ തുണയ്ക്കണം. 11

മഹാഭാരതം ഭാഷയാക്കീടുകെന്നീ-
മഹാഭാരതത്തിലേർപ്പെട്ടെഴും ഞാൻ
മഹാത്മൻ! പണിപ്പെട്ടു മുക്കാലുമാക്കി;
മഹാത്മപ്രയത്നം ഫലിച്ചാൽജ്ജയിച്ചു. 12

അടങ്ങാതെ ഞാൻ ശാന്തിപർവ്വത്തിലാദ്യം
തുടങ്ങിസ്സഖേ! രാജധർമ്മം കഴിച്ചു;
മുടങ്ങാതെ യത്നിച്ചുപോരുന്നിതെല്ലാ-
മൊടുങ്ങീടുവാൻ കൊല്ലമിങ്ങൊന്നു വേണം. 13

പുസ്തകമവിടെ മുറയ്ക്കാ-
യസ്തവികല്പം വരുന്നതുണ്ടില്ലേ?
എന്താൻ താമസമതോ?
വൃത്താന്തം മുഴുവനിവിടെയറിയേണം. 14

എറണാകുളമാർഗ്ഗമാസ്തുരുത്തു-
മ്പുറ മാററാനവിടെയ്ക്കെഴുത്തയച്ചോ?
തരമങ്ങിനെയാണു മററമാന്ത-
ത്തരമെന്തിന്നു വൃഥാ നിരത്തിടുന്നു. 15

തിരുവീരരായനൊരെഴുത്തയയ്ക്കുകീ-
ത്തിരുമാറൽ മാറി മറപോലെ കിട്ടുവാൻ;
ഒരു ദുർഘടത്തിലിവിടെക്കിടന്നു ഞാൻ
പുരുദുഃഖദുസ്ഥിതി കഴിച്ചുകൂട്ടിനേൻ. 16

അമ്മയ്ക്കു മൂലക്കുരുവുള്ളതെന്തോ
മുമ്മട്ടിലല്ലാതെ കലമ്പൽകൂട്ടി;
ഇമ്മട്ടൊരഞ്ചെട്ടുദിനം കഴിഞ്ഞാൽ
ജന്മം കലാശിച്ചിടുമെന്നു തോന്നി. 17

ഈശ്വരാനുഗ്രഹം കൊണ്ടോ-
ട്ടാശ്വസിച്ചു സുഖത്തിലായ്
ശാശ്വതാനന്ദമാം മാതൃ-
പാർശ്വവാസം കെടാതെയായ്. 18

ഇങ്ങിപ്പോൾ വർത്തമാനമി-
തിങ്ങിനെയെല്ലാമിരിയ്ക്കുന്നു;
വിങ്ങിന ദുരിതം തീരാ-
നിങ്ങിനിയൊരു ദാനകർമ്മവിധി വേണം. 19

ജവമോടറിയിച്ചീടാം
ദിവസം തീർച്ചയാക്കിയാൽ
ഇവിടയ്ക്കന്നു വരണ-
മവിടുന്നൊരു ഭൂസുരൻ. 20

ആക്കാര്യം നിൽക്കട്ടെ
കേൾക്കാനാവശ്യമുണ്ടൊരെണ്ണം മേ.

അകവൂർ കഥയാണതു,മിതു
സകലം വിവരിച്ചതരിക മറുപടിയിൽ. 21

ഉണ്ണി നമ്മുടെ ഗോപാല-
പ്പുണ്ണിസ്ക്കൂൾ കാൎയ്യസ്ഥനായിയോ? വന്നോ?
പണിയിലിരുന്നോ? നന്നോ?
കണിശപ്പടി വേല നോക്കിടുന്നുണ്ടോ? 22

നമ്പർ 3

മലയാളചരിത്രകാവ്യമോരോ
നിലയായിട്ടു തിരിച്ചു ഞാൻ ക്രമത്തിൽ
അലയാതെഴുതിത്തുടങ്ങി പാരം
വിലയാളുംവിധമാക്കുവാനൊരാശ. 23

കഴിയുംപടി വിസ്തരിച്ചു സൎഗ്ഗ-
വഴിയേ മുപ്പതുകൊണ്ടൊതുക്കിവെയ്ക്കാൻ
ഒഴിയാതെ തുനിഞ്ഞിടുന്നു, മാന്ദ്യം
വഴിയായ്‌വാനിനിയീശ്വരൻ തുണയ്ക്കൂ. 24

ആറേഴു സൎഗ്ഗം തീൎത്താൽ ഞാൻ കൂറേറും ദ്വിജരത്നമേ!
തീരേണ്ട ഭാഗം നില്പാണിങ്ങോരേ സൂക്ഷ്മം പഠിക്കയാം. 25

നമ്പർ 4

കാലല്പം വീങ്ങിവീൎത്തോരെൻ കാലപ്പിഴയൊഴിക്കുവാൻ
കാലടിസ്വാമി കൃഷ്ണന്റെ കാലടിത്തളിരേ ഗതി. 26

നായത്തൊട്ടു കിടപ്പുകൊണ്ട മയില
ക്കോട്ടം മകൻ കൃഷ്ണനെ-
ത്തായത്തിൽപ്പിടികൂടിവെയ്യിനിവടെ-
'ക്കൂട്ടാം നമുക്കെന്നു ഞാൻ
പോയപ്പോൾ നിരൂപിച്ചതാക്കഴുതയെ-
ക്കാണായ്കയാൽ മോശമായ്-
പ്പോയല്ലോ, നന്ദ കുട്ടിമാണിയെയയ-
ച്ചെച്ചാൽ സഖേ! പോരുമേ. 27

വെളുത്തേടൻ ഗോവിന്ദനുമിവന്നു ചിററാടകളിലാ-
വെളുത്തേടംകൂട്ടും തൊഴിലുമിണചേർത്തൊരു സമയം
എളുപ്പം ചിന്തിച്ചെങ്കിലുമിവിടെയാവശ്യകഥയോ
വളക്കച്ചായത്തിൽക്കുഴയുമൊരുമട്ടായി വിഷമം. 28

തോട്ടുവായ്ക്കു പെരുമ്പാഴൂർ കൂട്ടുപാതവഴിക്കു ഞാൻ
നോട്ടുചെയ്തു, യാത്ര ശനി നീട്ടുവാനിടയില്ലിനി. 29

അന്നു പകൽ നാൽമണിയ്ക്കിഹ
വന്നു ഭവാൻ കൂട്ടുകൂടിയാൽക്കൊള്ളാം.
എന്നുണ്ടാഗ്രഹമെന്നാ-
ലൊന്നുണ്ടാഞായറും തിരിഞ്ഞേക്കും. 30

സരസമപ്പുറമില്ലിഹ താമസം
ഭരണിയാത്രയടുക്കുക കാരണം
വരമതേ! ശരി 'വല്ലവഴിക്കു'മായ്
വരണമീരണമിദ്ധൃതിയാത്രയിൽ. 31

വല്ലവഴി വേണ്ട വേറേ
നല്ലവഴിയ്ക്കിങ്ങു വന്നു സാമാനം
എല്ലാം കെട്ടിയെടുപ്പി-
ച്ചില്ലാഞ്ഞാൽ പോകും ലാക്കിലാവില്ല. 32

നമ്പർ 5

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 12 കന്നി 88

കണ്ണം കറുത്തുള്ളൊരു യോഗി ബന്ധോൽ-
ക്കണ്ണം വിയോഗിത്വമകററിയെന്നും
കണ്ണം പുണർന്നീടുമുദാരയാം ദൈവ-
കണ്ണൻ കൊടുത്തംഗനയാശ്രയം മേ. 33

ദീനംപിടിച്ചു മകളാശു മരിച്ചതായ്ക്കേ-
ട്ടൂനം മനോധൃതിയിലേററു പരിഭ്രമത്തിൽ
ഞാനന്നു പോന്നതിന്നശേഷമിതേവരേയ്ക്കും
മൌനം നമുക്കു മടിയാൽ നെടുനീളെ നീണ്ടു. 34

കത്തുവിടുന്നതിനൊരു മറു-
കത്തു വിടാഞ്ഞും മടിയ്ക്കുമെന്മടിയെ
ഒത്തു നിനച്ചോ താങ്കളെ-
ഴുത്തു കുറിയ്ക്കാഞ്ഞു? വാസ്തവമിതല്ലേ? 35

പെട്ടോരാപത്തഹഹ പറയാവല്ല കോട്ടയ്ക്കലഞ്ചോ
എട്ടോ പത്തോ പുലകളൊഴിയാതിന്നുമൊന്നിച്ചുകൂടി;
നിട്ടോ പെട്ടന്നൊരുനിലയിലാണിപ്പൊഴും ദൈവകോപ-
ക്കൂട്ടോ എന്തോ ഹഹഹ സുഖമേ ബാന്ധവക്കാർക്കുകന്തം.

എന്താണട്ടിക്കിലെ നില? സഖേ! കണ്ടനെന്നാല്ലിളന്തൻ
ചിന്താലേശാല്ലുവിത്യുതിരു: മേനവൻതൊട്ട കൂട്ടർ
സ്വാന്തായാസവ്യസനപരിഹാരത്തിനിന്നും പടിയ്ക്കൽ
തന്താല്പര്യത്തൊടു വെടിപറഞ്ഞൊത്തുകൂടുന്നതില്ലേ? 37

കഴിഞ്ഞാണ്ടിലാറ്റിൽക്കളിപ്പാനൊരുങ്ങി-
ട്ടഴിഞ്ഞാവിധം നമ്മൾ സാധിച്ച സൌഖ്യം
മൊഴിഞ്ഞാലൊടുങ്ങില്ല, ജീവാവസാനം
കഴിഞ്ഞാലുമീ ഞാൻ മറക്കുന്നതല്ല. 38

പല മിത്രസമാഗമങ്ങൾ പിന്നെ-
പ്പലഭാഗസ്ഥിതിയും പലേവിധത്തിൽ
പലതും പലപാട്ടുമോർത്തിടുന്നേൻ
ജലസൌഖ്യം പറയേണ്ടതില്ലതാനും. 39

എന്നാണാവോ ആവിധ-
മൊന്നായ് നമ്മൾക്കു കൂടുവാൻ യോഗം?
എന്നാലിവയ്ക്കു കാരണ-
മൊന്നാണെൻകാലിൽ മന്ത്; തിന്നു ഖേദം. 40

പി. എസ്.

പാട്ടും പദ്യങ്ങളുമായ്-
ക്കൂട്ടം ബുക്കച്ചടിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു;
ഇത്തിരി കാശു, 'പിഴമയ'-
മെത്തിയ്ക്കാം രാമവാരിയർ വരുമ്പോൾ. 41

നമ്പർ 6

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 26—3—88

കരിമുകിൽ വില്ലൊളിരുചിയും
കറുത്ത മുടിയും കടാക്ഷവും ചിരിയും
കരുണയുമുടയ ശിവകാന്താഃ-
കരണവിലാസങ്ങൾ കരളിൽ വിലസട്ടേ! 42

പോയീ ലാക്കിനു ചേന്നമംഗലവഴി-
യ്ക്കുമ്മാറു കണ്ടുകൾ കാ-
ണായീ നല്ലൊരു കൂടിയാട്ടമശനം
കേൾക്കായിട്ടും വണ്ണമേ;
ആയീലാ നിരുപിച്ചമാതിരി രസം
കൊണ്ടീല കൊണ്ടാടുവാ-
നായീഷൽപ്പിഴപെട്ട പദ്യപടലം
ചോൽക്കുന്ന ചാക്യാർമുഖം. 43

ആ രാവു വഞ്ചികയറിച്ചിതമോടു ചെന്നോ-
ത്താരാലണഞ്ഞു പുലരുന്നതിനൊട്ടുമുമ്പേ
ആരാവമിട്ടനുജനാലനെയങ്ങണത്തീ-
ട്ടാ രാമണീയകമണിപ്പുര കണ്ടു ഞങ്ങൾ. 44

അഥ പകലവിടത്തിൽപ്പാർക്കയും വേണ്ടിവന്നു;
കഥകൾ പലതുമുണ്ടേ ചൊല്ലുവാൻ ചിത്രബന്ധോ!
പ്രഥമപരിചയത്തിന്നൊത്തമട്ടിൽ കവിതാ-
പ്രഥനമുറകളാകാവുന്നതും രാത്രി കേട്ടു. 45

പരം ഭവാനുള്ളതിനുള്ളമാന്ത-
പരംപരക്കോപ്പുകൾ വിസ്തരിച്ചു;

'മരം മരാമത്തിനുവേണ്ടി നേടാ-
മരം വരാഞ്ഞാൽ ഗതിയെന്തി'വണ്ണം. 46

വെറുതെയിപ്പണിയിപ്പൊളതിവ്യയം
മുറുകെയെന്നു പറം ഗുണദോഷമേ
അരുളിടേണ്ടതുമെൻ തിരുമേനിയെ-
ന്നൊരുളി ചാട്ടി തിരിച്ചുടനെന്നിലും. 47

'കാൎയ്യം വാസ്തവമാണു, കാമിനി! മഹോ-
ത്സാഹം ചെറുപ്പത്തിനാ-
ലാൎയ്യന്മാൎക്കുമനേകമട്ടിലുളവാ-
മാശാവിശേഷങ്ങളിൽ
സ്ഥൈൎയ്യത്തോടു പരിശ്രമിച്ചതു ഫലി-
പ്പിപ്പാൻ പെടും ദുൎഘടം
ധൈൎയ്യംകൊണ്ടു തടുത്തുനേടിന ജയം
കാണേണ്ടതെന്നോതി ഞാൻ: 48

പ്രവൃത്തിയൊന്നിലേപ്പെട്ടപൊളായതിന്നു തക്കതാം
നിവൃത്തിമാൎഗ്ഗമോൎത്തുറച്ചതേവഴിയ്ക്കു കേറുവോൻ
സുവൃത്തനായിരിക്കിലും തിരിഞ്ഞു വട്ടമായിടാ
സ്വവൃത്തമാനവിസ്തരപ്പരപ്പു കണ്ട സജ്ജനം. 49

ഈവക പലപടി വെടിയൊടു
രാവലിയുംവരെയുറക്കമറിയാതേ
കേവലരസമയമങ്ങിനെ
ഭാവമിണങ്ങിക്കഴിച്ചു ഹേ! ഞങ്ങൾ. 50

തിരിച്ചുപോന്നിന്നലെയിങ്ങണഞ്ഞു
പൊരിച്ചിലുള്ളച്ഛയിലെന്തുവേണ്ടൂ?
ചിരിച്ചു രാവിൽ പ്രിയതന്നെഴുത്താൽ
ധരിച്ചു വീണ്ടും ഭവദീയവൃത്തം 51

നമ്പർ 7

സാധാരണം ലൌകികസമ്പ്രദായ-
മാധായ പത്രീപരിണീതിഹേതോഃ
ഏഷാ മയാ സമ്പ്രതി പത്രികേതി
സമ്പ്രേഷ്യതേ സൌഹൃദയന്ത്രിതേന. 52

വെണ്മണി കുഞ്ഞുണ്ണിനമ്പൂതിരിപ്പാട് അവർകളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം.

നമ്പർ 1

കട്ടത്ത കൌന്തേയതപസ്സിൽ നന്ദി-
ച്ചുട്ടത്തന്നഞ്ഞങ്ങിനെ ചിത്രഭാനു
കൊടുത്തതാമക്ഷയപാത്രമെന്നും
പെട്ടത്തവേണം ഭവതിയ്ക്കു ഭാഗ്യം. 1

മിത്രൻ വന്നാൽ മയങ്ങുംപടി പകലെളിമ-
പ്പെട്ടുമറ്റൊത്തു രാവിൽ-
സത്രം വാനിൽ കഴിക്കും വിബുധഹിതസുധാ-
പാത്രചിത്രാനനോ! നീ

മിത്രപ്രീത്യാ നമുക്കായെഴുതിയ ലിഖിതം
കിട്ടി വായിച്ചു വേഴ്-
ക്കിത്രയ്ക്കൊക്കെസ്സഹായിച്ചതിനു സഖി! മുഖം
കാട്ടി ഞാൻ നന്ദിചൊല്ലാം. 2

തെററിപ്പോയി തെറിപ്പാട്ടിളകിന ഭരണി-
ക്കാവിലും പോയ്‌വരുമ്പോൾ
പററിപ്പോയി വഴിക്കിന്നിഹ പിഴയതിനാ-
ലങ്ങു കേറില ഞങ്ങൾ;
മുററിക്കൂട്ടം മുഴക്കുളരിതളിളകിമറി-
ഞ്ഞർദ്ധരാത്രിയ്ക്കു വന്നാൽ
പററില്ലല്ലോ പടിക്കാവലിലടവുപെട്ടം
പാലിയത്തുള്ളിലെത്താൻ. 3

മുമ്പേതരും കൂടെയുണ്ടിയ്യിരുടെ ചെറിയൊററ-
ടിയിൻ ഭാര്യയെ ചോയ്-
ക്കണ്ടേ മൂപ്പിക്ക ദുശ്ശങ്കയിലെത്തിയ സമാ-
ധാനമാവുള്ളചോലും
ഉണ്ടേതായാലുമിപ്പോക്കിനുമൊരു രസമെ-
ന്നോർത്തു നിത്താതെ നീളെ-
ത്തണ്ടേറെത്താങ്ങിവിട്ടു പുലരുമളവിലേ-
ചൊവ്വരെക്കേറി ഞാനും. 4

പട്ടുശിഷ്യ കുറവല്ലൂർ കൃഷ്ണനും പദ്യധാടി-
പിഷ്ടനനരിയ കഞ്ഞിക്കട്ടനാം തമ്പുരാനും

ഭൃശകുതുകമിണങ്ങിട്ടിപ്പൊഴില്ലത്തു മാന്ദ്യ-
പ്രശമനമതിഹർഷം കാവ്യപീയൂഷവർഷം. 5

കവിതയുടെ കുടുംബസ്ഥാനമായ്ക്കേളികേട്ടോ-
നിവിടെയൊരുവിധത്തിൽ ചാച്ചുവേഴ്ചക്രമത്തിൽ
അവികലമിതുകാലം കാവ്യസന്താനമുണ്ടേ
കവിതകളെ മുഖംചേർത്തുമ്മവെച്ചീടുമമ്മേ! 6

പത്തുനാളിനകമെന്റെ കാഴ്ചമൊ-
ട്ടൊത്തുകാണുകിലതിന്റെ സൂചകം
കത്തുവിട്ടിടുകവേണമാശു പാ-
ഞ്ഞെത്തുവേനവിടെയന്നുതന്നെ ഞാൻ. 7

എന്നാലിതിന്നു മറുകത്തുടനേ വിടേണം;
നന്നായമട്ടിലതു പദ്യമുറയ്ക്കു വേണം;
എന്നാണു ഞങ്ങളുടെ മോഹമതോർമ്മവേണം;
മുന്നാളിലുള്ള കവിതക്കളി കാട്ടിടേണം. 8

കുറുവല്ലൂരുടെ കവിത-
ക്കുറുമ്പിലാണിക്കുറിച്ച ചെറുപദ്യം
കുറുനിരവരിവണ്ടിളകി-
ക്കുറുകെയെതിരിട്ട പത്മമുഖിയാളേ! 9

സൌഭാഗ്യവതി പി. കാവുക്കുട്ടിക്കുഞ്ഞമ്മയുള്ളിടം
സമയംപോലെ കേൾപ്പിപ്പാൻ, പാലിയം-ചേന്നമംഗലം.

നമ്പർ 2

ഒണ്ണനെക്കൂട്ടിടാതായപ്പെണ്ണുങ്ങളുടെയകങ്ങളിൽ
വെണ്ണകട്ടുണ്ടൊളിയ്ക്കുന്ന കണ്ണനുണ്ണി തുണയ്ക്കണം. 1

ഉദ്യൽപ്രിയം പിരിയുമപ്പൊഴതിങ്ങെഴുത്തു
പദ്യത്തിലാക്കിയെഴുതുന്നതിനേററിരിയ്ക്കേ,
ഹൃദ്യപ്രയോഗപടുവായ ഭവാനിനിക്കു
ഗദ്യത്തിലെന്തിനെഴുതീ നിജവർത്തമാനം? 2

നേരംപോക്കന്വേഷിച്ചു, നെടിയ തകൃതിയിൽ-
ക്കൂടിയോരങ്ങുപോയ-
ന്നേരംതൊട്ടിങ്ങു ഞങ്ങൾക്കതികുതുകഗതി-
സ്ഥാനമപ്രാപ്യമായീ;
പൂരം നന്നായിയാലും ശരി, ബഹുവഷളാ-
യല്ലമെന്നുണ്ടു വാണീ-
പൂരം കോളാക്കി മേളപ്പൊളികളിൽ വടിപൊ-
ട്ടിച്ച പേർകേട്ട വീര! 3

കാറോട്ടംവേണിമാർ തൂകിന മിഴിമഴയും-
കൊണ്ടു പൂരത്തിരക്കിൽ
കൂറോടും മേഞ്ഞുപററാൻ ധൃതിയുടയ പശു-
ക്കളററനേക്കൂട്ടിടാതോ?
നേരോടങ്ങന്നു തങ്ങീട്ടഥ ബഹുരസവും
കണ്ടു പിറേറന്നു ചെന്നേ-
റോരോരോ മോഹങ്ങൾ സാധിച്ചതു കരുതുകിലാ-
രങ്ങയേ വിശ്വസിയ്ക്കും? 4

ന്നും പൂരപ്രപഞ്ചം പരമാനന്ദയിൽ-
പ്പിന്നെയാറാട്ടുപാട-
സ്ഥാനത്തൊന്നൊക്കെ നിങ്ങൾക്കതുവിധമിവിടെ-
ക്കാഴ്ച്ചകൾക്ക വേറേ;
ആനന്ദംതന്നെ ചെണ്ടൽക്കൊരു നടയെടനാ-
ട്ടാവണക്കോട്ടിതെല്ലാം
ഞാനവ്വണ്ണം പ്രവേശിച്ചൊരുവിധമിടയിൽ-
പ്പൂരയോഗം നടത്തി. 6

'കാലത്തിന്നൊത്ത കോലം' കമനികളിവിട-
ത്തിങ്കലും പൂരവേല-
ക്കാലത്തിഷ്ടപ്രകാരം ചില പുതുമപെട്ടും
മോടികൂട്ടാഞ്ഞയില്ലാ;
മേലഞ്ചും പട്ടുറൌക്കിപ്പുതയിലിടയട-
ച്ചുറതലും തള്ളമാണി-
ന്മേലഞ്ചും നോട്ടനീട്ടും ചെറുചിരി മധുര-
പ്പിട്ടുമെല്ലാം 'സരിത്താൻ.' 7

ചട്ടറവള്ളാലവട്ടം കൊടയലമുലയും
ചാമരം ചാരുനെററി-
പ്പട്ടം കൂട്ടാനയൊപ്പം നട കഴൽ പലപേർ
ചെണ്ടകൊട്ടും പ്രയോഗം
തിട്ടം മേളത്തിനൊക്കംവെടി ബഹുവപുരുഷാ-
രപ്രിയം കാഴ്ച്ചയെന്നീ-
മട്ടല്ലോ പൂരവേലയ്ക്കിതുമുഴവനമീ-
നാരികൾക്കും നിരക്കും. 8

മേനോൻ ചൊല്ലുന്ന പദ്യച്ചെറുമുറിയിവിടെ-
ച്ചേർത്തിടാം മൂന്നു പാദം
'മീനോട്ടംകണ്ണിമാരാൺകണിവലയിലക-
പ്പെട്ടമട്ടേററപൂരം
മനോത്സാഹത്തൊടും വെണ്മണിമനയിലെഴും
പൂജ്യർപോയ്ക്കണ്ടു കൂട്ടാം
ഞാനോരോപാട്ടിലേററീ പഥി പലപടി മു-
ണ്ടയ്ക്കൽ മുങ്ങിയ്ക്കു മോഹം.' 8

രഞ്ജിയ്ക്കുമ്മാറിഷ്ടഭാവത്തിൽ വാഴും
കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാനിന്നുമെന്നാൽ
കുഞ്ഞിക്കാലിൽക്കുളടിട്ടും നീരു തീരെ-
ബ്ഭഞ്ജിയ്ക്കാതെ പററിനിൽക്കുന്നിതല്പം. 9

കൂറിൽക്കൂറിട്ട പദ്യക്കുറിലിഖിതമഹോ
കേവലം മേൽവിലാസം
മാറിപ്പോയിട്ടു പററീതിരുമറിയവിടെ-
ക്കാവുകുട്ടിയ്ക്കു കിട്ടാൻ
വേറിട്ടും ഞാൻ പകർത്തൊന്നെഴുതിയുടനയ-
ച്ചീടിനേനഞ്ചൽ കയ്യിൽ-
ക്കേറിക്കണ്ടൊന്നു വായിച്ചതിന്നുചരി നമു-
ക്കുത്തരക്കത്തയയ്ക്കു. 10

കുറച്ചുനാളായ്ക്കവിതാപ്രയോഗം
മറച്ചുവെച്ചീടിന മഞ്ജുവാണീ
ഉറച്ചു ചിന്തിച്ചു കുറിച്ചു പദ്യം,
നിറച്ചു നമ്മൾക്കൊരു കത്തയക്കും. 11

പെണ്ണുങ്ങൾക്കോ വരുന്നു കവിതയെഴുതുവാൻ
വാസനാശക്തി ശുദ്ധ-
പ്പൊണ്ണന്മാർ പെരുമാറിച്ചില കവികളിട-
ത്തട്ടുകാർ തട്ടിയേക്കും;
തിണ്ണം മററിഭ്രമിച്ചിങ്ങിനെ ചിലർ പറയാ-
റില്ലയെന്നില്ല, വേണ്ടും-
വണ്ണം ശീലിക്കിലാക്കും കുറവു നഹി സമം
തന്നെയാം പെണ്ണുമാണും. 12

ആവുന്നപോലെ ചെറുനാൾ നിജവാസനത്തെ
കാവുട്ടി ശീലവളമിട്ടു വളർത്തി വന്നു;
ഏവം നയിക്കുമളവായവൾ ചിത്രയോഗം
കൈവന്നവാറു കവിതക്കൃഷി കൈവെടിഞ്ഞു. 13

കണ്ടപ്പോൾ പത്ഥ്യമാക്കിക്കവിതയടിയനേ-
ക്കൊണ്ടു ചൊല്ലിച്ചു ഭാണ്ഡം-
കൊണ്ടന്നേ വണ്ടികേറാനിളകിയ തിരുമേ-
നിക്കു ദാക്ഷിണ്യമില്ല;
കണ്ടോട്ടേ മററാരിക്കൽ തിരുവടിസവിധ-
ത്തിങ്കൽ ഞാനെൻെറ പദ്യം
കൊണ്ടെച്ചെല്ലില്ല പച്ഛിച്ചിവനെയിനി ശകാ-
രിക്കിലും പേടിയില്ല. 14

എന്നു മേനോൻെറ കവിതയൊന്നുണ്ടിതിലതും ഭവാൻ
ഇന്നു വായിച്ചുകൊള്ളേണം നന്നുനന്നെന്നു വാഴ്ത്തണം. 15

നമ്പർ 4

വെണ്മണി മനസ്സൽ കുട്ടൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ
ആവശ്യപ്രകാരം
ആലത്തൂർ അനുജൻനമ്പൂതിരിപ്പാടവർകൾക്ക്

പുതിയ ദയിതയാകും * * * * കുമേററം
പുതിയ മദനശാസ്ത്രപ്പിട്ടു കാട്ടും തനിക്കു.
ഇതിലുമധികസൌഖ്യം കൂട്ടിടും പ്രേമബന്ധ-
സ്ഥിതി രജനികൾതോറും പ്രൌഢിയുണ്ടാക്കിടട്ടെ.

നേരമ്പോക്കു കഥിക്കയല്ല പലതും
നോന്തമ്മിലുണ്ടാതുവാൻ
നേരം പോക്കരുതായതിന്നു വഴിയു-
ണ്ടാക്കേണമത്തീയിടെ
പൂരത്തിന്നു പുറപ്പെടുന്നതിതിലേ
വെച്ചെങ്കിൽ മൈത്രീസരിൽ-
പൂരത്തിന്നുതകും രസത്തിൽ മുഴുകാം,
ഞാനും വരാം തോഴരേ! 17

ശേഷം തമ്മിൽ കണ്ടോരു
ശേഷം; തല്ക്കാലമിവിടെ നിർത്തുന്നു;
അനുജനതാമാലത്തൂ-
രനുജനിതെഴുതിയതു വെണ്മണിക്കുട്ടൻ. 18

നമ്പർ 4

എം. ശങ്കരൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ ആവശ്യപ്രകാരം
കൈപ്പിള്ളി നമ്പൂതിരി അവർകൾക്ക്

അരുണാചലമദ്ധ്യമാനന്ദഭൂം
കരുണാസാരകടാക്ഷയാം ശിവേ!
ശരണാഗതനാമെനിക്കു നീ
ഹരിണാക്ഷീമണി! നന്മ നല്കണേ! 19

കൈപ്പിള്ളി വിപ്ര! കനിവാർന്ന ഭവാന്റെ നല്ല
കെല്പുള്ള വൃത്തമറിവാൻ കൊതിയോടുകൂടി
ഉല്പന്നമോദമൊരെഴുത്തെഴുതുന്നു,വെന്നാൽ
വ്യുല്പത്തിയില്ല, പിഴ വന്നതു താൻ പൊറുക്ക. 20

എന്തോ നമ്മുടെ നാട്ടുവാർത്ത വല്ലാതെ-
കഷ്ടത്തിലാ,ണൊട്ടുമേ
സന്തോഷം നഹി, വൃഷ്ടിയില്ല, കൃഷിയോ
പൊയ്പ്പോയി സർവ്വം സഖേ!
ചിന്തോപാധികൾകൊണ്ടു നമ്മുടെ കൃഷി-
ക്കാരൊക്കവേ മാനസം
വെന്തോരോന്നു പുലമ്പിടുന്നു ഫലമി-
ല്ലർദ്ധം ജലം കേവലം. 21

എന്തിനു ഞാനിഹ വെറുംകൃഷിവാർത്ത ചൊൽവ-
തെന്തെങ്കിലും പറകിൽ നീരസമായിടാമേ;
സ്വന്തം രസത്തിനു കുറച്ചു പറഞ്ഞിടാം ഞാൻ
ചന്തം കലർന്ന ചടുലേക്ഷണയാൾചരിത്രം. 2

* * * * *

നമ്പർ 5

വീട്ടിക്കാട്ട നാരായണൻ നമ്പൂതിരിയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം.

സുപ്രസന്നമുഖിയായ ദേവിയൊ-
ത്തു് പ്രമോദമൊടു കൂടിയാടുവാൻ
ക്ഷിപ്രമത്ര ഹരനും തുണച്ചൊരാ
സുപ്രഭാവനലരമ്പനാശ്രയം. 23

സഖേ! ഭവാൻ സംപ്രതി സുപ്രസന്ന-
മുഖേന്ദുവാം വല്ലഭയൊത്തുകൂടി
അഖേദനായംഗജയോഗവിദ്യാ-
സുഖേന യോജിച്ചമരുന്നതില്ലേ? 24

പരാംഗനാസംഗമധൃത്തു കാട്ടി
വരാംഗിയാൾക്കപ്രിയമാക്കിടാതെ
സരാഗനായ് സമ്പ്രതി സുപ്രധാന-
സ്മരാഗമപ്പാട്ടിൽ വസിപ്പതില്ലേ? 25

അറിഞ്ഞു ഞാൻ യൌവനമൊന്നു കേറി-
മറിഞ്ഞുനിൽക്കും തവ ധർമ്മപത്നി
തിരിഞ്ഞുതുള്ളാനരുതാതെ രാഗം
നിറഞ്ഞുവാഴും ശുഭവർത്തമാനം! 26

തനിക്കു വൈരക്കറയുള്ള രാമൻ
തനിക്കുമുണ്ടായൊരു കൊച്ചുപുത്രൻ
ഇനിക്കുമമ്മാതിരിതന്നെയെന്നാ-
ലിനിക്കുറേനാൾക്കിളവായിരിക്കാം. 27

ഭവാനു പക്ഷേ പരദേശവാസാൽ
സ്വവാസസൌഖ്യം കുറവായിരിക്കാം;
സ്വവാണിയാളൊത്തുടനെത്തി വീണ്ടും
സ്വവാസഗേഹം കയറാനൊരുങ്ങു 28

ഇതെന്തിനന്യന്റെ ഗൃഹത്തുവക്കിൽ
സ്വതന്ത്രവൃത്തിക്കു തടസ്ഥമായി
ചിതംകെട്ടുംമാറിനിയും കിടക്കു-
ന്നു,തന്നതാവാമിനി വേണ്ടതാനും. 29

ഉടൻ കുടുംബത്തിനെയിങ്ങു കൊണ്ടൊ-
ക്കിട്ടുന്നതിന്നാ ഗൃഹഭാരവാഹി
തുടങ്ങിട്ടുന്നെന്നൊരു വർത്തമാനം
നടന്നു, കണ്ടാലറിയാം കലാശം. 30

നമ്പർ 6

കെ. * * * * ഭട്ടതിരിപ്പാട് അവർകളുടെ
ആവശ്യപ്രകാരം

നഷ്ടമൂർത്തികരിച്ചോരെന്നിഷ്ടമൂർത്തി വളർത്തിടാൻ
ശിഷ്ടമൂർത്തി ശിവൻചെങ്ങനഷ്ടമൂർത്തി തുണയ്ക്കണം.

ഒരപേക്ഷയിതാദ്യമേ കട-
ന്നരചെയ്യുന്ന സരോരുഹാനനേ!
പരമാത്മരഹസ്യമാണെടോ;
പരനെക്കാട്ടരുതീയെഴുത്തു നീ. 2

36.

* * * * നിനക്കു തക്ക പുരുഷൻ
സംബന്ധമായ് വന്നതും
നമ്മൾക്കിഷ്ടനിലയ്ക്കയച്ചുവരുവാ-
നാണെന്നു കാണുന്നു ഞാൻ;
മുന്മൈ പ്രണയം നമുക്കിതുവരെ-
ക്കൂടിപ്പിണച്ചില്ലയോ
നമ്മൾക്കിന്നുവരേയ്ക്കുമിന്ദുവദനേ!
നീളുന്നു നാളിങ്ങിനേ. 33

വാപ്പാലശ്ശേരിവെച്ചാക്കഥകളിലഹള-
യ്ക്കുള്ളിൽ നിന്നേ * * *
* * * ക്കണ്ടു മററുള്ളവരുടയ തിര-
ക്കിൻെറ മദ്ധ്യത്തിലായ് ഞാൻ;
അപ്പാകത്തിങ്കൽ നേരിട്ടണയുവതു രസ-
ക്കേടിനായ്ത്തീരുമോയെ-
ന്നേപ്പാടിൻപേടിമൂലം തവ സവിധമണ-
ഞ്ഞില്ല മറെറാന്നുമല്ല 34

*   *   *   *
    *   *   *   *
*   *   *   *
            *   *   *
*   *   *   *   *   *
    *   *   *   *
*   *   *   *   *   *
    *   *   *   * 35

ഗാഢാലിംഗനവും ഘനസ്തനഭരോ-
ന്മർദ്ദക്രിയാഭേദവും
മുഗ്ദ്ധാലാപവിധങ്ങളും മധുരസം
ബിംബാധരാസ്വാദവും
പ്രൌഢാനംഗരണപ്രയോഗവിധിയാൽ
പ്രത്യേകമായ്ക്കൈകളും
വ്യൂഢാനന്ദമെടുത്തടുത്തു പെരുമാ-
റാനെന്നിനിയ്ക്കേവരും? 36

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * 37

അഴകേറുമിളങ്കന്നിപ്പുഴയാണവനെപ്പോഴും
കഴൽക്കൂപ്പം നമുക്കുണ്ടാമഴൽ തീർത്തേകണം സുഖം. 38

നമ്പർ 7

കഷ്ടം! സുന്ദരി നിന്റെ മോഹനിലയാ-
മേഴാമെടത്തിന്റെ കേ-
ടിഷ്ടംകൊണ്ടു തുറന്നുചൊന്നതു മറ-
ന്നീടാതെയോർക്കുന്നിതോ;
നഷ്ടം വന്നതു വന്നു; നല്ല സുഖമായ്-
വാഴേണ്ടകാലം ബഹു-
ക്ലിഷ്ടം കേഴുകവേണ്ടിവന്നു വെറുതേ
കണ്ണുകളിക്കൈകളിൽ. 39

ആട്ടേ, കമ്പംപിടിപ്പിച്ചൊരു കണവനെ നീ
 മുമ്പെഴും വേഴ്ചമൂലം
കൂട്ടേണ്ടും കൂട്ടുകെട്ടിൽക്കൗതുകമൊടുമിണ-
 ക്കൂട്ടിവിട്ടെന്നു കേട്ടു;
പോരട്ടേ മൂന്നാമനാം 'വൻപൊളിയ'നിനി* *-
 * * നീയെന്നെ * *
* * * * * മാരച്ചന്നയമുത്തുനിറ-
 പ്പൊൻകുടക്കൊങ്കയാളേ!

നമ്പർ 1

പൂഞ്ഞാററുകോയിക്കൽ അശ്വതിതിരുനാൾ രാമവർമ്മാ
എന്ന മരുമകൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു്

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 22—2—65

ഭവത്സു യാതേഷു വിമുച്യ ദേശ-
മസ്മം സമം ശാസ്ത്രപരിശ്രമേണ
ആക്രമ്യ ഷൌണീടണിതിഞ്ചിതാഽസ്മാൻ
നിത്യം നരീനർത്തി നിരസ്തതന്ദ്രീ. 1

കിമുച്യതേ കാലഗതിർദ്ദുരന്ത-
ദുർവ്വാരവീര്യാ ദുരതിക്രമേതി
ഗീർവ്വാണവാണീ ത്വധുനാത്ര തപ്ത-
സ്ഥാലീജലന്യായമധീത്യ ശേതേ. 2

കഥാന്ത യുഷ്മത്പ്രണയപ്രവേക-
പ്രസ്താവിതാ ത്വന്മുഖതശ്നേച്ഛാം

സാഫല്യമശ്നാതി മമേതി നിത്യം
മനോവിനോദോപരതം സഖീ സ്യാൽ. 3

അനന്യകാര്യോപനിപാതദുഃഖം
യദാ മനസ്സേ വപുഷാ സഹ സ്യാൽ
തദാ സഖേ! ദേശമമും കുരുഷ്വ
ത്വത്പാദവിന്യാസവിലാസതന്ത്രം. 4

നമ്പർ 1

കുട്ടമത്തു കുന്നിയൂര് കുഞ്ഞികൃഷ്ണക്കുറുപ്പ് അവർകൾക്ക്.

എറണാകുളം 26 മീനം 78

കുഞ്ഞികൃഷ്ണക്കുറുപ്പേ! തവ നവകവിതാ-
ചിത്രപത്രം വിചിത്രം
നെഞ്ചിൽക്കൂട്ടുംരസാൽ കണ്ടിതു പുനരിവിടെ-
ക്കാർദ്ധ്യമെത്രായ്കയില്ല;
ഭഞ്ജിക്കാതുള്ള ഭംഗിപ്പുതുമയൊടു മതി-
ന്നുത്തരക്കത്തഭീഷ്ടം
പുഞ്ജിക്കാവുന്നമട്ടിൽ തരമൊടു തരുവാ-
നിപ്പോളാളല്ലെടോ ഞാൻ. 1

വേണീസംഹാരഭാഷാന്തരകൃതി കിളിമാ-
നൂരെഴും രാമവർമ്മ-
ക്ഷോണീപാലേന്ദ്രനാമെൻ സഖിയുടെ വകയാ-
ണാമഹാനിപ്പോളില്ല;

താണീടാതുള്ള കൌതൂഹലമതിന്ന ഭവാ-
ന്നുള്ളിലുണ്ടെങ്കിലെന്തൊ-
ന്നാണീ ഞാൻ ചെയ്യുതപ്പുസ്തകമിനിയുമിരി-
ക്കുന്നിതോ തീൎന്നുപോയോ? 2

നമ്പർ 1

ഒടുവിൽ കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനോൻ അവർകൾക്ക്.

ഒരു കാൎയ്യമുരച്ചിടുന്നു ഞാനി-
ന്നരുമസൌഹാൎദ്ദമതുള്ളിലോൎമ്മവേണം;
പെരുതാം കൃപ നാട്ടുകാരിലേന്തി-
പ്പെരുമാറുന്നവരല്ലയോ മഹാന്മാർ? 1

കവി കെ. പരമേശ്വരമേനവപ്പെ-
ന്നിവിടെപ്പേർപൂണ്ടൊരാരീ മനുഷ്യൻ
ഭുവി കേവലനിത്യവൃത്തി കാംക്ഷി-
ച്ചവിടെയ്ക്കുണ്ടു വന്നു ജീവനാൎത്ഥം. 2

അറിയാം ചില താംഗലേയഭാഷാ-
മൊഴിവാക്യങ്ങൾ, പഠിപ്പിതത്രമാത്രം;
ശരിയായ് മലയാളഭാഷയായാ-
ലറിയാടാ,മെഴുതാം,കവിത്വമാവാം. 3

ഇവയുണ്ടു റജിസ്റ്റർ ചെയ്തിരിപ്പു
നവകാവ്യങ്ങളെരിസ്ഥലത്തു മുമ്പു;
തവ കീഴരുതിഗ്ഗുമസ്ഥവേല-
യ്ക്കിവനാവോ! തരമാക്കിയെങ്കിലായി. 4

ഒരുമാതിരി കല്പെഴുത്തു നന്നെ-
ന്നൊരു ഭള്ളിന്നിവനില്ലയെന്നുമില്ല;
പെരുമാററവഴിയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയാ-
ലൊരു ഭാഷാസ്ഥിവനും കഴിഞ്ഞുകൂട്ടും. 5

നമ്പർ 1

തോരണത്തു പരമേശ്വരമേനോനവർകൾക്ക്.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 1083—മീനം—10

ആകാശം ഭൂമിയും കാണാ-
നാകാതാക്കുമിരുട്ടമേ
ലോകർക്കുവേണ്ടിക്കളയു-
മേകതേജസ്സിനെത്തൊഴാം. 1

കത്തു കിട്ടി, കവിശിഷ്യനായ താൻ
തീർത്തുവിട്ട ചെറുമ്പുക്കുമെത്തി മേ;
തീർത്തുനോക്കിയതിലില്ലബാധമി-
ന്നൊത്തു ചിന്തയിവനുള്ളതിൻഫലം. 2

തോരണത്തു പരമേശ്വരാഖ്യമി-
പ്പാരകത്തെവിടെയും പരക്കുവാൻ
വീരനായൊരു മനീഷിതന്റെ സൽ-
സാരമാം കൃതിയിതെത്ര യോഗ്യമാം. 3

കാലോചിതസ്ഥിതി പരം കരളിൽ ഗ്രഹിച്ചി-
'ബാലോപദേശശതകം' വിരചിച്ചമൂലം.

ആലോലബുദ്ധികളരുന്ന കിടാങ്ങൾ മേലിൽ-
ച്ചേലോലുമാവഴിയറിഞ്ഞു നടക്കുമല്ലോ. 4

കുട്ടികൾക്കറിവു കൂടിവന്നിടും-
മട്ടിനൊത്ത വഴി കണ്ടു ജോലിയേ
മുട്ടിടാതെ ദിനവും നടത്തുവാൻ
മുട്ടിടൊല്ല മനമീ ശ്രമത്തിനാൽ. 5

നമ്പർ 1

ഒറവങ്കര ചെറിയ ശങ്കരൻനമ്പൂതിരിയെക്കുറിച്ച്
എം. രാജരാജവർമ്മാ എം. ഏ, ബി. എൽ.
അവർകൾക്കയച്ച ഒരു കത്ത്.

സൽപുരാണനിഗമപ്പൊരുളാകും
മുപ്പുരാരിയുടെ ജീവിതനാഥേ!
ക്ഷിപ്രമിഷ്ടകൾ ഫലിച്ചു ജയിക്കാൻ
ത്വൽപ്രസാദമടിയന്നു സഹായം. 1

നാട്ടിൽ ചേർപ്പുകൾകൊണ്ടു വല്യ കവിയാം
രാജാവുനമ്പൂരിയെ-
കേട്ടിട്ടുണ്ടു ദൃഢം ഭവാനവനെഴും
ജ്യേഷ്ഠന്റെ രണ്ടാംമകൻ
കുട്ടിച്ചൊല്ലുകയല്ല നല്ല കവിയാ-
ണീശ്ശങ്കരബ്രാഹ്മണൻ
പാട്ടിൽ സംസ്കൃതവും കുറച്ചറിയുമീ
വിദ്വാൻ പഠിപ്പിൽ പ്രഭോ! 2

മലയാളമുൻഷിവേല-
യ്ക്കലയാതൊരിടത്തു വെച്ചുവെന്നാകിൽ
വിലയാളത്തക്കവിധം
നിലകേററിവിടാൻ മിടുക്കനീ വിപ്രൻ. 3

ഇച്ഛാനുകൂലമിതിനീങ്ങിജ്ജനെപ്പിടിച്ചു
വെച്ചാൽക്കുറച്ചു ദിനമൊന്നു പരുങ്ങിയേക്കാം;
സച്ഛാസ്ത്രപണ്ഡിതനുമാദിസഭാപ്രവേശ-
മുൾച്ചാലനത്തിനൊരു കാരണമാകുമല്ലോ. 4

നമ്പൂരിമാർ നിയതമീവകയിങ്കലത്ര-
മുമ്പാരുമേപ്പെട്ടവതായറിവില്ലതാനും,
സമ്പൂരിതപ്രണയമിപ്പുതുതാം പ്രവേശ-
സമ്പാദനം നൃപ! ഭവാൻ നിറവേററിടേണം. 5

നമ്പർ 1.

* അമ്പാടി ശങ്കരപ്പൊതുവാൾ
(ബി. ഏ., ബി. എൽ.) അവർകൾക്ക്.

മതിമുഖികളടുത്തുണ്ടെങ്കിലോ ബ്രഹ്മചര്യ-
വ്രതമതിനതിവിഘ്നം വന്നുപോമെന്നുറച്ചു
ചിതമൊടകലെ വാണാ പ്രേയസിക്കുള്ള താപം
മതിയിലൊളിവിലോർക്കും ശങ്കരൻതാൻ സഹായം.

---

* ഈ കത്ത് മഹാകവി വള്ളത്തോളാണിവിടെ അയച്ചുതന്നിട്ടുള്ളത്.

പതിവായ് പറയുന്ന മട്ടു കൈവി-
ട്ടതിതാപം മതിയിൽ തരുംവിധത്തിൽ
പുതുതായ് ചിലതെന്തു ചൊല്ലുവാനെൻ-
പുതുവാളേ! പുതുതായ മിത്രമോ ഞാൻ?

കേട്ട കണ്ണിനുളവായനാളുമുതലീടെ-
ഴുന്ന സഖിയാം ഭവാ-
നോടു ചേർന്നതിവിനോദമോടിവിടെ വാണി-
ടാനിട ഭവിച്ചതും
നാടുവിട്ടു വിടരും പ്രമോദമൊടിരിപ്പ-
തിന്നഥ ഭവാൻ തുനി-
ഞ്ഞീടുമപ്പൊളുളവായൊരാടലതുമാരൊ-
ടിന്നു പറയേണ്ടു ഞാൻ? 3

കനകസദൃശകാന്തിപ്രാഭവം പൂണ്ടുദിക്കും
ദിനകരനിരുളെല്ലാം ദൂരെ നീക്കും ദശായാം
അനുപമഗുണസിന്ധോ! ത്വദ്വിയോഗാർത്തിമൂലം
മനസി മമ നിറഞ്ഞൂ, ഹന്ത മോഹാന്ധകാരം. 4

ഭവനോന്മുഖനായ് ഭവാനുമേതൽ-
ഭുവനം വിട്ടൊടുവിൽ ഗമിച്ചു കഷ്ടം!
സമയം കളവാനിവന്നു ഭാഷാ-
കവിതാകാമിനിതാനിനി പ്രമാണം. 5

വാരിയേറും മുദാ തന്റെ
വാരിയത്തങ്ങു വാണിടും

വാരിയക്കെൻ സലാം ചേരമെത്
വാരിയങ്ങു കൊടുക്കണം. 6

ചെറുതിങ്ങു വിനോദിപ്പാൻ
വിരുതങ്ങനൊട്ടുക്കണം;
മറുപത്രമയക്കേണം,
നറുപദ്യങ്ങളാകണം. 7

നമ്പർ 1

കത്താമ്പള്ളി രാമൻനമ്പ്യാരവർകഠംക്ക്.

കോട്ടക്കൽ

രസനയത്തൊടു സൽക്കവികഠംക്കെഴും
രസനയന്നുനടുക്കൊരുചക്രമേ
വ്യസനമോടുമൊരാനിലയിൽ കൃപാ-
വ്യസനമോടു തുണയ്ക്ക സരസ്വതി! 1

സ്വന്തം താവഴിയിൽ പൊടിച്ച പടരും
സന്താനവല്ലിക്കൊടി-
ക്കന്തം വന്നു കഷ്ടമേ സമനില-
യ്ക്കാവില്ലെടോ മാനസം;
അന്തന്നാടിതളർന്നൊരുഭവാ-
നാശ്വാസമാംവണ്ണമ-
ത്യന്തം നാം പറയേണ്ടതെന്തു വിചാ-
രിച്ചിട്ടു തോന്നീലെടോ. 2

വിശ്വാപായവിധങ്ങളുണ്ടു പറയാ-
നെന്നാലതെല്ലാം മനോ-
വിശ്വാസത്തിനു തക്കതായിവരുകി-
ല്ലിദ്ദുഃഖദുർമ്മൂർഛയിൽ;
വിശ്വാത്മാവിഹ ദൈവമേതുവിധമോ
കല്പിപ്പതവ്വണ്ണമേ
വിശ്വാമിത്രമുഖർഷിമുഖ്യരുമഴൽ-
പ്പെട്ടങ്ങുഴന്നീലയോ? 3

താനേതന്നെ സഹിച്ചിടക്കണമത-
ല്ലാതേതു ഗംഭീരനും
സ്ഥാനേ ദുഃഖസുഖങ്ങളിൽ സമനില-
യ്ക്കാവില്ലെടോ മാനസം;
ഞാനേവം പറയുന്നു വീണ്ടുമഴലിൽ
ധൈര്യപ്പെടാഞ്ഞാൽ സഖേ!
താനേ വന്നുകലന്ന ധീരതയഹോ!
മന്ദന്നുമെന്തന്തരം? 4

അതുകൊണ്ടിക്കഥ പോട്ടേ;
പുതുധൈര്യം പൂണ്ടിരികഴൽ പോട്ടേ;
കൗതുകം കവിതയിലാട്ടേ;
ചതുരമതേ! ഭ.ന്റെ വിരുതു കാണട്ടേ. 5

'കലിന്ത്യൻരേഖ'യെടുത്തു കൗതുകമൊടിത ഞാൻ
നോവൽ മൂന്നാമതിപ്പോ-
ളിന്ത്യൻമാർ മദ്രാസ്യോഗികയിൽ; വിരുതനീ-
വിദ്യയിൽ സ്കാട്ടുതന്നെ;

എന്തെന്നില്ലാ രസത്തിൻ പുതുമകൾ രചനാ-
ഭംഗി, പക്ഷേ നമുക്കി-
ങ്ങെന്തെന്നിപ്പോൾ ധരിപ്പാൻ പണിയിവനറിവിം-
ഗ്ലീഷിലില്ലായ്കയാലേ. 6

ചിത്താമോദമൊടൊത്തിടട്ടു ഫലിതം
ചൊല്ലിച്ചിരിപ്പിച്ചിടും
കർത്താവിന്നു സലാം കൊടുക്കുക ഭവാൻ
ഞാനാണതിന്നക്ഷണം
വൃത്താന്തത്തിനെഴുത്തയയ്ക്കുമളവിൽ
ചിത്രത്തിൽ വാർണ്ണീഷിടും
വൃത്താന്തം മറവിൽ കിടപ്പതുമിട-
യ്ക്കോർത്തെങ്കിലോററം രസം. 7

ഈമാസം പതിമൂന്നാന്തി
നാമാരാൽ നാടുപൂകിടും;
പ്രേമാനുകൂലമുടനേ
കാണ്മാനിടവരും ദൃഢം. 8

പ. സ.

നോവൽനോക്കിത്തീന്നിടുമ്പോ-
ളാവതും ബുദ്ധിവെച്ചു ഞാൻ
ആവഴിക്കെഴുതിത്തീക്കാൻ
ഭാവമുണ്ടൊരു പുസ്തകം. 9

നമ്പർ 2

കോട്ടയ്ക്കൽ 19—10—76

പുരികുഴലിടയിലൊരിളമതിയണിയും
ഗിരിശന്റെ തിരുമടിനടുവിനൊരഴകായ്
അരിമയൊടനിശവുമരുളീടുമവളാം
ഗിരിവരമകളുടെ കഴലിണ ശരണം. 1

എന്താണിയ്യിടെ വൎത്തമാനമറിവി-
ല്ലൊന്നും സഖേ! നമ്മളി-
ച്ചിന്താലേശവിലാസലേശമൊഴികേ
നീട്ടുന്നു നാളിങ്ങിനേ
ഹന്താമോദമിയന്ന പദ്യകുസുമം
ചേരുന്ന പത്രങ്ങൾകൊ-
ണ്ടെന്താ നഷ്ടമിടയ്ക്കിടയ്ക്കു സുകവേ!
മൈത്രിക്കു പൂജിക്കുകിൽ. 2

മടിയുടെ മമതയ്ക്കായ് മററു മിത്രങ്ങളേത്താൻ
വെടിയുകിലതു നന്നല്ലെന്നു തോന്നേണ്ടതല്ലേ?
കുടിലസരസബുദ്ധേ! പദ്യവിദ്യാപ്രയോഗ-
പ്പൊടിയിടുകയി ചേതോമപ്പൂണം മിന്നിടട്ടേ. 3

* * * * * *

നമ്പർ 3

കോട്ടയ്ക്കൽ 18 തുലാം 77

ഗിരീശദേവൻ മലർബാണശാസ്ത്ര
പരീക്ഷ പാസ്സാകുവതിന്നുവേണ്ടി
ശരീരവും പാതി പകുത്തു വിദ്യാ-
ശരീരനാഥന്നരിനെത്തൊഴുന്നേൻ. 1

പരസ്പരം വാൎത്ത കുറിച്ചു പത്ര-
പരമ്പരാപ്രേഷണസമ്പ്രദായം
പരന്ന വേഴ്ച്ചയ്ക്കുതകുന്നതെന്നു
പരം നയം കണ്ടവർ ചൊൽവതില്ലേ? 2

ഇതും വിശേഷാലിതുകൊണ്ടു കിട്ടു-
ന്നതും വിവേചിച്ചറിയുന്ന താങ്കൾ
പതുങ്ങി മററുള്ളവരോടു മിണ്ടാ-
തൊതുങ്ങി വാഴുന്നതിനെന്തു ഞായം? 3

ഏ. മാധവൻ നമ്മുടെ ശിഷ്യനെന്നോ
സാമാന്യദുർമ്മോഹവിലാസമൂലം
ഹേ! മാന്യസൌഹാർദ്ദമെഴും ഭവാനെ-
ക്കാഴ്മാൻ തരംവന്നതു ഞാനറിഞ്ഞു. 4

അന്നെന്റെ മേൽ സ്നേഹ, മസൂയ, ഭക്തി,
പിന്നെസ്സുവിശ്വാസ,മൊരീർഷ്യ, സഖ്യം
എന്നെന്തുവേണ്ടൂ പലപാടു താനീ-
യെന്നെക്കുറിച്ചോർത്തതു ഞാനറിഞ്ഞു. 5

നിന്ദാസ്തുതിപ്രായമൊടിപ്രയോഗാ-
ലൊന്നാന്തരം മാതിരി ദൂതവാക്യം
അന്നായവൻ വായ്‌വഴി തന്നയച്ച-
തെന്നാൽ വശംകെട്ടൊരു ഞാനറിഞ്ഞു. 6

ഇതിന്റെ വിസ്താരമിനിപ്പുറത്തു-
ന്നതിനു ഞാനിപ്പൊഴുതല്ല ഭാവം;

അതിന്നു നോന്തങ്ങളിലൊത്തു കൂട-
ന്നതിന്നു ലാക്കൊക്കുകിലപ്പൊഴാവാം. 7

കവീന്ദ്ര! ഞാൻ സംസ്കൃതകാവ്യമൊന്നു
നവീനമട്ടുണ്ടെഴുതുന്നു നീളെ
സ്വാവിഷ്ഠ്വവാശ്ഛാടി രുചിക്കു കൂടാ
ന്നാവില്ലവെയ്ക്കുന്നൊരു മട്ടതന്നേ. 8

ഇടയ്ക്കൊരാശ്വാസമെടുക്കുമേ ക-
ല്ലിടയ്ക്കുതാശ്വാസമതാണു സർഗ്ഗം;
മുടക്കമെല്ലാതതുമാറുപാടു
മടക്കി ഞാനേഴിലുഴന്നിടുന്നു. 9

മുറയ്ക്കുനഷ്ടപ്പചടിക്കു പദ്യം
നിറയ്ക്കുകെന്നാണിതിലുള്ള രീതി;
കുറയ്ക്കുവാൻ ഭാവവുമില്ല കേട്ടാ-
ലറയ്ക്കുമെന്നാകിലറച്ചിടട്ടേ. 10

തപാലുകെട്ടുന്ന തിടുക്കമൊന്നീ-
തപാലുമാസ്റ്റർക്കിനിനേരമില്ല;
തപാല്ക്കു കത്തിട്ടു സഖേ! മടക്ക-
ത്തപാലിലുണ്ടോ തരികുത്തരം മേ. 11

സി. എൻ. വിഷ്ണുമൂസ്സ് അവർകൾക്ക്

നമ്പർ 31

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 8—3—78

ജഗതാം ദിശതാം നിത്യ-
മരോഗദൃഢഗാത്രതാം
പീയൂഷവാഹീ ഭഗവാൻ
ധന്വന്തരിവപുർഹരിഃ. 1

മുംബാപുരം പ്രതി ഗതം ഭവതേതി തത്ര
പ്ലേഗാമയസ്യ ച യഥായഥദർശനേന
സമ്യക് ചികിത്സനവിധേർവ്വിധിവദ്വിചാരോ
വിദ്വൻകൃതശ്ച കൃപയേതി ശൃണോമി വൃത്തം. 2

ഉത്സാഹസാഹസനിധേ നനു കേരളീയ-
വൈദ്യോത്തമേഷ്വചരമം സുമതേ ഭവന്തം
മന്ന്യാമഹേ യതഇയാൻ നിജവൈദ്യതന്ത്ര
സിദ്ധാന്തരക്ഷണവിധൌ തവ പക്ഷപാതഃ. 3

അചിരാച്ച ഭവാൻ നിവൃത്ത ഇ-
ത്യധുനാ വെദ്മി തദേവമർത്ഥ്യതേ
കൃതകൃത്യതയാ നിവർത്തനം
കൃതിനാമുത്തമഭൂരിശോഭനം. 4

തത്താദൃക്ഷകഠോരരോഗവിഷയേ
യുക്താം ചികിത്സാവിധിം
കൃത്വാ കേരളവൈദ്യവംശപടലേ
പ്രഖ്യാപ്യ നവ്യം യശഃ

ഭൂയിഷ്ഠം ധനസഞ്ചയഞ്ച വിധിവൽ
സമ്പാദ്യ വൈദ്യോത്തമോ
നാനായാതജനാഹ്ലാദി ശോഭനതരം
ഭൂയസ്ത്വയൈവം കൃതം. 5

കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാനവർകൾക്കുള്ള മറുപടി

നമ്പർ 1

ഒളശ്ശ

9—3—78

ദിശതാൽ ഭവതാം കാളീ കുശലം ദൃശമാത്രു സാ
യശസേ ദയയാ യസ്യാഃ വിദുഷാം ഭവതി ശ്രമഃ.

ശ്രീമൻ നിപീയ ഭവദീയസുധാതിശായി-
മാധുര്യഹൃദ്യനിരവദ്യസുപദ്യസാരം
ഹർഷാംബുരാശിമവഗാഹ്യ മദീയചേതഃ
ക്രീഡാം തനോതി സുതരാം സുചിരേണലബ്ധാം. 2

മുംബാമഗാമഹമഹോ മഹനീയകീർത്തേ
പ്ലേഗാമയസ്യ ച യഥാമതി ദർശനാദ്യൈഃ
ഹേത്വാദിസർവ്വമവഗമ്യ പരീക്ഷ്യ സമ്യക്
പ്രത്യാഗമഞ്ച ചരിതും നവരാത്രിചര്യാം. 3

തത്ര വ്യഥാം ന ഇതി നഹ്യഥ തച്ചികിത്സാം
വിജ്ഞാനകാഷ്ഠമചിരാദപി പഞ്ചഷാണാം
ഉല്ലാഘതാം പുനരഗുർന്നൃപ പഞ്ച മർത്ത്യാഃ
പഞ്ചേത്വമേക ഉപയാത ഉപപ്ലുതായഃ. 4

കാളീകൃപാമസൃണലോലകടാക്ഷധാരാ-
ധാരഃ കൃതേ സരളസൽകൃതിസാഹിതീ സാ
ധീമൻ കൃമേ/ല്ലധിഷണാസ്യ കവിതാരീതിർ-
മോഹാത്തഥാപി ശനകൈഃ പ്രലപാമി കിഞ്ചിൽ.

ഹേ സൂരീന്ദ്ര! മയൈതദല്പ ലിഖിതം
മോഹാൽ കഥഞ്ചിൽ ത്വയാ
സമ്യഗ്വീക്ഷ്യ ച സംഭൃതാദരമപ-
ഭ്രംശാദി സംശോദ്ധ്യ ച
അന്വായ പ്രതിലേഖനം പ്രുതരസം
സംപ്രേക്ഷ്യമാണം മുദാ
ശ്രോതും വീക്ഷിതുമേവ ജാഗ്രദിഹ മേ
ശ്രോത്രം ച നേത്രം ച യൽ. 6

സി. എൻ. വിഷ്ണുമൂസ്സ് അവർകൾക്ക്

നമ്പർ 2

എറണാകുളം 19—3—73

യന്മൂർത്തിവൃത്തിരപരാ കില വിഷ്ണുമായാ
യദ്വൈദവാദിഷമദ്ഭുതമ്യതം ഹരന്ത്യ
ആയുശ്രുതേരിഹ കൃതപ്രചുരപ്രചാരോ
ധന്വന്തരിസ്സ ദിശതാൽ ഭവ ദീർഘമായുഃ. 1

നന്വേഷോസ്മി സഖേ സ്വഖേന ഭവതാ
പ്ലേഗാമയാത്യുൽബണേ
പ്രക്രാന്തസ്യ ചികിത്സനസ്യ സഫലീ-
ഭാവാൽ കൃതാർത്ഥസ്സ്വയം

സഖ്യം തൽ ഖലു സഖ്യുരുന്നതിയശോ
　　യൽ സ്വാത്മനാ ദീയതേ
തദ്വത്തദ്വിനതിശ്ച്യുതേ ന ന വയം
　　യുഷ്മാംസ്തമസ്സാമ്പ്രതം. 2

ഇയമഥ വിചികിത്സാ തച്ചികിത്സാപ്രസംഗേ
മുഖരയതി സഖേ മാം തദ്വിവിത്സാതിലൌല്യാൽ
കഇഹ കഥയ രോഗോ ദോഷകോപക്രമഃ കഃ
കഇഹ ച തവ നുതാസ്സച്ചികിത്സാപ്രകാരഃ 3

അപിച കിമപി യാചേ വൈദ്യ ഭൂയോപിമുംബാ
നഗരമധിവസംസ്ത്വം ഹന്ത കാലം കിയന്തം
പ്രകടയ നിജശാസ്ത്രപ്രഭാവം രോഗിലോകേ
കലിതദയമുപേയാ ഭൂരിവിത്തം യശശ്ച 4

സഞ്ചാരിരോഗേഷു വിശേഷഹേതുഃ
കിഞ്ചാംബിക ത്വാമിഹ ഭദ്രകാളീ
ഭൂയോനുഗൃഹ്ണാതു ദയോദയേഽസ്യാഃ
പ്രായോ മഹാത്മൻ സഫലശ്രമസ്സ്യാഃ 5

കണ്ടില്ലയോ രസികരഞ്ജിനി താങ്കളെന്തു-
കൊണ്ടില്ല ചൊല്ലുകിതിനുള്ള വിധങ്ങൾ കാണ്മാൻ
വേണ്ടില്ലയെന്നു ചില യോഗ്യർ പറഞ്ഞു നന്ദി-
പൂണ്ടില്ലയെങ്കിലിതുകൊണ്ടൊരു സാദ്ധ്യമുണ്ടോ? 6

കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാനവർകൾക്കുള്ള മറുപടി.

നമ്പർ 2

കളശ 2൫_൩_7൪

സുശ്രാവ്യസൽക്കൃതികൃതാവപി പാമരാണാ-
മശ്രാന്തിദാ ജഗതി ജാഗ്രതി യൽകടാക്ഷാഃ
അശ്രാന്തമേവ ഭവതാൽ ഭവതാം ശിവൌഘ-
വിശ്രാണനേ ഭഗവതീ കലിതാദരാ സാ. 1

വിദ്വൻ ന മേ കവനകർമ്മണി വാസനാപി
തദ്വന്നലബ്ധമിഹ കിഞ്ചന കാളിദാസ്യം
തസ്മാൽ കഥം ഹൃദയരഞ്ജകമദ്യ വക്ഷ്മി
യുഷ്മദ്വചീശങ്കിതനിവൃത്തിസമർത്ഥമർത്ഥം. 2

തഥാപി സുമതേ കിഞ്ചി-
ദ്യഥാമതി വദാമ്യഹം
വൃഥാ ത്വമസ്മി ചേന്മൌനം
കൃഥാഃ മാ പ്രവരേങ്ഗിതം. 3

സമുപചിതബഹൂഷ്ണൈരൌക്ഷ്യതൈക്ഷ്ണ്യൈർജ്വരൈഃ
ക്ഷണകുപിതൌ വപുഷീഹ പിത്തവാതൌ
കഥമപി പരിദൂഷ്യ സന്ധിമജ്ജാ-
ശ്രിതദൃഢശോഫമരം ജ്വരം വിധത്തഃ. 4

ആങ്ഗ്ലേയവൈദ്യപ്രവരൈസ്സ നാമ്നാ
പ്ലേഗിത്യഹോ സാധ്വഭിധീയതേദ്യ
മന്യാമഹേ ദാരുണസന്നിപാത-
ജ്വരേഷു തഞ്ചാന്യതമം വയം തു. 5

ചികിത്സാപ്രകാരാ ന കശ്ചിന്നവീനഃ
കൃപാതസ്തു ധന്വന്തരശ്ചാതരോ മേ
തതസ്തച്ചികിത്സാവിധാവ്യക്തരീത്യാ
പ്രയുക്തൈരൗഷധൈർജ്ജായതേ തസ്യ ശാന്തിഃ. 6

കണ്ടില്ല ഞാൻ രസികരഞ്ജിനി താങ്കളെന്തു-
കൊണ്ടേകിയില്ലയി സഖേ! പ്രതിയൊന്നെനിക്കും?*
മിണ്ടാതെയിങ്ങ്ഗിതമറിഞ്ഞിടുമാസ്സുഹൃത്തിൽ
വേണ്ടൊന്നിനും സഖിഗണത്തിനപേക്ഷ വേറെ. 10

പി. വി. കൃഷ്ണവാരിയരവർകൾക്ക്.

നമ്പർ 1.

എറണാകുളം 12-1-78.

മതിക്കീറണിഞ്ഞോരു വീരന്നു വീണ്ടും
മതിക്കീറനാം മാരമാലേകുവോളേ!
പതിക്കാശ നൽകുന്ന നിൻദൃഷ്ടിലേശം
പതിക്കാശയത്തിങ്കലെന്നാൽജ്ജയിച്ചു. 1

കിട്ടി താനെഴുതിവിട്ടക,ത്തതിൽ-
തട്ടിവിട്ട കവിതാംശമൊക്കെയും,
പിട്ടിതെന്നു കരുതേണ്ട, സമ്മത-
പ്പെട്ടിതേററവുമെനിക്കുമച്ഛനും. 2

---

* രസികരഞ്ജിനി ആദ്യത്തെ നിശ്ചയപ്രകാരം ചിങ്ങം 5-ാംനു-ക്കം പുറപ്പെട്ടുകാണാഴ്കയാൽ പുത്തിരിയിൽ കല്ലുകടിച്ചുപോയി എന്നു ഞാനെഴുതിയിരുന്നതിന്നു മറുപടിയാണിതു്.

തുടരെപ്പിഴയെന്നു ചിങ്ങമാസേ
തുടരും മാസികയെന്നു മാത്രമല്ലേ
തുടരുന്ന പരസ്യമുള്ളൂ? തെററായ് –
ത്തുടരുന്നില്ലിഹ ഞങ്ങളിപ്പോളൊന്നും. 3

"പുത്തരിയിൽ കല്ലുകടി" –
ച്ചിത്തിരി വൈരസ്യമേകിയെന്നാലും
സദ്യ വെടിപ്പാക്കാനാ –
ണദ്യമമിഹ രുചിപിടിച്ചവക്കൊക്കെ. 4

† 'മനോരമ'യിലെന്താണു മനോജ്ഞകൃതിരീതിയിൽ
മനോധർമ്മം കാട്ടിയതു മനോഹരമതേ! ഭവാൻ? 5

മദ്ധ്യമവൃത്ത്യാ ചിങ്ങം
മദ്ധ്യദിനേ 'രസികരഞ്ജിനി' പുറത്തും
എത്തുമ്പടി നടവടിയുട –
നൊത്തുപിടിച്ചിട്ടു സകലവും തീർത്തു. 6

‡ 'വ്യവഹാരമാല', 'ലീലാ –
തിലകം' 'മാതംഗലീല'യുടെ ഭാഷാ
വടിവൊട്ടിതു മൂന്നുമൊരുപുറ –
മെഴുതുക വരിനിത്തിയച്ചടിച്ചവിധത്തിൽ. 7

† മലയാളമനോരമയ്ക്കു് ഒരു കവിത അയച്ചതിനെപ്പററി പറഞ്ഞ മറുപടിയാണിതു്.

‡ ഞങ്ങളുടെ തറവാട്ടുവക ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളതായി തോന്നറിയിച്ചിരുന്ന മൂന്നുഗ്രന്ഥങ്ങൾ പകൎത്തു കൊടുക്കാനാണിതെഴുതിയിരുന്നതു്.

ധൃതികൂട്ടി മുഷിഞ്ഞവേല വേണ്ട,
പിവായിട്ടൊരു പാതിപത്രമാത്രം
മതിവെച്ചു പകൎത്തെടുത്തു പോന്നാൽ
മതി, നമ്മൾക്കിതിൽ വേണ്ടതപ്പൊളുണ്ടാം. 9

—

നമ്പർ 2

നിരവഗ്രഹസൌഹൃദാർദ്രരാം
വരനും വല്ലഭയാൾക്കുമൊപ്പമേ
വിരഹവ്യസനം വളൎത്തിടും
ദുരവസ്ഥയ്ക്കു സദാ തൊഴുന്നു ഞാൻ 1

സ്വയമെന്തൊരു കാരണത്തിലോ
നയമേറുന്ന ഭവാൻ യഥാക്രമം
മയമോടെഴുതിച്ചമച്ചു വാങ്ങ്-
മയപീയൂഷരസം മനോഹരം. 2

പ്രിയതൻവിരഹം വിയോഗിനീ-
മയവൃത്തത്തിൽ വിചിത്രരീതിയിൽ
നയമോടു ഭവാൻ കൃതിച്ചതാ-
കിയ പദ്യാവലി നന്നുനന്നെടോ. 3

സ്മയമേറിയ സൂചകന്റെ ദുർ-
ന്നയമേറ്റേറ്റ വിയോഗവീഴ്ചയിൽ
ദയനീയകവിപ്രലാപവും
ജയദേരിദ്ധ്വനിപോലെയായിതേ. 4

ക്രയവിക്രയരീതി സൌഹൃദ-
വ്യയവിദ്യകൾ വിധിച്ചിടായ്കയാൽ
നിയതം വിരഹംപെടുന്നതും
പ്രിയവൃത്തിക്കൊരു വൃദ്ധിയാകയും. 5

ഇരുഭാഗവുമൊപ്പമിഷ്ടമാ-
ന്നൊരു നാരിക്കുമഹോ നരന്നുമേ
വരുമാ വിരഹം സമാഗമ-
ത്തിരുനാൾക്കുള്ളൊരു പാകശാലയാം. 6

അതിനാലയി നീ വിയോഗിനീ-
സ്ഥിതികണ്ടിണ്ടൽപൊറാഞ്ഞു സാദരം
ധൃതിയിൽ കൃതിചെയ്തതായൊര-
ക്കൃതിയാം സദ്യയിലഷ്ടി കിട്ടി മേ. 7

കൊതിയന്നു കുറച്ചു കിട്ടിയാൽ
മതിയാവില്ലതുകൊണ്ടു വീണ്ടുമേ
മതിമൻ, മുഴുവൻതരേണമെ-
ന്നതിശാഠ്യത്തൊടു ഞാനലട്ടുമേ. 8

ക്രമമായ് മുഴുവൻ പകർത്തുടൻ
സമയംപോലെയെനിക്കയയ്ക്കുവാൻ
മമതാജലധേ! ഭവാനിനി
സ്വമതം തോന്നണമെന്നപേക്ഷ മേ. 9

നമ്പർ 3

മതിചൂടിന മാരവൈരിതൻ
മതിയിൽപ്പെട്ടുടൽപാതിയാക്കിയോൾ
മതിയാം ധൈര്യമുലച്ച കൺ
മതിയേററം സുഖമെന്നമേകുവാൻ. 1

പതിവായ്ക്കവിതയ്ക്കു നോക്കിടാ-
തതിലങ്ങിങ്ങു ചിലപ്പൊളീവിധം
കൃതിചെയ്തതുമിത്ര സുഷ്ഠുവാ-
വതിലാണേററമെനിക്കൊരത്ഭുതം. 2

രതി കാത്ത വധൂവരർക്കെഴും
രതിയഗ്രാമ്യനിലയ്ക്കുരയ്ക്കുവാൻ
ഇതിലങ്ങു പിടിച്ച രീതിതൻ
ഗതിയിന്നേററമെനിക്കൊരത്ഭുതം. 3

അതിയായ് രസശുദ്ധിയുള്ള നൽ-
പ്പുതിയോരാകൃതി രീതി കേൾക്കുവാൻ
ധൃതിയോടുമെനിക്കു കേവലം
കൊതിയുണ്ടായതിലെന്തൊരത്ഭുതം? 4

ചതികണ്ട വിരാധവീരഹം-
കൃതിതീരുംവരയും വിചക്ഷണ!
സ്ഥിതികണ്ട ഭവാൻ മറച്ചുവെ-
ച്ചതിലുണ്ടീയിവനേററമത്ഭുതം. 5

പറയുന്നവർ കണ്ടതൊക്കെയും
പറയും ന്യൂനമതിന്നുമെന്തെടോ;
അറിയുന്നവർ സത്യമുള്ളതൊ-
ന്നറിയുമ്പോളിതിലാദരിക്കുമേ. 6

നമ്പർ 14

കോട്ടയ്ക്കൽ
കിഴക്കേകോവിലകം

നാരായണൻനമ്പിയെ നമ്പരിന്നു
പാരാതയച്ചിട്ടെഴുതാൻ കഴിഞ്ഞു;
നാരായണൻ ചക്രമെടുത്തു ചാട്ട-
നേരാം സ്ഥലം വൃത്തവിചിത്രമത്രേ! 1

ഒമ്പതു മണിവരെയെഴുതി-
ട്ടമ്പതു പദ്യത്തിലധികമായീല,
ഒരു മണിമുട്ടുമ്പോഴ-
യ്യൊരു വാവിങ്ങോട്ടു കൂടിയേ കഴിയൂ. * 2

കാലത്തു താങ്കടെ തിരക്കു നിനച്ചു ഞാൻ തൽ-
ക്കാലത്തുതാൻ തനതുകയ്യുമയക്കിനോക്കി;
ശീലക്കുറച്ചിൽ മമ കൈവിറയെന്നിവററിൻ
മേലക്ഷരങ്ങളുടനോടി നടക്കയില്ല. 3

---

* മഹാഭാരതം എഴുതുവാൻ ചെല്ലുന്നതിനാണ് ഈ കത്ത്.

അതുകൊണ്ടൊരു മന്നിമുട്ട-
ന്നതു കണ്ടു ഭവാൻവരുംവരെയ്ക്കും ഞാൻ
കതുകമൊടു കാത്തിരിക്കും
കൊതുകടിയുംകൊണ്ടു കട്ടിലിൽ തന്നെ.

നമ്പർ 5

കോട്ടയ്ക്കൽ
കിഴക്കേകോവിലകം

പെരുമാഠംച്ചേട്ടിപ്പെൻസിലി-
ന്നറുതിയിതാ വന്നു ഭാരതാപ്പീസ്സിൽ;
ഒരു കോലയച്ചുതരണം
വെറുതേ കരുതിക്കിടന്നിട്ടും വകയിൽ. 1

വില തൽക്ഷണം തരാം ഞാ-
നലസതയതിനില്ലിനിക്കു ലവലേശം;
നലമൊടു പെൻസിലയച്ചാ-
ലലമെന്നാലതു വരുത്തിയെത്തിക്കാം. 2

നെടിയ തിടുക്കംകൊണ്ടി-
പ്പടിയെഴുതുന്നേ,നിതിപ്പൊളിട്ടിൽ
വടിവിൽവിലയ്ക്കും വെറുതെയു-
മിടിവിൽ വശപ്പെട്ടു കിട്ടുവാൻ വിഷമം. 3

അതുകൊണ്ടചട്ടിട്ടുന്നു:-
നിതു കണ്ടാലുടനെയൊന്നയച്ചു തരു.
ഇതുമാത്രമിപ്പൊളെഴുതു-
ന്നിതു, ശേഷം• കണ്ടു മുഖതാവിൽ. 4

പ്രസ്താവന

കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കൃതികൾ ഞാൻ ശേഖരിക്കുവാൻ തുടങ്ങീട്ട് ഏതാണ്ട് ഇരുപതു കൊല്ലത്തോളമായിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു തമ്പുരാനവർകളും എന്നെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എങ്കിലും, 1088-ൽ അവിടുത്തെ കാലം അപ്രതീക്ഷിതമായി കലാശിച്ചതിനാൽ പല പ്രധാനകൃതികളും അതിന്നുമുമ്പു സമ്പാദിക്കുവാൻ ഇടയായില്ല. ഈ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട പ്രധാനമായ ഒന്നാണ് നളചരിതം പ്രകരണം. കൊടുങ്ങല്ലൂർവെച്ചു നടത്തിയ കവിതാപരീക്ഷയിൽ, പണ്ടു ഭവഭൂതി ചെയ്തതുപോലെ, ഒരു രാത്രികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതായ പത്തങ്കത്തിലുള്ള ഈ രൂപകം എവിടെ കിടക്കുന്നു എന്നു് ഒരു രൂപവും കിട്ടീട്ടില്ല. അതുപോലെതന്നെ, അവിടുത്തെ അവസാനകാലങ്ങളിലെഴുതിയിരുന്ന കേരളം മഹാകാവ്യവും, മാർത്താണ്ഡവിജയം നാടകവും ഇന്നും കണ്ടുകിട്ടാതെയാണു് കിടക്കുന്നതു്. കേരളം ആറു സർഗ്ഗത്തോളം ഇടയ്ക്കു് അച്ചടിച്ചതുകൂടാതെ അഞ്ചു സർഗ്ഗവുംകൂടി തീർന്നതു തമ്പുരാൻതന്നെ എന്നെ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 1088 ധനു ആദ്യം ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ പിരിയുമ്പോൾ മാർത്താണ്ഡവിജയം നാടകം മൂന്നങ്കം എഴുതിയതും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. ഈ രണ്ടു കൃതികളും വല്ലവരുടേയും കൈവശത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ അവരതു പ്രഥമസൌകര്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധ

പ്പെടുത്തണമെന്നാണ് എന്റെ അപേക്ഷ അങ്ങിനെ ചെയ്യാതെ, ഇത്രമാത്രം വിലയേറിയ രത്നങ്ങൾ കൈരളിക്കു നഷ്ടപ്പെടുവാനിടവരുത്തുന്നത് കഷ്ടാൽകഷ്ടതരമായിരിക്കുമെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.

ഈ മഹാകവിയുടെ കൃതികളായി കിട്ടുന്നതെല്ലാം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതു സാധിക്കുന്നതായാൽ, മഹാഭാരതം മുതലായ വലിയ കൃതികളും, പ്രത്യേകം പുസ്തകമാക്കീട്ടുള്ള നാടകങ്ങളും മററും ഒഴിച്ചാൽതന്നെ, ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ തരത്തിൽ 20 പുസ്തകത്തിന്നു വകയുണ്ടാകുമെന്നാണ് എന്റെ പ്രതീക്ഷ. അതിലേക്ക് ഇവിടെ ശേഖരിച്ചുവെച്ചതുതന്നെ ഇനിയും കുറേക്കാണും. പുറമേനിന്നു ചിലതു കിട്ടുവാനുമുണ്ട്

ഇതിന്നു മുമ്പു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളിൽ 4-ം, 5-ം മുഴുവനും തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഓരോ കവികൾക്കും മററും അയച്ച കത്തുകൾ മാത്രമുൾപ്പെട്ടവയാണ്. അവിടുത്തെ സ്വഹസ്താക്ഷരത്തിൽ എഴുതിയതും, ഏറക്കുറെ പഴക്കം ചെന്നതുമായ ആവക കത്തുകൾ കേടുവന്ന് അക്ഷരങ്ങൾ തിരിയാതായിത്തുടങ്ങിയതിനാലാണ് അതൊന്നിച്ചു ചേർത്തച്ചടിച്ചത്. അതുപോലെതന്നെ പ്രസ്തുതപുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തീട്ടുള്ളതും പ്രായേണ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ആദ്യകാലകൃതികളാണ്. 1067-ൽ എറണാകുളത്തുവെച്ച് ഒരു രാത്രികൊണ്ടെഴുതിയ ദക്ഷയാഗശതകം, 1069-ൽ ആദ്യമായി കോട്ടയ്ക്കൽവന്ന സമയത്തു സമർപ്പിച്ച മംഗളപത്രത്തിന്റെ മറുപടി, അന്നു നടക്കാൻ പോയതിനെപ്പററി എഴുതിയ

ഒരായാസം, ഒരു വെടി, സ്വപ്നരാവു മാസ്റ്ററുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു സാമൂതിരികോളേജിലെ വിദ്യാത്ഥികരം നിയമേന 10 മണിക്കു കോളേജു കൂടുമ്പോഠം ചൊല്ലിയിരുന്ന ഒരു പ്രാത്ഥന, ചില പാട്ടുകഠം ഈ വകയെല്ലാം പഴയ കൃതികളാണെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലൊ. പിന്നെ ചിലതൊക്കെ കുറേശ്ശെ അടുത്ത കാലത്തെഴുതിയതാണ്. ഏതായാലും ഇങ്ങിനെയുള്ള ചെറുകൃതികഠം ചിന്നിച്ചിതറികിടന്നു വെറുതേ പോകരുതെന്നു കരുതി പഴയതധികവും എടുക്കുകയാണിവിടെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഒരു യഥാത്ഥമഹാകവിയുടെ കവിതയിലുള്ള കയററം സൂക്ഷമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇതൊക്കെയും അത്യാവശ്യമാണെന്നു മാത്രമല്ല, കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഒരു കൃതിയും പൊല്ലാതെ സൂക്ഷിക്കണമെങ്കിലും ഇതു കൂടാതെ കഴിയില്ലല്ലോ.

ഈ പുസ്തകം അച്ചടിച്ചു വെച്ചിട്ടു വാസ്തവത്തിൽ രണ്ടു കൊല്ലമായിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു നവീനസാഹിത്യകാരന്മാരിൽ ഒരു മാന്യനെക്കൊണ്ട് അവതാരിക എഴുതിക്കണമെന്നുവെച്ച് സുപ്രസിദ്ധനായ ഒരു സഹൃദയനോട് ആദ്യം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം അഞ്ചാറു മാസം താമസിച്ചശേഷം അതു സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു പറഞ്ഞൊഴിഞ്ഞു. അതിന്നുശേഷം, മറെറാരു സരസഗദ്യകാരനോടപേക്ഷിക്കുകയും, അദ്ദേഹവും അഞ്ചെട്ടു മാസത്തോളം കാരോ അവധി പറഞ്ഞു നീട്ടി ഒടുവിൽ പിൻമാറുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടാണ് ശ്രീമാൻ വി. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ നായരവർകളെ ഞാൻ പിടികൂടിയതു്. അദ്ദേഹവും

ഇതിൽനിന്ന് ഊരിച്ചാടുവാൻ കഴിയുന്നതൊക്കെ നോക്കാതിരുന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും ഞാനും ഒഴിക്കാതെകൂടി. അങ്ങിനെ എന്റെ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വമായ അപേക്ഷയെ സദയം സ്വീകരിച്ചു കാലോചിതമായ വിമർശനത്തോടുകൂടിയ ഒരവതാരിക എഴുതിത്തന്ന് എന്നെ സഹായിച്ച ശ്രീമാൻ ഉണ്ണികൃഷ്ണൻനായർ (ബി. എ.) അവർകൾക്കു ഞാൻ പ്രത്യേകം നന്ദിപറയുന്നു.

ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഏതാനും ചില ശ്ലോകങ്ങൾ തമ്പുരാന്റെ കൃതിതന്നെയോ എന്നു സംശയമുള്ളതായി അവതാരികയിൽ സൂചിപ്പിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിലെ കൃതികളെല്ലാം അവിടുത്തെ കൃതികളാണെന്നുതന്നെയാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻനായരവർകൾക്കു മറിച്ചു ശങ്ക ജനിപ്പിച്ചത് ഏതെല്ലാം കൃതികളാണെന്നറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ ഞാനതു പരിഹരിക്കാമായിരുന്നു. ആകപ്പാടെ ചിലതിന്നു തമ്പുരാന്റെ കൃതികളുണ്ടാകാറുള്ള ചില പ്രത്യേക ഗുണങ്ങൾക്കു കുറവു കണ്ടതാണ് അവതാരികാകർത്താവിന്നു ശങ്ക ജനിപ്പിച്ചതെങ്കിൽ അതിന്നുള്ള സമാധാനം അദ്ദേഹംതന്നെ അവതാരികയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടല്ലോ. ഏതായാലും ഈ മഹാകവിയുടെ മറ്റു കൃതികളെപ്പോലെ ഇതും ഞാൻ സഹൃദയസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കോട്ടക്കൽ
1105 കർക്കടകം 30-ാംനു- } പി. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ.

അവതാരിക

മഹാകവി കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കൃതികഠം ഒന്നിച്ചുചേൎത്തു പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളവയുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആറാമത്തേതാണ് ഈ പുസ്തകം. ഇതിന്നൊരവതാരിക എഴുതേണമെന്നു ശ്രീമാൻ കൃഷ്ണവാരിയരവർകഠം എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടു കുറച്ചധികം കാലമായി. ഒഴിയാതെകണ്ടുള്ള കൃത്യാന്തരപാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മുഷ്ടുമാത്രമല്ല എന്റെ മാന്ദ്യസ്വഹൃത്തിന്റെ നിൎബ്ബന്ധപൂൎവകമായ അപേക്ഷയെ നിറവേററുന്നതിന്നു പ്രതിബന്ധകമായിത്തീൎന്നിട്ടുള്ളതു്. തമ്പുരാൻതിരുമനസ്സിലെ കവനകലാചാതുരിയെപ്പററി കേട്ടിട്ടും വായിച്ചിട്ടുമുള്ള അറിവുണ്ടെന്നല്ലാതെ, അവിടുത്തെ അഭ്യാസകളെരിയുമായി കാലദേശാദിസാമീപ്യംകൊണ്ടുപോലും പരിചയിക്കുവാൻ ഇടവന്നിട്ടില്ലാത്ത എനിക്ക് ആ പുണ്യശ്ലോകന്റെ കാവ്യരത്നങ്ങളെക്കുറിച്ചു സഹൃദയസമക്ഷം ഒരവതാരികാകൎത്തൃത്വം വഹിച്ചു വല്ലതും പ്രസംഗിക്കുവാൻ അധികാരമുണ്ടോ എന്നായിരുന്നു എന്റെ സംശയം. ഉണ്ടെന്നാണ് മിസ്റ്റർ വാരിയരുടെ അഭിപ്രായം. തമ്പുരാന്റെ സവിശേഷമായ വിശ്വാസത്തിന്നും അഭിനന്ദനത്തിന്നും പാത്രമായിരുന്ന അദ്ദേഹം—തന്റെ പ്രസാധനത്തിന്നു വിഷയമായ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെസ്സംബന്ധിച്ചു്—ഇത്രയും സ്വാതന്ത്ര്യം എനിക്കനുവദിച്ചതന്നസ്ഥിതിക്കു്, അനഭ്യൎത്ഥിതമായ ഈ ബഹുമതിയെ അംഗീകരി

ക്കാതിരിക്കുന്നതു മര്യാദകേടായിരിക്കുമെന്ന വിചാരം നിമിത്തമാണ് ഞാൻ ഈ അവതാരിക എഴുതുവാൻ തുനിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അഥവാ, ദിവംഗതനായ ആ കാവ്യകലാവല്ലഭനുമായി ഇങ്ങിനെയെങ്കിലും ഒരു സമ്പർക്കം ലഭിക്കുന്നതും ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമാണല്ലോ.

മലയാളസാഹിത്യത്തിൻെറ ആധുനികദശയെപ്പററി ചിന്തിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ രണ്ടു പേരുകളാണ് സർവ്വോപരിയായി നമ്മുടെ സ്മൃതിപഥത്തെ ആരോഹണം ചെയ്യുന്നത് കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻേറയും, കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻേറയുമാണ് ആ രണ്ടു പരിശുദ്ധനാമങ്ങൾ. അവരുടെ കാലത്ത് ഒരു നാഥനുണ്ടെന്നനില മലയാളസാഹിത്യത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അവരിരുവരും, സാഹിത്യരംഗത്തിൽനിന്നല്ലെങ്കിലും, ലോകരംഗത്തിൽനിന്നു തിരോധാനംചെയ്തകാലത്തിനുശേഷമാണ് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സാഹിത്യജീവിതം വ്യക്തിപരങ്ങളായ ഈർഷ്യാകലഹങ്ങളാൽ കലുഷീകൃതമായിത്തീർന്നത് സാഹിത്യനായകന്മാരെന്നു സ്വയം പ്രഖ്യാപനംചെയ്തുകൊണ്ടു ചില സാഹിത്യകാരന്മാരും, അവരുടെ സ്തുതിപാഠകന്മാരും അരങ്ങത്തുവന്ന് "അഹോരൂപമഹോധ്വനിഃ" എന്നു പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ ആത്മപ്രശംസയും പരസ്പരസ്തോത്രപാരായണവും ആരംഭിച്ചതോടുകൂടി സാഹിത്യത്തറവാട്ടിലെ ഐകമത്യയോഗക്ഷേമം ക്ഷയിക്കാനും തുടങ്ങി ഇന്നത്തെ കക്ഷിവഴക്കുകൾക്കും, "പ്രസ്ഥാന"ഭേദങ്ങൾക്കും കാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതും ഇത്തരക്കാരുടെ ഉത്തരവാദിത്വബോധമില്ലാത്ത പെരുമാററങ്ങൾതന്നെയാണെന്നു പറയുന്നതിൽ ലേശവും അ

ബന്ധമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കോയിത്തമ്പുരാനെ 'കേരളകാളിദാസ'നെന്നും, കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാനെ 'കേരളവ്യാസ'നെന്നും കേരളീയർ, അവരുടെ ജീവിതകാലത്തിലും അതിനു ശേഷവും അഭിസംബോധനംചെയ്തുപോന്നതു വെറും സേവക്കുവേണ്ടിയോ, സാഹിത്യസാമ്രാജ്യത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കക്ഷിയുടെ നിർബ്ബന്ധംകൊണ്ടോ ആയിരുന്നില്ലെന്നു പരക്കെ ബോദ്ധ്യമാണ് എന്നിട്ടും, കേരളവർമ്മദേവന്റെ നിര്യാണത്തിനുശേഷം കേരളകാളിദാസപട്ടത്തെ യശശ്ശരീരനായ അവിട്ടത്തെ വന്ദ്യശിരസ്സിൽനിന്നടർത്തി എടുത്തു സ്ഥാനാന്തരത്തിൽ വെച്ചുകെട്ടുവാൻകൂടി ചിലർ ശ്രമിക്കാതിരുന്നില്ലെന്നോർക്കുമ്പോഴം, വിവേകശൂന്യമായ "വീരപൂജ"യുടെ പരിധിയില്ലപ്പോഴം അനാശാസ്യമായവിധത്തിൽ ഔചിത്യത്തിന്റേയും മര്യാദയുടേയും അതിർത്തികളെ അതിലംഘിക്കാനിടയുണ്ടെന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു

"യതി സന്തി ഗുണാഃ പുംസാം
വികസന്ത്യേവ തേ സ്വയം
നഹി കസ്തൂരികാമോദഃ
ശപഥേന നിവാര്യതേ"

സ്വയമേവ വികസിച്ചു സർവ്വജനീനമായ സമ്മതി സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള സാഹിത്യകുസുമങ്ങളുടെ സുഗന്ധത്തെ, അതാസ്വദിക്കുവാനർഹതയും അറിവും ഉള്ളവർ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞുകൊള്ളുമെന്നു കരുതി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതിന്നു പകരം, അഴിച്ചലില്ലാത്ത ചരക്കുകളുടെ ഗുണഗണങ്ങളെ വിളിച്ചുപറയുന്ന കച്ചവടക്കാരെപ്പോലെ, അവരവ

ക്കിഷ്ടമുള്ള ഏതാനും ചിലരെ കലശലായി പ്രശംസിച്ചും, ആ ചിലരുടെ പരമാണുത്വത്തെ പർവ്വതീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി മററു ചിലരുടെ യോഗ്യതകളെ നിർമ്മര്യാദമായി അപലപിച്ചും സാഹിത്യകുടുംബത്തിൽ അതിദയനീയമായ അന്തഃഛിദ്രം ഉണ്ടാക്കിത്തീൎക്കുന്ന വീരപൂജകന്മാർ സാഹിത്യത്തിൻെറ സമുൽകഷത്തെക്കാൾ, താന്താങ്ങളുടെ അനതിക്രമസാദ്ധ്യമായ പ്രസിദ്ധിയേയല്ലേ അധികം കാംക്ഷിക്കുന്നതെന്നും ബലമായി സംശയിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

സാഹിത്യസാമ്രാജ്യത്തിലെ "ചെഷ്ടി"കളെ നേരാംവണ്ണം നിയന്ത്രിക്കുവാനും, അഭിപ്രായഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഒരു ന്യായാധിപൻെറ നിഷ്പക്ഷനിലയിൽ പൊതുനന്മയെ പുരസ്കരിച്ചു തീൎപ്പു കല്പിക്കുവാനും, എന്നുവേണ്ട, സാഹിത്യസരണിയെ സാമഞ്ജസ്യേന ക്രമീകരിക്കുവാനും കെല്പുള്ള ഒരു യഥാൎത്ഥനായകൻെറ അഭാവം നിമിത്തം വന്നുചേരുന്ന കുഴപ്പങ്ങളെ മുൻനിൎത്തിയാണ് ഞാൻ ഇത്രയും എഴുതാനിടയായതു.. അങ്ങിനെയൊരു നായകത്വം വഹിക്കുവാൻ എല്ലാവിധത്തിലും യോഗ്യത തികഞ്ഞ ഒരു മഹാശയനായിരുന്നു കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ. അവിടുന്ന് ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ കൈരളിയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ എത്ര ശോഭനമായിരിക്കുമായിരുന്നു! യുവസാഹിത്യകാരന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു മുന്നണിയിൽ കൊണ്ടുവരാനും, പേരെടുത്ത സാഹിത്യവീരന്മാരെ അവരവരുടെ നിലയ്ക്കു നിൎത്തുവാനും, ആനയില്ലാത്ത ആറാട്ടുപോലെയോ, നാഥനില്ലാത്ത പടപോലെയോ ആയിത്തീൎന്നിട്ടുള്ള ആധു

നികസാഹിത്യസമിതികളെ സാരസ്വതവിലാസകേന്ദ്രങ്ങ ളാക്കിത്തീക്കുവാനും അങ്ങിനെയൊരുനായകൻ ഏററവും ആവശ്യമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. "നവീനപ്രസ്ഥാന"മെന്ന അഭിഖ്യയാൽ അറിയപ്പെടുന്നതും, ഗതാനുഗതികത്വത്തിൻെറ ശൃംഖലാബന്ധത്തിൽപ്പെട്ട ഏതാനും ചില യഥാസ്ഥിതികന്മാരുടെ അന്ധമായ അവഹേളനത്തിനു വിഷയമായിത്തീൎന്നിട്ടുള്ളതുമായ ആധുനികകവിതാപദ്ധതിയെസ്സംബന്ധിച്ചു തമ്പുരാൻെറ മനോഭാവം എന്തായിരിക്കുമായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ ചിലപ്പോഴൊക്കെ ചിന്തിക്കാറുണ്ടു്. സാഹിത്യവിഷയത്തിൽ സ്വതന്ത്രസ്വതന്ത്രനായ അവിടുന്നു തീച്ചയായും ഒരു "നവീന"നായിത്തന്നെ കൈരളിയെ കൊണ്ടാടുമായിരുന്നു എന്നാണെനിക്കു് അപ്പോഴൊക്കെ തോന്നാറുള്ളതു്. മനുഷ്യഹൃദയമാകുന്ന മഹാസമുദ്രത്തിൽ വലവീശിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കവിധീവരൻ സമാഹരിക്കുന്ന ജ്ഞാനഭാവാദികളും കാലദേശാദിപരിതസ്ഥിതികളുടെ സ്വഭാവത്തിന്നനുരൂപമായി ഭേദപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ എന്താണത്ഭുതപ്പെടുവാനുള്ളതു്? വിശ്വസംഗീതത്തിൻെറ സ്വരസഞ്ചയത്തെ തൻെറ ഓടക്കുഴലിൽ ഇണക്കി പാടാനുദ്യമിക്കേണ്ടുന്ന ഗായകൻ പ്രപഞ്ചവിപഞ്ചികയിൽ ആരോഹാവരോഹണങ്ങളെ അവഗണിച്ചു പഴയപടിതന്നെ പാടിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ അപശ്രുതികൊണ്ടുള്ള അപകടം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു തീച്ചയാണല്ലോ. തമ്പുരാനെപ്പോലെ തഴക്കം വന്ന ഒരു ഗായകൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിങ്ങിനെയൊരബദ്ധത്തിൽ ചാടുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു് അവിടുന്നു നവീനപ്രസ്ഥാനത്തിന്നനുകൂല

മായി കവനം ചെയ്യാതിരിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. കവനകലയെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതകൊണ്ടോ, അവ്യാകൃതമായാലും പരിചിതപദ്ധതിയിൽനിന്നു വ്യതിരിക്തമായാൽ എന്തും നവീനവും, തന്നിമിത്തം "പരിഷ്കൃത"വും ആണെന്നു ജനസാമാന്യം സശിരഃകമ്പം സമ്മതിച്ചുകൊള്ളുമെന്നുള്ള ദുരഭിമാനംകൊണ്ടോ, കണ്ട "കാട്ടും പടലും" എഴുതിത്തള്ളി, അതിൻെറ "ഗഹനത"യെ കവിതാത്തിൻെറ മൂർദ്ധാഭിഷിക്തമായ മാതൃകയായിഗ്ഗണിക്കുന്ന "നവീന"ന്മാരെയല്ല "നവീനപ്രസ്ഥാന"കോടിയിൽ ഞാനുൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നും, കാവ്യനിർമ്മാണത്തിലും, വിഷയസ്വീകരണത്തിലും, ആശയപ്രതിപാദനത്തിലും മററും ഇയ്യിടെയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകാണുന്ന നവചൈതന്യത്തേയും, ഹൃദയംഗമമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തയേയും മററുമാണ് ഞാൻ വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും ഇവിടെ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടിയുമിരിക്കുന്നു.

കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻെറ കവിത സ്പർശിക്കാതതായ സാഹിത്യവിഭാഗങ്ങൾ സാമാന്യേന വളരെ കുറവാണ്. നാടകം, ഖണ്ഡകാവ്യം, ഓട്ടംതുള്ളൽ, പാട്ടുകൾ, പ്രാർത്ഥനാശ്ലോകങ്ങൾ, എഴുത്തുകൾ, തർജ്ജമകൾ എന്നിങ്ങിനെ വിവിധരൂപങ്ങളിൽ അവിടത്തെ സാഹിത്യപരിശ്രമങ്ങൾ പ്രതിഫലിച്ചുകാണാവുന്നതാണ്. സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നു മഹാഭാരതമല്ലാതെ ചില നാടകങ്ങളും, മററു ചില കൃതികളും അവിടുന്നു മലയാളത്തിലേക്കു വിവർത്തനംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തർജ്ജമകളുടെ തന്മയത്വം കണ്ടാൽ അവ സ്വതന്ത്രകൃതികളാണെന്നേ തോന്നുകയുള്ളു എന്ന ഒരു സംഗതിമാത്രം മതി തമ്പു

രാന്റെ കവിമനോധൎമ്മത്തിന്റെ അതിരമണീയമായ നൈസൎഗ്ഗികതയെ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുവാൻ ചൂഡാമണി നാടകമായാലും, കോകിലസന്ദേശമായാലും, ശ്രീമഹാഭാരതമായാലും, ശങ്കരാചാൎയ്യചരിതമായാലും, മൂലകവിയുടെ ഹൃദയം ചൂഴ്ന്നെടുത്തു സ്വന്തം ഭാഷയിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ തമ്പുരാനൊരു പ്രയാസവുമില്ല. സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിൽ അവിടെക്കുണ്ടായിരുന്ന അവഗാഹംകൊണ്ടാണിതിനെ സാധിച്ചതെന്നു് വല്ലവരും വാദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരോടെനിക്കു പറവാനുള്ള സമാധാനം, തമ്പുരാന്റെ "ഹാംലെററ്" നാടകതൎജ്ജമയൊന്നു വായിച്ചുനോക്കണമെന്നു മാത്രമാണ്. ഷെയക്സ്പിയർ മഹാകവിയുടെ നാടകങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പലതുകൊണ്ടും ഒന്നാംകിടയായി കരുതപ്പെടുന്നതാണ് "ഹാംലെററ്".

"ആരും പോയാൽ മടങ്ങാതെയു,മിതുവരെ നാം
 കണ്ടിടാതെയുമുള്ളൊ-
രാ രാജ്യം; സംഭ്രമിപ്പിച്ചൊരു വിവരവുമി-
 ല്ലാതകണ്ടൊരു ദേശേ
പാരം ദുഃഖങ്ങളുണ്ടാമതിനു തലയിടാൻ
 പോവതിൽ ഭേദമിങ്ങി-
ച്ചേരും ക്ലേശം സഹിച്ചിട്ടമരുവതു നമു-
 ക്കെന്നു തോന്നിച്ചിടുന്നു".

"വചസ്സു മേല്പോട്ടു പറന്നിടുന്നു,
വിചാരമോ താഴെയുഴന്നിടുന്നു,

വിചാരമോടൊത്തു കലൎന്നിടാതെ
വചസ്സു പോകാ പരമാം പദത്തിൽ".

ഈ രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങളും തൎജ്ജമയാണെന്ന്—അതും ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു തൎജ്ജമ ചെയ്തതാണെന്ന്—ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞറിയിക്കുകതന്നെ വേണം. ശ്രീസ്തുതി തൎജ്ജമയിലെ

"മൊട്ടിട്ട പച്ചിലമരത്തിലണഞ്ഞ വണ്ടി-
നൊട്ടിൽക്കുരുക്കുളിർ മുളച്ച മുകുന്ദമെയ്യിൽ
തട്ടിച്ച ഭൂതിമയമംഗളദേവതാക്ഷി-
ത്തട്ടിപ്പെനിയ്ക്കു പരമമംഗളമേകിടട്ടെ".

എന്ന പ്രാരംഭശ്ലോകത്തിന്റെ സാരസ്യവും സുഗമതയും എത്ര ഹൃദയംഗമമായിരിക്കുന്നു?

തൎജ്ജമകളിൽതന്നെ മൂലത്തിലെ അൎത്ഥത്തിനു ഹാനി തട്ടാത്തവിധത്തിൽ ഇത്ര തന്മയത്വവും രസികത്വവും അനായാസേന പ്രദൎശിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന കവിക്കു സ്വതന്ത്രകവനത്തിൽ എത്രമാത്രം തന്മയത്വവും രസികത്വവും കാണിക്കാൻ ശക്തിയുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഇനി പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. തന്റെ കംസൻ, കേരളം, ശരണോപഹാരം, എന്നിവയിൽ അച്യുതവാരിയർ മുതലായ അസംഖ്യം പ്രബന്ധകാവ്യങ്ങളും, മററനേകം ഒററശ്ലോകങ്ങളും വായിച്ചു പരിചയിച്ചിട്ടുള്ളവരോട് അവിടുത്തെ കവനപാടവത്തെപ്പററിയും, പദപ്രയോഗത്തിലും മററും പരിലസിക്കുന്ന ഫലിതത്തെപ്പററിയും ഒരു ദീൎഘപ്രസംഗം ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല.

(സാധാരണ സംഭാഷണങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കാറുള്ള സ ങ്കീർണ്ണാൎത്ഥത്തിലല്ല, കുറേക്കൂടി വ്യാപകമായ ഒരൎത്ഥത്ത ലാണ് "ഫലിതം" എന്നു ഞാൻ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ത്). കവിതയായി ജീവിതം നയിച്ച ഒരു മഹാശയനാ യിരുന്നു തമ്പുരാൻ എന്നാണെനിക്കു തോന്നുന്നത്. അതു തന്നെയായിരിക്കാം അദ്ദേഹത്തിനു "കവിജനസാ ധാരണമായിട്ടുള്ള ഒരു മനോരാജ്യം, മാനംനോക്കൽ, മൌനഭാവം, മന്ദഗതി" എന്നിങ്ങിനെയുള്ള "മകാരച തുഷ്ടയം" (എന്നുതന്നെ പറയട്ടെ!) കണ്ടിരുന്നില്ലെന്ന് അവിടുത്തെ അറിയുന്നവർ പറയുന്നതിന്റെ രഹസ്യവും. വളരെയധികം എഴുതിക്കൂട്ടിയതുകൊണ്ടു മാത്രം ഒരാറം മഹാകവിയായി ത്തീരുന്നതല്ല. കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാന്റെ കൃതികളുടെ പെരുപ്പമാണ് അദ്ദേഹത്തെ മഹാകവിയാ ക്കിയതെന്നു വല്ലവരും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് അവിടുത്തോടനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഒരപരാധമാണെന്നു വേണം പറയുവാൻ. താൻ എഴുതിയതെല്ലാം ഒരുപോലെ കവി ത്വത്തിന്റെ പരമകാഷ്ഠയെ പ്രാപിച്ചതോ, പ്രാപി ക്കാൻ അർഹതയുള്ളതോ ആണെന്ന അഹംകാരം തമ്പു രാനുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നതിന്നു വല്ല സാക്ഷ്യവും ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ ആറാംപുസ്തകത്തിൽ "മംഗളപ ത്രത്തിന്റെ മറുപടി"യായി ചേൎത്ത ശ്ലോകങ്ങളിലൊന്നു വായിച്ചുനോക്കിയാൽ ധാരാളമായി. ഇതാണാശ്ലോകം:—

* മൂന്നാംബുക്കിൽ കെ. സി. വീരരായൻ രാജാവ വർകളുടെ മുഖവുര നോക്കുക.

"ഓരോ നാടകഭേദമോ, ചെറുകഥാ-
ബന്ധങ്ങളോ, ശ്ലോകമായ്
നേരമ്പോക്കിനെഴുത്തുകുത്തുകളതോ,
പത്രങ്ങളിൽ ചേർത്തതോ,
നേരായിട്ടൊരു ഭാഷ പുഷ്ടിവരുവാൻ
മാത്രം പുലർന്നീടുമോ?
സാരത്തിൽ സരസോപദേശവിശദ-
ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിക്കണം".

തമ്പുരാന്റെ കവിയശസ്സിന്നു നിദാനമായി നില്ക്കുന്നതു ഹൃദയത്തിന്റെ വിശാലതയാണെന്ന് അവിടുത്തെ പരിചയക്കാർ പലരും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്റെ മാന്യസുഹൃത്തും, ഒരു സഹൃദയശ്രേഷ്ഠനും സരസകവിയുമായ കത്താമ്പിള്ളി രാമൻനമ്പ്യാരവർകൾ തമ്പുരാന്റെ വിശ്വാസപാത്രമായ ഒരന്തേവാസിയായിരുന്നു. അവിടുത്തെ അപദാനങ്ങളെപ്പററി വർണ്ണിക്കുന്നതിൽ ഒരിക്കലും നമ്പ്യാർക്ക് അലംഭാവം തോന്നാറില്ല. നിഷ്കളങ്കമായ ഹൃദയവും നിഷ്കപടമായ പെരുമാററവുംകൊണ്ടു കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ, അവിടുത്തെ സമകാലീനരായ സാഹിത്യരസികന്മാർക്കെല്ലാം "സ്വന്ത"മായ ഒരാളായിരുന്നു എന്നാണ് നമ്പ്യാരവർകളുടെ സംഭാഷണങ്ങളിൽനിന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കീട്ടുള്ളത്. ഹൃദയത്തിന്നു വിശാലതയുള്ളവൎക്കു മാലോകരെല്ലാവരും ഉടപ്പിറപ്പാണെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നതിൽ യാതൊരാശ്ചര്യവുമില്ല. ആലോചനാമൃതമായ സാഹിത്യരസത്തെ ആസ്വദിച്ചു രസിക്കാനുള്ള കെല്പിനാണല്ലോ സഹൃദയത്വം എന്നു പറയുക. "സ

ഹൃദയത്വം" എന്നതു വളരെ അർത്ഥശക്തിയുള്ള ഒരു ശബ്ദമാണ്. ഭാവസമ്പന്നമായ ഹൃദയമുള്ളവനാണ് സഹൃദയൻ. ഏതു മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയവും ഏറെക്കുറെ ഭാവവിശിഷ്ടമാണെങ്കിലും, സാക്ഷാൽ "സഹൃദയ"ന്റെ ഹൃദയത്തിന്നു മററു ഹൃദയങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് വിശാലതയും വിമലതയും കൂടുതലായിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. കുടിലമോ സങ്കുചിതമോ ആയ ഹൃദയത്തിൽ കവിതാദേവി കളിയാടുകയില്ല. നേരെ മറിച്ച്, വിപുലവും വിമലവുമായ ഹൃദയം ദേവിയുടെ കേളീസങ്കേതസ്ഥാനവുമാണ്. കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാന്റെ കവിയശസ്സിന്നു കാരണം ഇന്നതാണെന്ന് ഇപ്പോൾ തെളിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലൊ.

അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു വശ്യവചസ്സിന്റെ കൃതികൾ ഒന്നിച്ചുചേൎത്തു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതു ലോകോപകാരകമായിട്ടേ വരികയുള്ളു. സ്ഥിരോത്സാഹിയും സാഹിത്യപ്രണയിയുമായ ശ്രീമാൻ കൃഷ്ണവാരിയർ ഇത്തരം കാൎയ്യങ്ങളിൽ ബദ്ധപരികരനായിത്തീൎന്നതു കേരളീയരുടെ നല്ല കാലമാണെന്നുതന്നെവേണം പറയുവാൻ. ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേൎത്ത കൃതികളുടെ ഒരു ഗുണദോഷനിരൂപണം ഇവിടെ ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഞാൻ മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചപോലെ, ഇതിലുള്ള കൃതികളെല്ലാം 'ഒന്നാംകിട'യാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടതില്ല. ചിലതു മനോധൎമ്മത്തിന്റെ മഹിമകൊണ്ടും, മററു ചിലതു രചനയുടെ രാമണീയകംകൊണ്ടും, വേറെ ചിലതു വേറെ ചില ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടും വായനക്കാൎക്കു കൌതുകപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു സാകല്യേന ധരിച്ചുകൊണ്ടാൽ മതി. വലിയ മനോധൎമ്മം പ്രയോഗിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങൾ ഈ പുസ്തക

ത്തിൽ അധികമുൾപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. ചില കൃതികൾ നാം പ്രതീക്ഷിക്കുംപോലെ അത്ര മെച്ചമായിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നത്. കവികളുടെ പ്രതിഭ എല്ലാ സമയത്തും ഒരുപോലെ പ്രസന്നമായിരിക്കാറില്ലെന്നും, ബാഹ്യങ്ങളും ആഭ്യന്തരങ്ങളുമായ സമവിഷമദശാവിശേഷങ്ങൾ മററു മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തെ എന്നപോലെ കവികളുടെ ഹൃദയത്തേയും ബാധിക്കുന്നതാണെന്നും, ഇതിൽ കാണുന്ന കവിതകൾ പല കാലത്തും പല പരിസരങ്ങളിലുമായി തീർത്തിട്ടുള്ളവയാണെന്നും വായനക്കാർ ഓർമ്മവെക്കുന്നപക്ഷം, അവക്കു യാതൊരിച്ഛാഭംഗത്തിന്നും ഇടയില്ലെന്നുതന്നെയല്ല, ഈ പുസ്തകം വായിച്ചുതീരുമ്പോൾ സൽസമ്പർക്കജന്യമായ ഒരു നിർവൃതിയ്ക്കു അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുംകൂടി ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ സധൈര്യം പറയാം. തമ്പുരാൻെറ കൃതിതന്നെയോ എന്ന സംശയത്തിന്നാസ്പദമായ ഏതാൻ ശ്ലോകങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. സൂക്ഷ്മം അറിയാത്ത സ്ഥിതിക്കു് അവയെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേക്കാതിരിക്കുന്നതായിരുന്നു ഭംഗി എന്നെനിക്കഭിപ്രായമുണ്ടു്.

ശ്രീമാൻ പി. വി. കൃഷ്ണവാരിയരുടെ ചിരപരിശ്രമംകൊണ്ടു സമാഹരിച്ച ഈ കൃതികൾ ഇതിൻെറ പുരോഗാമികളെപ്പോലെതന്നെ സജ്ജനങ്ങൾക്കു സർവ്വഥാ സ്വീകാര്യമായിത്തീരട്ടെ എന്ന ആശംസയോടുകൂടി ഞാൻ എൻെറ ഈ ആമുഖം ഇവിടെ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കോഴിക്കോട്, 9—8—1930.

വി. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻനായർ, ബി. ഏ.

കൊ ടു ങ്ങ ല്ലൂ ർ

കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ

കൃതികൾ

വെണ്മണിയക്ഷിസ്തവം

കേഴക്കണ്ണെമ്മണിയാമുമയ്ക്കു പതിവാം
ശുശ്രൂഷചെയ്തീടുവാ-
നൂഴത്തിൽ പടികാത്തു തൃശ്ശിവപുരം
ക്ഷേത്രത്തിലെബ്ഭിത്തിയിൽ
തോഴന്മാർ ചുഴലുന്ന 'വെണ്മണിമഹൻ'
മുസ്സിന്നു കണ്ടുസംഭ്രമം
വീഴത്തക്കവെ നിന്ന ചിത്രതനുവാം
യക്ഷിക്കിതാ വന്ദനം.

പോരോട്ടും കളിയാക്കുവാൻ വിരുതരാ-
യോരുണ്ണിനമ്പൂതിരിമാ-
രോരോ വേളിയിലൊച്ചടങ്ങുമുറയാം
മന്ത്രം ജപിപ്പിയ്ക്കവേ,
നേരോടബ്ബ്രഹ്മസാധു വെണ്മണിമഹൻ
വിഡ്ഢിദ്വിജൻ കൈപിടി-
ച്ചാരോമൽക്കമനീയചിത്രതനുവാം
യക്ഷിയ്ക്കിതാ വന്ദനം.

രാവാകമ്പോൾ മുറയ്ക്കു വേദവിധിയാൽ
പ്പാണിഗ്രഹംചെയ്തൊരാ-
ഭ്ദേവാനോർവരനായ വെണ്മണിമഹൻ
നമ്പൂരിതൻ ചാരവേ
ദൈവാനുഗ്രഹശക്തി മൂർത്തിമതിയായ്-
ച്ചെല്ലുംവിധം ചെന്നൊരാ-
ശ്ശ്രീവായ്പുള്ള മഹാവിചിത്രതനുവാം
യക്ഷിയ്ക്കിതാവന്ദനം

കൂട്ടായ്ക്കൂടിന കൂളരായിട്ടുമില്ലാ-
ദേവക്കുമത്ത്യൎക്കുതും
കൂട്ടാൻതക്കനിലക്ക നിസ്തുലഗുണ-
പ്രത്യക്ഷരൂപത്തൊടും
വേട്ടാളാകിന സാധു വെണ്മണിമഹൻ
നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ-
ക്കൂട്ടാംമട്ടിലടുത്തുനിന്ന സതിയാം
യക്ഷിയ്ക്കിതാ വന്ദനം. 4

വേണ്ടുംവണ്ണമിണക്കി വെണ്മണിമഹൻ
വിഡ്ഢിക്ക വിദ്യാബലാൽ
വീണ്ടും തക്കൊരു ദിവ്യദൈവമരമണീ-
സംഭോഗഭാഗ്യങ്ങളെ
നീണ്ടുള്ളാദരവോടു നിസ്തുലരസം
നമ്മകിസ്സുഖിപ്പിച്ചുകൊ-
ണ്ടാണ്ടുകളേള്ളാരതിരമ്യകാമ്യതനുവാം
യക്ഷിയ്ക്കിതാ വന്ദനം. 5

സന്താനത്തിനുവേണ്ടി വംശമുറയായ്
വേറിട്ടു വേഠംക്കേണ്ടതിൽ
ചിന്താവേശമിയന്ന വെണ്മണിമഹീ-
ദേവന്നിതിൽ സമ്മതം
എന്തായാലുമിനിക്കുമിഷ്ടമിവിടെ-
ജ്യേഷ്ഠത്തി ഞാനെന്നുടൻ
തന്താല്പര്യമൊട്ടം കൊടുത്ത ശുചിയാം
യക്ഷിക്കിതാ വന്ദനം 6

വേറെ വേട്ടിരുപേരുമൂഴമുറയിൽ
ശയ്യാഗൃഹം കേറിട്ട-
ന്മാറെ വാണുവരുമ്പോഠം വെണ്മണിമന-
യ്ക്കുണ്ടായിയോരുണ്ണിയേ
ക്കുറേറംപടി താൻ വളത്തുപനയം
വന്നപ്പൊഠം മുൻഭിക്ഷയിൽ
കേറേണ്ടുന്നതിനായൊരുങ്ങിയരുളും
യക്ഷിയ്ക്കിതാ വന്ദനം. 7

യക്ഷപ്പെണ്ണു തൊടില്ലിളാസുരകല-
ബ്രഹ്മക്രിയക്കെന്നൊരി-
പ്പക്ഷം ജ്യൌതികഠം ചൊന്ന വെണ്മണിമഹീ-
ദേവോത്തമൻ മാഴ്കവേ
ഭിക്ഷക്കായ് മണിമുത്തുമൊത്തരിനിറ-
പ്പാത്രം പിടിച്ചങ്ങു നി-
ന്നക്ഷന്തവ്യമിതെന്നുറച്ചു പറയും
യക്ഷിയ്ക്കിതാ വന്ദനം. 8

‘സ്വന്തംവെണ്മണിവിപ്രപതിനിലയാ-
മെൻപേരിലീമാതിരി-
സ്സന്തസ്താപകരാവമാനവചനം
ചൊൽവോർക്കിടക്കെൻപ്രിയൻ
ചന്തം കെട്ടൊരു മാന്ദ്യമാർന്നതിനിമേൽ
വംശത്തിൽ മുസ്സേൽക്കുമെ-
ന്നന്തസ്സോടു ശപിച്ചിറങ്ങിയ മഹാ-
യക്ഷിയ്ക്കിതാ വന്ദനം. 9

ആററിന്നക്കരെകേററമാപ്പൊതിയിലാ-
മ്പോഴെക്കുമങ്ങോട്ടു ചെ-
ന്നാററീക്കാപമിന്നക്കിടങ്ങു കുടിവെ-
ച്ചാവെണ്മണിസ്സോദരാൻ
മാററിത്തങ്ങളൊഴിഞ്ഞു മഞ്ജുകവിത-
ക്കാരാം കലാശത്തിലെ-
ന്നേററിട്ടാവരമേകിടും വരദയാം
യക്ഷിയ്ക്കിതാ വന്ദനം. 10

ദക്ഷയാഗശതകം

(മണിപ്രവാളം)

സന്മാർഗ്ഗക്കാതലാകും ശിവനുടെ ചരിത-
ത്തിങ്കലിന്നേകദേശം
ഞാന്മാനംനേടുവാനായ്സ്സകുതുകമധുനാ
ചൊല്ലുവൻ നല്ലവണ്ണം;
ചെമ്മേ വാശിക്കു ലേശം കുറവുകൾ കലരാ-
സ്ഥാനിദാനീം മുദാ നീ
ബ്രഹ്മാവേ! ചൊല്ലിവിട്ടീടുക മകളെ മടി-
ക്കാതെ മന്നാവിൽ മേവാൻ. 1

വേഗം തെല്ലു കുറച്ചുവെക്കുവനഹം
ശർവ്വന്റെ ഗർവ്വം, ഹവിർ-
ഭാഗം പൊക്കിവിടുന്നതുണ്ടിതി രുഷാ
ലക്ഷിച്ചു ദക്ഷൻ പുരാ
യാഗംചെയ്‌വതിനായ്മുതിന്നു വിധിനാ
വട്ടങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചു; ദു-
ര്യോഗംതന്നെയവന്റെയാ ഭൃഗുവിന-
ദ്ധ്വര്യുത്വവും നൽകിനാൻ. 2

ഇന്ദ്രൻ ചന്ദ്രനതെന്നു തൊട്ടഖിലരാം
വാനോർകളും വന്നു നൽ-
സാന്ദ്രാനന്ദമിണങ്ങി വേണ്ടൊരു ഹവിർ-
ഭാഗങ്ങൾ വീണ്ടീടുവാൻ

എന്നല്ലായവരാണതിന്നു പരിപാ-
   രാദിപ്രവൃത്തിക്കു; മെ-
ന്തെന്നാലും ഫലമില്ല, വേരറുതിയാം
   വൃക്ഷം വളൎന്നീടുമോ?

ചാൎച്ചക്കാരാണു ചന്ദ്രൻ പിതൃപതി മുതലാ-
   യുള്ള വാനോൎകളേററം
ചേൎച്ചക്കാരായിരുപ്പുണ്ടനവധി മുനിമാർ
   നിത്യമങ്ങത്രയല്ല,
കാഴ്ചകൾ പാരമോരോവിവിധതരവിശേ-
   ഷങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും മേൽ
വീഴ്ചക്കായ് വന്നുകൂടും വിട്ടുവിനൊടു വിരോ-
   ധിച്ച ദുൎമ്മോഹമെല്ലാം. 4

നേരമ്പോക്കുണ്ടു കാണാനിഹ ലഹള കുറ-
   ച്ചൊന്നു കൂടാതിരിക്കി-
ല്ലാരംഭം മാറിയാണെന്നൊരു കരുതലൊടും
   നാരദൻ കൂട്ടർകൂടി
ചേരും സോദൎയ്യനാണെന്നൊരു കളവു നടി-
   ച്ചിട്ടു യാഗസ്ഥലത്തിൽ
സ്വൈരം തെക്കും വടക്കും തെളിവിനൊടു നട-
   ന്നീടിനാനാടലെന്യേ. 5

ധിക്കാരത്തോടു മുമ്പേ ദഹനനയനനെ-
   ച്ചെന്നു കേറിശ്ശപിച്ചാ-
മുഷ്കാളും ദക്ഷനിന്നും ചില വികൃതി തുട-
   ങ്ങുന്നതുണ്ടെന്നു കണ്ടു

സല്ക്കാരം ചേരുമെന്നാകിലുമിഹ ഹരിയും
　　ബ്രഹ്മനും പോയതില്ലാ;
തല്ക്കാലം നാസ്തികയായീ സുരവരരിലഹോ
　　മുഖ്യരാം മൂന്നുപേരും. 6

വേണ്ടും വട്ടങ്ങൾ കൂട്ടി ക്രിയകളിഹ തര-
　　ത്തിൽ തുടങ്ങീ തുടങ്ങീ
വീണ്ടും വേദപ്രയോഗങ്ങളുമഥ ഹവനാ-
　　ദൃങ്ങളും മങ്ങിടാതെ;
തണ്ടുംകാട്ടി പ്രഭാവത്തൊടുമവിടെ മഹാ-
　　ദക്ഷനാം ദക്ഷനിപ്പോൾ
കണ്ടില്ലേ കാര്യമെന്നിങ്ങിനെ ബത യജമാ-
　　നത്വമോടൊത്തിരുന്നു. 7

താടിക്കാരായനേകം പരിഷകളവിടെ-
　　ക്കാട്ടിടാം ശ്രോത്രിയത്വം
നേടാം നല്ലോരു മാനം പലരെയുമവിടെ-
　　ക്കണ്ടിടാം യോഗ്യരേയും
കേട്ടെന്തുള്ള നമുക്കെന്നൊരുമതിയൊടഹോ
　　വന്നുകേറിത്തുടങ്ങീ
കൂട്ടിത്തിങ്ങിത്തുടങ്ങീ; പരമിതിലധികം
　　ഘോഷമാം ഘോഷമുണ്ടോ? 8

പാരീരേഴും പുകഴ്ന്നു പരിചൊടധികമീ
　　വർത്തമാനം മുഴുന്നു
നാരീവർഗ്ഗങ്ങൾ ചേർന്നു നലമൊടമരലോ-
　　കങ്ങളൊത്തങ്ങു വന്നു

മാറീടാതെ നടന്നു മഹിതഹവനശാ-
ലക്കകത്തങ്ങു ചെന്നു
ഭൂരിശ്രീമോദമോർന്നു ഭുവനമതിരസാ-
ലേവമൊന്നായിവന്നു. 9

ചൊല്ക്കൊള്ളും പൊൻവിമാനാന്തരമതു കയറി-
ക്കൊണ്ടു തെക്കുംവടക്കും
പാർക്കും വിദ്യാധരാളിപ്രവരരുമവിട-
ത്തായി യാനംതുടങ്ങി
വെക്കം വന്നോർക്കശേഷം വിവിധവിഭവമോ-
ടൊത്തു പാർക്കാം പരക്കെ-
സ്സല്ക്കാരം ചെയ്തിരുത്തീ വിധിയുടെ സുതനാം
ദക്ഷനന്നക്ഷണത്തിൽ. 10

വെള്ളിക്കുന്നിന്മേൽ വിശാലപ്രഭുവൊട്ടുമൊരുമി-
ച്ചാത്തമോദം വസിക്കും
പുള്ളിപ്പെൺകേഴമാൻകണ്ണികളണിമണിയാ-
മസ്സതീദേവിയപ്പോൾ
ഉള്ളോരാനന്ദമോടും പല വിബുധവിമാ-
നങ്ങൾ പോകുന്നകണ്ടി-
ട്ടുള്ളിൽ ചിന്തുന്ന ചിന്താരസമൊടു ഹരനോ-
ടോതിനാളൊന്നിവണ്ണം:— 11

"കണ്ടില്ലേ കാന്തനിപ്പോൾ കനകമണിവിമാ-
നങ്ങളേറിത്തരത്തിൽ
കൊണ്ടാടും കാന്തമാരൊത്തനവധി വിബുധൌ-
ഘങ്ങൾ പോകുന്നതെല്ലാം;

ഉണ്ടത്രേ ദക്ഷനാമെൻ ജനകനുടെ മഹാ-
യാഗ,മങ്ങൊന്നു പോയി-
ട്ടേണ്ടെന്നോർക്കുവാനെന്തിവിടെയവർ വിശേ-
ഷിച്ചു ചൊല്ലീലയെന്നോ? 12

എന്നാലും താതനല്ലേ? പുനരവിടെ നട-
ക്കുന്നതും യാഗമല്ലേ?
ചെന്നാലും നിങ്ങളല്ലേ? പരമവിടെ വിശേ-
ഷിച്ചു ചെല്ലേണ്ടതല്ലേ?
ഇന്നെന്താണിഷ്ടമല്ലേ? തവ ദൃഢമെഴുനെ-
ള്ളത്തിനിബ്ഭാവമില്ലേ?
നന്നല്ലേ മറ്റു വല്ലെങ്കിലുമിഹ മമ വാ-
ക്കിന്നു സിദ്ധാന്തമല്ലേ. 13

അങ്ങോർക്കുമ്പോൾ നിരീഹൻ, പരമിവയിൽ മഹാ-
മോഹമി;ല്ലായതാട്ടേ;
ഞങ്ങൾക്കുണ്ടാകയില്ലേ ജനകജനമീ-
ക്ഷിക്കുവാനുള്ളിൽ മോഹം?
ഭംഗംകൂടാതെതിന്നെങ്കിലുമിനിയിവിടു-
ന്നൊന്നെഴുന്നള്ളിടേണം;
തിങ്ങും വൈഷമ്യമുണ്ടെന്നതു വരികിലതെ-
ന്നോടുമൊന്നോതിടേണം' 14

എന്നേവം ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചനവധിയുരുവ-
ദ്ദേവി ചൊല്ലുന്നനേര-
ത്തൊന്നും മിണ്ടീല, പിന്നീടൊരു പൊറുതി കൊടു-
ക്കായ്കയാൽ കാര്യമോർത്തു

മന്ദം ചിന്നും പുഞ്ചിരിയൊടുമൊരു നി-
ശ്വാസമിട്ടിട്ടു ചൊന്നാൻ:—
“നന്ദ്യേ! കേട്ടാലുമെന്നാലിതിനൊരു വലുതാ-
യുള്ള വൈചിത്ര്യമുണ്ടു്. 15

മുന്നം വിശ്വപ്രസിദ്ധവിമലതകലരും
വിശ്വസൃൿസത്രമദ്ധ്യം
തന്നിൽ തിങ്ങുന്ന ദേവപ്രവരനടുവിലാ
ദ്ദുർവ്വാസനും ഞാനുമായി
ഒന്നിച്ചമ്പോടിരിക്കുന്നളവു വെളിവു കൂ-
ടാതെഴും മാനവാനായ്
വന്നെത്തീ ദക്ഷനാം നിൻ ജനകനയി! ജഗ-
ന്മാന്യമാഹാത്മ്യസിന്ധോ! 16

കണ്ടപ്പോൾത്താനെഴുന്നേറ്റമരരഖിലരും
മാമുനിശ്രേഷ്ഠരും താൻ
കൊണ്ടാടിസ്സൽക്കരിച്ചിട്ടവനെ ബത വസി-
പ്പിച്ചു മാന്യസ്ഥലത്തിൽ;
തണ്ടോടെല്ലാസ്ഥലത്തും പുനരവനഭിമാ-
നേന കണ്ണിട്ടിടുമ്പോൾ
കണ്ടാൻ ബ്രഹ്മാവൊടൊന്നിച്ചഹമവിടെയിരി-
ക്കുന്നതും വന്ദിയാതേ. 17

ഒട്ടും ബോധിച്ചതില്ലായവരുടെ പദവി-
ക്കായതൊത്തില്ലപോലും
പെട്ടെന്നെന്നിട്ടെഴുന്നേററഖിലരുമവിടെ-
ക്കേൾക്കുമാറക്ഷണത്തിൽ

ദുഷ്ടാകാരാത്തൊടേററം പരിഭവമിദമെ-
ന്നോത്തു നന്നെക്കുറിച്ചി-
ട്ടൊട്ടേറെ ക്രൂരമാം വാക്ശരനിര വിരസൻ
കോരിവാരിച്ചൊരിഞ്ഞാൻ 18

'ചൊല്ലുന്നേൻ തെല്ലിദാനീം പരമിദമഭിമാ-
നത്തിനാലെന്തു ചിന്തി-
ച്ചൊട്ടിന്നെൻ പുത്രിയേ വിട്ടതുമുതൽ മകനായ്-
കഷ്ടമെന്നിട്ടുവിശ്വാസം
തെല്ലും മാനിച്ചതില്ല പരമൊരു വചനം
കൊണ്ടുമെന്നാലിനിക്കെ-
ന്തില്ലെ നാം ഞായമല്ലാത്തൊരു നടവടി ക-
ണ്ടിട്ടു ചൊല്ലുന്നതത്രേ. 19

ധർമ്മം നേരേ നടത്തുന്നതിനെവരു പണിയാ-
ണല്ലയോ ലോകപാല-
ക്കിമ്മട്ടുള്ളോരെ വെച്ചാലതു ബത വിപരീ-
തത്തിലായ്ത്തീരുന്നു കൂട്ടം;
ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽക്കിടക്കുന്നിവനൊരു കുറവി-
ല്ലിന്നതിൽ പ്രേതഭൂമൌ
തമ്മിത്തല്ലീട്ടു ഭൂതപ്പടയൊടുമിടചേർ-
ന്നോനിതൊന്നോ നികൃഷ്ടം? 20

കഷ്ടം മൽപുത്രിയേ ഞാനിവനു ബത കൊടു-
ത്തേനതെൻ കുററമല്ലേ,
സ്രഷ്ടാവിൻ ശാഠ്യമാണെന്തിനു ബത ഗതകാ-
ര്യങ്ങളും ചിന്തിച്ചിടുന്നു?

ദുഷ്ടന്മാൎക്കില്ല യാഗാദികസുകൃതഫലം,
ഹവ്യഭാഗങ്ങൾ മേലാൽ
ക്കിട്ടാതാവട്ടെയെന്നും ശാന്തയോടു ശപി-
ച്ചീടിനാൻ മുന്നമെന്നേ.' 21

എന്നതു കേട്ടു കയൎത്താ-
നെന്നുടെ ഭടമൌലി നന്ദികേശ്വരനാം;
എന്നല്ലാശ്രു കൊടുത്താൻ
നിന്നീടാതവിടെവെച്ചോരെതൃശാപം. 22

പുരാരാതിശ്രീമൻമതമതിനു കുററം പറയുമി-
യൊരാൾക്കണ്ടോ മേലാൽ ഗതിയതിനൊടൊക്കുന്നൊരവ
ചിരം സംസാരത്തിൽ പരമഗഹന ചുററിത്തിരിയുമാ-[ന്നും;
റിരിക്കട്ടേ നാനാവിധമതുവിലാസഭ്രമികളിൽ. 23

പോരാ പറഞ്ഞതിഹ ശങ്കരദൂഷ്യമായി-
ഘോരാക്ഷരം സദസിവെച്ചുവചിച്ചതോൎത്താൽ
നേരാകുമെന്നുടയ വാക്കുഗണങ്ങളേതും
ചേരാത്ത ദക്ഷനിഹ ബസ്തമുഖത്വമുണ്ടാം. 24

സ്വഗണതിലകനാകും നന്ദിയേവം കഥിച്ചും
വിഗതകരുണയോടും നോക്കിനില്ക്കുന്നനേരം
സ്വഗതമതിൽ വിരോധംകണ്ടുകോപിച്ചു സാക്ഷാൽ
ഭൃഗുമുനിയെഴുന്നീററുഗ്രശാപം ശപിച്ചാൻ 25

രോഷം പെരുക്കുമൊരു ശങ്കരപക്ഷമായി-
ബ്ഭോഷത്വമോടമരുമായവരിന്നുതൊട്ടു

ഭാഷിക്കമോറധികനിന്ദ്യതയോടക്കൂടി-
പ്പാഷണ്ഡരായുഴലുമൂഴിയിലില്ല വാദം. 26

ഇന്നിവ കേട്ടിഹ നിന്നാൽ
നന്നല്ലെന്നോർത്തു ഞാനുമെൻഗണവും
ഖിന്നതയോടും പോന്നു
മുന്നേതാൻ പോയി ദക്ഷനവിടന്നും. 27

ഇത്ഥം വന്ന രസക്ഷയത്തെ നിരൂപി-
ച്ചാണെന്നയിന്നായവൻ.
മുത്തേലുംമൂലയാംമണേ! ബത വിളി-
ച്ചീടാഞ്ഞതോർത്തീടണം;
സത്യം ഞാനതുമൂലമാണയി! ഗമി-
ച്ചീടാഞ്ഞതെന്നല്ല നീ
മത്തന്വീമണി പോകിൽ നല്ല ഗുണമായ്-
പോരില്ല, പോരാ ഗുണം.” 28

എന്നേവം ചന്ദ്രചൂഡൻ തിരുവടിയരുൾചെ-
യ്തിട്ടുമദ്ദേവിയൊട്ടും
നന്ദിച്ചില്ലച്ഛനെക്കാണ്മതിനു കൊതി പെരു-
ത്തുള്ളിലുണ്ടാകമൂലം
എന്നല്ലാ സോദരീസംഘവുമവിടെ വരും,
കണ്ടിടാം യാഗഘോഷം
ചെന്നാലെന്നോർത്തു കാന്താപ്രിയമതു നിരൂപി-
ച്ചിട്ടു ദുഃഖിച്ചുനിന്നാൾ. 29

കാന്തനു സമ്മതമല്ലിതു
ഞാന്താനേ പോകിലായതും ദോഷം

എന്തിഹ ചെയ്യുവതെന്നോ-
ത്തന്തരമിളകിച്ചമഞ്ഞു ദേവിക്കു്. 30

അങ്ങോട്ടല്പം നടന്നും പുനരതിവിവശ-
തയൊടിങ്ങോട്ടു പോന്നും
മണ്ടും ദുഃഖം മുതിൎന്നും മുററരപി നയനേ
കണ്ണുനീർ വന്നുവാൎന്നും
തങ്ങൾക്കെന്തൊന്നു ചെയ്യോരുചിതമിതി പെരു-
ത്തത്തലോടുള്ളുഴന്നും
തങ്ങിത്തങ്ങിത്തിരിച്ചജ്ജനകനുടെ ഗൃഹ-
ത്തിങ്കലേക്കായ് നടന്നു. 31

മണിമാൻ മടനനൊട്ടനേകം
ഗണമദ്ദേവി പുറത്തിറങ്ങിടുമ്പോൾ
ക്ഷണമാവൃഷഭന്റെ കണ്ഠമേററി-
പ്പണവാദ്യങ്ങൾ മുഴക്കി യാത്രയാക്കി. 32

സന്നദ്ധാനേകഭൂതപ്രവരരൊടു സതീ-
ദേവിയൊന്നിച്ചു താനേ
ചെന്നെത്തീ യാഗശാലാന്തരമതിലുടനുൾ-
പ്പുക്കിതെന്നിട്ടുമപ്പോൾ
അന്നാസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നവരൊരുവരുമേ
ദക്ഷചിത്തം ധരിച്ചി-
ട്ടൊന്നാസ്ഥാണപ്രിയാപൂജനവിധികൾ നട-
ത്തീല വേണ്ടുന്നവണ്ണം. 33

മാതാവും സോദരീസംഘവുമുടനവളെ-
ക്കണ്ടനേരത്തു വേഗം
ഞാതോല്ലാസാഭ്യാഴന്നേററരിമയൊടു നട-
ത്തിടിലും മാനമെന്യേ
താതൻതൻ ദുർമ്മുഖംകണ്ടഥ ശിവവചനം
സത്യമെന്നുള്ളിലോർത്ത-
ങ്ങാതങ്കത്തോടു ചൊന്നാൾ ജനകനൊടു ജന-
ങ്ങൾക്ക കേൾക്കാംവിധത്തിൽ. 34

"കഷ്ടം! കഷ്ടം! പുരാരിപ്രഭുവിനുചിതമാം
ഹവ്യഭാഗംകൊടുക്കാ-
തിഷ്ടംപോലക്രമംചെയ്യുതുമറിവു ഭവാ-
നില്ലതെന്നും വരുന്നു;
ഒട്ടും നന്നായതില്ലിശ്ശിവനുടെ തിരുനാ-
മങ്ങൾ കേൾക്കുന്നവക്കും
കിട്ടും സായൂജ്യമിന്നിപ്രഭുവിനൊടു വിരോ-
ധിപ്പതേ ചിത്രമത്രേ! 35

സൃഷ്ടിപ്പാൻ ബ്രഹ്മനായും, സകലഭുവനവും
കാക്കുവാൻ വിഷ്ണുവായും,
പെട്ടെന്നെല്ലാം നശിപ്പിപ്പതിനു ബത പുരാ-
രാതിയായും നിനച്ചാൽ
ചിട്ടല്ലോക്കുമ്പൊളാളൊന്നു നിയതമതിൽ
ബ്ഭേദമുണ്ടാക്കിയേവം
ഗോഷ്ഠിതാംകാട്ടിയെന്നാലവനൊരു ഗതിയു-
ണ്ടാകയില്ലില്ല വാദം

കല്യശ്രീകാന്തനെന്നെക്കനിവിനൊടിനിമേൽ
ദേവി ദാക്ഷായിണീയെ-
ന്നല്ലൽപ്പെട്ടൊട്ടൊട്ടു നാണത്തൊടുമരുളുമതോ
കേൾക്കുവാൻ ദുഃഖമത്രേ;
വല്ലെന്നാലും ഭവാൻതൻവികലതകലരും
ബീജമാമെന്റെ ദേഹം
പുല്ലോളം തുച്ഛമിപ്പോളിതു കളയുവനി-
ന്നിക്ഷണം യോഗവഹ്നൌ." 37

സതീദേവിയെന്നോതി മിണ്ടാതെ പിന്നെ-
ജ്ജിതാത്മേന്ദ്രിയാരാമയാ യോഗശക്ത്യാ
കൃതാമാന്ദ്യമത്തീയിലായ് മെയ്ദഹിപ്പി-
ച്ചിതയ്യോ മഹായോഗമദ്ധ്യത്തിൽവെച്ചു. 38

അതുപൊഴുതതികോപത്തോടു ഭൂതങ്ങൾ വന്നി-
ട്ടിതിനു പകരമിന്നിദ്ദക്ഷനെക്കൊല്ലുകെന്നും
ധൃതിയൊടു പടവെട്ടാൻ യാഗശാലയ്ക്കകംപു-
ക്കിതു പലവകയായിച്ചെയ്തുതേ യാഗഭംഗം. 39

വടിവൊടു ഭൃഗുവിന്നീ"മാലിനി"ക്കേവലം തീർ-
ത്തുടനിവരെയടക്കീടുന്നതുണ്ടെന്നു കണ്ടു
പടുതയൊടു സമന്ത്രം ദക്ഷിണാഗ്നൌ ഹവിസ്സൽ-
ക്കടധൃതിയൊടു ഹോമംചെയ്തു വിഘ്നം നശിപ്പാൻ.

അക്കാലം തീയിൽനിന്നൽക്കടകടുരവമോ-
ടുള്ള തീക്കൊള്ളിയേന്തി-
ച്ചിക്കെന്നെത്തിത്തുടങ്ങീ മഹിതമുനിതപോ-
വീര്യരാം വാനവന്മാർ

ധിക്കാരത്താൽ തുടങ്ങീ പട ശിവഭടരാ-
യിട്ടു തീക്കൊള്ളിവെച്ചാ-
മുഷ്ണാളും രുദ്രഭൃത്യപ്രവരരെയുടനോ-
ടിച്ചു പേടിച്ചിടാതേ. 41

ഇതൊക്കെക്കണ്ടപ്പോളിതൊരു വിവരം നല്ല തരമെ-
ന്നൊരുക്കംകൂടാതസ്സുരമുനിവരൻ നാരദനഹോ
പതുക്കെക്കൈലാസത്തിന്നു ബത! തിരിച്ചാൻ ഗിരിശനെ-
ദ്ധൃതക്രോധംകാണ്മാൻപെരിയകൊതിയാൽജാതധൃതിയിൽ

"ശംഭോ! ഹേ ദേവ ശംഭോ! തവ കഴലിണയിൽ
താണിതാ കൈതൊഴുന്നേ,-
നമ്പോ! നിൻ വൈഭവത്താൽ ഭുവനമിതു വിധാ-
താവു സൃഷ്ടിച്ചിടുന്നു,
അംഭോജാക്ഷൻ റിരക്ഷിച്ചിതു വിരവൊടു കാ-
ക്കുന്നു, കല്പാന്തകാലേ
നിൻപേരമ്പോ കടാക്ഷക്കടുകനലിലെരി-
ക്കുന്നു ചിക്കെന്നിതെല്ലാം 43

കഷ്ടം നാനാവിധത്തിൽ തവ പടുത പരം
കണ്ടുകൊണ്ടിട്ടുമിപ്പോൾ
കാട്ടുന്നു നിൻവിരോധം ശിവ ശിവ ശിവനേ!
ദക്ഷനും കൂട്ടരാരും;
ഒട്ടും നിൻഭാഗമെന്യേ പുതിയൊരു നിയമം
വെച്ചു യോഗങ്ങൾ കൂട്ടി-
ക്കെട്ടുന്നു; കണ്ടു ഞാനായവിടെയന്നദിനം
കാട്ടിടും ഗോഷ്ഠിയെല്ലാം. 44

സ്വൈരം സാക്ഷാൽ സതീദേവിയുമവിടെയെഴു-
ന്നെള്ളിയെന്നിട്ടു പൊയ്യു-
ല്ലാരും മാനിച്ചതില്ലാ, ഖലനിവൾ മകളെ-
ന്നുള്ളൊരാരബ് ഭാവമില്ലാ,
പാരിക്കും വീഴ്മേറും പരമശിവ! ഭവൽ-
പത്നിയെന്നുള്ള മാനം
നേരിട്ടാരും നടിച്ചില്ലയി പരമവനിൽ-
പ്പേറിടും പേടിമൂലം. 45

'നിൻ വീഴ്ചംകൊണ്ടുദിച്ചോരുടലിതു കളയു-
ന്നുണ്ടു ഞാൻ ദേവനെന്നെ-
ത്തന്നീ ദാക്ഷായിണീയെന്നരുളുമധികമാ-
യുന്നിടും നാണമോടേ;
എൻവിഡ്ഢിത്വം ഭവാൻതൻഭവനമിതിലുടൻ
വന്നതെ'ന്നും പറഞ്ഞി-
ട്ടെൻവാക്കിൽ ഭോഷ്കിതല്ലേ പൊരിയെരികനലിൽ
ചുട്ടു പൂമേനിയയ്യോ! 46

ഈ യാഗം ഞങ്ങളിപ്പോൾ പടുതയൊടു നശി-
പ്പിച്ചിടുന്നുണ്ടതെന്നായ്
കയ്യുക്കോടാഞ്ഞടുക്കും തവ ഭടനിരയെ-
ത്തൻതപസ്സിൻ ബലത്താൽ
കയ്യോടേ തൽക്ഷണത്തിൽ ഭൃഗുമുനി ചിലരെ-
ത്തീയ്യിലുണ്ടാക്കിയേത്തും
വയ്യിന്നോതാനെതൃപ്പിച്ചൊരുവിധമവരെ-
ക്കൊണ്ടു തോല്പിച്ചയച്ചു." 47

ഭുജംകൊണ്ടു കൂപ്പിസ്തുതിച്ചന്നിവണ്ണം
"ഭുജംഗപ്രയാതാം"ഗനൊടോതി നേരേ
നിജാംഗം ഹരൻതന്റെ തൃക്കാക്കൽ വീഴി-
ച്ചജാംഗോത്ഭവൻ നിന്നു തന്നന്തികത്തിൽ. 48

ചെട്ടെന്നീനാരദൻതൻ മൊഴിയതു ഭഗവാൻ
കേട്ടനേരത്തുടൻ ദി-
ക്കെട്ടും പൊട്ടുന്നമട്ടിൽ പൊടുപൊടയുടനൊ-
ന്നട്ടഹാസം പൊഴിച്ചാൻ;
കട്ടത്തീവൃഷ്ടിപെട്ടീടിന തിരുമിഴി തെ-
ല്ലൊന്നു കാണിച്ചു തൻകൈ-
കൊട്ടിപ്പൊട്ടിച്ചിരിച്ചാൻ, അരിയിവനധികം
തുച്ഛനെന്നുച്ചരിച്ചാൻ. 49

അപ്പോളാച്ചന്ദ്രചൂഡൻതിരുവുടലുടനെ-
ക്കോപമോടും വിറച്ചു,
ചൊല്ലൊണ്ണാത്തിടും ജടാവല്ലിയുമഹഹ പറി-
ച്ചന്നിലത്തിട്ടടിച്ചു,
ഒട്ടും ശബ്ദം ജനിച്ചു പുനരുടനവിടെ-
ന്നേകനങ്ങുത്ഭവിച്ചു
ക്ഷിപ്രം തൻമേനിവാച്ചു ക്ഷണമഥ സഭയം
നാരദൻ കണ്ണടച്ചു. 50

തീയൊക്കുന്നോരു വൻചെഞ്ചിടയുമധികമാം
ഫാലദേശത്തു കട്ട-
ത്തീയൊക്കുന്നോരു കണ്ണും കനലിനൊടെതിരാ-
കുന്ന മററുള്ള കണ്ണും

കയ്യൊക്കും ക്രൂരശൂലം പരശു ഗദ തുട-
ങ്ങീട്ടനേകായുധം വ-
ന്നെയ്യൊക്കും ഭസ്മമാനത്തുകിലുമിവ പരം
പാൎക്കുകിൽ പേടിവീൎക്കും. 51

വടിവൊടവനടുത്തു താണുകൂപ്പി-
ട്ടടനെഴുന്നേല്ക്കുമതിന്നു മുമ്പുതന്നെ
"ഝടിതി സഗണനായ ദക്ഷനെക്കൊ-
ന്നിടുക ഗമിക്കുക"യെന്നു രുദ്രനോതി. 52

വിങ്ങീടും വീരഭദ്രധ്വനിയുലകിൽ മുഴ-
ങ്ങുന്ന നേരത്തു ഭൂതൗ-
ഘങ്ങൾക്കുത്സാഹമേറിപ്പുനരവരഖിലം
ചാരവേ ചെന്നു ചേൎന്നു
മങ്ങാതെ നന്ദികേശപ്രഭൃതികളോടുമൊ-
ന്നിച്ചു ഹാ വീരഭദ്രൻ
ഭംഗം ഭൂമിക്കു ചേരും പടിയുടനടിവെ-
ച്ചോടിനാൻ തെക്കുനോക്കി. 53

ചിക്കെന്നാദ്ദക്ഷയാഗക്ഷിതിയതിലമരും
ദിവ്യലോകം വടക്കൻ-
ദിക്കിൽ പൊങ്ങുന്ന ധൂളിപ്രകരമതു പരം
കണ്ടു പേടിച്ചുകൊണ്ട്"
ഇക്കോലം ധൂളിയെന്തോ പൊരുതു പതറിടും
ദസ്യുവൎഗ്ഗങ്ങളാവി-
ല്ലോൎക്കിൽ പ്രാചീനബൎഹിസ്സുലകിതു ദൃഢദ-
ണ്ഡേന കാക്കുന്നകാലം 54

കാണായന്നിവിധത്തിൽ കരുതീടുമളവിൽ
കാലവൈരിപ്പടക്കാർ
ചേണാന്നാത്താത്തടുക്കുന്നളവതിലൊരുവൻ
നില്പതും ഘോരനായി;
വീണു പേടിച്ചനേകം ജന,മതിഘൃണവരും
ശങ്കരദ്വേഷികൾക്കെ-
ന്താണെന്നാണ്ടോ, പെട്ടു ദുർഘടമിതു ചില സ-
ത്തുക്കൾ ചിന്തിച്ചിരുന്നു. 55

അപ്പോഴെക്കും കടന്നു ശിവ ശിവ ശിവഭൂ-
തങ്ങളായാഗശാലാ-
ക്കുൾപ്പുക്കു വീഴ്ത്തി മൂത്രം ചിലരെരികനലിൽ
പാത്രജാലം തകർത്തു
ഒപ്പം പ്രാഗ്വംശദേശം ചിലരടിപൊടിയായ്-
ത്തീർത്തു പത്നീജനംപോയ്
പാർപ്പോരാ സ്ഥാനമപ്പോൾ ചിലർ ഝടുതിതകർ-
ത്താർത്തു ധൂളത്തെന്നപോലെ. 56

പാടേ ഭസ്വിൻ സ്രുവത്തോടിരുമിഴിയുമട-
ച്ചങ്ങടൻ ദക്ഷിണാഗ്നൌ
വാടാതെ ഹന്ത ഹോമിപ്പതിനു മുതിരുമ-
ന്നേരമെത്തിപ്പിടിച്ചു
താഡിക്കുന്നേരമമ്പോ മദമൊടു മണിമാ-
ന്നധ്വരം ചെയ്തിരിക്കും
പ്രൌഢാത്മാവായ സാക്ഷാൽ ഭൃഗുമുനിയെ വിശേ-
ഷിച്ചു ബന്ധിച്ചു പിന്നെ. 57

യാഗം വേണ്ടുംവിധത്തിൽ തരമൊടു നിയമി-
ച്ചിട്ടു താനേ നടത്തു-
ന്നാ ഗംഭീരാഭിമാനം തടവി മരുവിടും
ദക്ഷനേ വീരഭദ്രൻ
വേഗം പൊത്തിപ്പിടിച്ചു പുനരവനിളകാൻ-
കൂടി വയ്യാതെയാക്കി;
ശ്രീഗംഗാമൌലിദേവന്തിരുവടിയൊടിട-
ഞ്ഞാകിൽ നന്നാകയില്ല. 58

തിണ്ണം പൂഷാവിനെയാ-
ച്ചണ്ഡീശൻ ഹന്ത ചെന്നു ബന്ധിച്ചു;
വിണ്ണോർവരരിലവൻ ബഹു-
ചണ്ഡതയെഴുമീശവിമതനാണല്ലോ. 59

ഭഗനെക്കണ്ടു പിടിച്ചു
ഭഗവാൻ നന്ദീശനങ്ങയക്കാതേ;
അഗതിയതായവനപ്പോൾ
വിഗതമനോരാജ്യനായി ദുഃഖിച്ചു. 60

ചണ്ഡശ്രീഭൃഗുമാമുനീശ്വരനെഴും
വന്മീശ പിന്നെപ്പിടി-
ച്ചെണ്ണിത്തന്നെ പറിച്ചു വീരതയെഴും
ശ്രീവീരഭദ്രേശ്വരൻ;
തിണ്ണം ശങ്കരനോടിടഞ്ഞു കഠിനം
ദക്ഷൻ ശപിക്കുംവിധൌ
പൊണ്ണൻ താടിചിരിച്ചിളക്കിയതിനാ-
ലാണിവിധം വന്നതും. 61

പെരുത്ത കോപേന ഭഗന്റെ കണ്ണു-
തുരന്നെടുത്താനഥ വീരഭദ്രൻ,
വെറുത്തു ദക്ഷൻ ശിവനെശ്ശപിച്ച-
ന്നുരുട്ടി കണ്ണായവനെന്ന മൂലം. 62

പൂഷാവിന്നുള്ളോരു രദങ്ങളെല്ലാം
രോഷാൽ തകൎത്താൻ റിട്ട വീരഭദ്രൻ,
വൈഷമ്യമായ് ശങ്കരശാപകാലേ
ഘോഷിച്ചവൻ നന്നെ ചിരിച്ചമൂലം. 63.

വാളോങ്ങിട്ടുക്ഷകണ്ഠം വടിവിനൊടു മുറി-
ച്ചീടുവാനേററ വെട്ടി-
ചീളെന്നെന്നിട്ടുമൊട്ടും തൊലിയുമിഹ മുറി-
ഞ്ഞില്ലിതോ ചിത്രമത്രേ;
ആളും കോപത്തൊടെന്നിട്ടഥ കിമപി വിചാ-
രിച്ചു പിന്നെപ്പശുത്വം
നീളെക്കല്പിച്ചു വെട്ടിജ്വലനനിലുടനേ
ഹന്ത ഹോമിച്ചു ദേവൻ. 64

തല്ലിക്കാലൊന്നൊടിച്ചു ചിലരുടയ കരം
കത്തിതെക്കിപ്പൊടിച്ചു
വല്ലാതേ മെയ്യൊടിച്ചു പല വിബുധരെയീ-
മട്ടു ശിക്ഷിച്ചുവെച്ചു;
നല്ലോരേ വിട്ടയച്ചു നലമൊടു യജന-
സ്ഥാനവും കൊള്ളിവെച്ചു
തെല്ലും നിൽക്കാതെ വാച്ചുന്നിയ ജവമൊടു പോ-
ന്നീശപാദം നമിച്ചു. 65

ശൌൎയ്യം പിടിച്ചു ശിവനോതിയപോലെ വേണ്ടും
കാൎയ്യം കഴിച്ചു വരുമാഭടരെസ്സമോദം
ധൈൎയ്യാദിസൽഗ്ഗുണഗണങ്ങളിണങ്ങുവാനായ്
പൎയ്യാപ്തമായ് പുരവിമാഥിയനുഗ്രഹിച്ചു. 66

യജ്ഞധ്വംസംഭവിച്ചോരതുമുതലമര–
ന്മാൎക്കു സാധ്വസം പൊങ്ങി
പ്രാജ്ഞൻ ശക്രൻ വിചാരിച്ചഥ ചില വിബുധ–
ന്മാരെയൊന്നിച്ചുകൂട്ടി
വിജ്ഞാനാംഭോധിയാകും വിധിയടിയരുളും
സത്യലോകം ഗമിച്ചി–
ട്ടാജ്ഞാപിച്ചാലുമിസ്സങ്കടശമനമിതെ–
ന്നാൻ വിധാതാവു ചൊന്നാൻ. 67

“നമ്മൾക്കെല്ലാരു മോഹം മുഴുവനുമുടനേ
ചെന്നുണൎത്തിച്ചുവെന്നാൽ
ചെമ്മേ തീൎക്കും മുകുന്ദൻ തിരുവടിയിതഹോ
പണ്ടുപണ്ടുള്ള ചട്ടം;
തമ്മിൽത്തീൎക്കേണമിന്നിപ്പുരഹരവിബുധ–
ന്മാൎക്കേഴും വൈരമിപ്പോൾ
സൌമ്യശ്രീവിഷ്ണുവല്ലാതതിനുരുവിരുതൻ
നാസ്തി നാം നിശ്ചയിക്കാം. 28

ഞാനും വരാം വിരവിനോടു മുകുന്ദവാസ–
സ്ഥാനത്തിലേക്കിനി നമുക്കു ഗമിക്കതന്നെ;

ആനന്ദമൂർത്തിയൊരുപായമെടുത്തു നല്ലോ-
രാനന്ദമാക്കുവതിനുള്ളൊരു സൂത്രധാരൻ." 69

ഏവം പറഞ്ഞു കളഹംസഗളത്തിലേറി
ദ്ദേവൻ വിരിഞ്ചനഥ ദേവകളോടുകൂടി
ശ്രീവാസുദേവനരുളുന്നവിടെഗ്ഗമിച്ചു
സേവിച്ചു നല്ലുപനിഷത്തുകളുച്ചരിച്ചാൻ. 70

കാണായി കാർവണ്ണനും കളതരകമനീ-
യാംഗശോഭാവിശേഷം
ചേണാർന്നീടും മുകുന്ദൻതിരുവടിയെ മുദാ
മുമ്പിലാമ്മാറുതന്നേ;
തൂണായീ ദേവകൾക്കുള്ളൊരു സുഖമയമാം
വീടിനാവിഷ്ണുപാദം,
താണായീ മൌലിയെല്ലാം, മുരരിപുഭഗവാൻ
ഹന്ത സന്തുഷ്ടനായി. 71

"അറിഞ്ഞു ഞാനെല്ലാം ലഹളകളഹോ ദക്ഷനിതുതാൻ
കുറഞ്ഞോരാപത്തായവനുമിനിമേലിൽ ഗതി വരും.
പറഞ്ഞീടാമിപ്പോളതിനഹമുപായം ശിവനെയ-
ങ്ങറിഞ്ഞോരുകൂട്ടർക്കിതു വിഷമമോ സൽസുഗമമോ?

കളവുകളെ വെടിഞ്ഞീ ദേവദേവൻ സ്തുതിച്ചാൽ
തെളിയുമുടനെയെന്നാൽ പിന്നെയെന്താണസാദ്ധ്യം?
കളവുകളരുതേതും ശ്രീശിവൻ ശുദ്ധനാണേ
വെളിവിലഖിലമോതുന്നാകിലിഷ്ടങ്ങൾ കിട്ടും. 73

വരുന്നതുണ്ടിന്നിഹ ബാന്ധവമെന്നാൽ
പരന്ന മോദാൽ പരമേശ്വരന്റെ
തുറന്ന കോപങ്ങളടക്കുവാനായ്
മരുന്നു നൽകാനൊരു വൈദ്യനാവാം." 74

എന്നും പറഞ്ഞു ഗരുഡന്റെ പുറത്തുകേറി-
ച്ചിന്നും രസേന വിധിമുഖ്യസുരാളിയോടും
കുന്നിന്മലീശനരുളുന്നൊരു ദിക്കു പുക്കു
മന്ദം മഹീധരമതിങ്കലിറങ്ങി ദേവൻ. 75

അപ്പോൾ കാണായ് ജടാഭാരവുമതിനിടയിൽ
ഗംഗയും തിങ്കളും നൽ-
സർപ്പക്കൂട്ടം സദാ ചൂടിന തിരുമിഴിയും
രണ്ടു മറവുള്ള കണ്ണും
സാപ്പെട്ടോരാവിഷത്തിന്നസിതരുചിയുമ-
ക്കണ്ഠദേശത്തു മാറിൽ
ചൊല്ലൊണ്ണും ഭസ്മവും പൂണ്ടരുളുമൊരു പുരാ-
രാതിയെപ്പൂർവ്വഭാഗേ. 76

ഭക്ത്യാ താണുവണങ്ങിയന്നു ഭഗവാൻ·
ശ്രീവാസുദേവൻ യഥാ-
ശക്ത്യാ ശങ്കരനായ തന്നെയവിടെ-
ത്താനേ സ്തുതിച്ചീടിനാൻ;
മുക്ത്യാദിഷ്ടഫലങ്ങൾ നൾകുവതിനും
സാമർത്ഥ്യമുള്ളിപ്പുമാൻ
യുക്ത്യാ മറ്റൊരു ദേവനെ സ്തുതികഴി-
ക്കെന്നുള്ളതുണ്ടാകുമോ? 77

“സരോജാസനാകാരമുൾക്കൊണ്ടു മുമ്പിൽ
പരം മൂന്നു ലോകങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവോനേ!
പരം പുത്രിയെബ്ഭാൎയ്യയായ്‌വെച്ചു നാവിൽ
ചിരം വെച്ചു ലാളിച്ചു മോദിക്കുവോനേ! 78

ജഗത്തൊക്കയും കാക്കുവാനെന്റെ ദേഹം
ജഗന്നാഥ! മേടിച്ചു മോദിക്കുവോനേ!
ജഗദ്ധാത്രിയും ശ്രീയുമൊന്നിച്ചുകൂടി-
സുഗംഭീരസൌഖ്യം ലഭിച്ചീടുവോനേ! 79

പുരാരാതിയായ് പൂൎണ്ണയാം ഗൌരിയോടും
പരാനന്ദപീയൂഷമുണ്ടീടുവോനേ!
പരം ലോകമെല്ലാം സ്വയം സംഹരിച്ചു-
ന്തരാ ഘോരത്തു കാട്ടാതൊളിപ്പിക്കുവോനേ! 80

മുദാ മൂൎത്തി മൂന്നായി വേറിട്ടിരുന്നും
സദാ സൎവ്വവും കണ്ടു സന്തോഷമാൎന്നും
ഹൃദാ ഭൂരികാരുണ്യഭാരം കലൎന്നും
ചിദാനന്ദമുൾക്കൊണ്ടു കണ്ടീടുവോനേ! 81

പരം ബ്രഹ്മസിദ്ധാന്തസാരം ഗ്രഹിച്ചും
പരം ബ്രഹ്മവിഷ്ണ്വീശരൂപം ധരിച്ചും
പരം ബ്രഹ്മമെന്നുള്ളിലോൎക്കുന്നവൎക്കായ്
പരബ്രഹ്മബോധം കൊടുത്തീടുവോനേ! 82

ഭവാൻതന്റെ രൂപം വിചാരിക്കുവോൎക്കി-
ബ്ഭവാംഭോധി പൈക്കാലടിക്കുള്ള വെള്ളം

ഭവാകാരനാകും പരബ്രഹ്മമേ! നീ
ഭവാപത്തു സത്തുക്കളിൽ പോക്കിടേണം. 83

അഹോ! കാമവും കോപവും മററുമെല്ലാം
മഹാദേവ! നിങ്ങൾക്കു നിസ്സാരമല്ലോ;
മഹാദുഃഖമേൽക്കുന്നൊരിദ്ദേവകൾക്കാ-
യിഹാഭീഷ്ടമങ്ങുന്നുടൻ നൽകിടേണം. 84

പരം മൂഢനാം ദക്ഷനങ്ങോടെ വിഷ്ണും
ധരിക്കാതെ ചെയ്തോരു കുററത്തിനേവം
പെരുത്തങ്ങു ശിക്ഷിച്ചതെന്തെന്നറിഞ്ഞി-
ല്ലരം വിട്ടയക്കാമിതെന്നോർത്തതാണോ? 85

അതോ മററു ദുഷ്ടർക്കു പാപങ്ങൾ ചെയ്താ-
ലിതിൻവണ്ണമാം ശിക്ഷയെന്നോർമ്മകൾക്കോ?
അതേതെങ്കിലും യാഗമദ്ധ്യത്തിൽ വീണാ-
ലതിപ്രൌഢബുദ്ധേ! കെടും ധർമ്മമെല്ലാം. 86

എഴുന്നീററുകൊണ്ടാലുമേററം ഭയപ്പെ-
ട്ടുഴന്നീടുമിദ്ദേവകൾക്കുള്ള ദുഃഖം
വഴിഞ്ഞോരു മോദേന തീർത്താലുമിപ്പോൾ
കഴിഞ്ഞോട്ടെയെന്തിക്കളിക്കുന്നതെല്ലാം? 87

ഇനിക്കും ഭവാനും മനസ്സൊന്നതാണെ-
ന്നനഘാകൃതേ! നിങ്ങൾ മുൻചൊന്നതെല്ലാം.
നിനക്കുന്നതെന്തിന്നു ബോദ്ധ്യം വരട്ടേ
ഘനശ്രീലസൽകണ്ഠ! ലോകക്കശേഷം. 88

വിധാതാവു ഞാനിന്നിതെന്നല്ലനേകം
വിധം വന്നു നില്ക്കുന്നൊരിക്കൂട്ടരെല്ലാം
സുധാസൂതിമൌലേ! ഭവാൻതന്നെയല്ലോ
മുധാ ഭേദമുണ്ടോ മനസ്സിന്നു പിന്നെ?" 89

ഇവണ്ണം മുകുന്ദൻ സ്തുതിക്കുന്നനേരം
ശിവന്താനെ സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടു കൊണ്ടു
"ഭവാനിഷ്ടമെന്നിഷ്ടമെന്നാലിദാനീം
ജ്വലൽ ജീവനേകുന്നു ഞാൻ ദക്ഷനെന്നാൽ." 90

എന്നീവണ്ണമുരച്ചു നീലഗളനും
കൈലാസശൈലത്തിനോ-
ടൊന്നിച്ചങ്ങെതിരിട്ടിടും വൃഷഭക-
ണ്ഠത്തിൽക്കരേറി ദ്രുതം
"എന്നാലങ്ങിനെയല്ലി? പോക, വരികെ"-
ന്നോതി സ്വയം സർവ്വരോ-
ടൊന്നിച്ചങ്ങിനെ ദക്ഷയാഗധരണീ-
ദേശത്തിലെത്തീടിനാൻ. 91

വെച്ചു ഭൃഗുവിന്നു മീശകളും;
വെച്ചതു പക്ഷേ കുറച്ചൊരു വിശേഷം;
ഇഛരയൊടാട്ടിൻമീശകളും
വെച്ചാനൊപ്പിച്ചതെന്നുമറിവാനായ്. 92

പൂഷാവിന്നു രദനങ്ങളും കൊടുത്തു, പിന്നെ-
ദ്ദോഷം വരാതെ ഭഗനങ്ങിനെ കണ്ണു രണ്ടും,

ദോഷങ്ങൾകാണാമറികിവക ചെയ്കിലെന്നു
വൈഷമ്യമിത്തിരി വരുത്തിയിവർക്കിവററിൽ. 93

ആടിനുള്ള മുഖം മുറിച്ചതുടനേ
ദക്ഷൻെറ കണ്ഠത്തിൽവെ-
ച്ചീടെന്നും വരുമെന്നിവണ്ണമരുളി
സ്വൈരം തലോടീടിനാൻ;
പ്രൌഢത്വത്തോടു ജീവനിട്ടിതുടനേ-
രം ദക്ഷനൻപോടുണർ-
ന്നീടുംമട്ടെഴുനേററുനോക്കുമളവിൽ
ശ്രീകണ്ഠനെക്കണ്ടുതേ. 94

എന്താണെന്നൊരു കഷ്ടമാണു ശിവനെ
ദ്രോഹിച്ചതും ഞാനതെ-
ന്നന്തസ്താപമൊടും ദഹിച്ച മകളാ-
യോഗാഗ്നിയാൽ വെന്തതും
പിന്നും ഭക്തി വിഷാദമെന്നിവകളാൽ
കണ്ണീരൊലിപ്പിച്ചു മുൻ-
സന്തോഷിച്ചമറവൻ പുരാരിചരണം
കൂപ്പിസ്തുതിച്ചീടിനാൻ. 95

കഷ്ടം ഞാനതിപാപിയാണിഹ ജഗൽ-
സംഹാരരക്ഷാകൃതി-
ക്കൊട്ടുകളീശ്വരനായ നിന്തിരുവടി-
ക്കൾദ്രോഹമുൾക്കൊൾകയാൽ.

പെട്ടന്നായതിനൊത്തപോലടിയനെ-
ശ്ശിക്ഷിച്ചതും യുക്തമീ-
മട്ടിൽ പിന്നെയനുഗ്രഹിച്ചതു കടം
കയ്യാൎയ് കൃപാവാരിധേ! 96

അല്ലെങ്കിൽ ശരിയാണ് സർവ്വസമനാ-
മങ്ങെക്കഹോ ദ്രോഹമാ-
വില്ലെന്നും ബത ശിക്ഷചെയ്തതു വിവേ-
കത്തെക്കൊടുപ്പാൻ ദൃഢം;
എല്ലാം പോയിതു മുമ്പിലുള്ളൊരു ശിവ-
ദ്രോഹാദിദോഷം, കണ-
ക്കില്ലാതുള്ളൊരു ഭക്തി വന്നു വളരു-
ന്നുണ്ടിന്നുമേ നിങ്ങളിൽ. 97

കഷ്ടേ നല്ലവളാകുമെൻറ മകളാ
യോഗാഗ്നിയിൽ ദേഹവും
വിട്ടീടുന്നളവും നമുക്കൊരറിവു-
ണ്ടായീലഹോ ദൈവമേ!
പെട്ടെന്നക്കഥ പാൎത്തിടുമ്പൊളധുനാ
കത്തുന്നു ചിത്തം ഭവൽ-
പ്പിട്ടെന്നാലിതശേഷമെന്നു കരുതി-
ത്തെല്ലിന്നടങ്ങുന്നു ഞാൻ. 98

അംഭോജാസനനംബുജാക്ഷനഗജാ-
കാന്തൻഭവാൻ മൂന്നുപേ-
രമ്പോടോൎക്കുകിലൊന്നുതന്നെയതുപോ-
ലീലോകമെല്ലാം ഭവാൻ

ഞാൻ പോരാത്തവനാകകൊണ്ടതു ധരി-
ച്ചീലെന്നിടാനീമിനി-
ക്കമ്പോ നല്ലൊരുറപ്പു വന്നിതു ഭവൽ-
ക്കാരുണ്യമൊട്ടേല്ക്കയാൽ. ൯൯

"തിണ്ണം നീ ദക്ഷ! യാഗം വടിവിനൊടുടനേ
ചെയ്തുകൊൾകീ"ശനെന്നീ-
വണ്ണം കല്പിച്ചശേഷം വിരവൊടു വിധിയാം
വണ്ണമെല്ലാം കഴിച്ചു;
കണ്ണൻ, ബ്രഹ്മാവു, രുദ്രൻതിരുവടിയിവരിൽ
ഭേദമില്ലാതെയിന്നും
വിണ്ണോർനാട്ടിങ്കൽ വാഴുന്നിതു വിവിധതപോ
ദക്ഷനാം ദക്ഷനത്രേ. 100

ശുഭം.

ഒരു കൊറത്തിപ്പാട്ട്

ലോകനാഥേ! കൊടുങ്ങല്ലൂർ ശ്രീകുരുമ്പയമ്മേ!
നീ കനിഞ്ഞീയടിയങ്ങൾക്കാകുലം തീൎക്കേണം.
ദേവമൎത്ത്യഭുജംഗാദി ജീവജാലമെല്ലാം
കേവലമാശ്രയിക്കും നിൻചേവടി കൂപ്പുന്നേൻ.
കാലടിചേൎന്നുള്ള നഖച്ചേലെഴും കണ്ണങ്കാൽ
ചാലവേയഞ്ചമ്പൻതൂണികളാലുപോലേയല്ലോ.
പ്രേതപീഠാസനം വാഴും ഭൂതനാഥകന്യേ!
സ്ഫീതമാം നിൻതുടരണ്ടും ചേതസി ചിന്തിച്ചാൽ,
കൊമ്പനാനത്തലയുള്ള തമ്പുരാൻെറ സാക്ഷാൽ
വൻപിയന്ന മൂക്കിനൊപ്പിച്ചൻപിൽ വൎണ്ണിച്ചീടാം.
പട്ടുടയാടയാൽ മൂടപ്പെട്ട നിൻതിതംബം
എട്ടുമൂൎത്തിയുടയോൻ തേൎത്തട്ടതെന്നുമോൎക്കും.
ആലിലക്കു സമഭാവം കോലിന നിൻമദ്ധ്യം
മൂലതാരയേ! മൂലോകത്തിൻ മൂലവാസസ്ഥാനം.
ഘോരദൈത്യക്കടൽമാലച്ചോര ചോലപോലേ
ചേരുമാപ്പോർമുല രണ്ടും ചാരുശൈലംപോലേ
എട്ടുതൃക്കൈകളിൽ വാളും വട്ടകയും പിന്നെ
കൊട്ടുമണി വൻപരിചത്തട്ടു ചീററം സൎപ്പം
പൃഷ്ടശ്ശൂലം ഖട്വാംഗമാരുഷ്ടദൈത്യശീൎഷം
ഇഷ്ടമോടീയ്യെട്ടെണ്ണം നീ സ്പഷ്ടമേന്തീടുന്നു.
താലിമാലമണിയിവ ചേലിലണിഞ്ഞാലും
ചാലേ നിൻെറ മോടി വേണ്ടുംപോലെയാകുന്നില്ല.

ദാരുകന്റെ കുടൽമാല മാറുമൂട്ടും വണ്ണം
ദാരുണമായണിഞ്ഞ നിൻഘോരതയ്ക്കു ചേരും.
സോമബിംബോപമം പുത്തൻതാമരക്കും തുല്യം
കോമളം നിൻമുഖം ദംഷ്ട്രാഭീമമത്രേ ചിത്രം!
ചുണ്ടു തൊണ്ടിപ്പഴം ചീരത്തണ്ടുകൾക്കൊത്താലും
രണ്ടു ദംഷ്ട്രകളും ചാടിക്കൊണ്ടു കണ്ടാൽഘോരം
കുണ്ഡലങ്ങളാനസിംഹം ചണ്ഡമല്ലോ രണ്ടും
ഗണ്ഡമാകും കണ്ണാടിക്കും മണ്ഡനംപോൽ വീണ്ടും.
സങ്കടക്കാർക്കുടൻ ദുഃഖവൻകടൽ കടപ്പാൻ
കൺകടത്തോട്ടഹോ നീളെ നിൻകടാക്ഷപ്പാലം,
ഭക്തരെക്കേവലം ജീവന്മുക്തരാക്കും നോട്ടം
ശക്തരാം ദൈത്യരെജ്ജീവന്മുക്തരാക്കും ചിത്രം.
തെറ്റിനില്ക്കുമസുരർക്കു പറ്റിടും സംഹാരേ
നെറ്റിമേൽക്കണ്ണാകും ചെന്തീ ചുറ്റിടും ചിതയിൽ
ആളിയാടും പുക ചിന്നിപ്പാളിയെന്നോയെന്തോ
കാളിയമ്മേ! ചികുരഭൃപാളിയായ്ത്തീരുന്നു.
കേശപാശത്തിനും ചേലാരല ശ്യാമമാക്കിടും
ശ്രീശശീലേശവുമേന്തിപ്പേശലം വിശേഷം.
ദേവി! നിൻപാദാദികേശമീവിധമോർത്താൽ
ആവിലം തീരുമേ ഭാഗ്യശ്രീവിലാസം കിട്ടും.
അന്തമേകും വസൂരിക്കെന്തകാരികന്യേ!
അന്തകന്റെ 'വാറണ്ടാ'കും വൻതലോത്തട്ടിക്കും
ലോകനാശം ചെയ്യുമീമട്ടാകുമെല്ലാറ്റിനും
'ഏകമൂലിപ്രയോഗം' നിൻശ്രീകടാക്ഷമമ്മേ!

നീ മയക്കി വിറപ്പിക്കും കോമരത്തെപ്പോലും
ഭൂമിയിൽപ്പേടിയാതാരെൻ സ്വാമിനി പൊന്നമ്മേ!
ഭീഷണവേഷമാർന്നേവം ഭീഷണി കാട്ടീട്ടും
ശേഷമുള്ളോരെ നീ പുണ്യപ്രേഷം ചെയ്യുന്നു.
ബ്രഹ്മനുടെ നാവിൽ വാഴും പെണ്മണിയും നീയേ,
ചിന്മയശ്രീവിഷ്ണുമാറത്തമ്മയാളും നീയേ,
അമ്മഹാദേവാൎദ്ധമാകുമമ്മ സാക്ഷാൽ നീയേ,
ബ്രഹ്മതത്വക്കുഴമ്പാകും ചിന്മയിയും നീയേ,
സർവ്വവാക്കും പൊരുളാകും സർവ്വനീയും നീയേ,
അവ്യയമാം ചിദാനന്ദദിവ്യതത്വം നീയേ,
വേദവാക്യങ്ങളേക്കൊണ്ടും വാദഭേദംകൊണ്ടും
വൈദ്യകന്മാരറിയുന്നോരാദിമൂലം നീയേ,
ആസ്തികന്മാൎക്കെതിരായി നാസ്തികന്മാർപോലും
ആസ്ഥയോടെ പറഞ്ഞെത്തുന്നാസ്ഥലവും നീയേ,
കണ്ട നാനാമതഭേദംകൊണ്ടനേകം മട്ടിൽ
കൊണ്ടുചെല്ലുമൊരേ സത്താം രണ്ടുവൎണ്ണം നീയേ;
എന്തിനേറെപ്പറയുന്നു ഹന്ത സൂക്ഷ്മത്തിങ്കൽ
ചിന്ത്യമാച്ചിന്തിപ്പോനും ചിന്തനയും നീയേ;
പുത്രമിത്രകളത്രാദിചിത്രമായയാലേ
ഇത്രിലോകം മയക്കുന്നതത്രയും നീയത്രേ;
നിന്നെയാരാണറിയുന്നോൻ പിന്നെയാൎക്കെന്നും
മന്ദതയില്ലവൻ നിത്യാനന്ദപൂൎണ്ണനത്രേ.

ഒരു ഇന്ദ്രജാലം

ക്ഷതിയററൊരു കൊച്ചിനാട്ടു ശക്ത-
ക്ഷിതിനാഥൻ മുറപോലെ കാത്തകാലം
അതിചിത്രമൊരിന്ദ്രജാലമുണ്ടാ-
യതിനെപ്പററിയൊതുക്കിയോതിടുന്നേൻ. 1

പരദേശി പരം പുകഴ്ന്ന പീതാം-
ബരനയ്യൻ പടുവിന്ദ്രജാലശാസ്ത്രി
സരസം മലയാളനാട്ടു ചുററി-
പ്പരമാശ്ചര്യമുതിർത്തു മിക്കവർക്കും. 2

ഒരുനാളിറണ്ണാകുളത്തുനിന്നി-
ട്ടരചൻ കൊച്ചിയിലേക്കു പോയിടുമ്പോൾ
പരമാക്കടലൊത്ത കായൽമദ്ധ്യ-
ത്തിരയിൽക്കണ്ടിതു ചന്തവാണിഭത്തെ. 3

പല പട്ടുകൾ പാവ പാത്രജാലം
വിലയേറും ചില രത്നഭൂഷണങ്ങൾ
വിലസുന്ന വിരിപ്പിലിപ്രകാരം
പലതും വെച്ചൊരു പട്ടരുണ്ടിരിപ്പൂ. 4

ഇതു വാങ്ങുവിനെന്നെടുത്തു കാട്ടു-
ന്നിതു, വെയ്ക്കുന്നു, പകിട്ടു ചൊല്ലിടുന്നു;
അതു കണ്ടരചൻ തിരിഞ്ഞു ബോട്ടിൽ-
പ്പുതുമന്ദസ്മിതമോടൊരാളെ നോക്കി. 5

എഴുനേററു മരച്ചെരിപ്പു കാല്ക്കി-
ട്ടെഴുമായാളഥ ബോട്ടിൽനിന്നിറങ്ങി;
അഴകിൽപ്പരദേശി പിട്ടുകാട്ടും
പുഴയിൽക്കാൽനടയായ് കടന്നുചെന്നു. 6

അടിയൊന്നവനൂന്നിവെച്ചിടുമ്പോ-
ളിടിയുന്നു ചില കാഴ്ച താണിടുന്നു;
വടിവോടവനെത്തിയപ്പൊഴെല്ലാം
പിടികിട്ടാറ്റപ്പടി വാണിഭങ്ങളും മുങ്ങി. 7

ഒടുവിൽപ്പരദേശി കായലിങ്കൽ-
കടുമത്തുമ്പുവരെക്കു മാഞ്ഞുപോയി;
പടുവാം പരനപ്പൊഴാശു കഷ്ട-
പ്പെട്ടുമാബ്രാഹ്മണനെപ്പിടിച്ചുപൊക്കി, 8

കരയും ദ്വിജനെക്കനിഞ്ഞു പിന്നേ-
ക്കരയെത്തിപ്പതിനാശു ബോട്ടുകേററി;
പരദേശിയെയാദരിച്ചു വീണ്ടും
ധരണീശൻ നലമോടു സല്ക്കരിച്ചു. 9

തരമോടഥ കൊച്ചി പുക്കിറങ്ങി-
ട്ടരചൻ വാണിടു രാജധാനിയിങ്കൽ;
നരനായകനാദരിച്ചു ചിദം-
ബരനയ്യൻ പരിതുഷ്ടിപൂണ്ടിരുന്നു 10

ബഹുധാടിയിലിന്ദ്രജാലശാസ്ത്രം
ബഹുലാശ്ചര്യമിതെന്നു ശാസ്ത്രി വാഴ്ത്തി;

ബഹുധാ ബഹളം വിചിത്രമെന്നായ്
ബഹുമാനിച്ചരുൾചെയ്തു തമ്പുരാനും 11

ഇവർനമ്മുടെ നാട്ടുകാര,നൊട്ടൊ-
ട്ടിവ ശീലിച്ചവരെന്നിടത്തു നോക്കി;
അവനീപതി ചൊന്നവാറു 'കോപ്പി-
ല്ലിവ'നെന്നാൻ വിനയത്തൊടാ മനുഷ്യൻ. 12

അഥ വല്ലതുമൊന്നു കാട്ടുകെന്നായ്
പ്രഥമാനടിജനാഗ്രഹിച്ചരല്ലോ
പ്രഥമം നൃപനോടു ചൊന്ന വാക്കൽ-
ഗ്രഥനം ചെയ്തു പറഞ്ഞൊഴിഞ്ഞു വിദ്വാൻ. 13

പകരുന്നിതു നേരമന്തിയാവും
പകലുണ്ടിട്ടുടനക്കരെയ്ക്കു പോണം
സകലം ദ്രുതമായിടട്ടെയെന്നാൽ
സകലർക്കും പ്രഭു മാടഭൂമണാളൻ. 14

അമരേത്തുകഴിഞ്ഞു കൂടെയുള്ളോ-
രമരാതാശു ഭുജിച്ചമാന്തമെന്യേ
'കുമരൻ' മുതലായ ബോട്ടുകാർക്കും
ക്രമമായഷ്ടികൊടുത്തു തുഷ്ടിയാക്കി. 15

ചെറുതിങ്ങിനെ താമസിച്ചവാറേ
കറുകാർ വന്നു നിറഞ്ഞിതംബരത്തിൽ,
മുറുകീ കടുകാറ്റു കാതു കണ്ണും
മറുമട്ടാമിടിമിന്നലും തകർത്തു. 16

മഴപെയ്തു കഠോരമായ്ത്തുടങ്ങീ,
പുഴ പൊങ്ങീ, കടലും കലങ്ങി വിങ്ങീ,
അടി കായലുമൊന്നുപോലിണങ്ങീ,
വഴി മുങ്ങീ, പുര പാടവേ പുഴങ്ങീ. 17

കര കായലിലാണ്ടുപോയി മുററം
തിരയായ് കോവിലകത്തിനുള്ള മുററം;
അരചൻ മരുവുന്ന സൌധവീഥീ-
നിരവാതിൽപ്പടിയോളമായി വെള്ളം. 18

പ്രളയാഗമമോ, നമുക്കു ജീവൻ
കളയാനുള്ളൊരു കാലമായിതെന്തോ?
ഇളകും കരളോടിവണ്ണമോർത്താ-
വിളകാപ്പോൻ പിറാകിന്ദ്രജാലശാസ്ത്രി. 19

കുമരൻ മുതലായ ബോട്ടുകാര-
ക്രമമാസ്ത്തുണ്ടു മഹാജലാഗമത്തിൽ
ക്ഷമവിട്ടു വലിച്ചുകേററി മാട-
ക്ഷമ കാപ്പോൻെറയടുത്തു ബോട്ടണച്ചു. 20

അതിലേസ്ത്തഥ പട്ടർ മുമ്പു കേറ-
ന്നതിനായിട്ടു ജനാലവാതിലൂടേ
ധൃതിയോടു കടന്നുചാടി ചോടേ
പതിയാതപ്പൊഴൊരാളണഞ്ഞു താങ്ങീ. 21

ഇതിലൊന്നു കുറച്ചു തമ്പുരാനും
മതിമോഹം പിണയാ,മതിന്നു മുമ്പേ,

ധൃതികൊണ്ടു മനസ്സിലായി കാൎയ്യം
ധൃതികൂട്ടീലതുകൊണ്ടു മാടരാജൻ. 22

ജവമോടിഹ പട്ടരെപ്പിടിച്ചു-
ള്ളവനെപ്പാൎത്തു തിരിച്ചറിഞ്ഞു വിപ്രൻ;
അവനാമറിമായമുഖ്യകൎത്താ-
വവനാകുന്നു മരച്ചെരിപ്പുകാരൻ. 23

മഴയി,ല്ലൊരു കാററുമില്ല, കാറി,-
ല്ലുഴലേററന്നിടിയില്ല, മിന്നലില്ല,
പുഴപൊങ്ങലുമില്ല, ബോട്ടുമില്ല-
പ്പൊഴഹോ കേവലമിന്ദ്രജാലമെല്ലാം. 24

ചോരാനല്ലുക്കണ്ടുകൎത്താ-
വാരാണെന്നതറിഞ്ഞീടാതെ
പോരായ്മയേറ്റപ്പെട്ടേനെന്നോ-
ത്താരാൽ നാണിച്ചോടീ വിപ്രൻ. 25

പട്ടാഭിഷേകമംഗളം

(പാന)

ലക്ഷ്മീദേവിയാളാഴിയിൽ നിന്നുയർ-
ന്നക്ഷീണം വിളയാടുന്ന ലണ്ടനിൽ
ഇക്ഷിതിചക്രം കണ്ണിട്ടു കേവലം
രക്ഷിക്കുന്നുണ്ടുദാരനൃപാന്വയം
കോണിലിങ്ങുള്ള ഭാരതഖണ്ഡമാം
ക്ഷോണീഭാഗത്തെക്കയ്യേററനാൾമുതൽ
താണിടാതിജ്ജനത്തെയുയർത്തിയ
റാണി വിക്ടോറിയാദേവി മേൽക്കുമേൽ
വിദ്യാഭ്യാസവും വിജ്ഞാനരീതിയും
ഹൃദ്യാതിഹൃദ്യയന്ത്രപ്രഭേദവും
അദ്യാപി കാണുമാതദ്ദേവി നമ്മൾക്കു-
സദ്യാനത്തിനു തന്നവയാണല്ലോ.
ചക്രവർത്തിനിയാകുമാ റാണിതൻ
വിക്രമിമകനെഡ്വാർഡുമന്നവൻ
ഇക്രമം വിടാതേററവും നമ്മളെ
പ്രക്രമിപ്പിച്ചു മേൽക്കുമേൽ പൃഥ്വിയിൽ.
നാട്ടുരാജാക്കൾക്കൊക്കെയും രാജാവായ്
നീട്ടമാ നയശൈലികൾ പൊരുത്തവൻ
കോട്ടമെന്യേ വിരാൾപുരുഷൻതൻെറ
മട്ടെടുത്തല്ലോ നമ്മളെക്കാത്തതും

ദൈവയോഗത്താൽ ഭൂവാസം കൈവിട്ടു
ദേവലോകംപുക്കമ്മെയ്യും പുത്രനും
കേവലം പ്രിയപ്പെട്ടോരു നന്ദനൻ
വാഴ്‌വതുണ്ടിന്നു നമ്മളെക്കാക്കുവാൻ
അഞ്ചാതെ ലോകമൊട്ടുക്കൊരുപോലെ
സഞ്ചാരംചെയ്തു സത്തൊക്കെക്കണ്ടവൻ
അഞ്ചാംജോർജ്ജാകു മിംഗ്ലണ്ടുനായകൻ
നെഞ്ചാൽ നമ്മെക്കനിഞ്ഞുണ്ടു കാക്കുന്നു.
അച്ഛനും പിന്നെ മുത്തശ്ശിയും തങ്ങൾ-
ക്കിച്ഛകൊണ്ടൊലും ചെയ്യാത്തൊരു കാര്യം
സ്വച്ഛശീലനീ നമ്മളിൽ പ്രീതിയാൽ
അച്ഛലം നടത്തീടുന്നു സാമ്പ്രതം
ആയവർ മുന്നം സ്വന്തം പ്രതിനിധി-
യായമന്ത്രിമുഖാന്തരം ചെയ്യിച്ച
ന്യായമാം നിജ സാമ്രാജ്യധാരണ-
മായതീ നൃപൻ താന്തന്നെ ചെയ്യുന്നു
ലണ്ടനിൽനിന്നിട്ടെത്രയോ ദൂരത്തി-
ക്കണ്ട ഭാരതഭൂമിയിൽ വന്നിപ്പോൾ
കണ്ടകജാലമെല്ലാം കളഞ്ഞിഷ്ടം-
കൊണ്ടഹോ! സുഖസാമ്രാജ്യമേല്ക്കുന്നു.
വിക്രമംകൊണ്ടീ നാടടക്കിപ്പണ്ടേ
ചക്രവർത്തികൾ വാണൊരു ഡൽഹിയിൽ
അക്രമങ്ങളടക്കി നയംകൊണ്ടീ-
ച്ചക്രവർത്തി തിരുമുടി ചാർത്തുന്നു

രാജപത്നിയാം മേരിയുമീ രാജ-
രാജൻപൊൻമുടി ചാൎത്തുവൊരൊപ്പമേ
രാജലക്ഷ്മിയെപ്പോലെ വിളങ്ങുന്നു.
രാജസംസത്തിൻ പ്രത്യക്ഷദേവിയാം.
ഓരോരോ നാട്ടുരാജാക്കളെല്ലാരു-
മോരോ മോടിയും ധാടിയും പ്രൌഢിയും
നേരോടേ കാട്ടിച്ചെന്നിട്ടീ വീരാതി-
വീരപാദാന്തത്തിൽ കുമ്പിട്ടു കൂപ്പുന്നു.
നാട്ടുകാരിൽ പ്രമാണികളെപ്പേരും
കൂട്ടക്കൂടിത്തിരുമുമ്പിൽച്ചെന്നിപ്പോൾ
കാട്ടുമേററവും രാജഭക്തിക്കുള്ള
ക്കൂട്ടുകൂടാത്തസ്സാന്നിദ്ധ്യവൈഭവം.
രാമചന്ദ്രനെപ്പോലെയും നാട്ടുകാർ
ഭീമസേനൻെറയണ്ണനെപ്പോലെയും
ഈ മഹാരാജരാജനെബ്ഭക്തിയാം
പ്രേമപൂൎവ്വമുപാദരിച്ചീടുന്നു.
മേരിറാണിയോടൊന്നിച്ചീ രാജേന്ദ്രൻ
കേറിടും മണിത്തേരിൻെറ യാത്രയിൽ
കൂറിയന്നീടും നാട്ടാർ നിരക്കവെ
പേറിടും പ്രിയഘോഷങ്ങൾ കൂട്ടുന്നു.
രാജശബ്ദം യഥാൎത്ഥമായ് രഞ്ജനാ
വൈജയന്തിയുയൎത്തിപ്പിടിച്ചവർ
രാജരാജേന്ദ്രദമ്പതിമാരിവർ
ശ്രീജയത്തോടും നൂററാണ്ടു വാഴട്ടേ.

ഒരായാസം*

ദൂരത്തായ് പൊക്കമൊക്കും മലയുടെ വലയം,
തെല്ലു താഴത്തു പച്ച-
പ്പേറും വൃക്ഷങ്ങൾതിങ്ങീട്ടിടയിലവനിപാ-
ലാലയത്തിന്നു താഴെ
ഓരോ പച്ചപ്പരോധാനികളുടെ കിടയാ-
യുള്ള കണ്ടങ്ങൾ കുന്നിൽ-
ക്കേറീട്ടിക്കാഴ്ച കാണാത്തവരുടെ നയനം,
നിഷ്ഫലംതന്നെയല്ലോ. 1

കൌടില്യംകൂടിട്ടും തോടുകളിടയിലൊലി-
ക്കുന്നതും, പങ്കമില്ലാ-
ത്തേടം നോക്കിക്കടക്കും ചില ചെറുമികളും
പച്ചനെൽക്കൂട്ടിലായി
ചാടിക്കൂടിക്കൃഷിക്കാക്കൊരു ശനിപിഴയാം
ഗോക്കളും മററുമെല്ലാം
കൂടിക്കാണുന്ന കൌതൂഹലമിഹ മലയിൽ-
ക്കേറിയാലേ ലഭിക്കൂ. 2

* തമ്പുരാൻ 1069 എടവത്തിൽ ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം കോട്ടയ്ക്കൽ സ്നേഹിതന്മാരായ ചില തമ്പുരാക്കന്മാരോടുകൂടി നടക്കാൻപോയി മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ എന്തൊക്കെയാണുണ്ടായതെന്നു കിഴക്കെക്കോവിലകത്തു മരുമഹൻതമ്പുരാൻ (ഇപ്പോഴത്തെ വലിയതമ്പുരാൻ) ചോദിച്ചതിന്നു മറുപടിയാണിത്.

കല്ലും മുള്ളും കടുക്കം ചരലുമിവകളിൽ-
ക്കാലു വെച്ചിട്ടു കേറി-
ച്ചെല്ലുന്നേരം കിതപ്പും കഴലു കുഴയുമെ-
ന്നുള്ളതോ തുച്ഛമത്രേ;
നല്ലോരായാസമാവശ്യകമുടലിനു സ-
ല്ലാഘവം കിട്ടുമെന്നോ-
ന്നല്ലോർത്താൽ കാററുകൊള്ളുന്നൊരു പരമസുഖം 3
വേറെയുണ്ടെന്നു വേണ്ടു.

ഇഷ്ടംകൂടുന്ന ബാലക്ഷിതിപരുമൊരുമി-
ച്ചിട്ടു തോന്നുന്നതൊക്കെ-
ക്കാട്ടിക്കൂത്താടിയും പാടിയുമരുണശിലാ-
പൃഷ്ഠമേറിസ്സമോദം;
തൊട്ടു തൊട്ടില്ല കാറെന്നൊരു നിലയിലിരി-
ക്കുന്നൊരാളന്തിക്കളിക്കായ്
വട്ടംകൂട്ടുന്നൊരാച്ചെങ്കതിരവരുചിയെ- 4
ക്കണ്ടതെന്തോതിടേണ്ടു!

മാണിക്യക്കല്ലുകത്തിത്തിരുകിന പുതുപൊൻ-
കുംഭമോ, തെല്ലുമാത്രം
കാണിക്കും മേഘമറയ്ക്കിടയിലുടയ സ-
ന്ധ്യാംഗനക്കൊങ്കയെന്നോ,
ക്ഷീണിക്കും ചക്രവാകപ്പിടയുടെ വിരഹ-
ത്തീക്കനൽക്കട്ടയോയെ-
ന്താണിക്കാണുന്നതെന്നിത്തിരിയിട രവിയെ- 5
ക്കണ്ടു ശങ്കിച്ചുപോയി.

താന്തോഴന്മാരുമൊന്നിച്ചിതുവിധമധികം
കേളിയാടിത്തകൎത്തി-
ട്ടെന്തോ വേണ്ടുന്നതെന്നായ്ക്കരുതുമളവില-
ക്കുന്നിറങ്ങും തിടുക്കം
ബന്ധോ! ചൊല്ലേണ്ടതെന്തിത്തകൃതി മരുമഹൻ
തമ്പുരാനേ! ഭവാനീ-
സ്സന്തോഷം പൊക്കമാക്കീടിന തിരുമടിയെ-
ത്തെല്ലു നിന്ദിക്കതന്നെ. 6

1079 എടവം 10-ാംനു- കോട്ടയ്ക്കൽ ലോക്കൽഫണ്ട് സ്കൂളിൽവെച്ചു കൊടുത്ത മംഗളപത്രത്തിന്നു കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ

മറുപടി

പാരിൽദ്ദോഷാകരത്വം ചിലകുറി കുടില-
ച്ഛായ തൊട്ടുള്ള കുററം
ചേരാതെയും, പ്രസാദം മധുരിമ സുധയോ-
ടൊത്തിട്ടും ഗോവിലാസം
ഭൂരിശ്രീമത്വമിത്യാദ്യഖിലഗുണഗണം
തിങ്ങിയും, സൽപഥസ്ഥ-
ന്മാരാസ്ഥ്യാണെന്ന സാമാജികശിശിരകര-
ന്നാക്കിതാ കൈതൊഴുന്നേൻ. 1

സ്വന്തം ഭാഷയിലുള്ള ഭക്തിഭരമോ,
മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ മടി-
ച്ചെന്തിന്നെങ്കിലുമൊന്നിനായ്ത്തുനിയുവാ-
നുൾക്കൊള്ളുമുത്സാഹമോ,
ചന്തം ചേന്ന കവിത്വമിങ്ങിവനിലും
കൊണ്ടേററുവാൻ മോഹമോ-
യെന്തോയെന്നെയുമീവഴിക്കു തലകാ-
ണിസ്ഥാനിലാക്കീ പരം. 2

ശക്തിക്കൊത്ത വിധത്തിൽ ഞാനതുമിതും
വല്ലെങ്കിലും വല്ലതും
യുക്തിക്കേടൊടു മുക്കിമൂളിയെഴുതി-
ക്കൂട്ടാറുമുണ്ടിപ്പൊഴും;

പക്ഷെ വേണ്ടതുപോലെ മേലിലുപകാ-
രത്തിന്നു പോരുന്നതായ്
ശിക്ഷയ്ക്കൊന്നുമിതേവരെയ്ക്കുമെഴുതി-
ത്തീർപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല മേ. 3

ഓരോ നാടകഭേദമോ, ചെറുകഥാ-
ബന്ധങ്ങളോ, ശ്ലോകമായ്
നേരമ്പോക്കിനെഴുത്തുകുത്തുകളതോ,
പത്രങ്ങളിൽച്ചേർത്തതോ,
നേരായിട്ടൊരു ഭാഷ പുഷ്ടി വരുവാൻ
മാത്രം പുലർന്നീടുമോ?
സാരത്തിൽ സരസോപദേശവിശദ-
ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ബന്ധിക്കണം. 4

മാന്യന്മാരായ ഭാഷാകവികൾ പലരുമായ്
ശ്രീമഹാഭാരതം ചേർ-
ന്നൊന്നായ് ഭാഷപ്പെടുത്തുന്നതിനൊരുകുറിയു-
ണ്ടായി ഞങ്ങൾക്കു മോഹം;
എന്നാലബ്ഭാരമേല്പാൻ ഝടിതി തലയിടാൻ
നെഞ്ഞുറപ്പുള്ളൊരാള-
ങ്ങന്നാളില്ലാഞ്ഞിറങ്ങീ, പല വഴി പതറി
കാററിനാൽ കാറുപോലെ. 5

ഉത്സാഹത്തൊടുമൈകമത്യമതിനെ-
പ്പാലിച്ചു പിൻവാങ്ങിടാ-
നിസ്സാരശ്രീമ വ്യപാട്ടമൊരുമ-
ട്ടൊപ്പിച്ചു മാറീടിലോ

ഇസ്സാധാരണസംസ്തവത്തിനുമെനി-
ക്കർഹതയുണ്ടാസ്ഥരാം;
സത്സാമാജികരേ! സമക്ഷമധുനാ
നാണിക്കുമെന്നേ വരൂ. 6

അല്ലല്ലങ്ങിനെയല്ല സമ്പ്രതി സദ-
സ്യോത്തംസരേ! നിങ്ങളി-
ത്തെല്ലെല്ലാം കരണീയകർമ്മമതിലായ്
ക്കൈവെച്ചൊരീയെന്നിലും
ഉല്ലാസത്തൊടുമിന്നു നന്ദിപറയും
കാര്യം ഗുണംതന്നെയാ-
ണല്ലോ, വേണ്ടതുപോലെ മേലിലുമിതി-
നുത്സാഹമുണ്ടാക്കിടും. 7

ദോഷംചെയ്യാനൊരുത്തൻ തുനിയുമളവിലേ
കുററമൊട്ടേറെയൊക്കെ-
ഘോഷിച്ചേ പിൻവലിയ്ക്കൂ നിയതമതുവിധം
തന്നെ നന്മയ്ക്കൊരുത്തൻ
ശേഷിക്കൊക്കുംവിധം നോക്കുകിലവനിലുടൻ
നന്ദി കാണിച്ചു ഹർഷം
പോഷിപ്പിച്ചുദ്യമിപ്പിക്കണമതു സുജന-
ത്തിൻെറ സൽകൃത്യമത്രേ. 8

എന്നുൾത്തട്ടിൽ മുളച്ചു വന്നിടുമൊരീ-
യുത്സാഹകല്പദ്രുമം-
തന്നിൽക്കൂടി മടിപ്പുഴുക്കൾ പഴുതാ-
ക്കിടാതെ രക്ഷിയ്ക്കുവാൻ

എന്നും തൻതൊഴിൽ നോക്കിനിന്നു വിബുധ-
ന്മാർ നിങ്ങളത്യാദരം
നന്ദിച്ചൊല്ലുമതാൽ നനച്ച വഴിയേ
വേഗം ഫലിപ്പിക്കുവിൻ. 9

ഞാൻ കാട്ടും ചില ഗോഷ്ഠികൾക്കു പിണയും
കുററങ്ങളെപ്പോക്കിയും,
താൻ കൂട്ടും പ്രണയത്തൊടെൻകൃതി ചിരം
വർദ്ധിക്കുവാൻ നോക്കിയും,
എങ്കൽക്കാരുണികത്വമാന്ന ഗുണമേ-
റീടാനൊരുമ്പെട്ടിടും
താങ്കൾക്കൊക്കെയുമിന്നു ചെയ്യുവനിതാ
ഞാൻ പിന്നെയും വന്ദനം. 10

ഒരു കളംപാട്ട

പാൎത്ഥൻതൻ വില്ലുകൊണ്ടുള്ളടി മുടിയിൽ മുദാ
മുന്നു വാങ്ങിച്ച വീരൻ
കൂത്താടിക്കള്ളവേടത്തിയിലഴകിലുദി-
പ്പിച്ച കാട്ടാളരാജൻ
ഭൃത്യന്മാരായ ശൈലാംബുധിപരുടെ ഗ്ഗണ-
ത്തിന്നു കോട്ടയ്ക്കൽ വാഴും
ചിത്തതാപക്കൊന്നു വേട്ടെയ്ക്കൊരുമകനഴകിൽ-
ക്കാത്തുകൊള്ളേണമെന്നെ. 1

കണ്ടേൻ ഞാനന്തിനേരം ഹരന്നുടെ ചരണാ-
ത്താർ വണങ്ങീട്ടു ചിത്തം-
കൊണ്ടേറ്റം ഭക്തിയോടും ഭവന്നുടെ തനയ-
സ്വാമിയെക്കൈവണങ്ങാൻ
കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടുപോയോരളവു നടയിലാ-
യേററവും ചെന്നുനോക്കി-
ക്കണ്ടാൽ പേടിച്ചുപോകും നെടിയ വടിവെഴും
ദിവ്യമാം നവ്യരൂപം. 2

പുഷ്ടിക്കൊക്കും കിരീടം തടവിന മുടിയും
വക്രമാം ചില്ലി രണ്ടും
വട്ടക്കണ്ണും കരിന്താടിയുമരിയൊരിടം
കയ്ത്തലേ വില്ലുമമ്പും

---

* 1070 മേടത്തിൻ കോട്ടയ്ക്കൽ കോവിലകത്തു പതിവുള്ള ഒരു വേട്ടയ്ക്കൊരുമകൻ പാട്ടിനെപ്പററി എഴുതിയതാണിത്.

മട്ടൊക്കും മററു കയ്യിൽച്ചുരികയുമരയിൽ
പട്ടുമായ് മോടിയോടും
കട്ടിക്കാറിൻ നിറമുണ്ടൊരുവനെ നടയിൽ
കണ്ടു ഞാൻ ഞെട്ടിയാദ്യം.

പിന്നെസ്സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നളവിലൊരു കറു-
പ്പുച്ചുനിച്ചൊന്നവണ്ണം
മുന്നിൽ സ്വസ്വാമി വേട്ടയ്ക്കൊരുമകനുടെ മെയ്
കൈക്കൊടികൗശലത്താൽ
നന്നായ് നിർമ്മിപ്പതെന്നും, നിയതമിതു കളം-
പാട്ടിനാവശ്യമെന്നും
തന്നാൽത്താനേ ധരിക്കുന്നതിനൊരു തരമു-
ണ്ടായി രണ്ടാമതായ് മേ. 4

പക്ഷേ ചിന്തിച്ചുമട്ടിൽച്ചിത്രമൊടിഹ കളം
പാട്ടിനെത്തുന്നതിന്നും,
ശിക്ഷയ്ക്കാപ്പാട്ടു കേട്ടുൽകലിതകുളുർമയിർ-
ക്കൊണ്ടു കൊണ്ടാടുവാനും,
ലാക്കായില്ലെങ്കിലും ഞാൻ കലിയിലുമിളകും
ഭക്തികൂട്ടിപ്പണിയ്ക്കുന്ന
സാക്ഷാൽ സാന്നിദ്ധ്യമോടും നടയിൽ വിലസിടും
നേരമെത്തീ തരത്തിൽ. 5

ചെന്നെത്തുന്ന രമോരായിരമതിലധികം
നാളികേരം നടയ്ക്കൽ-
കുന്നാക്കിക്കൂട്ടിവെച്ചോരതിനു ചുഴലവേ
മുന്നുചുററിപ്പണിക്കർ

സന്നാഹത്തോടു പൂജിച്ചതിനനുഗുണമാം
താളമേളങ്ങളോടും
നന്നായ് മൂന്നാലു തേങ്ങയ്ക്കുപരി ദൃഢമിരി-
ക്കുന്നതമ്പോടു കണ്ടേൻ. 6

താളംതെററാതെ താനേ തുരുതുരെയിരുകൈ-
കൊണ്ടുമീനാളികേരം
ചീളന്നാത്തെത്തെറിഞ്ഞൂട്ടടനടനെയുട-
യ്ക്കുന്ന ഗംഭീരനാദം
മേളത്തിന്നൊത്തവണ്ണം കതിനവെടിയിട-
യ്ക്കെപ്പൊഴും വെച്ചതാങ്ങും
ലാളിത്യത്താൽപ്പുകഴ്ത്തീടിന ശിവപുരപൂ-
രത്തിനെത്തുംതര നിത്തീ. 7

ഇഗ്ഘോഷം തീർന്നശേഷം ഝടിതി ചെകിടട-
ച്ചിട്ടു മാരാന്റെ കൊട്ടും
കേൾക്കാതായാത്തു പിന്നീടരുളിടുമരുള-
പ്പാട്ടുമവ്വണ്ണമയ്യോ
ഉൾക്കാമ്പിൽ ഭക്തിവൻകാററതിലിളകിയൊരാ-
നന്ദപാഥോധി പാരം
തല്ക്കാലം കാണ്മവർക്കൂടിയുമിവനിഹ ഹർ-
ഷാശ്രു വൈഷമ്യമാക്കി. 8

ഒരു വെടി*

നില്ലാതെ നിത്യമാശീവിഷവിഷദഹന-
ച്ചൂടു തട്ടീട്ടു ചൊടും,
വല്ലാതെ വന്നുകൊള്ളും ഖരകരകിരണം
നിളെയേററിട്ടു മോളും,
എല്ലാം ചുട്ടിട്ടു ചക്കക്കുരുവിനു കിടയാം
ഭൂമി പൊട്ടെന്നൊരേട-
ത്തല്ലാ പൊട്ടുന്നതുണ്ടോ ചെകിടടയുമൊരി-
യുച്ചമാമൊച്ചയെന്തോ? 1

ആകാശത്താകെയൊന്നായ് നിരനിരനിരവേ
നീർ നിറഞ്ഞിട്ടു നില്പാ
നാകാതേ താണുകൂടും കരിമുകിൽ മുഴുവൻ
കാററുകൊണ്ടങ്ങുമിങ്ങും
പോകാതേ കൂട്ടിമുട്ടിക്കടുതരമിടിവെ-
ട്ടുന്നിതോ! ദൂരെ നില്ക്കും
ലോകാലോകാദ്രിപോലും പിളരവെയിതുമ-
ട്ടുച്ചമാമൊച്ചയെന്തോ? 2

* ഇതു സാമൂതിരിപ്പാട്ടുതമ്പുരാനെഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്ന ദിക്കിൽ രണ്ടുനേരവും പതിവുള്ളതാണ്. ഇന്നും മേത്തൻ(മാപ്പിള)മാരാണിതിന്നുള്ള അവകാശികൾ.

ചൊല്ലുന്നാകാശമാകുന്നൊരു വലിയ കള-
ത്തതൊടൊന്നിച്ചുകൂടി-
ട്ടുല്ലാസാൽകേളിയാടിപ്പലദിശി സരസം
സഞ്ചരിച്ചിട്ടിദാനീം
വല്ലാതെ വൃദ്ധനാം മുനിപിഹ നിജസദൃശ-
ഛായയിൽക്കെട്ടിയെത്തീർ-
ത്തെല്ലാം കാട്ടുന്നു; ലോകം പ്രതിരവമിതി പേ-
ടിട്ടിതാകേട്ടെ ശബ്ദം. 2

ചെന്താർകാന്തൻ കടന്നു കടലി,ലവനെഴും
രശ്മിയെല്ലാമൊടുങ്ങി,
സന്ധ്യാകാലം തുടങ്ങി, സകലരിപുകുലം
കേവലം കെട്ടടങ്ങി,
എന്തിവണ്ണം ഗ്രഹങ്ങളുള്ളതിലിനിയുമൊളി-
ക്കുന്നു വന്നാലുമെന്നായ്
പൊന്തീടും ധൂമമാരാലിരുളിനെ വിളിച്ചു-
ട്ടുന്നതോ കേട്ട ശബ്ദം. 3

ഈ മുഴക്കം ശബ്ദമെന്തെന്നതു മമ വിവരം
കിട്ടി, ഘോരപ്രതാപ-
ശ്രീമൂർച്ഛിച്ചോരു സൂര്യൻ ചരമഗതിയണ-
ഞ്ഞോരുനേരം ഗഭീരം
കൈമുപ്പായ്വന്നമൂലം രിപുനികരതമോ-
ഹാരിഭൂരിപ്രതാപൻ
സാമൂരിപ്പാട്ടുവെപ്പിച്ചൊരു നിയമവെടി-
യ്ക്കുള്ള കൂത്താട്ടമത്രേ. 4

ഒരു പാട്ട്

"തത്താവൽബ്ഭാതി സാക്ഷാൽ ഗുരുപവനപുരേ
ഹന്തഭാഗ്യം ജനാനാം"

ശ്രീഗുരുപവനാധീശ—കൈതൊഴാമെന്റെ
ശ്രീഗുരുവേ ജഗദീശ!

ലോകരെക്കാത്തിടുന്നോനേ—ലോകപാലർക്കുടയോനേ
ലോകമാതൃപ്രിയജാനേ— ലോകനാഥ ഭഗവാനേ

നിന്തിരുവടിയുടെതിരുവുടലോർക്കുന്നോൻ-സങ്കടാംബോധേ
നീന്തി വലഞ്ഞിഹ നിജനില നോക്കുന്നോൻ.

വെന്തിടുമകമലർ നിർമ്മയമായ്ത്തീർന്നേ-സൌഖ്യമുണ്ടാവൂ.
എന്തിനു പലവഴിയുഴലുവതന്നന്നേ?

കാർമുകിൽമുടിക്കെട്ടും മയിൽപ്പീലിയും,
കീർമതിമതിമട്ടും നിടിലാഭയും,
ഓമനചില്ലിയാട്ടും മിഴിക്കളിയും,
ശ്രീമൽകുണ്ഡലം മുട്ടും കവിൾചിരിയും

ചിന്നിന തിരുമുഖമിന്നിഹ മമ ഹൃദി
മിന്നി വിളങ്ങണമെന്നിവനാശ-ശ്രീഗുരുപവനാധീശ.

മാറിടത്തിൽ വിളങ്ങീടും—മാറിണങ്ങും രമയോടും
മാറിടാത്ത പ്രഭയോടും—മാറിടും കൌസ്തുഭത്തോടും

തൃക്കരതളിർനാലിലുമഴകോടേ—ശംഖചക്രങ്ങൾ
ഉൾക്കടഗദപങ്കജമിവയോടേ

തക്കമൊടിടചേർന്നൊരു നിലപാടേ—ദൈത്യന്മാർക്കുള്ളിൽ
ഉൾക്കടഭയമേകിടുമൊരുപാടേ.

ചാരുവാം തിരുവയർ ഭുവനം മൂന്നാം-
ചേരുവോന്നെന്നാകിലും ചെറുതായ് തോന്നും-
സ്വൈരമായ് നാഭിക്കുഴിച്ചുഴിയിൽ മിന്നും
സാരസത്തിങ്കൽ ബ്രഹ്മാവിരിപ്പുണ്ടെന്നും.
പട്ടുടയാട പകിട്ടോടു മിന്നലി-
നൊട്ടുസമാനത കാട്ടുമിതനിശം—ശ്രീഗുരുപവനാധീശ.

തുത്തുടകൾക്കുപമാനം—ഒത്തു ചൊൽവാൻ നഹി നൂനം
ഹസ്തിഹസ്തത്തിനും മാനം-സ്വസ്ഥിയാകും പെരുത്തൂനം.

മന്മഥന്റെതൂണികളിണപോലെ-നിൻകണങ്കാലായ്-
നന്മയൊടെതുപൊരുതുകിലതുകാലേ-
നന്മയിലൂടെ നീണ്ട ഗളം ചാലേ—തോററുമണ്ടിടും—
തന്മയനിറമാകിലുമഴകാലെ
ദേവകൾ വണങ്ങീടും തിരുവടിയും—
കേവലമതിനഞ്ചു നഖമുടിയും—
സേവകക്കിഹ ഭവഭയം മുടിയും—
ചേവടിത്തളിരടിപെടും പൊടിയും.
ഇങ്ങിനെ ഭംഗിയിൽ മംഗളരൂപ-
മിണങ്ങിവിളങ്ങുക ഞങ്ങൾ മനസ്സിൽ—
ശ്രീഗുരുപവനാധീശ.

വാതഗേഹാധിപ ദൂരം—വാതരോഗാർത്തരെപ്പാരം
നീ തരത്തിൽകൃപാസാരം-ചെയ്യുഹോ കാക്കമേസ്വൈരം
ഇയ്യൊരു തൊഴിൽ തവ കൌശലവഴിയല്ലേ—സംസാര
[ക്കണ്ടിൽ

കയ്യൊട്ടുമാണ്ടിട്ടുമവർകളെ നീ മെല്ലേ—
മെയ്യിനൊരുടവുകൊട്ടു ന്നുതീൎത്തല്ലേ-ഭക്തിയുണ്ടാക്കി-
പയ്യവെയൊരുതുണ്ണചെയ്യുക പതിവല്ലേ—
സൽഗതി സകലൎക്കും കൊടുക്കുവോനേ-
സൽഗുണഗണമൊക്കെത്തികഞ്ഞുള്ളോനേ—
ഭക്തിയുള്ളവൎക്കെല്ലാം വശപ്പെട്ടോനെ—
മുക്തിനൽകുവാനെന്നുമൊരുവെട്ടോനേ—
നിന്തിരുവടി തുണ സന്തതമടിയനു
സന്തതകുശലമനന്ത വരുത്തുക.

ശ്രീഗുരുപവനാധീശ—ജഗദീശ.

———

ഒരഭിനന്ദനം

മുന്നേ നമ്മുടെ നാട്ടുഭാഷയിലതി-
    പ്രേമംനിമിത്തം ഭവാ-
നെന്നേയും മലയാ സമാജനടുവിൽ
    പ്രാസംഗികന്മാരെയും
ആന്നേതന്നെ നിറച്ചമാതിരി 'മണി-
    സ്വർഗ്ഗ'ത്തിലൊന്നിച്ചു ചേ-
ർത്തൊന്നേവം റിരുതാം വിരുന്നരുളിടയാ-
    രാനന്ദമോതാവതോ? 1

---

* "പരേതനായ കുഞ്ഞുക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തിരുവനന്തപുരം രാജകീയകാളേജിലെ മലയാളസമാജത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടാമത്തെ വാർഷികയോഗത്തിൽ അഗ്രാസനാധിപത്യം വഹിക്കാൻ തിരുവനന്തപുരത്തു ചെന്ന അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനും മലയാളസമാജംസംബന്ധിച്ച മററു ഭാരവാഹികൾക്കും പുറമേനിന്നു വന്ന ഏതാനും മാന്യന്മാർക്കുമായി ഈ നഗരത്തിലെ വിശിഷ്ടമന്ദിരങ്ങളിൽ ഒന്നായ "ബെൽ ഹേവൻ" കൊട്ടാരത്തിൽവെച്ചു് വലിയ കൊട്ടാരം മാനേജർ മിസ്റ്റർ ശങ്കരൻതമ്പി ഒരു വിരുന്നുസല്ക്കാരം നൾകയുണ്ടായി അന്നു അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരിൽ ചിലർ അദ്ദേഹത്തിന്റേയും വിശിഷ്ടന്മാരായ മററു അതിഥികളുടേയും, ആതിഥേയന്റേയും ഗുണഗണങ്ങളെ പ്രശംസിച്ചു് പദ്യങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു ചൊല്ലുകയുമുണ്ടായി. അവയ്ക്കു മറുവടിയായി

അല്പം വല്ലതുമസ്സദസ്സിലിതിനെ
പ്പററി പ്രസംഗിക്കുവാ-
നല്പന്നോദ്യമനാകിലും ബഹുരസ-
ത്തിങ്കൽ ഭ്രമിച്ചിട്ടു ഞാൻ
കെല്പററങ്ങനെ നിന്നുപോയതു ഭവാൻ
കാണാതിരിയ്ക്കില്ലിനി-
സ്വല്പം ചൊല്ലുകവേണ്ടിവന്ന സമയം
തെററിച്ചുപോയെങ്കിലും. 2

തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അപ്പോൾതന്നെ ആലോചിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, രണ്ടാമത്തെ പദ്യത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ കുറെക്കഴിഞ്ഞു ചൊല്ലുകയും, ചെയ്തു ഈ പദ്യങ്ങൾ അന്നു മലയാളസമാജം സിക്രട്ടരിയായിരുന്ന എന്നെ പിന്നീടു് ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവയിൽ അധികഭാഗവും രമണീയമായ ആ പ്രാസാദത്തിന്റെ വർണ്ണനയാണ്. മററു സൂചനങ്ങളും ഇടയ്ക്കിടെ കാണാം. ദ്വിതീയാക്ഷരപ്രാസത്തെപ്പററി അന്നു പ്രമാദമായ വഴക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഈ പദ്യങ്ങളിലെ പ്രാസപ്രയോഗനിയമം വെളിപ്പെടുത്തും. "ബെൽ ഹേവൻ" എന്നാണു മന്ദിരത്തിന്റെ യഥാൎത്ഥമായ പേരു്. അതു് ആളുകൾ 'ബെൽ ഹെവൻ' എന്നാക്കിസ്സംസാരിച്ചുവരുന്നതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് തിരുമേനി "മണിസ്വൎഗ്ഗം" എന്നു ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതു്. ഇത്രയും വിവരണം ഈ പദ്യങ്ങളുടെ സന്ദർഭം മനസ്സിലാക്കാൻ മതിയാകുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു". ഇങ്ങിനെ ഒരു കത്തോടുകൂടി ശ്രീമാൻ പി. അനന്തൻപിള്ള എം. ഏ, അയച്ചുതന്നതാണിതു്.

ദുർഗ്ഗം ദുഷ്കൃതികൾക്കു, സൽകൃതികളാം
യോഗ്യർക്കഹോ പുണ്യസം-
സർഗ്ഗംകൊണ്ടു കടന്നുചെന്നു പരമാ-
നന്ദം പുലർത്തീടിടം
വർഗ്ഗത്തോടിടചേർന്നു വജ്രിവസുധാ-
ദേവേന്ദ്രനും മണി-
സ്വർഗ്ഗക്കന്നമരാവതീനിലയനം
കാണായി മേ ഭാഗ്യമേ! 3

മുമ്പിൽ കാണുമതു വട്ടമാണൊരുപുറം,
മറ്റേപ്പുറം നോക്കിയാൽ
വമ്പിച്ചീടുമൊരഷ്ടകോണു, ചതുരം
പിന്നീടു കാണും പുറം,
തുമ്പിക്കൈപ്പടി ചന്ദ്രശാല നിലയാം
നാലാംപുറം, ശങ്കരൻ-
തമ്പിക്കുള്ള വിചിത്രകൌശലമനോ-
ധർമ്മോദയം വിസ്മയം! 4

ഉദ്യാനം കുളമെന്നുവേണ്ട, വിമലം
ക്രീഡാവിനോദസ്ഥലം,
ഹൃദ്യാനന്ദകരം സുരേന്ദ്രസദനം
താല്ക്കും മണിമന്ദിരം,
വിദ്യാശക്തികളാംഗളെയരുമഹോ
[illegible] ടുനോക്കീടുമീ-
[illegible] കൃതാമലമണി-
[illegible] ലം കാണുകിൽ. 5

ഉള്ളിൽ ചിത്രമനോഹരരേഖകചിതം
ചിത്രാസനാലംകൃതം
തള്ളിത്തിങ്ങി വെളിയ്ക്കുചാടി വിലസും
ദീപപ്രഭാഭാസുരം
വെള്ളിക്കുന്നിലെഴും ധനേശ്വരഗൃഹം
ലജ്ജിച്ചിരിയ്ക്കുംവിധം
കൊള്ളിച്ചീടിന കൗശലപ്പണികളാ
ലീമന്ദിരം സുന്ദരം. 6

പണ്ടത്തെക്കുലശേഖരക്ഷിതിപതി
നാട്ടാർകളെക്കാത്തതാര–
പ്പുണ്യംകൊണ്ടു സുഖിയ്ക്കുവാൻ സുരപുരം
പുക്കെന്നിരുന്നീടിലും,
'ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ' മഹീന്ദ്രനു 'മണി–
സ്വർഗ്ഗം' സ്വരാജ്യത്തിലൊ–
ന്നുണ്ടല്ലോ ബഹുസൌഖ്യമിങ്ങരുളിടും
കല്പാന്തകാലംവരെ. 7

ശ്രീപത്മനാഭപദദാസതയേററ വഞ്ചി– ചൻ'
ഭൂപന്നു ദിവ്യസുഖമേൽക്കുവതിന്നു ററ ന്നപ്പെട്ട
സിദ്ധാത്മശങ്കരവരാത്ഭുതവൈഭവ ാ ഭാഷാന്ത
സിദ്ധിച്ച സിദ്ധപുരമാണിതു ന്ന പദ്യങ്ങൾ 8
ന്നു വിശ.

ശ്രീമൂലവഞ്ചിവസുധാ ശ്രീമാൻ
ശ്രീമൂലപട്ടമഹിഷിയ്ക്കു സുഖിയ്ക്കുവാൻ

മാമൂലമട്ടു പണിതീർത്തു കൊടുത്ത സൌധ-
മാമൂലചൂഡമിതു വിസ്മയനീയമത്രേ! 9

ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിലിമ്മാതിരി പുരിയിൽ മണി-
സ്വർഗ്ഗ സൌധംകണക്കൊ-
ന്നുണ്ടോ സന്ദേഹമാണിപ്പതു ദൃഢമിവിടെ-
ദ്ദക്ഷിണക്ഷോണിതന്നിൽ
ഇമ്മട്ടുള്ളോരു ദിവ്യാലയനടുവിൽ വിരു-
ന്നേററ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചോ-
രെന്നെപ്പററി സ്തുതിച്ചാൽമതി ബഹുവിധമാം
വർണ്ണനം സംഗ്രഹിക്കാം. 10

കുട്ടികളുടെ ദിനചൎയ്യ

പുലരുംമുമ്പുണരണം,ഉണൎന്നാലേററിരിക്കണം,
ഇരുന്നാൽക്കണ്ണടച്ചുള്ളിൽപ്പരദൈവത്തെയോൎക്കണം.

അമ്മയെക്കാണണംമുമ്പി,ലച്ഛനെത്തൊഴുതീടണം;
അച്ഛനമ്മകൾ കാണുന്ന ദൈവമാണെന്നുമോൎക്കണം. 2

അമ്മയച്ഛനുമില്ലാഞ്ഞാലമ്മട്ടാരോ വളൎത്തുവാൻ;
അമ്മയച്ഛന്മാർ നിലയ്ക്കു നന്മയ്ക്കവരെയോൎക്കണം. 3

സ്നേഹവാത്സല്യമേൽക്കേണം, ദേഹശുദ്ധിവരുത്തണം,
മോഹംപോലെ പഠിച്ചുള്ളതുറംചെയ്തോൎത്തുവെക്കണം. 4

വെളുക്കുമ്പോൾ കുളിയ്ക്കണം, വെളുത്തുള്ളതുടുക്കണം;
വെളുപ്പിൽ ക്ഷേത്രദൈവത്തെയെല്ലാപ്പും തൊഴുതെത്തണം.

കാൎയ്യമായ് നിയമംവേണം, കാൎയ്യംവിട്ടു കളിക്കൊലാ,
ധൈൎയ്യംവേണം,പഠിക്കേണ്ടുംകാൎയ്യത്തിൽശ്രദ്ധവെക്കണം.

പഠിച്ച പാഠം തോന്നിച്ചു വെടിപ്പാക്കിദ്ധരിയ്ക്കണം.
ചൊടിവേണം, ചോദ്യക്കുംപടി തോന്നിച്ചിരിക്കണം. 7

നേരത്തുണ്ടിട്ടെത്തിടേണം നേരത്തേ പാഠശാലയിൽ;
സ്വൈരം മുന്നിട്ടുപാദ്ധ്യായന്മാരണഞ്ഞാൽ വണങ്ങണം.

പഠിക്കും കൂട്ടരോടൻപു പിടിച്ചൈക്യമിക്കണം;
മടിക്കൊല്ലാ, മിഴിക്കൊല്ലാ, വെടിപ്പായിട്ടുചൊല്ലണം. 9

അറിഞ്ഞുകൊൾവാനാചാര്യൻ പറഞ്ഞീടുന്നതൊക്കയും
മറപ്പിലാക്കൊലാ, നന്നായുറപ്പിച്ചുള്ളിലാക്കണം. 10

കളിക്കാൻ വിട്ടിടുംനേരം കളിയ്ക്കും മന്യ നേടണം;
ഇളിഭ്യനാകൊലാ, പോരിന്നു വിളിപ്പോരെജ്ജയിക്കണം. 11

മത്സരം, വിജയംനേടാൻമാത്രമായിട്ടിരിക്കണം;
സത്സമക്ഷം പേരെടുക്കാൻ പാത്രമാവാനുമോർക്കണം. 12

കളിവിട്ടു പഠിക്കേണം, വെളിവിൽ ബുദ്ധികൂട്ടണം
വിളികേൾക്കുംവിധം ബോധംതെളിവിച്ചേററമേററണം.

ഉത്സാഹിയായിരിക്കേണം ദുസ്സാമർത്ഥ്യമൊഴിക്കണം,
നത്സാരഗ്രാഹിയാകേണം, മസ്സാധുക്കൾക്കിണങ്ങണം. 14

നേരുകേടിൽപ്പേടിവേണം, നേരു ചൊല്ലണമെപ്പൊഴും,
ആരും സ്നേഹിച്ചിടുംവണ്ണം ചേരും വൃത്തിയിൽ നില്ക്കണം.

കൂട്ടർകൂടിത്തകർത്താരോ കൂട്ടംകൂടും കിടാങ്ങളിൽ
കൂട്ടുകൂടൊല്ല, മര്യാദക്കൂട്ടുകാരോടു ചേരണം. 16

പാഠശാലയിലുള്ളോരു പാഠം നിൎത്തുകിലപ്പൊഴേ
കേടകന്ന രസത്തോടും വീടകംതന്നിലെത്തണം. 17

കളിച്ചുടൻ ക്ഷുത്തടക്കിക്കളിച്ചുത്സാഹമോടുടൻ
തെളിച്ചു വീണ്ടും ബുദ്ധിക്കു വെളിച്ചംകൂട്ടിവെക്കണം. 18

അന്തിയാകുന്നനേരത്തു പന്തിയിൽദ്ദൈവപൂജനം
സ്വാന്തംമനസ്സാൽ ചെയ്യേണം, ഹന്ത നാമംജപിക്കണം.

ദൈവഭക്തിയുറപ്പിക്കും ദേവസ്തോത്രങ്ങൾ ചൊല്ലണം;
കേവലം ദൈവമാഹാത്മ്യഭാവനയ്ക്കിതു സാധനം. 20

അത്താഴമുണ്ടൊട്ടുനേരമൊത്താനന്ദിച്ചു പിന്നെയും
പുസ്തകം നോക്കണം; സ്വസ്ഥമസ്തശങ്കമുറങ്ങണം. 21

ഒരനുമോദനം*

സ്തോത്രംചൊല്ലുക, ലാടശൃംഖലയഴി-
യ്ക്കെന്നല്ല, ശീട്ടാട്ടുക,-
ത്ര്യർത്ഥം ദുർഘടമാം കണക്കു ശരിയാ-
യൊപ്പിയ്ക്കു കെല്പോടഹോ!
ഗാത്രത്തിൽപ്പല ധാന്യമിട്ടതു കണ-
ക്കായ്ച്ചൊൽക, ഘണ്ടാരവം
ചിത്രം സംഖ്യയെടുക്ക, ദുർഘടസമ-
സ്യാപൂരണംചെയ്യുക; 1

എന്നല്ലാ, ചതുരംഗകേളിയതിന്നു-
ള്ളശ്വപ്രചാരക്രമ-
ത്തിന്നുള്ളാ വിരുത്തൊന്നു കാട്ടുകയിട-
യ്ക്കോരോ പദം കേവലം
മന്ദം മാററിമറിച്ചു സംഖ്യയൊടുര-
ച്ചാലും ക്രമാൽച്ചേർത്തു ചൊൽ-
കെന്നെല്ലാം പിഴയാതെ ചെയ്തിതു മഹാ-
നാമീമഹീനിർജ്ജരൻ. 2

---

* 69 മിഥുനം 5-ാംനു- തിരുവന്നൂര് പുതിയ കോവിലകത്തു പണക്കാരൻ കുട്ടിയേട്ടൻ തമ്പുരാനെന്നു പ്രസിദ്ധനായ എടത്രാൽപ്പാട്ടതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കോവിലകത്തുവെച്ചുണ്ടായ അഷ്ടാവധാനപരീക്ഷയിൽ ജയിച്ച ഒരു മഹാനെ അനുമോദിച്ചു പ്രസംഗിച്ചതാണിത്.

ഇതിനുള്ളിലനൌഷ്ട്യമായ പദ്യം
ക്ഷിതിപാലോത്തമനെക്കുറിച്ചു തീർത്തു;
അതുപോര പറഞ്ഞിതാഢ്യ ചോദി-.
ച്ചുതനാംഗക്കൊക്കയലക്ഷ്യമൊത്തുതാനും. 3

യോ മദ്രാസ്പ്രസിഡൻസി-
ക്കോളേജ്യാം പണ്ഡിതസ്സവാസീന്മേ,
തസ്യ കില താതദേശിക-
താതാചാര്യസ്യ സോദരസ്സോസൌ. 4

നൈതച്ചിത്രമമുഷ്യ പണ്ഡിതമണേഃ
കാഞ്ചീപുരീ (രോ)മണ്ഡന-
സ്യാന്യാദൃക്ഷമലഭ്യമന്യവിദുഷാ
വൈചിത്ര്യമുച്ചൈർദധിയഃ
കാമാക്ഷീകരുണാകടംബവസതേ-
രേതത്തതോന്യച്ച വാ
ഞ്ഛായൈതൈവ പുരാ നിദർശനമദൃ- 5
ദൃഗ്ഗ്രന്ഥസൂരിഃ കില.

ദോസ്സദ്ഭ്യാസ്സമുദീക്ഷ്യ സാമ്പ്രതമിദം
ചിത്രം പ്രമോദാമൃത-
ജ്യോതിരശ്മികരംബിമിതം * * * *
* * * * * * *

ആഹന്താദ്യ വയന്തു കൌതുകധരീ-
സമ്മിശ്രാഹർഷോദധി-
പ്രാഗ്ഭാരപ്ലവയാഗമേന മുഷിതാ 6
നൊ വിദമ്ഹേ കിഞ്ചന.

ആചാര്യവര്യ വിപുലാത്ഭുതകർമ്മകാരി-
ന്നേതാവദേവ ലഘുധീരഹമർത്ഥയാമി
അസ്മാദൃശാം മഹതി സാഹസകൃത്യമാരൌ
മാ ഭേദശക്തിമനപേക്ഷ്യ മുഹുർവ്വതോദാഃ. 7

*　　　　*

ഗുണരത്നാകര നൃപതേ!
ഗുണമുള്ളീമട്ടിലുള്ള വിദ്വാന്മാർ
ക്ഷണമിഹ ദാരിദ്ര്യം പോയ്
പണമുള്ളവരാകുവാൻ തുണയ്ക്കട്ടെ. 8

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ
തിരുമനസ്സിലേക്ക് വെള്ളാനശ്ശേരി വാസുണ്ണിമൂസ്സിന്റെ
അനുമോദനം.

പെട്ടന്നഷ്ടാവധാനിച്ചിവരധിഷണാ-
　　വീചിയിൽപ്പെട്ടു പാരം
കഷ്ടപ്പെട്ടോരു സാമാജികഹൃദയമധു-
　　വ്രാതസംഘത്തിനിപ്പോൾ
കൂട്ടല്ലെൻകോടിലിംഗക്ഷിതിപതിമകുടീ-
　　രത്നമീരണ്ടുമയത്തേൻ
തുഷ്ട്യാ നൽകുന്നു; പാർത്താലുചിതമിതവിടെ-
　　ക്കെന്നി മറ്റാർക്കു തോന്നും? 1

* ഒരു മംഗളപത്രം

ധാരാളം ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പകലിരവു പാഠി-
ച്ചിട്ടു വേണ്ടുന്ന വിദ്യാ-
സാരാംശം കയ്യിലാക്കീട്ടുകിലതു പഴതായ്
പോയിടും വസ്തുവല്ലാ;
ഏ. രാമച്ചൻ നെടുങ്ങാടിയെയതിനിവിടെ
സ്പഷ്ടദൃഷ്ടാന്തമാക്കാം;
നേരായ് കൈവന്നുവല്ലോ പരമിവനു കല-
ക്ടരുദ്യോഗമീയോഗം. 1

വിദ്യാഭ്യാസത്തികവൊരുവിധം മുമ്പു സാധിച്ചിതീയാൾ-
ക്കദ്യാഭീഷ്ടപ്പടി മികവതിൽക്കിട്ടുവാൻ മാർഗ്ഗമായീ;
ഹൃദ്യാമോദത്തൊടു ബഹുഗുണം നാട്ടുകാർക്കേകിയാലേ
"വിദ്യാഭ്യാസത്തികവിൽ മികവു"ണ്ടായിയെന്നോതിടാവൂ.

ആയാസം മുത്ത സർക്കാർപ്പണി ബഹുപരത-
ന്ത്രതാമേകുന്നതെന്നും,
പോയാലോ പോയി മാനം മുഴുവനുമിതു
വേണ്ടെന്നുമുണ്ടന്യപക്ഷം;

---

* മ. രാ. രാ. ഏ. രാമച്ചനെടുങ്ങാടി അവർകൾക്കു ഡിപ്പ്യൂട്ടിക്കളക്ടരുദ്യോഗം കിട്ടിയതിന്നു് അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിക്കുവാൻ ഇവിടെ (കോട്ടക്കൽ) കൂടിയ യോഗത്തിൽവെച്ചു കൊടുത്തതാണിതു്.

ന്യായാന്യായങ്ങൾ നോക്കീട്ടുലകിന്നതകിട്ടും
നമ്മ ഹൈക്കോർട്ടുവക്കീ-
ലായാൽ സാധിപ്പതേക്കാളധികമിതിന്നു സാ-
ധിക്കുമെന്നെന്റെ പക്ഷം. 3

പാട്ടിലസംഖ്യഗ്രന്ഥം പല-
നാട്ടിലുമുണ്ടാക്കുമീനെടുങ്ങാടി;
കോട്ടയ്ക്കൽ നാട്ടിലുള്ളോരു
കൂട്ടക്കാർക്കതു നിനച്ചു ബഹുമാനം, 4

———

* ഒരു വിശേഷപരിജ്ഞാനം.

വല്ലാതേ വിപ്രരന്തഃകപടമൊടിഹ വേ-
ദാധികാരങ്ങൾ തങ്ങൾ-
ക്കല്ലാതേ മററവൎക്കില്ലിതി കഠിനത കാ-
ട്ടുന്നതൊന്നിച്ചമൎത്താൻ.
ഉല്ലാസാലാൎയ്യവാചസ്പതിയവതരണം
ചെയ്തോരയ്യാത്തുരാഖ്യൻ
ചൊല്പാളും ശാസ്ത്രികൾക്കങ്ങെഴുമൊരു വലുതാം
വാഗ്വിലാസം വിശേഷം! 1

അത്യന്തം ശുദ്ധമന്തഃകരണ,മതുലിതം
ജ്ഞാന,മോതുന്നതിങ്കൽ
കൃത്യം, കേട്ടാൽ ചിരിയ്ക്കും ഫലിത,മതിനെഴും
യുക്തിയും ഭക്തിവായ്പും,

---

* ഇതു്, 1073-കന്നി 6-ാംനു- കോഴിക്കോടൻ മനോരമയിൽ 'ഒരു യഥാൎത്ഥവാദി' എന്ന പേരുവെച്ചെഴുതിയതാണ്. അക്കാലത്തു മഹാവിദ്വാനും, അദ്വൈതിയുമായി അയ്യാത്തുരശാസ്ത്രികൾ എന്നൊരാൾ തളിയിലുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചെവി കേൾക്കാത്ത ആളുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ കണ്ടിട്ടാണ് തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടിതെഴുതിയത്. ഇതു സ്തുതിയോ നിന്ദയോ എന്നു വായനക്കാർതന്നെ തീൎച്ചപ്പെടുത്തട്ടെ.

നിത്യം സാരസ്യമോത്താജ്ജനത തലകുലു-
ക്കുന്ന വാക്കിന്നൊഴുക്കും,
പ്രത്യക്ഷം ശാസ്ത്രിയാൾക്കുള്ളൊരു ഗുണമധുനാ-
ദുർല്ലഭം വല്ലവർക്കും. 2

ഒന്നായീവക സൽഗുണങ്ങളൊരുമി-
ച്ചുണ്ടാക്കി തത്തൽഗുണം
ചൊന്നാലായതു കേട്ടഹന്തയിവനു-
ണ്ടാകാതെയായീടണം;
എന്നാലോചനചെയ്തു വിസ്മൃതി വിധിയാ
ശ്രോത്രേന്ദ്രിയം മാററിയോ?
നന്നായില്ലിതു ബുദ്ധിവെച്ചവരിലീ-
വേണ്ടാസ്സ്യുണ്ടാവതോ? 3

ജാതിഭേദം*

കർമ്മംകൊണ്ടിഹ ജാതിഭേദമുളവായ്,
കാലക്രമത്താലതിൽ-
ധർമ്മം വേറുതിരിച്ചുവെച്ചു നിലനി-
ന്നീടാൻ പുരാണർഷികൾ;
ഇമ്മട്ടാണിതു വാച്ചുവന്നതു പരി-
ഷ്കാരം പെരുത്തിന്ത്യയാ-
മിമ്മന്നിങ്കലിതി,ന്നമുണ്ടു പെരുകി-
ക്കാണുന്നു മാലോകരേ! 1

മുന്നം വേണ്ടതുപോലെ ജാതി പലതും
ദ്വീപാന്തരത്തിങ്കലും
നിന്നുംകൊണ്ടു പുകഴ്ന്നിരുന്നു, ചിലതാ-
ച്ചിഹ്നങ്ങളുണ്ടിപ്പൊഴും;
പിന്നെബ്ബുദ്ധമതാദിജാതിനിയമം
നോക്കാതെയുള്ളാക്രമം
വന്നെത്തിപ്പിടികൂടിയീ വകതിരി-
ച്ചട്ടം മുടിച്ചു ദൃഢം. 2

എന്നാലിപ്പൊഴതിന്ത്യയിങ്കലുമഹോ
ജാതിക്രമം ദോഷമാ-
ണെന്നായിക്കളയേണ്ടതാണിതു നമു-
ക്കെന്നോതെയോരോ ജനം

---

* ഇത് 1074 മീനം 8-ാംനു- കോഴിക്കോടൻ മനോരമയിലെഴുതിയതാണ്.

നന്നായിസ്സഭയിങ്കലും പുതുമയിൽ-
ച്ചൊല്ലുന്നതാമസ്സൂക്തപ്പത്തു-
ണ്ടെന്നാലബ്ധപരിഷ്കൃതക്കിതുവിധം
തൎക്കിപ്പതും യുക്തമാം. 3

കാലംകൊണ്ടു പരന്ന ജാതിനിയമം
പോകുന്നതിന്നെത്രയോ
കാലം വേണമതായിടട്ടെ,യൊരുമ-
ട്ടെല്ലാം നശിപ്പിയ്ക്കിലും
ശീലംചേരുമൊരുച്ചനീചജനമൊ-
ത്തൊന്നിച്ചു തിന്നട്ടെയെ-
ന്നാലും വേദവിചാരശുദ്ധി സകലം
പേൎക്കും സമം കിട്ടുമോ? 4

നാനാജാതികളെപ്പിടിച്ചൊരു നിര-
യ്ക്കാക്കാൻ കഴിഞ്ഞീടിലും
ജ്ഞാനാംശം ജഡനും വിശുദ്ധനുമൊരേ-
മട്ടാക്കുവാൻ പററുമോ?
ഹീനാഹീനത പോയ് ദരിദ്രധനിക-
ന്മാരൊപ്പമായ് നില്ക്കുമോ?
ഞാനാന്ധതനതാക്കികപ്പരിഷയിൽ-
ച്ചേരില്ല വല്ലെങ്കിലും. 7

മഹാറാണി ലക്ഷ്മീഭായി, സി. ഐ.
ആററങ്ങൽ മൂത്ത തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ
ചരമം

ശിവനേ! സുഖദുഃഖമിശ്രമാം
ഭുവനേ സർവ്വവു;മില്ല സംശയം;
എവനേതു നിലയ്ക്കിരിയ്ക്കിലും
ഭവനേവം കളിയാക്കമീശ്വരൻ. 1

മലയാളിജനത്തെയൊക്കെയീ-
നിലയാപത്തിലുമല്ലമെങ്കിലും
ഉലയാതെ ഭരിച്ച വഞ്ചിഭൂ-
വലയാധീശകുലം ക്ഷയിച്ചതേ. 2

അവനീശരിലാദ്യചീയെയാ-
യവനീ വഞ്ചികലൈകധീവരൻ
ഭവവാർദ്ധിയിലണ്ടു 'കഷ്ടമേ
നവമാത്താണ്ഡനൃപൻ മറഞ്ഞുതേ. 3

പെരുതഭ്യുദയം കൊതിച്ചിട്ടും
തിരുവാള്ളുറിതിനാലിടിഞ്ഞുപോയ്;
ഒരുവനഭിവൃദ്ധികാലമേ
വരുമാപത്തതിദുഃഖമല്ലയോ? 4

ഇതിലും വലുതെന്തു ദുഃഖമാ-
ന്നിതി ചിന്തിയ്ക്കുമിടയ്ക്കു ദൈവമേ!

മതിമാൻ ചതയം യുവക്ഷമാ-
പതിയും നാടുവെടിഞ്ഞു കഷ്ടമേ. 5

സഹജന്റെ വിയോഗമിന്നു ദു-
സ്സഹമെന്നീയുവരാജനഗ്രജൻ
ഇഹലോകമുടൻ വെടിഞ്ഞവാ-
റിഹ നാട്ടാർനിലയോർത്തതില്ലയോ!! 6

സഹജാതനയത്രയത്തൊടീ-
സ്സഹനാ പെട്ട വിയോഗസങ്കടം
സഹിയാഞ്ഞു കുഴങ്ങി നിശ്ചയം
മഹിയാണ്ടീടിന വഞ്ചിരാജ്ഞിയാൾ 7

വ്യസനത്തിനു മേലെ വന്നിടും
വ്യസനം ദുസ്സഹമെന്നിരിക്കിലും
പ്രസരദ്വ്യസനാർത്തിമൂർച്ഛയിൽ
പ്രസരിക്കും മരണം മഹാസുഖം. 8

അനുജത്തിയിലുത്ഭവിച്ചൊരി-
ത്തനുജന്മാർക്കനുയാത്രയായുടൻ
മനുജേശസതി ലക്ഷ്മിറാണിയും
ദനുജേന്ദ്രാരിപുരം കരേറിനാൾ. 9

പരലോകനിവാസമേററവും
പരമാനന്ദമിവൎക്കു നൽകിലും
പരമീ നിജനാട്ടുകാർക്കെഴും
പരമാർത്തിസ്മൃതി വിട്ടുപോകുമോ? 10

അതിവത്സലയായ് നിജാത്മജ-
സ്ഥിതി കാണുന്നൊരു വഞ്ചിനായികേ!
മതിയിൽ 'പ്രിയകേരളാ'കലാ-
കൃതിയുംകൂടി നിനച്ചിടേണമേ. 11

കവി കേരളവർമ്മദേവനാ-
മവിടത്തെ പ്രണയൈകഭാജനം
അവിനാശിവിയോഗസങ്കടേ
ഭുവി ജീവച്ഛവമായി നിശ്ചയം. 12

കുലനാശമിവണ്ണമിങ്ങു സം-
കുലദുഃഖത്തൊടു കണ്ടുകൊണ്ടഹോ!
കുലശേഖരരാമരാജ,നാ-
കുലനായ് നില്പതുമോർത്തിടേണമേ. 13

പ്രജകൾക്കതിയായ സങ്കടം
നിജവിശ്ലേഷവശാലുദിപ്പതും
സുജനപ്രിയയായ സജ്ജന-
വ്രജനാഥേ! നിരൂപിച്ചിടേണമേ. 14

"ഭജനം സുഖദായി" നി"ങ്കലി"-
പ്രജകൾക്കെന്നതു നഷ്ടമാംവിധം'
സ്വജനങ്ങളെ വിട്ടു വാനിൽ നീ
വിജയിക്കുന്നിതു വഞ്ചിനായികേ! 15

ഭവതിസ്സ്വയി വഞ്ചിനായികേ!
ഭവതിർമ്മൂർത്തി നശിച്ചുവെങ്കിലും

അവശപ്രജകൾക്കുവേണ്ടിയോ
ന്നവതാരക്രിയ ചെയ്തു വീണ്ടുമേ. 16

പൊറുതിക്കിനി ദത്തെടുത്ത നിൻ
ചെറുപൈതങ്ങളും വളൎന്നു വന്നുടൻ
ചെറുമന്നയി ദേവി! ലക്ഷ്മി! നീ
ചെറുപൈതൽത്തിരുമേനിയാവണോ. 17

ഒരു ശതാബ്ദത്തിന്നപ്പുറം *

പാരാതെ പണ്ടു ശതവൎഷമതിന്നു മുമ്പു-
ള്ളോരാപ്പുരാതനിലയിൽനിന്നു പെരുത്തു മാററം
ധാരാളമായ്ത്തെളിയുമീ മലയാളരാജ്യം
നൂറാണ്ടു ചെല്ലുമളവെന്തിനെയായിരിക്കും? 1

മുമ്പിത്തരിന്നുമറിയാനിടയായിടാത്ത
കമ്പിത്തപാലു പുകവണ്ടി മുതൽക്കസംഖ്യം
വമ്പത്തമേറുമുപയുക്തപദാൎത്ഥജാല-
സമ്പത്തനല്പമിഹ നാട്ടിൽ നടത്തിയില്ലേ? 2

കൈവേല കച്ചവടകൃഷിയെന്നവയ്ക്കു-
മാവേണ്ട ശാസ്ത്രവഴി വൎദ്ധനനാളിൽ നാളിൽ
ദൈവാനുകൂലമിലനേടിയ പൌരുഷത്താൽ
ചെയ്യാൻ നമുക്കുമറിവാകിവരുന്നതില്ലേ? 3

നാനാപ്രകാരമകലത്തു നടന്ന കാൎയ്യം
താനാതുഗേഹമതിൽ വാൎത്തയിലുമപ്പോഴപ്പോഴും
ഊനാതിരേകവിധി വിട്ടറിയുന്ന വൎത്ത-
മാനാഖ്യപത്രഗതിയത്ര പരത്തിയില്ലേ? 4

എന്നല്ല ലൌകികഗതിക്കറിയേണ്ട ശാസ്ത്ര-
മൊന്നല്ലസംഖ്യമറിയിച്ചുതരാൻ തരത്തിൽ
ഇന്നല്പൽവിട്ടു പടിയും പല പാഠശാല
തന്നല്ലയോ മനുജരേ! സുഖമാക്കിയില്ലേ? 5

---

* ഇത് 1077 കൎക്കടകം 22-ാംനു-ത്തെ 12-ാം പുസ്തകം 30-ാം നമ്പർ കോഴിക്കോടൻ മനോരമയിൽ ചേൎത്തിരുന്നതാണ്.

പ്രാർത്ഥന *

നമോ നിത്യമുക്തായ സംസാരചക്ര-
ഭ്രമേവ്യാപൃതോദാരശക്തിക്രമായ
വിചിത്രപ്രഭാവായ വിജ്ഞാനസീമ്നേ
ഹരബ്രഹ്മണേ സച്ചിദാനന്ദധാമ്നേ. 1

നമശ്ശുദ്ധവിജ്ഞാനവിസ്താരരീത്യാ
മഹാപഞ്ചഭൂതാദിമൂലാവലോകേ
തദന്താനമാനൈകലഭ്യായ തസ്മൈ
പരബ്രഹ്മണേ നിർമ്മലജ്ഞാനഭൂമ്നേ. 2

നമഃ കർമ്മഹേ ഹന്ത കസ്മൈചിദസ്മൈ
സ്വതഃസ്വാത്മനോ നാസ്തിതത്വാവബോധേ
തദേകം പരബ്രഹ്മ കൈവല്യമേതേ
ഗതാസ്സച്ചിദാനന്ദധാമ ശ്രയാമഃ 3

നമോ വ്യോമ്നി വായൗ തഥാ ചിത്രഭാനൗ
ജലേ വാ സ്ഥലേ വാ കൃതവ്യാപനായ
പരബ്രഹ്മനാമ്നേ ത്രിധാമ്നേ മഹിമ്നേ
പരാശക്തിയുക്തായ കസ്മൈചിദസ്മൈ. 4

---

* ഇതു, സാമൂതിരികോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ദിവസേന കാലത്തു 10 മണിയുടെ ഹാജരായ ഉടനെ ക്ലാസുകളിൽപോയിരിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി ഒരു ഹാളിലൊന്നിച്ചുകൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതാണ്.

നമോനന്തശക്തിപ്രഭാവായ ഭൂയോ
ന ദേഹായ നോ ദേഹിനേ ജീവനേ വാ
പരന്തേഷു സൎവ്വേഷു സംവിഷ്ടധാമ്നേ
പരബ്രഹ്മനാമ്നേസ്തു കസ്മൈചിദസ്മൈ; 5

നമോ നാമ കിം, കൎമ്മ കിം, കോത്ര കൎത്താ,
വയം സൎവ്വഹൃത്തേസ്തു ഏകസ്വരൂപാഃ
വിഭിന്നാ വികാരൈൎയ്യഥാ ഹേമഭൂഷാ-
സ്തദാദ്യം പരം ര ത്വധാമ ശ്രയാമഃ. 6

ന മോഹാദൃതേ ഽന്യൽ സ്വയം സാഹ്യവിദ്യാ
ന ബോധാദൃതേന്യച്ച സാ തത്വവിദ്യാ
പരം സ്വപ്നബോധക്രമോയം വികാരഃ
പ്രബുദ്ധാ വയം ബ്രഹ്മഭൂയം ചരാമഃ. 7

നമോമുച്യതേ വിച്യുതേ ദേഹബന്ധേ
സ്വസംസാരചക്രഭ്രമാദ്ദേഷലോകഃ
തതോ മോഹദുസ്സ്വപ്നഭംഗപ്രബോധാ
ദ്വിധായ ദ്രുതം ബ്രഹ്മഭൂയം വിശാമഃ. 8

ന മോക്ഷാഭിധം കിഞ്ചിദന്യൽ പരത്ര
സ്വബോധാദൃതേ വിദ്യതേ വസ്തുതോത്ര
തദേതേ വയം വസ്തുതത്വം വിചാൎയ്യ
പ്രബുദ്ധാഃ പരം ബ്രഹ്മഭൂയം ശ്രയാമഃ. 9

സന്ധ്യാവൎണ്ണനം

പരം പ്രഭാതൂലികയാൽ ജഗത്തിൻ
നിറം കൊടുക്കും രവിചിത്രകാരൻ
പരന്നൊരഭ്രപ്പലകപ്പുറത്തി-
ട്ടരം കലൎത്തുന്നിതു വൎണ്ണമെല്ലാം. 1

ഘനങ്ങളിൽ ശൈലമൃഗാദിയായു-
ള്ളനന്തരൂപങ്ങൾ കുറിച്ചുനോക്കി
ഇനൻ പലേടം പല വൎണ്ണമിട്ടു
മിനുക്കി മായ്ക്കുന്നു തെളിഞ്ഞിടാതേ. 2

ഇരുട്ടിടാൻ വാസനയുറ്റനേകാ-
ളിരട്ടിക്കൂട്ടും മകനന്തികാലം
കുറിപ്പുവൎണ്ണങ്ങൾ കറുപ്പുശീല
വിരിപ്പുകൊണ്ടങ്ങിത മൂടിടുന്നു. 3

ഇടയ്ക്കു നക്ഷത്രവിശുദ്ധമുത്തു
കുടുക്കിവെച്ചുള്ളൊരിരുട്ടുപട്ടാൽ
അടച്ചു മൂടീടിലുമിങ്ങു ഭംഗി
കെടുത്തിടുന്നില്ലിഹ. കാലബാലൻ. 4

വരട്ടെയൎക്കൻ കടലിൽക്കുളിച്ചു
വരട്ടെയെന്നാലിനി വേണ്ടപോലെ
പരക്കെയോരോവക വൎണ്ണമിട്ടു
നിരത്തുമീ വിശ്വവിചിത്രചിത്രം. 5

* രസികരഞ്ജിനി.

അപേക്ഷ *

ഒരുമാതിരിയേറവുനോക്കമീ-
യൊരുകൊല്ലം തികയുന്ന 'രഞ്ജിനി'
ചെറുപുഞ്ചിരിപൂണ്ടു കൊഞ്ചിടും
ചെറുപൈതൽക്കു ശരിക്കു ചേരുമേ. 1

കളിയും ചിരിയും പിണക്കവും
വെളിവായാളറിയാതിണക്കവും
വിളിയിൽ ഭയവും കരച്ചിലും
ലളിതം ബാലവിലാസഭേദമാം. 2

ചിലപോതിവ ചാപലോക്തിയും
വിലയില്ലാത്ത വിലാപഗോഷ്ഠിയും
നിലകണ്ടുയരുന്ന വാശി വീഴ്ച്ചയും
പലതും പറകിലൊട്ടുചേർച്ചയാം 3

ചപലം ചിലരോടു വേണ്ടമ-
ട്ടുപചാരാദികൾ ചെയ്തിടായ്കിലും
അപമാനമവൎക്കുതോന്നുമോ
കൃപയും നന്ദിയുമെന്നിതെന്നിയേ. 4

---

* ഇതു രസികരഞ്ജിനിക്കു ഒരു വയസ്സു തികഞ്ഞ അവസരത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നതാണ്.

ഗ്ഗുണദോഷവിചാരമുള്ള സൽ-
ഗ്ഗുണവാന്മാർക്കിഹ നിന്ദയിങ്കലും
ക്ഷണമപ്രിയമാകിലും മന-
സ്സുണരും നന്ദിയൊടെന്നതേ വരൂ. 5

അതിനാലഴകുള്ള രഞ്ജിനീ-
ഗതി ബാല്യസ്ഥിതിയിൽ പിഴക്കിലും
അതിവത്സലരായ് പൊറുക്കണം
മതിയിൽ പ്രീതി കലർന്നു സജ്ജനം 6

ഒരു സ്നേഹിതന്റെ ചരമം.

വെള്ളിമാമലയിലൊന്നിടും പ്രഭ-
ക്കുള്ളിലേററവുമുയർന്നിടും മദം
തള്ളിടും പുകൾപ്പുലർന്നൊരാരിയൻ-
പിള്ളിവിപ്രമണി — യെന്തുരപ്പു ഞാൻ! 1

ദുഷ്ടസംസ്കൃതിവിമിശ്രമാകുമീ-
വിഷ്ടപത്തിൽ നിവസിച്ചതിന്നുമേൽ
ഇഷ്ടമില്ലപരമെന്നുറച്ചൊരാ-
ശ്ലിഷ്ടമൌലി ധര വിട്ടതാകുമോ? 2

ഹന്ത മന്മനസി തന്നിമിത്തമ-
ത്യന്തസങ്കടകൃശാനു തീവ്രമായ്
അന്തമെന്നിയെ വളർന്നിടുന്നു തൽ-
ചിന്തകൊണ്ടെനിയ്ക്കുമെന്തുവാൻ ഫലം? 3

ഹാ മഹേശമിഴിയിൽക്കരിഞ്ഞൊരാ-
പ്പൂമകൾക്കുടയ പുത്രനെന്നപോൽ
ശ്രീമനോജ്ഞതനു ചാവലാകയാൽ
ക്ഷേമമററു ജനതയ്ക്കു സാമ്പ്രതം. 4

ഭള്ളശേഷമണയാത്ത കൃഷ്ണനെ-
ന്നുള്ള ഭൂസുരകുലാഢ്യനീ മഹാൻ
കള്ളമല്ല തനു സന്ത്യജിക്കകൊ-
ണ്ടുള്ള താപമിനിയെന്നു നീരുമോ? 5

നന്മചേരുമവനേററമെൻെറ സ-
ബ്രഹ്മചാരി സവയസ്സനാം പ്രിയൻ
ജന്മമിങ്ങിനെ തുലച്ചതോൎക്കയാൽ
മന്മനസ്സു പതറുന്നു കേവലം. 7

മാനമാൎന്നു വിഹരിച്ചിരുന്ന ദ്യു-
വാനവൻ ധരണിവിട്ടകാരണം,
ഞാനഹോ ചിറകുപോയ പക്ഷിതൻ
സ്ഥാനമേററു; കഴിവെന്തു ദൈവമേ! 6

ഇബ്ഭവാംബുനിധിയിൽ പതിച്ചവർ-
കൾക്കു ഭവിക്കുമിഹ നാശമെങ്കിലും
അൎഭകത്വനില വിട്ടിടാത്തൊരീ-
ശുഭകീൎത്തിയുടൽവിട്ടതക്രമം 8

എന്മനസ്സിലെഴുമാധി പോട്ടെ, പെ-
ററമ്മതൻസ്ഥിതിയസഹ്യമല്ലയോ?
ദുൎമ്മദത്തൊടയി ദുഷ്ക്രിയോദ്യമം
ധൎമ്മരാജ! തവ പേരിനൎഹമോ? 9

പ്രായമോൎക്കിലിരിപത്തിയഞ്ചുതാ-
നായതില്ല പരമെന്നിരിക്കിലും
ആയവന്നു മൃതിപിന്ത ചേൎക്കുവാൻ
ന്യായമെന്തു സമവൎത്തിയല്ലി നീ. 10

കേണു തത്സുധിയെ വിട്ടു ഞാൻ വെറും
തൂണുപോലെ നിവസിപ്പതെന്തിനോ?

ഞാനുപോകിലഴകററ വില്ലിനാൽ
കാണുമേ കടുകിനെങ്കിലും ഫലം? 11

കേട്ടുവിട്ട പല സൽഗ്ഗുണോൽക്കരം
കൂട്ടമാസ്സകൃതിയോടു ചേൎന്നു ഞാൻ
ഈട്ടയൎന്ന ദുരവസ്ഥയോടുവാൻ
പാട്ടുപെട്ടതധുനാ നിരൎത്ഥമായ്. 12

എന്തിനിന്നിഹ വരുന്നു, പോവതി-
ന്നെങ്ങുമൎത്ത്യരൊരു തുമ്പുമില്ല; മേ-
പൊങ്ങുമാധിയുമിടക്കു വിങ്ങലും
തങ്ങുമീഭവമഹോ ഭയാവഹം. 13

മോഹമാൎന്നു വെറുതേ പരസ്പര-
സ്നേഹപാശദൃഢബദ്ധരാകിലോ
ദേഹഭൃത്തുകളു വലഞ്ഞുപോയിടും;
സോഹമിന്നതിനു തക്ക സാക്ഷിയായ്. 14

അധികമിവനിവണ്ണം ഹന്ത സന്താപപാഥോ-
നിധിയുടെ നടുവിൽപ്പെട്ടെന്തിനായ് നീന്തിടുന്നു?
വിധിയുടെ മതമേതും നാം സഹിക്കേണ്ടതല്ലേ?
സുധിയവനധിനാകം തുഷ്ടനായ് വാൎത്തിടട്ടേ. * 15

* ഈ കൃതി വെബ്ലിയസ്സ് ലക്ഷ്മണൻനമ്പൂതിരിപ്പാടവർകളയച്ചുതന്നതാണ്. തമ്പുരാൻെറ കൃതിതന്നെയോ എന്നു സംശയമുണ്ട്.

ഗുരുവായുപുരസ്തവം *

ഓങ്കാരനാളനിഗമാംബുരുഹോദരസ്ഥം
നീലപ്രഭം മുനിമനോമധുപൈർന്നിഷേവ്യം
ദിവ്യം മധു സ്ഫുരതി ചിൽസുഖമൂർച്ഛനാഭി-
രുന്മാദനം ഗുരുമരുൽപുരമാത്രലഭ്യം 1

നന്ദന്തി യൽപുരത ഏത്യ മനോജ്ഞരൂപ-
സന്ദർശനേന മനുജാ മഹിതമ്മഹസ്തൽ
നിത്യം മമാസ്തു ഗുരുവായുപുരാധിവാസം
പ്രത്യക്ഷമക്ഷിയുഗളസ്യ നിമീലനേപി. 2

മോക്ഷാർത്ഥിഭിർമ്മുനിവരൈഃ സ്മരകേളിലോലൈർ-
ഗ്ഗോപീജനൈശ്ച സമമേവ ധിയാനുയാതം
ഭേധാ സുഖപ്രണയനേ ജഗതാം വിദാനം
സേവാമഹേ ഗുരുമരുന്നിലയം മുകുന്ദം. 3

നാസ്ത്യേവ മേ വിഷയിണോ മനസഃ സ്ഥിരത്വം
നാപ്യസ്തി ഭക്തികണികാ ഭഗവൻ മുരാരേ
ചേദപ്യസാവഹമിതസ്തവ പാദമൂലം
പ്രാപ്തോസ്മി പാഹി ഗുരുവായുപുരാധിനാഥ. 4

* തമ്പുരാൻ 1057-ൽ ഗുരുവായൂരേകാദശിക്കു ചെന്നിരുന്നപ്പോൾ തൊഴുതു പ്രാർത്ഥിച്ചതാണിപ്പദ്യങ്ങളെന്നു കാണുന്നു.

രാജീവലോചന ഭവാൻ മമ മാനസസ്യ
ക്വാപി ക്വചിൽ പ്രചലനേഷു യഥാവകാശം
പാത്രീകരോതു ഭവതഃ സ്വമുഖം സ്വരൂപം
സൌന്ദര്യസാരകലയാപ്യതിലോഭനീയം. 5

യദ്യന്മുകുന്ദ ഭവതോ ഗുണജാലമസ്തി
തത്തൽക്കഥാശ്രവണദേവിഭാവ്യമാനം
ഉത്തേജനം ഭവതു മേ ഭവദീയഭക്തി-
വൃത്തേ രസാനുഗുണചർവ്വണകർമ്മണൈവ. 6

ഒരു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ജീർണ്ണോദ്ധാരണം

ഇക്കാണും ലോകമെല്ലാം നിരവധി നിറയ-
പ്പെട്ട ദൈവസ്വരൂപം
തക്കാകം ഒന്നാകെ കണ്ടീടുജ്ജനമറിയുകയി-
ല്ലായതിന്നായി ലോകേ
മുക്കാലും ലോകർ നാനാമതവഴി പല രൂ-
പങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുകെട്ടി-
ട്ടുൾക്കാമ്പിൽച്ചിന്ത ചെയ്യുന്നൊരു പതിവു പരം
പണ്ടു പണ്ടുള്ളതല്ലോ; 1.

മാത്രമല്ലൊക്കെ മനസ്സു മാറിമറിയും
ലോകർക്കു താത്പര്യമേ
സൂത്രം കണ്ടുപിടിച്ചു പൂർവ്വമുനിമാർ
പുണ്യപ്രദേശങ്ങളിൽ
ക്ഷേത്രത്തെപ്പണിചെയ്തു ദേവനെഴുമാ-
ബ്ബിംബം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു തൽ-
ഗാത്രം കണ്ടു തൊഴുന്നമാതിരി നട-
പ്പാക്കി വെടിപ്പായതും. 2

പുരാതനക്ഷേത്രപദങ്ങൾ കേടുവ-
ന്നൊരാനിലയ്ക്കാകിലതെങ്കിലും ജനം
പുരാണധർമ്മക്രമമോർത്തു പുത്തനായ്-
വരാൻ ശ്രമിയ്ക്കേണ്ടതു വേണ്ടതല്ലയോ? 3

അതിനാലീശ്ശിവോള്ളി-
ക്ഷിതിദേവൻ ചെയ്തീടുന്നൊരുത്സാഹം
അതിമാത്രം ന്യായം താ-
നതിനായ് മാലോകരേ! സഹായിപ്പിൻ. 4

മയൂരധ്വജചരിതം

(പത്ഥ്യാവൃത്തം)

(1) 'കളവാണിമാരെല്ലാം പാടി' എന്നപോലെ.

കുരുരാജൻ ധർമ്മപുത്രൻ ഗുരുഹിംസാമഹാപാപം
കരുതിത്തീർക്കുവാൻ ചെയ്തു ഗുരുവാക്കാലശ്വമേധം.
വിധിയാംപോലെയശ്വത്തെ ക്ഷിതിയൊന്നു വലം [വെയ്ക്കാൻ
വിധിപോലർജ്ജുനൻകാക്കും ഗതിയോടെ വിട്ടയച്ചു.
പലദിക്കിങ്കലുമോരോ ബലവാന്മാർ നരേന്ദ്രന്മാർ
ബലമായ്ക്കെട്ടുമശ്വത്തെ പലപോരിൽ കാത്തുപാർത്ഥൻ
നിജസേനാനാഥൻ വീരൻ വിജയൻ കാക്കുമീയശ്വം
നിജയാനം ശ്രീമയൂരധ്വജരാജ്യത്തിലെത്താക്കി.
പ്രജകളൊക്കെ വൈകുണ്ഠപ്രജക്കൊക്കുമാനാട്ടിൽ.
വിജയാശ്വത്തിനെത്താമ്രധ്വജരാജാത്മജൻ കണ്ടു.
അവനോ കാട്ടിൽ നായാടീട്ടവസാനം മടങ്ങുമ്പോൾ
ജവമോടിക്കണ്ടെതാണിദ്ധവളാശ്വത്തിനെ മുമ്പിൽ.
മുടിയിൽ വീരവാദോക്തിച്ചീട്ടൊട്ടിയുള്ള മഹാശ്വത്തെ
പിടികൂടീട്ടു ലായത്തിൽ കടികെട്ടാനവൻ വിട്ടു.

---

(2) 'അതുനേരം മന്നവന്മാർ' എന്നപോലെ.

അതു കണ്ടു തടഞ്ഞെതിർത്തിതു പാർത്ഥനടനപ്പോൾ
പുതുമന്ദസ്മിതംചെയ്തു പറഞ്ഞു കൃഷ്ണൻ:—

"വിജയ! നീ എതിക്കേണ്ട വിജയത്തിൽ വിഷമിയ്ക്കും
നിജഭക്തനിവനേററം ഭുജബലാഢ്യൻ.
ഇരുവരുമിനിയ്ക്കൊപ്പമൊരുവനിൽ പക്ഷഭേദം
കരുതി ഞാൻ കളിക്കില്ലെന്നറിഞ്ഞിടേണം".
ഹരിയേവം പറഞ്ഞിട്ടും ഹരിഹയാത്മജൻ വീരൻ
തരിമ്പുമേ പിൻവലിയ്ക്കാതരിശംകൊണ്ടു
വിജയനും പിന്നെത്താമ്രധ്വജനുമായ്‌രണംചെയ്തു
നിജഭുജബലംകൊണ്ടു വിജയം നേടാൻ.
പലപല ദിവ്യാസ്ത്രങ്ങൾ നിലനോക്കി പ്രയോഗിച്ചു
ജലാനിലാനല ലീലാവിലാസം കാട്ടി
സമനിലയ്ക്കവരെയ്തു സമത്ഥരായ് പൊരുവതും
സമരസം കണ്ടുകണ്ണൻ സമന്ദഹാസം.
തുണയ്ക്കെത്തും വിജയൻെറ ഗണങ്ങളേ വായവ്യാസ്ത്രം
കിണഞ്ഞെയ്തു പറപ്പിച്ചു രണസമത്ഥൻ.
വലരിപുതനയനേ പലവിധം രണംകൊണ്ടും
വലയ്ക്കുവാനരുതാഞ്ഞു നരേന്ദ്രപുത്രൻ,
ചൊടിച്ചെതിത്തേരിൽച്ചാടിപ്പിടിച്ചിതു പാത്ഥനേയും
ചൊടിക്കുട്ടും സാരഥിയാം മുകുന്ദനേയും.
ഇരുകക്ഷത്തിലുമോരോ വിരുതരെത്താങ്ങിക്കൊണ്ടു
പുരുബലൻ പുറപ്പെട്ടു പുരം പൂകുവാൻ.

---

(3) 'യോഗിനാഥൻെറ രൂപലാവണ്യം' എന്നപോലെ.

പാത്ഥനും മുകുന്ദനും പാത്ഥിവാത്മജൻ കക്ഷം
ചേത്തേട്ടുത്തേന്തിക്കൊണ്ടു നടക്കുന്ന നേരം

ചേൎത്തുമെ കൌരവന്മാരോൎത്തുടൻ തമ്മിലൊത്തു
പാൎത്തുപോലങ്ങു ചത്ത ശവങ്ങൾപോലെ.
കേവലം നിശ്ചേഷ്ടന്മാരാ വരപുരുഷന്മാർ
പോം വഴിതന്നിൽ താഴെ നിലത്തു വീണു.
ഒത്തുപാൎത്തിരുവരും പറ്റുവെന്നോൎത്തു വീരൻ
അസ്ഥലത്തിട്ടു പോന്നു പിതൃസമീപേ.
അത്ഭുതനോട്ടങ്ങളായൊരു മെച്ചമാം പ്രവൃത്തികൾ
അത്ഭുതമുണൎത്തിച്ചു നൃപതനയൻ.
"ശാശ്വതർ കൃഷ്ണാൎജ്ജുനരീശ്വരരവൎക്കുണ്ടോ
നശ്വരനരൎക്കൊക്കും വെറും മരണം?
ഉൾച്ചിന്തിതംപൂണ്ടവരെ നെഞ്ചിലും കാണ്മാനീ ഞാൻ
ഇച്ഛിച്ചാണിരിപ്പു നീ കളഞ്ഞു കാൎയ്യം"
അത്രീവണ്ണം പാരം പുകഴിച്ചു തനയനേ
സ്വച്ഛമാനസൻ ഭക്തൻ മയൂരധ്വജൻ.

---

(4) "ഓമനത്തിങ്കൾ കിടാവോ" എന്നപോലെ.

കണ്മിഴിച്ചു കൃഷ്ണന്മാരും—പോന്നു
തമ്മിൽ പറഞ്ഞൊത്തു പാരം
അമ്മഹീപാലനിൽ ചേരും—നല്ല
വന്മഹത്വം കാണ്മാൻ സ്വൈരം
വൃദ്ധദ്വിജനായി വിഷ്ണു—ബാല-
ശുദ്ധദ്വിജനായി ജിഷ്ണു.
രണ്ടുപേരും കൂടിച്ചേൎന്നു—നാട്ടു
കണ്ടു രസിച്ചങ്ങു ചെന്നു.

രാത്രി ചെന്നെത്തി പുരത്തിൻ—ശുഭ
ഗാത്രിമാർക്കൂട്ടമിടത്തിൽ.
എല്ലാടവും വിഷ്ണുഭക്തി—യുള്ളോ-
രല്ലാതെയില്ലവിടത്തിൽ.
കൊട്ടുണ്ടു പാട്ടുണ്ടു കേൾപ്പൂ—അതിൽ-
പ്പെട്ടുണ്ടു ഭക്തി ലസിപ്പൂ.
ഏകാലയത്തിൽ കടന്നാരവ-
രേകാന്തഭാഗത്തു ചെന്നാർ.
ഏകാഗ്രരായ്ക്കേട്ടുനിന്നാർ—വര-
സ്ത്രീകാന്തസല്ലാപമന്നാൾ.
രാധയായ് സ്ത്രീയുരയ്ക്കുന്നു—പുമാൻ
മാധവനായ് രസിക്കുന്നു.
മറ്റൊരേടം [illegible]നാക്കി—അതിൽ
പെറ്റ പിതാവിനെ നോക്കി,
പെറ്റമ്മ ലാളിപ്പു ലാക്കി—ലുണ്ണി-
യൊരാ മുകുന്ദനെന്നാക്കി.
രണ്ടുപേരുണ്ടൊരുദിക്കിൽ—വാശി-
കൊണ്ടുപോരുന്നു വഴക്കിൽ.
കൊണ്ടൽനേർവർണ്ണൻ ഞാൻ പാർക്കിൽ—കംസ-
കണ്ടകൻ നീയെന്നൊരൂക്കിൽ
ബാലകന്മാർ പുലർകാലേ—ഉണർ-
ന്നാലയംതോറുമേ ചാലേ
ബാലകൃഷ്ണന്മാരെപ്പോലെ—വെണ്ണ
പാലും ചിലത്തുന്നു കാലേ.

ഇത്തരമോരോ വിശേഷം — കണ്ടു
ചിത്തരസം പൂണ്ടശേഷം,
ഉത്തരംഗഭക്തിപ്രലോഷം — പാൎത്തി-
ട്ടുത്തമം രാത്രിക്കു ശേഷം
രാജാവിനെക്കാണ്മതിനു — മന്ദം
വ്യാജാന്തണന്മാരുള്ളിൽ ചെന്നു.
ശ്രീമാനിഷിണ്ണരെ നിന്നു — കണ്ടു
ഭൂജാനിയുമെററു നിന്നു.

---

5. “മുരവൈരിദേവന്റെ സഖിയായ പാൎത്ഥന്റെ” എന്നപോലെ.

വന്ദനം! ഹേ! വൃദ്ധബ്രാഹ്മണ! ഭൂദേവ-
നന്ദന! കൈതൊഴാം”മെന്നീവണ്ണം
മന്നവൻ പൂജിച്ചിരുന്നതിയശേഷമാ-
വന്നതിൻകാരണം ചോദ്യംചെയ്തു:—
“യോഗ്യരാം നിങ്ങളെക്കണ്ടുകിട്ടീടുവാൻ
ഭാഗ്യമില്ലാത്തവൎക്കാകയില്ല.
ശ്ലാഘ്യമാംപോലെന്റെ പൂൎവ്വപുണ്യം ജന-
ശ്ലാഘ്യരേ! സത്യം ഫലിച്ചു നൂനം.
എങ്കിലും വന്നതിൻകാൎയ്യം നടത്തുവാ-
നെങ്കലുണ്ടാഗ്രഹമേറിനില്പു”
ശങ്കവിട്ടിങ്ങിനെ മന്നവൻ ചൊന്നപ്പോൾ
പങ്കജലോചനൻ വൃദ്ധൻ ചൊല്ലി:
“നിന്നുടെ രാജ്യത്തു കാട്ടുജന്തുക്കളും
തന്നുടെ ധൎമ്മംവിട്ടില്ലപോലും.

എന്നതുകൊണ്ടുമെനിക്കു കഷ്ടമായി-
വന്നതും തീൎത്തു നീ രക്ഷിക്കണം.
ഒററമകനെ നിക്കിയിവനു വിദ്യകൾ-
ക്കററംപിടിച്ചോരു ചാരുശീലൻ
പെട്ടന്നിവനെ വനത്തിൽവെച്ചിന്നലെ
പിട്ടല്ല സിംഹം.കടിച്ചെടുത്തു.
സത്യം ഹരിയോടു വിട്ടുതരാൻ കനി-
ഞ്ഞത്യന്തമപ്പോളപേക്ഷിച്ചു ഞാൻ.
"സത്യവ്രതക്ഷമാപാലകൻറെ പാതിമെയ്
കൃത്യമറുത്തെടുത്തേകാമെങ്കിൽ
ശുദ്ധസത്വദ്വിജദേഹം വിടാം പരി-
ശുദ്ധമാം മാംസമേ തിന്നുള്ളു ഞാൻ".
എന്നു സിംഹം ചൊന്നതേററു മുറിപ്പെടാ-
തെന്നുണ്ണിയെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോന്നേൻ.
വങ്കടക്കാരാം പ്രജകൾക്കു പററുന്ന
സങ്കടം തീൎത്തിടും ലോകനാഥ!
നിൻകൃപയല്ലാതെനിക്കില്ലൊരാശ്രയ-
മെൻകുഴപ്പം നീക്കി രക്ഷിക്കണേ.

---

6. "കാമനക്കുട്ടൻ ഗോവിന്ദൻ" എന്നപോലെ.

വൃദ്ധബ്രാഹ്മണവാക്കിതു കേട്ടു
ശുദ്ധസത്വവാൻ സത്യവാൻ
സിദ്ധമെൻ ജല്പമെന്നോൎത്തു കാൎയ്യ-
മഹരാപതി കയ്യേററു.

ദക്ഷിണാർദ്ധാംഗമന്നവൻ ദ്വിജ-
ദക്ഷിണാർത്ഥമായേററപ്പോൾ
തൽക്ഷണം വന്നുകാണായി സത്വ-
ലക്ഷണം കാട്ടും സിംഹവും.

അത്ഭുതപ്പെട്ടു നാട്ടുകാർ വിപ്ര-
നപ്പോഴേ ചൊന്നാൻ പിന്നെയും:—
"ഇപ്രകാരം നീയെൻപ്രിയം ചെയ്വാൻ
ക്ഷിപ്രമേററു സന്തോഷം.

നാട്ടുനായകനാണല്ലോ ഭവാൻ
നാട്ടുകാരുടെ സ്വന്തമല്ലോ;
കേട്ടുകൊൾകവർ സമ്മതിക്കണം
കൂട്ടുകാർ മന്ത്രിമുഖ്യരും;
കാര്യം ദുർഘടം കൂട്ടല്ലേ—നിജ-
ഭാര്യയും സമ്മതിക്കേണം;
ധൈര്യവാരിധേ! പുത്രനാത്മാവാ-
വീര്യവാൻ സമ്മതിയ്ക്കേണം;
ഇജ്ജനമൊക്കെ സമ്മതിച്ചാലേ
സജ്ജനാവേണ്ടു രാജേന്ദ്ര!
സജ്ജനം കുററം ചൊല്ലുമോ എന്നാ-
ണിജ്ജനത്തിന്നു ദുശ്ശങ്ക."
തീർച്ചയായ്ച്ചിരിച്ചോർത്തു സന്തോഷ-
ത്തേർച്ചയിൽ ഭാര്യാപുത്രന്മാർ
ഈർച്ചവാൾകൊണ്ടു നിന്നുടൽ കീറി
നേർച്ചപോലെനിയ്ക്കേകേണം

എന്നാലേ കഷ്ടദുഃഖങ്ങളൊന്നിനി-
യെല്ലാന്നാശ്വാസമാവുള്ളൂ.
എന്നാൽ വേണ്ടതു ചിന്തിച്ചു ചെയ്തു
നന്നായ്‌വന്നിട്ടും രാജാവേ!"

---

(7) "ഗോപകുമാരകനില്ലെടാനിന്നുടെ" എന്നപോലെ

ഭൂമീസുരവൃദ്ധനിങ്ങിനെ ചൊന്നതു
ഭൂമീശവീരൻ നേരെ—കേട്ടു
കാമിച്ചതുപോലെ നാട്ടാരേയും ചേർത്തു
സ്വാമി സചിവരേയും
സാമ്രാജ്യലക്ഷ്മിയാം ഭാര്യയേയും പുത്രൻ
താമ്രധ്വജൻ തന്നേയും—ലോക-
സമ്മതനാം നൃപനാനയിച്ചാൻ ദ്വിജ-
ന്മഹത്വത്തെ വാഴ്ത്തി
ഉണ്ടായ സംഗതിയെല്ലാം വിവരിച്ചു-
കൊണ്ടാശ്രു സമ്മതത്തെ—പരം
കൊണ്ടാടിയാദരിച്ചോററവാങ്ങിത്തരം
കണ്ടാക്രിയ ചെയ്യൊരുങ്ങി
സിംഹാസനത്തിലെഴുന്നരുളും രാജ-
സിംഹാന്തേ മുമ്പും പിമ്പും—ജീവ-
സംഹാരിയാമീർച്ചവാളുമായ് ഭാര്യയും
സിംഹാധികൻ മകനും
ദാനധർമ്മത്തിങ്കലോററവും ശ്രദ്ധയോ-
ടാനന്ദഹാസം തൂകി—ബഹു-

മാനത്തോടും നരനായകൻെറ ശിരഃ-
സ്ഥാനത്തു വാള വെച്ചു.
ഈച്ചവാളിങ്ങിനെ വെച്ചപ്പോളാശ്ചര്യ്യ-
മൂർദ്ധയിലാക്കും ഘോഷം—ദുറവം
ഉച്ചത്തിൽ കേൾക്കായി വാൾവലിച്ചീന്നിട-
മൊച്ച മാഴ്കുംവണ്ണം.
നിർജ്ജരേന്ദ്രാത്മജനർജ്ജുനൻ ബാഢമു-
നിർജ്ജരവേഷം പൂണ്ടോൻ—കണ്ട
സജ്ജനമാഹാത്മ്യം സന്തോഷസാഗര-
മജ്ജനം ചെയ്തുകൊണ്ടോൻ.
പാൎത്ഥൻെറ കേതുവിൻമേലേ കടിയേറി-
പ്പാൎത്തിടും മക്കടത്താൻ—സിംഹ-
മൂൎത്തിയായ് വന്നവൻ പോലുമീസാഹസം
പാൎത്തു കളുർമെയ് കൊണ്ടോൻ.

---

(8) 'മറവുള്ളഗോപീമാർ കാനനംതന്നിൽ' എന്നപോലെ

രാജകുമാരനും രാജ്ഞിയുംകൂടി
രാജപ്രവീരൻെറ മൌലിതലത്തിൽ
മുതലവാൽവാളുകൾിൽവെച്ചു വലിക്കേ
ചിതറി തെറിച്ചിതു രുധിരകണങ്ങൾ.
സുന്ദരവക്ത്രത്തിൽ സംഭൃതഹർഷം
മന്ദസ്മിതംതൂകി മന്നവനപ്പോൾ.
കൃഷ്ണാർജ്ജുനദ്വിജഹരികളടക്കെ
തൃഷ്ണാത്ഭുതത്തോടും കണ്ടങ്ങു നിൽക്കേ

ബലമോട്ടമീന്നിട്ടം ഭൂപതിദേഹം
തലമുതൽ മുക്കോളം കീറിപ്പിളന്നു;
അല്പസ്മിതചരായ ചുണ്ടിൽ വിശേഷാൽ
അപ്പോഴും കാണായിരുന്നിതുതാനം.
കെല്പററിടംകണ്ണിൽനിന്നു തദാനീം
അല്പമൊഴിച്ചിതു കണ്ണീരുമത്രേ;
വൃദ്ധദ്വിജനതു കണ്ടുപിടിച്ചു
ബദ്ധപരുഷമാം വണ്ണമുരച്ചു:—
"വേണ്ടാ മതി മതി സങ്കടം വേണ്ടാ
കണ്ടാലും ലോകരേ! കണ്ണീർ വരുന്നു.
ദുഃഖിച്ചു നൽകുമീ ദാനവിധാനം
ഒക്കില്ലാ ഞാനിതു വാങ്ങുകയില്ല."
വൃദ്ധദ്വിജൻ ചൊടിച്ചിതമ്മൂരസ്സു
മുഗ്ദ്ധസ്മിതം ചെയ്തു രാജ്ഞി പറഞ്ഞു:—

---

(9) "എങ്ങിനേ സഹിക്കും യശോദേ" എന്നപോലെ,

"സാഹസമേവം ചൊല്ലൊല്ല— നീരസത്തോടെ
സ്നേഹമേറും ദയാരാശേ!
ദക്ഷിണാംഗമവിടേയ്ക്കു ദക്ഷിണയായ് ത്തരുന്നേരം
പക്ഷപാതം കണ്ടു വാമപക്ഷമല്ലോ കരയുന്നു.
(സാഹസമേവം
ഭാര്യയല്ലോ ഭർത്താവിന്നു കാര്യമായുള്ളിടംഭാഗം
ധൈര്യമോടിനിനവഞ്ഞെന്നാര്യശീലാ ഞാനിതന്നെല്ലാം.
(സാഹസമേവം

സത്യമുള്ളതറിയാഞ്ഞോ സത്യവ്രത്ത! ഭവാനേവം
പ്രത്യയം കാട്ടുവാനെന്നോ നിത്യശുദ്ധ! ചൊടിക്കുന്നു.
(സാഹസമേവം)

പ്രത്യവായമിതിനില്ലാ സത്യസന്ധൻ നരേന്ദ്രന്റെ
കൃത്യമാമീയൊരു ദാനം നിത്യകൃഷ്ണാർപ്പണമാണോ!
(സാഹസമേവം)

വല്ലതും ന്യൂനതയെന്നാൽ തെല്ലതങ്ങൾക്കെന്നേ കാണൂ
നല്ലദേഹമെല്ലാം യാചിച്ചില്ലയെനിക്കററം മാത്രം".
(സാഹസമേവം)

---

(10) "കൈതൊഴാം കൃഷ്ണാ" എന്നപോലെ,

ശോഭനം ബഹുശോഭനം.

ഈവണ്ണം പറഞ്ഞു ഭൂമിദേവവൃദ്ധനായ കൃഷ്ണൻ
ജവമോടങ്ങു നവഘനാഭമാംടൽ ഭുവനകാമ്യമുടനെ-
ടുത്തു ചെന്നിതു (ശോഭനം)

രണ്ടായിപ്പിളരും ദേഹം കണ്ടാ വീരനരേന്ദ്രന്റെ
മുടിമുതല്ക്കു ഝടിതിതൊട്ടുതടാവിയുമടിവരെക്കു വടിവിലേ-
ച്ചുചേർത്തിതു (ശോഭനം)

ഭവ്യമൂർത്തിയാകും ദേവൻ ദിവ്യമാക്കിത്തീർത്ത ദേഹം
അവനിപന്നു നവമനോജ്ഞമായതുമവശമെത്തു
മവരടച്ചുകണ്ടിതു (ശോഭനം)

അർജ്ജുനനും ഹനൂമാനുമജ്ജനങ്ങൾക്കിടയ്ക്കപ്പോൾ
അജനട്ടത്തിരുഭുജസമീപമമ്പൊടുമജരമൂർത്തി നിജമെട്ടു-
ത്തുനിന്നിതു (ശോഭനം)

അവ്വണ്ണമേ തന്റെ മുമ്പിൽ മൂവ്വരേയും കണ്ടു ഭൂപൻ
അവധിവിട്ട നവവികാരമിളകിട്ടമവ സരത്തിലവശനായ്
ച്ചമഞ്ഞിതു (ശോഭനം)

അന്നമയൂരദ്ധ്വജപതി താമ്രദ്ധ്വജനെന്നിവരും
ശമലമറേറാരമലഭക്തിലഹരിയിലമരുമാറു നമനമാശു
ചെയ്തിതു (ശോഭന)

അവ്യയനീട്ടമ്പതിമാക്കവ്യയമാം പദം നൽകി
അവനിട്ടത്തുമവനി നൽകി മകനാദരവമോടേകിയവനെ
യണ്ടു കൃഷ്ണനു (ശോഭനം)

താമ്രദ്ധ്വജൻ ധർമ്മജന്റെ സാമ്രാജ്യാശ്വത്തേയും വിട്ടു
സമമിണങ്ങിയമരരാജന്യതനൊട്ടമമലഭക്തിയമരമാർന്നു
ചെന്നിതു (ശോഭനം)

---

* കാലടിദേശേ

ക്ഷേത്രനിർമ്മാണം പ്രതിഷ്ഠാ ച

അത്യത്ഭുതം കിമപി കേരളമണ്ഡലേസ്മിൻ
പ്രത്യക്ഷമേവ നനു കാലടിനാമ്നി ദേശേ
ശ്രീശങ്കരാഭിധയതീന്ദ്രമഹാവതാര-
പുണ്യപ്രഭാവമഹിമാ പുനരാവിരാസീൽ. 1

ആശങ്കരശശധരപർവ്വതസാർവ്വഭൗമാ-
ദാസാർവ്വഭൗമരഘുരാമകൃതാച്ച സേതോഃ
അഭ്യാഗതൈരിഹ ജനൈർമ്മിളിതൈഃ പ്രഭൂതൈ-
രദ്വൈതമേവ ബഹുമാനിതമേവമാസീൽ. 2

ഇച്ഛാവശാൽ കില ജഗൽഗുരുജന്മഭൂമാ-
വത്രാസ്യ മസ്കരിമണേഃ പ്രതിമാപ്രതിഷ്ഠാം
കർത്തും സുരേശ്വരയതീശ്വരശിഷ്യവർഗ്ഗ്യൈഃ
പ്രാസ്ഥാവി ശൃംഗഗിരിപുണ്യമഠാധിനാഥൈഃ 3

---

* ഇത് ജഗൽഗുരു ശങ്കരാചാര്യസ്വാമിയുടെ ജന്മദേശമായ കാലടിയിൽ ശൃംഗേരിസ്വാമിയാർ എഴുന്നെള്ളി, ക്ഷേത്രനിർമ്മാണവും പ്രതിഷ്ഠയും കഴിച്ചതിനെപ്പററി എഴുതിയതാണ്. യദൃച്ഛയാ ഒരു പുസ്തകത്തിന്നുള്ളിൽനിന്നാണ് ഈ കടലാസ്സ് കിട്ടിയത്.

ഈശോസ്യ കാലടിസമാഹ്വയഭൂതലസ്യ
വഞ്ചീശ്വരസ്സുകൃതമൂലകരാമവർമ്മാ
സാഹായ്യകം വ്യധിത യേന സ പുണ്യദേശഃ
പ്രാപ്തോദ്യ താദൃശയതീന്ദ്രമഠാസ്പദത്വം. 4

ഉന്നിദ്രഭൂരിഗുരുഭക്തിഭിരേവ പത്മ-
പാദാദ്യദക്ഷിണമഠാധിപതിപ്രശിഷ്യൈഃ
സ്വായത്തമാദിഗുരുജന്മഗൃഹസ്ഥലം തത്
പ്രത്യർപ്പിതം യതിവരേഷു യഥോപയോഗം. 5

ശുദ്ധിം പരാമനു ജഗദ്ഗുരവോ യഥാവ-
ത്തത്രൈവ പാവനശിലാപ്രചയപ്രക്ലൃപ്തം
ക്ഷേത്രദ്വയം വ്യരചയൻ പട്ടരാമചന്ദ്ര-
മന്ത്രീന്ദ്രബുദ്ധിബലയോജിതചിത്രയോഗം. 6

നൃണാം നിരീക്ഷണവിധൌ നയനദ്വയാനി
പ്രീണാതി യൽ കില പരസ്പരമന്തരേണ
വാമേത്ര ശങ്കരസമർച്ചിതശാരദാംബാ
പ്രാഗ്ദക്ഷിണേ ഗുരുവരസ്യ ഗതൌ പ്രതിഷ്ഠാം. 7

ക്ലൃപ്താനയോഃ പുരത ഏവ യതീന്ദ്രമാതുർ-
ദ്ദിവ്യശ്മശാനപദവീ ഘടിതാ ശിലാഭിഃ
സ്വച്ഛായയാ ദുരിതതാപമപാസ്യ നൃണാം
ജ്യായാനശോക ഇഹ തിഷ്ഠതി വൃഷ്ടിസിക്തഃ. 8

ക്ലീബത്വമാശു മനസഃ പരിധൂയ തത്ത്വ-
ബോധം പ്രസാധയിതുമാദൃതവേദിവാസൈഃ

മൂലപ്രതിഷ്ഠിതഗണാധിപതിഷ്ഠുതീരൈ-
രശ്വത്ഥഭൂരുഹപതിശ്ച വിഭാതി പാർശ്വേ. 9

ഏവം പ്രശസ്തപരിശുദ്ധതമമും പ്രദേശം
പശ്ചാത്പ്രവാഹവിധിനാ പരിപോഷയന്തീ
സഹ്യാദ്രിജാ ശുദ്ധജലാ ബഹുതാമ്രപർണ്ണീ
ചൂർണ്ണീ സരിച്ച കൃതതീർത്ഥപദാ ചകാസ്തി. 10

ഐശ്വര്യമപ്രതിഹതം മഹദാവഹൽഭി-
രത്രാഗതം യതിഗുരുപ്രവരൈരസ്തു യാവൽ
താവൽ സ്ഥലീയമപി ചാത്മമഹത്ത്വമുച്ചൈഃ
പ്രത്യക്ഷമാരചയതി സ്മ മഹാജനാനാം. 11

കാഷ്ഠീകൃതൈഃ പരിതഏവ ജനപ്രചാരൈ-
രാവേല്ലിതം പദമിദം പരിപൂർണ്ണരൂപം
അംശുപ്രചാരപരിവീതമിവാർക്കബിംബ-
മദ്യാപ്യനസ്തമിതവൃത്തമഹോ വിഭാതി, 12

ഔചിത്യമത്ര ഭഗവൽഗുരുപാദമിശ്രൈ-
രാപാദിതം മഹദഹോ യദിഹാഗതാനാം
സ്നാനാന്നപാനശയനാദികമാത്മകൃത്യം.
കർത്തും സമാ സുകരതാ സമഭൂൽ സമേഷാം: 13

അന്തശ്ചരാശ്ച ബഹവോത്ര ബഹിശ്ചരാശ്ച
പ്രാഗേവലം ജനാപദം തമമും പ്രദേശം
പ്രത്യഗ്രദിവ്യനഗരപ്രതിമം വിലോക്യ
സ്തബ്ധാശ്ചിരം ജനപദാങ്കിതമപ്യപശ്യൻ. 14

അസ്വപ്നഭൂതസ്മൃതിമാത്രവിമർദ്ദമാരാൽ
ഗ്രാമാപണപ്രാംഗണപതാകമിശ്രശോഭ
അന്ത്യാദൃശം പുനരിമം പ്രസമീക്ഷ്യ ദേശം
വിസ്മേരദൃഷ്ടിഗതയോ ബാന്ധവാ ബഭൂവുഃ. 15

കല്യാണപത്തനമദൂരിതി സ്ഫാടികസ്ഥാ
നാനാജനപ്രകരപാദമയപ്രദേശാ
അനർത്ഥമാത്മപദതാമദധാര ചേതി
തത്താദൃഗുത്സവമവേക്ഷ്യ ജനാ വദന്തി. 16

വൈദ്യുതജാലഘടിതപ്രതിമപ്രദീപ്ത-
രത്നാഢ്യകാഞ്ചനപടാഞ്ചിതകായമാനം
സ്തംഭപ്രകാണ്ഡരുചിരാങ്കണമുച്ചസൌധ-
പ്രാസാദമണ്ഡിതമഭൂൽ ഗുരുരാജവേശ്മ. 17

ഗർജ്ജദ്രഥേഭഘനയാനഗണാന്തം ക്വചിൽ തൽ-
പത്ഥ്യശ്വയാനപവനാകലിതം പരത്ര
ദിവ്യപ്രദീപസിതഭാനു വിഭാസിതം ക്വാ-
പ്യുച്ചൈർച്ചിഭാതി ഗുരുമന്ദിരമംബരാഭം. 18

ഘണ്ടാസ്വനോച്ചപടഹധ്വനിവേണുനാദ-
ഭക്തസ്തവാരവമുഖൈശ്ശുഭശബ്ദഭേദൈഃ
ആപൂരിതം കിമപി ശബ്ദഗുണപ്രമാണം
വ്യോമേവ ഭാതി ഗുരുമന്ദിരമന്യഥാപി. 19

അങ്ഗീകൃതം പരമഹംസവരൈരശ്ചരൽഭി-
ർവ്വർഷാഗമേ കല്പന ശുദ്ധനിവാസശീലൈഃ

ബ്രഹ്മപ്രിയൈരുപരി താരകദശ്കം ത-
ദാകാശവൽ ഗുരുഗൃഹം മഹദാവിഭാതി. 20

ചര്യാപരാഃ ഖലു ജഗദ്ഗുരവഃ പ്രപന്നാ-
ന്ദപത്ത്യമുദ്യതധിയഃ കരുണാരസാർദ്രാഃ
തത്തജ്ജനോചിതഗതിപ്രവണോപദേശൈ-
രസ്മാസ്വനുഗ്രഹമിഹ സ്വയമാവഹന്തി! 21

മത്താവിലാ അപി നമോസ്തു ജഗൽഗുരുഭ്യ-
ഇത്യാസ്പൃശന്തി യദി പാദപയോജപാംസൂൻ
തേഷാം മനസ്യനുപദം പ്രശമയ്യ ദോഷാൻ
ശുദ്ധിം വിധായ ഗുരവസ്സുഗതിം ദിശന്തി. 22

പറയൻഗണപതി.

ശങ്കരന്റെ മകൻ ഭക്തകിങ്കരനാം ഗണനാഥൻ
വങ്കരീന്ദ്രാനനൻ വിഘ്നസങ്കടം തീൎത്തിടും ദേവൻ,
പൊങ്കടം മുതലായ പലവക മംഗളോത്തമസാധനം
തങ്കരം പതിനൊന്നിലും ബഹുത്തുംഗരുചിയൊടെടുത്തവൻ,
വിത്തശുദ്ധിപെരുത്ത ഗർവ്വുമുഴുത്ത വിത്തപതിക്കഹോ
ചിത്തശുദ്ധി വരുത്തുവാൻ മുതലൊത്തെടുത്തമർച്ചെയ്തവ
വന്യകൂടിന പാറപോലെ തുളുന്യമൊരു വയറുള്ളവൻ, [ൻ
മുന്യകണ്ടൊരു മറമൊഴിപ്പൊരുളുന്യമെന്നുടെ നന്ദ്യാൻ,
ഉത്തമക്രിയ തുടരുമഖിലരുമാദ്യമർച്ചനചെയ്യുമാ-
റൊത്ത മഹിമപെരുത്ത ഗണപതിയേകണം മമ മംഗളം.
വർണ്ണമേറം വെളുത്തൊരു വർണ്ണമാലാമയേ! തായയ!
പൂർണ്ണവിദ്യാത്മികേ! വാണി! തൂർണ്ണമെന്നിൽക്കനിഞ്ഞാലും.
നിൻകൃപാലേശമില്ലാഞ്ഞാൻ വങ്കനായേ വരൂ നൂനം
നിൻകൃപാവീക്ഷണംകൊണ്ടാൻ വങ്കവിശ്രേഷ്ഠനായ്ത്തീരും.
ജാതിവേണ്ടാ, ഗുണംവേണ്ടാ, ഭൂതിവേണ്ടാ, ബലംവേണ്ടാ,
ജാതിയായ് പേരുകേറപ്പാൻ നിൻപ്രീതിയൊന്നേ പോരു
ദേവഭാഷമുതൽക്കു ഭുവി ബഹുനീചഭാഷവരെയ്ക്കുമേ [മമോമ!
കേവലം പല ഭാഷയിൽ പൊരുളിനിര തിരിച്ചുതരുന്ന നീ
ദേവി ഭാരതി! സർവ്വബോധവിശേഷസാരമെനിയ്ക്കുടൻ
നാവിലും കരളിന്താരിലും വിളയാടുവാൻ തുണചെയ്യണം.
വാസുദേവാ! നമസ്കാരം, ഭാസുരാംഗാ! നമസ്കാരം,
ഹേ! ശുദ്ധാത്മൻ! ഭവാനുള്ളിലാശു വന്നു വിളങ്ങേണം.

കണ്ണടച്ചു ഭവാൻെറ രൂപമഖണ്ഡചിന്മയമെപ്പോഴും
കരളിലോർത്തു തെളിഞ്ഞു കാണുമൊരു ഭക്തനാക്കണമെ
കാമമാദിയതിയാവും കാമമങ്ങേതരിച്ചുറാം [ന്നെയും.
ഭക്തമാർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടുന്നാകിൽ ക്ഷേമമാവാനതേ പോരും.
കഠിനയോഗനിലയ്ക്കു ശരി ബദ്ധകരമുളച്ച ഭവാനയും
കണ്ടതൊക്കെയുമെന്നതോന്നാ നാദാ ഭക്തിവിധിയും ഫലം.
ഭക്തിയുംസൂക്ഷ്മമായ് പ്രാകൃതാൽമുക്തിയുമൊന്നൊന്നാണെന്നും
യുക്തിയോടോതിശാണ്ഡില്യൻ ഭക്തിസൂത്രംചമച്ചുള്ളോൻ.
ഭക്തരാകിന നാരദാദികൾ കാണുമതുണ്ടു ഭവന്മയം
ഭക്തവത്സല! സകലമീയൊരു കാഴ്ചകാട്ടണമെന്നെയും.
ആയിരാണ്ടിക്കളം ഗ്രാമത്തായിരിക്കും ഭട്ടിരിന്ദ്രന്മാർ
ആയമാണവർ സത്യധർമ്മദയാനയാദികളുള്ളവർ
അമ്മഹാഗ്രാമയോഗത്തിൽ വന്മഹസ്ഥാനമുള്ളാഢ്യർ
അമലശീലരാന്ദകീർത്തികൾ വെണ്മണിഭട്ടിരിനാദികൾ
ഗ്രാമണിളുള്ളവരോടെന്തോ ക്ഷേമമേററാക്കലഹത്തിൽ
ഗ്രാമസീമ വെടിഞ്ഞു പോന്നു നികാമനീരസശക്തിയാൽ.
എന്തിനോബന്ധനംചെയ്താവെണ്മണിബ്രാഹ്മണാഢ്യൻെറ
അന്തിയൂട്ടുമുടക്കിയതിനൊരുചിഹ്നമിന്നുമൊരുകൽച്ചോൽ
കൃത്യനിഷ്ഠാവ്രതക്കാരാം കേരളബ്രാഹ്മണോത്തർക്കീ–
കൃത്യഭംഗമകപ്പെട്ടത്തുകിൽ മേൽനടപ്പിതു പണ്ടുപോൽ.
ഇത്തരം ദുഷ്കൃതംമൂലം സത്തരാശ്രോത്രിയാഢ്യന്മാർ
ഒത്തൊരുങ്ങിയിറങ്ങിയവിലരുമിതഥമാണെ ജനശ്രുതി.
സംഘമായ്ചേർന്നുകൊണ്ടോരീസംഘനേതാക്കൾ
പോരുമ്പോൾ
സംഘമുമ്പിൻ "പൊതുവ"യാണകവൂർമനപ്പെട്ട തമ്പുരാൻ

ആയിവർ പോന്നവാറൊപ്പമായിരാണിക്കുളത്തപ്പൻ
ആയരക്ഷണായുമയ്യനൊത്തു സഹായമായ്ത്തുണ
പോന്നുപോൽ
ചൂർണ്ണിയാററിൻതടംപററിപ്പുണ്ണ്യയോഗത്തൊടീയോഗ്യർ
ചുണയോടാശ്ശുചി തഴതനാട്ടതിരിന്നകം കുടികൊണ്ടുതേ.
ദേവദേവൻ സ്വയംഭൂവാദേവിയൊത്തായവൎക്കൊപ്പം
മേവിനാൻ തിരുവായിരാണിസമാഖ്യമാം കുളമാണ്ടഹോ.
ഈവിധം ഭക്തവാത്സല്യം കൈവളൎക്കും മഹാദേവൻ
ദേവദേവനശേഷനാശ്രിതസേവകൎക്കൊഴിവാക്കുവോൻ,
അൎദ്ധചന്ദ്രാങ്കുരം ചാൎത്തു. സിദ്ധഗംഗാധരസ്വാമി,
ബദ്ധപാശഭുജംഗമണിസ്പൃണി പിംഗളതുംഗജടാധരൻ,
നീററമേറും കനൽക്കണ്ണിന്റപ്പുറമായ്ക്കാമനെച്ചുട്ടോൻ,
നിസ്തുലഗംഗയിലേറിപ്പടലശരമാററാലിസ്മിതമേററ
[വൻ,
കുണ്ഡലീകന്ധലച്ഛായാന്തഗന്ധമേററംവിളങ്ങുന്നോൻ,
കണ്ഠേശക്തിവിഷം കഴുത്തിലമത്തിയൊളിമഷിതേച്ചവൻ,
വീതിയാം മാറിടത്തേററം ഭൂതിപൂശി പ്രകാശിപ്പോൻ,
ഭീതിക്കുടിട്ടമായുധം വലജ്ജംവി കൈകളിലേന്തിയോൻ,
അങ്കഭാഗത്തമൎന്നീടും മങ്കയാം ഗൌരിയെപ്പുൽകി
പ്പങ്കജാസ്യവിനോദകൌതുകമങ്കുരിച്ചു രസിപ്പവൻ,
പ്രേമസാരാത്മകനേററം ക്ഷേമദൻ സേവകൎക്കെന്നും
ഭീമനുഗ്രനമേയസുന്ദരഭീമവിഗ്രഹനായവൻ,
സുന്ദരേശൻ ശിവൻ സോമസ്കന്ദനഷ്ടാക്ഷരാരാദ്ധ്യൻ,
സുരനിരയ്ക്കൊരു ശരണമാസുരവരനിരയ്ക്കൊരു മാരണം,

സ്വാമിയെൻറ പരദൈവം കാമിതകല്പകവൃക്ഷം,
ശമിതഭവഭയനനിശമരുളണമമിതപരസുഖമീശ്വരൻ.
താരിൽമാതും സഖിയാകും ഗൗരിയമ്മേ! വണങ്ങുന്നേൻ
തരളിതസ്മിതരുചിരമടിയനിലരുളുകക്ഷിനിരീക്ഷണം.
വാമദേവൻ ഭഗവാൻെറ വാമഭാഗത്തിരിപ്പോളേ!
വരവധൂടി! വരാഭയാങ്കുശപാശലസിതകരാംബുജേ!
നമ്രമദ്ധ്യേ കനംകൂട്ടും കമ്രപീനസ്തനാഭോഗേ!
നവസിതസ്മിതസുന്ദരാനനനന്ദിതേശ്വരമാനസേ!
കണ്ണുകളിക്കിളരനേക്കുടെച്ചിങ്ങ പാടിച്ചിട്ടും മായേ!
കരുണയഴകിലൊഴുക്കിടും മിഴിവഴിയിലാക്കണമെന്നെയും.
ചന്ദ്രചൂഡപ്രിയേ! ചഞ്ചച്ചന്ദ്രലേഖാഞ്ചിതമൌലേ!
ചാരുഹാസിനി! തരിക നന്മകൾ പാരമടിയനു പാർവ്വതി!
ദേശികനാം ശ്രീവസിഷ്ഠൻ പേശിടും ബ്രാഹ്മണത്വത്തെ
വാശിയോടേറെറടുത്തോരക്കൌശികനു നമസ്കാരം.
ചിത്രമിക്കണ്ടെഴും വിശ്വമത്രയും മിത്രമായുള്ളോൻ
മിത്രമായ് നിന്നുതാൻ വിശ്വമത്രയും നോക്കിടും യോഗ്യൻ,
മിത്രദേവനുമേലായ് നക്ഷത്രമായ് നിന്നിടും വിശ്വാ-
മിത്രനെൻവംശകൂടസ്ഥനെത്രയോ വന്ദ്യനേവർക്കും.
അന്തണൻമുതലടിമയായിട്ടന്ത്യജാതിജനംവരേ
സ്വന്തവംശവിശേഷനിലകൾനിരന്നു സന്തതിവാച്ചവൻ
ഹന്ത! നമ്മുടെ പൂർവ്വപുരുഷനനന്തശക്തിതപോബലൻ;
സന്തതം തുണവേണമീനരപുംഗവൻ മുനിപുംഗവൻ.
അർച്യനായിട്ടഗ്നിഹോത്രി പിരാന്തനാർ പുനരുളിയന്നൂർ
തച്ചനാദിവിശിഷ്ടരാം പതിനോരുമക്കളെഴുന്നവർ

ശ്ലാഘ്യനാകിന വരരുചിയ്ക്കു രുചിച്ച പത്നി പതിവ്രതാ
പാക്കനാരുടെയമ്മയെന്റെ പറച്ചി മുത്തി തുണെയ്ക്കണം.
നന്ദ്യനാം പറയക്കിടാത്തന്റെ നന്ദിയോടിതാ വന്ദനം
വന്ദ്യനാകിന പാക്കനാർക്കു വളർന്നഭക്തിയിൽ വന്ദനം.
പാക്കനാരുടെ വംശശാഖയിൽവന്നുപാറി വളർന്നൊരോൻ
ചെക്കനാണൊരു പൊക്കനാണതിമൂഢനാണതു സമ്മതം.
പാക്കിലിങ്ങിനെയൊക്കെയാകിലുമോക്കിലെൻകുല
[വൈഭവം
വാക്കിനുണ്ടു മിടുക്കു സൽക്കവി നോക്കിയൊന്നു പറ
[ഞ്ഞിടാൻ.

പലവക പാട്ടുകൾ.

I

"മല്ലാക്ഷി ഭൈമി ചൊൽ ബാലേ" എന്നപോലെ.

പ ല്ല വി

ആനത്തലയുള്ള ദേവ!

അനുപല്ലവി.

ഞാനടി വണങ്ങുന്നേൻ, ആനന്ദസ്വരൂപനേ!
ഊനങ്ങളൊഴിച്ചെന്റെ ദീനത കളഞ്ഞാലും.
പേശലം ചെവിത്തട്ട വീശി നീ വിഘ്നമെല്ലാ-
മാശു കളഞ്ഞു ചിത്തക്ലേശങ്ങളൊഴിക്കേണം. 1
(ആനത്തല)
തുമ്പിക്കൈ നീട്ടിയെന്നെ മുമ്പിലനുഗ്രഹിച്ചു
വമ്പുള്ള ഗുണമെല്ലാം സമ്പൂർണ്ണമരുളേണം. 2
(ആനത്തല)
ഭക്തന്മാർ നിവേദിക്കും ഭക്താദി പല ഭോജ്യം
ഭുക്തി കഴിച്ചു ജീവന്മുക്തിയും കൊടുപ്പോനേ! 3
(ആനത്തല)
ബ്രഹ്മാണ്ഡകടാഹങ്ങൾ നിർമ്മായമസംഖ്യങ്ങൾ
ചുമ്മാതുരുളപോലെ ഉണ്മാൻ കഴിവുള്ളോനേ! 4
(ആനത്തല)
വമ്പൻകുണ്ഡലിക്കൊക്കും കമ്പ കലുക്കിയെന്റെ
മുമ്പിട്ടു കളിച്ചാലും കുമ്പിടാം താന്യാനേ! 5
(ആനത്തല)

II

"ആടൽ തീർത്തിടേണമേ" എന്നപോലെ.

(പ ല്ല വി)

മംഗളമേകണമേ ഗണാധിപ! മംഗളമേകണമേ.

(ചരണങ്ങൾ)

ഗംഗയണിഞ്ഞിടും തുംഗജടാധര
മംഗളനന്ദന! ഹേ ഗണാധിപ! മംഗളം
കുംഭമുയർന്നോനേ! തുമ്പിക്കയ്യുള്ളോനേ!
കമ്പപൊരുത്തവനേ! ഗണാധിപ! മംഗളം
ഏതൊരു സൽക്കർമ്മം ഏതവൻ ചെയ്കിലും
ആദിയിലർച്ചിതനേ! ഗണാധിപ! മംഗളം
ആരുമുണ്ടാക്കാതെ തീരും മൊഴികൾക്കും
സാരപ്പൊരുളായോനേ! ഗണാധിപ! മംഗളം
ഉന്നമൊഴിച്ചുച്ചസ്ഥാനം തരും പര-
മാനന്ദദൈവതമേ! ഗണാധിപ! മംഗളം

III

"മല്ലാക്ഷിഭൈമി ചൊൽ ബാലേ" എന്നപോലെ

(പ ല്ല വി)

ജഗദംബേ! സരസ്വതി! ദേവി!

(ചരണങ്ങൾ)

ജയവിദ്യാമയമൂർത്തേ! ജഗതി വിശ്രുതകീർത്തേ!
ജനനി! നിൻപദഭക്തി ജനിപ്പിക്ക സദാ ചിത്തേ!
ജഗദംബേ!
കമലാകാമുകനാഭികമലാവാസവക്ത്രശ്രീ
കമലാന്തകളഹംസി! കമലാക്ഷി! നമസ്കാരം.
ജഗദംബേ

കരതാരിൽ ജപമാലാവരദാനാഭയമുദ്രാ-
സരസപുസ്തകങ്ങളെ സരസമേന്തിടും—നാഥേ!
ജഗദംബേ!

ഒരു ലേശം തപസ്സില്ലാ, ചെറുതും ഭക്തിയുമില്ലാ,
അറിവില്ലെങ്കിലും നിന്റെ!—ശരണമെന്നു കൂപ്പുന്നേൻ.
ജഗദംബേ!

അടിയൻ മൂഢതക്കുണ്ടിലടിയിൽപ്പെട്ടുഴലാതെ
നെടിയ ബോധമോടുള്ളിൽ കുടിയേറേണമെന്നമ്മേ!
ജഗദംബേ!

IV

"നിൻതിരുമേനിയെ ചിന്തയേ" എന്നപോലെ.

വന്ദനം ചെയ്യുന്നേൻ! വന്ദനം ഗൌരീശ! ശങ്കര!
ശാശ്വതാ! നിൻപദപങ്കജം. (വന്ദനം)

(ചരണങ്ങൾ)

ചൊൽക്കൊള്ളും പരബ്രഹ്മചിൽക്കാതലായുള്ളോനേ!
മുക്കണ്ണ ഭഗവാനേ! മുറിമതിയണിഞ്ഞോനേ!
(വന്ദനം)

വെള്ളാരപ്പിള്ളിൽ നാട്ടിലുള്ളോരച്ചിറങ്കരെ
ഉള്ളം തെളിഞ്ഞു വാഴും ഉരഗഭൂഷണാപോററി!
(വന്ദനം)

നിന്തിരുവടിയല്ലോ വിഷംതിന്നും ജഗത്തെല്ലാം
വെന്തിടാതന്നു കാത്തു വിഷമാക്ഷ! ഭഗവാനേ!
(വന്ദനം)

കാരുണ്യം നിനയ്ക്കുമ്പോൾ ആരുണ്ടു ഭവാനോടു
നേരുള്ളോൻ ജഗത്തിങ്കൽ നിരുപമഗുണരാശേ!
(വന്ദനം)

V

“തിരുവൈക്കത്തരുളും ശംഭോ” എന്നപോലെ.

ഹൃദയത്തിൽ പരമാനന്ദം — പെരുകാനെന്നും
സദയം വാഴ്ക ഗോവിന്ദ!

(ചരണങ്ങൾ)

തിരുനാരായണപുരം മരുവും ചിൽപ്രഭാപൂരം
കരിമുകിൽക്കറകരളെട്ടറ്റപ്പൊരു പരമ-
സുന്ദരതരനിറത്തോടു (ഹൃദയത്തിൽ)
അടിതൊട്ടു മുടിയോളം വടിവോട്ടുള്ളലിവോളം
സ്ഫുടമുറച്ചിട്ടുമടവിലെപ്പൊഴു മിടവിടാപ്പടിയുടലിതോർക്കുക
(ഹൃദയത്തിൽ)
പതിവായ്പ്പാൽപ്പായസത്തിൽ കൊതികൂട്ടമവിടത്തിൽ
മതികൊടുക്കുകിലതിരുചിക്കത്തെ — മതിമഹസ്സിതു ഗതി
തരാൻമതി (ഹൃദയത്തിൽ)
പലമട്ടുള്ള സംസാരം പലതും സങ്കടസാരം
നലമൊടായതു വിലപെടും രസനിലയിലാവതിനല
മിതേഗതീ (ഹൃദയത്തിൽ)
പരമാനന്ദപീയൂഷം തരുവാനീയൊരു വേഷം
ധരണിവാഴ്വൊരു നരവിലലിവൊട്ടു സരസമുണ്ടിഹ
പരിലസിപ്പതു (ഹൃദയത്തിൽ)

അവിടെയ്ക്കൊന്നു ചെൽവാനും അവിടത്തെ തൊഴുവാനും.
ഏവനാ ദുരിതരമവനു ഗതിവരുമിവനാമതിനൊരുനവമ-
നോദ്ധൃതി (ഹൃദയത്തിൽ)

VI

കുമ്മി

ദേവദേവൻ കണ്ണിൽപ്പെററ മായേ!
ദേവി! പുതിയേടം വാഴും തായേ!
ദാരുണരൂപേ!—രിപു-
ദാരണകോപേ!—സുര-
താരണചാപേ! –ഭയ
ദാരക്ഷയഭാരത്തിനു വീരവ്രതമേന്തും ശിവ-
ദാരങ്ങൾകൊണ്ടാടും വിശ്വമായേ!— ഭയം
തീരുവാനെന്നും തുണയ്ക്ക നീയേ.
വീരർക്കൊരുത്സാഹം നൽകും വീരേ!
ദാരുകദൈത്യനെക്കൊന്ന ധീരേ!
പോരാളിമാരേ—ബാഹു-
പോരാളുമാറേ—മറു
വീരർക്കു നേരേ—
കേറിപ്പടയേറീട്ടടൽക്കീറിജ്ജയഭേരിധ്വനി
കൂറിട്ടടിക്കാൻ തുണക്കാര—നേരേ–ഭട–
വീരനരബലിയേൽക്കും ഘോരേ!
തൂക്കമരത്തിന്മേൽ നായന്മാരേ
തൂക്കിയെടുത്തിട്ടു തന്റെ നേരേ

ലാക്കിൽ നിറുത്തി—പാര-
മാക്കും ജനത്തിൽ—സ്ത്രീകൾ
വായ്ക്കരചാർത്തി ഭട-
രൊക്കും പടി തക്കത്തൊട്ട

തുക്കക്കൊടി ചക്രത്തൊട്ട
പൊക്കി പ്രദക്ഷിണം ചുററിച്ചാരേ—വന്നു-
നിൽക്കുമ്പോൾ നിന്ദിക്കും ധീരവീരേ!
സംസാരസങ്കടം തീക്ക ചെയ്ക.

ഘോരാട്ടഹാസ! കൃത-
വൈരിനീരസ!—ധൃത-
ഭൂരിവിലാസ!—മൃത-
വീരച്ചുടുചോരപ്പുഴനീരപ്പൊഴുമാറാറ്റുപടി
ആറാടും ചാമുണ്ഡേ! പാഹി നമ്മേ—ജയ
ധാരാളം ദേഹി കുശലം മേന്മേൽ.

VII

പാന

ഞാനോരോരോ വിഷയഭ്രമങ്ങളിൽ
ജ്ഞാനോപായങ്ങളൊന്നുമേ കാണാതെ
മാനംകെട്ടു വലയുന്നതു കണ്ടും
ദീനബന്ധോ! കനിയാത്തതെന്തയ്യോ?
കാട്ടിൽ പൈക്കളെ മേച്ചു നടക്കുമ്പോൾ
കൂട്ടിന്നു വന്ന ഗോപികിടാങ്ങൾക്കും
പാട്ടുപാടിബ്ഭവാനെ ഭ്രമിപ്പിച്ച
കൂട്ടമാം കാട്ടുഗോപീജനങ്ങൾക്കും

ചിന്താമാന്ദ്യം കളഞ്ഞു പരാനന്ദ-
സ്സന്തത്തെട്ടത്തു കൊട്ടുകുന്നതുപോലെ
ഒത്ത സംസാരവൃത്തികളൊക്കയും
മുത്തടക്കിത്തെളിയിച്ച ഗോവിന്ദ!
ഒന്നുപോലുമറിയാത്തോരെന്നെയും
എന്നും നന്ദിക്കുമാറാക്കിടേണമേ!
മന്ദന്മാരിൽ മഹത്വം വെളിവാക്കും
നന്ദനന്ദന! വന്ദനം! വന്ദനം:
മൂഢന്മാർകളെപ്പോലും മഹത്തര-
പ്രൌഢഭാഗത്തിൽ കേറവും ജഗൽപ്പുത!
ശ്രദ്ധക്കണ്ണൊന്നുമില്ലാത്തൊരെന്നെയും
ഉദ്ധകാരുണ്യം നീട്ടിറിടേണമേ!
ചൊൽക്കൊള്ളുന്ന പ്രതിയേടത്താണെഴും
നൽക്കൊണ്ടൽവർണ്ണാ! നിന്നുടെ രൂപം ഞാൻ
കൈകംമാറകക്കാമ്പിലുറപ്പിച്ചു
നില്ക്കുന്നേനിതാ കമ്പിട്ടു കൂപ്പുന്നേൻ.
പീലിക്കണ്ണും തിരുകി തിരുമുടി
ചേലിൽ കെട്ടിയൊതുക്കിയതിന്മേലെ
ലോലകാന്തിയാം രണ്ടിഴ നന്മുത്തു-
മാല ചുററിയതെപ്പോഴുമോക്കുന്നേൻ.
തിങ്കൾക്കീറണിയൊക്കും തിരുനെററി-
യിങ്കൽ ചിന്നും കുറുനിരക്കൂട്ടത്തെ
ശങ്കകൂടാതമൎക്കും മണിയണി-
ത്തങ്കപ്പട്ടമാം കെട്ടും ഞാനോക്കുന്നേൻ.

ഭംഗികൂടുന്ന ഗോപികാറിക്കുള്ളിൽ
തിങ്ങിനില്ക്കുന്ന ഗോരോചനപ്പൊട്ടും
ഇംഗിതങ്ങളെക്കാട്ടിക്കളിക്കുമാ-
റങ്ങിനെയുള്ള ചില്ലിയുഗ്മമോർക്കുന്നേൻ.

കാമംകൂടുന്ന ഗോപീജനങ്ങൾക്കും
കാമം യോഗികളാകും മുനീന്ദ്രർക്കും
പ്രേമമോടേ കൊടുക്കും ഭവാനുടെ
കോമളക്കൺകളികളുമോർക്കുന്നേൻ.

വിക്രമത്തോടും തന്നുടെ നേർക്കു വ-
ന്നക്രമംകാട്ടുമുഗ്രാരിവീരർക്കും
ഇക്രമംവിട്ടു മേൽഗതി കാട്ടുവാൻ
ചക്രപാണേ! ഭവാന്റെ കണ്ണൊന്നല്ലോ.

കാരുണ്യാമൃതസാഗരത്തിനുള്ളിൽ
ചേരും മീനാവതാരം നടത്തുവാൻ
ചാരുരൂപാ! മുകുന്ദ! നിൻകണ്ണൊന്നു
പോരും നിയ്യേറെ ക്ലേശിക്കവേണ്ടല്ലോ.

പാർത്ഥസാരഥിയാകും ഭവാൻ തൃക്കൺ
പാർത്തുബുദ്ധിയോടെപ്പോഴും ഞാനേറെ-
പ്പേർത്തപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു ഗോവിന്ദ!
കർണ്ണഭാഗത്തെക്കൂടി കടന്ന നിൻ
വർണ്ണനീയമാം കണ്ണിന്റെ ഭംഗിയും
കർണ്ണവൈരിപ്രിയ! മകരാകൃതി-
കർണ്ണകുണ്ഡലശോഭയുമോർക്കുന്നേൻ.

തിണ്ണമെള്ളിൻപൂ തോല്ക്കുന്ന മൂക്കുമാ-
ഗണ്ഡമണ്ഡലദർപ്പണകാന്തിയും
വെണ്ണതിന്നുന്ന നിൻചുണ്ടിൽപ്പാലൊലും
വണ്ണം പുഞ്ചിരിതൂകുമായതുമോർക്കുന്നേൻ.

കണ്ഠത്തിങ്കലണിഞ്ഞൊരു കൌസ്തുഭം-
കൊണ്ടഹോ മാറിന്നേറിയ ശോഭയും
നീണ്ട ചമ്മട്ടിക്കോലുമാവെണ്ണയും
പൂണ്ട തൃക്കൈകൾ രണ്ടും ഞാനോർക്കുന്നേൻ.

കഞ്ജനാഭ! നീ കെട്ടിയുടുത്തൊരു
മഞ്ഞപ്പട്ടുടയാടയുറയ്ക്കുവാൻ
കാഞ്ചീദാമമണിഞ്ഞതും തുമ്പിക്കൈ-
കാന്തിയേറ്റും തുടകളുമോർക്കുന്നേൻ.

ചാടായ്‌വന്നൊരസുരന്റെ മേലെ ന-
ല്ലീടാർന്നീടുന്ന പാർത്ഥന്റെ തേരിലും
ചാടാൻ കൌതുകംകൂട്ടും നിൻകാലടി-
ച്ചോടാനന്ദത്തൊടൊത്തു ഞാനോർക്കുന്നേൻ.

ബാലലീലയും യൌവനപ്രൌഢിയും
ചാലവേ ചേരുമുത്തമദ്ധ്യാനത്തിൽ
കാലമേറെപ്പൊഴുമേകിപ്പതിയേട-
ത്താലയംവാഴും ഗോവിന്ദ! വന്ദനം.

നിന്നുടെ രൂപമുള്ളിലുറപ്പിച്ചു-
നിന്നുകൊണ്ടു ഭജിക്കും ജനങ്ങളെ
എന്നുമെന്തിനും ചേർന്നവരാക്കുന്ന
നിന്നുടെ കൃപാശക്തിക്കു വന്ദനം.

സക്തിയില്ലാ സദാ ധ്യോഗം ചിന്തിപ്പാൻ
ശക്തിയില്ലൊരു യോഗമില്ലെങ്കിലും
ഭക്തിമാത്രമടിയന്നു തന്നാ നീ
മുക്തിമാർഗ്ഗത്തെക്കാട്ടിത്തരേണമേ!
നിത്യാനന്ദസ്വരൂപ! നിൻധ്യാനത്തി-
ലത്യാസക്തി വരുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ
കൃത്യാകൃത്യം മറപ്പിക്കും നൽഭക്തി-
ക്കത്യാശ്ചര്യമാം വൈഭവമുണ്ടുപോൽ.
നിന്റെ രൂപവും നിൻഗുണജാലവു-
മെന്റെയുള്ളിൽപ്പതിഞ്ഞു കിടന്നാകിൽ
തന്റേടം പോരാതുള്ളവനാകിലും
എന്റെടം കാര്യം നേടുവാൻ ഞാൻ പോരും.
ദേവ! ഗോവിന്ദ! നിന്നുടെ തൃപ്പാദ-
സേവനം ബഹുതാമസമാകിലും,
കേവലമതു രാജസത്തിൽക്കടെ-
ന്നാവതും സത്വസംശുദ്ധമാകുമേ.
വൈഗുണ്യം കാട്ടും മായാപ്രധാനമാം
ത്രൈഗുണ്യത്തെ കടന്നിട്ടതിന്നുമേൽ
ഹേ ഗുണാകര! നിൻപരഭക്തിയും
പ്രാഗുദഞ്ചിതമായാൽക്കഴിഞ്ഞല്ലോ.
മേലേ കേറിപ്പിടിക്കുന്ന ഭക്തിയും
മേലേ നില്ക്കുന്ന മുക്തിയും നോക്കുമ്പോൾ
നീലവർണ്ണ! വിശേഷമെന്തൊന്നുള്ളു?
ബാലഗോപാല! സർവ്വവും നിന്മയം.

എൻമനസ്സല്ല കേവലമെന്നാലോ
നിർമ്മയമായ്ത്തന്നെ ചമയുമെപ്പോഴും
ചിന്മയ! പരമാത്മാവേ! ഞാനും നിൻ-
തന്മയനായിത്തീരുമതേ വേണ്ടൂ
താപശാന്തിയ്ക്കുവേണ്ടിത്തുടരും നിൻ-
രൂപധ്യാനംവഴിക്കയന്നങ്ങിനെ
ററാ പരബ്രഹ്മമൂർത്തിയായ്സ്സംസാര-
വ്യാപത്തൊക്കെക്കടന്നാൽ ജയിച്ചു ഞാൻ.

VIII

കുറത്തിപ്പാട്ട്

"ചാരുവൃന്ദാവനത്തിൽ" എന്നപോലെ.

പുണ്ണിയാററിൻവിളവിൻെറ പൂർണ്ണഭംഗിപ്പാട്ടിൽ
മന്നിടത്തിൽ പുതിയേടമെന്ന നല്ല ദിക്കിൽ
കാളിയമ്മയോടു കണ്ണൻ മേളമാർന്നുള്ളേടം
കോളിലൊട്ടു ചാരത്തായ്ക്കാട്ടാളവേഷത്തോടേ
കേളിയേറും ചാമക്കുന്നിൻ മോളിലുള്ളാക്കാവിൽ
കേടിയാടി വിളയാട്ടും കാളകണ്ഠപുത്രൻ,
അദ്രിജയ്ക്കും ശ്രീകിരാതരുദ്രനാം സ്വാമിക്കും
മുദ്രിതമാം പ്രണയത്തിൻ ഭദ്രപാത്രംപോലെ,
അത്ഭുതമായ് വിളങ്ങീടും ഭവ്യരൂപം പൂണ്ടോൻ,
ദിവ്യതേജോമയൻ സർവ്വസേവ്യനെൻെറ ദൈവം,
ധീരനാകും പാർത്ഥനല്ലാപ്പോരടുക്ക കാണ്മാൻ
ഘോരമാകും കിരാതൻെറ വീരഭാവംകൊണ്ടോൻ,

ചെഞ്ചിടയും ചുറ്റുകെട്ടി അഞ്ചിതാഭ കൂട്ടി
ചഞ്ചലമാം മയിൽപ്പീലിത്തുമ്പണിഞ്ഞു നില്പോൻ,
നെറ്റിയിൽക്കസ്തൂരിപ്പൊട്ടും പറ്റി മിന്നിക്കാണുന്നോൻ,
മുറ്റിടും വൻപുരികത്തിൽ കുറ്റിരോമമുള്ളോൻ,
നല്ല വട്ടപ്പരിചയായ് മല്ലടിക്കും വണ്ണം
ഉല്ലസിക്കും ചുടുത്ത കണ്ണുള്ള ഘോരാകാരൻ,
ഒട്ടുകാണും ചെവിത്തട്ടിൽ തട്ടുമാറും വേറെ
മട്ടുതോല്ക്കും ചുണ്ടു മൂടിക്കെട്ടുമാറും ഹാരം
വട്ടമൊക്കും മുഴത്തിങ്കൾക്കൂട്ടതോൽക്കും വണ്ണം
ചട്ടമായിപ്പരിവേഷംപെട്ട മട്ടിൽച്ചുറ്റും
താടിയും മീശയുംകൂടി ചാടിക്കൂടുംവണ്ണം
മോടിയേറും മുഖശ്രീയിൽ പേടികാട്ടുംവീരൻ
കണ്ഠനാളത്തിലായ് സർപ്പംകൊണ്ടു മാലയിട്ടോൻ,
നീണ്ടുരുണ്ടുള്ളിടംകയ്യിൽ നീണ്ട വില്ലുമന്യം
മറ്റുകയ്യിൽ ച്ചുരികയും പറ്റുമാറേന്തുന്നോൻ,
മുറ്റുമേ വീരിയാന്മാറു ചെറ്റുയർന്ന മാറും
കയ്യൂക്കോത്തുങ്ങും നടുവുമായൊക്കമാമെയ്യുള്ളോൻ,
വ്യാഘ്രചർമ്മമുടുക്കുന്നോൻ, വ്യാഘ്രവീര്യമാർന്നോൻ,
ആനയുടെ കരം തോറ്റു താനടുക്കാപ്പോലെ
മാനമേന്തും തുടകൊണ്ടന്യൂനഭംഗിയുള്ളോൻ,
നൽക്കണങ്കാലുറപ്പുള്ളോ,നൃക്കമക്കിംപോലെ
ഉൽക്കടം പാറമേലൂന്നി നിൽക്കുമാറു ച്ചാടുള്ളോൻ,
മേഘവർണ്ണൻ, മഹാമേഘശ്ലാഘനീയാരാവൻ,
ലോകവീരൻ, തൊഴുന്നോൎക്ക ശോകഘാതി ദേവൻ

ദുഃഖമെല്ലാം മുടിച്ചെന്നും സൌഖ്യമേകിട്ടെന്നെ
കാക്കുക ശ്രീരുദ്രപുത്രൻ മേൽക്കുമേലിദ്ദൈവം.

IX

വഞ്ചിപ്പാട്ട്

ചൂണ്ണിയാററിൻ തിരതല്ലിച്ചുർണ്ണിതമാം മണത്തിട്ടും
പൂണ്ണശോഭമാർന്നപാറപ്പുറവും കാണ്മാൻ
കണ്ണിളകി വിളയാടുമുണ്ണിയെൻെറ പരദൈവം
കണ്ണനെന്നും തുണയ്ക്കേണം കരുണാശീലൻ.
മിഴിക്കുട്ടം തിരുവലഞ്ചുഴിയിലാണ്ടവൻ ദേവൻ
അഴകോടേ വിളങ്ങേണമകക്കാമ്പിൽ.
അഴിമുഖമൊക്കും ഭവച്ചുഴിയിൽ ഞാൻ ചെന്നു പാടി-
യഴലേൽക്കാതാക്കാൻ കനിഞ്ഞരുളീടേണം.
തിരുമുടിക്കെട്ടതിൽ തിരുകിയ പീലിക്കണ്ണും,
കുറുനിരക്കൂട്ടും ഗോപിക്കുറിയും പൊട്ടും,
പുരികവുമഴകേറും പാതിച്ചുള്ള മിഴികളും,
ചെരിഞ്ഞിടയ്ക്കിടെകണ്ണിൻകടാക്ഷങ്ങളും,
പുഴയിലിട്ടോടിവഞ്ചി തുഴയുന്ന പങ്കായങ്ങൾ
അഴകിനാലൊക്കും പക്ഷ്മപ്പെരുമാററവും
കാതിലാടും കുണ്ഡലങ്ങൾ വീതികൂടും കവിൾത്തട്ടിൽ
പാതിമുട്ടും ഭംഗിയ്ക്കൊക്കുമഴകാം മൂക്കും,
പുഞ്ചിരിപ്പാലൊലിച്ചലിച്ചഞ്ചിതച്ചെഞ്ചുണ്ടു രണ്ടു
കൊഞ്ചിമട്ടാടുള്ള നല്ല മധുരച്ചൊല്ലും

പങ്കജത്തോടെന്നുവേണ്ടാ, തങ്കളോട്ടമന്തപോലെ
അങ്കമാടിജ്ജയംകൊണ്ട തിരുമുഖവും,
ശംഖിനൊക്കും കഴുത്തിങ്കൽ തങ്ങീടും ഹാരവും മാറിൽ
തിങ്ങിനിൽക്കും കൌസ്തുഭവും ശ്രീവത്സശ്രീയും,
ശംഖം ചക്രം ഗദ പത്മം ചെങ്കരത്താർകളിലേവം
അങ്കമോടും നീണ്ടുരുണ്ട നാലു തൃക്കയ്യും,
മാറിടത്തിൽപ്പാർക്കും ലക്ഷ്മി കേറിയിറങ്ങാനോ എന്തോ
ചാരുനാഭിവരെക്കാണും വലിപ്പടവും,
കാറിനൊക്കും തിരുവുടൽ കേറിയൊരു ഭംഗികൂട്ടി-
ച്ചേരും മിന്നൽക്കൊക്കും മഞ്ജുകൌശേയപ്പട്ടും,
പൊന്നരഞ്ഞാണിനാൽ കെട്ടും പിന്നെ വമ്പിച്ചരക്കെട്ടും
മിന്നും തൂണൊടൊക്കും രണ്ടു തുടയും മുട്ടും
കാമതൂണീയുഗത്തെക്കാൾക്കേമം കണങ്കാലു രണ്ടും,
കോമളപങ്കജം തോല്ക്കും കാലടി രണ്ടും,
തിരുമുടിമുതലേവം തിരുവടിയിണവരെ-
ക്കരുതി ഞാൻ ഭജിക്കുന്നേൻ കരുണാസിന്ധോ!
കടുഭവജലനിധിനടുവിലുഴടിയനു
പടുതയോടപഭയം കളിയാടുവാൻ
നെടുനീളെത്തിരുമിഴിപ്പടുരുചിയോടും കേററി-
വിടുക നീ കടൽമകൾക്കുടയവനേ!
പെരുമ്മീനായ്ക്കളിപ്പോനേ! പരമാമയായുള്ളോനേ!
ഒരു പെരുമ്പന്നിയായിട്ടിറങ്ങിയോനേ!
ഉരത്തിടും പെരുഞ്ചുഴിത്തിരിച്ചിൽ കണ്ടതിനുമേൽ
കരയ്ക്കിരുന്നൊരമ്പൽകേട്ടരമ്പരപ്പിൽ

നിരസ്തനിർജ്ജരസദനം ഘനാഘനാരവോൽക്കടം
നരാററിസന്ത്രുപ്രിയായലറിയോനേ!
ശരണം നീ ഭവാംഭോധിതരംഗത്തിൻ നിരകൾക്കും
പരമ്മേലേ തൊട്ടുതൊടാതൊരു നിലയിൽ
ചിരം കേറിക്കളിപ്പാനും പെരുങ്കോളിൽ സുഖിപ്പാനും
തരം തന്നു തുണച്ചാലും ഹരേ മുരാരേ!
പുരുബലം ഭവാനെന്നോർത്തൊരുവനാണല്ലോ ഞാനും
തിരുവലഞ്ചുഴികൃഷ്ണ ശരണം! പോററി!

X
അയ്യപ്പസ്തുതി

അമ്മയൊരു പുരുഷനാണച്ഛനോ പ്രകൃതിയൊരു
പെണ്മണിയുമാണ് നിൻെറ പിറവി ചിത്രം. (സ്വാമി)

ഉണ്മയുടെ വെളിവിനൊരുവഴി മൊഴിമൊഴിഞ്ഞൊരു
വന്മറയിൽ വിളവുടയ ദൈവതമേ! (സ്വാമി)

പാറക്കടവത്തു പല ശിലകളുടെയുപരി
പാർക്കുന്ന പരമപുരുഷാത്മകനേ! (സ്വാമി)

പാതിരിവട്ടത്തു ശാസ്താവേ പരമശിവ-
പാർശ്വചരഭടവൃഷഭ! ഭൂതനാഥ! (സ്വാമി)

വെള്ളംനിറഞ്ഞ മുകിൽവർണ്ണപ്രഭയ്ക്കുടയൊ-
രുള്ളം കവർന്ന ശുഭരൂപരാശേ! (സ്വാമി)

വെള്ളാറപ്പിള്ളിമഠമമരുമവനീസുര-
ങ്ങള്ളാൽ തുണയ്ക്കുമൊരു ഗൃഹദേവതേ! (സ്വാമി)

ഉലകത്തിലൊരുനിലയില്ലരുമററിമയാൽക്കാത്തു-
വിലസി വിളികേട്ടരുളുമയ്യപ്പനേ! (സ്വാമി)

പലപടി ഭജിച്ചിട്ടും ഭക്തന്മാർ കാമിച്ച
ഫലനിരകളരുളുമൊരു തമ്പുരാനേ! (സ്വാമി)

അന്തണന്മാർമുതൽക്കിവിടെ മലയാളത്തി-
ലന്ത്യജന്മാർവരെ സകലജനവും (സ്വാമി)

സന്തതവുമവരവർകൾ കുലമുറകൾ കേവലം
സന്ത്യജിക്കുംതടിമയടയുവോനേ! (സ്വാമി)

നായാട്ടിന്നുതകുമൊരു ചതുരഭടവേഷമാർ-
ന്നായാസരസമുററ കുതിരയേറി (സ്വാമി)

പായാൻ ചിറകുള്ള ശരനിരകൾ വില്ലുമായ്
മായാവനംകയറി വിലസുവോനേ! (സ്വാമി)

ദുരിതമൃഗനിര ഝടിതി ദൂരമോടിച്ചിട്ടും
ഹരിഹരകുമാര! നീ ശരണമയ്യാ! (സ്വാമി)

പെരി ഭവഭയമഖിലമടിയനു മുടിച്ചുടനെ-
യരിയ പരമാനന്ദമരുൾക നാഥാ! (സ്വാമി)

XI

സുബ്രഹ്മണ്യസ്തുതി

ആറണിഞ്ഞീടുന്ന തമ്പുരാനും മഞ്ഞു-
പാറയാം കുന്നിൻതിരുമകൾക്കും
നീറിന തിയ്യിന്നുമാറിന്നും താരക-
ളാറിന്നുമൊററത്തിരുമകനേ!

അറുമുഖവുമരുണനിറവുമഴകേറീടു-
മീരാറു തൃക്കണ്ണുമുള്ളവനേ!
അംബുജാക്ഷന്റെ മരുമകനേ! തൊഴാം
അമരഭടരുടയ നടുനായകനേ!
ആശ്രിതവത്സലനായവനേ!—നര-
ക്കാശ്രയമായി വിളങ്ങുന്നോനേ!
ശാശ്വതചൈതന്യമാർന്നവനേ!—ജഗ-
ത്താശ്വസിപ്പിച്ചു ഭരിപ്പവനേ!
അസുരവരനിരയൊടെതിർപൊരുതു ജയമേല്ക്കുവാ-
നായമേറും വേലെടുത്തവനേ!
ആദിതേയാരാതിതാരകദൈത്യനി-
ലദയമതു ഹൃദയേ ഭുവി ചാട്ടിയോനേ!
ശൂരപത്മാദിയാം ഘോരാസുരാളിയിൽ
ശൂരത കാട്ടിക്കളിച്ചവനേ!
വീരധർമ്മത്തിന്നു വീര്യം വളർക്കുന്ന
വീരനേ! വല്ലിയ്ക്കു വല്ലഭനേ!
ദയയുടയവിളവുനിലനിലയിൽ വിലസീടുന്ന
ദേവനേ! ദേവസേനാധിപനേ!
ദേവദേവാത്മജ! വാരിയംട്ടാണ്ടേഴും
ദനുജഭടമഥന ജയ ഷൺമുഖനേ!
പാമ്പണിമാലയണിഞ്ഞവനേ! നറു
ഞൊമ്പൽ മേൽപ്പൂശ്രും ശിവാത്മകനേ!
മുമ്പനാം വില്ലാളിവീരനേ! ധീരനേ!
വൻബ്രഹ്മചര്യത്തിലാണ്ടവനേ!

അനവരതമമിതസുഖമടിയനുള്ളവാകുവാ-
നാനന്ദരൂപനേ! തമ്പുരാനേ!
അത്ഭുതാകാരനേ! ചിൽപ്പുമാനേ! തെളി-
ഞ്ഞപരപരവിവരമിവനരുളവേണം.

മടി

ഉത്സാഹചന്ദ്രനൊരു രാഹു സദാ വിശിഷ്ട-
സത്സാദ്ധ്യസാധനവിധിക്കു വെറും മൊടക്കം,
നത്സാരവേദികളിലും കളിയാടിടുന്നു
ഹൃത്സാരഹാരി മടിയെന്ന മഹാമയക്കം. 1

പരിൽ കൃതാർത്ഥതയിൽനിന്നാളുവായിവന്നാ
പാരിച്ചു നാട്ടിൽ നിറയും വിഷമാണിതത്രേ;
ആരിപ്പടിക്കു പടരും മടിബാധയേററാൽ
നേരിട്ടുവന്ന മതി മങ്ങി മയങ്ങിടാത്തു? 2

അത്യന്തമുന്നതനിലസ്ഥമരുന്നവർക്കും
പ്രത്യഗ്രമാം മടി മനസ്സിലണഞ്ഞുപോയാൽ
കൃത്യക്രമത്തിനിടിവാമതുകൊണ്ടു പിന്നെ
പ്രത്യക്ഷമാണു പലമാതിരിയുള്ള നാശം. 3

നിത്യം മനസ്സിനൊരു വേലയെടുക്കുകെന്ന
കൃത്യം സ്വഭാവബലസിദ്ധമിളച്ചുകൂടാ;
സത്യം നിനയ്ക്കിൽ വെറുതേ പരദൂഷണാദി-
കൃത്യം കുറിച്ചു മടിയൻ ദിവസം കഴിക്കും. 4

ഉണ്ടാം മടിയ്ക്കു ചില സന്തതി; യൊന്നസൂയ,
രണ്ടാമതാണു പരപുച്ഛ,മതിൻപ്രകാരം
തിണ്ടാടൽ മൂന്നു, മദമെന്നതു നാലു, മൌഢ്യ-
ക്കുണ്ടാണു പിന്നെ;യിവകൾക്കവസാനമില്ല. 5

തോഷം മനുഷ്യനരുളും സന്തതോദ്യമത്തിൽ
ദ്വേഷം പെടും മടിവഴിയ്ക്കു നമുക്കു നിത്യം
ദോഷം പെരുത്തു പിണയുന്നതു കണ്ടിടാതീ
വേഷം ഭ്രമിച്ചു കഴിയുന്നതു കഷ്ടമല്ലേ! 6

ഈശ്വരനെഴുന്നുലകിലിച്ഛയെറുന്നതോട്ടു
ദൈവംവരയ്ക്കുടയ ജീവികളാകമാനം
ഭാവം വിടാതെ പല വേലകൾ ചെയ്യുകണ്ടു-
മേവം മനുഷ്യർ മടികാട്ടുവതാണു കഷ്ടം. 7

സ്വൈരം നമുക്കു വിധിതന്ന വിശേഷബുദ്ധി-
സാരം വൃഥാഫലനിലയ്ക്കു കളഞ്ഞിടാതെ
പാരം ഭയങ്കരമടിക്കടിൽ വെട്ടി നീക്കി-
ട്ടാരംഭമേൽക്കണമതാണു മനുഷ്യധർമ്മം. 7

നമ്പൂരിമാർ മടിപിടിച്ചു കുലത്തിനുള്ള
വമ്പൂന്നിടിഞ്ഞു നിലമാഞ്ഞു കിഴിഞ്ഞു ചാഞ്ഞു
മുമ്പുഴവേലകളെടുത്തവർ മേലെയെത്തും
തമ്പൂർവ്വദാസരിവരിന്നുമുണർന്നിടാഞ്ഞാൽ 9

ആകുംപ്രകാരമിഹ വൈദികലൗകികങ്ങ-
ളാകും പ്രയത്നവിഷയങ്ങളറിഞ്ഞു നോക്കി
വൈകുന്നു കാലമിഹ കേരളവിപ്രർ കേറി-
പ്പോകുന്നതിന്നു,ടനൊരുങ്ങുകതന്നെ വേണം. 10

കാലടി

യതിരാജമഹാവതാരപുണ്യ-
ക്ഷിതിയാം കാലടിനാടു കാടുപോലെ
ഗതിയററു കിടന്നിരുന്നതിപ്പോൾ
മതിയാം പട്ടണമായ് വിളങ്ങിടുന്നു. 1

ശരിയായിഹ കൊല്ലവർഷകാല-
പ്പിരിവിൻ മുപ്പത്തുമേഴമാണ്ടു മുമ്പിൽ
ഗിരിശാംശജശങ്കരൻ പിറന്നു
പെരിയാററിൻകരെയീ പ്രശസ്തദിക്കിൽ. 2

അവിടുത്തെ മഹാവതാരകാല-
ത്തിവിടുത്തെ ദ്വിജരാ ദ്വിജേന്ദ്രനേയും
അവിവേകവശാൽ തിരസ്കരിച്ചു;
ഭുവി സാധാരണമാണു മൌഢ്യമല്ലോ. 3

ശിശുവാംപൊഴുതീ മഹാനെയെന്തോ
പശുയജ്ഞപ്രിയരാം ധരാസുരന്മാർ
അശുഭേതരദർശനം വെറുക്കും
പിശുനപ്രായർ പരം കുഴക്കിപോലും. 4

നിജമാതൃവിരോധ വൃത്തികൊണ്ടോ,
ദ്വിജബാലൻ വിട്ട സന്ന്യസിയ്ക്കകൊണ്ടോ,
സ്വജനങ്ങൾ വെറുത്തു നാടുവിട്ടീ-
ത്യജകല്പൻ പരദേശയാത്രചെയ്തു. 5

പല ദിക്കിലുമായ് നടന്നു പുണ്യ-
സ്ഥലസഞ്ചാര വിശുദ്ധനീ യതീന്ദ്രൻ
വിലയേറിയ തത്ത്വബോധ സമ്പ-
ന്നില കാട്ടുന്നൊരു ഭാഷ്യകാരനായി. 6

ഹിതമാം പരചിത്തു കണ്ടു നാനാ-
മതസിദ്ധാന്തമുടച്ചുവാർത്ത വീരൻ
ചിതമേറിന ശിഷ്യരൊത്തവസ്ഥാ-
ചിതമദ്വൈതമതം പരത്തി മന്നിൽ. 7

ഇതി വിശ്രുതനായ്ച്ചമഞ്ഞ സാക്ഷാൽ
യതിരാജനു വിരോധികക്ഷിയായി
എതിർനിന്നധികം കുഴക്കി നാട്ടിൽ
ക്ഷിതിദേവാധമർ കഷ്ടമമ്മയേയും. 8

അവശസ്ഥിതിയിൽക്കിടപ്പിലായോ-
രവളെക്കേവലമൊന്നു നോക്കിടാതെ
അവരേറ്റമിടഞ്ഞുപദ്രവിച്ചു;
ഭുവനേ നിർദ്ദയരെന്തു ചെയ്തിടാത്തു? 9

ചരമസ്ഥിതി വന്നടുത്തനേര-
ത്തരമാത്മാത്മജനെ സ്മരിച്ചൊരമ്മ
പരമേശനവാവതാരമാമാ-
വരയോഗീന്ദ്രനെയങ്ങു കണ്ടുമുന്നിൽ. 10

പരമാത്മപദം തിരിച്ചു കാണി-
ച്ചരമമ്മയ്ക്കുമകൻ വിമുക്തി നൽകി

പരബോദ്ധ്യനിലയ്ക്കു സംസ്കരിപ്പാൻ
ചിരമാട്ടിക്കിലഹോ! കഴഞ്ഞിയത്രേ.

സ്വജനത്തിലൊരാളുപോലുമന്നാ-
സ്വജനന്ന്യന്ത്യവിധിയ്ക്കു കൂടിയില്ല;
ദ്വിജരാജനതിൽക്കയർത്തു നാട്ടിൽ
ദ്വിജരോത്തററവരായ്‌വരാൻ ശപിച്ചു. 1

ഗുരുശാപനിരസ്തവിപ്രർ വാഴ-
ന്നൊരു നാടാകിന കാലടിപ്രദേശം
പുരുപുണ്യതപോവനം വനംപോ-
ലൊരുപേരും കയറാത്ത മട്ടിലായി. 13

സ്ഫുടഭാവമൊഴിഞ്ഞൊരായിരത്താ-
ണ്ടിടയിമ്മാതിരി മൂടിനിന്ന ദേശം
തടവററധുനാ തെളിഞ്ഞു കാണാ-
നിടയായ്‌വന്നതു ഭക്തലോകഭാഗ്യം. 14

ഗുരുപാദയതീന്ദ്രശിഷ്യനായി-
ട്ടരുളും ശൃങ്‌ഗഗിരിസ്ഥമസ്കരീന്ദ്രൻ,
തിരുമേനി പിറന്ന പുണ്യഭൂമി-
യ്ക്കൊരു മാഹാത്മ്യമഹോ! വെളിപ്പെടുത്തി. 15

യതിരാജനെയും യഥാവിധിയ്ക്കാ-
പ്രതിയർച്ചിച്ചൊരു ശാരദാംബയേയും
പ്രതിമാനിലയിൽജ്ജനങ്ങൾ കാണു-
ന്നതിനായ് ക്ഷേത്രപദപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തു. 16

അഴകററൊരു കാട്ടുപോലെ നിന്നാ-
പ്പുഴവക്കിന്നൊരു പട്ടണം കണക്കേ
ഒഴുകും പുഴയിൽപ്പതിഞ്ഞു കാൺമൂ
മുഴുതിങ്കൾപ്രതിബിംബധാടിയോടും 17

മലയാളിമഹീസുരേന്ദ്രരിന്നും
ചിലതീപ്പുണ്യമഹാസ്ഥലോദയത്തെ
അലസതവഴിക്കനാദരിക്കും
നില കാട്ടുന്നതു ഹന്ത ഹന്ത! കഷ്ടം!! 18

നേരോർക്കിലിങ്ങു പരദേശിമഹീസുരേന്ദ്ര-
ന്മാരോടു ഭിന്നനിലയാം മലയാളിധർമ്മം
സ്വൈരോദയാനുഗുണമായ് നിയമിച്ച യോഗി-
വീരോത്തമന്നടിമയാണിവരിന്നുമെന്നും. 19

മതിയിലിതു നിനച്ചും ശങ്കരാചാര്യയോഗി-
വ്രതിവരനിൽ വിശേഷാൽ ഭക്തിഭാരം ഭരിച്ചും
യതിവരപദമാകും കാലടിക്ഷോണിയിൽപ്പോയ്
പ്രതിമകളെ നമിപ്പിൻ നല്ല നമ്പൂരിമാരേ! 20